

నమో తస్య భగవతో అరహతో సమ్మాసమ్మద్ధస్య

విసుద్ధిమగ్గ-మహాటీకా

(పఠమో భాగో)

గణ్ఠారమ్భకథా

సద్ధమ్మరంసిమాలీ యో, వినేయ్యకమలాకరే;
విబోధేసి మహామోహ-తమం హన్త్యాన సబ్బనో.

జాణాతిసయబిమ్మం తం, విసుద్ధకరుణారుణం;
వన్నిత్వా నిరుపక్లేసం, బుద్ధాదిచ్చం మహోదయం.

లోకాలోకకరం ధమ్మం, గుణరస్మిసముజ్జలం;
అరియసఙ్ఖశ్చ సమ్మల్లం, విసుద్ధకమలాకరం.

వన్దనాజనితం పుణ్ణం, ఇతి యం రతనత్తయే;
హతన్తరాయో సబ్బత్థే, హుత్వాహం తస్య తేజసా.

సమ్పన్నసీలాచారేన, ధీమతా సుచివుత్తినా;
అఙ్ఘేసితో దారానాగత్థేరేన ధిరచేతసా.

విసుద్ధచరితో నాథో, యం విసుద్ధిమనుత్తరం;
పత్వా దేసేసి కరుణాసముస్సాహితమానసో.

తస్మా అధిగమూపాయో, విసుద్ధనయమణ్ణితో;
విసుద్ధిమగ్గో యో వుత్తో, సువిసుద్ధపదక్కమో.

సువిసుద్ధం అసంకిణ్ణం, నిపుణత్థవినిచ్చయం;
మహావిహారవాసీనం, సమయం అవిలోమయం.

తస్య నిస్సాయ పోరాణం, కథామగ్గం అనాకులం;
తన్తినయానుగం సుద్ధం, కరిస్సామత్థవణ్ణనం.

ఇతి ఆకఙ్ఘమానస్స, సద్ధమ్మస్స చిరట్టితిం;
విభజన్తస్య తస్సత్థం, నిసామయథ సాధవోతి.

నిదానాదికథావణ్ణనా

౧. స్వామ్యం విసుద్ధిమగ్గో యం సుత్తపదం నిస్సాయ పట్టపీయతి, తం తావ నిక్షిపిత్వా తస్య నిదానాదినిద్ధారణముఖేన నానప్పకారతో అత్తం సంవణ్ణేతుం “సీలే పతిట్ఠాయా”తిఆది ఆరద్ధం. ధమ్మం సంవణ్ణేన్నేన హి ఆదితో తస్య నిదానం వత్తబ్బం, తతో పయోజనం పిణ్డణ్ణో పదణ్ణో సమ్మన్తో అధిప్పాయో చోదనా సోధనం వత్తబ్బం. తథా చేవ ఆచరియేన పటిపన్నం. ఏత్థ హి భగవంతం కిరాతిఆది దేసనాయ నిదానపయోజననిద్ధారణం, విసుద్ధిమగ్గం భాసిస్సన్తిఆది పిణ్డణ్ణనిద్ధారణం, సీలే తత్వాతిఆది పదత్తసమ్మన్దాధిప్పాయవిభావనా, కిం సీలన్తిఆది చోదనా, తతో పరం సోధనం, సమాధిపజ్ఞాకథాసుపి ఏసేవ నయో. కస్మా పనేత్థ విస్సజ్జనగాథా ఆదిష్ఠి నిక్షిత్తా, న పుచ్చాగాథా. పుచ్చాపుబ్బికా హి విస్సజ్జనాతి? పుచ్చతే - తదత్తస్య మజ్జలభావతో, సాసనస్య ఆదికల్యాణాదిభావవిభావనతో, భయాదిఉపద్ధవనివారణేన అన్తరాయవిధమనతో, ఉపరి సంవణ్ణేతబ్బధమ్మసజ్జహతో చాతి వేదితబ్బం.

ఏత్థాహ - కస్మా పనాయం విసుద్ధిమగ్గకథా వత్తుపుబ్బికా ఆరద్ధా, న సత్తుథోమనాపుబ్బికాతి? పుచ్చతే - విసుం అసంవణ్ణనాదిభావతో. సుమజ్జలవిలాసిసీఆదయో వియ హి దీఘనికాయాదీనం నాయం విసుం సంవణ్ణనా, న పకరణన్తరం వా అభిధమ్మావతారసుమతావతారాది వియ. తాసంయేవ పన సుమజ్జలవిలాసిసీఆదీనం విసేసభూతా. తేనేవాహ “మజ్ఞే విసుద్ధిమగ్గో”తిఆది (దీ. ని. అట్ట. ౧.గన్ధారమ్మకథా; మ. ని. అట్ట. ౧.గన్ధారమ్మకథా; సం. ని. అట్ట. ౧.౧.గన్ధారమ్మకథా; అ. ని. అట్ట. ౧.౧.గన్ధారమ్మకథా). అథ వా థోమనాపుబ్బికాపి చాయం కథా న వత్తుపుబ్బికావాతి దట్టబ్బం. సాసనే హి వత్తుకిత్తనం న లోకే వియ కేవలం హోతి, సాసనసమ్మత్తికిత్తనత్తా పన సత్తు అవిపరీతధమ్మదేసనాభావవిభావనేన సత్తుగుణసంకిత్తనం ఉల్లిజ్ఞంతమేవ పవత్తి. తథా హి వక్ఖతి “ఏత్తావతా తిస్సో సిక్ఖా”తిఆది. సోతాపన్నాదిభావస్స చ కారణన్తి ఏత్థ హి ఆది-సద్దేన సబ్బసకదాగామిఅనాగామినో వియ సట్ఠేపి అరహంతో సజ్జయ్యన్తి విభాగస్స అనుద్ధటత్తా. తేన తిణ్ణమ్మి బోధిసత్తానం నిబ్బేధభాగియా సీలాదయో ఇథ “సీలే పతిట్ఠాయా”తిఆదివచనేన సజ్జహితాతి దట్టబ్బం. తిణ్ణమ్మి హి నేసం చరిమభవే విసేసతో సంసారభయిక్ఖణం, యథాసకం సీలే పతిట్ఠాయ సమథవిపస్సనం ఉస్సుక్కాపేత్వా తణ్ణాజటావిజటనపటిపత్తి చ సమానాతి. అథ వా “సో ఇమం విజటయే జట”న్తి సాధారణవచనేన సాతిసయం, నిరతిసయశ్చ తణ్ణాజటావిజటనం గహితం. తత్త యం నిరతిసయం సవాసనప్పహానతాయ. తేన సత్తు పహానసమ్మదా కిత్తితా హోతి, తన్నిమిత్తా ఇణాసమ్మదా చ. తదుభయేన నానన్తరికతాయ ఆనుభావసమ్మదాదయోపీతి. ఏవమ్మి థోమనాపుబ్బికాయం కథాతి వేదితబ్బం. అథ వా థోమనాపుబ్బికా ఏవాయం కథాతి దట్టబ్బం, “సబ్బధమ్మేసు అప్పటిహతశాణచారో”తిఆదినా సత్తు థోమనం పురక్ఖత్వా సంవణ్ణనాయ ఆరద్ధత్తా. సా పనాయం యస్మా పుచ్చన్తస్య అజ్ఞాసయానురూపం బ్యాకరణసమత్తతాయ విభావనవసేన పవత్తితా, ఆచిణ్ణిశ్చేతం ఆచరియస్స యదిదం సంవణ్ణేతబ్బధమ్మానుకూలం సంవణ్ణనారమ్మే సత్తు అభిత్థవనం. తస్మా ఇమినా కారణేన ఏవమేత్థ థోమనా పవత్తితాతి. థోమనాకారస్య పుచ్చమానస్య కారణం ఉద్ధరన్తేన పరమం విస్సజ్జనగాథం నిక్షిపిత్వా తస్మా నిదానచోదనాముఖేన పుచ్చాగాథం సరూపతో చ అత్తతో చ దస్సేత్వా తస్మా పుచ్చాయ అవిపరీతబ్యాకరణసమత్తభావావజోతనం భగవతో థోమనం పురక్ఖత్వా యథాధిష్ఠితధమ్మసంవణ్ణనా కతా. తేనాహ “సీలే పతిట్ఠాయా”తిఆది. తత్త గాథాయ అత్తో పరతో ఆవి భవిస్సతి.

ఇతీతిఆదీసు ఇతీతి అయం ఇతి-సద్దో హేతు

పరిసమాపనాదిపదత్థవిపరియాయపకారావధారణనిదస్సనాదిఅనేకత్థప్పభేదో. తథా హేస “రుప్పతీతి ఖో, భిక్ఖవే, తస్మా ‘రూప’న్తి వుచ్చత్తీ”తిఆదీసు (సం. ని. ౩.౭౯) హేతుమ్మి ఆగతో. “తస్మాతిహ మే, భిక్ఖవే, ధమ్మదాయాదా భవథ, మా ఆమిసదాయాదా. అత్తి మే తుమ్మేసు అనుకమ్మా ‘కిన్తి మే సావకా ధమ్మదాయాదా భవేయ్యం, నో ఆమిసదాయాదా”తిఆదీసు (మ. ని. ౧.౨౯) పరిసమాపనే. “ఇతి వా ఇతి ఏవరూపా నచ్చగీతవాదితవిసూకదస్సనా పటివిరతో”తిఆదీసు (దీ. ని. ౧.౧౯౭) ఆదిఅత్తే. “మాగణ్ణీయోతి తస్స బ్రాహ్మణస్స సజ్ఞా సమజ్ఞా పజ్ఞాత్తి వోహరో నామం నామకమ్మం నామధేయ్యం నిరుత్తి బృజ్జానం అభిలాపో”తిఆదీసు (మహాని. ౭౩, ౭౪) పదత్థవిపరియాయే. “ఇతి ఖో, భిక్ఖవే, సప్పటిభయో బాలో, అప్పటిభయో పణ్ణితో. సఉపద్దవో బాలో, అనుపద్దవో పణ్ణితో. సఉపసగ్గో బాలో, అనుపసగ్గో పణ్ణితో”తిఆదీసు (మ. ని. ౩.౧౨౪) పకారే. “అత్తి ఇదప్పచ్చయా జరామరణన్తి ఇతి పుట్టేన సతా, ఆనన్ద, అత్తీతిస్స వచనీయం, కింపచ్చయా జరామరణన్తి ఇతి చే వదేయ్య, జాతిపచ్చయా జరామరణన్తి ఇచ్చస్స వచనీయ”న్తిఆదీసు (దీ. ని. ౨.౯౬) అవధారణే, సన్నిట్టానేతి అత్తో. “అత్తీతి ఖో, కచ్చాన, అయమేకో అన్తో, నత్తీతి ఖో, కచ్చాన, అయం దుతియో అన్తో”తిఆదీసు (సం. ని. ౨.౧౨; ౩.౯౦) నిదస్సనే. ఇథాపి నిదస్సనే దట్టబ్బో, పకారేతిపి వత్తుం వట్టతేవ. పరమో పన ఇతి-సద్దో పరిసమాపనే దట్టబ్బో. హీతి అవధారణే. ఇదన్తి ఆసన్నపచ్చక్ఖవచనం యథాధిగతస్స సుత్తపదస్స అభిముఖీకరణతో.

వుత్తన్తి అయం వుత్త-సద్దో సఉపసగ్గో, అనుపసగ్గో చ

వప్పనవాపసమీకరణకేసోహరణజీవితవుత్తిపముత్తభావపావచనపవత్తితఅజ్ఞేసనకథనాదీసు దిస్సతి. తథా హి అయం -

“గావో తస్స పజాయన్తి, ఖేత్తే వుత్తం విరూహతి;

వుత్తానం ఫలమస్సాతి, యో మిత్తానం న దుబ్బతీ”తి. -

ఆదీసు (జా. ౨.౨౨.౧౯) వప్పనే ఆగతో. “నో చ ఖో పటివుత్త”న్తిఆదీసు (పారా. ౨౮౯) అట్టదన్తకాదీహి వాపసమీకరణే. “కాపటికో మాణవో దహరో వుత్తసిరో”తిఆదీసు (మ. ని. ౨.౪౨౬) కేసోహరణే. “పన్నలోమో పరదత్తవుత్తో మిగభూతేన చేతసా విహరతీ”తిఆదీసు (చూళవ. ౩౩౨) జీవితవుత్తియం. “సేయ్యథాపి నామ పణ్ణుపలాసో బన్ధనా పవుత్తో అభబ్బో హరితణ్ణాయా”తిఆదీసు (మ. ని. ౩.౨౯; పారా. ౯౨; పాచి. ౬౬౬; మహావ. ౧౨౯) బన్ధనతో పముత్తభావే. “యేసమిదం ఏతరహి పోరాణం మన్తపదం గీతం పవుత్తం సమిహిత”న్తిఆదీసు (దీ. ని. ౧.౨౮౨; మ. ని. ౨.౪౨౭; మహావ. ౩౦౦) పావచనభావేన పవత్తితే. లోకే పన “వుత్తో గుణో వుత్తో పారాయనో”తిఆదీసు అజ్ఞేసనే. “వుత్తం ఖో పనేతం భగవతా ‘ధమ్మదాయాదా మే, భిక్ఖవే, భవథ, మా ఆమిసదాయాదా’తి”ఆదీసు (మ. ని. ౧.౩౦) కథనే. ఇథాపి కథనే ఏవ దట్టబ్బో. తస్మా “ఇతి హి ఏవమేవ ఇదం సుత్తం దేసిత”న్తి యథానిక్ఖిత్తం గాథం దేసితభావేన నిదస్సేతి. తస్మా వా దేసితాకారం అవధారేతి.

కస్మాతి హేతుమ్మి నిస్సక్కం. పనాతి వచనాలజ్ఞౌరమత్తం. ఉభయేనాపి కారణం పుచ్చతి. ఏతన్తి యథావుత్తం సుత్తపదం పచ్చామసతి. వుత్తన్తి పుచ్చానిమిత్తం. తదత్థస్స అత్తనో బుద్ధియం విపరివత్తమానతం ఉపాదాయ “ఇద”న్తి వత్వా పున భగవతా భాసితాకారం సన్ధాయ “ఏత”న్తి వుత్తం. సకలేన పనానేన వచనేన దేసనాయ నిదానం జోతితం హోతి.

పరతో తస్మా దేసకదేసకాలపటిగ్గాహకే విభావేతుం “భగవన్తం కిరా”తిఆది వుత్తం. తత్త కిరాతి అనుస్సవనత్తే నిపాతో. తేన వుచ్చమానస్సత్తస్స అను అను సుయ్యమానతం దీపేతి. రత్తిభాగేతి రత్తియా ఏకస్మిం కోట్టాసే, మజ్జిమయామేతి అధిప్పాయో. వేస్సవణాదయో వియ అపాకటనామధేయ్యత్తా అజ్ఞాతరో. దేవో ఏవ దేవపుత్తో. సంసయసముగ్ధాటత్తన్తి విచికిచ్చాసల్లసముద్ధరణత్తం పుచ్చీతి యోజనా. “సంసయసముగ్ధాటత్త”న్తి చ ఇమినా పఞ్చసు పుచ్చాసు అయం విమతిచ్చేదనాపుచ్చాతి దస్సేతి. యేన అత్తేన తత్తా “జటా”తి వుత్తా, తమేవ అత్తం దస్సేతుం “జాలినియా”తిఆది వుత్తం. సా హి అట్టసతత్తణ్ణావిచరితప్పభేదో అత్తనో అవయవభూతో ఏవ జాలో ఏతిస్సా అత్తేతి “జాలినీ”తి వుచ్చతి.

ఇదానిస్సా జటాకారేన పవత్తిం దస్సేతుం “సా హి”తిఆది వుత్తం. తత్త రూపాదీసు ఆరమ్మణేసూతి తస్సా పవత్తిట్టానమాహ, రూపాదిధళారమ్మణవినిముత్తస్స తత్తావిసయస్స అభావతో. హేట్టుపరియవసేనాతి కదాచి రూపారమ్మణే కదాచి యావ ధమ్మారమ్మణే కదాచి ధమ్మారమ్మణే కదాచి యావ రూపారమ్మణేతి ఏవం హేట్టా, ఉపరి చ పవత్తివసేన. దేసనాక్కమేన చేత్త హేట్టుపరియతా దట్టట్టా. కదాచి కామభవే కదాచి రూపభవే కదాచి అరూపభవే కదాచి వా అరూపభవే...పే.... కదాచి కామభవేతి ఏవమేత్త హేట్టుపరియవసేన పవత్తి వేదితట్టా. సబ్బసజ్ఞారానం ఖణే ఖణే భిజ్జనసభావత్తా అపరాపరుప్పత్తి ఏత్త సంసిబ్బనన్తి ఆహ “పునప్పునం ఉప్పజ్జనతో”తి. “సంసిబ్బనట్టేనా”తి ఇదం యేన సమ్మన్దేన జటా వియాతి జటాతి జటాతత్తానం ఉపమూపమేయ్యతా, తందస్సనం. అయం హేత్త అత్తో – యథా జాలినో వేళుగుమ్మస్స సాఖా, కోససఞ్చయాదయో చ అత్తనా అత్తనో అవయవేహి సంసిబ్బితా వినద్ధా “జటా”తి వుచ్చన్తి, ఏవం తత్తాపి సంసిబ్బనసభావేనాతి, “సంసిబ్బితట్టేనా”తి వా పారో, అత్తనావ అత్తనో సంసిబ్బితభావేనాతి అత్తో. అయం హి తత్తా కోసకారకిమి వియ అత్తనావ అత్తానమ్మి సంసిబ్బన్తి పవత్తతి. తేనాహ భగవా “రూపతత్తా లోకే పియరూపం సాతరూపం, ఏత్తేసా తత్తా ఉప్పజ్జమానా ఉప్పజ్జతి, ఏత్త నివిసమానా నివిసతో”తిఆది (దీ. ని. ౨.౪౦౦; మ. ని. ౧.౮౬; విభ. ౨౦౩). ఇమే సత్తా “మమ ఇద”న్తి పరిగ్గహితం వత్తుం అత్తనిచ్చిసేసం మజ్జమానా అబ్బన్తరిమం కరోన్తి. అబ్బన్తరత్తో చ అన్తోసద్ధోతి సకపరిక్ఖారే ఉప్పజ్జమానాపి తత్తా “అన్తోజటా”తి వుత్తా. పబ్బజితస్స పత్తాది, గహట్టస్స హత్తిఆది సకపరిక్ఖారో.

“అత్తా”తి భవతి ఏత్త అభిమానోతి అత్తభావో, ఉపాదానక్ఖన్ధపఞ్చకం. సరీరన్తి కేచి. మమ అత్తభావో సున్దరో, అసుకస్స వియ మమ అత్తభావో భవేయ్యాతి వా ఆదినా సకలత్తభావాదీసు తత్తాయ ఉప్పజ్జమానాకారో వేదితట్టో. అత్తనో చక్ఖాదీని అజ్ఞత్తికాయతనాని. అత్తనో, పరేసఞ్చ రూపాదీని బాహిరాయతనాని. పరేసం సబ్బాని వా, సపరసన్తతిపరియాపన్నాని వా చక్ఖాదీని అజ్ఞత్తికాయతనాని. తథా రూపాదీని బాహిరాయతనాని. పరిత్తమహగ్గతభవేసు పవత్తియాపి తత్తాయ అన్తోజటాబహిజటాభావో వేదితట్టో. కామభవో హి కస్సచిపి కిలేసస్స అవిక్ఖమ్మితత్తా కథఞ్చేపి అవిముత్తో అజ్ఞత్తగ్గహణస్స విసేసపచ్చయోతి “అజ్ఞత్తం, అన్తో”తి చ వుచ్చతి. తద్భిపరియాయతో రూపారూపభవో “బహిద్ధా, బహి”తి చ. తేనాహ భగవా “అజ్ఞత్తసంయోజనో పుగ్గలో, బహిద్ధాసంయోజనో పుగ్గలో”తి (అ. ని. ౨.౩౭). విసయభేదేన, పవత్తిఆకారభేదేన చ అనేకభేదభిన్నమ్మి తత్తం జటాభావసామజ్ఞేన ఏకన్తి గహేత్వా “తాయ ఏవం ఉప్పజ్జమానాయ జటాయ”తి వుత్తం. సా పన “పజా”తి వుత్తసత్తసన్తానపరియాపన్నా ఏవ హుత్వా పునప్పునం తం జట్టేన్తి వినన్దన్తి పవత్తేతి ఆహ “జటాయ జటితా పజా”తి. తథా హి పరమత్తతో యదిపి అవయవబృతిరేకేన సముదాయో నత్తి, ఏకదేసో పన సముదాయో నామ న హోతీతి అవయవతో సముదాయం భిన్నం కత్వా ఉపమూపమేయ్యం దస్సేన్తో “యథా నామ వేళుజటాదీహి...పే.... సంసిబ్బితా”తి ఆహ. ఇమం జటన్తి సమ్మన్దో. తీసు ధాతుసు ఏకమ్మి అసేసేత్వా సంసిబ్బనేన తేధాతుకం జట్టేత్వా రితం. తేనస్సా

మహావిసయతం, విజటనస్స చ సుదుక్కరభావమాహ. “విజటేతుం కో సమత్తో”తి ఇమినా “విజటయే”తి పదం సత్తిఅత్థం, న విధిఆదిఅత్థన్తి దస్సేతి.

ఏవం “అన్తోజటా”తిఆదినా పుట్తో పన అస్స దేవపుత్తస్స ఇమం గాథమాహాతి సమ్మన్తో. “ఏదిసోవ ఇమం పఞ్ఞం విస్సజ్జేయ్యా”తి సత్తారం గుణతో దస్సేన్తో “సబ్బధమ్మేసు అప్పటిహతజాణచారో”తిఆదిమాహ. తత్త సబ్బధమ్మేసూతి అతీతాదిభేదభిన్నేసు సబ్బేసు ఇోయ్యధమ్మేసు. అప్పటిహతజాణచారోతి అనవసేసఇోయ్యవరణప్పహనేన నిస్సజ్ఞచారత్తా నవిహతజాణపవత్తికో. ఏతేన తీసు కాలేసు అప్పటిహతజాణతావిభావనేన ఆదితో తిణ్ణం ఆవేణికధమ్మానం గహణేనవ తదేకలక్షణతాయ తదవినాభావతో చ భగవతో సేసావేణికధమ్మానమ్మి గహితభావో వేదితట్టో. దిబ్బన్తి కామగుణాదీహి కీళన్తి లళన్తి, తేసు వా విహరన్తి, విజయసమత్థతాయోగేన పచ్చత్తికో విజేతుం ఇచ్చన్తి, ఇస్సరియధనాదిసక్కారదానగ్గహణం, తంతంఅత్తానుసాసనఇచ్చ కరోన్తా వోహరన్తి, పుఞ్ఞాతిసయయోగానుభావప్పత్తాయ జుతియా జోతన్తి, యథాధిప్పేతఇచ్చ విసయం అప్పటిఘాతేన గచ్చన్తి, యథిచ్చితనిప్పాదనే చ సక్కోస్తీతి దేవా. అథ వా దేవనీయా తంతంబ్యసననిర్థరణత్తికోహి సరణం పరాయణన్తి గమనీయా, అభిత్థవనీయా వా, సోభావిసేసయోగేన కమనీయాతి వా దేవా. తే తివిధా - సమ్ముతిదేవా ఉపపత్తిదేవా విసుద్ధిదేవాతి. భగవా పన నిరతిసయాయ అభిజ్ఞాకీళాయ ఉత్తమేహి దిబ్బబ్రహ్మ అరియవిహారేహి సపరసన్తానగతపఇచ్చవిధమారవిజయిచ్చానిప్పత్తియా చిత్తిస్సరియసత్తధనాదిసమ్మాపటిపత్తి అవేచ్చపసాదసక్కారదానగ్గహణసజ్ఞాతేన, ధమ్మసభావపుగ్గలజ్ఞాసయానురూపానుసాసనీసజ్ఞాతేన చ వోహరాతిసయేన పరమాయ పఞ్ఞాసరీరప్పభాసజ్ఞాతాయ జుతియా, అనఞ్ఞాసాధారణాయ ఇాణసరీరగతియా, మారవిజయసబ్బసబ్బఞ్ఞాగుణపరహితనిప్పాదనేసు అప్పటిహతాయ సత్తియా చ సమన్నాగతత్తా సదేవకేన లోకేన “సరణ”న్తి గమనీయతో, అభిత్థవనీయతో, భత్తివసేన కమనీయతో చ సబ్బే తే దేవే తేహి గుణేహి అభిభుయ్య రితత్తా తేసం దేవానం సేట్టో ఉత్తమో దేవోతి దేవదేవో. సబ్బదేవేహి పూజనీయతరో దేవోతి వా, విసుద్ధిదేవభావస్స వా సబ్బఞ్ఞాగుణాలజ్ఞారస్స వా అధిగతత్తా అఞ్ఞోసం దేవానం అతిసయేన దేవోతి దేవదేవో.

అపరిమాణాసు లోకధాతూసు అపరిమాణానం సక్కానం, మహాబ్రహ్మనఇచ్చ గుణాభిభవనతో అధికో అతిసయో అతిరేకతరో వా సక్కో బ్రహ్మ చాతి సక్కానం అతిసక్కో బ్రహ్మనం అతిబ్రహ్మ. ఇాణప్పహనదేసనావిసేసేసు సదేవకే లోకే కేనచి అవిక్లమ్భనీయట్టానతాయ కుతోచిపి ఉత్తస్తాభావతో చత్తూహి వేసారజ్జేహి విసారదోతి చతువేసారజ్జవిసారదో. యం సన్ధాయ వుత్తం “సమ్మాసమ్ముద్ధస్స తే పటిజానతో ఇమే ధమ్మా అనభిసమ్ముద్ధాతి తత్త వత మం సమణో వా...పే.... వేసారజ్జప్పత్తో విహరామీ”తి (మ. ని. ౧.౧౨౦; అ. ని. ౪.౮). రానారానఇాణాదీహి దసహి ఇాణబలేహి సమన్నాగతత్తా దసబలధరో. యం సన్ధాయ వుత్తం “ఇథ తథాగతో రానఇచ్చ రానతో, అట్టానఇచ్చ అట్టానతో యథాభూతం పజానాతీ”తిఆది (అ. ని. ౧౦.౨౧; విభ. ౮౦౯). యం కిఇచ్చ ఇోయ్యం నామ, తత్త సబ్బట్టేవ అనావటఇాణతాయ అనావరణఇాణో. తఇచ్చ సబ్బం సమన్తతో సబ్బాకారతో హత్థతలే ఆమలకం వియ పచ్చక్షతో దస్సనసమత్తేన ఇాణచక్షునా సమన్నాగతత్తా సమన్తచక్షు, సబ్బఞ్ఞాతి అత్తో. ఇమేహి పన దీప్పహి పదేహి పచ్చిమాని ద్వే అసాధారణఇాణాని గహితాని. భాగ్యవన్తతాదీహి కారణేహి భగవా. యం పనేత్త వత్తబ్బం, తం పరతో బుద్ధానుస్సతినిద్దేసీ (విసుద్ధి. ౧.౧౨౩ ఆదయో) విత్థారతో ఆగమిస్సతి.

ఏత్త చ “సబ్బధమ్మేసు అప్పటిహతజాణచారో”తి ఇమినా తియద్ధారుక్ఖానం పుచ్చానం భగవతో బ్యాకరణసమత్థతాయ దస్సితాయ కిం దేవతానమ్మి పుచ్చం బ్యాకాతుం సమత్తో భగవాతి ఆసజ్ఞాయ తన్నివత్తనత్థం “దేవదేవో”తి వుత్తం.

దేవానం అతిదేవో సక్యో దేవానమిన్దో దేవతానం పశ్చాం విస్సజ్జేతి, “తతో ఇమస్స కో విసేసో”తి చిన్తేనానం తన్నివత్తనత్థం “సక్కానం అతిసక్యో”తి వుత్తం. సక్యేనపి పుచ్చితమత్థం సనఙ్కమారాదయో బ్రహ్మణో విస్సజ్జేన్తి, “తతో ఇమస్స కో అతిసయో”తి చిన్తేనానం తన్నివత్తనత్థం “బ్రహ్మణం అతిబ్రహ్మ”తి వుత్తం. అయం చస్స విసేసో చతువేసారఙ్గదసబలజాణోహి పాకటో జాతోతి దస్సనత్థం “చతు...పే.... ధరో”తి వుత్తం. ఇమాని చ జాణాని ఇమస్స జాణద్వయస్స అధిగమేన సహేవ సిద్ధానీతి దస్సనత్థం “అనావరణజాణో సమన్తచక్షూ”తి వుత్తం. తయిదం జాణద్వయం పుష్కలజాణసమ్మారూపచయసిద్ధాయ భగ్గదోసతాయ సిద్ధన్తి దస్సేన్తో “భగవా”తి అవోచాతి. ఏవమేతేసం పదానం గహణే పయోజనం, అనుపుబ్బి చ వేదితబ్బా. యం పనేతం పచ్చిమం అనావరణజాణం సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణన్తి జాణద్వయం, తం అత్థతో అభిన్నం. ఏకమేవ హి తం జాణం విసయపవత్తిముఖేన అజ్ఞోహి అసాధారణభావదస్సనత్థం ద్విధా కత్వా వుత్తం.

అనవసేససజ్ఞతాసజ్ఞతసమ్ముతిధమ్మారమ్మణతాయ సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణం, తత్థావరణభావతో నిస్సజ్గచారముపాదాయ “అనావరణజాణ”న్తిపి వుత్తం. యం పనేత్త వత్తబ్బం, తం పరతో బుద్ధానుస్సతినిద్దేసే (విసుద్ధి. ౧.౧౨౩ ఆదయో) వక్తామ.

౨. మహన్తే సీలక్ఖన్దాదికే ఏసీ గవేసీతి మహేసి, భగవా. తేన మహేసినా. వణ్ణయన్తోతి వివరన్తో విత్థారేన్తో. యథాభూతన్తి అవిపరీతం. సీలాదిభేదనన్తి సీలసమాధిపశ్చాదివిభాగం. సుదుల్లభన్తి అట్టక్ఖణవజ్జితేన నవమేన ఖణేన లద్ధబ్బత్తా సుట్టు దుల్లభం. సీలాదిసజ్గహన్తి సీలాదిక్ఖన్దత్తయసజ్గహం. అరియమగ్గో హి తీహి ఖన్దేహి సజ్గహితో సప్పదేసత్తా నగరం వియ రజ్జేన, న తయో ఖన్దా అరియమగ్గేన నిప్పదేసత్తా. వుత్తజ్ఞోతం “న ఖో, ఆవుసో విసాఖ, అరియేన అట్టజ్గికేన మగ్గేన తయో ఖన్దా సజ్గహితా; తీహి చ ఖో, ఆవుసో విసాఖ, ఖన్దేహి అరియో అట్టజ్గికో మగ్గో సజ్గహితో”తి (మ. ని. ౧.౪౬౨). కిలేసచోరేహి అపరిపన్థనీయతాయ ఖేమం. అన్తద్వయపరివజ్జనతో, మాయాదికాయవఙ్కాదిప్పహానతో చ ఉజ్జం. సబ్బేసం సంకిలేసధమ్మానం మారణవసేన గమనతో పవత్తనతో, నిబ్బానస్స మగ్గనతో, నిబ్బానత్తికేహి మగ్గితబ్బతో చ మగ్గం. విసుద్ధియాతి నిబ్బానాయ, విసుద్ధిభావాయ వా, అరహత్తాయాతి అత్తో.

యథాభూతం అజానన్తాతి ఏవం సీలవిసుద్ధిఆదివిసుద్ధిపరమ్పరాయ అధిగన్తబ్బో ఏవరూపో ఏవంకిచ్చకో ఏవమత్తోతి యాథావతో అనవబుజ్ఞన్తా. సకలసంకిలేసతో, సంసారతో చ సుద్ధిం విముత్తిం కామేన్తి పత్తేన్తితి సుద్ధికామా. అపి-సద్దో సమ్భావనే. తేన న కేవలం సీలమత్తేన పరితుట్టా, అథ ఖో విసుద్ధికామాపి సమానాతి దస్సేతి. ఇథాతి ఇమస్మిం సాసనే. భావనాయ యుత్తపయుత్తతాయ యోగినో వాయమన్తాపి విసుద్ధిం ఉద్ధిస్స పయోగం పరక్కమం కరోన్తాపి ఉపాయస్స అనధిగతత్తా విసుద్ధిం నాధిగచ్ఛన్తితి యోజనా. తేనన్తి యోగీనం. కామజ్ఞాయం విసుద్ధిమగ్గో సమన్తభద్దకత్తా సవనధారణపరిచయాదిపసుతానం సబ్బేసమ్మి పామోజ్జకరో, యోగీనం పన సాతీసయం పమోదహేతూతి ఆహ “తేసం పామోజ్జకరణ”న్తి. బాహిరకనికాయన్తరలద్ధీహి అసమ్మిస్సతాయ సుట్టు విసుద్ధవినిచ్చయత్తా సువిసుద్ధవినిచ్చయం. మహావిహారవాసీనన్తి అత్తనో అపస్సయభూతం నికాయం దస్సేతి . దేసనానయనిస్సితన్తి ధమ్మసంవణ్ణనానయసన్నిస్సితం. ఏత్త చ “తేసం పామోజ్జకరణ”న్తిఆదినా సబ్బసంకిలేసమలవిసుద్ధతాయ విసుద్ధిం నిబ్బానం పత్తేనానం యోగీనం ఏకంసేన తదావహత్తా పామోజ్జకరో జాణుత్తరేహి సమ్మాపటిపన్నేహి అధిట్టితత్తా సుట్టు సమ్మా విసుద్ధవినిచ్చయో మహావిహారవాసీనం కథామగ్గోతి దస్సేతి. సక్కచ్చం మే భాసతో సక్కచ్చం నిసామయథాతి యోజేతబ్బం.

ఏత్త చ “ఇమిస్సా దాని గాథాయా”తి ఇమినా విసుద్ధిమగ్గభాసనస్స నిస్సయం, “కథితాయ మహేసినా”తి ఇమినా తస్స పమాణభావం, “యథాభూతం అత్థం సీలాదిభేదన”న్తి ఇమినా అవిపరీతపిణ్డత్థం, “సుదుల్లభం...పే.... యోగినో”తి

ఇమినా నిమిత్తం, “తేసం పామోజ్జకరణ”ని ఇమినా పయోజనం, “వణ్ణయన్తో అత్తం, సువిసుద్ధవినిచ్చయం మహావిహారవాసీనం దేసనానయనిస్సితం, సక్కచ్చ”ని చ ఇమినా కరణప్పకారం దస్సేత్వా “విసుద్ధికామా సబ్బేపి, నిసామయథ సాధవో”తి ఇమినా తత్త సక్కచ్చసవనే సాధుజనే నియోజేతి. సాధుకం సవనపటిబద్ధా హి సాసనసమ్మత్తి.

3. వచనత్తవిభావనేన పవేదితవిసుద్ధిమగ్గసామజ్ఞత్తస్స విసుద్ధిమగ్గకథా వుచ్చమానా అభిరుచిం ఉప్పాదేతితి పదత్తతో విసుద్ధిమగ్గం విభావేతుం “తత్త విసుద్ధీ”తిఆది ఆరద్ధం. తత్త తత్తాతి యదిదం “విసుద్ధిమగ్గం భాసస్స”ని ఏత్త విసుద్ధిమగ్గపదం వుత్తం, తత్త. సబ్బమలవిరహితస్స సబ్బేహి రాగాదిమలేహి, సబ్బేహి సంకిలేసమలేహి చ విరహితం వివిత్తం. తతో ఏవ అచ్చంతపరిసుద్ధం, సబ్బదా సబ్బధా చ విసుద్ధస్స అత్తో. యథావుత్తం విసుద్ధిం మగ్గతి గవేసతి అధిగచ్ఛతి ఏతేనాతి విసుద్ధిమగ్గో. తేనాహ “మగ్గోతి అధిగమూపాయో వుచ్చతీ”తి. విసుద్ధిమగ్గోతి చ నిప్పరియాయేన లోకుత్తరమగ్గో వేదితబ్బో, తదుపాయత్తా పన పుబ్బభాగమగ్గో, తన్నిస్సయో కథాపబన్తో చ తథా వుచ్చతి.

స్వాయం విసుద్ధిమగ్గో సత్థారా దేసనావిలాసతో, వేనేయ్యజ్ఞాసయతో చ నానానయేహి దేసితో, తేసు అయమేకో నయో గహితోతి దస్సేతుం “సో పనాయ”నిఆది ఆరద్ధం. తత్త కత్తచీతి కిస్మి ఇస్స సుత్తే. విపస్సనామత్తవసేనేవాతి అవధారణేన సమథం నివత్తేతి. సో హి తస్సా పటియోగీ, న సీలాది. మత్త-సద్దేన చ విసేసనివత్తిఅత్తేన సవిసేసం సమాధిం నివత్తేతి. సో ఉపచారప్పనాభేదో విపస్సనాయానికస్స దేసనాతి కత్వా న సమాధిమత్తం. న హి ఖణికసమాధిం వినా విపస్సనా సమ్భవతి. విపస్సనాతి చ తివిధాపి అనుపస్సనా వేదితబ్బా, న అనిచ్ఛానుపస్సనావ. న హి అనిచ్ఛదస్సనమత్తేన సచ్ఛాభిసమయో సమ్భవతి. యం పన గాథాయం అనిచ్ఛలక్ఖణస్సేవ గహణం కతం, తం యస్స తదేవ సుట్టుతరం పాకటం హుత్వా ఉపట్టాతి, తాదిసస్స వసేన. సోపి హి ఇతరం లక్ఖణద్వయం విభూతతరం కత్వా సమ్మసిత్వా విసేసం అధిగచ్ఛతి, న అనిచ్ఛలక్ఖణమేవ.

సబ్బే సజ్ఞారాతి సబ్బే తేభూమకసజ్ఞారా, తే హి సమ్మసనీయా. అనిచ్ఛాతి న నిచ్ఛా అద్ధువా ఇత్తరా ఖణభజ్జరాలి. పజ్ఞాయాతి విపస్సనాపజ్ఞాయ. పస్సతి సమ్మసతి. అథ పచ్ఛా ఉదయబ్బయజ్ఞాణాదీనం ఉప్పత్తియా ఉత్తరకాలం. నిబ్బిన్దతి దుక్ఖేతి తస్మింయేవ అనిచ్ఛాకారతో దిట్టే “సబ్బే సజ్ఞారా”తి వుత్తే తేభూమకే ఖన్ధపఞ్చకసజ్ఞాతే దుక్ఖే నిబ్బిన్దతి నిబ్బిదాజ్ఞాణం పటిలభతి. ఏస మగ్గో విసుద్ధియాతి ఏస నిబ్బిదానుపస్సనాసజ్ఞాతో విరాగాదీనం కారణభూతో నిబ్బానస్స అధిగమూపాయో.

ఝానపజ్ఞావసేనాతి సమథవిపస్సనావసేన. ఝానస్సి చేత్త విపస్సనాయ పాదకభూతం ఝానం అధిప్పేతం. యష్ఠీతి యస్మిం పుగ్గలే. ఝానఞ్చ పజ్ఞా చాతి ఏత్థాయమత్తో - యో పుగ్గలో ఝానం పాదకం కత్వా విపస్సనం పట్టపేత్వా తం ఉస్సుక్కాపేతి. స వే నిబ్బానసన్తికేతి సో బృత్తం నిబ్బానస్స సమీపే ఏకంతతో నిబ్బానం అధిగచ్ఛతీతి.

కమ్మస్స మగ్గచేతనా. సా హి అపచయగామితాయ సత్తానం సుద్ధిం ఆవహతి. విజ్ఞాతి సమ్మాదిట్టి. సీలస్స సమ్మావాచాకమ్మంతా. జీవితముత్తమస్స సమ్మాఆజీవో. ధమ్మాతి అవసేసా చత్తారో అరియమగ్గధమ్మా. అథ వా కమ్మస్స సమ్మాకమ్మంతస్స గహణం. “యా చావుసో విసాఖ, సమ్మాదిట్టి, యో చ సమ్మాసజ్జప్పో, ఇమే ధమ్మా పజ్ఞాక్ఖన్తే సజ్ఞహితా”తి (మ. ని. ౧.౪౬౨) వచనతో. విజ్ఞాతి సమ్మాదిట్టిసమ్మాసజ్జప్పానం గహణం. ధమ్మాతి సమాధి “ఏవంధమ్మా తే భగవన్తో అహేసు”నిఆదీసు (సం. ని. ౫.౩౭౮) వియ. తగ్గహణేనేవ “యో చావుసో విసాఖ, సమ్మావాయామో, యా చ

సమ్మాసతి, యో చ సమ్మాసమాధి, ఇమే ధమ్మా సమాధిక్ఖడ్ధే సజ్జహితా”తి వచనతో సమ్మావాయామసతీనమ్మి గహణం దట్టబ్బం. **సీల**ని సమ్మావచాజీవానం. **జీవితముత్తమ**ని ఏవరూపస్స అరియపుగ్గలస్స జీవితం ఉత్తమం జీవితని ఏవమేత్త అట్టజ్ఞో అరియమగ్గో వుత్తోతి వేదితబ్బో.

సీలాదివసేనాతి సీలసమాధిపజ్ఞావీరియవసేన. **సబ్బదా**తి సమాదానతో పభుతి సబ్బకాలం. **సీలసమ్మన్నో**తి చతుపారిసుద్ధిసీలసమ్మదాయ సమ్మన్నో సమన్నాగతో. **పజ్ఞా**వాతి లోకియలోకుత్తరాయ పజ్ఞాయ సమన్నాగతో. **సుసమాహితో**తి తంసమ్మయుత్తేన సమాధినా సుట్టు సమాహితో. **ఆరద్ధవీరియో**తి అకుసలానం ధమ్మానం పహానాయ, కుసలానం ధమ్మానం ఉపసమ్మదాయ పగ్గహితవీరియో. **పహితత్తో**తి నిబ్బానం పతిపేసితత్తతాయ కాయే చ జీవితే చ నిరపేక్షచిత్తో. **ఓఘ**ని కామోఘాదిచతుబ్బిధమ్మి ఓఘం, సంసారమహోఘమేవ వా.

ఏకాయనోతి ఏకమగ్గో. మగ్గపరియాయో హి ఇథ అయన-సద్దో, తస్మా ఏకపథభూతో అయం, భిక్షవే, మగ్గో, న ద్వేధాపథభూతోతి అత్తో. ఏకం వా నిబ్బానం అయతి గచ్ఛతీతి ఏకాయనో, ఏకేన వా గణసజ్జణికం పహాయ వివేకట్టేన అయితబ్బో పటిపజ్జితబ్బోతి ఏకాయనో, అయన్తి తేనాతి వా అయనో, ఏకస్స సేటస్స భగవతో అయనోతి ఏకాయనో, తేన ఉప్పాదితత్తా, ఏకస్మిం వా ఇమస్మింయేవ ధమ్మవినయే అయనోతి ఏకాయనో. **సత్తానం విసుద్ధియా**తి రాగాదిమలేహి, అభిజ్ఞావిసమలోభాదిఉపక్కిలేసహి చ సత్తానం విసుద్ధత్తాయ విసుజ్జనత్తాయ. **యది**దన్తి నిపాతో, యే ఇమేతి అత్తో. పుట్టే సరణలక్ష్ణణేన మగ్గట్టేన చ మగ్గోతి వుత్తస్సేవ కాయాదివిసయభేదేన చతుబ్బిధత్తా “**చత్తారో సతిపట్టానా**”తి వుత్తం. **సమ్మప్పధానాదీ**సూతి ఏత్థ **ఆది**-సద్దేన అప్పమాదాభిరతిఆదీనం సజ్గహో వేదితబ్బో . అప్పమాదాభిరతిఆదివసేనాపి హి కత్తచి విసుద్ధిమగ్గో దేసితో. యథాహ -

“అప్పమాదరతో భిక్షు, పమాదే భయదస్సి వా;

అభబ్బో పరిహానాయ, నిబ్బానస్సేవ సన్తికే”తి. (ధ. ప. ౩౨);

౪. **తత్తా**తి తస్సం గాఢాయం. ఉపరి వుచ్చమానా గాఢాయ విత్థారసంవణ్ణనా నిద్దేసపటినిద్దేసట్టానియా, తతో సంఖిత్తతరా అత్థవణ్ణనా ఉద్దేసట్టానియాతి ఆహ “**అయం సత్థేపవణ్ణనా**”తి. యథాఉద్దిట్టస్స హి అత్థస్స నిద్దేసపటినిద్దేసా సుకరా, సుబోధా చ హోన్తి. **సీలే పతిట్టాయా**తి ఏత్థ **సీలే**తి కుసలసీలే. యదిపి “కతమే చ, ధపతి, అకుసలా **సీలా**”తిఆదీసు అకుసలా ధమ్మాపి సీలని ఆగతా. వుచ్చమానాయ పన చిత్తపజ్ఞాభావనాయ అధిట్టానాయోగ్యతాయ కిరియసీలానమ్మి అసమ్భవో, కుతో ఇతరేసన్తి కుసలసీలమేవేత్థ అధిప్పేతం. **సీలం పరిపూరయమా**నోతిఆదీసు **పరిపూరయమా**నోతి పరిపాలేన్తో, పరివడ్డేన్తో వా, సబ్బభాగేహి సంవరన్తో , అవీతిక్కమన్తో చాతి అత్తో. తథాభూతో హి తం అవిజహన్తో తత్థ పతిట్టితో నామ హోతి. “**సీలే**”తి హి ఇదం ఆధారే భుమ్మం. **పతిట్టాయా**తి దువిధా పతిట్టా నిస్సయూపనిస్సయభేదతో. తత్థ ఉపనిస్సయపతిట్టా లోకియా, ఇతరా లోకుత్తరా అభిన్దిత్వా గహణే. భిన్దిత్వా పన గహణే యథా లోకియచిత్తుప్పాదేసు సహజాతానం, పురిమపచ్చిమానశ్శా వసేన నిస్సయూపనిస్సయపతిట్టా సమ్భవతి, ఏవం లోకుత్తరేసు హేటిమమగ్గఫలసీలవసేన ఉపనిస్సయపతిట్టాపి సమ్భవతి. “**పతిట్టాయా**”తి చ పదస్స యదా ఉపనిస్సయపతిట్టా అధిప్పేతా, తదా “**సద్ధం ఉపనిస్సాయా**”తిఆదీసు (పట్టా. ౧.౧.౪౨౩) వియ పురిమకాలకిరియావసేన అత్తో వేదితబ్బో. తేనాహ “పుట్టేవ ఖో పనస్స కాయకమ్మం వచీకమ్మం ఆజీవో సుపరిసుద్ధో హోతీ”తి (మ. ని. ౩.౪౩౧).

యదా పన నిస్సయపతిట్టా అధిష్పితా, తదా “చక్ష్వశ్చ పటిచ్ఛా”తిఆదీసు (మ. ని. ౧.౨౦౪; ౩.౪౨౧; సం. ని. ౪.౬౦) వియ సమానకాలకిరియావసేన అత్తో వేదితట్టో. సమ్మావాచాదయో హి అత్తనా సమ్మయుత్తానం సమ్మాదిట్టిఆదీనం సహజాతవసేనేవ నిస్సయపచ్చయా హోన్తితి.

నరతి నేతీతి నరో, పురినో. యథా హి పరమపకతిభూతో సత్తో, ఇతరాయ పకతియా సేట్టట్టేన పురి ఉచ్చే రానే సేతి పవత్తతీతి “పురినో”తి వుచ్చతి, ఏవం నయనట్టేన “నరో”తి వుచ్చతి. పుత్తభాతుభూతోపి హి పుగ్గలో మాతుజేట్టభగినీనం నేతుట్టానే తిట్టతి, పగేవ ఇతరో ఇతరాసం. నరేన యోగతో, నరస్స అయన్తి వా నారీ, ఇత్థీ. సాపి చేత్త కామం తణ్ణాజటావిజటనసమత్తతా అత్తి, పధానమేవ పన సత్తం దస్సేన్తో “నరో”తి ఆహ యథా “సత్తా దేవమనుస్సాన”న్తి (దీ. ని. ౧.౧౭౭, ౨౭౭). అట్టకథాయం పన అవిభాగేన పుగ్గలపరియాయో అయన్తి దస్సేతుం “నరోతి సత్తో”తి వుత్తం. సపజ్ఞోతి విపాకభూతాయ సహ పజ్ఞాయ పవత్తతీతి సపజ్ఞో. తాయ హి ఆదితో పట్టాయ సన్తానవసేన బహులం పవత్తమానాయ అయం సత్తో సవిసేసం “సపజ్ఞో”తి వత్తబ్బతం అరహతి. విపాకపజ్ఞాపి హి సన్తానవిసేసనేన భావనాపజ్ఞాపుత్తియా ఉపనిస్సయో హోతి అహేతుకద్విహేతుకానం తదభావతో. సమ్మజ్జశ్శసజ్ఞతాయ చ తంతంకిచ్చకారికాయ పజ్ఞాయ వసేన “సపజ్ఞో”తి వత్తుం వట్టతి. అట్టకథాయం పన నిపక-సద్దేన పారిహారికపజ్ఞా గయ్యతీతి విపాకపజ్ఞావసేనేవేత్త అత్తో వుత్తో. కమ్మజతిహేతుకపటిసన్ధిపజ్ఞాయాతి కమ్మజాయ తిహేతుకపటిసన్ధియం పజ్ఞాయాతి ఏవం తిహేతుక-సద్దో పటిసన్ధి-సద్దేన సమ్మన్ధితట్టో, న పజ్ఞా-సద్దేన. న హి పజ్ఞా తిహేతుకా అత్తి. పటిసన్ధితో పభుతి పవత్తమానా పజ్ఞా “పటిసన్ధియం పజ్ఞా”తి వుత్తా తంమూలకత్తా, న పటిసన్ధిక్ఖణే పవత్తా ఏవ.

చిన్తేతి ఆరమ్మణం ఉపనిజ్ఞాయతీతి చిత్తం, సమాధి. నో హి సాతిసయం ఉపనిజ్ఞానకిచ్చో. న హి వితక్కాదయో వినా సమాధినా తమత్తం సాధేన్తి, సమాధి పన తేహి వినాపి సాధేతీతి. పగుణబలవభావాపాదనేన పచ్చయేహి చితం, తథా సన్తానం చినోతీతిపి చిత్తం, సమాధి. పరమజ్ఞానాదివసేన చిత్తవిచిత్తతాయ, ఇద్ధివిధాదిచిత్తకరణేన చ సమాధి చిత్తన్తి వినాపి పరోపదేసేనస్స చిత్తపరియాయో లబ్భతేవ. అట్టకథాయం పన చిత్త-సద్దో విజ్ఞాణే నిరుళ్లోతి కత్వా వుత్తం “చిత్తసీసేన హేత్థి సమాధి నిద్దిట్టో”తి. యథాసభావం పకారేహి జానాతీతి పజ్ఞా. సా యదిపి కుసలాదిభేదతో బహువిధా. “భావయ”న్తి పన వచనతో భావేతబ్బా ఇధాధిష్పితాతి తం దస్సేతుం “విపస్సన”న్తి వుత్తం. “భావయ”న్తి చ ఇదం పచ్చేకం యోజేతబ్బం “చిత్తశ్చ భావయం, పజ్ఞాశ్చ భావయ”న్తి. తయిదం ద్వయం కిం లోకియం, ఉదాహు లోకుత్తరన్తి? లోకుత్తరన్తి దట్టబ్బం ఉక్కుట్టనిద్దేసతో. తం హి భావయమానో అరియమగ్గక్ఖణే తణ్ణాజటం సముచ్చేదవసేన విజటేతీతి వుచ్చతి, న లోకియం. నానస్తరియభావేన పనేత్త లోకియాపి గహితావ హోన్తి లోకియసమధవిపస్సనాయ వినా తదభావతో. సమధయానికస్స హి ఉపచారప్పనాప్పభేదం సమాధిం ఇతరస్స ఖణికసమాధిం, ఉభయేసమ్మి విమోక్షముఖత్తయం వినా న కదాచిపి లోకుత్తరాధిగమో సమ్మవతి. తేనాహ “సమాధిశ్చేవ విపస్సనశ్చ భావయమానో”తి. తత్థి యదా లోకియా సమధవిపస్సనా అధిష్పితా, తదా “భావయ”న్తి ఇదం భావనాకిరియాయ హేతుభావకథనం, భావనాహేతుాతి అత్తో. తంభావనాహేతుకా హి విజటనకిరియాతి. యదా పన లోకుత్తరా అధిష్పితా, తదా కేవలం వత్తమానభావనిద్దేనో. తదుభయభావనాసమకాలమేవ హి తణ్ణాజటావిజటనం.

“అతాపీ నిపకో”తి ఇదం యథాపుత్తభావనాయ ఉపకారకధమ్మకిత్తనం. కమ్మట్టానం అనుయుజ్జాన్తస్స హి వీరియం సతి సమ్మజ్జాన్తి ఇమే తయో ధమ్మా బహూపకారా. వీరియూపత్తద్ధజ్ఞో కమ్మట్టానం సతिसమ్మజ్జానుపాలితం న

పరిపతతి, ఉపరి చ విసేసం ఆవహతి. పతిట్టాసిద్ధియా చేత్త సద్ధాసిద్ధి, సద్ధూపనిస్సయత్తా సీలస్స, వీరియాదిసిద్ధియా చ. న హి సద్ధేయ్యవత్తుం అసద్ధహంతస్స యథావుత్తవీరియాదయో సమ్మవన్తి, తథా సమాధిపి. యథా హి హేతుభావతో వీరియాదీహి సద్ధాసిద్ధి, ఏవం ఫలభావతో తేహి సమాధిసిద్ధి. వీరియాదీసు హి సమ్మజ్జమానేసు సమాధి సమ్మన్నోవ హోతి అసమాహితస్స తదభావతో. కథం పనేత్థ సతిసిద్ధి? నిపకగ్గహణతో. తిక్ఖవిసదభావప్పత్తా హి సతి “నేపక్క”న్తి వుచ్చతి. యథాహ “పరమేన సతినేపక్కేన సమన్నాగతో”తి. అట్టకథాయం పన “నేపక్కం పజ్ఞా”తి అయమత్థో దస్సితో. తగ్గహణేనవ సతిపి గహితావ హోతి. న హి సతివిరిహితా పజ్ఞా అట్టితి. అపరే పన “సపజ్ఞో”తి ఇమినావ పారిహారికపజ్ఞాపి గయ్ఘతీతి “నిపకో”తి పదస్స “సతో”తి అత్థం వదన్తి. యదిపి కిలేసానం పహానం ఆతాపనం, తం సమ్మాదిట్టిఆదీనమ్మి అత్థేవ. ఆతప్పసద్ధో వియ పన ఆతాపసద్ధో వీరియేయేవ నిరుళ్లోతి ఆహ “ఆతాపీతి వీరియవా”తి. అథ వా పటిపక్ఖప్పహానే సమ్మయుత్తధమ్మానం అబ్బుస్సహనవసేన పవత్తమానస్స వీరియస్స సాతిసయం తదాతాపనన్తి వీరియమేవ తథా వుచ్చతి, న అజ్ఞో ధమ్మా. ఆతాపీతి చాయమీకారో పసంసాయ, అతిసయస్స వా దీపకో. వీరియవాతి వా-సద్ధోపి తదత్థో ఏవ దట్ఠబ్బో. తేన సమ్మప్పధానసమజ్జితా వుత్తా హోతి. తేనాహ “కిలేసానం ఆతాపనపరితాపనట్ఠేనా”తి. ఆతాపనగ్గహణేన చేత్త ఆరమ్మ ధాతుమాహ ఆదితో వీరియారమ్భాతి కత్వా, పరితాపనగ్గహణేన నిక్కమపరక్కమధాతుయో సబ్బసో పటిపక్ఖతో నిక్ఖంతం, ఉపరూపరి విసేసప్పత్తిశ్చ ఉపాదాయ. నిపయతి వినోసేతి పటిపక్ఖం, తతో వా అత్తానం నిపాతి రక్ఖతీతి నిపకో, సమ్మజానో. కమ్మట్టానస్స పరిహరణే నియుత్తాతి పారిహారికా.

అభిక్కమాదీని సబ్బకిచ్చాని సాత్థకసమ్మజ్ఞాదివసేన పరిచ్ఛిజ్జ నేతీతి సబ్బకిచ్చపరిణాయికా. కమ్మట్టానస్స వా ఉగ్గహో పరిపుచ్చా భావనారమ్భా మనసీకారవిధి, తత్త చ సక్కచ్చకారితా సాతచ్చకారితా సప్పాయకారితా నిమిత్తకుసలతా పహితత్తతా అన్తరాఅసజ్జోచో ఇన్ద్రియసమత్తపటిపాదనా వీరియసమతాపాదనం వీరియసమతాయోజనన్తి ఏవమాదీనం సబ్బేసం కిచ్చానం పరిణాయికా సబ్బకిచ్చపరిణాయికా. భయం ఇక్ఖతీతి భిక్ఖాతి సాధారణతో భిక్ఖులక్ఖణకథనేన పటిపత్తియావ భిక్ఖుభావో, న భిక్ఖకభిన్నపటధరాదిభావేనాతి దస్సేతి. ఏవం హి కతకిచ్చానం సామణేరాదీనం, పటిపన్నానశ్చ అపబ్బజితానమ్మి సజ్ఞహో కతో హోతి. ఇథ పన పటిపజ్జనకవసేన అత్తో వేదితబ్బో. భిన్దతి పాపకే అకుసలే ధమ్మేతి వా భిక్ఖు. సో ఇమం విజటయేతి యో నరో సప్పజ్ఞో సీలే పతిట్టాయ ఆతాపీ నిపకో చిత్తం పజ్ఞాశ్చ భావయన్తి వుత్తో, సో భిక్ఖు ఇమం తణ్ణాజటం విజటయేతి సమ్మన్తో. ఇదాని తమ్మి విజటనం వేళుగుమ్మవిజటనేన ఉపమేత్వా దస్సేతుం గాథాయ యథావుత్తే సీలాదిధమ్మే “ఇమినా చ సీలేనా”తిఆదినా పచ్చామసతి. తత్త యస్మా యోగావచరసన్తానగతా నానాక్ఖణికా మిస్సకా సీలాదిధమ్మా గాథాయ గహితా, తస్మా తే ఏకచ్చం గణ్ఠన్తో “థహి ధమ్మేహి సమన్నాగతో”తి ఆహ. న హి తే థ ధమ్మా ఏకస్మిం సన్తానే ఏకస్మిం ఖణే లబ్బన్తి. యస్మా చ పుగ్గలాదిట్టానేన గాథా భాసితా, తస్మా పుగ్గలాదిట్టానమేవ ఉపమం దస్సేన్తో “సేయ్యథాపి నామ పురిసో”తిఆదిమాహ . తత్త సునిసీతన్తి సుట్టు నిసీతం, అతివియ తిఖిణన్తి అత్తో. సత్తస్స నిసానసీలాయం నిసీతతరభావకరణం, బాహుబలేన చస్స ఉక్ఖిపనన్తి ఉభయమ్మేతం అత్తాపన్నం కత్వా ఉపమా వుత్తాతి తదుభయం ఉపమేయ్యే దస్సేన్తో “సమాధిసీలాయం సునిసీతం...పే.... పజ్ఞాహత్థేన ఉక్ఖిపిత్వా”తి ఆహ. సమాధిగుణేన హి పజ్ఞాయ తిక్ఖభావో. తేనాహ భగవా “సమాహితో యథాభూతం పజానాతీ”తి (సం. ని. ౩.౫; ౪.౯౯; ౫.౧౦౭౧; నేత్తి. ౪౦; మి. ప. ౨.౧.౧౪). వీరియశ్చస్సా ఉపత్తమ్మకం పగ్గణ్ఠనతో. విజటేయ్యాతి విజటేతుం సక్కుణేయ్య. వుట్టానగామినివిపస్సనాయ హి వత్తమానాయ యోగావచరో తణ్ణాజటం విజటేతుం సమత్తో నామ. విజటనం చేత్త

సముచ్చేదవసేన పహానన్తి ఆహ “సశ్చిన్దేయ్య సమ్పదాలేయ్య”తి. దక్షిణం అరహతీతి దక్షిణేయ్యో, అగ్గో చ సో దక్షిణేయ్యో చాతి అగ్గదక్షిణేయ్యో, అగ్గా వా దక్షిణా అగ్గదక్షిణా, తం అరహతీతి అగ్గదక్షిణేయ్యో.

౩. తత్రాతి తస్యం గాఢాయం. అయన్తి “నరో”తి చ “భిక్షూ”తి చ వుత్తో యోగావచరో. పున తత్రాతి తస్యం పజ్ఞాయం. అస్సాతి భిక్షునో. కత్తరి చేతం సామివచనం, అనేనాతి అత్తో. కరణీయం నత్తి విసేసాధానస్స తిహేతుకపటిసన్ధిపజ్ఞాయ అభావతో. తేనాహ “పురిమకమ్మానుభావేనేవ హిస్స సా సిద్ధా”తి. తేనాతి యోగినా. భావనాయం సతతపవత్తితవీరియతాయ సాతచ్చకారిణా. పజ్ఞావసేనాతి యథాపుత్తనేపక్కుసజ్ఞాతపజ్ఞావసేన. యం కిళ్ళి కత్తబ్బం, తస్స సబ్బస్స సమ్మజానవసేనేవ కరణసీలో, తత్త వా సమ్మజానకారో ఏతస్స అత్తి, సమ్మజానస్స వా అసమ్మోహస్స కారకో ఉప్పాదకోతి సమ్మజానకారీ, తేన సమ్మజానకారిణా. అత్రాతి అస్సం గాఢాయం. సీలాదిసమ్పాదనే వీరియస్స తేసం అజ్ఞభావతో తం విసుం అగ్గహేత్వా “సీలసమాధిపజ్ఞాముఖేనా”తి వుత్తం.

“విసుద్ధిమగ్గం దస్సేతీ”తి అవిభాగతో దేసనాయ పిణ్ణత్తం వత్వా పున తం విభాగతో దస్సేతుం “ఏత్తావతా”తిఆది వుత్తం. తత్త ఏత్తావతాతి ఏత్తకాయ దేసనాయ. సిక్ఖాతి సిక్ఖితబ్బట్టేన సిక్ఖా. సిక్ఖనం చేత్త ఆసేవనం దట్టబ్బం. సీలాదిధమ్మేహి సంవరణాదివసేన ఆసేవన్తో తే సిక్ఖతీతి వుచ్చతి. సాసనన్తి పటిపత్తిసాసనం. ఉపనిస్సయో బలవకారణం. వజ్జనం అనుపగమనం. సేవనా భావనా. పటిపక్ఖోతి పహాయకపటిపక్ఖో. యదిపి గాఢాయం “సీలే”తి సామజ్ఞాతో వుత్తం, న “అధిసీలే”తి. తం పన తత్తాజటావిజటనస్స పతిట్టాభూతం అధిప్పేతన్తి ఆహ “సీలేన అధిసీలసిక్ఖా పకాసితా”తి. భవగామి హి సీలం సీలమేవ, విభవగామి సీలం అధిసీలసిక్ఖా. సామజ్ఞాజోతనా హి విసేసే అవతిట్టతీతి. ఏస నయో సేససిక్ఖాసుపి.

సీలేనాతి అధిసీలసిక్ఖాభూతేన సీలేన. తం హి అనజ్ఞాసాధారణతాయ సాసనస్స ఆదికల్యాణతం పకాసేతి, న యమనియమాదిమత్తం. తేన వుత్తం “సీలజ్ఞా సువిసుద్ధం, సబ్బపాపస్స అకరణ”న్తి చ. కుసలానన్తి మగ్గకుసలానం. కుసలానన్తి వా అనవజ్ఞానం. తేన అరియఫలధమ్మానమ్మి సజ్ఞహో సిద్ధో హోతి. సబ్బపాపస్స అకరణన్తి సబ్బస్సాపి సావజ్ఞస్స అకిరియా అనజ్ఞాపజ్ఞనం. ఏతేన చారిత్రవారిత్రభేదస్స సబ్బస్స సీలస్స గహణం కతం హోతి. కత్తబ్బాకరణమ్మి హి సావజ్ఞమేవాతి. ఆదివచనతోతి గాఢాయం వుత్తసమాధిపజ్ఞానం ఆదిష్ఠి వచనతో. ఆదిభావో చస్స తమ్ములకత్తా ఉత్తరిమనుస్సధమ్మానం. ఆదీనం వా వచనం ఆదివచనం. ఆదిసద్దేన చేత్త “సీలం సమాధి పజ్ఞా చ, విముత్తి చ అనుత్తరా”తి (దీ. ని. ౨.౧౮౬) ఏవమాదీనం సజ్ఞహో దట్టబ్బో. సీలస్స విసుద్ధత్తా విప్పటిసారాదిహేతుానం దూరీకరణతో అవిప్పటిసారాదిగుణావహం. “అవిప్పటిసారాదిగుణావహత్తా”తి ఏతేన న కేవలం సీలస్స కల్యాణతావ విభావితా, అథ ఖో ఆదిభావోపేతి దట్టబ్బం. తథా హిస్స సుత్తే (పరి. ౩౬౬) అవిప్పటిసారాదీనం విముత్తిజ్ఞాణపరియోసానానం పరమ్మరపచ్చయతా వుత్తా. సమాధినాతి అధిచిత్తసిక్ఖాభూతేన సమాధినా. సకలం సాసనం సజ్ఞహేత్వా పవత్తాయ గాఢాయ ఆదిపదేన ఆదిష్ఠి పటిపజ్ఞితబ్బస్స సీలస్స, తతియపదేన పరియోసానే పటిపజ్ఞితబ్బాయ పజ్ఞాయ గహితత్తా మజ్ఞే పటిపజ్ఞితబ్బో సమాధి పారీసేసతో దుతియపదేన గయ్యతీతి “కుసలస్స ఉపసమ్పదాతిఆదివచనతో హి సమాధి సాసనస్స మజ్ఞే”తి వుత్తం, న కుసలసద్దస్స సమాధిపరియాయత్తా. పుబ్బూపనిస్సయవతో హి సమాహితతాదిఅట్టజ్ఞసమన్నాగమేన అభినీహారక్ఖమతా సమాధిస్స ఇద్ధివిధాదిగుణావహత్తం, అగ్గమగ్గపజ్ఞాయ అధిగతాయ యదత్తం పబ్బజతి, తం పరియోసితన్తి పజ్ఞా సాసనస్స పరియోసానం. తేనాహ భగవా “సిక్ఖానిసంసమిదం, భిక్షవే, బ్రహ్మచరియం వుస్సతి సద్ధాధిపతేయ్యం పజ్ఞాత్తరం విముత్తిసార”న్తి (అ. ని. ౪.౨౪౨). సకం చిత్తం సచిత్తం, సచిత్తస్స సబ్బసో కిలేసానం

సముచ్చిన్ననేన విసోధనం సచిత్తపరియోదాపనం. ఏవం పన పజ్ఞాకిచ్చే మత్తకప్పత్తే ఉత్తరి కరణీయాభావతో సాసనస్స పజ్ఞాత్తరతా వేదితబ్బా. తాదిభావావహనతోతి యాదిసో ఇట్టేసు, లాభాదీసు చ అనునయాభావతో, తాదిసో అనిట్టేసు, అలాభాదీసు చ పటిఘాభావతో. తతో ఏవ వా యాదిసో అనాపాధగతేసు ఇట్టానిట్టేసు, తాదిసో ఆపాధగతేసుపీతి తాదీ. తస్స భావో తాదిభావో, తస్స ఆవహనతో. వాతేనాతి వాతహేతు. న సమీరతీతి న చలతి. న సమిజ్జన్తీతి న ఫన్నన్తి, కుతో చలనన్తి అధిప్పాయో.

తథాతి యథా సీలాదయో అధిసీలసిక్ఖాదీనం పకాసకా, తథా తేవిజ్జతాదీనం ఉపనిస్సయస్సాతి తేసం పకాసనాకారూపసంహారత్తో తథా-సద్ధో. యస్మా సీలం విసుజ్ఞమానం సతిసమ్మజ్జబలేన, కమ్మస్సకతజ్ఞాణబలేన చ సంకిలేసమలతో విసుజ్ఞతి పారిపూరిశ్చ గచ్ఛతి, తస్మా సీలసమ్మదా సిజ్ఞమానా ఉపనిస్సయసమ్మత్తిభావేన సతిబలం, జ్ఞాణబలశ్చ పచ్చుపట్టపేతీతి తస్సా విజ్ఞత్తయూపనిస్సయతా వేదితబ్బా సభాగహేతుసమ్మాదనతో. సతినేపక్కేన హి పుట్టేనివాసవిజ్ఞాసిద్ధి, సమ్మజ్జోన సబ్బకిచ్చేసు సుదిట్టకారితాపరిచయేన చుత్తాపపాతజ్ఞాణానుబద్ధాయ దుతియవిజ్ఞాసిద్ధి, వీతిక్కమాభావేన సంకిలేసప్పహానసబ్బావతో వివట్టాపనిస్సయతావసేన అజ్ఞాసయసుద్ధియా తతియవిజ్ఞాసిద్ధి. పురేతరం సిద్ధానం సమాధిపజ్ఞానం పారిపూరిం వినా సీలస్స ఆసవక్ఖయజ్ఞాణాపనిస్సయతా సుక్ఖవిపస్సకఖీణాసవేహి దీపేతబ్బా. సమాధిపజ్ఞా వియ అభిజ్ఞాపటిసమ్మిదానం సీలం న సభాగహేతుతి కత్వా వుత్తం “న తతో పర”న్తి. “సమాహితో యథాభూతం పజానాతీ”తి (సం. ని. 3.౨; ౪.౯౯; నేత్తి. ౪౦; మి. ప. ౨.౧.౧౪) వచనతో సమాధిసమ్మదా ఛళభిజ్ఞతాయ ఉపనిస్సయో. పజ్ఞా వియ పటిసమ్మిదానం సమాధి న సభాగహేతుతి వుత్తం “న తతో పర”న్తి. “యోగా వే జాయతే భూరీ”తి (ధ. ప. ౨౮౨) వచనతో పుబ్బయోగేన, గరువాసదేసభాసాకటసల్లఉగ్గహపరిపుచ్చాదీహి చ పరిభావితా పజ్ఞాసమ్మత్తి పటిసమ్మిదాపభేదస్స ఉపనిస్సయో పచ్చేకబోధిసమ్మాసమ్మోధియోపి పజ్ఞాసమ్మత్తిసన్నిస్సయాతి పజ్ఞాయ అనధిగస్తబ్బస్స విసేసస్స అభావతో, తస్సా చ పటిసమ్మిదాపభేదస్స ఏకన్తికకారణతో హేట్టా వియ “న తతో పర”న్తి అవత్వా “న అజ్ఞోన కారణేనా”తి వుత్తం.

ఏత్థ చ “సీలసమ్మత్తిజ్ఞో నిస్సాయా”తి వుత్తత్తా యస్స సమాధివిజమ్భనభూతా అనవసేసా ఛ అభిజ్ఞా న ఇజ్ఞన్తి, తస్స ఉక్కట్టపరిచ్చేదవసేన న సమాధిసమ్మదా అత్థీతి. సతిపి విజ్ఞానం అభిజ్ఞోకదేసభావే సీలసమ్మత్తిసముదాగతా ఏవ తిస్సో విజ్ఞా గహితా. యథా హి పజ్ఞాసమ్మత్తిసముదాగతా చతస్సో పటిసమ్మిదా ఉపనిస్సయసమ్మన్నస్స మగ్గేనేవ ఇజ్ఞన్తి, మగ్గక్ఖణే ఏవ తాసం పటిలభితబ్బతో, ఏవం సీలసమ్మత్తిసముదాగతా తిస్సో విజ్ఞా సమాధిసమ్మత్తిసముదాగతా చ ఛ అభిజ్ఞా ఉపనిస్సయసమ్మన్నస్స మగ్గేనేవ ఇజ్ఞన్తీతి మగ్గాధిగమేనేవ తాసం అధిగమో వేదితబ్బో. పచ్చేకబుద్ధానం, సమ్మాసమ్మద్ధానశ్చ పచ్చేకబోధిసమ్మాసమ్మోధిసమధిగమసదిసా హి ఇమేసం అరియానం ఇమే విసేసాధిగమాతి. వినయసుత్తాభిధమ్మేసు సమ్మాపటిపత్తియా తేవిజ్జతాదీనం ఉపనిస్సయతాపి యథావుత్తవిధినా వేదితబ్బా.

సమ్మన్నసీలస్స కామసేవనాభావతో సీలేన పరమన్తవివజ్జనం వుత్తం. యేభుయ్యేన హి సత్తా కామహేతు పాణాతిపాతాదివసేసాపి అసుద్ధపయోగా హోన్తి. ఝానసుఖలాభినో కాయకిలమథస్స సమ్మవో ఏవ నత్థీతి సమాధినా దుతియన్తవివజ్జనం వుత్తం ఝానసముట్టానపణీతరూపపుటకాయత్తా. పజ్ఞాయాతి మగ్గపజ్ఞాయ. ఉక్కట్టనిద్దేసేన హి ఏకంసతో అరియమగ్గేవ మజ్జిమా పటిపత్తి నామ. ఏవం సన్తేపి లోకియపజ్ఞావసేనపి అన్తద్వయవివజ్జనం విభావేతబ్బం.

సీలం తంసమగ్గినో కామసుగతీసుయేవ నిబ్బత్తాపనతో చతుహి అపాయేహి విముత్తియా కారణన్ని ఆహ “సీలేన అపాయసమతిక్కమనుపాయో పకాసితో హోతి”తి. న హి పాణాతిపాతాదిపటివిరతి దుగ్గతిపరికిలేసం ఆవహతి. సమాధి తంసమగ్గినో మహగ్గతభూమియంయేవ నిబ్బత్తాపనేన సకలకామభవతో విమోచేతీతి వుత్తం “సమాధినా కామధాతుసమతిక్కమనుపాయో పకాసితో హోతి”తి. న హి కామావచరకమ్మస్స అనుబలప్పదాయానం కామచ్ఛన్దాదీనం విక్ఖమ్భకం ఝానం కామధాతుపరికిలేసావహం హోతి. న చేత్థ ఉపచారజ్ఞానం నిదస్సేతబ్బం, అప్పనాసమాధిస్స అధిప్పేతత్తా. నాపి “సీలేనేవ అతిక్కమితబ్బస్స అపాయభవస్స సమాధినా అతిక్కమితబ్బతా”తి వచనోకానో. సుగతిభవమ్మి అతిక్కమంతస్స దుగ్గతిసమతిక్కమనే కా కథాతి. సబ్బభవసమతిక్కమనుపాయోతి కామభవాదీనం నవన్నమ్మి భవానం సమతిక్కమనుపాయో సీలసమాధీహి అతిక్కన్తాపి భవా అనతిక్కన్తా ఏవ, కారణస్స అపహీనత్తా. పజ్ఞాయ పనస్స సుప్పహీనత్తా తే సమతిక్కన్తా ఏవ.

తదభిప్పహానవసేనాతి దీపాలోకేనేవ తమస్స పుజ్ఞాకిరియవత్థుగతేన తేన తేన కుసలజ్ఞేన తస్స తస్స అకుసలజ్ఞస్స పహానవసేన. సమాధినా విక్ఖమ్భనప్పహానవసేనాతి ఉపచారప్పనాభేదేన సమాధినా పవత్తినివారణేన ఘటప్పహారేనేవ జలతలే సేవాలస్స తేసం తేసం నీవరణాదిధమ్మానం పహానవసేన. పజ్ఞాయాతి అరియమగ్గపజ్ఞాయ. సముచ్చేదప్పహానవసేనాతి చతున్నం అరియమగ్గానం భావితత్తా తంతంమగ్గవతో అత్తనో సన్తానే “దిట్టిగతానం పహానాయా”తిఆదినా (ధ. స. ౨౭౭) వుత్తస్స సముదయపక్ఖియస్స కిలేసగణస్స అచ్చంతం అప్పవత్తిసజ్ఞాతసముచ్చిన్దనప్పహానవసేన.

కిలేసానం వీతిక్కమపటిపక్ఖోతి సంకిలేసధమ్మానం, కమ్మకిలేసానం వా యో కాయవచీద్వారేసు వీతిక్కమో అజ్ఞాచారో, తస్స పటిపక్ఖో సీలేన పకాసితో హోతి, అవీతిక్కమసభావత్తా సీలస్స. ఓకాసాదానవసేన కిలేసానం చిత్తే కుసలప్పవత్తిం పరియాదియిత్వా ఉత్థానం పరియుత్థానం. తం సమాధి విక్ఖమ్భేతీతి ఆహ “సమాధినా పరియుత్థానపటిపక్ఖో పకాసితో హోతి”తి, సమాధిస్స పరియుత్థానప్పహాయకత్తా. అప్పహీనభావేన సన్తానే అను అను సయనతో కారణలాభే ఉప్పత్తిరహా అనుసయా, తే పన అనురూపం కారణం లద్ధా ఉప్పజ్జనారహా ధామగతా కామరాగాదయో సత్త కిలేసా వేదితబ్బా. తే అరియమగ్గపజ్ఞాయ సబ్బసో పహీయంతీతి ఆహ “పజ్ఞాయ అనుసయపటిపక్ఖో పకాసితో హోతి”తి.

కాయదుచ్చరితాది దుట్టు చరితం, కిలేసేహి వా దూసితం చరితన్ని దుచ్చరితం, తమేవ యత్త ఉప్పన్నం, తం సన్తానం సంకిలేసేతి విబాధతి, ఉపతాపేతి చాతి సంకిలేసో, తస్స వినోధనం సీలేన తదభివసేన పహానం వీతిక్కమపటిపక్ఖత్తా సీలస్స. తణ్ణాసంకిలేసస్స వినోధనం విక్ఖమ్భనవసేన పహానం పరియుత్థానపటిపక్ఖత్తా సమాధిస్స, తణ్ణాయ చస్స ఉజ్జవిపచ్చనికభావతో. దిట్టిసంకిలేసస్స వినోధనం సముచ్చేదవసేన పహానం అనుసయపటిపక్ఖత్తా పజ్ఞాయ, దిట్టిగతానాశ్చ అయాథావగాహీనం యాథావగాహీనియా పజ్ఞాయ ఉజ్జవిపచ్చనికభావతో.

కారణన్ని ఉపనిస్సయపచ్చయో. సీలేసు పరిపూరకారీతి మగ్గబ్రహ్మచరియస్స ఆదిభూతత్తా ఆదిబ్రహ్మచరియకానం పారాజికసజ్ఞాదీససజ్ఞాతానం మహాసీలసిక్ఖాపదానం అవీతిక్కమనతో ఖుద్ధానుఖుద్ధకానం ఆపజ్జనే సహసావ తేహి వుత్థానేన సీలేసు యం కత్తబ్బం, తం పరిపూరం సమత్థం కరోతీతి సీలేసు పరిపూరకారీ. తథా సకదాగామీతి “సీలేసు పరిపూరకారీ”తి ఏతం ఉపసంహరతి తథా-సద్దేన. ఏతే హి ద్వే అరియా సమాధిపారిపన్ధికానం కామరాగబ్యాపాదానం పజ్ఞాపారిపన్ధికస్స సచ్చపటిచ్చాదకమోహస్స సబ్బసో అసమూహతత్తా సమాధిం, పజ్ఞాశ్చ భావేన్తాపి సమాధిపజ్ఞాసు

యం కత్తబ్బం, తం మత్తసో పమాణేన పదేసమత్తమేవ కరోస్తీతి సమాధిస్మిం, పజ్ఞాయ చ మత్తసో కారినో “సీలేసు పరిపూరకారినో” ఇచ్చేవ వుచ్చన్తి. అనాగామీ పన కామరాగబ్యాపాదానం సముచ్చిన్నత్తా సమాధిస్మిం పరిపూరకారీ. అరహ్ సబ్బసో సమ్మోహస్స సుసమ్మాహతత్తా పజ్ఞాయ పరిపూరకారీ.

వుత్తం హేతం భగవతా (అ. ని. 3.౮౭) -

“ఇథ, భిక్షవే, భిక్షు సీలేసు పరిపూరకారీ హోతి, సమాధిస్మిం మత్తసో కారీ, పజ్ఞాయ మత్తసో కారీ. సో యాని తాని ఖుద్ధానుఖుద్ధకాని సిక్ఖాపదాని, తాని ఆపజ్జతిపి వుట్టాతిపి. తం కిస్స హేతు? న హి మేత్థ, భిక్షవే, అభబ్బతా వుత్తా. యాని చ ఖో తాని సిక్ఖాపదాని ఆదిబ్రహ్మచరియకాని బ్రహ్మచరియసారుప్పాని, తత్థ ధువసీలో చ హోతి రితసీలో చ, సమాదాయ సిక్ఖతి సిక్ఖాపదేసు. సో తిణ్ణం సంయోజనానం పరిక్ఖయా సోతాపన్నో హోతి అవినిపాతథమ్మో నియతో సమ్పాధిపరాయణో. ఇథ పన, భిక్షవే, భిక్షు సీలేసు...పే.... సో తిణ్ణం సంయోజనానం పరిక్ఖయా రాగదోసమోహానం తనుత్తా సకదాగామీ హోతి. సకిదేవ ఇమం లోకం ఆగన్త్వా దుక్ఖస్సంతం కరోతి. ఇథ పన, భిక్షవే, భిక్షు సీలేసు పరిపూరకారీ హోతి, సమాధిస్మిం పరిపూరకారీ, పజ్ఞాయ మత్తసో కారీ. సో యాని తాని...పే.... సిక్ఖతి సిక్ఖాపదేసు. సో పజ్ఞాన్నం ఓరమ్భాగియానం...పే.... అనావత్తిథమ్మో తస్మా లోకా. ఇథ పన, భిక్షవే, భిక్షు సీలేసు పరిపూరకారీ హోతి, సమాధిస్మిం పరిపూరకారీ, పజ్ఞాయ పరిపూరకారీ. సో యాని తాని ఖుద్ధానుఖుద్ధకాని...పే.... సిక్ఖతి సిక్ఖాపదేసు. సో ఆసవానం ఖయా...పే.... ఉపసమ్మజ్జ విహరతీ”తి.

“కథ”న్తి పుచ్చిత్యా సిక్ఖాదికే విభజిత్యా వుత్తమేవత్థం నిగమేతుం “ఏవ”న్తిఆది వుత్తం. తత్థ అజ్ఞో చాతి తయో వివేకా, తీణి కుసలమూలాని, తీణి విమోక్షముఖాని, తీణి ఇన్ద్రియానీతి ఏవమాదయో, సిక్ఖత్తికాదీహి అజ్ఞో చ గుణత్తికా. ఏవరూపాతి యాదిసకా సిక్ఖత్తికాదయో ఇథ సీలాదీహి పకాసితా హోన్తి, ఏదిసా.

ఏత్థ హి వివట్టసన్నిస్సితస్స సీలస్స ఇథాధిప్పేతత్తా సీలేన కాయవివేకో పకాసితో హోతి, సమాధినా చిత్తవివేకో, పజ్ఞాయ ఉపధివివేకో. తథా సీలేన అదోసో కుసలమూలం పకాసితం హోతి, తిత్తిక్ఖప్పధానతాయ, అపరూపఘాతసభావతాయ చ సీలస్స. సమాధినా అలోభో కుసలమూలం, లోభపటిపక్ఖతో, అలోభపధానతాయ చ సమాధిస్స. పజ్ఞాయ పన అమోహోయేవ. సీలేన చ అనిమిత్తవిమోక్షముఖం పకాసితం హోతి. అదోసప్పధానం హి సీలసమ్మదం నిస్సాయ దోసే ఆదీనవదస్సినో అనిచ్ఛానుపస్సనా సుఖేనేవ ఇజ్జతి, అనిచ్ఛానుపస్సనా చ అనిమిత్తవిమోక్షముఖం. సమాధినా అప్పణిహితవిమోక్షముఖం. పజ్ఞాయ సుజ్ఞాతవిమోక్షముఖం. అలోభప్పధానం హి కామనిస్సరణం సమాధిసమ్మదం నిస్సాయ కామేసు ఆదీనవదస్సినో దుక్ఖానుపస్సనా సుఖేనేవ ఇజ్జతి, దుక్ఖానుపస్సనా చ అప్పణిహితవిమోక్షముఖం. పజ్ఞాసమ్మదం నిస్సాయ అనత్తానుపస్సనా సుఖేనేవ ఇజ్జతి, అనత్తానుపస్సనా చ సుజ్ఞాతవిమోక్షముఖం. తథా సీలేన అనజ్ఞాతజ్ఞాస్సామీతిన్ద్రియం పకాసితం హోతి. తం హి సీలేసు పరిపూరకారినో అటమకస్స ఇన్ద్రియం. సమాధినా అజ్ఞేన్ద్రియం. తం హి ఉక్కుంసగతం సమాధిస్మిం పరిపూరకారినో అనాగామినో, అగ్గమగ్గటస్స చ ఇన్ద్రియం. పజ్ఞాయ అజ్ఞాతావిన్ద్రియం పకాసితం హోతి. తదుప్పత్తియా హి అరహ్ పజ్ఞాయ పరిపూరకారీతి. ఇమినా నయేన అజ్ఞో చ ఏవరూపా గుణత్తికా సీలాదీహి పకాసితబ్బా.

౧. సీలనిద్దెసవణ్ణనా

సీలసరూపాదికథావణ్ణనా

౬. ఏవని వుత్తప్పకారేన. అనేకగుణసజ్జాహకేనాతి అధిసీలసిక్ష్వాదీనం, అజ్ఞోసగ్న అనేకేసం గుణానం సజ్జాహకేన.

సీలసమాధిపజ్ఞాముఖేనాతి “సబ్బే సజ్జారా అనిచ్ఛా”తిఆదీసు (ధ. పం. ౨౭౭; ధేరగా. ౬౭౬; నేత్తి. ౨) వియ విపస్సనామత్తాదిముఖేన సజ్ఞేపతో అదేసేత్వా సీలసమాధిపజ్ఞాముఖేన దేసితోపి, సత్తతింసాయపి వా బోధిపక్ఖియధమ్మానం విసుద్ధిమగ్గన్తోగధత్తా తత్త సీలసమాధిపజ్ఞా ముఖం పముఖం కత్వా దేసితోపి. ఏతేన సీలసమాధిపజ్ఞాసు అవసేసబోధిపక్ఖియధమ్మానం సభావతో, ఉపకారతో చ అన్తోగధభావో దీపితోతి వేదితబ్బం. అతిసజ్ఞేపదేసితోయేవ హోతి సభావవిభాగాదితో అవిభావితత్తా. నాలన్తి న పరియత్తం న సమత్థం. సబ్బేసన్తి నాతిసజ్ఞేపనాతివిత్థారరుచీనమ్మి, విపజ్ఞితజ్ఞానేయ్యానమ్మి వా. సజ్ఞేపదేసనా హి సంఖిత్తరుచీనం, ఉగ్గటితజ్ఞానంయేవ చ ఉపకారాయ హోతి, న పనితరేసం. అస్స విసుద్ధిమగ్గస్స. పుచ్చనట్టేన పజ్ఞా, కిరియా కరణం కమ్మం, పజ్ఞావ కమ్మం పజ్ఞాకమ్మం, పుచ్చనపయోగో.

కిం సీలన్తి సరూపపుచ్ఛా. కేనట్టేన సీలన్తి కేన అత్తేన సీలన్తి వుచ్చతి, “సీల”న్తి పదం కం అభిధేయ్యం నిస్సాయ పవత్తన్తి అత్తో. తయిదం సీలం సభావతో, కిచ్చతో, ఉపట్టానాకారతో, ఆసన్నకారణతో చ కథం జానితబ్బన్తి ఆహ “కానస్స లక్ఖణరసపచ్చుపట్టానపదట్టానానీ”తి. పటిపత్తి నామ దిట్టానిసంసే ఏవ హోతీతి ఆహ “కిమానిసంస”న్తి. కతివిధన్తి పభేదపుచ్ఛా. విభాగవన్తానం హి సభావవిభావనం విభాగదస్సనముఖేనేవ హోతీతి. వోదానం విసుద్ధి. సా చ సంకిలేసమలవిముత్తి. తం ఇచ్చన్తేన యస్మా ఉపాయకోసల్లత్థినా అనుపాయకోసల్లం వియ సంకిలేసో జానితబ్బోతి ఆహ “కో చస్స సంకిలేసో”తి.

తత్తాతి తస్మిం, తస్స వా పజ్ఞాకమ్మస్స. విస్సజ్జనన్తి వివరణం. పుచ్చితో హి అత్తో అవిభావితత్తా నిగూఢో ముట్టియం కతో వియ తిట్టతి. తస్స వివరణం విస్సజ్జనం విభూతభావకారణతో. పాణాతిపాతాదీహీతి ఏత్త పాణోతి వోహారతో సత్తో, పరమత్థతో జీవితినైయం. తస్స సరసేనేవ పతనసభావస్స అన్తరే ఏవ అతివ పాతనం అతిపాతో, సణికం పతితుం అదత్వా సీఘం పాతనన్తి అత్తో, అతిక్కమ్మ వా సత్థాదీహి అభిభవిత్యా పాతనం అతిపాతో, పాణఘాతో. ఆదిసద్దేన అదిన్నాదానాదిం సజ్ఞణ్ణాతి. తేహి పాణాతిపాతాదీహి దుస్సీల్యకమ్మేహి. విరమన్తస్సాతి సమాదానవిరతివసేన, సమ్మత్తవిరతివసేన చ ఓరమన్తస్స. వత్తపటిపత్తిన్తి ఉపజ్ఞాయవత్తాదివత్తకరణం. చేతనాదయో ధమ్మాతి సజ్ఞేపతో వుత్తమత్తం పాళివసేన విభజిత్యా దస్సేతుం “వుత్తజ్ఞోత”న్తిఆది వుత్తం. తత్త చేతయతీతి చేతనా, అత్తనా సమ్మయుత్తధమ్మేహి సద్ధిం ఆరమ్మణే అభిసన్దహతీతి అత్తో. చేతనాయ అనుకూలవసేనేవ హి తంసమ్మయుత్తా ధమ్మా ఆరమ్మణే పవత్తన్తి. చేతనా కామం కుసలత్తికసాధారణా, ఇధ పన సీలచేతనా అధిప్పేతాతి కత్వా “కుసలా”తి వేదితబ్బా. చేతసి నియుత్తం చేతసికం, చిత్తసమ్మయుత్తన్తి అత్తో. చేతనాయ సతిపి చేతసికత్తే “చేతనా సీల”న్తి విసుం గహితత్తా తదజ్ఞమేవ విరతిఅనభిజ్ఞాదికం చేతసికం సీలం దట్టబ్బం గోబలీబద్ధజాయేన. సంవరణం సంవరో. యథా అకుసలా ధమ్మా చిత్తే న ఓతరన్తి, తథా పిదహానం. అవీతిక్కమా వీతిక్కమస్స పటిపక్ఖభూతా అవీతిక్కమవసేన పవత్తచిత్తచేతసికా. తత్త చేతనా సీలం నామాతిఆది

యథావుత్తస్య సుత్తపదస్య వివరణం. విరమన్తస్య చేతనాతి విరతిసమ్మయుత్తం పధానభూతం చేతనమాహ. పూరేన్తస్య చేతనాతి వత్తపటిపత్తిఆయుహినీ. విరమన్తస్య విరతీతి విరతియా పధానభావం గహీత్వా వుత్తం.

ఏత్థ హి యదా “తివిధా, భిక్షవే, కాయసంశ్చేతనా కుసలం కాయకమ్మ”న్తిఆది (కథా. ౨౩౯) వచనతో పాణాతిపాతాదీనం పటిపక్ఖభూతా తద్భిరతివిసిట్టా చేతనా తథాపవత్తా పధానభావేన పాణాతిపాతాదిపటివిరతిసాధికా హోతి, తదా తంసమ్మయుత్తా విరతిఅనభిజ్ఞాదయో చ చేతనాపక్ఖికా వా, అబ్బోహారికా వాతి ఇమమత్థం సన్ధాయ చేతనాసీలం వుత్తం. యదా పన పాణాతిపాతాదీహి సజ్జోచం ఆపజ్జన్తస్య తతో విరమణాకారేన పవత్తమానా చేతనావిసిట్టా విరతి, అనభిజ్ఞాదయో చ తత్త తత్త పధానభావేన కిచ్చసాధికా హోన్తి, తదా తంసమ్మయుత్తా చేతనా విరతిఆదిపక్ఖికా వా హోతి, అబ్బోహారికా వాతి ఇమమత్థం సన్ధాయ చేతసికసీలం వుత్తం.

ఇదాని సుత్తే ఆగతనయేన కుసలకమ్మపథవసేన చేతనాచేతసికసీలాని విభజిత్వా దస్సేతుం “అపిచా”తిఆది వుత్తం. పజహన్తస్సాతి సమాదానవసేన “ఇతో పట్టాయ న కరిస్సామీ”తి సమ్మత్తవత్తుకానిపి అనజ్ఞాచరణేన పజహన్తస్య. సత్త కమ్మపథచేతనాతి పాణాతిపాతాదిపహనసాధికా పటిపాటియా సత్త కుసలకమ్మపథచేతనా. అభిజ్ఞాదివసేన యం పరదారగమనాది కరీయతి, తస్య పహాయకా అనభిజ్ఞాదయో సీలన్తి ఆహ “చేతసికం సీలం నామ అనభిజ్ఞా...పి.... సమ్మాదిట్టిధమ్మా”తి. యథా హి అభిజ్ఞాభ్యాపాదవసేన మిచ్ఛాచారపాణాతిపాతాదయో కరీయన్తి, ఏవం మిచ్ఛాదిట్టివసేనాపి తే పుత్తముఖదస్సనాదిఅత్థం కరీయన్తి. తేసంశ్చ పజహనకా అనభిజ్ఞాదయోతి. పాతిమోక్షసంవరో చారిత్రవారిత్రవిభాగం వినయపరియాపన్నం సిక్ఖాపదసీలం. సతిసంవరో మనచ్చట్టానం ఇన్ద్రియానం ఆరక్ఖా, సా చ తథాపవత్తా సతియేవ. జ్ఞాణసంవరో పజ్ఞా. ఖన్తిసంవరో అధివాసనా, సా చ తథాపవత్తా అదోసపధానా ఖన్ధా, అదోసో ఏవ వా. వీరియసంవరో కామవితక్కాదీనం వినోదనవసేన పవత్తం వీరియం. పాతిమోక్షసంవరసతిసంవరాదీసు యం వత్తబ్బం, తం పరతో ఆవి భవిస్సతి.

సోతానీతి తణ్ణాదిట్టిఅవిజ్ఞాదుచ్చరితఅవసిట్టకిలేససోతాని. “సోతానం సంవరం బ్రూమీ”తి వత్వా “పజ్ఞాయేతే పిధియ్యరే”తి వచనేన సోతానం సంవరో పిదహానం సముచ్చేదనం జ్ఞాణన్తి విజ్ఞాయతి.

ఇదమత్థికతం మనసి కత్వా యేన జ్ఞాణేన యోనిసో పచ్చవేక్షిత్వా పచ్చయా పటిసేవీయన్తి. తం పచ్చయపటిసేవనమ్మి జ్ఞాణసభావత్తా ఏత్థేవ జ్ఞాణసంవరే ఏవ సమోధానం సజ్ఘహం గచ్ఛతి. ఖమతి అధివాసేతీతి ఖమో. ఉప్పన్నన్తి తస్మిం తస్మిం ఆరమ్మణే జాతం నిబ్బత్తం. కామవితక్కన్తి కామూపసంహితం వితక్కం. నాధివాసేతీతి చిత్తం ఆరోపేత్వా అబ్బన్తరే న వాసేతి. ఆజీవపారిసుద్ధిపీతి బుద్ధపటికుట్టం మిచ్ఛాజీవం పహాయ అనవజ్ఞేన పచ్చయపరియేసనేన సిజ్ఞనకం ఆజీవపారిసుద్ధిసీలమ్మి ఏత్థేవ వీరియసంవరే ఏవ సమోధానం గచ్ఛతి వీరియసాధనత్తా. ఏత్థ చ యథా జ్ఞాణం తణ్ణాదిసోతానం పవత్తినివారణతో పిదహనట్టేన సంవరణతో సంవరో చ, పరతో పవత్తనకగుణానం ఆధారాదిభావతో సీలనట్టేన సీలం , ఏవం ఖన్తి అనధివాసనేన ఉప్పజ్జనకకిలేసానం అధివాసనేన సంవరణతో సంవరో చ, ఖమనహేతు ఉప్పజ్జనకగుణానం ఆధారాదిభావతో సీలనట్టేన సీలం, వీరియం వినోదేతబ్బానం పాపధమ్మానం వినోదనేన సంవరణతో సంవరో చ, వినోదనహేతు ఉప్పజ్జనకగుణానం ఆధారాదిభావతో సీలనట్టేన సీలన్తి వేదితబ్బం. యథా పన పాతిమోక్షసీలాది తస్య తస్య పాపధమ్మస్య పవత్తితుం అప్పదానవసేన సంవరణం పిదహానం, తం ఉపాదాయ సంవరో, ఏవం

అసమాదిన్నసీలస్స ఆగతవత్థతో విరమణమ్మితి ఆహ “యా చ పాపభీరుకానం...పి.... సంవరసీలన్తి వేదితబ్బ”న్తి. న వీతిక్కమతి ఏతేనాతి అవీతిక్కమో. తథాపవత్తో కుసలచిత్తుప్పాదో.

౭. అవసీసేసు పన పఞ్ఞోసు. సమాధానం సణ్ణపనం. దుస్సీల్యవసేన హి పవత్తా కాయకమ్మాదయో సమ్మతి, ఆయతిఞ్చ అహితదుక్ఖావహో, న సమ్మా రపితాతి అసణ్ణపితా విప్పకిణ్ణా విసటా చ నామ హోన్తి, సుసీల్యవసేన పన పవత్తా తబ్బిపరియాయతో సణ్ణపితా అవిప్పకిణ్ణా అవిసటా చ నామ హోన్తి యథా తం ఓక్ష్తిత్తచక్ఖతా అబాహుప్పచాలనాది. తేనాహ “కాయకమ్మాదీనం సుసీల్యవసేన అవిప్పకిణ్ణతాతి అత్తో”తి. ఏతేన సమాధికిచ్చతో సీలనం విసేసేతి. తస్స హి సమాధానం సమ్మయుత్తధమ్మానం అవిక్ఖేపహేతుతా. ఇదం కాయకమ్మాదీనం సణ్ణపనం సంయమనం. ఉపధారణం అధిట్టానం మూలభావో. తథా హిస్స ఆదిచరణాదిభావో వుత్తో. తేన పథవీధాతుకిచ్చతో సీలనం విసేసితం హోతి. సా హి సహజాతరూపధమ్మానం సన్ధారణవసేన పవత్తతి. ఇదం పన అనవజ్జధమ్మానం మూలాధిట్టానభావేన. తేనాహ “కుసలానం ధమ్మాన”న్తిఆది. తత్త కుసలధమ్మా నామ సపుబ్బభాగా మహగ్గతానుత్తరా ధమ్మా. అఞ్ఞో పన ఆచరియా. సిరట్టోతి యథా సిరసి భిన్నే సబ్బో అత్తభావో వినస్సతి, ఏవం సీలే భిన్నే సబ్బం గుణసరిరం వినస్సతి. తస్మా తస్స ఉత్తమజ్ఞట్టో సీలట్టో. “సిరో సీన”న్తి వా వత్తబ్బే నిరుత్తినయేన “సీల”న్తి వుత్తన్తి అధిప్పాయో. సీతలట్టో పరిళాహవూపసమనట్టో. తేన త-కారస్స లోపం కత్వా నిరుత్తినయేనేవ “సీల”న్తి వుత్తన్తి దస్సేతి. తథా హిదం పయోగసమ్మాదితం సబ్బకిలేసపరిళాహవూపసమకరం హోతి. ఏవమాదినాతి ఆది-సద్దేన సయన్తి అకుసలా ఏతస్మిం సతి అపవిట్టా హోన్తీతి సీలం, సుపన్తి వా తేన విహతుస్సాహాని సబ్బదుచ్చరితానీతి సీలం, సబ్బేసం వా కుసలధమ్మానం పవేసారహసాలాతి సీలన్తి ఏవమాదీనం సజ్ఞహో దట్టబ్బో.

౮. “సీలనట్టేన సీల”న్తి పుబ్బే సద్దత్తుద్ధారేన పకాసితోపి భావత్తో ఏవాతి ఆహ “సీలనం లక్ఖణం తస్సా”తి. న హి తస్స చేతనాదిభేదభిన్నస్స అనవసేసతో సజ్ఞాహకో తతో అఞ్ఞో అత్తో అత్తి, యో లక్ఖణభావేన వుచ్చేయ్య. నను చ అనేకభేదసజ్ఞాహకం సామజ్జలక్ఖణం నామ సియా, న విసేసలక్ఖణన్తి అనుయోగం మనసి కత్వా ఆహ “సనిదస్సనత్తం రూపస్స, యథా భిన్నస్సనేకథా”తి.

యథా హి నీలాదివసేన అనేకభేదభిన్నస్సాపి రూపాయతనస్స సనిదస్సనత్తం విసేసలక్ఖణం తదజ్ఞాధమ్మాసాధారణత్తో. న అనిచ్చతాది వియ, రుప్పనం వియ వా సామజ్జలక్ఖణం, ఏవమిథాపి దట్టబ్బం. కిం పనేతం సనిదస్సనత్తం నామ? దట్టబ్బతా చక్ఖవిజ్ఞాణస్స గోచరభావో. తస్స పన రూపాయతనతో అనజ్జాతేపి అజ్ఞోహి ధమ్మేహి రూపాయతనం విసేసేతుం అజ్ఞం వియ కత్వా సహ నిదస్సనేన సనిదస్సనన్తి వుచ్చతి. ధమ్మసభావసామజ్జోన హి ఏకిభూతేసు ధమ్మేసు యో నానత్తకరో సభావో, సో అజ్ఞం వియ కత్వా ఉపచరితుం యుత్తో. ఏవం హి అత్థవిసేసావబోధో హోతీతి. అథ వా “సహ నిదస్సనేనా”తి ఏత్త తట్టావత్తో సహ-సద్దో యథా నన్దిరాగసహగతాతి (సం. ని. ౫.౧౦౮౧; మహావ. ౧౪; పటి. మ. ౨.౩౦).

దుస్సీల్యవిద్ధంసనరసన్తి కాయికఅసంవరాదిభేదస్స దుస్సీల్యస్స విధమనకిచ్చం. అనవజ్జరసన్తి అగారయ్యసమ్మత్తికం అగరహితబ్బభావేన సమ్మజ్జనకం, అవజ్జపటిపక్ఖభావేన వా సమ్మజ్జనకం. లక్ఖణాదీసూతి లక్ఖణరసాదీసు వుచ్చమానేసు కిచ్చమేవ, సమ్మత్తి వా రసోతి వుచ్చతి, న రసాయతనరసాదీతి అధిప్పాయో. కేచి పన “కిచ్చమేవా”తి అవధారణం తస్స ఇతరరసతో బలవభావదస్సనత్తన్తి వదన్తి, తం తేసం మతిమత్తం, కిచ్చమేవ, సమ్మత్తి ఏవ వా రసోతి ఇమస్స అత్థస్స అధిప్పేతత్తా.

సోచేయ్యపచ్చుపట్టానని కాయాదీహి సుచిభావేన పచ్చుపట్టాతి. గహణభావని గహేతబ్బభావం. తేన ఉపట్టానాకారట్టేన పచ్చుపట్టానం వుత్తం, ఫలట్టేన పన అవిప్పటిసారపచ్చుపట్టానం, సమాధిపచ్చుపట్టానం వా. సీలం హి సమ్మతియేవ అవిప్పటిసారం పచ్చుపట్టాపేతి, పరమ్పరాయ సమాధిం. ఇమస్స పన ఆనిసంసఫలస్స ఆనిసంసకథాయం వక్ఖమానత్తా ఇథ అగ్గహణం దట్టబ్బం. కేచి పన ఫలస్స అనిచ్చితత్తా ఇథ అగ్గహణని వదన్తి, తదయుత్తం ఫలస్స అనేకవిధత్తా, లోకియాదిసీలస్సాపి విభజియమానత్తా. తథా హి వక్ఖతి “నిస్సితానిస్సితవసేనా”తిఆది (విసుద్ధి. ౧.౧౦). యథా పథవీధాతుయా కమ్మాది దూరకారణం, సేసభూతత్తయం ఆసన్నకారణం, యథా చ వత్తస్స తన్తవాయతురివేమసలాకాది దూరకారణం, తన్తవో ఆసన్నకారణం, ఏవం సీలస్స సద్ధమ్మస్సవనాది దూరకారణం, హిరిఁత్తప్పమస్స ఆసన్నకారణని దస్సేన్తో ఆహ “హిరోత్తప్పస్స పనా”తిఆది. హిరోత్తప్పే హీతిఆది తస్స ఆసన్నకారణభావసాధనం. తథ్థ ఉప్పజ్జతి సమాదానవసేన, తిట్టతి అవీతిక్కమవసేనాతి వేదితబ్బం.

సీలానిసంసకథావణ్ణనా

౯. అవిప్పటిసారాదీతి ఏత్థ విప్పటిసారపటిపక్ఖో కుసలచిత్తుప్పాదో అవిప్పటిసారో. సో పన విసేసతో “లాభా వత మే, సులద్ధం వత మే, యస్స మే సుపరిసుద్ధం సీల”ని అత్తనో సీలస్స పచ్చవేక్ఖణవసేన పవత్తోతి వేదితబ్బో. ఆది-సద్దేన పామోజ్జభోగసమ్మత్తికిత్తిసద్ధాదిం సజ్జణ్ణాతి. అవిప్పటిసారత్థానీతి అవిప్పటిసారప్పయోజనాని. కుసలానీతి అనవజ్ఞాని. అవిప్పటిసారానిసంసానీతి అవిప్పటిసారుద్ధయాని. ఏతేన అవిప్పటిసారో నామ సీలస్స ఉద్దయమత్తం, సంవడ్డితస్స రుక్ఖస్స ఛాయాపుప్పసదిసం. అజ్ఞో ఏవ పనానేన నిప్పాదేతబ్బో సమాధిఆదిగుణోతి దస్సేతి.

సీలవతో సీలసమ్మదాయాతి పరిసుద్ధం పరిపుణ్ణం కత్వా సీలస్స సమ్మాదనేన సీలవతో, తాయ ఏవ సీలసమ్మదాయ. అప్పమాదాధికరణని అప్పమాదకారణా. భోగక్ఖన్ధని భోగరాసిం. కల్యాణో కిత్తిసద్ధో అబ్బుగ్గచ్ఛతీతి “ఇతిపి సీలవా, ఇతిపి కల్యాణధమ్మో”తి సున్దరో ధుతిఘాసో ఉట్టహాతి, లోకం పత్థరతి. విసారదోతి అత్తని కిఞ్చి గరహేతబ్బం ఉపవదితబ్బం అపస్సన్తో విగతసారజ్ఞో నిబ్బయో. అమజ్జభూతోతి అవిలక్ఖో. అసమ్మాళ్లోతి “అకతం వత మే కల్యాణ”నిఆదినా (మ. ని. ౩.౨౪౮) విప్పటిసారాభావతో, కుసలకమ్మాదీనంయేవ చ తదా ఉపట్టానతో అమ్మాళ్లో పసన్నమానసో ఏవ కాలంకరోతి. కాయస్స భేదాతి ఉపాదిన్నక్ఖన్ధపరిచ్ఛాగా, జీవితీన్ద్రియస్స ఉపచ్ఛేదా. పరం మరణాతి చుతితో ఉద్ధం. సుగతిన్తి సున్దరం గతిం. తేన మనుస్సగతిపి సజ్జయ్యతి. సగ్గన్తి దేవగతిం. సా హి రూపాదీహి విసయేహి సుట్టు అగ్గోతి సగ్గో, లోకియతి ఏత్థ ఉళారం పుణ్ణఫలన్తి లోకోతి చ వుచ్చతి.

ఆకజ్ఞేయ్య చేతి యది ఇచ్చేయ్య. పియో చ అస్సన్తి పియాయితబ్బో పియచక్ఖూహి పస్సితబ్బో పేమనియో భవేయ్యన్తి అత్తో. మనాపోతి సబ్రహ్మచారీనం మనవడ్డనకో, తేసం వా మనేన పత్తబ్బో, మేత్తచిత్తేన ఫరితబ్బోతి వుత్తం హోతి. గరూతి గరుట్టానియో పాసాణఛత్తసదిసో. భావనీయోతి “అద్ధా అయమాయస్మా జానం జానాతి, పస్సం పస్సతీ”తి సమ్భావనీయో. సీలేస్వవస్స పరిపూరకారీతి చతుపారిసుద్ధిసీలేసు ఏవ పరిపూరకారీ అస్స, అనూనకారీ పరిపూరణాకారేన సమన్నాగతో భవేయ్య. “ఆదినా నయేనా”తి ఏతేన “అజ్ఞత్తం చేతోసమథమనుయుత్తో అనిరాకతజ్ఞానో విపస్సనాయ సమన్నాగతో బ్రూహేతా సుజ్ఞాగారాన”ని (మ. ని. ౧.౬౮) ఏవమాదికే సీలథోమనసుత్తాగతే సత్తరస సీలానిసంసే సజ్జణ్ణాతి.

ఇదాని న కేవలమిమే ఏవ అవిప్పటిసారాదయో, అథ ఖో అజ్ఞోపి బహూ సీలానిసంసా విజ్ఞప్తి తే దస్సేతుం “అపిచా”తిఆది ఆరద్ధం. తత్త సాసనేతి ఇమస్మిం సకలలోకియలోకుత్తరగుణావహే సత్తసాసనే. ఆచారకులపుత్తానం యం సీలం వినా పతిట్టా అవట్టానం నత్తి, తస్స ఏవం మహానుభావస్స సీలస్స ఆనిసంసానం పరిచ్ఛేదం పరిమాణం కో వదే కో వత్తుం సక్కుణ్ణీయ్యాతి అత్తో. ఏతేన సబ్బేసంయేవ లోకియలోకుత్తరానం గుణానం సీలమేవ మూలభూతన్తి దస్సేత్వా తతో పరమ్మి మలవిసోధనేన, పరిళాహవూపసమనేన, సుచిగన్ధవాయనేన, సగ్గనిబ్బానాధిగమూపాయభావేన, సోభాలజ్ఞారసాధనతాయ భయవిధమనేన, కిత్తిపామోజ్జజనేన చ సీలసదిసం అజ్ఞం సత్తానం హితసుఖావహం నత్తితి దస్సేన్తో “న గజ్ఞ”తిఆదికా గాథా అభాసి.

తత్త సరభూతి ఏకా నదీ, “యం లోకే సరభూ”తి వదన్తి. నిన్నగా వాచిరవతీతి “అచిరవతీ”తి ఏవంనామికా నదీ, వాతి సబ్బత్త వా-సద్దో అనియమత్తో. తేన అవుత్తా గోధావరీచద్దభాగాదికా సజ్జణ్ణాతి. పాణనట్టేన పాణీనం సత్తానం యం మలం సీలజలం విసోధయతి, తం మలం విసోధేతుం న సక్కుణన్తి గజ్ఞదయో నదియోతి పఠమగాథాయ న-కారం ఆనేత్వా సమ్మన్దితబ్బం. హారాతి ముత్తాహారా. మణయోతి వేళురియాదిమణయో. అరియన్తి విసుద్ధం. సీలసముట్టానో కిత్తిసద్దో గద్దో మనోహరభావతో, దిసాసు అభిబ్యాపనతో చ “సీలగద్దో”తి వుత్తో. సో హి పటివాతేపి పవత్తతి. తేనాహ భగవా “సతజ్ఞ గద్దో పటివాతమేతీ”తి (ధ. పం. ౨౪; అ. ని. ౩.౮౦; మి. పం. ౨.౪.౧). దోసానం బలం నామ వత్తుజ్ఞాచారో, తం తేసం కాతుం అదేన్తం సీలం దోసానం బలం ఘాతేతీతి వేదితబ్బం.

సీలప్పభేదకథావణ్ణనా

౧౦. “కతివిధ”న్తి ఏత్త విధ-సద్దో కోట్టాసపరియాయో “ఏకవిధేన రూపసజ్ఞహో”తిఆదీసు వియ, పకారత్తో వా, కతిప్పకారం కిత్తకా సీలస్స పకారభేదాతి అత్తో. సీలనలక్ఖణేనాతి సీలనసజ్ఞాతేన సభావేన.

చరన్తి తేన సీలేసు పరిపూరకారితం ఉపగచ్ఛన్తితి చరిత్తం, చరిత్తమేవ చారిత్తం. వారితతో తేన అత్తానం తాయన్తి రక్ఖన్తితి వారిత్తం. అధికో సమాచారో అభిసమాచారో, తత్త నియుత్తం, సో వా పయోజనం ఏతస్సాతి ఆభిసమాచారికం. ఆది బ్రహ్మచరియస్సాతి ఆదిబ్రహ్మచరియం, తదేవ ఆదిబ్రహ్మచరియకం. విరమతి ఏతాయ, సయం వా విరమతి, విరమణం వా విరతి, న విరతీతి అవిరతి. నిస్సయతీతి నిస్సితం, న నిస్సితన్తి అనిస్సితం. పరియన్తో ఏతస్స అత్తితి పరియన్తం, కాలేన పరియన్తం కాలపరియన్తం, యథాపరిచ్ఛిన్నో వా కాలో పరియన్తో ఏతస్సాతి కాలపరియన్తం. యావ పాణనం జీవనం కోటి ఏతస్సాతి ఆపాణకోటికం. అత్తనో పచ్చయేహి లోకే నియుత్తం, తత్త వా విదితన్తి లోకియం. లోకం ఉత్తరతీతి లోకుత్తరం.

పచ్చయతో, ఫలతో చ మజ్ఞిమపణీతేహి నిహీనం, తేసం వా గుణేహి పరిహీనన్తి హీనం. అత్తనో పచ్చయేహి పధానభావం నీతన్తి పణీతం. ఉభిన్నమేవ వేమజ్ఞే భవం మజ్ఞిమం. అత్తాధిపతితో ఆగతం అత్తాధిపతేయ్యం. సేసపదద్వయేపి ఏసేవ నయో. తణ్ణాయ, దిట్టియా వా పరామట్టం పథంసీతన్తి పరామట్టం. తప్పటిక్ఖేపతో అపరామట్టం. పటిప్పస్సద్ధకిలేసం పటిప్పస్సద్ధం. సిక్ఖాసు జాతం, సేక్ఖస్స ఇదన్తి వా సేక్ఖం. పరినిట్టితసిక్ఖాకిచ్చతాయ అసేక్ఖధమ్మపరియాపన్నం అసేక్ఖం. తదుభయపటిక్ఖేపేన నేవసేక్ఖనాసేక్ఖం. హానం భజతి, హానభాగో వా ఏతస్స అత్తితి హానభాగియం. సేసేసుపి ఏసేవ నయో. అప్పపరిమాణత్తా పరియన్తవన్తం, పారిసుద్ధివన్తజ్ఞా సీలం పరియన్తపారిసుద్ధిసీలం. అనప్పపరిమాణత్తా అపరియన్తం, పారిసుద్ధివన్తజ్ఞా సీలం అపరియన్తపారిసుద్ధిసీలం. సబ్బసో పుణ్ణం, పారిసుద్ధివన్తజ్ఞా సీలం పరిపుణ్ణపారిసుద్ధిసీలం.

౧౧. వుత్తనయేనాతి “సీలనట్టేన సీల”నిఆదినా (విసుద్ధి. ౧.౭) హేట్టా వుత్తేన నయేన. ఇదం కత్తబ్బన్తి

పజ్జాత్తసిక్ఖాపదపూరణన్తి ఇదం ఆభిసమాచారికం కత్తబ్బం పటిపజ్జితబ్బన్తి ఏవం పజ్జాత్తస్స సిక్ఖాపదసీలస్స పూరణం. సిక్ఖాపదసీలం హి పూరేన్తో సిక్ఖాపదమ్మి పూరేతి పాలేతి నామ. సిక్ఖా ఏవ వా సిక్ఖితబ్బతో, పటిపజ్జితబ్బతో చ సిక్ఖాపదం. తస్స పూరణన్తిపి యోజేతబ్బం. ఇదం న కత్తబ్బన్తి పటిక్ఖిత్తస్స అకరణన్తి ఇదం దుచ్చరితం న కత్తబ్బన్తి భగవతా పటిక్ఖిత్తస్స అకరణం విరమణం. చరన్తి తస్మిన్తి తస్మిం సీలే తంసమగ్గీనో చరన్తి సీలస్స అధికరణతం విభావేన్తో తేసం పవత్తిట్టానభావం దస్సేతి. తేనాహ “సీలేసు పరిపూరకారితాయ పవత్తన్తి”తి. వారితన్తి ఇదం న కత్తబ్బన్తి పటిక్ఖిత్తం అకప్పియం . తాయన్తితి అకరణేనేవ తాయన్తి. తేనాతి వారితసీలమాహ. వారేతి వా సత్థా ఏత్థ, ఏతేన వాతి వారితం, సిక్ఖాపదం. తం అవికోపేన్తో తాయన్తి తేనాతి వారితం. సద్ధావీరియసాధనన్తి సద్ధాయ, ఉట్టానవీరియేన చ సాధేతబ్బం. న హి అసద్ధో, కుసీతో చ వత్తపటిపత్తిం పరిపూరేతి, సద్ధో ఏవ సత్థారా పటిక్ఖిత్తే అణుమత్తేపి వజ్జే భయదస్సావీ సమాదాయ సిక్ఖతి సిక్ఖాపదేసూతి ఆహ “సద్ధాసాధనం వారిత”న్తి.

అధిసీలసిక్ఖాపరియాపన్నత్తా అభివిసిట్టో సమాచారోతి అభిసమాచారోతి ఆహ “ఉత్తమసమాచారో”తి. అభిసమాచారోవ ఆభిసమాచారికం, యథా వేనయికోతి (అ. ని. ౮.౧౧; పారా. ౮) అధిప్పాయో. అభిసమాచారో ఉక్కుట్టనిద్దేసతో మగ్గసీలం, ఫలసీలశ్చ, తం ఆరబ్బ ఉద్దిస్స తదత్థం తప్పయోజనం పజ్జాత్తం ఆభిసమాచారికం. సుపరిసుద్ధాని తీణి కాయకమ్మాని, చత్తారి వచీకమ్మాని, సుపరిసుద్ధో ఆజీవోతి ఇదం ఆజీవట్టమకం. తత్థ కామం ఆజీవహేతుకతో సత్తవిధదుచ్చరితతో విరతి సమ్మాఆజీవోతి సోపి సత్తవిధో హోతి, సమ్మాజీవతాసామజ్ఞోన పన తం ఏకం కత్వా వుత్తం. అథ వా తివిధకుహనవత్తుసన్నిస్సయతో మిచ్చాజీవతో విరతిం ఏకజ్ఞం కత్వా వుత్తో “ఆజీవో సుపరిసుద్ధో”తి. సేట్టచరియభావతో మగ్గో ఏవ బ్రహ్మచరియన్తి మగ్గబ్రహ్మచరియం, తస్స. ఆదిభావభూతన్తి ఆదిమ్మి భావేతబ్బతం నిష్పాదేతబ్బతం భూతం పత్తం ఆదిభావభూతం. కిశ్చాపి దేసనానుక్కమేన సమ్మాదిట్టి ఆది, పటిపత్తిక్కమేన పన ఆజీవట్టమకసీలం ఆదీతి. తస్స సమ్మత్తియాతి ఆభిసమాచారికస్స సమ్మజ్జనేన పరిపూరణేన ఆదిబ్రహ్మచరియకం సమ్మజ్జతి. యో హి లహుకానిపి అప్పసావజ్ఞాని పరివజ్జేతి, సో గరుకాని మహాసావజ్ఞాని బహ్వదీనవాని పరివజ్జేస్సతీతి వత్తబ్బమేవ నత్తితి. సుత్తం పన ఏతమత్థం బ్యతిరేకవసేన విభావేతి. తత్థ ధమ్మన్తి సీలం. తం హి ఉపరిగుణవిసేసానం ధారణట్టేన ధమ్మాతి వుచ్చతి.

విరతిసీలస్స ఇతరసీలేన సతిపి సమ్మయోగాదికే అసమ్మిస్సకతాదస్సనత్థం “వేరమణిమత్త”న్తి వుత్తం.

“నిస్సితానిస్సితవసేనా”తి ఏత్థ లబ్బమాననిస్సయం తావ దస్సేతుం “నిస్సయో”తిఆది వుత్తం. తత్థ తణ్ణాచరితేన నిస్సయితబ్బతో తణ్ణావ తణ్ణానిస్సయో. తథా దిట్టినిస్సయో. దిట్టిచరితో హి అసతిపి దిట్టియా తణ్ణావిరహే దిట్టినిస్సితోవ పవత్తతి. దేవోతి చతుమహారాజసక్కుసుయామాదిపాకటదేవమాహ . దేవజ్ఞాతరోతి అపాకటం. తణ్ణం ఏవ నిస్సితన్తి తణ్ణానిస్సితం. తణ్ణాయ నిస్సితన్తి చ కేచి వదన్తి. తేసం “ద్వే నిస్సయో”తిఆదినా విరుజ్జతి. సుద్ధిదిట్టియాతి “ఇతి సంసారసుద్ధి భవిస్సతీ”తి ఏవం పవత్తదిట్టియా, లోకుత్తరం సీలన్తి అధిప్పాయో. తస్సేవాతి లోకుత్తరస్సేవ సమ్భారభూతం కారణభూతం, వివట్టూపనిస్సయన్తి అత్తో.

కాలపరిచ్ఛేదం కత్వాతి “ఇమశ్చ రత్తిం, ఇమశ్చ దివ”నిఆదినా (అ. ని. ౮.౪౧) వియ కాలవసేన పరిచ్ఛేదం కత్వా. కాలపరిచ్ఛేదం అకత్వా సమాదిన్నమ్మి అన్తరావిచ్ఛిన్నం సమ్మత్తివిరతివసేన యావజీవం పవత్తితమ్మి ఆపాణకోటికం న

హోతీతి దస్సేతుం “యావజీవం సమాదియిత్వా తథేవ పవత్తిత”న్తి వుత్తం.

లాభయసశాతిఅభజీవితవసేనాతి లాభయసానం అనుప్పన్నానం ఉప్పాదనవసేన, ఉప్పన్నానం రక్షణవసేన చేవ వడ్డనవసేన చ శాతిఅభజీవితానం అవినాసనవసేన. కిం సో వీతిక్కమిస్సతీతి యో వీతిక్కమాయ చిత్తమ్మి న ఉప్పాదేతి, సో కాయవాచాహి వీతిక్కమిస్సతీతి కిం ఇదం, నత్థేతన్తి అత్తో. పటిక్ఖేపే హి అయం కిం-సద్దో.

ఆరమ్మణభావేన వణో వియ ఆసవే కామాసవాదికే పగ్గరతీతి సమ్మయోగభావాభావేపి సహసవేహీతి సాసవం. తేభూమకథమ్మజాతన్తి సీలం తప్పరియాపన్నన్తి ఆహ “సాసవం సీలం లోకియ”న్తి. భవవిసేసా సమ్మత్తిభవా. వినయోతి వినయపరియత్తి, తత్త వా ఆగతసిక్ఖాపదాని. పామోజ్జం తరుణపీతి. యథాభూతశాణదస్సనం సపచ్చయనామరూపదస్సనం, తదధిట్ఠానా వా తరుణవిపస్సనా. నిబ్బిదాతి నిబ్బిదాశాణం. తేన బలవవిపస్సనమాహ. విరాగో మగ్గో. విముత్తి అరహత్తఫలం. విముత్తిశాణదస్సనం పచ్చవేక్షణా. కథాతి వినయకథా. మన్ననాతి వినయవిచారణా. ఉపనిసాతి యథాపుత్తకారణపరమ్పరాసజ్ఞాతో ఉపనిస్సయో. లోకుత్తరం మగ్గఫలచిత్తసమ్మయుత్తం ఆజీవట్ఠమకసీలం. తత్త మగ్గసీలం భవనిస్సరణావహం హోతి, పచ్చవేక్షణశాణదస్స చ భూమి, ఫలసీలం పన పచ్చవేక్షణాశాణదస్సేవ భూమి.

౧౨. హీనాధిముత్తివసేన ఛన్దాదీనమ్మి హీనతా. పణీతాధిముత్తివసేన పణీతతా. తదుభయవేమజ్ఞతావసేన మజ్ఞిమతా. యథేవ హి కమ్మం ఆయుహనవసేన హీనాదిభేదభిన్నం హోతి, ఏవం ఛన్దాదయోపి పవత్తిఆకారవసేన. సో చ నేసం పవత్తిఆకారో అధిముత్తిభేదేనాతి దట్ఠబ్బం. యసకామతాయాతి కిత్తిసిలోకాభిరతియా, పరివారిచ్ఛాయ వా. “కథం నామ మాదిసో ఈదిసం కరేయ్యా”తి పాపజిగుచ్ఛాయ అరియభావం నిస్సాయ. అనుపక్కిలిట్టన్తి అత్తకమ్మంసనపరవమ్మనాహి, అజ్ఞోహి చ ఉపక్కిలేసేహి అనుపక్కిలిట్టం. భవభోగత్థాయాతి భవసమ్మత్తిఅత్తజ్ఞోవ భోగసమ్మత్తిఅత్తజ్ఞ. అత్తనో విమోక్షత్థాయ పవత్తితన్తి సావకపచ్చేకబోధిసత్తసీలమాహ. సబ్బసత్తానం విమోక్షత్థాయాతి సబ్బసత్తానం సంసారబద్ధనతో విమోచనత్తాయ. పారమితాసీలం మహాబోధిసత్తసీలం. యా కరుణాపాయకోసల్లపరిగ్గహితా మహాబోధి ఆరబ్బ పవత్తా పరముక్కుంసగతసోచేయ్యసల్లేఖా దేసకాలసత్తాదివికప్పరహితా సీలపారమితా.

అననురూపన్తి అసారుప్పం. అత్తా ఏవ గరు అధిపతి ఏతస్సాతి అత్తగరు, లజ్జాధికో. అత్తాధిపతితో ఆగతం అత్తాధిపతేయ్యం. లోకో అధిపతి గరు ఏతస్సాతి లోకాధిపతి, ఓత్తప్పాధికో. ధమ్మా నామాయం మహానుభావో ఏకంతనియ్యానికో, సో చ పటిపత్తియావ పూజేతబ్బో. తస్మా “నం సీలసమ్మదాయ పూజేస్సామీ”తి ఏవం ధమ్మమహత్తం పూజేతుకామేన.

పరామట్టత్తాతి పరాభవవసేన ఆమట్టత్తా. తణ్ణాదిట్ఠియో హి “ఇమినాహం సీలేన దేవో వా భవిస్సామి దేవజ్ఞాతరో వా, ఇమినా మే సీలేన సంసారసుద్ధి భవిస్సతీ”తి పవత్తస్స సీలం పరామసన్నియో తం పరాభవం పాపేన్తి మగ్గస్స అనుపనిస్సయభావకరణతో. పుథుజ్జనకల్యాణకస్సాతి పుథుజ్జనేసు కల్యాణకస్స. సో హి పుథుజ్జనేవ హుత్వా కల్యాణేహి సీలాదీహి సమన్నాగతో. పరామసనకీలేసానం విక్ఖమ్మనతో, సముచ్చిన్ననతో చ తేహి న పరామట్టన్తి అపరామట్టం. తస్స తస్స కిలేసదరథస్స పటిప్పస్సమ్మనతో వూపసమనతో పటిప్పస్సద్ధం.

కతపటికమ్మన్తి వుట్టానదేసనాహి యథాధమ్మం కతపటికారం. ఏవం హి తం సీలం పటిపాకతికమేవ హోతి. తేనాహ “తం విసుద్ధ”న్తి. “కతపటికమ్మ”న్తి ఇమినా చ “న పునేవం కరిస్స”న్తి అధిట్ఠానమ్మి సజ్గహితన్తి దట్ఠబ్బం. “అచ్చమంసం ను

ఖో, సూకరమంసం ను ఖో"తిఆదినా వత్తుమ్మి వా, "పాచిత్తియం ను ఖో, దుక్కటం ను ఖో"తిఆదినా ఆపత్తియా వా, "మయా తం వత్తు వీతిక్కన్తం ను ఖో, న ను ఖో వీతిక్కన్త"న్తిఆదినా అజ్ఞాచారే వా వేమతికస్స సంసయాపన్నస్స. విసోదేతబ్బం యథాధమ్మం పటికమ్మేన. విమతి ఏవ వేమతికం, తస్మిం వేమతికే సతి, విమతియా ఉప్పన్నాయాతి అట్టో. విమతి పటివినేతబ్బాతి సంయం వా తం వత్తుం విచారేత్వా, వినయధరే వా పుచ్చిత్వా కజ్ఞా వినోదేతబ్బా. నిక్కజ్ఞేన పన కప్పియం చే కాతబ్బం, అకప్పియం చే ఛడ్డేతబ్బం. తేనాహ "ఇచ్చస్స ఫాసు భవిస్సతీ"తి.

"చతుహి అరియమగ్గేహి"తిఆదినా మగ్గఫలపరియాపన్నం సీలం మగ్గఫలసమ్మయుత్తం వుత్తం. సముదాయేసు పవత్తవోహరా అవయవేసుపి పవత్తన్తీతి. సేసన్తి సబ్బం లోకియసీలం.

పకతిపీతి సభావోపి. సుఖసీలో సఖిలో సుఖసంవాసో. తేన పరియాయేనాతి పకతిఅత్తవాచకత్తేన. ఏకచ్ఛం అబ్యాకతం సీలం ఇధాధిప్పేతసీలేన ఏకసంఖహన్తి అకుసలస్సేవాయుజ్జమానతం దస్సేతుం "తత్త అకుసల"న్తిఆది వుత్తం. తథా హి సేక్ఖత్తికం ఇధ గహితం, ఇధ న ఉపసీతం కుసలత్తికన్తి అధిప్పాయో. వుత్తనయేనేవాతి వుత్తేనేవ నయేన కుసలత్తికం అగ్గహేత్వా హేనత్తికాదీనం పఞ్చన్నం తికానం వసేన అస్స సీలస్స తివిధతా వేదితబ్బా.

౧౩. యోధాతి యో ఇధ. వత్తువీతిక్కమేతి ఆపత్తియా వత్తునో వీతిక్కమనే అజ్ఞాచారే. కామసంక్లృప్తాదయో నవ మహావిత్కా మిచ్ఛాసంక్లృప్తా. ఏవయాపస్సాతి ఏదిసస్స. తస్స హి సీలవన్తే అనుపసంక్లృమిత్వా దుస్సీలే సేవన్తస్స తతో ఏవ తేసం దిట్టానుగతిం ఆపజ్ఞనేన పణ్ణత్తివీతిక్కమే అదోసదస్సావినో మిచ్ఛాసంక్లృప్తబహులతాయ మనచ్చట్టాని ఇన్ద్రియాని అరక్ఖతో సీలం ఏకంసేనేవ హానభాగియం హోతి, న రితిభాగియం, కుతో విసేసాదిభాగియతా. సీలసమ్మత్తియాతి సీలపారిపూరియా చతుపారిసుద్ధిసీలేన. అఘటన్తస్స ఉత్తరీతి ఉత్తరి విసేసాధిగమాయ అవాయమన్తస్స. రితిభాగియం సీలం భవతి అసమాధిసంవత్తనియత్తా. సమ్మాదితే హి సమాధిస్మిం సీలస్స సమాధిసంవత్తనియత్తా నిచ్చియతి. సమాధత్థాయాతి సమధవసేన సమాధానత్థాయ. నిబ్బిదన్తి విపస్సనం. బలవవిపస్సనాదస్సనత్తం నిబ్బిదాగహణం తావతాపి సీలస్స నిబ్బేధభాగియభావసిద్ధితో.

యాని చ సిక్ఖాపదాని నేసం రక్ఖితబ్బానీతి సమ్మన్దో, తాని పన అసాధారణపణ్ణత్తితో అజ్ఞాని. నేసన్తి "రక్ఖితబ్బానీ"తి పదం అపేక్ఖిత్వా కత్తరి సామివచనం, తేహి భిక్ఖూహీతి అట్టో. సతి వా ఉస్సాహీతి ఉస్సక్కిత్వా సీలాని రక్ఖితుం ఉస్సాహీ సతి. దసాతి సామణేరేహి రక్ఖితబ్బసీలమాహ ఘటికారాదీనం వియ. అట్టాతి నచ్చాదిమాలాదివేరమణిం ఏకం కత్వా సబ్బపచ్చిమవజ్ఞాని అట్ట.

అవీతిక్కమోతి పఞ్చన్నం సీలానం అవీతిక్కమో. పకతిసీలన్తి సభావసీలం. తత్తూపత్తినియతం హి సీలం ఉత్తరకురుకానం. మరియుదాచారిత్రన్తి తస్స తస్స సావజ్ఞస్స అకరణే మరియుదభూతం, తత్త తత్త కులాదీసు పుబ్బపురిసేహి రపితం చారిత్రం. కులదేసపాసణ్ణధమ్మో హి "ఆచారసీల"న్తి అధిప్పేతం. తత్త కులధమ్మో తావ బ్రాహ్మణాదీనం అమజ్జపానాది, దేసధమ్మో ఏకచ్ఛజనపదవాసీనం అహింసనాది, పాసణ్ణధమ్మో తిత్తియానం యమనియమాది. తిత్తియమతం హి దిట్టిపాసేన, తణ్ణాపాసేన చ డేతి పవత్తతి, పాసం వా బాధం అరియవినయస్స డేతీతి "పాసణ్ణ"న్తి వుచ్చతి. "పకతియా సీలవతీ హోతీ"తి (దీ. ని. ౨.౨౦) వచనతో బోధిసత్తమాతు పఞ్చసిక్ఖాపదసీలం పరిపుణ్ణమేవ. ఇదం పన ఉక్కంసగతం బోధిసత్తపితరిపి చిత్తుప్పాదమత్తేనపి అసంకిలిట్టం "ధమ్మతాసీల"న్తి వుత్తం.

కామగుణాపసంహితని కామకోట్టాసేసు అస్సాదూపసంహితం కామస్సాదగధితం. ధమ్మతాసీలని ధమ్మతాయ కారణనియామేన ఆగతం సీలం. సీలపారమిం హి పరముక్కుంసం పాపేత్వా కుచ్చిగతస్స మహాబోధిసత్తస్స సీలతేజేన గుణానుభావేన బోధిసత్తమాతు సరసేనేవ పరమసల్లేఖప్పత్తం సీలం హోతి. మహాకస్సపాదీనని ఆది-సద్దేన భద్దాదికే సజ్జణ్ఠాతి. తే కిర సుచిరం కాలం సుపరిసుద్ధసీలా ఏవ హుత్వా ఆగతా. తేనాహ “సుద్ధసత్తాన”ని. తాసు తాసు జాతీసూతి సీలవరాజమహింసరాజాదిజాతీసు. పుట్టే పురిమజాతియం సిద్ధో హేతు ఏతస్సాతి పుబ్బహేతుకసీలం. ఇదం పన పకతిసీలాదిసమాదానేన వినా అవీతిక్కుమలక్షణం సమ్మత్తవిరతిసజ్గహం దట్టబ్బం.

యం భగవతా ఏవం వుత్తం సీలని సమ్మద్ధో. ఇథాతి వక్ఖమానసీలపరిపూరకస్స పుగ్గలస్స సన్నిస్సయభూతసాసనపరిదీపనం, అజ్ఞాసాసనస్స చ తథాభావపటిసేధనం. వుత్తం హేతం “ఇధేవ, భిక్షవే, సమణో...పే... సుజ్ఞా పరప్పవాదా సమణేభి అజ్ఞోహి”తి (దీ. ని. ౨.౨౧౪; మ. ని. ౧.౧౩౯; అ. ని. ౪.౨౪౧). భిక్షాతి తస్స సీలస్స పరిపూరకపుగ్గలపరిదీపనం. పాతిమోక్ఖసంవరసంవుతోతి ఇదమస్స పాతిమోక్ఖసీలే పతిట్టితభావపరిదీపనం. విహరతీతి ఇదమస్స తదనురూపవిహరసమజ్జిభావపరిదీపనం. ఆచారగోచరసమ్మన్నోతి ఇదం పాతిమోక్ఖసంవరస్స, ఉపరిఅధిగంతబ్బగుణానజ్ఞా ఉపకారకధమ్మపరిదీపనం. అణుమత్తేసు వజ్జేసు భయదస్సావీతి ఇదం పాతిమోక్ఖతో అచవనభావపరిదీపనం. సమాదాయాతి సిక్ఖాపదానం అనవసేసతో ఆదానపరిదీపనం. సిక్ఖతీతి సిక్ఖాయ సమజ్జిభావపరిదీపనం . సిక్ఖాపదేసూతి సిక్ఖితబ్బధమ్మపరిదీపనం. యం పనేత్థ వత్తబ్బం, తం పరతో ఆవి భవిస్సతి.

సోతి పాతిమోక్ఖసంవరసీలే పతిట్టితభిక్షు. తేన యాదిసస్స ఇన్ద్రియసంవరసీలం ఇచ్చితబ్బం, తం దస్సేతి. చక్ఖనాతి యతో సో సంవరో, తం దస్సేతి. రూపని యత్త సో సంవరో, తం దస్సేతి. దిస్సా న నిమిత్తగ్గాహి హోతి నానుబ్యజ్జానగ్గాహితి సంవరస్స ఉపాయం దస్సేతి. యత్వాధికరణ...పే... అన్వాస్సవేయుని సంవరస్స పటిపక్ఖం తత్త ఆదీనవం దస్సేతి. సంవరాయ పటిపజ్జతీతి పగేవ సతియా ఉపట్టపేతబ్బతం దస్సేతి. రక్ఖతి చక్ఖన్ద్రియని సతియా ఉపట్టాపనమేవ చక్ఖన్ద్రియస్స ఆరక్ఖాతి దస్సేతి. చక్ఖన్ద్రియే సంవరం ఆపజ్జతీతి తథాభూతా సతియేవేత్త సంవరోతి దస్సేతి. వీతిక్కుమస్స వసేనాతి సమ్మద్ధో. ఛన్నం సిక్ఖాపదానని “ఆజీవహేతు ఆజీవకారణా అసంతం అభూతం ఉత్తరిమనుస్సధమ్మం ఉల్లపతీ”తిఆదినా ఆగతానం ఛన్నం పారాజికాదిపటిసంయుత్తానం సిక్ఖాపదానం. సామన్తజప్పనాదినా తివిధేన కుహనవత్థునా విష్ఠాపనం కుహనా. అత్తానం, దాయకం వా ఉక్ఖిపిత్వా యథా సో కిఞ్చి దదాతి, ఏవం కథనం లపనా. నిమిత్తం వుచ్చతి పచ్చయదానసజ్ఞాప్సాదకం కాయవచీకమ్మం, తేన నిమిత్తేన చరతి, నిమిత్తం వా కరోతీతి నేమిత్తికో, తస్స భావో నేమిత్తికతా. గన్ధాదయో వియ లాభాయ పరేసం అక్కిసనాదినా నిపిసతీతి నిప్పేసో, నిప్పేసోవ నిప్పేసికో, తస్స భావో నిప్పేసికతా. మహిచ్చతాయ అత్తనా లద్ధలాభేన పరతో లాభపరియేసనా లాభేన లాభం నిజిగీసనతా. ఏవమాదీనని ఆది-సద్దేన అనుప్పియభాణితాచాటుకమ్యతాదిం సజ్జణ్ఠాతి. పటిసజ్ఞానేన పచ్చవేక్ఖణాయ పరిసుద్ధో అసంకిలిట్టో పటిసజ్ఞానపరిసుద్ధో. చత్తారో పచ్చయా పరిభుజ్జీయని ఏతేనాతి చతుపచ్చయపరిభోగో, తథాపవత్తా అనవజ్జచేతనా.

పాతిమోక్ఖసంవరసీలవణ్ణనా

౧౪. తత్తాతి తేసు పాతిమోక్ఖసంవరాదీసు. ఆదితో పట్టాయాతి “ఇథ భిక్షా”తిఆదినా (విభ. ౨౦౮; దీ. ని. ౧.౧౯౪) ఆగతదేసనాయ ఆదితో పభుతి. వినిచ్చయకథాతి తత్త సంసయవిధమనేన వినిచ్చయావహా కథా. పరమస్స అత్తస్స

సబ్బసాధారణత్వా అసాధారణం పబ్బజితావేణికం పరియాయం దస్సీన్తో “భిన్నభిన్నపటధరాదితాయ వా”తి ఆహ. ఏవం హిస్స పరిపుణ్ణపాతిమోక్షసంవరయోగ్యతా దస్సీతా హోతి. భిన్నపటధరాదిభావో చ నామ దలిద్దస్సాపి నిగ్గహితస్స హోతితి తతో విసేసేతుం “సద్ధాపబ్బజితో”తి వత్వా పటిపత్తియా యోగ్యభావదస్సనత్తం “కులపుత్తో”తి వుత్తం. ఆచారకులపుత్తో వా హి పటిపజ్జేతుం సక్కోతి జాతికులపుత్తో వా. సిక్ఖాపదసీలన్తి చారిత్రవారిత్రప్పభేదం సిక్ఖాపదవసేన పజ్జత్తం సీలం. యోతి అనియమనిద్దేసో యో కోచి పుగ్గలో. నన్తి వినయపరియాపన్నం సీలం. తన్తి పుగ్గలం. మోక్షేతి సహకారికారణభావతో. అపాయే భవాని ఆపాయికాని. ఆది-సద్దేన తదజ్ఞం సబ్బసంసారదుక్ఖం సజ్జణ్ణాతి. సంవరణం కాయవచీద్వారానం పిదహానం. యేన తే సంవుతా పిహితా హోన్తి, సో సంవరో. యస్మా పన సో సత్తన్నం ఆపత్తిక్ఖన్దానం అవీతిక్కమో వీతిక్కమపటిపక్ఖేతి కత్వా, తస్మా వుత్తం “కాయికవాచసికస్స అవీతిక్కమస్సేతం నామ”న్తి. పాతిమోక్షసంవరేన సంవుతోతి పాతిమోక్షసంవరేన పిహితకాయవచీద్వారో. తథాభూతో చ యస్మా తం ఉపేతో తేన చ సమగ్గీ నామ హోతి, తస్మా వుత్తం “ఉపగతో సమన్నాగతోతి అత్తో”తి.

అపరో నయో - కిలేసానం బలవభావతో, పాపకిరియాయ సుకరభావతో, పుజ్జాకిరియాయ చ దుక్కరభావతో బహుక్ఖత్తుం అపాయేసు పతనసీలోతి పాతీ, పుదుజ్జనో. అనిచ్ఛతాయ వా భవాదీసు కమ్మవేగక్ఖిత్తో ఘటియన్తం వియ అనవట్టానేన పరిబ్బమనతో గమనసీలోతి పాతీ, మరణవసేన వా తమ్మి తమ్మి సత్తనికాయే అత్తభావస్స పాతనసీలోతి పాతీ, సత్తసన్తానో, చిత్తమేవ వా. తం పాతినం సంసారదుక్ఖతో మోక్షేతీతి పాతిమోక్షం. చిత్తస్స హి విమోక్షేన సత్తో “విముత్తో”తి వుచ్ఛతి. వుత్తం హి “చిత్తవోదానా విసుజ్ఞన్తి”తి, “అనుపాదాయ ఆసవేహి చిత్తం విముత్త”న్తి (మహావ. ౨౮) చ. అథ వా అవిజ్ఞాదినా హేతునా సంసారే పతతి గచ్ఛతి పవత్తతీతి పాతీ, “అవిజ్ఞానీవరణానం సత్తానం తణ్ణాసంయోజనానం సన్ధావతం సంసరత”న్తి (సం. ని. ౨.౧౨౪) హి వుత్తం. తస్స పాతినో సత్తస్స తణ్ణాదిసంకిలేసత్తయతో మోక్షో ఏతేనాతి పాతిమోక్షం . “కణ్ఠోకాళో”తిఆదీనం వియస్స సమాససిద్ధి వేదితబ్బా. అథ వా పాతేతి వినిపాతేతి దుక్ఖేతి పాతి, చిత్తం. వుత్తం హి “చిత్తేన నీయతి లోకో, చిత్తేన పరికస్సతీ”తి (సం. ని. ౧.౬౨). తస్స పాతినో మోక్షో ఏతేనాతి పాతిమోక్షం, పతతి వా ఏతేన అపాయదుక్ఖే, సంసారదుక్ఖే చాతి పాతీ, తణ్ణాదిసంకిలేసో. వుత్తం హి “తణ్ణా జనేతి పురిసం (సం. ని. ౧.౨౦౫-౨౦౬), తణ్ణాదుతియో పురిసో”తి (ఇతివు. ౧౦౫, ౧౦౬; అ. ని. ౪.౯; మహాని. ౧౯౧; చూళని. పారాయనానుగీతిగాథానిద్దేస) చ ఆది. తతో పాతితో మోక్షోతి పాతిమోక్షం. అథ వా పతతి ఏత్థాతి పాతీని, ఛ అజ్ఞత్తికబాహిరాని ఆయతనాని. వుత్తం హి “ఛసు లోకో సముప్పన్నో, ఛసు కుబ్బతి సన్ధవ”న్తి (సం. ని. ౧.౭౦; సు. ని. ౧౭౧). తతో ఛఅజ్ఞత్తికబాహిరాయతనసజ్ఞాతతో పాతితో మోక్షోతి పాతిమోక్షం. అథ వా పాతో వినిపాతో అస్స అత్థీతి పాతీ, సంసారో. తతో మోక్షోతి పాతిమోక్షం, అథ వా సబ్బలోకాధిపతిభావతో ధమ్మిస్సరో భగవా “పతీ”తి వుచ్ఛతి. ముచ్ఛతి ఏతేనాతి మోక్షో, పతినో మోక్షో తేన పజ్జత్తత్తాతి పతిమోక్షో, పతిమోక్షో ఏవ పాతిమోక్షం. సబ్బగుణానం వా మూలభావతో ఉత్తమట్ఠేన పతి చ సో యథావుత్తేనత్తేన మోక్షో చాతి పతిమోక్షో, పతిమోక్షో ఏవ పాతిమోక్షం. తథా హి వుత్తం “పాతిమోక్షన్తి ముఖమేతం పముఖమేత”న్తి (మహావ. ౧౩౦) విత్థారో.

అథ వా ప-ఇతి పకారే, అతీ-తి అచ్చన్తత్థే నిపాతో, తస్మా పకారేహి అచ్చన్తం మోక్షేతీతి పాతిమోక్షం. ఇదం హి సీలం సయం తదగ్గవసేన, సమాధిసహితం పజ్ఞాసహితజ్ఞా విక్ఖమ్మనవసేన, సముచ్ఛేదవసేన చ అచ్చన్తం మోక్షేతి మోచేతీతి పాతిమోక్షం, పతి పతి మోక్షోతి వా పతిమోక్షో, తమ్మా తమ్మా వీతిక్కమదోసతో పచ్చేకం మోక్షోతి అత్తో, పతిమోక్షో ఏవ

పాతిమోక్షం. మోక్షోతి వా నిబ్బానం, తస్స మోక్షస్స పటిచిమ్మభూతోతి పతిమోక్షో. సీలసంవరో హి సూరియస్స అరుణగ్గమనం వియ నిబ్బానస్స ఉదయభూతో తప్పటిభాగో వియ యథారహం కిలేసనిబ్బాపనతో, పతిమోక్షోయేవ పాతిమోక్షం. అథ వా మోక్షం పతి వత్తతి, మోక్షాభిముఖంతి వా పతిమోక్షం, పతిమోక్షమేవ పాతిమోక్షంతి ఏవమేత్థ పాతిమోక్ష- సద్దస్స అత్తో వేదితబ్బో. ఇరియతీతి అత్తభావం పవత్తేతి. “విహరతీ”తి ఇమినా పాతిమోక్షసంవరసీలే రితస్స భిక్షునో ఇరియాపథవిహరో దస్సితో. పాళియంతి ఝానవిభజ్జపాళియం (విభ. ౨౦౮ ఆదయో).

తత్థ కామం సమణచారం, సమణగోచరశ్చ దస్సేతుం “ఆచారగోచరసమ్మన్నో”తి వుత్తం, యథా పన మగ్గం ఆచిక్షంతో “వామం ముశ్శా, దక్ఖిణం గణ్ఠా”తి వజ్జేతబ్బపుబ్బకం గోహతబ్బం వదేయ్య, యథా వా ససీసన్ఠానేన పహీనసేదమలజల్లికస్స మాలాగన్ఠవిలేపనాదివిభూసనసంవిధానం యుత్తరూపం, ఏవం పహీనపాపధమ్మస్స కల్యాణధమ్మసమాయోగో యుత్తరూపోతి “అత్థి ఆచారో, అత్థి అనాచారో”తి ద్వయం ఉద్దిసిత్వా అనాచారం తావ విభజితుం “తత్థ కతమో అనాచారో”తిఆది వుత్తం. తత్థ కాయికో వీతిక్కమోతి తివిధం కాయదుచ్చరితం. వాచసికో వీతిక్కమోతి చతుబ్బిధం వచీదుచ్చరితం. కాయికవాచసికోతి తదుభయం.

ఏవం ఆజీవట్టమకసీలస్స వీతిక్కమో దస్సితో. ఇదాని మానసం అనాచారం దస్సేతుం “సబ్బమ్మి దుస్సీల్యం అనాచారో”తి వత్వా తత్థ ఏకచ్చియం దస్సేంతో “ఇథేకచ్చో వేళుదానేన వా”తిఆదిమాహ. తత్థ వేళుదానేనాతి పచ్చయుప్పాదనత్థేన వేళుదానేన. పత్తదానాదీసుపి ఏసేవ నయో. వేళూతి మనుస్సానం పయోజనావహో యో కోచి వేళుదణ్ణో. పత్తం గద్దికాదీనం గద్దపలివేరనాదిఅత్తం వా, తాలనాళికేరాదిపత్తం వా. పుప్పం యం కిశ్చి మనుస్సానం పయోజనావహం. తథా ఫలం. సీనానం సీరీసచుణ్ణాద్విన్ఠానియచుణ్ణం. మత్తికాపి ఏత్థేవ సజ్గహం గచ్ఛతి. దన్తకట్టం యం కిశ్చి ముఖసోధనత్తం దన్తపోసం. చాటుకమ్మతా అత్తానం దాసం వియ నీచట్టానే రపేత్వా పరస్స ఖలితవచనం సణ్ఠపేత్వా పియకామతాయ పగ్గయ్యవచనం. ముగ్గసూప్యతాతి ముగ్గసూపసమతా సచ్చాలికేన జీవితకప్పనం. యథా హి ముగ్గసూపే పచ్చన్తే బహూ ముగ్గా పచ్చన్తి, కతిపయా న పచ్చన్తి, ఏవం సచ్చాలికేన జీవితకప్పనే బహు అలికం హోతి, అప్పకం సచ్చన్తి. పరిభటతీతి పరిభటో, పరేసం దారకే పరిహరన్తో. పరిభటస్స కమ్మం పారిభట్యం, సా ఏవ పారిభట్యతా, అలజ్ఞరణాదినా కులదారకపరిహరణస్సేతం నామం. తేసం తేసం గిహీనం గామన్తరదేసన్తరాదీసు సాసనపటిసాసనహరణం జజ్ఞపేసనికం. అజ్ఞాతరజ్ఞాతరేనాతి ఏతేసం వా వేళుదానాదీనం వేజ్జకమ్మభణ్ణాగారికకమ్మపిణ్ణపటిపిణ్ణకమ్మసజ్జప్పాదచేతియుప్పాదపట్టపనాదీనం వా మిచ్చాజీవేన జీవితకప్పనకకమ్మానం యేన కేనచి . బుద్ధపటికుట్టేనాతి బుద్ధేహి గరహితేన పటిసిద్ధేన. మిచ్చాజీవేనాతి న సమ్మాఆజీవేన. అయం వుచ్చతి అనాచారోతి అయం సబ్బోపి “అనాచారో”తి కథీయతి. ఆచారనిద్దేసో వుత్తపటిపక్షనయేనేవ వేదితబ్బో.

గోచరనిద్దేసేపి పరమం అగోచరస్స వచనే కారణం హేట్ఠా వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బం. గోచరోతి పిణ్ణపాతాదీనం అత్థాయ ఉపసజ్ఞమితుం యుత్తట్ఠానం. అయుత్తట్ఠానం అగోచరో. వేసియా గోచరో అస్సాతి వేసియాగోచరో, మిత్తసన్ఠవవసేన ఉపసజ్ఞమితబ్బట్ఠానంతి అత్తో. వేసియా నామ రూపూపజీవినియో, తా మిత్తసన్ఠవవసేన న ఉపసజ్ఞమితబ్బా, సమణభావస్స అన్తరాయకరత్తా, పరిసుద్ధాసయస్సాపి గరహహేతుతో, తస్మా దక్ఖిణాదానవసేన సతిం ఉపట్టపేత్వావ ఉపసజ్ఞమితబ్బా. విధవా వుచ్చన్తి మతపతికా, పవుత్తపతికా వా. థుల్లకుమారికాతి మహల్లికా అనివిట్టకుమారియో, పణ్ణకాతి నపుంసకా. తే హి ఉస్సన్నకిలేసా అపూపసన్తపరిళాహా లోకామిససన్నిస్సితకథాబహులా, తస్మా న

ఉపసభ్యమితబ్బా. **భిక్షునియో** నామ ఉస్సన్నబ్రహ్మచరియా. తథా భిక్షూపి. తేసం అజ్ఞామజ్ఞం విసభాగవత్తుభావతో సన్ధవవసేన ఉపసభ్యమనే కతిపాహేనేవ బ్రహ్మచరియన్తరాయో సియా, తస్మా న ఉపసభ్యమితబ్బా. గిలానపుచ్చనాదివసేన ఉపసభ్యమనే సతోకారిణా భవితబ్బం. **పానాగారన్తి** సురాపానఘరం. తం సోడ్డజనేహి అవివిత్రం హోతి. తత్త తేహి సోడ్డతాదివసేన న ఉపసభ్యమితబ్బం బ్రహ్మచరియన్తరాయకరత్తా. **సంసట్టో విహరతి రాజుహీతి** ఆదిసు **రాజానో** నామ యే రజ్జమనుసాసన్తి. **రాజమహామత్తా** రాజిస్సరియసదిసాయ ఇస్సరియమత్తాయ సమన్నాగతా. **తిత్థియాతి** విపరీతదస్సనా బాహిరకపరిబ్బాజకా. **తిత్థియసావకాతి** తేసు దళ్ళభత్తా పచ్చయదాయకా. **అననులోమికేన సంసగ్గేనాతి** తిస్సన్నం సిక్ఖానం అననులోమికేన పచ్చనీకభూతేన సంసగ్గేన సంసట్టో విహరతి, యేన బ్రహ్మచరియన్తరాయం వా సల్లేఖపరిహానిం వా పాపుణాతి.

ఇదాని అపరేనపి పరియాయేన అగోచరం దస్సేతుం “**యాని వా పన తానీ**”తిఆది వుత్తం. తత్త **అస్సద్ధానీతి** బుద్ధాదీసు సద్ధావిరహితాని. తతో ఏవ **అప్పసన్నాని**, కమ్మకమ్మఫలసద్ధాయ వా అభావేన **అస్సద్ధాని**. రతనత్తయప్పసాదాభావేన **అప్పసన్నాని**. **అక్కోసకపరిభాసకానీతి** అక్కోసవత్థాహి అక్కోసకాని చేవ భయదస్సనేన సన్తజ్జనకాని చ. అత్తం న ఇచ్చన్తి అనత్తమేవ ఇచ్చన్తి **అనత్తకామాని**. హితం న ఇచ్చన్తి అహితమేవ ఇచ్చన్తి **అహితకామాని**. ఫాసు న ఇచ్చన్తి అఫాసుంయేవ ఇచ్చన్తి **అఫాసుకకామాని**. యోగక్లేమం నిబ్బయం న ఇచ్చన్తి, అయోగక్లేమమేవ ఇచ్చన్తి **అయోగక్లేమకామాని**. **భిక్షూనన్తి** ఏత్త సామణేరానమ్మి సజ్ఞహో. **భిక్షునీనన్తి** ఏత్త సిక్ఖమానసామణేరీనం. సబ్బేసం హి సాసనికానం అనత్తకామతాదీపనపదమిదం వచనం. **తథారూపాని కులానీతి** తాదిసాని ఖత్తియకులాదీని. **సేవతీతి** నిస్సాయ జీవతి. **భజతీతి** ఉపసభ్యమతి. **పయిరుపాసతీతి** పునప్పునం ఉపగచ్ఛతి. **అయం వుచ్చతీతి** అయం వేసియాదికో, రాజాదికో, అస్సద్ధకులాదికో చ తం తం సేవన్తస్స తిప్పకారోపి అయుత్తో గోచరోతి **అగోచరో**. ఏత్త హి వేసియాదికో పశ్చాకామగుణిస్సయతో **అగోచరో**. యథాహ “కో చ, భిక్షవే, భిక్షునో అగోచరో పరవిసయో? యదిదం పశ్చా కామగుణా”తి (సం. ని. ౨.౩౭౨). రాజాదికో సమణధమ్మస్స అనుపనిస్సయతో, లాభసక్కారాసనివిచక్కునిప్పొధనదిట్ఠివిపత్తిహేతుతో చ. అస్సద్ధకులాదికో సద్ధాహానిచిత్తసన్తాసావహతో **అగోచరో**.

గోచరనిద్దేసే “న వేసియాగోచరో”తిఆదీని వుత్తపటిపక్ఖవసేన వేదితబ్బాని. **ఓపానభూతానీతి** ఉదపానభూతాని భిక్షుసజ్జస్స, భిక్షునీసజ్జస్స చ చతుమహాపథే ఖతపోక్ఖరణీ వియ యథాసుఖం ఓగాహనక్ఖమాని. **కాసావపజ్ఞోతానీతి** భిక్షూనం, భిక్షునీనశ్చ నివత్తపారుతకాసావానంయేవ పభాహి ఏకోభాసాని. **ఇసివాతపటివాతానీతి** గేహం పవిసన్తానం , నిక్ఖమన్తానశ్చ భిక్షుభిక్షునీసజ్ఞాతానం ఇసీనం చీవరవాతేన చేవ సమిజ్జానపసారణాదిజనితసరీరవాతేన చ పటివాతాని పవాయితాని వినిద్దుతకిబ్బిసాని వా.

ఇదాని నిద్దేసే ఆగతనయేనాపి ఆచారగోచరే దస్సేతుం “**అపిచా**”తిఆది ఆరద్ధం. **ఏత్థాతి** ఏతస్మిం పాతిమోక్ఖసీలనిద్దేసే. **ఇమినాపి నయేనాతి** ఇదాని వుచ్చమానవిధినాపి. సజ్ఞగతోతి సజ్ఞసన్నిపాతం గతో. **అచిత్తీకారకతోతి** అకతచిత్తీకారో, అకతగారవోతి అత్తో. **ఘట్టయన్తోతి** సరీరేన, చీవరేన వా ఘంసన్తో. పురతోపి తిట్ఠతి **అచిత్తీకారకతోతి** సమ్మన్దితబ్బం. **రితకోపీతి** ఉపరి తిట్ఠన్తో వియ ఆసన్నతరట్ఠానే రితకోపి భణతి. **బాహావిక్ఖేపకోతి** బాహుం విక్ఖిపన్తో. **అనుపాహనానన్తి** అనాదరే సామివచనం. **సఉపాహనోతి** ఉపాహనారుళ్లో. **ధేరే భిక్షూ** అనుపఖజ్జాతి ధేరానం భిక్షూనం రితట్ఠానం అనుపవిసిత్వా తేసం

ఆసన్నతరట్టానం ఉపగన్త్యా. కట్టం పక్షిపతి అగ్గికుణ్డే. వోక్కమ్మాతి పస్సతో అతిక్కమిత్వా. గూళ్లాని సభావతో పటిచ్చన్నాని సాణిపాకారాదినా పటిచ్చాదితాని. అనాపుచ్చాతి అనాపుచ్చిత్వా. అస్సాతి అనాచారస్స.

అపిచ భిక్షాతిఆది సబ్బస్సేవ భిక్షునో ఆచారదస్సనవసేన పవత్తం అట్టకథావచనం, న నిద్దేసపాళి. సద్ధాసీలసుతదాగాదిగుణహేతుకో గరుభావో గరుకరణం వా గారవో, సహ గారవేనాతి సగారవో. గరుట్టానియేసు గారవసారజ్ఞాదివసేన పటిస్సాయనా పతిస్సా, సప్పతిస్సవపటిపత్తి. సహ పతిస్సాయాతి సప్పతిస్సో. సవిసేసం హిరిమనతాయ, ఓత్తప్పిభావేన చ హిరోత్తప్పసమ్మన్నో. సేఖియధమ్మపారిపూరివసేన సునివత్థో సుపారుతో. పాసాదికేనాతి పసాదావహేన, ఇత్థమ్మూతలక్ఖణే చేతం కరణవచనం. ఏసేవ నయో ఇతో పరేసుపి ధసు పదేసు. అభిక్కన్నేనాతి అభిక్కమేన. ఇరియాపథసమ్మన్నోతి సమ్మన్న ఇరియాపథో. తేన సేసఇరియాపథానమ్మి పాసాదికతమాహ. ఇన్ద్రియేసు గుత్తద్వారోతి చక్ఖన్ద్రియాదీసు ధసు ద్వారేసు సుసంవిహితారక్ఖో. భోజనే మత్తజ్ఞాతి పరిభుజ్జాతబ్బతో భోజనసజ్జాతే చతుబ్బిధేపి పచ్చయే పరియేసనపటిగ్గహణపరిభోగాదివసేన సబ్బసో పమాణజ్ఞా. జాగరియమనుయుత్తోతి పుబ్బరత్తాపరరత్తం భావనామనసీకారసజ్ఞాతం జాగరియం సాతచ్చకారితావసేన అను అను యుత్తో తత్త యుత్తపయుత్తో. సతిసమ్మజ్జానే సమన్నాగతోతిఆది యథాపుత్తస్స ఆచారస్స సమ్మారదస్సనం. తత్త అప్పిచ్చోతి నిఇచ్చో. సన్తుట్తోతి యథాలాభాదివసేన సన్తోసేన తుట్తో. సక్కచ్చకారీతి ఆదరకారీ. గరుచిత్తికారబహులోతి గరుట్టానియేసు గరుకరణబహులో. అయం పుచ్చతి ఆచారోతి అయం సగారవతాది అత్థకామేహి ఆచరితబ్బతో ఆచారో.

సీలాదీనం గుణానం ఉపనిస్సయభూతో ఉపనిస్సయగోచరో. సతిసజ్ఞాతో చిత్తస్స ఆరక్ఖభూతో ఏవ గోచరో ఆరక్ఖగోచరో. కమ్మట్టానసజ్ఞాతో చిత్తస్స ఉపనిబన్ధనట్టానభూతో గోచరో ఉపనిబన్ధగోచరో. అప్పిచ్చతాదీహి దసహి విపట్టనిస్సితాయ కథాయ వత్తుభూతేహి గుణేహి సమన్నాగతో దసకథావత్తుగుణసమన్నాగతో. తతో ఏవ కల్యాణో సున్దరో మిత్తోతి కల్యాణమిత్తో. తస్స లక్ఖణం పరతో ఆగమిస్సతి. అస్సుతం సుత్తగేయ్యాదిం. సుణాతీతి సుతమయం ఇణం ఉప్పాదేతి. సుతం పరియోదాపేతీతి తమేవ యథాసుతం అవిసదతాయ అపరియోదాతం పునప్పునం పరిపుచ్చనాదినా వినోధేతి నిజ్జటం నిగుమ్మం కరోతి. తత్త చ యే కజ్జట్టానియా ధమ్మా, తేసు సంసయం చిన్దన్తో కజ్జం వితరతి. కమ్మకమ్మఫలేసు, రతనత్తయే చ సమ్మాదిట్టియా ఉజ్జకరణేన దిట్టిం ఉజ్జం కరోతి. తతో ఏవ చ దువిధాయపి సద్ధాసమ్మదాయ చిత్తం పసాదేతి. అథ వా యథాసుతం ధమ్మం పరియోదపేత్వా తత్తాగతే రూపారూపధమ్మే పరిగ్గహేత్వా సపచ్చయం నామరూపం పరిగ్గణ్ణన్తో సత్తదిట్టివజ్జవిధమనేన దిట్టిం ఉజ్జం కరోతి. ధమ్మానం పచ్చయపచ్చయుప్పన్నతామత్తదస్సనేన తీసుపి అద్ధాసు కజ్జం వితరతి. తతో పరం చ ఉదయబ్బయఇణాదివసేన విపస్సనం వడ్డేత్వా అరియభూమిం ఓక్కమన్తో అవేచ్చపసాదేన రతనత్తయే చిత్తం పసాదేతి. తథాభూతోవ తస్స కల్యాణమిత్తస్స అనుసీక్ఖనేన సద్ధాదీహి గుణేహి న హాయతి, అజ్ఞాదత్థు వడ్డతేవ. తేనాహ “యస్స వా”తిఆది.

అన్తరఘరన్తి అన్తరే అన్తరే ఘరాని ఏత్థ, తం ఏతస్సాతి వా “అన్తరఘర”న్తి లద్ధనామం గోచరగామం పవిట్తో. తత్త ఘరే ఘరే భిక్ఖాపరియేసనాయ వీధిం పటిపన్నో. ఓక్ఖిత్తచక్ఖాతి హేట్టాఖిత్తచక్ఖు. కిత్తకేన పన ఓక్ఖిత్తచక్ఖు హోతీతి ఆహ “యుగమత్తదస్సావీ”తి. సుసంపుతోతి సంయతో. యథా పనేత్త సుసంపుతో నామ హోతి, తం దస్సేతుం “న హత్థిం ఓలోకేన్తో”తిఆది పుత్తం.

యత్థాతి యేసు సతిపట్టానేసు. చిత్తం భావనాచిత్తం. ఉపనిబన్ధతీతి ఉపనేత్వా నిబన్ధతి. పుత్తజ్ఞోతం –

“యథా ధమ్మే నిబన్ధేయ్య, వచ్చం దమం నరో ఇథ;

బన్ధేయ్యేవం సకం చిత్తం, సతియారమ్మణే దళ్ళ”న్తి. (విసుద్ధి. ౧.౨౧౭; దీ. ని. అట్ట. ౨.౩౭౪; మ. ని. అట్ట.

౧.౧౦౭; పారా. అట్ట. ౨.౧౬౩; పటి. మ. అట్ట. ౨.౧.౧౬౩);

సతిపట్టానానం ఉపనిబన్ధగోచరభావం దస్సేతుం “పుత్తజ్ఞోత”న్తిఆది వుత్తం. తత్త సకో పేత్తికో విసయోతి అత్తనో పితు సమ్మాసమ్ముద్ధస్స సన్తకో, తేన దిట్టో దస్సితో చ విసయో.

అణుప్పమాణేసూతి పరమాణుప్పమాణేసు. అసఞ్చిచ్చఆపన్నసేఖియఅకుసలచిత్తుప్పాదాదిభేదేసూతి అసఞ్చిచ్చ ఆపన్నసేఖియేసు అకుసలచిత్తుప్పాదాదిభేదేసూతి ఏవం అసఞ్చిచ్చగ్గహణం సేఖియవిసేసనం దట్టబ్బం. సేఖియగ్గహణేన చేత్త వత్తక్ఖన్ధకాదీసు (చూళవ. ౩౦౬ ఆదయో) ఆగతవత్తాదీనమ్మి గహణం. తేపి హి సిక్ఖితబ్బట్టేన “సేఖియా”తి ఇచ్చితా. తథా హి మాతికాయం పారాజికాదీనం వియ సేఖియానం పరిచ్ఛేదో న కతో. ఏవఞ్చ కత్వా “అసఞ్చిచ్చ ఆపన్నసేఖియా”తి అసఞ్చిచ్చగ్గహణం సమత్థితం హోతి. న హి మాతికాయం ఆగతేసు పఞ్చసత్తతియా సేఖియేసు నోసఞ్ఞావిమోక్షో నామ అత్తి, అసఞ్చిచ్చగ్గహణేనచ చేత్త అసతిఅజాననానమ్మి సఙ్గహో కతో. కేచి పనేత్త అసఞ్చిచ్చ ఆపన్నగ్గహణేన అచిత్తకాపత్తియో గహితాతి వదన్తి, తం తేసం మతిమత్తం, గరుకాపత్తిసుపి కాసఞ్చి అచిత్తకభావసబ్బావతో, అధిట్టానావికమ్మస్స, దేసనావికమ్మస్సేవ వా సబ్బలహుకస్స వజ్జస్స ఇధాధిప్పేత్తా. తేనాహ “యాని తాని వజ్జాని అప్పమత్తకాని ఓరమత్తకాని లహుకాని లహుసమ్మతానీ”తిఆది. ఆదిసద్దేన పాతిమోక్షసంవరవిసుద్ధత్తం అనతిక్కమనీయానం అనాపత్తిగమనీయానం సఙ్గహో దట్టబ్బో. భయదస్సనసీలోతి పరమాణుమత్తం వజ్జం అట్టసట్టియోజనసతసహస్సుట్టేధసినేరుపబ్బతసదిసం కత్వా దస్సనసభావో, సబ్బలహుకం వా దుబ్బాసితమత్తం పారాజికసదిసం కత్వా దస్సనసభావో. యం కిఞ్చేతి మూలపఞ్ఞాత్తిఅనుపఞ్ఞాత్తిసబ్బత్తపఞ్ఞాత్తిపదేసపఞ్ఞాత్తిఆదిభేదం యం కిఞ్చే సిక్ఖితబ్బం పటిపజ్జితబ్బం పూరేతబ్బం సీలం. సమ్మా ఆదాయాతి సమ్మదేవ సక్కచ్చం, సబ్బనో చ ఆదియిత్వా. అయం పన ఆచారగోచరసమ్మదా కిం పాతిమోక్షసీలే పరియాపన్నా, ఉదాహు అపరియాపన్నాతి? పరియాపన్నా. యది ఏవం కస్మా పున వుత్తాతి చోదనం సన్ధాయాహ “ఏత్త చా”తిఆది.

ఇన్ద్రియసంవరసీలవణ్ణనా

౧౮. ఇన్ద్రియసంవరసీలం పాతిమోక్షసంవరసీలస్స సమ్భారభూతం, తస్మిం సతియేవ ఇచ్చితబ్బన్తి వుత్తం “నోతి పాతిమోక్షసంవరసీలే రితో భిక్ఖా”తి. సమ్మాదితే హి ఏతస్మిం పాతిమోక్షసంవరసీలం సుగుత్తం సురక్ఖితమేవ హోతి, సుసంవిహితకణ్ఠకవతి వియ సస్సన్తి. కారణవసేనాతి అసాధారణకారణస్స వసేన. అసాధారణకారణవసేన హి ఫలం అపదిసీయతి, యథా యవజ్కరో భేరిసద్దోతి. నిస్సయవోహరేన వా ఏతం నిస్సితవచనం, యథా మఞ్చా ఉక్కుట్టిం కరోన్తితి. రూపన్తి రూపాయతనం. చక్ఖునా రూపం దిస్సాతి ఏత్త యది చక్ఖు రూపం పస్సేయ్య, అఞ్ఞావిఞ్ఞాణసమగ్గినోపి పస్సేయ్యం, న చేతం అత్తి, కస్మా? అచేతనత్తా చక్ఖుస్స. తేనాహ “చక్ఖు రూపం న పస్సతి అచిత్తకత్తా”తి. అథ విఞ్ఞాణం రూపం పస్సేయ్య, తిరోకుట్టాదిగతమ్మి నం పస్సేయ్య అప్పటిఘభావతో, ఇదమ్మి నత్తి సబ్బస్స విఞ్ఞాణస్స దస్సనాభావతో. తేనాహ “చిత్తం న పస్సతి అచక్ఖుకత్తా”తి. తత్త యథా చక్ఖుసన్నిస్సితం విఞ్ఞాణం పస్సతి, న యం కిఞ్చే. తఞ్చ కేనచి కుట్టాదినా అన్తరితే న

ఉప్పజ్జతి, యత్త ఆలోకస్స విబన్ధో. యత్త పన న విబన్ధో ఫలికగబ్బపటలాదికే, తత్త అన్తరితేపి ఉప్పజ్జతేవ. ఏవం విజ్ఞాణాధిట్టితం చక్కు పస్సతి, న యం కిఞ్చీతి విజ్ఞాణాధిట్టితం చక్కుం సన్ధాయేతం వుత్తం “చక్కునా రూపం దిస్సా”తి.

ద్వారారమ్మణసజ్జట్టితి ద్వారస్స ఆరమ్మణేన సజ్జట్టి సతి, చక్కుస్స రూపారమ్మణే ఆపాధగతేతి అధిప్పాయో. పసాదవత్తుకేన చిత్తేనాతి చక్కుపసాదవత్తుకేన తన్నిస్సాయ పవత్తేన విజ్ఞాణేన, యం “చక్కువిజ్ఞాణ”న్తి వుచ్చతి. పస్సతీతి ఓలోకేతి. చక్కుపసాదసన్నిస్సయే హి విజ్ఞాణే ఆలోకానుగగహితం రూపారమ్మణం సన్నిస్సయగుణేన ఓభాసేన్తే తంసమగ్గేపుగ్గలో “రూపం పస్సతీ”తి వుచ్చతి. ఓభాసనశ్చోత్త ఆరమ్మణస్స యథాసభావతో విభావనం, యం “పచ్చక్షతో గహణ”న్తి వుచ్చతి. ఉసునా లక్కుస్స వేధే సిజ్జన్తే తస్స సమ్భారభూతేన ధనునా విజ్జితీతి వచనం వియ విజ్ఞాణేన రూపదస్సనే సిజ్జన్తే చక్కునా రూపం పస్సతీతి ఉదిసీ ససమ్భారకథా నామేసా హోతి. ససమ్భారా కథా ససమ్భారకథా, దస్సనస్స కారణసహితాతి అత్తో. ససమ్భారస్స వా దస్సనస్స కథా ససమ్భారకథా. తస్మాతి యస్మా కేవలేన చక్కునా, కేవలేన వా విజ్ఞాణేన రూపదస్సనం నత్తి, తస్మా.

ఇత్తిపురిసనిమిత్తం వాతి ఏత్త ఇత్తిసన్తాననిస్సితరూపముఖేన గయ్థమానం సణ్ఠానం ధనమంసావిసదతా నిమ్మస్సుముఖతా కేసబన్ధనవత్తగ్గహణం అవిసదట్టానగమనాది చ సబ్బం “ఇత్తి”తి సజ్ఞాననస్స కారణభావతో ఇత్తినిమిత్తం. వుత్తవిపరియాయతో పురిసనిమిత్తం వేదితబ్బం. సుభనిమిత్తాదికం వాతి ఏత్త రాగుప్పత్తిహేతుభూతో ఇట్థాకారో సుభనిమిత్తం. ఆది-సద్దేన పటిఘనిమిత్తాదీనం సజ్గహో. సో పన దోసుప్పత్తిఆదిహేతుభూతో అనిట్టాదిఆకారో వేదితబ్బో. కామశ్చోత్త పాళియం అభిజ్ఞాదోమనస్సావ సరూపతో ఆగతా, ఉపేక్షానిమిత్తస్సాపి పన సజ్గహో ఇచ్చితబ్బో, అసమపేక్షనేన ఉప్పజ్జనకమోహస్సాపి అసంవరభావతో. తథా హి వక్ఖతి “ముట్టసచ్చం వా అజ్ఞాణం వా”తి. ఉపేక్షానిమిత్తన్తి చేత్త అజ్ఞాణుపేక్షాయ వత్తుభూతం ఆరమ్మణం, తజ్జస్స అసమపేక్షనవసేన వేదితబ్బం. ఏవం సజ్జేపతో రాగదోసమోహనం కారణం “సుభనిమిత్తాదిక”న్తి వుత్తం. తేనాహ “కిలేసవత్తుభూతం నిమిత్త”న్తి. దిట్టమత్తేయేవ సణ్ఠాతీతి “దిట్టే దిట్టమత్తం భవిస్సతీ”తి (ఉదా. ౧౦) సుత్తే వుత్తనయేన వణ్ణాయతనే చక్కువిజ్ఞాణేన, వీధిచిత్తేహి చ గహితమత్తేయేవ తిట్టతి, న తతో పరం కిఞ్చీ సుభాదిఆకారం పరికప్పేతి. పాకటభావకరణతోతి పరిబ్యత్తభావకరణతో విభూతభావకరణతో. విసభాగవత్తునో హి హత్థాదిఅవయవేసు సుభాదితో పరికప్పేన్తస్స అపరాపరం తత్త ఉప్పజ్జమానా కిలేసా పరిబ్యత్తా హోన్తీతి తే తేసం అనుబ్యజ్జానా నామ. తే పన యస్మా తథా తథా సన్నివిట్టానం భూతుపాదాయరూపానం సన్నివేసాకారో. న హి తం ముశ్చేత్వా పరమత్తతో హత్థాది నామ కోచి అత్తి. తస్మా వుత్తం “హత్థపాద...పీ.... ఆకారం న గణ్ఠాతీ”తి. కిం పన గణ్ఠాతీతి ఆహ “యం తత్త భూతం, తదేవ గణ్ఠాతీ”తి. యం తస్మిం సరీరే విజ్జమానం కేసలోమాది భూతుపాదాయమత్తం వా, తదేవ యాథావతో గణ్ఠాతి. తత్త అసుభాకారగహణస్స నిదస్సనం దస్సేన్తో “చేతియపబ్బతవాసీ”తిఆదినా మహాతిస్సత్థేరవత్తుం ఆహరి.

తత్త సుమణ్ణీతపసాధితాతి సుట్టు మణ్ణీతా పసాధితా చ. ఆభరణాదీహి ఆహారిమేహి మణ్ణనం. సరీరస్స ఉచ్చాదనాదివసేన పటిసజ్జరణం పసాధనన్తి వదన్తి, ఆభరణేహి, పన వత్థాలజ్ఞారాదీహి చ అలబ్బరణం పసాధనం. ఉనట్టానపూరణం మణ్ణనం. విపల్లత్థచిత్తాతి రాగవసేన విపరీతచిత్తా. ఓలోకేన్తో థేరో కమ్మట్టానమనసికారేనేవ గచ్చన్తో సద్దకణ్ణకత్తా పుబ్బభాగమనసికారస్స హసితసద్ధానుసారేన “కిమేత”న్తి ఓలోకేన్తో. అసుభసజ్జన్తి అట్టికసజ్జం. అట్టికకమ్మట్టానం హి థేరో తదా పరిహరతి. అరహత్తం పాపుణీతి థేరో కిర తస్సా హసన్తియా దన్తట్టిదస్సనేవ

పుబ్బభాగభావనాయ సుభావితత్తా పటిభాగనిమిత్తం, సాతీసయశ్చ ఉపచారజ్ఞానం లభిత్యా యథారితోవ తత్త పరమజ్ఞానం అధిగన్త్యా తం పాదకం కత్వా విపస్సనం వడ్డేత్వా మగ్గపరమ్పరాయ ఆసవక్ఖయం పాపుణి. పుబ్బసజ్ఞం అనుస్సరీతి పుబ్బకం యథారద్ధం కాలేన కాలం అనుయుజ్జేయమానం అట్టికకమ్మట్టానం అనుస్సరి సమన్నాహరి. అనుమగ్గన్తి అనుపథం తస్సా పదానుపదం. ధేరస్స కిర భావనాయ పగుణభావతో దన్తట్టిదస్సనేవ తస్సా సకలసరీరం అట్టికసజ్ఞాతభావేన ఉపట్టాసి. న తం “ఇత్థీ”తి వా “పురిసో”తి వా సజ్ఞాని. తేనాహ “నాభిజానామి...పే.... మహాపథే”తి.

“యస్స చక్ఖన్తియాసంవరస్స హేతు”తి వత్వా పున “తస్స చక్ఖన్తియస్స సతికవాటేన పిదహనత్థాయ”తి వుత్తం, న అసంవరస్సాతి. యదిదం యం చక్ఖన్తియాసంవరస్స హేతు అభిజ్ఞాదిఅన్వాస్సవనం దస్సితం, తం అసంవుతచక్ఖన్తియస్సేవ హేతు పవత్తం దస్సితన్తి కత్వా వుత్తం. చక్ఖద్వారికస్స హి అభిజ్ఞాదిఅన్వాస్సవనస్స తంద్వారికవిజ్ఞాణస్స వియ చక్ఖన్తియం పధానకారణం. చక్ఖన్తియస్స అసంవుతత్తే సతి తే అన్వాస్సవన్తితి అసంవరియమానచక్ఖన్తియహేతుకో సో అసంవరో తథా వుత్తోతి. యత్వాధికరణన్తి హి యస్స చక్ఖన్తియస్స కారణాతి అత్తో. కీదిసస్స చ కారణాతి? అసంవుతస్స, కిశ్చ అసంవుతం? యస్స చక్ఖన్తియాసంవరస్స హేతు అభిజ్ఞాదయో అన్వాస్సవన్తి, తస్స సంవరాయాతి అయమేత్థ యోజనా.

జవనక్ఖణే పన సచే దుస్సీల్యం వాతిఆది పున అవచనత్తం ఇధేవ సబ్బం వుత్తన్తి ఛసు ద్వారేసు యథాసమ్భవం వేదితబ్బం. న హి పశ్చద్వారే కాయవచీదుచ్చరితసజ్ఞాతం దుస్సీల్యం అత్తి, తస్మా దుస్సీల్యాసంవరో మనోద్వారవసేన, సేసాసంవరో ఛద్వారవసేన యోజేతబ్బో. ముట్టసచ్చాదీనం హి సతిపటిపక్ఖాకుసలధమ్మాదిభావతో సీయా పశ్చద్వారే ఉప్పత్తి, న త్వేవ కాయకవాచసీకవీతిక్కమభూతస్స దుస్సీల్యస్స తత్త ఉప్పత్తి, పశ్చద్వారికజవనానం అవిజ్ఞాత్తిజనకత్తా. దుస్సీల్యాదయో చేత్త పశ్చ అసంవరా సీలసంవరాదీనం పశ్చన్నం సంవరానం పటిపక్ఖభావేన వుత్తా. తస్మిం సతీతి తస్మిం అసంవరే సతి.

యథా కిన్తి యేన పకారేన జవనే ఉప్పజ్జమానో అసంవరో “చక్ఖన్తియే అసంవరో”తి వుచ్చతి, తం నిదస్సనం కిన్తి అత్తో. యథాతిఆదినా నగరద్వారే అసంవరే సతి తంసమ్మన్దానం ఘరాదీనం అసంవుతతా వియ జవనే అసంవరే సతి తంసమ్మన్దానం ద్వారాదీనం అసంవుతతాతి ఏవం అజ్ఞాసంవరే అజ్ఞాసంవుతతా సామజ్ఞమేవ నిదస్సేతి, న పుబ్బాపరసామజ్ఞం, అన్తోబహిసామజ్ఞం వా. సతి వా ద్వారభవజ్ఞాదికే పున ఉప్పజ్జమానం జవనం బాహిరం వియ కత్వా నగరద్వారసమానం వుత్తం , ఇతరశ్చ అన్తోనగరే ఘరాదిసమానం. పచ్చయభావేన హి పురిమనిప్పన్నం జవనకాలే అసన్తమ్మి భవజ్ఞాది చక్ఖాది వియ ఫలనిప్పత్తియా సన్తంయేవ నామ హోతి. న హి ధరమానంయేవ “సన్త”న్తి వుచ్చతి. “బాహిరం వియ కత్వా”తి చ పరమత్థతో జవనస్స బాహిరభావే, ఇతరస్స చ అబ్బన్తరభావే అసతిపి “పభస్సరమిదం, భిక్ఖవే, చిత్తం, తశ్చా ఖో ఆగన్తుకేహి ఉపక్కిలిట్ట”న్తిఆది (అ. ని. ౧.౪౯) వచనతో ఆగన్తుకభూతస్స కదాచి కదాచి ఉప్పజ్జమానస్స జవనస్స బాహిరభావో, తద్భిధురసభావస్స ఇతరస్స అబ్బన్తరభావో ఏకేన పరియాయేన హోతీతి కత్వా వుత్తం. జవనే వా అసంవరే ఉప్పన్నే తతో పరం ద్వారభవజ్ఞాదీనం అసంవరహేతుభావాపత్తితో. అసంవరస్స హి ఉప్పత్తియా ద్వారభవజ్ఞాదీనం తస్స హేతుభావో పజ్ఞాయతీతి. నగరద్వారసదిసేన జవనేన పవిసిత్వా దుస్సీల్యాదిచోరానం ద్వారభవజ్ఞాదీసు ముసనం కుసలభణ్ణవిసాసనం కథితం. యస్మిం హి ద్వారే అసంవరో ఉప్పజ్జతి, సో తత్త ద్వారాదీనం సంవరూపనిస్సయభావం ఉపచ్చిన్దన్తోయేవ పవత్తతీతి. ద్వారభవజ్ఞాదీనం జవనేన సహ సమ్మన్తో ఏకసన్తతిపరియాపన్నతో దట్టబ్బో.

ఏత్త చ చక్కుద్వారే రూపారమ్మణే ఆపాధగతే నియమితాదివసేన కుసలాకుసలజవనే సత్తక్షత్తుం ఉప్పజ్జిత్వా భవఙ్గం ఓతిణ్ణే తదనురూపమేవ మనోద్వారికజవనే తస్మింయేవారమ్మణే సత్తక్షత్తుంయేవ ఉప్పజ్జిత్వా భవఙ్గం ఓతిణ్ణే పున తస్మింయేవ ద్వారే తదేవారమ్మణం నిస్సాయ “ఇత్థీ పురిసో”తిఆదినా వవత్తపేంతం పసాదరజ్జనాదివసేన సత్తక్షత్తుం జవనం జవతి. ఏవం పవత్తమానం జవనం సన్ధాయ “జవనే దుస్సీల్యాదీసు ఉప్పన్నేసు తస్మిం అసంవరే సతి ద్వారమ్మి అగుత్త”నిఆది వుత్తం.

తస్మిం పన జవనే. సీలాదీసూతి సీలసంవరసతిసంవరజ్ఞాణసంవరఖన్తిసంవరవీరియసంవరేసు ఉప్పన్నేసు. యథా హి పగేవ సతిఆరక్ఖం అనుపట్టపేంతస్స దుస్సీల్యాదీనం ఉప్పత్తి, ఏవం పగేవ సతిఆరక్ఖం ఉపట్టపేంతస్స సీలాదీనం ఉప్పత్తి వేదితబ్బా. సద్దాదీసుపి యథారహం నిమిత్తానుబ్యజ్జనాని వేదితబ్బాని. సోతవిజ్ఞాణేన హి సద్దం సుత్వా “ఇత్తిసద్దో”తి వా “పురిససద్దో”తి వా ఇట్థానిట్టాదికం వా కిలేసవత్తుభూతం నిమిత్తం న గణ్ఠాతి, సుతమత్తే ఏవ సణ్ఠాతి. యో చ గీతసద్దాదికస్స కిలేసానం అను అను బ్యజ్జనతో “అనుబ్యజ్జన”ని లద్ధవోహరో మన్దతారాదివసేన వవత్తితో ఛజ్జాదిభేదభిన్నో ఆకారో, తమ్మి న గణ్ఠాతీతి. ఏవం గన్ధాదీసుపి యథారహం వత్తబ్బం. మనోద్వారే పన సావజ్జనభవఙ్గం మనోద్వారం తస్మిం ద్వారే ధమ్మారమ్మణే ఆపాధగతే తం జవనమనసావ విజ్ఞాయ విజానిత్వాతిఆదినా యోజేతబ్బం. కిలేసో అనుబద్ధో ఏతస్సాతి కిలేసానుబద్ధో, సో ఏవ నిమిత్తాదిగాహో, తతో పరివజ్జనలక్ఖణం కిలేసానుబద్ధనిమిత్తాదిగ్గాహపరివజ్జనలక్ఖణం. ఆది-సద్దేన అనుబ్యజ్జనం సజ్జణ్ఠాతి.

ఆజీవపారిసుద్ధిసీలవణ్ణా

౧౬. వుత్తేతి ఇధేవ ఉద్దేసవసేన పుట్టే వుత్తే. తథా హి “ఆజీవహేతు పజ్జత్తానం ఛన్నం సిక్ఖాపదాన”ని పదుద్ధారం కత్వా తాని పాళివసేనేవ దస్సేతుం “యాని తానీ”తిఆది ఆరద్ధం. తత్త యాని తాని ఏవం పజ్జత్తాని ఛ సిక్ఖాపదానీతి సమ్మన్దో. ఆజీవహేతుతి జీవికనిమిత్తం, “ఏవాహం పచ్చయేహి అకిలమన్దో జీవిస్సామీ”తి అధిప్పాయేన. ఆజీవకారణాతి తస్సేవ వేవచనం. పాపిచ్చోతి పాపికాయ అసంతగుణసమ్భావనిచ్చాయ సమన్నాగతో. ఇచ్చాపకతోతి ఇచ్చాయ అపకతో ఉపద్దుతో, అభిభూతో వా. అసంతని అవిజ్జమానం. అభూతని అనుప్పన్నం. అనుప్పన్నత్తా హి తస్స తం అసంతని పురిమస్స పచ్చిమం కారణవచనం. ఉత్తరిమనుస్సధమ్మంతి ఉత్తరిమనుస్సానం ఉక్కుట్టపురిసానం ధమ్మం, మనుస్సధమ్మతో వా ఉత్తరి ఉక్కుట్టం. ఉల్లపతీతి ఉగ్గతాయుకో లపతి. సీలం హి భిక్కునో ఆయు, తం తస్స తథాలపనసమకాలమేవ విగచ్ఛతి. తేనాహ “ఆపత్తి పారాజికస్సా”తి పారాజికసజ్ఞాతా ఆపత్తి అస్స, పారాజికసజ్ఞేతస్స వా వీతిక్కుమస్స ఆపజ్జనం ఉల్లపనంతి అత్తో. సజ్ఞారితం సమాపజ్జతీతి సజ్ఞారణభావం ఆపజ్జతి, ఇత్తియా వా పురిసమతిం, పురిసస్స వా ఇత్తిమతిం ఆరోచేతీతి అధిప్పాయో. “ఇమేసం ఛన్నం సిక్ఖాపదానం వీతిక్కుమస్స వసేనా”తి సమ్మన్దో హేట్టా దస్సితో ఏవ.

కుహనాతిఆదీసూతి హేట్టా ఉద్దిట్టపాళియావ పదుద్ధారో. అయం పాళీతి అయం విభజ్జే (విభ. ౮౬౧) ఆగతా నిద్దేసపాళి.

౧౭. చీవరాదిపచ్చయా లబ్భంతీతి లాభా. తే ఏవ సక్కుచ్చం ఆదరవసేన దియ్యమానా సక్కారా. పత్థటయసతా కిత్తిసద్దో. తం లాభజ్ఞా సక్కారజ్ఞా కిత్తిసద్దజ్ఞా. సన్నిస్సితస్సాతి ఏత్త తత్థానిస్సయో అధిప్పేతోతి ఆహ “పత్థయంతస్సా”తి. అసంతగుణదీపనకామస్సాతి అసంతే అత్తని అవిజ్జమానే సద్దాదిగుణే సమ్భావేతుకామస్స. అసంతగుణసమ్భావనతాలక్ఖణా,

పటిగ్గహణే చ అమత్తజ్ఞాతాలక్ష్మణా హి పాపిచ్చతా. ఇచ్ఛాయ అపకతస్సాతి పాపికాయ ఇచ్ఛాయ సమ్మాఆజీవతో అపేతో కతోతి అపకతో. తథాభూతో చ ఆజీవూపద్ధవేన ఉపద్దుతోతి కత్వా ఆహ “ఉపద్దుతస్సాతి అట్తో”తి.

కుహనమేవ పచ్చయుప్పాదనస్స వత్థూతి కుహనవత్థు. తివిధమ్పేతం తత్త ఆగతం తస్స నిస్సయభూతాయ ఇమాయ పాళియా దస్సేతున్తి ఏవమత్తో దట్టట్టో. తదత్తికస్సేవాతి తేహి చీవరాదీహి అత్తికస్సేవ. పటిక్ఖిపనేనాతి చీవరాదీనం పటిక్ఖిపనహేతు. అస్సాతి భవేయ్య. పటిగ్గహణేన చాతి చ-సద్దేన పుట్టే వుత్తం పటిక్ఖిపనం సముచ్చినోతి.

భియ్యోకమ్యతన్తి బహుకామతం. యన్తి కిరియాపరామసనం, తస్మా “ధారేయ్యా”తి ఏత్త యదేతం సజ్ఞాటిం కత్వా ధారణం, ఏతం సమణస్స సారుప్పన్తి యోజనా. పాపణికానీతి ఆపణతో ఛడ్డితాని. నన్తకానీతి అన్తరహితాని చోళఖణ్డాని. ఉచ్చినిత్వాతి ఉఞ్చనేన చినిత్వా సగ్గహేత్వా. ఉఞ్చాచరియాయాతి ఉఞ్చాచరియాయ లద్దేన. గిలానస్స పచ్చయభూతా భేసజ్జసజ్ఞతా జీవితపరిక్ఖారా గిలానపచ్చయభేసజ్జపరిక్ఖారా. పూతిముత్తన్తి పురాణస్స, అపురాణస్స చ సబ్బస్స గోముత్తస్సేతం నామం. పూతిముత్తేనాతి పూతిభావేన ముత్తేన పరేహి ఛడ్డితేన, పూతిభూతేన వా గోముత్తేన. ధుతవాదోతి పరేసమ్మి ధుతగుణవాదీ. సమ్ముఖీభావాతి సమ్ముఖతో విజ్ఞమానత్తా, లబ్బమానతాయాతి అట్తో.

అత్తానం ఉత్తరిమనుస్సధమ్మాధిగమస్స సామన్తే కత్వా జప్పనం సామన్తజప్పనం. మహేసక్ఖోతి మహానుభావో, ఉత్తరిమనుస్సధమ్మాధిగమేనాతి అధిప్పాయో. “మిత్తో”తి సామన్తతో వత్వా పున తం విసేసేతి “సన్దిట్టో సమ్మత్తో”తి . దిట్టమత్తో హి మిత్తో సన్దిట్టో. దళ్ళభత్తికో సమ్మత్తో. సహాయోతి సహ ఆయనకో, సఖాతి అట్తో. సత్తపదినో హి “సఖా”తి వుచ్చన్తి. విహరో పాకారపరిచ్చిన్నో సకలో ఆవాసో. అడ్డయోగో దీఘపాసాదో, గరుళసణ్ఠానపాసాదోతిపి వదన్తి. పాసాదో చతురస్సపాసాదో. హమ్మియం ముణ్ణచ్చదనపాసాదో. కూటాగారం ద్వీహి కణ్ణికాహి కత్తబ్బపాసాదో. అట్టో పటిరాజానమ్మి పటిభాహనయోగ్యో చతుపఞ్చభూమకో పటిస్సయవిసేసో. మాళో ఏకకూటసగ్గహితో అనేకకోణవన్తో పటిస్సయవిసేసో. ఉద్దణ్ణో అగబ్బికా ఏకద్వారా దీఘసాలాతి వదన్తి. అపరే పన భణన్తి - విహరో నామ దీఘముఖపాసాదో. అడ్డయోగో ఏకపస్సేన ఛదనకసేనాసనం. తస్స కిర ఏకపస్సే భిత్తి ఉచ్చతరా హోతి, ఇతరపస్సే నీచా, తేన తం ఏకపస్సఛదనకం హోతి. పాసాదో ఆయతచతురస్సపాసాదో. హమ్మియం ముణ్ణచ్చదనం చన్దికజ్ఞణయుత్తం. గుహో కేవలా పబ్బతగుహో. లేణం ద్వారబద్ధం. కూటాగారం యో కోచి కణ్ణికాబద్ధపాసాదో. అట్టో బహులభిత్తిగేహం. యస్స గోపానసియో అగ్గహేత్వా ఇట్టకాహి ఏవ ఛదనం హోతి. అట్టాలకాకారేన కరీయతీతిపి వదన్తి. మాళో వట్టాకారేన కతసేనాసనం. ఉద్దణ్ణో ఏకో పటిస్సయవిసేసో. యో “భణ్ణసాలా, ఉదోసిత”న్తిపి వుచ్చతి. ఉపట్టానసాలా సన్నిపతనట్టానం.

కుచ్చితరజభూతాయ పాపిచ్చతాయ నిరత్థకం కాయవచీవిప్పన్దనిగ్గణ్ణానం కోరజం, తం ఏతస్స అట్టితి కోరజికో, కోహణ్ణోన సంయతకాయో, అతివియ, అభిణ్ణం వా కోరజికో కోరజికకోరజికో. అతిపరిసక్కితోతి కేచి. అతివియ కుహో కుహకకుహకో, సాతిసయవిష్టాపకోతి అట్తో. అతివియ లపో లపనకో లపకలపకో. ముఖసమ్భావికోతి కోరజికకోరజికాదిభావేన పవత్తవచనేహి అత్తనో ముఖమత్తేన అణ్ణోహి సమ్భావికో. సో ఏవరూపో ఏవరూపతాయ ఏవ అత్తానం పరం వియ కత్వా “అయం సమణో”తిఆదీని కథేతి. గమ్భీరన్తిఆది తస్సా కథాయ ఉత్తరిమనుస్సధమ్మపటిబద్ధతాయ వుత్తం.

సమ్భావనాధిప్తాయకతేనాతి “కథం ను ఖో మం జనో ‘అరియో’తి వా ‘విసేసలాభీ’తి వా సమ్భావేయ్యా”తి ఇమినా అధిప్తాయేన కతేన. గమనం సణ్ణపీతీతి విసేసలాభీనం గమనం వియ అత్తనో గమనం సక్కచ్చం రపేతి , సతో సమ్మజానోవ గచ్చనో వియ హోతి. పణిధాయాతి “అరహాతి మం జానన్తూ”తి చిత్తం సణ్ణపేత్వా, పట్టేత్వా వా. సమాహితో వియాతి ఝూనసమాధినా సమాహితో వియ. ఆపాథకజ్ఞాయాతి మనుస్సానం ఆపాథట్టానే సమాధిసమాపన్నో వియ నిసీదన్తో ఆపాథకే జనస్స పాకటట్టానే ఝూయీ. ఇరియాపథసజ్ఞాతన్తి ఇరియాపథసణ్ణపనసజ్ఞాతం.

పచ్చయపటిసేవనసజ్ఞాతేనాతి అయోనిసో ఉప్పాదితానం పచ్చయానం పటిసేవనన్తి ఏవం కథితేన, తేన వా పచ్చయపటిసేవనేన సజ్ఞాతబ్బేన కథితబ్బేన. అజ్ఞాం వియ కత్వా అత్తనో సమీపే భణనం సామన్తజప్పితం. ఆ-కారస్స రస్సత్తం కత్వా “అట్టపనా”తి వుత్తం. కుహనం కుహో, తస్స అయనా పవత్తి కుహాయనా, కుహస్స వా పుగ్గలస్స అయనా గతి కిరియా కుహాయనా. కుహేతి, కుహేన వా ఇతోతి కుహితో, కుహకో.

పుట్టస్సాతి “కో తిస్సో, కో రాజపూజితో”తి పుట్టస్స. ఉద్ధం కత్వాతి ఉక్ఖిపిత్వా విభవసమ్మత్తిఆదినా పగ్గహేత్వా.

ఉన్నహనాతి ఉద్ధం ఉద్ధం బన్ధనా పలివేరనా. ద్వే కిర భిక్షూ ఏకం గామం పవిసిత్వా ఆసనసాలాయ నిసీదిత్వా ఏకం కుమారికం పక్కిసింసు. తాయ ఆగతాయ తత్తేకో ఏకం పుచ్చి “అయం, భన్తే, కస్స కుమారికా”తి? “అవ్హాకం ఉపట్టాయికాయ తేలకన్ధరికాయ ధీతా, ఇమిస్సా మాతా మయి గేహం గతే సప్పిం దదమానా ఘటినేవ దేతి, అయమ్మి మాతా వియ ఘటిన దేతి”తి (విభ. అట్ట. ౮౬౨) ఉక్యాచేసి. ఇమం సన్ధాయ వుత్తం “తేలకన్ధరికవత్తు చేత్థ వత్తబ్బ”న్తి.

ధమ్మానురూపా వాతి మత్తావచనానురూపం వా. మత్తావచనం హి “ధమ్మో”తి వుచ్చతి. యథాహ “సుభాసితం ఉత్తమమాహు సన్తో, ధమ్మం భణే నాధమ్మం తం దుతియ”న్తి (సం. ని. ౧.౨౧౩; సు. ని. ౪౨౨). తేన బహుం విప్పలపనమాహ, సచ్చతో వా అజ్ఞా సుభాసితా వాచా “ధమ్మో”తి వేదితబ్బో. ముగ్గసూపసదిసకమ్మో పుగ్గలో ముగ్గసూప్పో. తేనాహ “అయం పుగ్గలో ముగ్గసూప్పోతి వుచ్చతి”తి. పరిభటస్స కమ్మం పారిభట్యం, తదేవ పారిభట్యతా.

నిమిత్తేన చరన్తో, జీవన్తో వా నిమిత్తకో, తస్స భావో నేమిత్తికతా. అత్తనో ఇచ్ఛాయ పకాసనం ఓభాసో. కో పన సోతి ? “అజ్ఞ భిక్షూనం పచ్చయా దుల్లభా జాతా”తిఆదికా పచ్చయపటిసంయుత్తకథా. ఇచ్చితవత్తుస్స సమీపే కథనం సామన్తజప్పా.

అక్కిసనభయేనాపి దదేయ్యాతి దసహి అక్కిసవత్తూహి అక్కిసనం. తథా వమ్మనాదయో. ఉపేక్షనా ఉపాసకానం దాయకాదిభావతో బహి ఛడ్డనా. ఖిపనాతి ఖేపవచనం. తం పన అవహసిత్వా వచనం హోతీతి ఆహ “ఉప్పణ్ణనా”తి. పాపనాతి అదాయకత్తస్స, అవణ్ణస్స వా పతిట్టాపనం. పరేసం పిట్టిమంసఖాదనసీలో పరపిట్టిమంసికో, తస్స భావో పరపిట్టిమంసికతా. అబ్బజ్ఞన్తి అబ్బజ్ఞానం. నిపిసిత్వా గన్ధమగ్గనా వియాతి అనిప్పిసితే అలబ్బమానస్స గన్ధస్స నిపిసనే లాభో వియ పరగుణే అనిప్పిసితే అలబ్బమానానం పచ్చయానం నిపిసనేన లాభో దట్టబ్బోతి.

నికత్తుం అప్పేన లాభేన బహుకం వజ్జోత్వా గహేతుం ఇచ్చనం నిజిగీసనం, తస్స భావో నిజిగీసనతా. తస్సేవ ఇచ్చనస్స పవత్తిఆకారో, తంసహజాతం వా గవేసనకమ్మం.

అజ్ఞుని హత్తపాదాదిఅజ్ఞుని ఉద్దిస్స పవత్తం విజ్ఞం. నిమిత్తని నిమిత్తసత్తం. ఉప్పాతని ఉక్కాపాతదిసాడాహ-
భూమిచాలాదిఉప్పాతపటిబద్ధవిజ్ఞం. సుపినని సుపినసత్తం. లక్ఖణని ఇత్తిపురిసానం లక్ఖణజాననసత్తం. మూసికచ్చిన్నని
వత్థాదీనం అసుకభాగే మూసికచ్చేదే సతి ఇదం నామ ఫలం హోతీతి జాననకసత్తం. పలాసగ్గిఆదీసు ఇమినా నామ అగ్గినా
హుతే ఇదం నామ హోతీతి అగ్గివసేన హోమవిధానం అగ్గిహోమం. ఇమినా నయేన దబ్బిహోమం వేదితబ్బం. ఆది-సద్దేన
ధుసహోమాదీనం, అజ్ఞోసఇచ్చ సుత్తే ఆగతానం మిచ్చాజీవానం సజ్ఞహో దట్టబ్బో. వీరియసాధనత్తా ఆజీవపారిసుద్ధిసీలస్స
“పచ్చయపరియేసనవాయామో”తి వుత్తం. తస్స పారిసుద్ధి అనవజ్ఞభావో, యేన ధమ్మేన సమేన పచ్చయలాభో హోతి. న
హి అలసో శాయేన పచ్చయే పరియేసితుం సక్కోతీతి.

పచ్చయసన్నిస్సితసీలవణ్ణనా

౧౮. పటిసజ్ఞాతి అయం “సయం అభిజ్ఞా”తిఆదీసు (మహావ. ౧౧) వియ య-కారలోపేన నిద్దేసో. యోనిసోతి చేత్త
ఉపాయత్తో యోనిసో-సద్దోతి దస్సేన్తో ఆహ “ఉపాయేన పథేనా”తి. “పటిసజ్ఞాయ ఇత్వా”తి వత్వా తయిదం పటిసజ్ఞానం
పచ్చవేక్షణని దస్సేతుం “పచ్చవేక్షిత్వాతి అత్తో”తిఆది వుత్తం. యథా హి పచ్చవేక్షిత్వాతి సీతపటిఘాతాదికం తం తం
పయోజనం పతి పతి అవేక్షిత్వా, ఇాణేన పస్సిత్వాతి అత్తో, ఏవం పటిసజ్ఞాయాతి తదేవ పయోజనం పతి పతి సజ్ఞాయ,
జానిత్వాతి అత్తో. ఇాణపరియాయో హి ఇథ సజ్ఞా-సద్దోతి. ఏత్థ చ “పటిసజ్ఞా యోనిసో”తిఆది కామం పచ్చయపరిభోగకాలేన
వుచ్చతి, ధాతువసేన పన పటికూలవసేన వా పచ్చవేక్షణాయ పచ్చయసన్నిస్సితసీలం సుజ్ఞతీతి అపరే. భిజ్జతీతి కేచి. ఏకే
పన పఠమం ఏవ పరియత్తని వదన్తి, వీమంసితబ్బం. “చీవర”ని ఏకవచనం ఏకత్తమత్తం వాచకని అధిప్పాయేన
“అన్తరవాసకాదీసు యం కిఞ్చీ”తి వుత్తం, జాతిసద్దతాయ పన తస్స పాళియం ఏకవచనని యత్తకాని చీవరాని యోగినా
పరిహరితత్వాని, తేసం సబ్బేసం ఏకజ్ఞం గహణని సక్కా విజ్ఞాతుం, యం కిఞ్చీతి వా అనవసేసపరియాయాదానమేతం, న
అనియమవచనం. “నివాసేతి వా పారుపతి వా”తి వికప్పనం పన పటిసేవనపరియాయస్స పరిభోగస్స విభాగదస్సనని తం
పజ్జాపేత్వా సయననిసీదన-చీవరకుటికరణాదివసేనాపి పరిభోగస్స సజ్ఞహో దట్టబ్బో.

పయోజనానం మరియుదా పయోజనావధి, తస్స పరిచ్ఛిన్ననవసేన యో నియమో, తస్స వచనం పయోజనా...పీ....
వచనం. ఇదాని తం నియమం వివరిత్వా దస్సేతుం “ఏత్తకమేవ హి”తిఆది వుత్తం. తత్త అవధారణేన
లీళావిభూసావిలమ్బనానటమ్బరాదివసేన వత్తపరిభోగం నిసేధేతి. తేనాహ “న ఇతో భియ్యో”తి. లీళావసేన హి ఏకచ్చే సత్తా
వత్థాని పరిదహన్తి చేవ ఉపసంవియన్తి చ. యథా తం యోబ్బనే రితా నాగరికమనుస్సా. ఏకచ్చే విభూసనవసేన, యథా
తం రూపూపజీవినిఆదయో. విలమ్బనవసేన విలమ్బకా. నటమ్బరవసేన భోజాదయో. అజ్ఞత్తధాతుక్ఖోభో
సీతరోగాదిఉప్పాదకో. ఉతుపరిణామనవసేనాతి ఉతునో పరివత్తనవసేన విసభాగసీతఉతుసముట్టానేన. వా-సద్దేన
హేమన్తాదీసు హిమపాతాదివసేన పవత్తస్స సజ్ఞహో దట్టబ్బో, న ఉప్పాదేతి సీతని అధిప్పాయో. యదత్తం పన తం
వినోదనం, తం మత్తకప్పత్తం దస్సేతుం “సీతబ్బాహతే”తిఆది వుత్తం. సబ్బత్థాతి “ఉణ్ణస్స పటిఘాతాయా”తిఆదీసు సబ్బేసు
సేసపయోజనేసు. యదిపి సూరియసన్తాపోపి ఉణ్ణోవ, తస్స పన ఆతపగ్గహణేన గహితత్తా “అగ్గిసన్తాపస్సా”తి వుత్తం.
ఏకచ్చే దావగ్గిసన్తాపో కాయం చీవరేన పటిచ్చాదేత్వా సక్కా వినోదేతున్తి ఆహ “తస్స వనదాహాదీసు సమ్మవో వేదితబ్బో”తి.
ఉంసాతి పిఙ్గలమక్ఖికా. తే పన యస్మా ఉంసనసీలా, తస్మా వుత్తం “ఉంసనమక్ఖికా”తి. సప్పాదయోతి
సప్పసతపదిఉణ్ణనాభిసరబూవిచ్చికాదయో. ఘట్టసమ్మసోతి ఘట్టవిసమాహ. తివిధా హి సప్పా - దట్టవిసా ఘట్టవిసా

దిట్టవిసా. తేను పురిమకా ద్వే ఏవ గహితా. సతపదిఆదీనమ్పి తాదిసానం సజ్జణ్ణనత్తం. నియతపయోజనం ఏకన్తికం, సబ్బకాలికణ్ణ పయోజనం. హిరీ కుప్పతి నిల్లజ్జతా సణ్ణతి. తేనాహ “విసస్సతీ”తి. కూపావతరణం వా పటిచ్చాదనం అరహతీతి కోపినం. హిరియితబ్బట్టేన హిరీ చ తం కోపినణ్ణాతి హిరికోపినన్తి ఏవమేత్థ అత్తో దట్టబ్బో. తస్స చాతి చ-సద్దో పుట్టే వుత్తపయోజనానం సమ్మిణ్ణనత్తో.

యం కిణ్హి ఆహరన్తి ఖాదనీయభోజనీయాదిభేదం యం కిణ్హి ఆహరితబ్బవత్తుం. పిణ్ణాయ భిక్షాయ ఉలతీతి పిణ్ణోలో, తస్స కమ్మం పిణ్ణోల్యం. తేన పిణ్ణోల్యేన భిక్షాచరియాయ. పతితత్తాతి పక్ఖిపితత్తా. పిణ్ణపాతో పత్తే పక్ఖిత్తభిక్షాహరో. పిణ్ణానం వా పాతోతి ఘరే ఘరే లద్ధభిక్షానం సన్నిపాతో. “నత్తి దవా”తిఆదీసు (దీ. ని. అట్ట. 3.30౦) సహసా కిరియాపి “దవా”తి వుచ్చతి, తతో విసేసనత్తం “దవత్తం, కీళానిమిత్తన్తి వుత్తం హోతి”తి ఆహ. ముట్టికమల్లా ముట్టియుద్ధయుజ్జనకా. ఆది-సద్దేన నిబుద్ధయుజ్జనకాదీనం గహణం. బలమదనిమిత్తన్తి బలం నిస్సాయ ఉప్పజ్జనకమదో బలమదో. తం నిమిత్తం, బలస్స ఉప్పాదనత్తన్తి అత్తో. పోరిసమదనిమిత్తన్తి పోరిసమదో వుచ్చతి పురిసమానో “అహం పురిసో”తి ఉప్పజ్జనకమానో. అసద్ధమ్మసేవనాసమత్తతం నిస్సాయ పవత్తో మానో, రాగో ఏవ వా పోరిసమదోతి కేచి. తం నిమిత్తం. అన్తేపురికా రాజోరోధా. సబ్బేసం సన్నివేసయోగ్యతాయ వేసియో రూపూపజీవినియో. మణ్ణనం నామ ఇధావయవపారిపూరితి ఆహ “అజ్ఞపచ్చజ్ఞానం పీణభావనిమిత్త”న్తి, పరిబ్రూహనహేతూతి అత్తో. నటా నామ రజ్ఞనటా. నచ్చకా లజ్జకాదయో. విభూసనం సోభాసముప్పాదనన్తి ఆహ “పసన్నచ్చవివణ్ణతానిమిత్త”న్తి.

ఏతం పదం. మోహూపనిస్సయప్పహనత్తన్తి మోహస్స ఉపనిస్సయతాపహనాయ. దవా హి మోహేన హోతి, మోహణ్ణ వడ్డతీతి తస్సా వజ్జనేన మోహస్స అనుపనిస్సయతా. దోసూపనిస్సయప్పహనత్తన్తి ఇదం బలమదస్స, పురిసమదస్స చ దోసహేతునో వసేన వుత్తం, ఇతరస్స పన వసేన “రాగూపనిస్సయప్పహనత్త”న్తి వత్తబ్బం. మణ్ణనవిభూసనపటిక్ఖేపో సియా మోహూపనిస్సయప్పహనాయపి, రాగూపనిస్సయతాయ పన ఉజ్జపటిపక్ఖోతి వుత్తం “రాగూపనిస్సయప్పహనత్త”న్తి. యదిపి ఏకచ్చస్స దవమదే ఆరబ్బ పరస్స పటిఘసంయోజనాదీనం ఉప్పత్తి హోతియేవ మనోపదోసికదేవాదీనం వియ, అత్తనో పన దవమదే ఆరబ్బ యేసం సవిసేసం రాగమోహమానాదయో పాపధమ్మా ఉప్పజ్జన్తి. తే సన్ధాయ “అత్తనో సంయోజనుప్పత్తిపటిసేధనత్త”న్తి వత్తా మణ్ణనవిభూసనాని పటిచ్చ సవిసేసం పరస్సపి రాగమోహాదయో పవత్తన్తి “పరస్సపి సంయోజనుప్పత్తిపటిసేధనత్త”న్తి వుత్తం. అయోనిసో పటిపత్తియాతి ఏత్థ కామసుఖల్లికానుయోగం ముఞ్చత్వా సబ్బాపి మిచ్చాపటిపత్తి అయోనిసో పటిపత్తి. పురిమేహి ద్వీహి పదేహి అయోనిసో పటిపత్తియా, పచ్చిమేహి ద్వీహి కామసుఖల్లికానుయోగస్స పహనం వుత్తన్తి వదన్తి. “చతూహిపి చేతేహి”తి పన వచనతో సబ్బేహి ఉభిన్నమ్పి పహనం వుత్తన్తి వేదితబ్బం. కామకీళాపి దవన్తోగధా హోతియేవ, పురిసమదోపి కామసుఖల్లికానుయోగస్స హేతుయేవాతి.

చాతుమహాభూతికస్సాతి చతుమహాభూతే సన్నిస్సితస్స. రూపకాయస్సాతి చతుసన్తతిరూపసమూహస్స. రితియాతి రితత్తం. సా పనస్స రితి పబన్ధవసేన ఇచ్చితాతి ఆహ “పబన్ధట్టితత్త”న్తి. పవత్తియాతి జీవితిన్ద్రియప్పవత్తియా. తథా హి జీవితిన్ద్రియం “యాపనా వత్తనా”తి (ధ. స. ౧౯, ౬౩౪) చ నిద్దిట్టం. తస్సా చ అవిచ్ఛేదో ఆహరూపయోగేన హోతి. కాయస్స చిరతరం యావ ఆయుకప్పో, తావ అవణ్ణానం యాపనాతి దస్సేన్తో “చిరకాలట్టితత్తం వా”తి ఆహ. ఇదాని వుత్తమేవత్తం పాకటతరం కాతుం “ఘరూపత్థమ్మమివా”తిఆది వుత్తం. తణ్ణాయం యోజనా - యథా జిణ్ణఘరసామికో ఘరస్స

ఉపత్తమ్మనం కరోతి తస్య అపతనత్తం, యథా చ సాకటికో అష్టబృజ్జనం కరోతి తస్య సమ్మవత్తనత్తం, ఏవమేస యోగీ కాయస్య రితత్తం, యాపనత్తాన్ పిణ్డపాతం పటిసేవతి పరిభుజ్జాతీతి. ఏతేన రితి నామ అపతనం యాపనా పవత్తీతి దస్సేతి. న దవమదమణ్ణనవిభూసనత్తన్తి ఇదం “యావదేవా”తి అవధారణేన నివత్తితత్తదస్సనం. తిట్టన్తి ఉపాదిన్నధమ్మా ఏతాయాతి రితి, ఆయుతి ఆహ “రితీతి జీవితీన్ద్రియస్సేతం అధివచన”న్తి. తథా హి తం ఆయు “రితీ”తి నిద్దిట్టం, రితియా యాపనాయాతి కాయస్య రితిహేతుతాయ “రితీ”తి లద్ధవోహరస్య జీవితీన్ద్రియస్య పవత్తనత్తన్తి అత్తో. తేనాహ “జీవితీన్ద్రియపవత్తాపనత్త”న్తి. ఆబాధట్టేనాతి విబాధనట్టేన, రోగట్టేన వా. జిఘచ్ఛాపరమా హి రోగా. ఉపరమత్తన్తి వూపసమత్తం. వణాలేపనమివ వణికో. ఉణ్ణసీతాదీసు అభిభవన్తేసు తప్పటికారం సీతుణ్ణం వియ పటిసేవతీతి సమ్మన్తో. మగ్గబ్రహ్మచరియం రపేత్వా సిక్ఖత్తయసంఘహ సాసనావచరితబ్బా అనుసాసనీ సాసనబ్రహ్మచరియన్తి ఆహ “సకలసాసనబ్రహ్మచరియస్య చ మగ్గబ్రహ్మచరియస్య చా”తి. అనుగ్గహణత్తన్తి అను అను గణ్ణనత్తం సమ్మాదనత్తం. కాయబలం నిస్సాయాతి యథాసమారద్ధం గుణవిసేసపారిపూరిహేతుభూతం కాయబలమత్తం నిస్సాయ. తేనాహ “సిక్ఖత్తయానుయోగవసేనా”తిఆది. కన్తారనిత్థరణత్తికా జాయమ్పతికా, నదీసముద్ధనిత్థరణత్తికా చ పుత్తమంసాదీని యథా అగిద్ధా అముచ్చితా కేవలం తం తం అత్తసిద్ధిమేవ అవేక్షన్తా పటిసేవన్తి తేహి వినా అసిజ్ఞనతో, ఏవమయమ్మి కేవలం భవకన్తారనిత్థరణత్తికో అగిద్ధో అముచ్చితో తేన వినా అసిజ్ఞనతో పిణ్డపాతం పటిసేవతీతి ఉపమాసంసన్దనం.

ఇతీతి పకారత్థే నిపాతపదం. తేన పటిసేవియమానస్య పిణ్డపాతస్య పటిసేవనాకారో గయ్యతీతి ఆహ “ఏవం ఇమినా పిణ్డపాతపటిసేవనేనా”తి. పురాణన్తి భోజనతో పురిమకాలికత్తా పురాతనం. పటిహజ్ఞామీతి పటిహనిస్సామి. నవజ్ఞా వేదనం న ఉప్పాదేస్సామీతి పటిసేవతీతి యోజనా. కీదిసం, కథజ్ఞాతి ఆహ “అపరిమిత...పే... అజ్ఞాతరో వియా”తి. అపరిమితం అపరిమాణం భోజనం పచ్చయో ఏతిస్సాతి అపరిమితభోజనపచ్చయా, తం అపరిమితభోజనపచ్చయం అత్తనో గహణీతేజపమాణతో అతిక్కన్తపమాణభోజనహేతుకన్తి అత్తో. యో బహుం భుజ్జేత్వా అత్తనో ధమ్మతాయ ఉట్టాతుం అసక్కోన్తో “ఆహర హత్థ”న్తి వదతి, అయం ఆహరహత్థకో. యో భుజ్జేత్వా అచ్చుద్ధమాతకుచ్చితాయ ఉట్టితోపి సాటకం నివాసేతుం న సక్కోతి, అయం అలంసాటకో. యో భుజ్జేత్వా ఉట్టాతుం అసక్కోన్తో తత్తేవ పరివత్తతి, అయం తత్తవట్టకో. యో యథా కాకేహి ఆమసితుం సక్కా, ఏవం యావ ముఖద్వారం ఆహరేతి, అయం కాకమాసకో. యో భుజ్జేత్వా ముఖే సన్ధారేతుం అసక్కోన్తో తత్తేవ వమతి, అయం భుత్తవమితకో. ఏతేసం అజ్ఞాతరో వియ. అథ వా పురాణవేదనా నామ అభుత్తపచ్చయా ఉప్పజ్జనకవేదనా. తం “పటిహనిస్సామీ”తి పటిసేవతి. నవవేదనా నామ అతిభుత్తపచ్చయేన ఉప్పజ్జనకవేదనా. తం “న ఉప్పాదేస్సామీ”తి పటిసేవతి. అథ వా నవవేదనా నామ అభుత్తపచ్చయేన ఉప్పజ్జనకవేదనా, తస్సా అనుప్పన్నాయ అనుప్పజ్జనత్తమేవ పటిసేవతి. అభుత్తపచ్చయా ఉప్పజ్జనకాతి చేతం ఖుద్ధాయ విసేసనం. యస్సా అప్పవత్తి భోజనేన కాతబ్బా, తస్సా దస్సనత్తం. అభుత్తపచ్చయేన, భుత్తపచ్చయేన చ ఉప్పజ్జనకానుప్పజ్జనకవేదనాసు పురిమా యథాపవత్తా జిఘచ్ఛానిమిత్తా వేదనా. సా హి అభుజ్జన్తస్య భియ్యోపవడ్డనవసేన ఉప్పజ్జతి. పచ్చిమాపి ఖుద్ధానిమిత్తావ అగ్గదాహసూలాదివేదనా పవత్తా. సా హి భుత్తపచ్చయా పుట్టే అనుప్పన్నావ నుప్పజ్జిస్సతీతి అయమేతాసం విసేసో. విహింసానిమిత్తతా చేతాసం విహింసాయ విసేసో.

యా వేదనా. అధునాతి ఏతరహి. అసప్పాయాపరిమితభోజనం నిస్సాయాతి అసప్పాయాపరిమితస్య ఆహారస్య భుజ్జనపయోగం ఆగమ్మ ఉప్పజ్జతీతి అత్తో. పురాణకమ్మపచ్చయవసేనాతి పుట్టే పురిమజాతియం కతత్తా పురాణస్య కమ్మస్య పచ్చయతావసేన పయోగవిపత్తిం ఆగమ్మ ఉప్పజ్జనారహతాయ తం వజ్జేత్వా పయోగసమ్మత్తియా ఉపట్టాపనం

దుక్ఖవేదనాపచ్చయఘాతో, పటిహాననశ్చ హోతీతి ఆహ “తస్మా పచ్చయం వినాసేన్తో తం పురాణశ్చ వేదనం పటిహాన్థామీ”తి. అయుత్తపరిభోగో పచ్చయే అపచ్చవేక్షిత్వా పరిభోగో. సో ఏవ కతూపచితకమ్మతాయ కమ్మూపచయో. తం నిస్సాయ పటిచ్చ ఆయతిం అనాగతే కాలే ఉప్పజ్జనతో యా చాయం “నవవేదనా”తి వుచ్చతీతి యోజనా. యుత్తపరిభోగవసేనాతి పచ్చవేక్షిత్వా పచ్చయానం పరిభోగవసేన, తస్మా నవవేదనాయ మూలం అయుత్తపరిభోగకమ్మం అనిబ్బత్తేన్తో సబ్బేన సబ్బం అనుష్పాదేన్తో. ఏత్తావతాతి “ఇతి పురాణ”నిఆదినా వుత్తేన పదద్వయేన. “విహింసూపరతియా”తిఆదినా వా పదచతుక్కేన యుత్తపరిభోగసంఘో పబ్బజితానుచ్ఛవికస్స పచ్చయపరిభోగస్స వుత్తత్తా. అత్తకిలమథానుయోగప్పహానం జిఘచ్ఛాదిదుక్ఖపటిఘాతస్స భాసితత్తా. రూనసుఖాదీనం పచ్చయభూతస్స కాయసుఖస్స అవిస్సజ్జనతో ధమ్మికసుఖాపరిచ్ఛాగో చ దీపితో హోతి.

అసప్పాయాపరిమితూపయోగేన జీవితిన్ద్రియుపచ్ఛేదకో, ఇరియాపథభజ్జనకో వా సీయా పరిస్సయో, సప్పాయపరిమితూపయోగేన పన సో న హోతి. తథా సతి చిరకాలప్పవత్తిసజ్ఞతా సరీరస్స యాత్రా యాపనా భవిస్సతీతి ఇమమత్థం దస్సేన్తో “పరిమితపరిభోగేన...పే... భవిస్సతీ”తి ఆహ. యో రోగో సాద్ధో అసాద్ధో చ న హోతి, సో యాప్యరోగో, సో ఏతస్స అత్థీతి యాప్యరోగీ. సో హి నిచ్చకాలం భేసజ్జం ఉపసేవతి, తథా అయమ్మీతి. యది యాత్రాపి యాపనా, పుట్టేపి “యాపనాయా”తి వుత్తం, కో ఏత్థ విసేనోతి? పుట్టే “యాపనాయా”తి జీవితిన్ద్రియయాపనా అధిప్పేతా, ఇథ పన చతున్నమ్మి ఇరియాపథానం అవిచ్ఛేదసజ్ఞతా యాపనా యాత్రాతి అయమ్మేత్థ విసేనో. బుద్ధపటికుట్టేన మిచ్ఛాజీవేన పచ్చయపరియేసనా అయుత్తపరియేసనా. దాయకదేయ్యధమ్మానం, అత్తనో చ పమాణం అజానిత్వా పటిగ్గహణం, సద్ధాదేయ్యవినిపాతనత్థం వా పటిగ్గహణం అయుత్తపటిగ్గహణం, యేన వా ఆపత్తిం ఆపజ్జతి. అపచ్చవేక్షిత్వా పరిభోగో అయుత్తపరిభోగో. తేసం పరివజ్జనం ధమ్మేన సమేన పచ్చయుష్పాదనాదివసేన వేదితబ్బం. ధమ్మేన హి పచ్చయే పరియేసిత్వా ధమ్మేన పటిగ్గహేత్వా పచ్చవేక్షిత్వా పరిభుజ్జనం అనవజ్జతా నామ.

అరతీతి ఉక్కణ్ణా. పంతసేనాసనేసు, అధికుసలధమ్మేసు చ అనభిరతి. తన్దీతి పచలాయికా నిద్దా. విజమ్మితాతి ధినమిద్ధాభిభవేన కాయస్స విజమ్భనా. విజ్ఞాహి గరహా విజ్ఞాగరహా. ఏకచ్ఛో హి అనవజ్జంయేవ సావజ్జం కరోతి, “లద్ధం మే”తి పమాణాధికం భుజ్జేత్వా తం జీరాపేతుం అసక్కోన్తో ఉద్ధంవిరేచనఅద్ధోవిరేచనాదీహి కిలమతి, సకలవిహారే భిక్షూ తస్స సరీరపటిజగ్గనభేసజ్జపరియేసనాపసుతా హోన్తి. అజ్ఞో తే “కిం ఇద”న్తి పుచ్చిత్వా “అసుకస్స ఉదరం ఉద్ధుమాత”నిఆదీని సుత్వా “నిచ్చకాలమేస ఏవంపకతికో అత్తనో కుచ్చిపమాణం నామ న జానాతీ”తి నిన్దన్తి, ఏవం అనవజ్జంయేవ సావజ్జం కరోతి. ఏవం అకత్వా “అనవజ్జతా చ భవిస్సతీ”తి పటిసేవతి. అత్తనో హి పకతిఅగ్గిబలాదిం జానిత్వా “ఏవం మే అరతిఆదీనం అభావేన కాయసుఖతా, అగరహితబ్బతా చ భవిస్సతీ”తి పమాణయుత్తమేవ పటిసేవతి. యావతకో భోజనేన అత్తో, తస్స సాధనేన యావదత్థం ఉదరస్స పరిపూరణేన ఉదరావదేహకం భోజనం యావదత్థఉదరావదేహకభోజనం, తస్స పరివజ్జనేన. సేయ్యాయ సయనేన లద్ధబ్బసుఖం సేయ్యసుఖం, ఉభోహి పస్సేహి సమ్మరివత్తనకం సయన్తస్స ఉప్పజ్జనసుఖం పస్ససుఖం , మిద్ధేన నిద్దాయనేన ఉప్పజ్జనసుఖం మిద్ధసుఖం, తేసం సేయ్య...పే... సుఖానం పహానతో చతున్నం ఇరియాపథానం యోగ్యభావస్స పటిపాదనం కాయస్స చతుఇరియాపథయోగ్యభావపటిపాదనం, తతో. సుఖో ఇరియాపథవిహారో ఫాసువిహారో. పచ్చిమే వికప్పే, సబ్బవికప్పేసు వా వుత్తం ఫాసువిహారలక్ఖణం ఆగమేన సమత్థేతుం “వుత్తమ్మి హేత”నిఆది వుత్తం. తీసుపి వికప్పేసు ఆహారస్స ఊనపరిభోగవసేనేవ హి ఫాసువిహారో వుత్తేతి.

ఏత్రావతాతి “యాత్రా”తిఆదినా వుత్తేన పదత్తయేన. “యాత్రా చ మే భవిస్సతీ”తి పయోజనపరిగ్రహదీపనా. యాత్రా హి నం ఆహారూపయోగం పయోజేతీతి. ధమ్మికసుఖాపరిచ్ఛాగహేతుకో ఫాసువిహరో మజ్జిమా పటిపదా అన్తద్వయపరివజ్జనతో. ఇమస్మిం పన రానే అట్ట అజ్ఞాని సమోధానేతబ్బాని – “నేవ దవాయా”తి ఏకం అజ్ఞం, “న మదాయా”తి ఏకం, “న మణ్ణనాయా”తి ఏకం, “న విభూసనాయా”తి ఏకం, “యావదేవ ఇమస్స కాయస్స రితియా యాపనాయా”తి ఏకం, “విహింసూపరతియా బ్రహ్మచరియానుగ్గహాయా”తి ఏకం, “ఇతి పురాణజ్ఞా వేదనం పటిహజ్ఞామి, నవజ్ఞా వేదనం న ఉప్పాదేస్సామీ”తి ఏకం, “యాత్రా చ మే భవిస్సతీ”తి ఏకం. “అనవజ్జతా చ ఫాసువిహరో చా”తి అయమేత్థ భోజనానిసంసో. మహాసివత్థేరో పనాహ “హేట్థా చత్తారి అజ్ఞాని పటిక్ఖేపో నామ, ఉపరి పన అట్టజ్ఞాని సమోధానేతబ్బానీ”తి. తత్థ “యావదేవ ఇమస్స కాయస్స రితియా”తి ఏకం అజ్ఞం, “యాపనాయా”తి ఏకం, “విహింసూపరతియా”తి ఏకం, “బ్రహ్మచరియానుగ్గహాయా”తి ఏకం, “ఇతి పురాణజ్ఞా వేదనం పటిహజ్ఞామీ”తి ఏకం, “నవజ్ఞా వేదనం న ఉప్పాదేస్సామీ”తి ఏకం, “యాత్రా చ మే భవిస్సతీ”తి ఏకం, “అనవజ్జతా చా”తి ఏకం. ఫాసువిహరో పన భోజనానిసంసోతి. ఏవం అట్టజ్ఞసమన్నాగతం ఆహారం ఆహరేన్తో పటిసజ్ఞా యోనిసో పిణ్డపాతం పటిసేవతి నామ.

యత్థ యత్థాతి భుమ్మనిద్దేసేన సేన-సద్దస్స అధికరణత్థవుత్తిమాహ. తథా ఆసన-సద్దస్సాతి. అడ్డయోగాదిష్ఠీతి ఆది-సద్దేన పాసాదాదిం, మజ్జాదిజ్ఞా సజ్జణ్ణాతి. యత్థ యత్థ విహరో వా అడ్డయోగాదిష్ఠి వా ఆసతీతి విహరఅడ్డయోగాదికే ఆనేత్వా సమ్మన్దితబ్బం. ఇథ ఆది-సద్దేన పీఠసన్ధతాదీనమ్మి సజ్జహో వేదితబ్బో. పరిసహనట్ఠేనాతి అభిభవనట్ఠేన, విబాధనట్ఠేనాతి అత్థో. ఉతుయేవ ఉతుపరిస్సయోతి సీతుణ్ణాదిఉతుయేవ అసప్పాయో వుత్తనయేన ఉతుపరిస్సయో. తస్స ఉతుపరిస్సయస్స వినోదనత్థం, అనుప్పన్నస్స అనుప్పాదనత్థం, ఉప్పన్నస్స వూపసమనత్థజ్ఞాతి అత్థో. నానారమ్మణతో పటిసంహరిత్వా కమ్మట్టానభూతే ఏకస్మింయేవ ఆరమ్మణే చిత్తస్స సమ్మదేవ లయనం పటిసల్లానం, తత్థ ఆరామో అభిరతి పటిసల్లానారామో, తదత్థం. సేనాసనం హి వివిత్తం యోగినో భావనానుకూలం సుజ్ఞాగారభావతో. తం పనేతం అత్తద్వయం విభావేతుం “యో సరీరాబాధచిత్తవిక్ఖేపకరో”తిఆది వుత్తం. తత్థ ఏకీభావసుఖత్తన్తి ఏకీభావహేతుకం సుఖం ఏకీభావసుఖం, తదత్థం. గణసంజ్ఞణికకిలేససంజ్ఞణికాభావేన ఉప్పజ్జనకసుఖం.

యది ఉతుయేవ ఉతుపరిస్సయో, “ఉతు చ సీతుణ్ణ”న్తి సీతుణ్ణపటిఘాతం వత్వా ఉతుపరిస్సయవినోదనం కస్మా వుత్తన్తి చోదనం సన్ధాయాహ “కామజ్ఞా”తిఆది. తత్థ “నియతం ఉతుపరిస్సయవినోదన”న్తి ఏతేన “సీతస్స పటిఘాతాయ ఉణ్ణస్స పటిఘాతాయా”తి ఏత్థ వుత్తం సీతుణ్ణం అనియతం కదాచి కదాచి ఉప్పజ్జనకం, ఉతుపరిస్సయో పన సబ్బదాభావీ అధిప్పేతోతి దస్సేతి. వుత్తప్పకారోతి “సీతాదికో, అసప్పాయో”తి చ ఏవం వుత్తప్పకారో వివటజ్ఞణరుక్ఖములాదీసు నిసిన్నస్స అపరిగుత్తియా అసంవుతద్వారాదితాయ పాకటపరిస్సయో, అసప్పాయరూపదస్సనాదినా అపాకటపరిస్సయో చ భిక్కుస్స కాయచిత్తానం ఆబాధం కరేయ్యం. యత్థ గుత్తే సేనాసనే ఆబాధం న కరోన్తి. ఏవం జానిత్వాతి ఉభయపరిస్సయరహితన్తి ఏవం ఇత్వా పటిసేవన్తో భిక్కు వేదితబ్బోతి సమ్మన్తో.

ధాతుక్ఖోభలక్ఖణస్స, తంహేతుకదుక్ఖవేదనాలక్ఖణస్స వా రోగస్స పటిపక్ఖభావో పటిఅయనట్ఠో. తేనాహ “పచ్చనీకగమనట్ఠేనాతి అత్థో”తి, వూపసమనట్ఠేనాతి వుత్తం హోతి. యస్స కస్సచీతి సప్పిఆదీసు యస్స కస్సచి. సప్పాయస్సాతి హి తస్స వికారవూపసమేనాతి అధిప్పాయో. భిసక్కుస్స కమ్మం తేన విధాతబ్బతో. తేనాహ “తేన అనుజ్ఞాతత్తా”తి. నగరపరిక్ఖారేహీతి నగరం పరివారేత్వా రక్ఖణకేహి. వివటపరిక్ఖేపో పరిక్ఖా ఉడ్డాపో పాకారో ఏసికా పలిఘో

పాకారపత్తణ్ణిలన్ని సత్త “నగరపరిక్ష్వారా”తి వదన్తి. సీలపరిక్ష్వారోతి సువిసుద్ధసీలాలజ్ఞారో . అరియమగ్గో హి ఇధ “రథో”తి అధిప్పేతో. తస్స చ సమ్మావాచాదయో అలజ్ఞారథేన “పరిక్ష్వారో”తి వుత్తా. జీవితపరిక్ష్వారాతి జీవితస్స పవత్తికారణాని. సముదానేతబ్బాతి సమ్మా ఉద్ధం ఉద్ధం ఆనేతబ్బా పరియేసితబ్బా. పరివారోపి హోతి అన్తరాయానం పరితో వారణతో. తేనాహ “జీవిత...పీ.... రక్ఖణతో”తి.

తత్త అన్తరన్తి వివరం, ఓకాసోతి అత్తో. వేరికానం అన్తరం అదత్వా అత్తనో సామికానం పరివారేత్వా రితసేవకా వియ రక్ఖణతో. అస్సాతి జీవితస్స. కారణభావతోతి చిరప్పవత్తియా కారణభావతో. రసాయనభూతం హి భేసజ్జం సుచిరమ్మి కాలం జీవితం పవత్తేతియేవ. యదిపి అనుప్పన్నా ఏవ దుక్ఖవేదనా భేసజ్జపరిభోగేన పటిహజ్జాన్తి, న ఉప్పన్నా తాసం సరసేనేవ భిజ్జనతో, ఉప్పన్నసదిసా పన “ఉప్పన్నా”తి వుచ్చన్తి. భవతి హి తంసదిసేసు తబ్బోహారో, యథా సా ఏవ తిత్తిరి, తానియేవ ఓసధానీతి. తస్మా వుత్తం “ఉప్పన్నానన్తి జాతానం భూతానం నిబ్బతాన”న్తి. సజ్ఞాయతో పట్టాయ సో ధాతుక్ఖోభో సముట్థానం ఏతేసన్తి తంసముట్థానా. “దుక్ఖవేదనా”తి వత్వా సా అకుసలసభావాపి అట్ఠీతి తతో విసేసేతుం “అకుసలవిపాకవేదనా”తి వుత్తం. బ్యాబాధనత్తేన బ్యాబాధో, బ్యాబాధోవ బ్యాబజ్జం, దుక్ఖన్తి అత్తో. నత్తి ఏత్త బ్యాబజ్జన్తి అబ్యాబజ్జం, నిద్దుక్ఖతా. తేనాహ “అబ్యాబజ్జపరమతాయా”తి నిద్దుక్ఖపరమతాయాతి. తం దుక్ఖన్తి రోగనిమిత్తకం దుక్ఖం.

చీవరాదీనం పచ్చయానం నిస్సయనం పరిభోగో ఏవాతి దస్సేతుం “తే పటిచ్చ నిస్సాయా”తి వత్వా “పరిభుజ్జమానా”తి వుత్తం. పవత్తన్తి జీవన్తి. జీవనమ్మి హి పవత్తనం, యతో జీవితీన్ద్రియం “పవత్తనరస”న్తి వుచ్చతి.

చతుపారిసుద్ధిసమ్మాదనవిధివణ్ణనా

౧౯. ఏవం పాతిమోక్ఖసంవరాదిభేదేన నిద్దిట్టం సీలం పున సాధనవిభాగేన దస్సేతుం “ఏవమేతస్మి”న్తిఆదిమారద్ధం. తత్త సాధీయతి సమ్మాదియతి ఏతేనాతి సాధనం, సద్ధా సాధనం ఏతస్సాతి సద్ధాసాధనో. నను చ వీరియసతిపజ్ఞాహిపి వినా పాతిమోక్ఖసంవరో న సిజ్జతీతి? సచ్చం న సిజ్జతి, సద్ధాయ పన విసేసహేతుభావం సద్ధాయ ఏవం వుత్తన్తి దస్సేన్తో ఆహ

“సావకవిసయాతీతత్తా సిక్ఖాపదపజ్ఞాత్తియా”తి. గరుకలహుకాదిభేదే ఓతిణ్ణే వత్తుస్మిం తస్స తస్స అపరాధస్స అనురూపం సిక్ఖాపదపజ్ఞాపనం నామ సావకానం అవిసయో, బుద్ధానం ఏవ విసయో. సిక్ఖాపదపజ్ఞాపనం తావ తిట్ఠతు, తస్స కాలోపి నామ సావకానం అవిసయో, బుద్ధానం ఏవ విసయోతి దస్సేన్తో “సిక్ఖాపదపజ్ఞాత్తియాచనపటిక్ఖేవో చేత్థ నిదస్సన”న్తి ఆహ. తథా హి వుత్తం “ఆగమేహి త్వం సారిపుత్త, ఆగమేహి త్వం సారిపుత్త, తథాగతోవ తత్త కాలం జానిస్సతీ”తి (పారా. ౨౧). తత్త చ-సద్ధో సముచ్చయత్తో. తేన “అపజ్ఞాత్తం న పజ్ఞాపేమ, పజ్ఞాత్తం న సముచ్చిన్దామ, యథాపజ్ఞాత్తేసు సిక్ఖాపదేసు సమాదాయ వత్తామా”తి (పారా. ౫౬౫) ఏవమాదీనం సజ్గహో దట్ఠబ్బో. సద్ధాయాతి సద్దహనేన సత్థరి, ధమ్మే చ సద్ధాయ పచ్చుపట్టాపనేన. జీవితేపి పగేవ జీవితపరిక్ష్వారేతి అధిప్పాయో.

కికీవ అణ్ణన్తి కికిసకుణికా వియ అత్తనో అణ్ణం. సా కిర జీవితమ్మి పరిచ్చజిత్వా అణ్ణమేవ రక్ఖతి. చమరీవ వాలధిన్తి చమరీమిగో వియ అత్తనో వాలధిం. చమరీమిగా కిర బ్యాధేన పరిపాతియమానా జీవితమ్మి పరిచ్చజిత్వా కణ్ణకగుమ్బాదీసు లగ్గం అత్తనో వాలమేవ రక్ఖన్తి. పియంవ పుత్తం ఏకకన్తి ఆనేత్వా సమ్మన్తితబ్బం. యథా హి ఏకపుత్తకో కుటుమ్మికో తం ఏకపుత్తం, ఏకనయనో చ తం ఏకనయనం సుట్టుతరం రక్ఖతి. తథేవ సీలం అనురక్ఖమానకాతి అనుకమ్మనవసేన వుత్తం.

సుపేసలాతి సుట్టు పియసీలా. సదా సబ్బకాలం దహరమజ్జిమధేరకాలేసు. ఛన్నమ్మి గారవానం వసేన సగారవా, గరుకారవస్తోతి అట్టో.

ఏవమేవ భోతి యథా మహాసముద్ధో రితథమ్మో వేలం నాతిక్కమతి, ఏవమేవ. మమ సావకాతి అరియసావకే సన్ధాయాహ. తే హి ధువసీలా. ఇమస్మిం అట్టేతి జీవితహేతుపి సీలస్స అవీతిక్కమనే.

మహావత్తనిఅటవీ నామ విజ్ఞాటవీ. హిమవంతపస్సే అటవీతి కేచి. థేరన్తి నామగోత్తవసేన అపజ్ఞాతం ఏకం థేరం. నిపజ్ఞాపేసుం గన్త్యా కస్సచి మా ఆరోచేయ్యాతి.

పూతిలతాయాతి గళోచిలతాయ. సమసీసీతి జీవితసమసీసీ. యస్స హి కిలేససీసం అవిజ్ఞం మగ్గపటిపాటియా అరహత్తమగ్గో పరియాదియతి, తతో ఏకూనవీసతిమే పచ్చవేక్షణజాణే పతిట్టాయ భవజ్ఞోత్తరణే వట్టసీసం జీవితీన్ద్రియం చుతిచిత్తం పరియాదియతి, సో ఇమాయ వారసమతాయ “జీవితసమసీసీ”తి వుచ్చతి. సో చ థేరో తథా పరినిబ్బాయి. తేన వుత్తం “సమసీసీ హుత్వా పరినిబ్బాయి”తి. అభయత్థేరో కిర మహాభిజ్ఞో. తస్మా చేతియం కారాపేసీతి వదన్తి. అప్పేవాతి అప్పేవ నామ అత్తనో జీవితమ్మి జహేయ్య, న భిన్దేతి న భిన్దేయ్య, న వీతిక్కమేయ్య.

సతియా అధిట్టితానన్తి పగేవ ఉపట్టితాయ సతియా ఆరక్ఖవసేన అధిట్టితానం ఇన్ద్రియానం. అనన్వాస్సవసీయతోతి ద్వారభావేన అభిజ్ఞాదీహి అననుబద్ధితబ్బతో. వరన్తి సేట్టం. తత్తాయాతి ఉడ్డాయ. ఆదిత్తాయాతి ఆదితో పట్టాయ దిత్తాయ. సమ్మజ్జలితాయాతి సమన్తతో జలన్తియా. సజోతిభూతాయాతి ఏకజాలీభూతాయ. సమ్మలిమట్టన్తి సబ్బసో ఆమట్టం, అఞ్ఞోతన్తి అట్టో. న త్వేవ వరన్తి ఆనేత్వా సమ్మన్దితబ్బం. రూపేసూతి రూపారమ్మణేసు. అనుబ్యజ్జానసో నిమిత్తగ్గాహోతి కిలేసానం అను అను బ్యజ్జానవసేన ఉప్పాదనేన పాకటికరణవసేన సుభాదినిమిత్తగ్గాహో, అథ వా అనుబ్యజ్జానసోతి హత్థపాదాదిఅనుబ్యజ్జానతో, నిమిత్తగ్గాహోతి ఇత్థిపురిసాదిసుభాదినిమిత్తగ్గహణం. చక్ఖుద్వారాదిపవత్తస్సాతి చక్ఖుద్వారాదీహి పవత్తస్స. విజ్ఞాణస్సాతి జవనవిజ్ఞాణస్స. నిమిత్తాదిగ్గాహం నిసేధేన్తేన సమ్మాదేతబ్బోతి సమ్మన్దో. అసంవిహితసాఖాపరివారన్తి సమ్మా అవిహితవతిపరిక్ఖేపం. పరస్సహారీహీతి పరసన్తకావహారకేహి చోరేహి. సమతివిజ్ఞతీతి సబ్బసో అతివిజ్ఞతి అనుపవిసతి.

రూపేసూతి రూపహేతు రూపనిమిత్తం. ఉప్పజ్జనకలనత్థతో రక్ఖ ఇన్ద్రియన్తి సమ్మన్దో. ఏవం సేసేసు. ఏతే హి ద్వారాతి ఏతే చక్ఖాదిద్వారా. సతికవాటేన అసంవుతత్తా వివటా. తతో ఏవ అరక్ఖితా. కిలేసుప్పత్తియా హేతుభావేన తంసమజ్గినం హనన్తీతి కారణాపచారేనేవ వుత్తం. ఏతే వా రూపాదయో. కిలేసానం ఆరమ్మణభూతా ద్వారా చక్ఖాదిద్వారా. తే కీదిసా వివటా అరక్ఖితా అసంవుతచక్ఖాదిహేతుం తంసమజ్గినం హనన్తీతి కారణాపచారేనేవ వుత్తం. అగారన్తి గేహం. దుచ్చన్నన్తి న సమ్మా ఛాదితం. అభావితన్తి లోకుత్తరభావనారహితం.

సమ్మాదితేతిఆదిస్స వోదానపక్ఖస్స అట్టో వుత్తవిపరియాయేన వేదితబ్బో. అయం పన సబ్బసో కిలేసానం అనుప్పాదో అతిఉక్కుట్టదేసనా మగ్గేనాగతసదిసత్తా. సమ్మాదేతబ్బోతి “న పునేవం కరిస్స”న్తి అధిట్టానసుద్ధియా సమ్మాదేతబ్బో.

అధునాపబ్బజితేనాతి న చిరపబ్బజితేన, నవపబ్బజితేనాతి అట్టో. కామరాగేన డయ్హామీతి కామరాగగ్గినా పరిడయ్హామి. సో చ పన దాహో ఇదాని చిత్తగతోతి దస్సేన్తో ఆహ “చిత్తం మే పరిడయ్హతీ”తి. సాధూతి ఆయాచనా.

నిబ్బాపనని తస్స నిబ్బాపనుపాయం. గోతమాతి ధేరం గోత్తేన ఆలపతి.

సజ్ఞాయ విపరియేసాతి “అసుభే సుభ”ని పవత్తసజ్ఞావిపరియేసహేతు విపరీతసజ్ఞానిమిత్తం. నిమిత్తం పరివజ్ఞేహి కీదిసం? రాగూపసజ్ఞేతం రాగుప్పత్తిహేతుభూతం సుభనిమిత్తం పరివజ్ఞేహి న మనసి కరోహి. న కేవలం సుభనిమిత్తస్సామనసికారో ఏవ, అథ ఖో అసుభభావనాయ అత్తనో చిత్తం భావేహి. కథం? ఏకగ్గం సుసమాహితం యథా తం అసుభారమ్మణో విక్లేపాభావేన ఏకగ్గం, సుట్టు అప్పితభావేన సుసమాహితశ్చ హోతి, ఏవం భావేహీతి. ఏవం సమధభావనాయ కామరాగస్స విక్లమ్భనం దస్సేత్వా ఇదాని సముచ్చేదనవిధిం దస్సేతుం “సజ్ఞారే”తిఆది వుత్తం. తత్త సజ్ఞారే పరతో పస్సాతి సబ్బేపి సజ్ఞారే అవిధేయ్యకతాయ “పరే”తి పస్స. అనిచ్ఛతాయ పన ఉదయబ్బయపటిపీళితత్తా దుక్ఖతో, అనత్తసభావత్తా, అత్తవిరహతో చ నో అత్తతో పస్స. ఏవం లక్ఖణత్తయం ఆరోపేత్వా విపస్సనం వడ్డేన్తో మగ్గపటిపాటియా చతుత్థమగ్గేన సబ్బసో నిబ్బాపేహి మహారాగం తేభూమకస్స అభిభవనతో మహావిసయతాయ మహారాగం వూపసమేహి. యథా ఏతరహి, ఏవం మా ఉయ్యత్తో పునప్పునని దళ్ళతరం రాగవినోదనే నియోజేసి.

ఏవం ఇన్ద్రియసంవరసీలస్స సమ్మాదనే విధిం దస్సేత్వా ఏవం తం సుసమ్మాదితం హోతీతి నయం దస్సేతుం “అపిచా”తిఆదినా తత్త పరిపూరకారినో ధేరే నిదస్సేతి. తత్త “లేణం న ఉల్లోకితపుబ్బ”ని ఇదం సబ్బత్థేవ ధేరస్స యుగమత్తదస్సితాయ వుత్తం. కిం పన ధేరో సేనాసనం న సోధేతి ? “ఉల్లోకా పరమం ఓహరేతప్ప”ని హి వుత్తం, అన్తేవాసికాదయో ఏవ కిరస్స సేనాసనం సోధేన్తి. అస్స నాగరుక్ఖస్స.

తస్మిం గామేతి మహాగామే. తరుణా ధజ్ఞాపివనకా పుత్తధీతరో యాసం తా తరుణపుత్తా, తాసం. లజ్జాపేసీతి ధనపట్టికాయ ధనే బద్ధాపేత్వా రాజముద్దికాయ లజ్జాపేసి. రాజా ధేరం చిరతరం దట్టుం కాలవిక్లేపం కరోన్తో “స్వ సీలాని గణ్ఠిస్సామీ”తి ఆహ. ధేరో రజ్ఞో చ దేవియా చ వన్దనకాలే సత్తాకారమత్తం గణ్ఠాతి. ఇత్థి పురిసోతి పన వివేకం న కరోతి. తేనాహ “వవత్థానం న కరోమీ”తి. “అహో సుపరిసుద్ధసీలో వతాయం అయ్యో”తి దణ్డదీపికం గహేత్వా అట్టాసి. అతిపరిసుద్ధం పాకటని సప్పాయలాభేన కమ్మట్టానం అతివియ పరిసుద్ధం విభూతం అహోసి. సకలం పబ్బతం ఉన్నాదయన్తోతి పథవికమ్పనేన సకలం పబ్బతం ఏకం నిన్నాదం కరోన్తో. తన్నివాసిదేవతానం సాధుకారదానేనాతి కేచి. భన్తోతి అనవట్టితో. బాలోతి తరుణదారకో. ఉత్తన్తోతి ఇంతకేహి వినాభావేన సన్తన్తో.

విసగణ్ఠకరోగోతి ధనకన్దళరోగమాహ. మాసరోగాదికోపి విసగణ్ఠకరోగోతి వదన్తి. యతో పబ్బజితో, తతో పట్టాయ పబ్బజితకాలతో పభుతీతి అత్తో. ఇన్ద్రియానీతి ఇన్ద్రియసంవరసీలాని. తేసు హి భిన్నేసు ఇన్ద్రియానిపి భిన్నానీతి వుచ్ఛన్తి ఆరక్ఖాభావతో, ఇన్ద్రియానేవ వా నిమిత్తానుబ్యజ్జనగ్గాహస్స ద్వారభూతాని భిన్నాని నామ తంసమగ్గినో అనత్థుప్పత్తితో, విపరియాయతో అభిన్నానీతి వేదితట్టాని. ఇన్ద్రియానం వా అయోనిసో ఉపసంహారో భేదనం, యోనిసో ఉపసంహారో అభేదనన్తి అపరే. మిత్తత్థేరోవాతి మహామిత్తత్థేరో వియ. వరేతి సేత్థే.

తథా వీరియేనాతి తథా-సద్దేన వీరియం విసేసేతి. యథా సతి అనవజ్జలక్ఖణావ ఇన్ద్రియసంవరసాధనం, తథా వీరియం అనవజ్జలక్ఖణం ఆజీవపారిసుద్ధిసాధనన్తి. వీరియాపేక్ఖమేవ విసేసనం దట్టబ్బం. తేనేవాహ “సమ్మాఆరథ్ధవీరియస్సా”తి. అయుత్తా ఏసనా అనేసనా, యథావుత్తమిచ్ఛాజీవసగ్గహ. సా ఏవ సత్థుసాసనస్స న పతిరూపాతి అప్పతిరూపం, తం అనేసనం అప్పతిరూపం. అథ వా పతిరూపవిరోధినీ అప్పతిరూపా, పరిగ్గహితధుతజ్ఞస్స ధుతజ్ఞనియమవిరోధినీ యస్స

కస్సచి సల్లేఖవికోపినీ పటిపత్తి. ఇమస్మిం పక్తే చ-సద్ధో లుత్తనిద్దిట్టో, అనేసనం, అప్పతిరూపశ్చ పహాయాతి. పటిసేవమానేన పరివజ్జయతా సమ్మాదేతబ్బాతి సమ్మన్తో. “పరిసుద్ధుప్పాదే”తి ఇమినావ ధమ్మదేసనాదీనం పరిసుద్ధాయ సముట్థానతా దీపితా హోతీతి “ధమ్మదేసనాదీహి చస్స గుణేహి పసన్నాన”ని వుత్తం. ఆది-సద్దేన బాహుసచ్చవత్తపరిపూరణఇరియాపథసమ్మత్తిఆదీనం గహణం వేదితబ్బం. ధుతగుణే చస్స పసన్నానని ఏత్థాపి ఏసేవ నయో. పిణ్ణపాతచరియాదీహీతి ఆది-సద్దేన మిత్తసుహజ్జపంసుకూలచరియాదీనం సజ్గహో దట్టబ్బో. ధుతజ్ఞనియమానులోమేనాతి తంతంధుతజ్ఞనియతాయ పటిపత్తియా అనులోమవసేన, అవికోపనవసేనాతి అత్తో. మహిచ్చస్సేవ మిచ్చాజీవేన జీవికా, న అప్పిచ్చస్స. అప్పిచ్చతాయ ఉక్కుంసగతాయ మిచ్చాజీవస్స అసమ్మవో ఏవాతి దస్సేతుం “ఏకబ్యాధివూపసమత్థ”నిఆది వుత్తం. తత్థ పూతిహరితకీతి పూతిముత్తపరిభావితం, పూతిభావేన వా ఛడ్డితం హరితకం. అరియవంసో ఏతస్స అత్థీతి, అరియవంసే వా నియుత్తోతి అరియవంసికో, పచ్చయగేధస్స దూరసముస్సారితత్తా ఉత్తమో చ సో అరియవంసికో చాతి ఉత్తమఅరియవంసికో. యస్స కస్సచీతి పరిగ్గహితాపరిగ్గహితధుతజ్ఞేసు యస్స కస్సచి.

నిమిత్తం నామ పచ్చయే ఉద్దిస్స యథా అధిప్పాయో శాయతి ఏవం నిమిత్తకమ్మం. ఓభాసో నామ ఉజ్జకమేవ అకథేత్వా యథా అధిప్పాయో విభూతో హోతి, ఏవం ఓభాసనం. పరికథా నామ పరియాయేన కథనం. తథా ఉప్పన్నని నిమిత్తాదివసేన ఉప్పన్నం.

ద్వారం దిన్నని రోగసీసేన పరిభోగస్స ద్వారం దిన్నం. తస్మా అరోగకాలేపి పరిభుజ్జీతుం వట్టతి, ఆపత్తి న హోతీతి అత్తో. తేనాహ “కేశ్శాపి ఆపత్తి న హోతీ”తిఆది. న వట్టతీతి సల్లేఖపటిపత్తియం రితస్స న వట్టతి, సల్లేఖం కోపేతీతి అధిప్పాయో. “ఆజీవం పన కోపేతీ”తి ఇమినావ సేనాసనపటిసంయుత్తధుతజ్ఞధరస్స నిమిత్తాదయో న వట్టనీతి వదన్తి. తదజ్ఞధుతజ్ఞధరస్సాపి న వట్టన్తియేవాతి అపరే. అకరోన్తోతి యథాసకం అనుజ్ఞాతవిసయేపి అకరోన్తో. అజ్ఞాత్రేవాతి రపేత్వా ఏవ.

గణవాసం పహాయ అరజ్ఞాయతనే పటిప్పస్సద్ధివివేకస్స ముద్ధభూతాయ అగ్గఫలసమాపత్తియా విహరన్తో మహాథేరో “పవివేకం బ్రూహయమానో”తి వుత్తో. ఉదరసన్నిస్సితో వాతాబాధో ఉదరవాతాబాధో. అసమ్మిన్నం ఖీరం ఏతస్సాతి అసమ్మిన్న ఖీరం, తదేవ పాయాసన్తి అసమ్మిన్న ఖీరపాయాసం, ఉదకేన అసమ్మిన్న ఖీరేన పక్కపాయాసన్తి అత్తో. తస్సాతి పాయాసస్స. ఉప్పత్తిమూలన్తి “గిహికాలే మే, ఆవుసో, మాతా సప్పిమధుసక్కరాదీహి యోజేత్వా అసమ్మిన్న ఖీరపాయాసం అదాసి, తేన మే ఫాసు అహోసీ”తి అత్తనో వచీనిచ్చారణసజ్ఞాతం ఉప్పత్తిహేతుం. “అపరిభోగారహో పిణ్ణపాతో”తి కస్మా వుత్తం, నను థేరస్స ఓభాసనాదిచిత్తుప్పత్తియేవ నత్థీతి? సచ్చం నత్థి, అజ్ఞాసయం పన అజానన్తా ఏకచ్ఛే పుధుజ్జనా తథా మజ్ఞోయుం, అనాగతే చ సబ్రహ్మచారిణో ఏవం మమ దిట్టానుగతిం ఆపజ్ఞేయున్తి పటిక్ఖిపి. అపిచ మహాథేరస్స పరముక్కుంసగతా సల్లేఖపటిపత్తి. తథా హి దహరభిక్కునో “కస్స సమ్మన్నం న మనాప”ని (పాచి. ౨౦౯, ౨౦౭, ౬౧౨, ౧౨౨౮, ౧౨౩౪; చూళవ. ౩౪౩) వచనం నిస్సాయ యావ పరినిబ్బానా పిట్టఖాదనీయం న ఖాదతి.

వచీవిజ్ఞాత్తివిప్పారాతి వచీనిచ్చారణహేతు. అత్థవిజ్ఞాపనవసేన పవత్తమానో హి సద్ధో అసతిపి విజ్ఞాత్తియా తస్స కేనచి పచ్చయేన పచ్చయభావే వచీవిజ్ఞాత్తివసేనేవ పవత్తతీతి “వచీవిజ్ఞాత్తివిప్పారో”తి వుచ్చతి. భుత్తోతి భుత్తవా సచే భవేయుం అహం. సాతి అస్స. అకారలోపేన హి నిద్దేసో “ఏవంస తే”తిఆదీసు (మ. ని. ౧.౨౩; అ. ని. ౬.౫౮; ౮.౭) వియ. అన్తగుణన్తి

అస్తభోగో. బహి చరేతి ఆసయతో నిక్ష్మమిత్వా గోచరగృహణవసేన బహి యది విచరేయ్య. పరమప్పిచ్చం దస్సేతుం లోకవోహరేనేవమాహ. లోకే హి అయుత్తభోజనం ఓదరియం గరహంతా ఏవం వదంతి “కింసు నామ తస్య అంతాని బహి చరన్తి”తి. ఆరాధేమీతి ఆదితో పట్టాయ రాధేమి, వసే వత్తేమీతి అత్తో.

మహాతిస్సత్థేరో కిర దుబ్బిక్ఖకాలే మగ్గం గచ్ఛన్తో భత్తచ్చేదేన, మగ్గకిలమథేన చ కిలంతకాయో దుబ్బలో అజ్ఞాతరస్స ఫలితస్స అమ్మస్స మూలే నిపజ్జి, బహూని అమ్మఫలాని తహం తహం పతితాని హోన్తి. తత్థేకో వుడ్డతరో ఉపాసకో థేరస్స సన్తికం ఉపగన్త్యా పరిస్సమం ఇత్వా అమ్మపానం పాయేత్వా అత్తనో పిట్టం ఆరోపేత్వా వసనట్టానం నేతి. థేరో -

“న పితా నపి తే మాతా, న ఇతా నపి బన్ధవో;

కరోతేతాదిసం కిచ్చం, సీలవన్తస్స కారణా”తి. (విసుద్ధిం ౧.౨౦) -

అత్తానం ఓవదిత్వా సమ్మసనం ఆరభిత్వా విపస్సనం వడ్డేత్వా తస్స పిట్టితో ఏవ మగ్గపటిపాటియా అరహత్తం సచ్ఛాకాసీ. ఇమం సన్ధాయ వుత్తం “అమ్మఖాదకమహాతిస్సత్థేరవత్థుపి చేత్థ కథేతబ్బ”న్తి. సబ్బథాపీతి సబ్బప్పకారేనపి అనేసనవసేన, చిత్తుప్పత్తివసేనపి, పగేవ కాయవచీవిప్పన్దితవసేనాతి అధిప్పాయో. తేనాహ “అనేసనాయా”తిఆది.

అపచ్ఛవేక్షితపరిభోగే ఇణపరిభోగఆపత్తిఆదీనవస్స, తబ్బిపరియాయతో పచ్ఛవేక్షితపరిభోగే ఆనిసంసస్స చ దస్సనం ఆదీనవానిసంసదస్సనం. తస్స పన పచ్ఛయాధికారత్తా వుత్తం “పచ్ఛయేసు”తి. కారణకారణమ్మి హి కారణభావేన వుచ్ఛతి యథా తిణ్ణహి భత్తం సిద్ధన్తి. యేన కారణేన భిక్షునో అపచ్ఛవేక్షితపరిభోగో నామ సియా, తస్మిం వజ్జితే పచ్ఛయసన్నిస్సితసీలం సిజ్జతి, విసుజ్జతి చాతి దస్సేతుం “తస్మా”తిఆది వుత్తం. తత్త పచ్ఛయగేధన్తి గేధగృహణేనేవ సమ్మోహోపి గహితోతి దట్టబ్బో తేన సహ పవత్తనతో, తదుపనిస్సయతో చ. ధమ్మేన సమేన ఉప్పన్నేతి ఇదం పచ్ఛయానం ఆగమనసుద్ధిదస్సనం, న పచ్ఛయసన్నిస్సితసీలవిసుద్ధిదస్సనం. పచ్ఛయానం హి ఇదమత్థితం ఉపధారేత్వా పరిభుజ్జానం పచ్ఛయసన్నిస్సితసీలం. యస్మా పన తే పచ్ఛయా ఇయాధిగతా ఏవ భిక్షునా పరిభుజ్జితబ్బా, తస్మా వుత్తం “ధమ్మేన సమేన ఉప్పన్నే పచ్ఛయే”తి. యథావుత్తేన విధినాతి “సీతస్స పటిఘాతాయా”తిఆదినా (మ. ని. ౧.౨౩; అ. ని. ౬.౨౮; మహాని. ౨౦౬) వుత్తవిధినా.

ధాతువసేన వాతి “యథాపచ్ఛయం వత్తమానం ధాతుమత్తమేవేతం, యదిదం చీవరాది, తదుపభుజ్జాకో చ పుగ్గలో”తి ఏవం ధాతుమనసికారవసేన వా. పటికూలవసేన వాతి పిణ్ణపాతే తావ ఆహారే పటికూలసజ్ఞావసేన, “సబ్బాని పన ఇమాని చీవరాదీని అజిగుచ్చనీయాని, ఇమం పూతికాయం పత్వా అతివియ జిగుచ్చనీయాని జాయన్తి”తి ఏవం పటికూలమనసికారవసేన వా. తతో ఉత్తరీతి పటిలాభకాలతో ఉపరి. అనవజ్ఞోవ పరిభోగో ఆదితోవ పజ్ఞాయ పరిసోధితత్తా అధిట్టహిత్వా రపితపత్తచీవరానం వియాతి. పచ్ఛవేక్షణాయ ఆదిసుద్ధిదస్సనపరమేతం, న పరిభోగకాలే పచ్ఛవేక్షణపటిక్ఖేపపరం. తేనాహ “పరిభోగకాలేపీ”తిఆది. తత్తాతి తస్మిం పరిభోగకాలే పచ్ఛవేక్షణే. సన్నిట్టానకరోతి అసన్దేహకరో ఏకన్తికో.

థేయ్యపరిభోగో నామ అనరహస్స పరిభోగో. భగవతాపి అత్తనో సాసనే సీలవతో పచ్ఛయా అనుజ్ఞాతా, న దుస్సీలస్స. దాయకానమ్మి సీలవతో ఏవ పరిచ్ఛాగో, న దుస్సీలస్స. అత్తనో కారానం మహప్పలభావస్స పచ్ఛాసీసనతో. ఇతి సత్థారా

అననుష్ఠాతత్తా, దాయకేహి చ అపరిచ్ఛత్తత్తా దుస్సీలస్స పరిభోగో థేయ్యాయ పరిభోగో థేయ్యపరిభోగో. ఇణవసేన పరిభోగో ఇణపరిభోగో, పటిగ్గాహకతో దక్ఖిణావిసుద్ధియా అభావతో ఇణం గహేత్వా పరిభోగో వియాతి అత్థో. తస్మాతి “సీలవతో”తిఆదినా వుత్తమేవత్థం కారణభావేన పచ్ఛామసతి. చీవరం కాయతో మోచేత్వా పరిభోగే పరిభోగే పురేభత్త...పి... పచ్చిమయామేసు పచ్చవేక్షితబ్బన్తి సమ్మన్దో. తథా అసక్కింతేన యథావుత్తకాలవిసేసవసేన ఏకదివసే చతుక్షత్తుం తిక్షత్తుం ద్విక్షత్తుం సకింయేవ వా పచ్చవేక్షితబ్బం. సచే అరుణం ఉగ్గచ్ఛతి, ఇణపరిభోగట్టానే తిట్టతి. హియ్యో యం మయా చీవరం పరిభుత్తం, తం యావదేవ సీతస్స పటిఘాతాయ...పి... హిరికోపేనపటిచ్ఛాదనత్థం. హియ్యో యో మయా పిణ్ణపాతో పరిభుత్తో, సో “నేవ దవాయా”తిఆదినా సచే అతీతపరిభోగపచ్చవేక్షణం న కరేయ్యాతి వదన్తి, తం వీమంసితబ్బం. సేనాసనమ్మి పరిభోగే పరిభోగేతి పవేసే పవేసే. సతిపచ్చయతాతి సతియా పచ్చయభావో పటిగ్గాహణస్స, పరిభోగస్స చ పచ్చవేక్షణసతియా పచ్చయభావో యుజ్జతి, పచ్చవేక్షిత్వావ పటిగ్గాహతబ్బం, పరిభుజ్జితబ్బిత్తాతి అత్థో. తేనేవాహ “సతిం కత్వా”తిఆది. ఏవం సన్నేపీతి యదిపి ద్వీసుపి రానేసు పచ్చవేక్షణా యుత్తా, ఏవం సన్నేపి. అపరే పనాహు - సతి పచ్చయతాతి సతి భేసజ్జపరిభోగస్స పచ్చయభావే, సతి పచ్చయేతి అత్థో. ఏవం సన్నేపీతి పచ్చయే సతిపీతి. తం తేసం మతిమత్తం. తథా హి పచ్చయసన్నిస్సితసీలం పచ్చవేక్షణాయ విసుజ్జతి, న పచ్చయస్స భావమత్తేన.

ఏవం పచ్చయసన్నిస్సితసీలస్స విసుద్ధిం దస్సేత్వా తేనేవ పసజ్జేన సబ్బాపి విసుద్ధియో దస్సేతుం “చతుబ్బిధా హి సుద్ధీ”తిఆదిమాహ. తత్త సుజ్జతి ఏతాయాతి సుద్ధి, యథాధమ్మం దేసనావ సుద్ధి దేసనాసుద్ధి. పుట్టానస్సాపి చేత్త దేసనాయ ఏవ సజ్జహో దట్టబ్బో. చిన్నమూలాపత్తీనం పన అభిక్షుతాపటిష్ఠావ దేసనా. అధిట్టానవిసిట్టో సంవరోవ సుద్ధి సంవరసుద్ధి. ధమ్మేన సమేన పచ్చయానం పరియేటి ఏవ సుద్ధి పరియేటిసుద్ధి. చతుసుపి పచ్చయేసు వుత్తవిధినా పచ్చవేక్షణావ సుద్ధి పచ్చవేక్షణసుద్ధి. ఏస తావ సుద్ధీసు సమాసనయో. సుద్ధిమన్నేసు పన దేసనా సుద్ధి ఏతస్సాతి దేసనాసుద్ధి. సేసేసుపి ఏసేవ నయో. సుద్ధి-సద్ధో పన వుత్తనయోవ. ఏవన్తి సంవరభేదం సన్ధాయాహ. పహాయాతి వజ్జేత్వా, అకత్వాతి అత్థో.

దాతబ్బట్టేన దాయం, తం ఆదియన్తీతి దాయాదా. అననుష్ఠాతేసు సబ్బేన సబ్బం పరిభోగాభావతో, అనుష్ఠాతేసు ఏవ చ పరిభోగసమ్భవతో భిక్షూహి పరిభుజ్జితబ్బపచ్చయా భగవతో సంతకా. “ధమ్మదాయాదా మే, భిక్షవే, భవథ మా ఆమిసదాయాదా. అత్తి మే తుమ్హేసు అనుకమ్మా ‘కిన్తి మే సావకా ధమ్మదాయాదా భవేయ్యం నో ఆమిసదాయాదా’”తి (మ. ని. ౧.౨౯) ఏవం పవత్తం ధమ్మదాయాదసుత్తశ్చ ఏత్థ ఏతస్మిం అత్తే సాధకం.

అవీతరాగానం తణ్ణాపరవసతాయ పచ్చయపరిభోగే సామిభావో నత్తి, తదభావేన వీతరాగానం తత్త సామిభావో యథారుచిపరిభోగసమ్భవతో. తథా హి తే పటికూలమ్మి అప్పటికూలాకారేన, అప్పటికూలమ్మి పటికూలాకారేన, తదుభయమ్మి వజ్జేత్వా అజ్ఞాపేక్షనాకారేన పచ్చయే పరిభుజ్జన్తి, దాయకానశ్చ మనోరథం పరిపూరేన్తి. తేనాహ “తే హి తణ్ణాయ దాసబ్బం అతీతత్తా సామినో హుత్వా పరిభుజ్జన్తీ”తి.

సబ్బేసన్తి అరియానం, పుథుజ్జనానశ్చ. కథం పుథుజ్జనానం ఇమే పరిభోగా సమ్భవన్తి? ఉపచారవసేన. యో హి పుథుజ్జనస్సాపి సల్లేఖపటిపత్తియం రితస్స పచ్చయగేధం పహాయ తత్త తత్త అనుపలిత్తేన చిత్తేన పరిభోగో, సో సామిపరిభోగో వియ హోతి. సీలవతో పన పచ్చవేక్షితపరిభోగో దాయజ్జపరిభోగో వియ హోతి, దాయకానం మనోరథస్స

అవిరాధనతో. తథా హి వుత్తం “దాయజ్ఞపరిభోగేయేవ వా సజ్గహం గచ్ఛతీ”తి. కల్యాణపుధుజ్ఞనస్స పరిభోగే వత్తబ్బమేవ నత్తి, తస్స సేక్ఖసజ్గహతో. సేక్ఖసుత్తం (సం. ని. ౨.౧౩) హేతస్సత్థస్స సాధకం. తేనాహ “సీలవాపి హి”తిఆది. పచ్చనీకత్తాతి యథా ఇణాయీకో అత్తనో రుచియా ఇచ్చితదేసం గన్తుం న లభతి, ఏవం ఇణపరిభోగయుత్తో లోకతో నిస్సరితుం న లభతీతి తప్పటిపక్ఖత్తా సీలవతో పచ్చవేక్ఖితపరిభోగో ఆణణ్యపరిభోగోతి ఆహ “ఆణణ్యపరిభోగో వా”తి. ఏతేన నిస్సరియాయతో చతుపరిభోగవినిముత్తో విసుంయేవాయం పరిభోగోతి దస్సేతి. ఇమాయ సిక్ఖాయాతి సీలసజ్ఞాయ సిక్ఖాయ. కిచ్చకారీతి పటిజ్ఞానురూపం పటిపజ్ఞనతో యుత్తపత్తకారీ.

ఇదాని తమేవ కిచ్చకారితం సుత్తపదేన విభావేతుం “వుత్తమ్మి చేత”నిఆది వుత్తం. తత్థ విహారన్ని పతిస్సయం. సయనాసనన్ని మజ్జాదిం. ఉభయేనపి సేనాసనమేవ వుత్తం. ఆపన్ని ఉదకం. సజ్ఞాటిరజాపవాహనన్ని పంసుమలాదినో సజ్ఞాటిగతరజస్స ధోవనం. సుత్వాన ధమ్మం సుగతేన దేసితన్ని చీవరాదీసు “పటిసజ్ఞా యోనిసో చీవరం పటిసేవతి సీతస్స పటిఘాతాయా”తిఆదినా (మ. ని. ౧.౨౩; అ. ని. ౬.౨౮; మహాని. ౨౦౬) నయేన భగవతా దేసితం ధమ్మం సుత్వా. సజ్ఞాయ సేవే వరపజ్ఞాసావకోతి “పిణ్ణ”ని వుత్తం పిణ్ణపాతం, విహరాదిపదేహి వుత్తం సేనాసనం, “పిపాసాగేలజ్ఞాస్స వూపసమనతో పానీయమ్మి గిలానపచ్చయో”తి ఆపముఖేన దస్సేతం గిలానపచ్చయం, సజ్ఞాటియాదిచీవరన్ని చతుబ్బిధం పచ్చయం సజ్ఞాయ “యావదేవ ఇమస్స కాయస్స రితియా”తిఆదినా (మ. ని. ౧.౨౩; ౨.౨౪; ౩.౭౨; సం. ని. ౪.౧౨౦; అ. ని. ౬.౨౮; ౮.౯; ధ. సం. ౧౩౨౨) నయేన పచ్చవేక్ఖిత్వా. సేవే సేవితం సక్కుణేయ్య ఉత్తమపజ్ఞాస్స భగవతో సావకో సేఖో వా పుధుజ్ఞనో వా.

యస్మా చ సజ్ఞాయ సేవే వరపజ్ఞాసావకో, తస్మా హి పిణ్ణే...పే.... పోక్ఖరే వారిబిన్దు, తథా హోతి. కాలేనాతి అరియానం భోజనకాలే. లద్ధాతి లభిత్వా. పరతోతి అజ్ఞతో దాయకతో. అనుగ్గహోతి అనుకమ్పాయ బహుమ్మి ఉపనీతే మత్తం సో జజ్ఞా జానేయ్య సతతం సబ్బకాలం ఉపట్టితో ఉపట్టితస్సతి. ఆలేపనరూహనే యథాతి భేసజ్జలేపనేన వణస్స రుహనే వియ, మత్తం జానేయ్యాతి యోజనా. ఆహారేతి ఆహారేయ్య. “ఆహారేయ్యాహర”ని వా పారో. యాపనత్థన్ని సరీరస్స యాపనాయ. అముచ్చితోతి తణ్ణాముచ్చాయ అముచ్చితో గేధం తణ్ణం అనాపన్నో.

అత్తనో మాతులస్స సజ్ఞరక్ఖితత్థేరస్సేవ నామస్స గహితత్తా భాగినేయ్యసజ్ఞరక్ఖితసామణో. సాలికురన్ని సాలిభత్తం. సునిబ్బుతన్ని సుసీతలం. అసజ్ఞతోతి అపచ్చవేక్ఖణం సన్ధాయాహ. సబ్బాసవపరిక్ఖీణోతి పరిక్ఖీణసబ్బాసవో.

పఠమసీలపజ్ఞాకవణ్ణనా

౨౦. పరియన్తో ఏతేసం అత్థీతి పరియన్తాని, పరియన్తాని సిక్ఖాపదాని యేసం తే పరియన్తసిక్ఖాపదా, తేసం పరియన్తసిక్ఖాపదానం. ఉపసమ్మన్నానన్ని రపేత్వా కల్యాణపుధుజ్ఞనసేక్ఖాసేక్ఖే తదజ్ఞోసం ఉపసమ్మన్నానం. సామజ్ఞజోతనాపి హి విసేసే తిట్ఠతి. కుసలధమ్మే యుత్తానన్ని విపస్సనాచారే యుత్తపయుత్తానం. సేక్ఖధమ్మా పరియన్తా పరమా మరియాదా ఏతస్సాతి సేక్ఖపరియన్తో. నామరూపపరిచ్ఛేదతో, కుసలధమ్మసమాదానతో వా పన పట్ఠాయ యావ గోత్రభూ, తావ పవత్తకుసలధమ్మప్పబద్ధో సేక్ఖధమ్మే ఆహచ్చ రితో సేక్ఖపరియన్తో. సేక్ఖధమ్మానం వా హేటిమన్తభూతా సిక్ఖితబ్బా లోకియా తిస్సో సిక్ఖా సేక్ఖపరియన్తో, తస్మిం సేక్ఖపరియన్తే. పరిపూరకారీనన్ని కిఞ్చిపి సిక్ఖం అహపేత్వా పూరేన్తానం. ఉపరివిసేసాధిగమత్తం కాయే చ జీవితే చ అనపేక్ఖానం. తతో ఏవ సీలపారిపూరితత్తం పరిచ్చత్తజీవితానం. దిట్ఠిసంకిలేసేన

అపరామసనీయతో పారిసుద్ధివస్తం సీలం అపరామట్టపారిసుద్ధిసీలం. కిలేసానం సబ్బసో పటిప్పస్సద్ధియా పారిసుద్ధివస్తం సీలం పటిప్పస్సద్ధిపారిసుద్ధిసీలం.

అనుపసమ్మన్నానం అసేక్ఖానం, సేక్ఖానం, కల్యాణపుఘ్నుజ్జనానశ్చ సీలం మహానుభావతాయ ఆనుభావతో అపరియంతమేవాతి ఆహ “గణనవసేన సపరియంతత్తా”తి. కాయవాచానం సంవరణతో, వినయనతో చ సంవరవినయా. పేయ్యాలముఖేన నిద్దిట్టాతి తత్త తత్త సత్తారా దేసితవిత్తారనయేన యథావుత్తగణనతో నిద్దిట్టా. సిక్ఖాతి సీలసజ్జాతా సిక్ఖా. వినయసంవరేతి వినయపిటకే. గణనవసేన సపరియంతమ్మి ఉపసమ్మన్నానం సీలంతి హేట్టా వుత్తం ఆనేత్వా సమ్మన్దితబ్బం. యం కిళ్ళి హి ఉపసమ్మన్నేన సిక్ఖితబ్బం సీలం నామ, తత్త కస్సచిపి అనవసేసతో అనవసేసవసేన . సమాదానభావంతి సమాదానసబ్బావం. లాభ...పే.... వసేన అదిట్టపరియంతభావో లాభాదిహేతు సీలస్స అవీతిక్కమో.

ధనం చజే అగ్గవరస్స హేతు పారిపన్ధికచోరాదీహి ఉపద్దుతో. అగ్గం చజే జీవితం రక్ఖమానో సప్పదట్టాదికాలే. అగ్గం ధనం జీవితశ్చాపి సబ్బం, చజే నరో ధమ్మమనుస్సరంతో సుతసోమమహాబోధిసత్తాదయో వియ. తేనాహ “ఇమం సప్పురిసానుస్సతిం అవిజహంతో”తి. జిఘచ్ఛాపరిస్సమేన జీవితసంసయే సతిపి. సిక్ఖాపదం అవీతిక్కమ్మాతి అస్సామికేసు అమ్మఫలేసు భూమియం పతితేసు సమీపేయేవ సంతేసుపి పటిగ్గాహకాభావేన అపరిభుజ్జంతో పటిగ్గహణసిక్ఖాపదం అవీతిక్కమిత్వా.

సీలవస్తస్సాతి సీలవస్తభావస్స కారణా, సీలవస్తస్స వా తుయ్ఘం ఏతాదిసం అంసేన వాహణాదికం కిచ్చం కరోతి, కారణా సీలస్సాతి అధిప్పాయో. సుధోతజాతిమణి వియాతి చతుసు పాసాణేసు సమ్మదేవ ధోతజాతిమణి వియ. మహాసజ్జరక్ఖితభాగినేయ్యసజ్జరక్ఖితత్థేరానం వియాతి మహాసజ్జరక్ఖితత్థేరస్స, తస్సేవ భాగినేయ్యసజ్జరక్ఖితత్థేరస్స వియ చ. “కిమత్థం మయం ఇధాగతా”తి మహాజనస్స విప్పటిసారో భవిస్సతీతి అధిప్పాయో. అచ్చరికాయాతి అగ్గలిఫోటనేన. అసతియాతి సతిసమ్మోసేన. అజ్ఞాణపకతంతి అజ్ఞాణేన అపరజ్ఞత్వా కతం, అజానిత్వా కతంతి అత్థో.

అప్పస్సుతోపి చే హోతీతి సుత్తగేయ్యాదిసుతరహితో హోతి చే. సీలేసు అసమాహితోతి పాతిమోక్ఖసంవరాదిసీలేసుపి న సమ్మా పతిట్టితో హోతి చే. నాస్స సమ్మజ్జతే సుతంతి అస్స సీలరహితస్స పుగ్గలస్స సుతం అత్తనో, పరేసశ్చ కత్థచి భవసమ్మత్తిఆవహం న హోతి. “దుస్సీలోయం పురిసపుగ్గలో”తి హి సిక్ఖాకామా న తస్స సంతికం ఉపసంక్కమంతి. బహుస్సుతోపి చేతి ఏత్థ చే-తి నిపాతమత్తం. పసంసితోతి పసంసితో ఏవ నామ.

రాగవసేన అపరామట్టగహణేన తణ్ణాపరామాసాభావమాహ. తథారూపంతి రాగవసేన అపరామట్టం. భిన్నిత్వాతి హనిత్వా. సజ్జాపేస్సామీతి సజ్జాత్తిం కరిస్సామి, అప్పకం వేలం మం విస్సేజ్జేతుంతి అధిప్పాయో. అట్టియామీతి జిగుచ్ఛామి. హరాయామీతి లజ్జామి.

పలిపన్నోతి సీదంతో, సమ్మక్ఖితో వా. సీలేనేవ సద్ధిం మరిస్సామీతి సీలం అవినాసేంతో తేన సహేవ మరిస్సామి, న ఇదాని కదాచిపి తం పరిచ్చజిస్సామి. సతి హి భవాదానే సీలేన వియోగో సియా, భవమేవ నాదియిస్సామీతి అధిప్పాయో. రోగం సమ్మసంతో రోగభూతం వేదనం వేదనాముఖేన సేసారూపధమ్మే, రూపధమ్మే చ పరిగ్గహేత్వా విపస్సంతో.

రుప్పతోతి వికారం ఆపాదియమానసరీరస్సు. పరిసుస్సతీతి సమంతతో సుస్సతి. యథా కిం? పుప్పం యథా పంసుని ఆతపీ కతం సూరియాతపసంతత్తే పంసుని రపితం సిరీసాదిపుప్పం వియాతి అత్తో. అజ్ఞాన్తి అమనుజ్ఞాం జిగుచ్ఛనీయం. జ్ఞానజ్ఞాతన్తి బాలేహి “జ్ఞా”న్తి ఏవం కిత్తితం. జ్ఞారూపం అపస్సతోతి యథాభూతం అప్పస్సతో అవిద్ధసునో “జ్ఞా”న్తి పసంసితం. ధిరత్తుమన్తి ధి అత్తు ఇమం, ధి-సద్దయోగేన సబ్బత్త ఉపయోగవచనం, ఇమస్స పూతికాయస్స ధికారో హోతుతి అత్తో. దుగ్గన్ధియన్తి దుగ్గన్ధికం దుగ్గన్ధవన్తం. యత్త యథాపుత్తే పూతికాయే రాగహేతు పమత్తా పమాదం ఆపన్నా. పజాతి సత్తా. హోపేన్తి మగ్గం సుగతూపపత్తియాతి సుగతూపపత్తియా మగ్గం, సీలమ్మి హోపేన్తి, పగేవ ఝానాద్ధి అధిప్పాయో. కేవలం “అరహన్తో”తి వత్తబ్బా సావకఖీణాసవా, ఇతరే పన పచ్చేకబుద్ధా సమ్మాసమ్మద్ధాతి సహ విసేసనేనాతి ఆహ “అరహన్తాదీన”న్తి. సబ్బదరథప్పటిప్పస్సద్ధియాతి సబ్బకిలేసదరథప్పటిప్పస్సద్ధియా.

దుతియసీలపశ్చాకవణ్ణనా

పాణాతిపాతాదీనన్తి ఆది-సద్దేన అదిన్నాదానాదీనం అగ్గమగ్గవజ్ఞకిలేసపరియోసానానం సజ్ఞహో దట్టబ్బో. పహానాదీతి ఆది-సద్దేన వేరమణిఆదీనం చతున్నం. కేసుచి పోత్థకేసు “పహానవసేనా”తి లిఖన్తి, సా పమాదలేఖా. పాణాతిపాతస్స పహానం సీలన్తి హిరోత్తప్పకరుణాలోభాదిపముఖేన యేన కుసలచిత్తుప్పాదేన పాణాతిపాతో పహీయతి, తం పాణాతిపాతస్స పహానం సీలనట్టేన సీలం. తథా పాణాతిపాతా విరతి వేరమణీ సీలం. పాణాతిపాతస్స పటిపక్ఖచేతనా చేతనా సీలం. పాణాతిపాతస్స సంవరణం పవేసద్వారపిధానం సంవరో సీలం. పాణాతిపాతస్స అవీతిక్కమనం అవీతిక్కమో సీలం. అదిన్నాదానస్సాతిఆదీసుపి ఏసేవ నయో. అభిజ్ఞాదీనం పన అనభిజ్ఞాదివసేన పహానం వేదితబ్బం. వేరమణీ చేతనా తంసమ్మయుత్తా సంవరావీతిక్కమా తప్పముఖా ధమ్మా.

ఏవం దసకుసలకమ్మపథవసేన పహానసీలాదీని దస్సేత్వా ఇదాని సఉపాయానం అట్టన్నం సమాపత్తీనం, అట్టారసన్నం మహావిపస్సనానం, అరియమగ్గానశ్చ వసేన తాని దస్సేతుం “నేక్ఖమ్మేనా”తిఆది ఆరద్ధం. తత్త నేక్ఖమ్మేనాతి అలోభప్పధానేన కుసలచిత్తుప్పాదేన. కుసలా హి ధమ్మా కామపటిపక్ఖా ఇథ “నేక్ఖమ్మ”న్తి అధిప్పేతా. తేనాహ “కామచ్చన్దస్స పహానం సీల”న్తిఆది. తత్త పహానసీలాదీని హేట్టా వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బాని. విసేసమేవ వక్ఖామ. అబ్యాపాదేనాతి మేత్తాయ. ఆలోకసజ్ఞాయాతి విభూతం కత్వా మనసికరణేన ఉపట్టితఆలోకసజ్ఞాననేన . అవిక్ఖేపేనాతి సమాధినా. ధమ్మవవత్థానేనాతి కుసలాదిధమ్మానం యాథావనిచ్చయేన. సపచ్చయనామరూపవవత్థానేనాతిపి వదన్తి.

ఏవం కామచ్చన్దాదినీవరణప్పహానేన “అభిజ్ఞం లోకే పహాయా”తిఆదినా (విభ. ౨౩౮) వుత్తాయ పరమజ్ఞానాధిగమస్స ఉపాయభూతాయ పుబ్బభాగపటిపదాయ వసేన పహానసీలాదీని దస్సేత్వా ఇదాని సఉపాయానం అట్టసమాపత్తిఆదీనం వసేన దస్సేతుం “జాణేనా”తిఆది వుత్తం. నామరూపపరిగ్గహకజ్ఞావితరణానం హి విబన్ధభూతస్స మోహస్స దూరీకరణేన జాతపరిజ్ఞాయ రితస్స అనిచ్చసజ్ఞాదయో సిజ్ఞన్తి. తథా ఝానసమాపత్తీసు అభిరతినిమిత్తేన పామోజ్జేన. తత్త అనభిరతియా వినోదితాయ ఝానాదీనం సమధిగమోతి సమాపత్తివిపస్సనానం అరతివినోదనఅవిజ్ఞాపదాలనాదినా ఉపాయోతి వుత్తం “జాణేన అవిజ్ఞాయ, పామోజ్జేన అరతియా”తి. ఉప్పటిపాటినిద్దేసో పన నీవరణసంభావాయ అవిజ్ఞాయ హేట్టానీవరణేసుపి సజ్ఞహదస్సనత్తన్తి దట్టబ్బం.

“పరమేన ఝానేన నీవరణాన”ని ఆదీసు కథం ఝానానం సీలభావో, కథం వా తత్త విరతియా సమ్భవో.

సువిసుద్ధకాయకమ్మాదికస్స హి చిత్తసమాదానవసేన ఇమాని ఝానాని పవత్తన్తి, న పరిత్తకుసలాని వియ కాయకమ్మాదివిసోధనవసేన, నాపి మగ్గఫలధమ్మా వియ దుచ్ఛరితదురాజీవసముచ్ఛేదపటిష్ఠస్సమ్భవసేనాతి? సచ్చమేతం. మహగ్గతథమ్మేసు నిప్పరియాయేన నత్తి సీలనట్టో, కుతో విరమణట్టో. పరియాయేన పనేతం వుత్తన్తి దట్టబ్బం. కో పన సో పరియాయో? యదగ్గేన మహగ్గతా కుసలధమ్మా పటిపక్ఖే పజహన్తి, తదగ్గేన తతో ఓరతా. తే చ యథా చిత్తం నారోహన్తి, ఏవం సంవుతా నామ హోన్తి. పరియుట్టానసజ్ఞాతో మనోద్వారే వీతిక్కమో నత్తి ఏతేసూతి అవీతిక్కమాతి చ వుచ్ఛన్తి, చేతనా పన తంసమ్మయుత్తాతి. సోయమత్థో పరతో ఆగమిస్సతి. ఏవజ్ఞా కత్వా వితక్కాదిపహానవచనమ్మి సమత్థితం హోతి. న హి నిప్పరియాయతో సీలం కుసలధమ్మానం పహాయకం యుజ్జతి, న చేత్త అకుసలవితక్కాదయో అధిప్పేతా. కిజ్ఞాపి పరమజ్ఞానూపచారేయేవ దుక్ఖస్స, చతుత్థజ్ఞానూపచారే చ సుఖస్స పహానం హోతి, అతిసయపహానం పన సన్ధాయ వుత్తం “చతుత్తేన ఝానేన సుఖదుక్ఖానం పహాన”న్తి. “ఆకాసానజ్ఞాయతనసమాపత్తియా”ని ఆదీసు యం వత్తబ్బం, తం ఆరుప్పకథాయం (విసుద్ధి. ౧.౨౭౦ ఆదయో) ఆగమిస్సతి.

అనిచ్ఛస్స, అనిచ్ఛన్తి వా అనుపస్సనా అనిచ్ఛానుపస్సనా. తేభూమికథమ్మానం అనిచ్ఛతం గహేత్వా పవత్తాయ విపస్సనాయేతం నామం. నిచ్ఛసజ్ఞాయాతి “సజ్ఞతథమ్మా నిచ్ఛా సస్సతా”తి ఏవం పవత్తాయ మిచ్ఛాసజ్ఞాయ, సజ్ఞాగ్గహణేవ దిట్టిచిత్తానమ్మి గహణం దట్టబ్బం. ఏస నయో ఇతో పరాసుపి. నిబ్బిదానుపస్సనాయాతి సజ్ఞారేసు నిబ్బిందనాకారేన పవత్తాయ అనుపస్సనాయ. నన్దియాతి సప్పీతికతణ్ణాయ. విరాగానుపస్సనాయాతి విరజ్జనాకారేన పవత్తాయ అనుపస్సనాయ. రాగస్సాతి సజ్ఞారేసు రాగస్స. నిరోధానుపస్సనాయాతి సజ్ఞారానం నిరోధస్స అనుపస్సనాయ. యథా వా సజ్ఞారా నిరుజ్జన్తియేవ, ఆయతిం పునబ్బవవసేన న ఉప్పజ్జన్తి, ఏవం అనుపస్సనా నిరోధానుపస్సనా. తేనేవాహ “నిరోధానుపస్సనాయ నిరోధేతి నో సముదేతీ”తి (పటి. మ. ౧.౮౩). ముజ్జితుకామతాయ హి అయం బలప్పత్తా. సజ్ఞారానం పటినిస్సజ్జనాకారేన పవత్తా అనుపస్సనా పటినిస్సగ్గానుపస్సనా. పటిసజ్ఞా సన్తిట్టనా హి అయం . ఆదానస్సాతి నిచ్ఛాదివసేన గహణస్స. సన్తతిసమూహాకిచ్ఛారమ్మణవసేన ఏకత్తగహణం ఘనసజ్ఞా, తస్సా ఘనసజ్ఞాయ. ఆయాహనస్సాతి అభిసజ్ఞరణస్స. సజ్ఞారానం అవత్తాదివిసేసాపత్తి విపరిణామో. ధువసజ్ఞాయాతి ధిరభావగహణస్స. నిమిత్తస్సాతి సమూహాదిఘనవసేన సకిచ్ఛపరిచ్ఛేదతాయ చ సజ్ఞారానం సవిగ్గహతాయ. పణిధియాతి రాగాదిపణిధియా, తణ్ణావసేన సజ్ఞారేసు నిన్నతాయాతి అత్థో. అభినివేసస్సాతి అత్తానుదిట్టియా. అనిచ్ఛదుక్ఖాదివసేన సబ్బతేభూమకథమ్మతిరణా అధిపజ్ఞాధమ్మవిపస్సనా. సారాదానాభినివేసస్సాతి అసారేసు సారగహణవిపల్లాసస్స. యథాభూతజాణదస్సనం ధిరభావపత్తా అనిచ్ఛాదిఅనుపస్సనావ. ఉదయబ్బయజాణన్తి కేచి. సప్పచ్చయనామయాపదస్సనన్తి అపరే. “ఇస్సరకుత్తాదివసేన లోకో సముప్పన్నో”తి అభినివేసో సమ్మోహాభినివేసో. ఉచ్ఛేదసస్సతాభినివేసోతి కేచి. “అహోసిం ను ఖో అహమతీతమద్ధాన”ని ఆదినయప్పవత్తా (మ. ని. ౧.౧౮; సం. ని. ౨.౨౦; మహాని. ౧౭౪) సంసయాపత్తి సమ్మోహాభినివేసోతి అపరే. సజ్ఞారేసు తాణలేణభావగహణం ఆలయాభినివేసో. “ఆలయరతా ఆలయసమ్ముదితా”తి (దీ. ని. ౨.౬౭; మ. ని. ౧.౨౮౧; ౨.౩౩౭; సం. ని. ౧.౧౭౨; మహావ. ౭-౮) వచనతో ఆలయో తణ్ణా. సా ఏవ చక్ఖాదీసు, రూపాదీసు చ అభినివిసనవసేన పవత్తియా ఆలయాభినివేసోతి అపరే. “ఏవం రితా తే సజ్ఞారా పటినిస్సజ్జీయన్తీ”తి పవత్తం జాణం పటిసజ్ఞానుపస్సనా. అప్పటిసజ్ఞా పటిసజ్ఞాయ పటిపక్ఖభూతా మోహప్పధానా

అకుసలధమ్మా. వట్టతో విగతత్తా వివట్టం నిబ్బానం, తత్త నిన్నభావసజ్ఞాతేన అనుపస్సనేన పవత్తి వివట్టానుపస్సనా, సజ్ఞారుపేక్ఖా చేవ అనులోమజ్ఞాణచ్చ. సజ్ఞోగాభినివేసో సంయుజ్జనవసేన సజ్ఞారేసు అభినివిసనం.

దిట్టేకట్టానన్తి దిట్టియా సహజేకట్టానచ్చ పహనేకట్టానచ్చ. ఓళారికానన్తి ఉపరిమగ్గవజ్ఞే కిలేసే ఉపాదాయ వుత్తం. అజ్ఞాథా దస్సనేన పహతబ్బాపి దుతియమగ్గవజ్ఞేహి ఓళారికా. అణుసహగతానన్తి అణుభూతానం, ఇదం హేటిమమగ్గవజ్ఞే ఉపాదాయ వుత్తం. సబ్బకిలేసానన్తి అవసిట్టసబ్బకిలేసానం. న హి పఠమమగ్గాదీహి పహీనా కిలేసా పున పహీయన్తి.

“చిత్తస్స అవిప్పటిసారాయ సంవత్తన్తి”తిఆదీసు సంవరో అవిప్పటిసారణ్ణాయ. “అవిప్పటిసారణ్ణాని ఖో, ఆనన్ద, కుసలాని సీలానీ”తి (అ. ని. ౧౦.౧) వచనతో చేతసో అవిప్పటిసారణ్ణాయ భవన్తి. అవిప్పటిసారో పామోజ్జణ్ణాయ. “యోనిసో మనసి కరోతో పామోజ్జం జాయతీ”తి (దీ. ని. ౩.౩౮౯) వచనతో పామోజ్జాయ సంవత్తన్తి. పామోజ్జం వీతియా. “పముదితస్స వీతి జాయతీ”తి (దీ. ని. ౧.౪౬౬; ౩.౩౮౯; అ. ని. ౩.౯౬; ౬.౧౦; ౧౧.౧౨) వచనతో వీతియా సంవత్తన్తి. వీతి పస్సద్ధణ్ణాయ. “వీతిమనస్స కాయో పస్సమ్భుతీ”తి (దీ. ని. ౧.౪౬౬; ౩.౩౮౯; అ. ని. ౩.౯౬; ౬.౧౦; ౧౧.౧౨) వచనతో పస్సద్ధియా సంవత్తన్తి. పస్సద్ధి సుఖణ్ణాయ. “పస్సద్ధకాయో సుఖం వేదేతీ”తి (దీ. ని. ౧.౪౬౬; ౩.౩౮౯; అ. ని. ౩.౯౬; ౬.౧౦; ౧౧.౧౨) వచనతో సోమనస్సాయ సంవత్తన్తి. “సుఖణ్ణాయ సుఖం వేదేతీ”తి చేత్త సోమనస్సం “సుఖ”న్తి వుత్తం. ఆసేవనాయాతి సమాధిస్స ఆసేవనాయ. నిరామిసే హి సుఖే సిద్ధే “సుఖినో చిత్తం సమాధియతీ”తి (దీ. ని. ౧.౪౬౬; ౩.౩౮౯; అ. ని. ౩.౯౬; ౬.౧౦; ౧౧.౧౨) వచనతో సమాధి సిద్ధోయేవ హోతి, తస్మా సమాధిస్స ఆసేవనాయ పగుణబలవభావాయ సంవత్తన్తి అత్తో. భావనాయాతి తస్సేవ సమాధిస్స వడ్డియా. బహులీకమ్మాయాతి పునప్పునం కిరియాయ. అలజ్ఞారాయాతి తస్సేవ సమాధిస్స పసాధనభూతసద్ధిన్తియాదినిప్పత్తియా అలజ్ఞారాయ సంవత్తన్తి. పరిక్ఖారాయాతి అవిప్పటిసారాదికస్స సమాధిసమ్భారస్స సిద్ధియా తస్సేవ సమాధిస్స పరిక్ఖారాయ సంవత్తన్తి. సమ్భారణ్ణో హి ఇథ పరిక్ఖార-సద్ధో. “యే చ ఖో ఇమే పబ్బజితేన జీవితపరిక్ఖారా సముదానేతబ్బా”తిఆదీసు (మ. ని. ౧.౧౯౧) వియ సమ్భారోతి చ పచ్చయో వేదితబ్బో. కామజ్ఞాయం పరిక్ఖార-సద్ధో “రథో సీలపరిక్ఖారో”తిఆదీసు (సం. ని. ౨.౪) అలజ్ఞారణ్ణో. “సత్తహి నగరపరిక్ఖారేహి సుపరిక్ఖత్తం హోతీ”తిఆదీసు (అ. ని. ౭.౬౭) పరివారణ్ణో వుత్తో. ఇథ పన అలజ్ఞారపరివారానం విసుం గహితత్తా “సమ్భారణ్ణో”తి వుత్తం . పరివారాయాతి మూలకారణభావేనేవ సమాధిస్స పరివారభూతసతివీరియాదిధమ్మవిసేససాధనేన పరివారసమ్మత్తియా సంవత్తన్తి. పారిపూరియాతి వసీభావసమ్మాపనేన, విపస్సనాయ పదట్టానభావాపాదనేన చ పరిపుణ్ణభావసాధనతో సమాధిస్స పారిపూరియా సంవత్తన్తి.

ఏవం సుపరిసుద్ధసీలమూలకం సబ్బాకారపరిపూరం సమాధిం దస్సేత్వా ఇదాని “సమాహితో పజానాతి పస్సతి, యథాభూతం జానం పస్సం నిబ్బిన్దతి, నిబ్బిన్దం విరజ్జతి , విరాగా విముచ్చతీ”తి (అ. ని. ౧౦.౨; సం. ని. ౩.౧౪) వచనతో సీలమూలకాని సమాధిపదట్టానాని పయోజనాని దస్సేతుం “ఏకన్తనిబ్బిదాయా”తిఆది వుత్తం. నిబ్బిదాయ హి దస్సితాయ తస్మా పదట్టానభూతం యథాభూతజ్ఞాణదస్సనం దస్సితమేవ హోతి, తస్మిం అసతి నిబ్బిదాయ అసిజ్ఞనతో. నిబ్బిదాదయో అత్థతో విభత్తా ఏవ. యథాభూతజ్ఞాణదస్సనన్తి పనేత్థ సప్పచ్చయనామరూపదస్సనం అధిప్పేతం. ఏవమేత్థ అమతమహానిబ్బానపరియోసానం సీలస్స పయోజనం దస్సితన్తి వేదితబ్బం.

ఇదాని పహానాదీసు సీలత్తం దస్సేతుం “ఏత్త చా”తిఆది ఆరద్దం. తత్త పజహానం అనుప్పాదనిరోధో పహానన్తి తస్స భావసాధనతం సన్ధాయ “పహానన్తి కోచి ధమ్మా నామ నత్తి”తి వుత్తం. యథా పనస్స ధమ్మభావో సమ్మవతి, తథా హేట్థా సంవణ్ణితమేవ. ఏవం హిస్స సీలభావో సుట్టు యుజ్జతి. తం తం పహానన్తి “పాణాతిపాతస్స పహానం, అదిన్నాదానస్స పహాన”న్తి ఏవం వుత్తం తం తం పహానం. తస్స తస్స కుసలధమ్మస్సాతి పాణాతిపాతస్స పహానం మేత్తాదికుసలధమ్మస్స, అదిన్నాదానస్స పహానం చాగాదికుసలధమ్మస్సాతి ఏవం తస్స తస్స కుసలధమ్మస్స. పతిట్ఠానత్థేనాతి పతిట్ఠానభావేన. పహానం హి తస్మిం సతి హోతి, అసతి న హోతి, తస్స “పతిట్ఠాన”న్తి వత్తబ్బతం లభతీతి కత్వా యస్మిం సన్తానే పాణాతిపాతాదయో తస్స పకమ్మహేతవోతి తప్పహానం వికమ్పాభావకరణేన చ సమాధానం వుత్తం. ఏవం సేసపహానేసుపి వత్తబ్బం. సమాధానం సణ్ణపనం, సంయమనం వా. ఇతరే చత్తారోతి వేరమణిఆదయో చత్తారో ధమ్మా న పహానం వియ వోహరమత్తన్తి అధిప్పాయో. తతో తతోతి తమ్మా తమ్మా పాణాతిపాతాదితో. తస్స తస్సాతి పాణాతిపాతాదికస్స సంవరణవసేన, తస్స తస్స వా సంవరస్స వసేన. తదుభయసమ్మయుత్తచేతనావసేనాతి వేరమణిహి, సంవరధమ్మేహి చ సమ్మయుత్తాయ చేతనాయ వసేన. తం తం అవీతిక్కమన్తస్సాతి తం తం పాణాతిపాతాదిం అవీతిక్కమన్తస్స పుగ్గలస్స, ధమ్మసమూహస్స వా వసేన చేతనో పవత్తిసబ్భావం సన్ధాయ వుత్తా. తస్మా ఏకక్ఖణేపి లబ్ధన్తితి అధిప్పాయో.

సీలసంకిలేసవోదానవణ్ణనా

౨౧. సంకిలిస్సతి తేనాతి సంకిలేసో. కో పన నోతి ఆహ “ఖణ్ణాదిభావో సీలస్స సంకిలేసో”తి. వోదాయతి విసుజ్జతి ఏతేనాతి వోదానం, అఖణ్ణాదిభావో. లాభయసాదీతి ఆది-సద్దేన జాతిఅజ్ఞజీవితాదీనం సజ్ఞహో. సత్తసు ఆపత్తిక్ఖన్ఠేసు ఆదిమ్మి వా అన్తే వా వేమజ్ఞేతి చ ఇదం తేసం ఉద్దేసాదిపాళివసేన వుత్తం. న హి అజ్ఞో కోచి ఆపత్తిక్ఖన్ఠానం అనుక్కమో అత్తి. ఖణ్ణన్తి ఖణ్ణవన్తం, ఖణ్ణితం వా. చిద్దన్తి ఏత్థాపి ఏసేవ నయో. పరియన్తే చిన్నసాటకో వియాతి వత్తన్తే, దసన్తే వా చిన్నవత్తం వియ.

ఏవన్తి ఇదాని వుచ్చమానాకారేన. మేఘనసంయోగవసేనాతి రాగపరియుట్ఠానేన సదిసభావాపత్తియా మిథునానం ఇదన్తి మేఘనం, నిబన్దనం. మేఘనవసేన సమాయోగో మేఘనసంయోగో. ఇథ పన మేఘనసంయోగో వియాతి మేఘనసంయోగో, తస్స వసేన. ఇథాతి ఇమస్మిం లోకే. ఏకచ్ఛోతి ఏకో. సమణో వా బ్రాహ్మణో వాతి పబ్బజ్ఞామత్తేన సమణో వా జాతిమత్తేన బ్రాహ్మణో వా. ద్వయంద్వయసమాపత్తిన్తి ద్వీహి ద్వీహి సమాపజ్జితబ్బం, మేఘనన్తి అత్తో. న హేవ ఖో సమాపజ్జితీతి సమ్మన్తో. ఉచ్చాదనం ఉబ్బత్తనం. సమ్మాహనం పరిమద్దనం. సాదియతీతి అధివాసేతి. తదస్సాదేతీతి తం ఉచ్చాదనాదిం అభిరమతి. నికామేతీతి ఇచ్చతి. విత్తిన్తి తుట్టిం. ఇదమ్మి ఖోతి ఏత్త ఇదన్తి యథావుత్తం సాదియనాదిం ఖణ్ణభావాదివసేన ఏకం కత్వా వుత్తం. పి-సద్దో వక్ఖమానం ఉపాదాయ సముచ్చయత్తో. ఖో-సద్దో అవధారణత్తో. ఇదం వుత్తం హోతి - యదేతం బ్రహ్మచారీపటిజ్ఞస్స అసతిపి ద్వయంద్వయసమాపత్తియం మాతుగామస్స ఉచ్చాదనన్తాపనసమ్మాహనసాదియనాది, ఇదమ్మి ఏకంసేన తస్స బ్రహ్మచరియస్స ఖణ్ణాదిభావాపాదనతో ఖణ్ణమ్మి చిద్దమ్మి సబలమ్మి కమ్మాసమ్మీతి. ఏవం పన ఖణ్ణాదిభావాపత్తియా నో అపరిసుద్ధం బ్రహ్మచరియం చరతి, న పరిసుద్ధం, సంయుత్తో మేఘనసంయోగేన, న విసంయుత్తో. తతో చస్స న జాతిఆదీహి పరిముత్తీతి దస్సేన్తో “అయం వుచ్చతీ”తిఆదిమాహ.

సజ్ఞగ్ధతీతి కిలేసవసేన మహాహసితం హసతి. సంకిళతీతి కాయసంసగ్గవసేన కీళతి. సంకేలాయతీతి సబ్బసో మాతుగామం కేలాయన్తో విహరతి. చక్ఖునాతి అత్తనో చక్ఖునా. చక్ఖున్తి మాతుగామస్స చక్ఖుం. ఉపనిజ్ఞాయతీతి ఉపేచ్చ

నిజ్ఞాయతి ఓలోకేతి. తిరోకుట్టాతి కుట్టస్స పరతో. తథా తిరోపాకారా. మత్తికామయా భిత్తి కుట్టం, ఇట్టకామయా పాకారోతి వదన్తి. యా కాచి వా భిత్తి పోరిసతో దియడ్డరతనుచ్చప్పమాణా కుట్టం, కుట్టతో అధికో పాకారో.

అస్సాతి బ్రహ్మచారీపటిష్ఠాస్స. పుట్టేతి వతసమాదానతో పుట్టే. కామగుణోహీతి కామకోట్టాసేహి. సమప్పితన్తి సుట్టు అప్పితం సహితం. సమగ్గీభూతన్తి సమన్నాగతం. పరిచారయమానన్తి కీళన్తం, ఉపట్టహియమానం వా. పణిధాయాతి పత్తేత్వా. సీలేనాతిఆదిసు యమనియమాదిసమాదానవసేన సీలం. అవీతిక్కమవసేన వతం. ఉభయమ్మి సీలం. దుక్కరచరియవసేన పవత్తితం వతం. తంతంఅకిచ్చసమ్మతతో వా నివత్తిలక్ఖణం సీలం. తంతంసమాదానవతో వేసంభోజనకిచ్చకరణాదివిసేసపటిపత్తి వతం. సబ్బథాపి దుక్కరచరియా తపో. మేఘునవిరతి బ్రహ్మచరియం.

సబ్బసోతి అనవసేసతో, సబ్బేసం వా. అభేదేనాతి అవీతిక్కమేన. అపరాయ చ పాపధమ్మానం అనుప్పత్తియా, గుణానం ఉప్పత్తియా సజ్ఘహితోతి యోజనా. తత్త కుజ్ఞనలక్ఖణో కోధో. ఉపనన్ధనలక్ఖణో ఉపనాహో. పరేసం గుణమక్ఖనలక్ఖణో మక్ఖో. యుగ్గాహలక్ఖణో పళాసో. పరసమ్మత్తిఉసూయనలక్ఖణా ఇస్సా. అత్తసమ్మత్తినిగూహనలక్ఖణం మచ్చరియం. సన్తదోసపటిచ్చాదనలక్ఖణా మాయా. అసన్తగుణసమ్భావనలక్ఖణం సారేయ్యం. చిత్తస్స థద్ధభావలక్ఖణో థమ్మో. కరణుత్తరియలక్ఖణో సారమ్మో. ఉన్నతిలక్ఖణో మానో. అబ్బున్నతిలక్ఖణో అతిమానో. మజ్జనలక్ఖణో మదో. చిత్తవోసగ్గలక్ఖణో పమాదో. ఆది-సద్దేన లోభమోహవిపరీతమనసికారాదీనం సజ్ఘహో.

ఇదాని “అఖణ్డాదిభావో పనా”తిఆదినా వుత్తమేవత్థం పాకటతరం కాతుం “యాని హి”తిఆదిమాహ. తత్త అనుపహతానీతి అనుపద్దుతాని. వివట్టాపనిస్సయతాయ తణ్ణాదాసబ్బతో మోచనేన భుజిస్సభావకరణం. అవిజ్ఞానం అప్పమాణత్తా వుత్తం “విజ్ఞాహి పసత్తత్తా”తి. సమాధిసంవత్తనం వా ఏతేసం పయోజనం, సమాధిసంవత్తనే వా నియుత్తానీతి సమాధిసంవత్తనికాని. నిద్దానేన సస్ససమ్మత్తి వియ పటిపక్ఖవిగమేన సీలసమ్మదా, సా చ తత్త సతి దోసదస్సనేతి ఆహ “సీలవిపత్తియా చ ఆదీనవదస్సనేనా”తి. నిసమ్మకారీనం పయోజనగరుకతాయ దిట్టగుణేయేవ సమ్మాపటిపత్తితి వుత్తం “సీలసమ్మత్తియా చ ఆనిసంసదస్సనేనా”తి.

తత్త సీలవిపత్తియా ఆదీనవో సీలసమ్మదాయ హేట్టా దస్సితఆనిసంసపటిపక్ఖతో వేదితట్టో, తం సువిజ్ఞోయ్యన్తి అవిత్థారేత్వా పకారన్తరేహి దస్సేతుం “అపిచా”తి ఆరద్ధం. తత్త యథా సీలసమ్మదా సత్తానం మనుజ్ఞభావకారణం, ఏవం సీలవిపత్తి అమనుజ్ఞభావకారణన్తి ఆహ “దుస్సీలో...పే... దేవమనుస్సాన”న్తి. అననుసాసనీయో జిగుచ్చితబ్బతో. దుక్ఖితోతి సజ్ఞాతదుక్ఖో. విప్పటిసారీతి “అకతం వత మే కల్యాణ”న్తిఆదినా పచ్చానుతాపీ. దుబ్బణ్ణోతి గుణవణ్ణేన, కాయవణ్ణేన చ విరహితో. అస్సాతి దుస్సీలస్స. సమ్మస్సితానం దుక్ఖో దుక్ఖావహో సమ్మసో ఏతస్సాతి దుక్ఖసమ్మసో. గుణానుభావాభావతో అప్పం అగ్గతీతి అప్పగ్గో. అనేకవస్సగణికగూఢకూపో వియాతి అనేకవస్ససమూహే సఞ్చేతుక్కారావాటో వియ. దుబ్బిసోధనో సోధేతుం అసక్కుణేయ్యా. ఛవాలాతం ఛవడాహే సన్తజ్జనుమ్మక్కం. ఉభతో పరిటాహిరోతి సామజ్ఞతో, గిహిభోగతో చ పరిహీనో. సబ్బేసం వేరీ, సబ్బే వా వేరీ ఏతస్సాతి సబ్బవేరీ, సో ఏవ సబ్బవేరికో, పురిసో. సంవాసం నారహతీతి అసంవాసారహో. సద్ధమ్మేతి పటిపత్తిసద్ధమ్మే, పటివేధసద్ధమ్మే చ.

“అగ్గిక్ఖన్ధపరియాయే వుత్తదుక్ఖభాగితాయా”తి సజ్ఞేపేన వుత్తమత్థం విత్థారతో దస్సేతుం “దుస్సీలానఞ్ఞో”తిఆది ఆరద్ధం. పఞ్చకామగుణపరిభోగసుఖే, పరేహి కయిరమానవన్దనమాననాదిసుఖే చ అస్సాదేన గధితచిత్తా పఞ్చకామ...పే...

గదితచిత్రా, తేసం. తే యథావృత్తసుఖస్సాదా పచ్చయా ఏతస్సాతి తప్పచ్చయం. దుక్ఖన్తి సమ్మన్తో.

పస్సథ నోతి పస్సథ ను, అపి పస్సథ. మహంతన్తి విపులం. అగ్గిక్ఖంతన్తి అగ్గిసమూహం. ఆదిత్తన్తి పదిత్తం. సమ్మజ్జలితన్తి సమంతతో పజ్జలితం అచ్చివిప్పులిజ్ఞాని ముచ్చంతం. సజోతిభూతన్తి సపభం సమంతతో ఉట్టితాహి జాలాహి ఏకప్పభాసముదయభూతం. తం కిం మజ్జాథాతి తం ఇదాని మయా వుచ్చమానమత్తం కిం మజ్జాథాతి అనుమతిగహణత్తం పుచ్చతి. ఆలిజ్ఞేత్వాతి ఉపగూహిత్యా. ఉపనిసీదేయ్యాతి తేనేవ ఆలిజ్ఞనేన ఉపేచ్చ నిసీదేయ్య. యదత్తమేత్త సత్తా అగ్గిక్ఖన్తాలిజ్ఞనం, కజ్జాలిజ్ఞనజ్ఞా ఆనేసి, తమత్తం విభావేతుం “ఆరోచయామీ”తిఆదిమాహ . తత్త ఆరోచయామీతి ఆమన్తేమి. వోతి తుమ్మే. పటివేదయామీతి పబోధేమి. దుస్సీలస్సాతి నిస్సీలస్స సీలవిరహితస్స. పాపథమ్మస్సాతి దుస్సీలత్తా ఏవ హీనజ్ఞాసయతాయ లామకసభావస్స. అసుచిసజ్జస్సరసమాచారస్సాతి అపరిసుద్ధకాయసమాచారాదితాయ అసుచిస్స హుత్వా సజ్జాయ సరితబ్బసమాచారస్స. దుస్సీలో హి కిజ్జీదేవ అసారుప్పం దిస్సా “ఇదం అసుకేన కతం భవిస్సతీ”తి పరేసం ఆసజ్జనీయోవ హోతి, కేనచిదేవ వా కరణీయేన మంతయన్తే భిక్షూ దిస్సా “కచ్చి ను ఖో ఇమే మయా కతం కమ్మం జానిత్వా మన్తేన్తీ”తి అత్తనోయేవ సజ్జాయ సరితబ్బసమాచారోతి. పటిచ్చన్నకమ్మంతస్సాతి లజ్జితబ్బతాయ పటిచ్చాదేతబ్బకమ్మంతస్స. అస్సమణస్సాతి న సమణస్స. సలాకగ్గహణాదీసు “అహమ్మి సమణో”తి మిచ్చాపటిజ్ఞాయ సమణపటిజ్ఞస్స. అసేట్టచారితాయ అబ్రహ్మచారిస్స. ఉపోసథాదీసు “అహమ్మి బ్రహ్మచారీ”తి మిచ్చాపటిజ్ఞాయ బ్రహ్మచారిపటిజ్ఞస్స. పూతినా కమ్మేన సీలవిపత్తియా అన్తో అనుపవిట్టత్తా అన్తోపూతికస్స. ఛహి ద్వారేహి రాగాదికిలేసానువస్సనేన తిన్తత్తా అవస్సుతస్స. సజ్జాతరాగాదికచవరత్తా, సీలవన్తేహి ఛడ్డేతబ్బత్తా చ కసమ్మజాతస్స. అగ్గిక్ఖన్తాపమాయ హీనూపమభూతాయాతి అత్తో. తేనాహ భగవా - “ఏతదేవ తస్స వర”న్తి. భగవా దుక్ఖం దస్సేత్వా దుక్ఖం దస్సేతీతి సమ్మన్తో.

వాళరజ్జయాతి వాళేహి కతరజ్జయా. సా హి ఖరతరా హోతి. ఘంసేయ్యాతి పథంసనవసేన ఘంసేయ్య. తేలధోతాయాతి తేలేన నిసితాయ. పచ్చోరస్మిన్తి పతిఉరస్మిం ఉరాభిముఖం, ఉరమజ్ఞేతి అధిష్పాయో. అయోసజ్జనాతి సణ్డాసేన. ఫేణుద్దేహకన్తి ఫేణం ఉద్దేహత్వా, అనేకవారం ఫేణం ఉట్టవేత్వాతి అత్తో.

అగ్గిక్ఖన్తాలిజ్ఞనదుక్ఖతోపి అధిమత్తదుక్ఖతాయ కటుకభూతం దుక్ఖం ఫలం ఏతస్సాతి అగ్గిక్ఖన్తాలిజ్ఞనదుక్ఖాధికదుక్ఖకటుకఫలం. కామసుఖం అవిజహతో భిన్నసీలస్స దుస్సీలస్స కుతో తస్స సుఖం నత్థేవాతి అధిష్పాయో. సాదనేతి సాదియనే. యన్తి అజ్జాలికమ్మసాదనం. అసీలినోతి దుస్సీలస్స. ఉపహతన్తి సీలబ్యసనేన ఉపద్దుతం. ఖతన్తి కుసలమూలానం ఖణనేన ఖతం, ఖణితం వా గుణం సరీరేతి అధిష్పాయో. సబ్బభయేహీతి అత్తానువాదాదిసబ్బభయేహి. ఉపచారజ్ఞానం ఉపాదాయ సబ్బేహి అధిగమసుఖేహి.

వృత్తప్పకారవిపరీతతోతి సీలవిపత్తియం వృత్తాకారపటిపక్ఖతో “మనాపో హోతి దేవమనుస్సాన”న్తిఆదినా. కాయగన్తోపి పామోజ్జం, సీలవంతస్స భిక్షునో. కరోతి అపి దేవానన్తి ఏత్త “గన్తో ఇసీనం చిరదిక్ఖితాన”న్తిఆదికా (జా. ౨.౧౭.౫౫) గాథా విత్థారేతబ్బా. అవిఘాతీతి అప్పటిఘాతీ. వధబన్దాదిపరికిలేసా దిట్టధమ్మికా ఆసవా ఉపద్దవా. సమ్మరాయికదుక్ఖానం మూలం నామ దుస్సీల్యం. అంతమతిక్కంతం అచ్చంతం, అచ్చంతం సన్తా అచ్చంతసన్తా కిలేసపరిళాహసజ్ఞాతదరథానం అభావేన సబ్బదా సన్తా. ఉబ్బిజ్జిత్వాతి ఇణుత్తాసేన ఉత్తసిత్వా. వోదాపేతబ్బన్తి విసోధేతబ్బం.

సీలనిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

ఇతి పఠమపరిచ్ఛేదవణ్ణనా.

౨. ధుతబ్జనిద్దేసవణ్ణనా

౨౨. అప్పా ఇచ్చా ఏతస్సాతి అప్పిచ్చో, పచ్చయగేధరహితో. తస్స భావో అప్పిచ్చతా, అలోభజ్ఞాసయతాతి అత్తో. సమం తుట్టి, సన్నేన, సకేన వా తుట్టి సన్తుట్టి, సన్తుట్టి ఏవ సన్తుట్టితా, అజ్ఞాం అపత్తేత్వా యథాలద్దేహి ఇతరీతరేహి పచ్చయేహి పరితుస్సనా. సన్తుట్టితాదీహీతి త-కారో వా పదసన్నికరో. “సన్తుట్టితాదీహీ”తి వా పాఠో. తే గుణేతి తే సీలవోదానస్స హేతుభూతే అప్పిచ్చతాదిగుణే. సమ్మాదేతున్తి సమ్మన్నే కాతుం. తే హి సీలవిసుద్ధియా పటిలద్ధమత్తా హుత్వా ధుతధమ్మేహి సమ్మన్నతరా హోన్తి. ధుతబ్జసమాదానన్తి కిలేసానం ధుననకలజ్ఞానం విద్ధంసనకారణానం సమ్మదేవ ఆదానం. ఏవన్తి ఏవం సన్నే, ధుతబ్జసమాదానే కతేతి అత్తో. అస్స యోగినో. సల్లేఖో కిలేసానం సమ్మదేవ లిఖనా ఛేదనా తనుకరణం. పవివేకో చిత్తవివేకస్స ఉపాయభూతా వివేకటృకాయతా. అపచయో యథా పటిపజ్జనతో కిలేసా నం అపచినన్తి న ఆచినన్తి, తథా పటిపజ్జనా. వీరియారమ్హో అనుప్పన్నానం పాపధమ్మానం అనుప్పాదనాదివసేన ఆరద్ధవీరియతా. సుభరతా యథావృత్తఅప్పిచ్చభావాదిసిద్ధా ఉపట్టకానం సుఖభరణీయతా సుపోసతా. ఆది-సద్దేన అప్పకిచ్చతాసల్లహుకవృత్తిఆదికే సజ్జణ్ణాతి. సీలశ్చేవ యథాసమాదిన్నం పటిపక్ఖధమ్మానం దూరీభావేన సుపరిసుద్ధం భవిస్సతి. వతాని చ ధుతధమ్మా చ సమ్మజ్జిస్సన్తి సమ్మన్నా భవిస్సన్తి, నిప్పజ్జిస్సన్తి వా. యా ధిరభూతా ఇతరీతరచీవరపిణ్ణపాతసేనాసనసన్తుట్టి పోరాణానం బుద్ధాదీనం అరియానం పవేణిభావేన రితా, తత్థ పతిట్టితభావం సన్ధాయాహ “పోరాణే అరియవంసత్తయే పతిట్టాయా”తి. భావనా ఆరమితబ్బట్టేన ఆరామో ఏతస్సాతి భావనారామో, తబ్బావో భావనారామతా, సమథవిపస్సనాభావనాసు యుత్తప్పయుత్తతా. యస్మా అధిగమారహో భవిస్సతి, తస్మాతి సమ్మన్నో.

లాభసక్కారాది తణ్ణాయ ఆమసితబ్బతో, లోకపరియాపన్నతాయ చ లోకామిసం. నిబ్బానాధిగమస్స అనులోమతో అనులోమపటిపదా విపస్సనాభావనా. అత్థతోతి వచనత్థతో. పభేదతోతి విభాగతో. భేదతోతి వినాసతో. ధుతాదీనన్తి ధుతధుతవాదధుతధమ్మధుతజ్ఞానం. సమాసబ్యాసతోతి సజ్ఞేపవిత్తారతో.

౨౩. రథికాతి రచ్చా. సజ్జారకూటాదీనన్తి నిద్ధారణే సామివచనం. అబ్బుగ్గతట్టేనాతి ఉస్సితట్టేన. “నదియా కూల”న్తిఆదీసు వియ సముస్సయత్తో కూల-సద్దోతి ఆహ “పంసుకూలమివ పంసుకూల”న్తి. కు-సద్దో కుచ్చాయం ఉల-సద్దో గతిఅత్తోతి ఆహ “కుచ్చితభావం గచ్చతీతి వుత్తం హోతి”తి, పంసు వియ కుచ్చితం ఉలతి పవత్తతీతి వా పంసుకూలం. పంసుకూలస్స ధారణం పంసుకూలం ఉత్తరపదలోపేన, తం సీలమస్సాతి పంసుకూలికో, యథా “ఆపూపికో”తి. అజ్ఞతి అత్తనో ఫలం పటిచ్చ హేతుభావం గచ్చతీతి అజ్ఞం, కారణం. యేన పుగ్గలో “పంసుకూలికో”తి వుచ్చతి, సో సమాదానచేతనాసజ్ఞతో ధమ్మో పంసుకూలికస్స అజ్ఞన్తి పంసుకూలికజ్ఞం. తేనాహ “పంసుకూలికస్సా”తిఆది. తస్సాతి సమాదానస్స. సమాదియతి ఏతేనాతి సమాదానం, చేతనా.

ఏతేనేవ నయేనాతి యథా పంసుకూలధారణం పంసుకూలం, తంసీలో పంసుకూలికో, తస్స అజ్ఞం సమాదానచేతనా “పంసుకూలికజ్ఞ”న్తి వుత్తం, ఏవం ఏతేనేవ వచనత్తనయేన తిచీవరధారణం తిచీవరం, తంసీలో తేచీవరికో, తస్స అజ్ఞం సమాదానచేతనా “తేచీవరికజ్ఞ”న్తి వేదితబ్బం. సజ్ఞాటిఆదీసు ఏవ తీసు చీవరేసు తిచీవరసమజ్ఞా, న కణ్ణపటిచ్చాద్దివస్సికసాటికాదీసూతి తాని సరూపతో దస్సేన్తో “సజ్ఞాటిఉత్తరాసజ్ఞఅంతరవాసకసజ్ఞాత”న్తి ఆహ.

తం పిణ్డపాతని పరేహి దియ్యమానానం పిణ్డానం పత్తే పతనసజ్ఞాతం పిణ్డపాతం, తం ఉఱ్ఱాతీతి పిణ్డపాతికో, యథా బాదరికో సామాకికో. పిణ్డపాతి ఏవ పిణ్డపాతికో, యథా భద్దో ఏవ భద్దకో. అవఖణ్డనం విచ్చిన్దనం నిరన్తరమప్పవత్తి. తప్పటిక్ఖేపతో అనవఖణ్డనం అవిచ్చిన్దనం నిరన్తరమప్పవత్తి. సహ అపదానేనాతి సహ అనవఖణ్డనేన. సపదానన్తి పదస్స కిరియావిసేసనభావం, యత్థ చ తం అనవఖణ్డనం, తఱ్ఱ దస్సేతుం “అవఖణ్డనరహితం అనుఘరన్తి వుత్తం హోతీ”తి వుత్తం. ఏకాసనేతి ఇరియాపథన్తరేన అనన్తరితాయ ఏకాయయేవ నిసజ్ఞాయ. పత్తే పిణ్డోతి ఏత్త వత్థుభేదో ఇధాధిప్పేతో, న సామజ్ఞం. ఏవ-కారో చ లుత్తనిద్దిట్టోతి దస్సేన్తో “కేవలం ఏకస్మింయేవ పత్తే”తి ఆహ. ఉత్తరపదలోపం కత్వా అయం నిద్దేసోతి దస్సేన్తో “పత్తపిణ్డగహణే పత్తపిణ్డసజ్ఞం కత్వా”తి ఆహ. ఏస నయో ఇతో పరేసుపి.

పచ్చాభత్తం నామ పవారణతో పచ్చా లద్ధభత్తం ఏవ. ఖలు-సద్దస్స పటిసేధత్తవాచకత్తా తేన సమానత్థం న-కారం గహత్వా ఆహ “న పచ్చాభత్తికో”తి. సిక్ఖాపదస్స విసయో సిక్ఖాపదేనేవ పటిక్ఖిత్తో. యో తస్స అవిసయో, సో ఏవ సమాదానస్స విసయోతి ఆహ “సమాదానవసేన పటిక్ఖిత్తాతిరిత్తభోజనస్సా”తి. అబ్బోకాసే నివాసో అబ్బోకాసో. సుసానే నివాసో సుసానం, తం సీలం అస్సాతిఆదినా సబ్బం వత్తబ్బన్తి ఆహ “ఏసేవ నయో”తి. యథాసన్ధతం వియ యథాసన్ధతం, ఆదితో యథాఉద్దిట్టం. తం హేస “ఇదం బహుమజ్జుణం దుగ్గన్ధపవాత”న్తిఆదివసేన అప్పటిక్ఖిపిత్వావ సమ్మటిచ్చతి. తేనేవాహ “ఇదం తుయ్హ”న్తిఆది. సయనన్తి నిపజ్జనమాహ. తేన తేన సమాదానేనాతి తేన తేన పంసుకూలికభాదికస్స సమాదానేన ధుతకిలేసత్తాతి విద్ధంసితకిలేసత్తా, తదగ్గవసేన పహీనతణ్ణుపాదానాదిపాపధమ్మత్తాతి అత్తో. యేహి తం కిలేసధుననం, తానియేవ ఇథ ధుతస్స భిక్ఖునో అజ్ఞానీతి అధిప్పేతాని, న అజ్ఞాని యాని కానిచి, అజ్ఞోన వా ధుతస్సాతి అయమత్తో అత్తతో ఆపన్నో. “ఞాణం అగ్గం ఏతేస”న్తి ఇమినా ఞాణపుబ్బకతం తేసం సమాదానస్స విభావేతి. పటిపత్తియాతి సీలాదిసమ్మాపటిపత్తియా. సమాదియతి ఏతేనాతి సమాదానం, సమాదానవసేన పవత్తా చేతనా, తం లక్ఖణం ఏతేసన్తి సమాదానచేతనాలక్ఖణాని. వుత్తమ్మి చేతం అట్టకథాయం -

“సమాదానకిరియాయ, సాధకతమభావతో;

సమ్మయుత్తధమ్మా యేనాతి, కరణభావేన దస్సితా”తి.

సమాదానచేతనాయ గహణం తంమూలకత్తా పరిహరణచేతనాపి ధుతగ్గమేవ. అత్తనా, పరమ్మఖేన చ కుసలభణ్డస్స భుసం విలుప్పనట్టేన లోలుప్పం తణ్ణాచారో, తస్స విద్ధంసనకిచ్చత్తా లోలుప్పవిద్ధంసనరసాని. తతో ఏవ నిల్లోలుప్పభావేన పచ్చుపతిట్టన్తి, తం వా పచ్చుపట్టాపేన్తీతి నిల్లోలుప్పభావపచ్చుపట్టానాని. అరియధమ్మపదట్టానానీతి పరిసుద్ధసీలాదిసద్ధమ్మపదట్టానాని.

భగవతోవ సన్తికే సమాదాతబ్బానీతి ఇదం అన్తరా అవిచ్ఛేదనత్థం వుత్తం, రజ్ఞో సన్తికే పటిజ్ఞాతారహస్స అత్తస్స తదుపజీవినో ఏకంసతో అవిసంవాదనం వియ. సేసానం సన్తికే సమాదానేపి ఏసేవ నయో. ఏకసగ్గీతికస్సాతి పఱ్ఱాసు దీఘనికాయాదీసు నికాయేసు ఏకనికాయికస్స. అట్టకథాచరియస్సాతి యస్స అట్టకథాతన్తియేవ విసేసతో పగుణా, తస్స. ఏత్థాతి అత్తనాపి సమాదానస్స రుహనే. జేట్టకభాతు ధుతగ్గప్పిచ్చతాయ వత్తాతి సో కిర థేరో నేసజ్జికో, తస్స తం న కోచి జానాతి. అధేకదివసం రత్తియా సయనపిట్టే నిసిన్నం విజ్జులతోభాసేన దిస్వా ఇతరో పుచ్చి “కిం, భన్తే, తుమ్హే నేసజ్జికా”తి. థేరో ధుతగ్గప్పిచ్చతాయ తావదేవ నిపజ్జిత్వా పచ్చా సమాదియతి ఏవమాగతం వత్తు.

౨౪. గహపతిదానచీవరన్తి ఏత్త దాయకభావేన సమణాపి ఉక్కుటస్స గహపతిపక్షంయేవ పవిత్రాతి దట్టబ్బం. “పబ్బజితో గణ్ణిస్సత్తి”తి రపితకం సియా గహపతిచీవరం, న పన గహపతిదానచీవరన్తి తాదిసం నివత్తేతుం దానగ్గహణం. అజ్ఞాతరేనాతి ఏత్త సమాదానవచనేన తావ సమాదిన్నం హోతు, పటిక్ఖేపవచనేన పన కథన్తి? అత్తతో ఆపన్నత్తా. యథా “దేవదత్తో దివా న భుజ్జాతీ”తి వుత్తే “రత్తియం భుజ్జాతీ”తి అత్తతో ఆపన్నమేవ హోతి, తస్స ఆహారేన వినా సరీరట్టితి నట్టితి, ఏవమిధాపి భిక్షునో గహపతిదానచీవరే పటిక్ఖితే తదజ్ఞాచీవరప్పటిగ్గహో అత్తతో ఆపన్నో ఏవ హోతి, చీవరేన వినా సాసనే రితి నట్టితి.

ఏవం సమాదిన్నధుతజ్ఞేనాతిఆదివిధానం పంసుకూలికజ్ఞే పటిపజ్జనవిధి. సుసానే లద్దం సోసానికం. తం పన యస్మా తత్త కేనచి ఛడ్డితత్తా పతితం హోతి, తస్మా వుత్తం “సుసానే పతితక”న్తి. ఏవం పాపణికమ్మి దట్టబ్బం. తాలవేళిమగ్గో నామ మహాగామే ఏకా వీధి. అనురాధపురేతి చ వదన్తి. ఉడ్డో పదేసో ఏతస్సాతి ఉడ్డప్పదేసం, వత్తం. మగ్గే పతితకం బహుదివసాతిక్కన్తం గహేతబ్బన్తి వదన్తి. “ద్వత్తిదివసాతిక్కన్త”న్తి అపరే. ధోకం రక్ఖిత్వాతి కతిపయం కాలం ఆగమేత్వా. వాతాహతమ్మి సామికానం సతిసమ్మోసేన పతితసదిసన్తి “సామికే అపస్సన్తేన గహేతుం వట్టతీ”తి వుత్తం. తస్మా ధోకం ఆగమేత్వా గహేతబ్బం.

“సజ్ఞస్స దేమా”తి దిన్నం, చోళకభిక్షావసేన లద్దజ్ఞా లద్దకాలతో పట్టాయ “సమణచీవరం సియా ను ఖో, నో”తి ఆసజ్ఞం నివత్తేతుం “న తం పంసుకూల”న్తి వుత్తం. న హి తం తేవీసతియా ఉప్పత్తిట్టానేసు కత్తచి పరియాపన్నం. ఇదాని ఇమినావ పసజ్ఞేన యం భిక్షుదత్తియే లక్ఖణపత్తం పంసుకూలం, తస్స చ ఉక్కుటానుక్కుటవిభాగం దస్సేతుం “భిక్షుదత్తియేపీ”తిఆది వుత్తం. తత్త గాహేత్వా వా దీయతీతి సజ్ఞస్స వా గణస్స వా దేన్తేహి యం చీవరం వస్సగ్గేన పాపేత్వా భిక్షానం దీయతి. సేనాసనచీవరన్తి సేనాసనం కారేత్వా “ఏతస్మిం సేనాసనే వసన్తా పరిభుజ్జాన్తూ”తి దిన్నచీవరం. న తం పంసుకూలన్తి అపంసుకూలభావో పుట్టే వుత్తకారణతో, గాహేత్వా దిన్నత్తా చ. తేనాహ “నో గాహపేత్వా దిన్నమేవ పంసుకూల”న్తి. తత్రపీతి యం గాహేత్వా న దిన్నం భిక్షుదత్తియం, తత్రపి యేన భిక్షునా చీవరం దీయతి, తస్స లాభే, దానే చ విసుం విసుం ఉభయత్త ఆదరగారవానం సబ్బావతో, తదభావతో చ భిక్షుదత్తియస్స ఏకతోసుద్ధి ఉభతోసుద్ధి అనుక్కుటత్తా హోన్తీతి ఇమమత్తం దస్సేతుం “యం దాయకేహి”తిఆది వుత్తం, పాదమూలే రపేత్వా దిన్నకం సమణేనాతి అధిప్పాయో. యస్స కస్సచీతి ఉక్కుటాదీసు యస్స కస్సచి. రుచియాతి ఛన్దేన. ఖన్తియాతి నిజ్ఞానక్ఖన్తియా.

నిస్సయానురూపపటిపత్తిసబ్బావోతి ఉపసమ్మన్నసమనంతరం ఆచరియేన వుత్తేసు చతుసు నిస్సయేసు అత్తనా యథాపటిజ్ఞాతదుతియనిస్సయానురూపాయ పటిపత్తియా విజ్జమానతా. ఆరక్ఖదుక్ఖాభావోతి చీవరారక్ఖనదుక్ఖస్స అభావో పంసుకూలచీవరస్స అలోభనీయత్తా. పరిభోగతత్తాయ అభావో సవిసేసలూఖసభావత్తా. పాసాదికతాతి పరేసం పసాదావహతా. అప్పిచ్చతాదీనం ఫలనిప్పత్తి ధుతజ్ఞపరిహరణస్స అప్పిచ్చతాదీహియేవ నిప్పాదేతబ్బతో. ధుతధమ్మే సమాదాయ వత్తనం యావదేవ ఉపరి సమ్మాపటిపత్తిసమ్మాదనాయాతి వుత్తం “సమ్మాపటిపత్తియా అనుబ్రూహన”న్తి. మారసేనవిఘాతాయాతి మారస్స, మారసేనాయ చ విహననాయ విద్ధంసనాయ. కాయవాచాచిత్తేహి యతో సంయతోతి యతి, భిక్షు. ధారితం యం లోకగరునా పంసుకూలం, తం కో న ధారయే, యస్మా వా లోకగరునా పంసుకూలం ధారితం, తస్మా కో తం న ధారయేతి యోజనా యంతంసద్ధానం ఏకన్తసమ్మన్దిభావతో. పటిజ్ఞం సమనుస్సరన్తి ఉపసమ్మదమాళే “ఆమ భన్తే”తి ఆచరియపముఖస్స సజ్ఞస్స సమ్మఖా దిన్నం పటిజ్ఞం సమనుస్సరన్తే.

ఇతి పంసుకూలికబ్బకథావణ్ణనా.

౨. తేచీవరికబ్బకథావణ్ణనా

౨౫. చతుత్థకచీవరన్తి నివాసనపారుపనయోగ్యం చతుత్థకచీవరన్తి అధిప్పాయో, అంసకాసావస్స అప్పటిక్ఖిపితబ్బతో. అశ్శాతరవచనేనాతి ఏత్థ యం వత్తబ్బం, తం హేట్టా వుత్తనయమేవ. యావ న సక్కోతి, యావ న లభతి, యావ న సమ్మజ్జతీతి పచ్చేకం యావ-సద్దో సమ్మన్ధితబ్బో. న సమ్మజ్జతీతి న సిజ్జతి. నిక్ఖిత్తపచ్చయా దోసో నత్తీతి నిచయసన్నిధిదుత్తజ్జసంకిలేసదోసో నత్తి. ఆసన్నేతి చీవరస్స ఆసన్నే రానే. రజనక్ఖణే పరిభుజ్జానకాసావం రజనకాసావం. తత్తత్థకపచ్చత్థరణం నామ అత్తనో, పరస్స వా సంతకం సేనాసనే పచ్చత్థరణవసేన అధిట్టితం. “అంసకాసావం పరిక్ఖారచోళం హోతి, ఇతి పచ్చత్థరణం, అంసకాసావన్తి ఇమాని ద్వేపి అతిరేకచీవరట్టానే రితానిపి ధుత్తజ్జభేదం న కరోన్తి”తి అట్టకథాయం వుత్తన్తి వదన్తి. పరిహరితుం పన న వట్టతీతి రజనకాల్ ఏవ అనుజ్ఞాతత్తా నిచ్చపరిభోగవసేన న వట్టతి తేచీవరికస్స. అంసకాసావన్తి ఖడ్ధే రపేతబ్బకాసావం. కాయపరిహారికేనాతి వాతాతపాదిపరిస్సయతో కాయస్స పరిహరణమత్తేన. సమాదాయేవాతి గహేత్వా ఏవ. అప్పసమారమ్మతాతి అప్పకిచ్చతా. కప్పియే మత్తకారితాయాతి నిసీదనాదివసేన, పరిక్ఖారచోళవసేన చ బహూసు చీవరేసు అనుజ్ఞాతేసుపి తిచీవరమత్తే రితత్తా. సహ పత్తచరణాయాతి సపత్తచరణో. పక్ఖీ సపక్ఖకో.

ఇతి తేచీవరికబ్బకథావణ్ణనా.

౩. పిణ్ణపాతికబ్బకథావణ్ణనా

౨౬. అతిరేకలాభన్తి “పిణ్ణియాలోపభోజనం నిస్సాయా”తి (మహావ. ౭౩, ౧౨౮) ఏవం వుత్తభిక్ఖాహారలాభతో అతిరేకలాభం, సజ్జభత్తాదిన్తి అత్తో. సకలస్స సజ్జస్స దాతబ్బభత్తం సజ్జభత్తం. కతిపయే భిక్ఖూ ఉద్దిసిత్వా దాతబ్బభత్తం ఉద్దేసభత్తం. ఏకస్మిం పక్ఖే ఏకదివసం దాతబ్బభత్తం పక్ఖికం. ఉపోసథే ఉపోసథే దాతబ్బభత్తం ఉపోసథికం. పటిపదదివసే దాతబ్బభత్తం పాటిపదికం. విహారం ఉద్దిస్స దాతబ్బభత్తం విహారభత్తం. ధురగేహ ఏవ రపేత్వా దాతబ్బభత్తం ధురభత్తం. గామవాసీఆదిహి వారేన దాతబ్బభత్తం వారకభత్తం. “సజ్జభత్తం గణ్ణథాతిఆదినా”తి ఆది-సద్దేన ఉద్దేసభత్తాదిం సజ్జణ్ణాతి. సాదితుం వట్టన్తితి భిక్ఖాపరియాయేన వుత్తత్తా. భేసజ్జాదిపటిసంయుత్తా నిరామిససలాకా. యావకాలికవజ్జాతి చ వదన్తి. విహారే పక్కభత్తమ్మీతి ఉపాసకా ఇధేవ భత్తం పచిత్వా “సబ్బేసం అయ్యానం దస్సామా”తి విహారేయేవ భత్తం సమ్మాదేన్తి, తం పిణ్ణపాతికానమ్మి వట్టతి. ఆహరిత్వాతి పత్తం గహేత్వా గేహతో ఆనేత్వా. తం దివసం నిసీదిత్వాతి “మా, భన్తే, పిణ్ణాయ చరిత్థ, విహారేయేవ భిక్ఖా ఆసీయతీ”తి వదన్తానం సమ్మటిచ్చనేన తం దివసం నిసీదిత్వా. సేరివిహరసుఖన్తి అపరాయత్తవిహరితాసుఖం . అరియవంసోతి అరియవంససుత్తపటిసంయుత్తా (దీ. ని. ౩.౩౦౯; అ. ని. ౪.౨౮) ధమ్మకథా. ధమ్మరసన్తి ధమ్మాపసజ్ఞాతం పామోజ్జాదిరసం.

జజ్జబలం నిస్సాయ పిణ్ణపరియేసనతో కోసజ్జనిమ్మద్దనతా. “యథాపి భమరో పుప్ప”న్తిఆదినా (ధ. ప. ౪౯; నేత్తి. ౧౨౩) వుత్తవిధినా ఆహరపరియేసనతో పరిసుద్ధాజీవతా. నిచ్చం అన్తరఘరం పవిసన్తస్సేవ సుప్పటిచ్చన్నగమనాదయో సేఖియధమ్మా సమ్మజ్జన్తితి సేఖియపటిపత్తిపూరణం. పటిగ్గహణే మత్తజ్ఞాతాయ, సంసత్తివిహారాభావతో చ అపరపోసితా.

కులే కులే అప్పుకఅప్పుకపిణ్ణగహణేన పరానుగ్గహకిరియా. అన్తిమాయ జీవికాయ అవట్టానేన మానప్పహానం. వుత్తజ్ఞోతం “అన్తమిదం, భిక్షవే, జీవికానం, యదిదం పిణ్ణోల్య”న్తిఆది (ఇతిపు. ౯౧; సం. ని. ౩.౮౦). మిస్సుకభత్తేన యాపనతో రసతణ్ణానివారణం. నిమన్తనాసమ్మటిచ్చనతో గణభోజనాదిసిక్ఖాపదేహి అనాపత్తితా.

అప్పటిహతవుత్తితాయ చతూసుపి దిసాసు వత్తనట్టేన చాతుద్దిసో. ఆజీవస్స విసుజ్ఞతీతి ఆజీవో అస్స విసుజ్ఞతి. అత్తభరస్సాతి అప్పానవజ్ఞసులభరూపేహి పచ్చయేహి అత్తనో భరణతో అత్తభరస్స. తతో ఏవ ఏకవిహారితాయ సద్ధివిహారికాదీనమ్మి అజ్ఞోసం అపోసనతో అనజ్ఞాపోసిసో. పదద్వయేనాపి కాయపరిహారికేన చీవరేన కుచ్చిపరిహారికేన పిణ్ణపాతేన విచరణతో సల్లహుకవుత్తితం, సుభరతం, పరమఅప్పిచ్చతం, సన్తుట్టిజ్ఞా దస్సేతి. దేవాపి పిహయన్తి తాదినీతి తాదిసస్స భుసం అతివియ సన్తకాయవచీమనోకమ్మతాయ ఉపసన్తస్స పరమేన సతినేపక్కేన సమన్నాగమతో సబ్బకాలం సతిమతో పిణ్ణపాతికస్స భిక్షుస్స సక్కాదయో దేవాపి పిహయన్తి పత్తేన్తి. తస్స సీలాదిగుణేసు బహుమానం ఉప్పాదేన్తా ఆదరం జనేన్తి, పగేవ మనుస్సా. సచే సో లాభసక్కారసిలోకసన్నిస్సితో న హోతి, తదభికట్ఠీ న హోతీతి అట్టో.

ఇతి పిణ్ణపాతికజ్ఞకథావణ్ణనా.

౪. సపదానచారికజ్ఞకథావణ్ణనా

౨౭. ఇమినాతి సపదానచారికేన. కాలతరన్తి కాలస్సేవ. అపాసుకట్టానన్తి సపరిస్సయాదివసేన దుప్పవేసనట్టానం. పురతోతి వీధియం గచ్చన్తస్స పురతో ఘరం అపవిట్టస్సేవ. పత్తవిస్సట్టట్టానన్తి పేసకారవీధియం పేసకారభావం నిమ్మినిత్వా రితస్స సక్కస్స ఘరద్వారే పత్తవిస్సట్టట్టానం. ఉక్కుట్టపిణ్ణపాతికో తం దివసం న భిక్షం ఆగమయమానో నిసీదతి, తస్మా తం అనులోమేతి. కత్థచిపి కులే నిబద్ధం ఉపసక్కుమనాభావతో పరిచయాభావేన కులేసు నిచ్చనవకతా. సబ్బత్థ అలగ్గమానసతాయ చ సోమ్మభావేన చ చన్తూపమతా. కులేసు పరిగ్గహచిత్తాభావేన తత్త మచ్ఛేరప్పహానం. హితేసితాయ విభాగాభావతో సమానుకమ్మితా. కులానం సజ్ఞణ్ణనసంసట్టతాదయో కులూపకాదీనవా. అహ్వానానభినన్తనాతి నిమన్తనవసేన అహ్వానస్స అసమ్మటిచ్చనా. అభిహారేనాతి భిక్ఖాభిహారేన. సేరిచారన్తి యధారుచి విచరణం.

ఇతి సపదానచారికజ్ఞకథావణ్ణనా.

౫. ఏకాసనికజ్ఞకథావణ్ణనా

౨౮. నానాసనభోజనన్తి అనేకస్మిం ఆసనే భోజనం, ఏకనిసజ్ఞాయ ఏవ అభుజ్జోత్వా విసుం విసుం నిసజ్ఞాసు ఆహారపరిభోగన్తి అట్టో. పతిరూపన్తి యుత్తరూపం అనుట్టాపనీయం. వత్తం కాతుం వట్టతీతి వత్తం కాతుం యుజ్జతి. వత్తం నామ గరుట్టానీయే కత్తబ్బమేవ. తత్త పన పటిపజ్జనవిధిం దస్సేతుం యం ధేరవాదం ఆహ “ఆసనం వా రక్ఖేయ్య భోజనం వా”తిఆది. తస్సట్టో - ఏకాసనికం భిక్షుం భుజ్జాన్తం ఆసనం వా రక్ఖేయ్య, ధుతజ్ఞభేదతో యావ భోజనపరియోసానా న వుట్టాతబ్బన్తి వుత్తం హోతి . భోజనం వా రక్ఖేయ్య ధుతజ్ఞభేదతో, అభుజ్జోయమానం యావ భుజ్జోతుం నారభతి, తావ వుట్టాతబ్బన్తి అట్టో. యస్మా తయిదం ద్వయం ఇధ నత్తి, తస్మా వత్తకరణం ధుతజ్ఞం న రక్ఖతీతి అధిప్పాయో. తేనాహ “అయజ్ఞా”తిఆది. “భేసజ్జత్తమేవా”తి ఇమినా భేసజ్జపరిభోగవసేనేవ సప్పిఆదీనిపి వట్టన్తీతి దస్సేతి. అప్పాబాధతాతి అరోగతా. అప్పాతజ్ఞతాతి అకిచ్చజీవితా సరీరదుక్ఖాభావో. లహుట్టానన్తి కాయస్స లహుపరివత్తితా. బలన్తి సరీరబలం.

ఫాసువిహారోతి సుఖవిహారో. సబ్బమేతం బహుక్ష్మత్తం భుజ్జనపచ్చయా ఉప్పజ్జనవికారపటిక్ఖేపపదం. రుజాతి రోగా. న కమ్మమత్తనోతి అత్తనో యోగకమ్మం పురేభత్తం, పచ్చాభత్తాచ్చ న పరిహాపేతి, బహుసో భోజనే అబ్యావటభావతో, అరోగభావతో చాతి అధిప్పాయో.

ఇతి ఏకాసనికజ్జకథావణ్ణనా.

౬. పత్తపిణ్డీకజ్జకథావణ్ణనా

౨౯. అప్పటికూలం కత్వా భుజ్జోతుం వట్టతి పటికూలస్స భుత్తస్స అగణ్ణనమ్మి సియాతి అధిప్పాయో. పమాణయుత్తమేవ గణ్ణితబ్బన్తి “ఏకభాజనమేవ గణ్ణామీ”తి బహుం గహేత్వా న ఛడ్డేతబ్బం. నానారసతణ్ణావినోదనన్తి నానారసభోజనే తణ్ణాయ వినోదనం. అత్త అత్త నానాభాజనే రితే నానారసే ఇచ్చా ఏతస్సాతి అత్తిచ్చో, తస్స భావో అత్తిచ్చతా, తస్సా అత్తిచ్చతాయ పహానం. ఆహారే పయోజనమత్తదస్సితాతి అసమ్మిన్ననానారసే గేధం అకత్వా ఆహారే సత్థారా అనుజ్ఞాతపయోజనమత్తదస్సితా. విసుం విసుం భాజనేసు రితాని బ్యజ్జనాని గణ్ణతో తత్త తత్త సాభోగతాయ సియా విక్ఖిత్తభోజితా, న తథా ఇమస్స ఏకపత్తగతసజ్జోనోతి వుత్తం “అవిక్ఖిత్తభోజితా”తి. ఓక్ఖిత్తలోచనోతి పత్తసజ్జోతాయ హేట్టాఖిత్తచక్ఖు. పరిభుజ్జోయ్యాతి పరిభుజ్జోతుం సక్కుణేయ్య.

ఇతి పత్తపిణ్డీకజ్జకథావణ్ణనా.

౭. ఖలుపచ్చాభత్తికజ్జకథావణ్ణనా

౩౦. భుజ్జంతస్స యం ఉపసీతం, తస్స పటిక్ఖేపేన తం అతిరిత్తం భోజనన్తి అతిరిత్తభోజనం. పున భోజనం కప్పియం కారేత్వా న భుజ్జోతబ్బం, తబ్బిసయత్తా ఇమస్స ధుత్తజ్జస్స. తేనాహ “ఇదమస్స విధాన”న్తి. యస్మిం భోజనేతి యస్మిం భుజ్జోయమానే భోజనే. తదేవ భుజ్జతి, న అజ్జం. అనతిరిత్తభోజనపచ్చయా ఆపత్తి అనతిరిత్తభోజనాపత్తి, తతో దూరీభావో అనాపజ్జనం. ఓదరికత్తం ఘస్మరభావో కుచ్చిపూరకతా, తస్స అభావో ఏకపిణ్డేనాపి యాపనతో. నిరామిససన్నిధితా నిహితస్స అభుజ్జనతో. పున పరియేసనవసేన పరియేసనాయ ఖేదం న యాతి. అభిసల్లేఖకానం సన్తోసగుణాదీనం వుద్ధియా సజ్జననం సన్తోసగుణాదివుడ్డిసజ్జననం. ఇదన్తి ఖలుపచ్చాభత్తికజ్జం.

ఇతి ఖలుపచ్చాభత్తికజ్జకథావణ్ణనా.

౮. అరణ్ణోకజ్జకథావణ్ణనా

౩౧. గామంతసేనాసనం పహాయ అరణ్ణో అరుణం ఉట్టాపేతబ్బన్తి ఏత్థి గామంతం, అరణ్ణాచ్చ సరూపతో దస్సేతుం “తత్థి సద్ధిం ఉపచారేనా”తిఆది ఆరద్ధం. తత్థి గామపరియాపన్నత్తా గామంతసేనాసనస్స “గామోయేవ గామంతసేనాసన”న్తి వుత్తం. యో కోచి సత్థోపి గామో నామాతి సమ్మన్తో. ఇన్దఖీలాతి ఉమ్మారా. తస్సాతి లేడ్డుపాతస్స. వినయపరియాయేన అరణ్ణలక్ఖణం అదిన్నాదానపారాజికే (పారా. ౯౨) ఆగతం. తత్థి హి “గామా వా అరణ్ణా వా”తి అనవసేనతో అవహారట్టానపరిగ్గహే తదుభయం అసజ్కరతో దస్సేతుం “రపేత్వా గామజ్ఞా”తిఆది వుత్తం. గామూపచారో హి లోకే

గామసంఘమేవ గచ్ఛతీతి. నిప్పరియాయతో పన గామవినిముత్తం తానం అరణ్యమేవ హోతీతి అభిధమ్మే (విభ. ౫౨౯)
 గామా “నిక్ఖమిత్వా బహి ఇన్దభీలా, సబ్బమేతం అరణ్య”ని వుత్తం. సుత్తనికపరియాయేన ఆరణ్యకసిక్ఖాపదే (పారా. ౬౫౪)
 “పశ్చాధనుసతికం పచ్చిమ”ని ఆగతం ఆరణ్యకం భిక్షుం సన్ధాయ. న హి సో వినయపరియాయీ “అరణ్యో వసనతో ఆరణ్యోకో
 పన్నసేనాసనో”తి సుత్తే వుత్తో. అయశ్చ సుత్తసంవణ్ణనాతి ఇథ సబ్బత్థ సుత్తంతకథావ పమాణం. తస్మా తత్థ ఆగతమేవ
 లక్ఖణం గహేతబ్బన్తి దస్సేన్తో “తం ఆరోపితేన ఆచరియధనునా”తిఆదినా మిననవిధిం ఆహ. తేనేవ హి
 మజ్జిమట్టకథానయోవ (మ. ని. అట్ట. ౧.౨౯౬) ఇదమేత్థ పమాణన్ని చ వుత్తో.

తతో తతో మగ్గన్తి తత్థ తత్థ ఖుద్దకమగ్గం పిదహతి. ధుతఙ్గసుద్ధికేన ధుతఙ్గసోధనపసుతేన. యథాపరిచ్చిన్నే కాలేతి
 ఉక్కుట్టస్స తయోపి ఉత్తా, మజ్జిమస్స ద్వే, ముదుకస్స ఏకో ఉత్త. తత్థపి ధుతఙ్గం న భిజ్జతి సఉస్సాహత్తా. నిపజ్జిత్వా
 గమిస్సామాతి చిత్తస్స సిధిలభావేన ధుతఙ్గం భిజ్జతీతి వుత్తం. అరణ్యసఙ్ఖం మనసి కరోన్తోతి “అహం వివేకవాసం వసిస్సామి,
 యథాలద్ధోవ కాయవివేకో సాత్థకో కాతబ్బో”తి మనసికారసబ్బావతో “భబ్బో...పే... రక్ఖీతు”ని వుత్తం. అస్స ఆరణ్యకస్స
 చిత్తం న విక్ఖిపన్తి ఆపాధమనుపగమనతో. విగతసన్తాసో హోతి వివేకపరిచయతో. జీవితనికన్తిం జహతి బహుపరిస్సయే
 అరణ్యో నివాసేనేవ మరణభయస్స దూరీకరణతో. పవివేకసుఖరసం అస్సాదేతి అనుభవతి జనసంసగ్గాభావతో.
 ఆరాధయన్తోతి అనునయన్తో. యథానుసిట్టం పటిపత్తియా వివేకస్స అధిట్టానభావతో ఆరణ్యకఙ్గయోగినో వాహనసదిసన్తి
 కత్వా వుత్తం “అవసేసధుతాయుధో”తి, అవసిట్టధుతధమ్మాయుధోతి అత్తో.

ఇతి ఆరణ్యకఙ్గకథావణ్ణనా.

౯. రుక్ఖమూలికఙ్గకథావణ్ణనా

౩౨. ఛన్నన్తి ఇట్టకాచదనాదీహి ఛాదితం, ఆవసథన్తి అత్తో. సీమన్తరికరుక్ఖోతి ద్విన్నం రాజానం రజ్జసీమాయ రితరుక్ఖో.
 తత్థ హి తేసం రాజానం బలకాయో ఉపగన్త్యా అన్తరన్తరా యుద్ధం కరేయ్య, చోరాపి పారిపన్ధికా సమోసరన్తా భిక్షుస్స సుఖేన
 నిసీదితుం న దేన్తి. చేతియరుక్ఖో “దేవతాధిట్టితో”తి మనుస్సేహి సమ్మతరుక్ఖో పూజేతుం ఉపగతేహి మనుస్సేహి అవివిత్తో
 హోతి. నియ్యాసరుక్ఖో సజ్జరుక్ఖాది. వగ్గులిరుక్ఖో వగ్గులినిసేవితో. సీమన్తరికరుక్ఖాదయో సపరిస్సయా, దుల్లభవివేకా చాతి ఆహ
 “ఇమే రుక్ఖే వివజ్జేత్వా”తి. పణ్ణసలన్తి రుక్ఖతో పతితపణ్ణం. పటిచ్చన్నే తానే నిసీదితబ్బం రుక్ఖమూలికభావస్స
 పటిచ్చాదనత్తం. ఛన్నే వాసకప్పనా ధమ్మస్సవనాదీనమత్థాయపి హోతి. తస్మా “జానిత్వా అరుణం ఉట్టాపితమత్తే”తి
 వుత్తం.

అభిణ్ణం తరుపణ్ణవికారదస్సనేనాతి అభిక్ఖణం తరూసు, తరూనం వా పణ్ణేసు వికారస్స ఖణభఙ్గస్స దస్సనేన.
 సేనాసనమచ్ఛేరకమ్మరామతానన్తి ఆవాసమచ్ఛరియనవకమ్మరతభావానం. దేవతాహీతి రుక్ఖదేవతాహి. తాపి హి
 రుక్ఖట్టవిమానేసు వసన్తియో రుక్ఖేసు వసన్తి. అయమ్మి రుక్ఖేతి సహవాసితా. వణ్ణితోతి “అప్పాని చేవా”తిఆదినా పసంసితో.
 “రుక్ఖమూలసేనాసనం నిస్సాయ పబ్బజ్జా”తి (మహావ. ౭౩, ౧౨౮) ఏవం నిస్సయోతి చ భాసితో. అభిరత్తాని తరుణకాలే,
 నీలాని మజ్జిమకాలే, పణ్ణాని జిణ్ణకాలే. పతితాని మిలాయనవసేన. ఏవం పస్సన్తో తరుపణ్ణాని పచ్చక్ఖతో ఏవ నిచ్చసఙ్ఖం
 పనూదతి పజహతి, అనిచ్చసఙ్ఖా ఏవస్స సణ్ణాతి. యస్మా భగవతో జాతిబోధిధమ్మచక్కుపవత్తనపరినిబ్బానాని
 రుక్ఖమూలేయేవ జాతాని, తస్మా వుత్తం “బుద్ధదాయజ్ఞం రుక్ఖమూల”ని.

ఇతి రుక్ష్మమూలికజగ్గధావణ్ణనా.

౧౦. అబ్బోకాసికజగ్గధావణ్ణనా

౩౩. “రుక్ష్మమూలం పటిక్తిపామి”తి ఏత్తకే వుత్తే ఛన్నం అప్పటిక్తిత్తమేవ హోతీతి “ఛన్నం ఇచ్చ రుక్ష్మమూలం ఇచ్చ పటిక్తిపామి”తి వుత్తం. ధుతజ్గస్స సబ్బసో పటియోగిపటిక్తిపేన హి సమాదానం ఇజ్జతి, నో అజ్ఞాధాతి. “ధమ్మస్సవనాయా”తి ఇమినావ ధమ్మం కథేన్నేనాపి ఉపోసథదివసాదీసు సుణ్ణానం చిత్తానురక్ఖణత్తం తేహి యాచితేన ఛన్నం పవిసితుం వట్టతి, ధమ్మం పన కథేత్వా అబ్బోకాసోవ గంతబ్బో. రుక్ష్మమూలికస్సాపి ఏసేవ నయో. ఉపోసథత్థాయాతి ఉపోసథకమ్మాయ. ఉద్దిసన్నేనాతి పరేసం ఉద్దేసం దేన్నేన. ఉద్దిసాపేన్నేనాతి సయం ఉద్దేసం గణ్ణన్నేన. మగ్గమజ్జే రితం సాలన్తి సీహాళదీపే వియ మగ్గా అనోక్కుమ్మ ఉజ్జకమేవ పవిసితబ్బసాలం. వేగేన గన్తుం న వట్టతి అసారుప్పత్తా. యావ వస్సూపరమా తత్వా గన్తబ్బం, న తావ ధుతజ్గభేదో హోతీతి అధిప్పాయో.

రుక్ఖస్స అన్తో నామ రుక్ష్మమూలం. పబ్బతస్స పన పబ్బారసదిసో పబ్బతపదేసో. అచ్చన్నమరియాదన్తి యథా వన్నోదకం అన్తో న పవిసతి, ఏవం ఛదనసజ్ఞేపేన ఉపరి అకతమరియాదం. అన్తో పన పబ్బారస్స వన్నోదకం పవిసతి చే, అబ్బోకాససజ్ఞేపమేవాతి తత్త పవిసితుం వట్టతి. సాఖామణ్ణవోతి రుక్ఖసాఖాహి విరళచ్చన్నమణ్ణవో. పీఠపటో ఖలిత్తద్ధసాటకో.

పవిట్టక్ఖణే ధుతజ్గం భిజ్జతి యథావుత్తపబ్బారాదికే రపేత్వాతి అధిప్పాయో. జానిత్వాతి ధమ్మస్సవనాదిఅత్తం ఛన్నం రుక్ష్మమూలం పవిసిత్వా నిసిన్నో “ఇదాని అరుణో ఉట్టహాతీ”తి జానిత్వా. రుక్ష్మమూలేపి కత్తచి అత్తేవ నివాసఫాసుకతాతి సియా తత్త ఆసజ్గపుబ్బకో ఆవాసపలిబోధో, న పన అబ్బోకాసేతి ఇధేవ ఆవాసపలిబోధుపచ్చేదో ఆనిసంసో వుత్తో. పసంసాయానురూపతాతి అనికేతాతి వుత్తపసంసాయ అనాలయభావేన అనుచ్చవికతా. నిస్సజ్గతాతి ఆవాసపరిగ్గహభావేనేవ తత్త నిస్సజ్గతా. అసుకదిసాయ వసనట్టానం నత్తి, తస్మా తత్త గన్తుం నేవ సక్కాతి ఏదిసస్స పరివితక్కుస్స అభావతో చాతుద్దిసో. మిగభూతేనాతి పరిగ్గహభావేన మిగస్స వియ భూతేన. సితోతి నిస్సితో. విన్దతీతి లభతి.

ఇతి అబ్బోకాసికజగ్గధావణ్ణనా.

౧౧. సోసానికజగ్గధావణ్ణనా

౩౪. న సుసానన్తి అసుసానం. అజ్ఞాత్తో న-కారో, సుసానలక్ఖణరహితం వసనట్టానన్తి అధిప్పాయో. న తత్థాతి “సుసాన”న్తి వవత్తపితమత్తే రానే న వసితబ్బం. న హి నామమత్తేన సుసానలక్ఖణం సిజ్జతి. తేనాహ “న హి”తిఆది. ఝాపితకాలతో పన పట్టాయ...పే.... సుసానమేవ ఛవేన సయితమత్తాయ సుసానలక్ఖణప్పత్తితో. ఛవసయనం హి “సుసాన”న్తి వుచ్చతి.

సోసానికేన నామ అప్పకిచ్చేన సల్లహుకవుత్తినా భవితబ్బన్తి దస్సేతుం “తస్మిం పన వసన్నేనా”తిఆది వుత్తం. గరుకన్తి దుప్పరిహారం. తమేవ హి దుప్పరిహారభావం దస్సేతుం “తస్మా”తిఆది వుత్తం. తత్త ఉప్పన్నపరిస్సయవిఘాతత్థాయాతి “సుసానం నామ మనుస్సరాహస్సేయ్యక”న్తి చోరా కతకమ్మాపి అకతకమ్మాపి ఓసరన్తి, తత్త చోరేసు భణ్ణసామికే దిస్సా భిక్కుసమీపే భణ్ణం ఛడ్డేత్వా పలాతేసు మనుస్సా భిక్కుం “చోరో”తి గోవాత్వా పోధేయ్యం, తస్మా విహారే సజ్జత్తేరం వా

గోచరగామే రజ్ఞా నియుత్తం రాజయుత్తకం వా అత్తనో నోసానికభావం జానాపీత్వా యథా తాదినో, అజ్ఞో వా పరిస్సయో న హోతి, తథా అప్పమత్తేన వసితబ్బం. చబ్బమన్తస్స యదా ఆళహనం అభిముఖం న హోతి, తదాపి సంవేగజననత్తం తత్త దిట్టి విస్సజ్జేతబ్బాతి దస్సేతుం “అద్ధక్షికేన ఆళహనం ఓలోకేన్నేనా”తి వుత్తం.

ఉప్పథమగ్గేన గన్తబ్బం అత్తనో నోసానికభావస్స అపాకటభావత్తం. ఆరమ్మణన్ని తస్మిం సుసానే “అయం వమ్మికో, అయం రుక్ఖో, అయం ఖాణుకో”తిఆదినా దివాయేవ ఆరమ్మణం వవత్తపీతబ్బం. భయానకన్తి భయజనకం వమ్మికాదిం. కేనచి లేడ్డుపాసాణాదినా ఆసన్నే విచరన్తితి న పహరితబ్బా. తిలపిట్టం వుచ్చతి పలలం. మాసమిస్సం భత్తం మాసభత్తం. గుళాదీతి ఆది-సద్దేన తిలసంగుళికాదిఘనపూవశ్చ సజ్జణ్ణాతి. కులగేహం న పవిసితబ్బన్తి పేతధూమేన వాసితత్తా, పిసాచానుబద్ధత్తా చ కులగేహస్స అబ్బన్తరం న పవిసితబ్బం. దేవసికం ఛవడాహో ధువడాహో. మతజాతకానం తత్త గన్త్యా దేవసికం రోదనం ధువరోదనం. వుత్తనయేనాతి “ఝూపితకాలతో పన పట్టాయా”తి వుత్తనయేన. “పచ్చిమయామే పటిక్కుమితుం వట్టతీ”తి ఇచ్చితత్తా “సుసానం అగతదివసే”తి అజ్ఞత్తరభాణకా.

సుసానే నిచ్చకాలం సివధికదస్సనేన మరణస్సతిపటిలాభో. తతో ఏవ అప్పమాదవిహారితా . తత్త ఛడ్డితస్స మతకళేవరస్స దస్సనేన అసుభనిమిత్తాధిగమో. తతో ఏవ కామరాగవినోదనం. బహులం సరీరస్స అసుచిదుగ్గన్తజేగుచ్చభావసల్లక్షణతో అభిణ్ణం కాయసభావదస్సనం. తతో మరణస్సతిపటిలాభతో చ సంవేగబహులతా. బ్యాధికానం, జరాజిణ్ణానశ్చ మతానం తత్త దస్సనేన ఆరోగ్యయోబ్బనజీవితమదప్పహానం. ఖుద్ధకస్స, మహతో చ భయస్స అభిభవనతో భయభేరవసహనతా. సంవిగ్గస్స యోనినో పదహానం సమ్భవతీతి అమనుస్సానం గరుభావనీయతా. నిర్దాగతమ్పీతి సుత్తమ్పి, సుపినన్తేపీతి అధిప్పాయో.

ఇతి నోసానికజ్ఞకథావణ్ణనా.

౧౨. యథాసన్ధతికజ్ఞకథావణ్ణనా

౩౫. సేనాసనగాహణే పరే ఉట్టాపేత్వా గహణం, “ఇదం సున్దరం, ఇదం న సున్దర”న్తి పరితులయిత్వా పుచ్చనా, ఓలోకనా చ సేనాసనలోలుప్పం. తుట్టబ్బన్తి తుస్సితబ్బం. విహారస్స పరియన్తభావేన దూరేతి వా బహూనం సన్నిపాతట్టానాదీనం అచ్చాసన్నేతి వా పుచ్చితుం న లభతి, పుచ్చనేనపిస్స ధుతజ్ఞస్స సంకిలిస్సనతో. ఓలోకేతున్తి లోలుప్పవసేన పస్సీతుం. సచస్స తం న రుచ్చతీతి అస్స యథాసన్ధతికస్స తం యథాగాహితం సేనాసనం అపాసుకభావేన సచే న రుచ్చతి, ముదుకస్స అసతి రోగే యథాగాహితం పహాయ అజ్ఞాస్స సేనాసనస్స గహణం లోలుప్పం, మజ్ఞిమస్స గన్త్యా ఓలోకనా, ఉక్కుట్టస్స పుచ్చనా. సబ్బేసమ్పి ఉట్టాపేత్వా గహణే వత్తబ్బమేవ నత్తి.

ఉపట్టాపనీయానమ్పి అనుట్టాపనేన సబ్రహ్మచారీనం హితేసితా. తాయ కరుణావిహారానుగుణతా. సున్దరాసున్దరవిభాగాకరణతో హీనపణీతవికప్పపరిచ్చాగో. తేన తాదిలక్ష్మణానుగుణతా. తతో ఏవ అనురోధవిరోధప్పహానం. ద్వారపిదహానం ఓకాసాదానతో. యథాసన్ధతరామత్వన్తి యథాగాహితే యథానిద్దిట్టే సేనాసనే అభిరతభావం.

ఇతి యథాసన్ధతికజ్ఞకథావణ్ణనా.

౧౩. నేనజ్ఞకంకధావణ్ణనా

౩౬. సేయ్యన్తి ఇరియాపథలక్ఖణం సేయ్యం. తప్పటిక్ఖేపేనేవ హి తదత్థా “మహ్మో భిసీ”తి ఏవమాదికా (చూళవ. ౩౨౧, ౩౨౨) సేయ్యా పటిక్ఖిత్తా ఏవ హోన్తి. “నేనజ్ఞకో”తి చ సయనం పటిక్ఖిపిత్వా నిసజ్ఞాయ ఏవ విహరితుం సీలమస్సాతి ఇమస్స అత్థస్స ఇథ అధిప్పేతత్తా సేయ్యా ఏవేత్థ పటియోగినీ, న ఇతరే తథా అనిట్టత్తా, అసమ్భవతో చ. కోసజ్ఞపక్ఖియో హి ఇరియాపథో ఇథ పటియోగిభావేన ఇచ్చితో, న ఇతరే. న చ సక్కా రానగమనేహి వినా నిసజ్ఞాయ ఏవ యాపేతుం తథా పవత్తేతున్తి సేయ్యావేత్థ పటియోగినీ. తేనాహ “తేన పనా”తిఆది. చక్కుమితబ్బం న “నేనజ్ఞకో అహ”న్తి సబ్బరత్తిం నిసీదితబ్బం. ఇరియాపథన్తరానుగ్గహితో హి కాయో మనసికారక్ఖమో హోతి.

చత్తారో పాదా, పిట్టిఅపస్సయో చాతి ఇమేహి పఞ్చహి అగ్గేహి పఞ్చభ్జో. చత్తూహి అట్టనీహి, పిట్టిఅపస్సయేన చ పఞ్చభ్జోతి అపరే. ఉభోసు పస్సేసు పిట్టిపస్సే చ యథాసుఖం అపస్సాయ విహరతో నేనజ్ఞకస్స “అనేనజ్ఞకతో కో విసేసో”తి గాహం నివారేతుం అభయత్థేరో నిదస్సితో “థేరో అనాగామీ హుత్వా పరినిబ్బాయీ”తి.

ఉపచ్ఛేదీయతి ఏతేనాతి ఉపచ్ఛేదనన్తి వినిబద్ధపచ్ఛేదస్స సాధకతమభావో దట్టబ్బో. సబ్బకమ్మట్టానానుయోగసప్పాయతా అలీనానుద్ధచ్చపక్ఖికత్తా నిసజ్ఞాయ. తతో ఏవ పాసాదికఇరియాపథతా. వీరియారమ్మానుకూలతా వీరియసమతాయోజనస్స అనుచ్చవికతా. తతో ఏవ సమ్మాపటిపత్తియా అనుబ్రూహనతా. పణిధాయాతి రపేత్వా. తనున్తి ఉపరిమకాయం. వికమ్పేతీతి చాలేతి, ఇచ్చావిఘాతం కరోతీతి అధిప్పాయో. వతన్తి ధుతజ్ఞం.

ఇతి నేనజ్ఞకంకధావణ్ణనా.

ధుతజ్ఞపక్కిణ్ణకధావణ్ణనా

౩౭. సేక్ఖపుధుజ్ఞనానం వసేన సియా కుసలాని, ఖీణాసవానం వసేన సియా అబ్యాకతాని . తత్థ సేక్ఖపుధుజ్ఞనా పటిపత్తిపూరణత్థం, ఖీణాసవా ఫాసువిహారత్థం ధుతజ్ఞాని పరిహరన్తి. అకుసలమ్మి ధుతజ్ఞన్తి అకుసలచిత్తేనాపి ధుతజ్ఞసేవనా అత్థీతి అధిప్పాయో. తం న యుత్తం, యేన అకుసలచిత్తేన పబ్బజితస్స ఆరణ్ణోకత్తం, తం ధుతజ్ఞం నామ న హోతి. కస్మా ? లక్ఖణాభావతో. యం హిదం కిలేసానం ధుననతో ధుతస్స పుగ్గలస్స, ఇాణస్స, చేతనాయ వా అజ్ఞత్తం, న తం అకుసలధమ్మేసు సమ్భవతి. తస్మా అరణ్ణవాసాదిమత్తేన ఆరణ్ణోకాదయో తావ హోన్తు, ఆరణ్ణోకజ్ఞాదీని పన న హోన్తీతి ఇమమత్తం దస్సేతుం “న మయ”న్తిఆది వుత్తం. తత్థ ఇమానీతి ధుతజ్ఞాని. వుత్తం హేట్టా వచనత్తనిద్దేసే. న చ అకుసలేన కోచి ధుతో నామ హోతి, కిలేసానం ధుననట్టేనాతి అధిప్పాయో. యస్స భిక్కువో ఏతాని సమాదానాని అజ్ఞాని, ఏతేన పఠమేనాపి అత్థవికప్పేన “నత్తి అకుసలం ధుతజ్ఞ”న్తి దస్సేతి. న చ అకుసలం కిఞ్చే ధునాతీతి అకుసలం కిఞ్చే పాపం న చ ధునాతి ఏవ అప్పటిపక్ఖతో. యేసం సమాదానానం తం అకుసలం ఇాణం వియ అజ్ఞన్తి కత్వా తాని ధుతజ్ఞానీతి వుచ్చేయ్యం. ఇమినా దుతియేనాపి అత్థవికప్పేన “నత్తి అకుసలం ధుతజ్ఞ”న్తి దస్సేతి. నాపి అకుసలన్తిఆది తతియఅత్థవికప్పవసేన యోజనా. తస్మాతిఆది వుత్తస్సేవత్థస్స నిగమనం.

యేసన్తి అభయగిరివాసికే సన్ధాయాహ. తే హి ధుతజ్ఞం నామ పజ్ఞాత్తీతి వదన్తి. తథా సతి తస్స పరమత్థతో అవిజ్ఞమానత్తా కిలేసానం ధుననట్టోపి న సియా, సమాదాతబ్బతా చాతి తేసం వచనం పాళియా విరుజ్ఞుతీతి దస్సేతుం

“కుసలత్తికవినిముత్త”ని ఆది వుత్తం. తస్మాతి యస్మా పజ్జాత్తిపక్ఖే ఏతే దోసా దున్నివారా, తస్మా తం తేసం వచనం న గహేతబ్బం, వుత్తనయో చేతనాపక్ఖోయేవ గహేతబ్బోతి అత్తో. యస్మా ఏతే ధుతగుణా కుసలత్తికే పఠమతతియపదసజ్గహితా, తస్మా సియా సుఖాయ వేదనాయ సమ్మయుత్తా, సియా అదుక్ఖమసుఖాయ వేదనాయ సమ్మయుత్తా, సియా విపాకధమ్మధమ్మా, సియా నేవవిపాకనవిపాకధమ్మధమ్మా, సియా అనుపాదిన్నపాదానియా, సియా అసంకిలిట్టసంకిలేసికాతి ఏవం సేసతికదుకపదేహిపి నేసం యథారహం సజ్గహో విభావేతబ్బో.

కామం సబ్బోపి అరహో ధుతకిలేసో, ఇథ పన ధుతజ్ఞసేవనాముఖేన కిలేసే విధునిత్వా రితో ఖీణాసవో “ధుతకిలేసో పుగ్గలో”తి అధిప్పేత్తో. తథా సబ్బోపి అరియమగ్గో నిప్పరియాయేన కిలేసధుననో ధమ్మా, విసేసతో అగ్గమగ్గో. పరియాయేన పన విపస్సనాజ్ఞాణాది. హేటిమపరిచ్ఛేదేన ధుతజ్ఞచేతనాసమ్మయుత్తజ్ఞాణం దట్టబ్బం. ఏవం ధుతం దస్సేత్వా ధుతవాదే దస్సేతబ్బే యస్మా ధుతవాదభేదేన ధుతో వియ ధుతభేదేన ధుతవాదోపి దువిధో, తస్మా తేసం, తదుభయపటిక్ఖేపస్స చ వసేన చతుక్కమేత్థ సమ్భవతీతి తం దస్సేతుం “అత్తి ధుతో”తి ఆది వుత్తం.

తయిదన్తి నిపాతో, తస్స “సో అయ”ని అత్తో. ధుతధమ్మా నామాతి ధుతజ్ఞసేవనాయ పటిపక్ఖభూతానం పాపధమ్మానం ధుననవసేన పవత్తియా “ధుతో”తి లద్ధనామాయ ధుతజ్ఞచేతనాయ ఉపకారకా ధమ్మాతి కత్వా ధుతధమ్మా నామ. అసమ్మత్తసమ్మత్తేసు పచ్చయేసు అలుబ్బనాకారేన పవత్తనతో అప్పిచ్చతా సన్తుట్టితా చ అత్థతో అలోభో. పచ్చయగేధాదిహేతుకానం లోలతాదీనం సంకిలేసానం సమ్మదేవ లిఖనతో ఛేదనతో గణసజ్గణికాదిభేదతో సంసగ్గతో చిత్తస్స వివేచనతో సల్లేఖతా పవివేకతా చ అలోభో అమోహోతి ఇమేసు ద్వీసు ధమ్మేసు అనుపతన్తి తదన్తోగథా తప్పరియాపన్నా హోన్తి, తదుభయస్సేవ పవత్తివిసేసభావతో. ఇమేహి కుసలధమ్మేహి అత్తి ఇదమత్తి, యేన జ్ఞాణేన పబ్బజితేన నామ పంసుకూలికజ్ఞాదీసు పతిట్టితేన భవితబ్బన్తి యథానుసిట్టం ధుతగుణే సమాదియతి చేవ పరిహరతి చ, తం జ్ఞాణం ఇదమత్తితా. తేనాహ “ఇదమత్తితా జ్ఞాణమేవా”తి. పటిక్ఖేపవత్థూసూతి గహపతిచీవరాదీసు తేహి తేహి ధుతజ్ఞేహి పటిక్ఖేపితబ్బవత్థూసు. లోభన్తి తత్తం. తేస్సేవ వాతి పటిక్ఖేపవత్థూసు ఏవ. ఆదీనవపటిచ్ఛాదకన్తి ఆరక్ఖదుక్ఖపరాధీనవుత్తిచోరభయాదిఆదీనవపటిచ్ఛాదకం. అనుజ్ఞాతానన్తి సత్థారా నిచ్చన్దరాగపరిభోగవసేన అనుజ్ఞాతానం సుఖసమ్మస్స అత్తరణపావరణాదీనం. పటిసేవనముఖేనాతి పటిసేవనద్వారేన, తేన లేసేనాతి అత్తో. అతిసల్లేఖముఖేనాతి అతివియ సల్లేఖపటిపత్తిముఖేన, ఉక్కుట్టస్స వత్తనకానమ్మి పటిక్ఖేపనవసేనాతి అత్తో.

సుఖుమకరణసన్నిస్సయో రాగో దుక్ఖాయ పటిపత్తియా పతిట్టం న లభతీతి ఆహ “దుక్ఖాపటిపదజ్ఞా నిస్సాయ రాగో వూపసమ్మతీ”తి. సల్లేఖో నామ సమ్మజానస్స హోతి, సతిసమ్మజ్జ్ఞో మోహో అపతిట్టోవ అప్పమాదసమ్మవతోతి వుత్తం “సల్లేఖం నిస్సాయ అప్పమత్తస్స మోహో పహీయతీ”తి. ఏత్థాతి ఏతేసు ధుతజ్ఞేసు. తత్థాతి అరజ్ఞరుక్ఖమూలేసు.

సీసజ్ఞానీతి సీసభూతాని అజ్ఞాని, పరేసమ్మి కేసజ్ఞీ నానన్తరికతాయ, సుకరతాయ చ సజ్గణితో ఉత్తమజ్ఞానీతి అత్తో. అసమ్మిన్నజ్ఞానీతి కేహిచి సమ్మేదరహితాని, విసుంయేవ అజ్ఞానీతి వుత్తం హోతి. కమ్మట్టానం వడ్డతి రాగచరితస్స మోహచరితస్స దోసచరితస్సాపి, తం ఏకచ్ఛం ధుతజ్ఞం సేవన్తస్సాతి అధిప్పాయో. హాయతి కమ్మట్టానం సుకుమారభావేనలూఖపటిపత్తిం అసహన్తస్స. వడ్డతేవ మహాపురిసజాతికస్సాతి అధిప్పాయో. న వడ్డతి కమ్మట్టానం ఉపనిస్సయరహితస్స. ఏకమేవ హి ధుతజ్ఞం యథా కిలేసధుననట్టేన, ఏవం చేతనాసభావత్తా. తేనాహ “సమాదానచేతనా”తి.

తేరసాపి ధుతజ్ఞాని సమాదాయ పరిహరంతానం పుగ్గలానం వసేన “ద్వాచత్తాలీస హోస్తీ”తి వత్వా భిక్షానం తేరసన్నమ్మి పరిహరణస్స ఏకజ్ఞంయేవ సమ్భవం దస్సేతుం “సచే హీ”తిఆది వుత్తం. తత్త “ఏకప్పహారేన సబ్బధుతజ్ఞాని పరిభుజ్ఞాతుం సక్కోతీ”తి వుత్తం. కథం అబ్బోకాసే విహరంతస్స రుక్ఖములికజ్ఞం? “ఛన్నం పటిక్ఖిపామి, రుక్ఖములికజ్ఞం సమాదియామీ”తి (విసుద్ధి. ౧.౩౨) వచనతో ఛన్నే అరుణం ఉట్టాపితమత్తే ధుతజ్ఞం భిజ్జతి, న అబ్బోకాసే, తస్మా భేదహేతునో అభావేన తమ్మి అరోగమేవ. తథా సేనాసనలోలుప్పస్స అభావేన యథాసన్ధతికజ్ఞన్తి దట్టబ్బం. ఆరణ్ణోకజ్ఞం గణవ్హూ ఓహీయనసిక్ఖాపదేన (పాచి. ౬౯౧-౬౯౨) పటిక్ఖిత్తం, ఖలుపచ్చాభత్తికజ్ఞం అనతిరిత్తభోజనసిక్ఖాపదేన (పాచి. ౨౩౮-౨౪౦). పవారితాయ హి భిక్షునియా అతిరిత్తం కత్వా భుజ్జాతుం న లబ్భతి. కప్పియే చ వత్థస్మిం లోలతాపహానాయ ధుతజ్ఞసమాదానం, న అకప్పియే, సిక్ఖాపదేనేవ పటిక్ఖిత్తత్తా. అట్టేవ హోన్తి భిక్షునియా సంకచ్చికచీవరాదీహి సద్ధిం పజ్జాపి తిచీవరసజ్ఞమేవ గచ్ఛన్తీతి కత్వా. యథావుత్తేసూతి భిక్షానం వుత్తేసు తేరససు తిచీవరాధిట్టానవినయకమ్మాభావతో రపేత్వా తేచీవరికజ్ఞం ద్వాదస సామణేరానం. సత్తాతి భిక్షునీనం వుత్తేసు అట్టసు ఏకం పహాయ సత్త తిచీవరాధిట్టానవినయకమ్మాభావతో. “రపేత్వా తేచీవరికజ్ఞ”న్తి హి ఇమం అనువత్తమానమేవ కత్వా “సత్త సిక్ఖమానసామణేరీన”న్తి వుత్తం. పతిరూపానీతి ఉపాసకభావస్స అనుచ్ఛవికాని.

ధుతజ్ఞనిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

ఇతి దుతియపరిచ్ఛేదవణ్ణనా.

3. కమ్మటానగ్గహణనిద్దేశవణ్ణనా

౩౮. అప్పిచ్చతాదీహీతి అప్పిచ్చతాసన్తుట్టిసల్లేఖపవివేకాపచయవీరియారమ్భాదీహి. పరియోదాతేతి సువిసుద్ధే నిరుపక్కిలేసే. ఇమస్మిం సీలేతి యథావుత్తే చతుపారిసుద్ధిసీలే. “చిత్తం భావయ”న్తి ఇమమేవ దేసనం సన్ధాయాహ “అతిసజ్ఞేపదేసితత్తా”తి. కో సమాధీతి సరూపపుచ్చా. కేనట్టేన సమాధీతి కేన అట్టేన సమాధీతి వుచ్చతి, “సమాధీ”తి పదం కం అభిధేయ్యత్థం నిస్సాయ పవత్తన్తి అట్టో. కతివిధోతి పభేదపుచ్చా.

“కో సమాధీ”తి కామజ్ఞాయం సరూపపుచ్చా, విభాగవన్తానం పన సరూపవిభావనం విభాగదస్సనముఖేనేవ హోతీతి విభాగో తావ అనవసేసతో దస్సేతబ్బో. తందస్సనే చ అయమాదీనవోతి దస్సేతుం “సమాధి బహువిధో”తిఆది వుత్తం. తత్థ బహువిధోతి కుసలాదివసేన అనేకవిధో. నానప్పకారకోతి

ఆలమ్బనమనసికారధన్దపణిధిఅధిమోక్షాభినీహారసజ్ఞానానత్తాదినానప్పకారో. న సాధేయ్యాతి లోకియసమాధిస్స భావనా ఇథ అధిప్పేతత్తో, తజ్ఞా న సాధేయ్య. ఝానవిమోక్షాదీసు హి సమాధిం ఉద్ధరిత్వా తస్స లబ్ధమానేహి విభాగేహి విస్సజ్జనే కరియమానే ఝానవిభజ్ఞాదీసు (విభ. ౨౦౮ ఆదయో) ఆగతో సబ్బో సమాధిపభేదో విస్సజ్జేతబ్బో సియా. తథా చ సతి య్యాయం లోకియసమాధిస్స భావనావిధి అధిప్పేతో, తస్స విస్సజ్జనాయ ఓకాసోవ న భవేయ్య. కిజ్ఞా యేనస్స తికచతుక్కుఝానికేన హీనాదిభేదభిన్నేన పవత్తివిభాగేన బ్రహ్మపారిసజ్జాదివసేన నవవిధో, పజ్ఞామజ్ఞానికేన వేహప్పలాదివసేన దసవిధో వా ఏకాదసవిధో వా భవప్పభేదో నిప్పజ్జతి. స్వాస్స పవత్తివిభాగో అయం సోతి నిద్ధారేత్వా వుచ్చమానో విక్లేపాయ సియా, యథా తం అవిసయే. తేనాహ “ఉత్తరి చ విక్లేపాయ సంవత్తేయ్యా”తి. కుసలచిత్తేకగ్గతాతి కుసలా అనవజ్జసుఖవిపాకలక్ష్ణణా చిత్తేకగ్గతా.

చిత్తచేతసికానం సమం అవిసారవసేన సమ్మిజ్ఞేస్తస్స వియ ఆధానం సమాధానం. అవిసారలక్ష్ణణో హి సమాధి, సమ్మిజ్ఞనరసో చ. సమ్మా అవిక్లేపనవసేన ఆధానం సమాధానం. అవిక్లేపలక్ష్ణణో వా హి సమాధి, విక్లేపవిద్ధంసనరసో చాతి. స్వాయం యస్మా ఏకారమ్మణే చిత్తస్స రితిహీతు, తస్మా “తపనన్తి వుత్తం హోతీ”తి ఆహ. తథా హేస “చిత్తస్స రితి సణ్ణితి అవట్టితీ”తి (ధ. సం. ౧౨) నిద్దిట్టో. ఏకారమ్మణగ్గహణజ్ఞోత్త సమాధిస్స సన్తానట్టితిభావదస్సనత్థం. తథా హిస్స అట్టకథాయం దీపచ్చిట్టితి నిదస్సితా. ఆనుభావేనాతి బలేన, పచ్చయభావేనాతి అట్టో. అవిక్లేపమానాతి న విక్లేపమానా వూపసమమానా. ఉపసమపచ్చుపట్టానో హి సమాధి. ఏతేనస్స విక్లేపపటిపక్ఖతం దస్సేతి. అవిప్పక్కిణ్ణాతి అవిసటా. ఏతేన అవిసారలక్ష్ణణతం.

సయం న విక్లేపతి, సమ్మయుత్తా వా న విక్లేపన్తి ఏతేనాతి అవిక్లేపో, సో లక్ష్ణణం ఏతస్సాతి అవిక్లేపలక్ష్ణణో. విక్లేపం విద్ధంసేతి, తథా వా సమ్మజ్జతీతి విక్లేపవిద్ధంసనరసో. ఉద్ధచ్చే అవికమ్మనవసేన పచ్చుపతిట్టతి, సమ్మయుత్తానం వా తం పచ్చుపట్టపేతీతి అవికమ్మనపచ్చుపట్టానో. సుఖన్తి నిరామిసం సుఖం దట్టబ్బం.

౩౯. అవిక్లేపలక్ష్ణణం నామ సమాధిస్స ఆవేణికో సభావో, న తేనస్స కోచి విభాగో లబ్ధతీతి ఆహ “అవిక్లేపలక్ష్ణణేన తావ ఏకవిధో”తి. సమ్మయుత్తధమ్మే ఆరమ్మణే అప్పేన్తో వియ పవత్తతీతి వితక్కో అప్పనా. తథా హి సో “అప్పనా బృప్పనా”తి (ధ. సం. ౭) నిద్దిట్టో. తప్పముఖతావసేన పన సబ్బస్మిం మహగ్గతానుత్తరే ఝానధమ్మే “అప్పనా”తి అట్టకథావోహరో. తథా

తస్య అనుప్మత్తిట్టానభూతే పరిత్రయూనే ఉపచారవోహరో. గామాదీనం సమీపట్టానే గామూపచారాదిసమజ్ఞా వియాతి ఆహ
 “ఉపచారప్మనావసేన దువిధో”తి. ఇథ పన సమాధివసేన వేదితబ్బం. లుజ్జనపలుజ్జనట్టేన లోకోతి వుచ్చతి వట్టం,
 తప్పరియాపన్నతాయ లోకే నియుత్తో, తథ వా విదితోతి లోకియో. తథ అపరియాపన్నతాయ లోకతో ఉత్తరో ఉత్తిణ్ణోతి
 లోకుత్తరో. కామజ్ఞోత్త లోకియసమాధి భావేతబ్బభావేన గయ్ఘతి, ఉభయం పన ఏకజ్ఞం గహీత్వా తతో ఇతరం నిద్ధారేతుం
 “లోకియలోకుత్తరవసేన దువిధో”తి వుత్తం. సప్పీతికనిప్పీతికవసేనాతి సహ పీతియా వత్తతీతి సప్పీతికో, పీతిసమ్మయుత్తో.
 నత్తి ఏతస్స పీతీతి నిప్పీతికో, పీతివిప్పయుత్తో. తేసం వసేన. సుఖేన సహ ఏకుప్పాదాదిభావం గతోతి సుఖసహగతో,
 సుఖసమ్మయుత్తోతి అత్తో. ఉపేక్ఖాసహగతేపి ఏసేవ నయో. ఉపేక్ఖాతి చేత్త అదుక్ఖమసుఖవేదనా అధిప్పేతా. సా హి
 సుఖదుక్ఖాకారపవత్తిం ఉపేక్ఖతి మజ్జత్తాకారసణ్ణితత్తా. సుఖసహగత-పదేన చేత్త సప్పీతికో, నిప్పీతికేకదేసో చ సజ్ఞహితో,
 ఉపేక్ఖాసహగత-పదేన పన నిప్పీతికేకదేసోవాతి అయమేతేసం పదానం విసేసో.

సభావతో, పచ్చయతో, ఫలతో చ మజ్జిమపణీతేహి నిహీనో, తేసం వా గుణేహి పరిహీనోతి హీనో, అత్తనో పచ్చయేహి
 పధానభావం నీతో పణీతో, ఉభిన్నం మజ్జే భవో మజ్జిమో. సమ్మయోగవసేన పవత్తమానేన సహ వితక్కేన సవితక్కో, సహ
 విచారేన సవిచారో, సవితక్కో చ సో సవిచారో చాతి సవితక్కుసవిచారో. ఆది-సద్దేన అవితక్కువిచారమత్తో, అవితక్కువిచారో చ
 గహీతో. తథ విచారతో ఉత్తరి వితక్కేన సమ్మయోగాభావతో అవితక్కో చ సో విచారమత్తో చాతి అవితక్కువిచారమత్తో.
 విసేసనివత్తిఅత్తో వా మత్త-సద్దో. సవితక్కుసవిచారో హి సమాధి వితక్కువిసిట్టేన విచారేన సవిచారో, అయం పన విచారమత్తేన
 వితక్కుసజ్ఞాతవిసేసరహితేన, తస్మా అవితక్కువిచారమత్తో. అథ వా భావనాయ పహీనత్తా వితక్కుభావేనాయం విచారమత్తో,
 న విచారతో అజ్ఞాస్స అత్తనో సమ్మయుత్తధమ్మస్స కస్సచి అభావాతి దస్సేతుం అవితక్కు-వచనేన విచారమత్త-పదం
 విసేసేత్వా వుత్తం. ఉభయరహితో అవితక్కువిచారో. పీతిసహగతాదివసేనాతి పీతిసహగతసుఖసహగతఉపేక్ఖాసహగతవసేన.
 యదేత్త వత్తబ్బం, తం సుఖసహగతదుకే వుత్తనయమేవ. పటిపక్ఖేహి సమస్తతో ఖణ్ణితత్తా పరిత్తో. పరిత్తన్తి వా అప్పమత్తకం
 వుచ్చతి, అయమ్మి అప్పానుభావతాయ పరిత్తో వియాతి పరిత్తో. కిలేసవిక్ఖమ్మనతో, విపులఫలతో, దీఘసన్తానతో చ
 మహస్తభావం గతో, మహస్తేహి వా ఉళారచ్చన్దాదీహి గతో పటిపన్నోతి మహగ్గతో. ఆరమ్మణకరణవసేనాపి నత్తి ఏతస్స
 పమాణకరధమ్మా, తేసం వా పటిపక్ఖోతి అప్పమాణో.

పటిపజ్జతి ఝానం ఏతాయాతి పటిపదా, పుబ్బభాగభావనా. దుక్ఖా కిచ్చా పటిపదా ఏతస్సాతి దుక్ఖాపటిపదో.
 పకతిపజ్ఞాయ అభివిసిట్టత్తా అభిజ్ఞా నామ అప్పనావహా భావనాపజ్ఞా, దన్ధా మన్దా అభిజ్ఞా ఏతస్సాతి దన్ధాభిజ్ఞో.
 దుక్ఖాపటిపదో చ సో దన్ధాభిజ్ఞో చాతి దుక్ఖాపటిపదాదన్ధాభిజ్ఞో, సమాధి. తదాదివసేన. చతుర్ఝానజ్ఞవసేనాతి చతున్నం
 ఝానానం అజ్ఞభావవసేన, చతుక్కునయవసేన చేతం వుత్తం. హానభాగియాదివసేనాతి హానకోట్టాసికాదివసేన.

సమాధిఏకకదుకవణ్ణనా

ఛన్నం అనుస్మత్తిట్టానానన్తి బుద్ధానుస్మత్తిఆదీనం ఛన్నం అనుస్మత్తికమ్మట్టానానం. ఇమేసం వసేనాతి ఇమేసం
 దసన్నం కమ్మట్టానానం వసేన. “పుబ్బభాగే ఏకగ్గతా”తి ఇమినా అప్పనాయ ఉపకారకనానావజ్జనుపచారస్సపి సజ్ఞహో
 దట్టబ్బో, న ఏకావజ్జనస్సేవ. అప్పనాసమాధీనన్తి ఉపకత్తబ్బఉపకారకసమ్మన్దే సామివచనం “పురిసస్స అత్తో”తిఆదిసు
 వియ. పరికమ్మన్తి గోత్రభు. అపరిత్తో సమాధీతి దస్సేతుం “పఠమస్స ఝానస్సా”తిఆది వుత్తం.

తీసు భూమీసూతి కామరూపారూపభూమీసు. కుసలచిత్తేకగ్రతాయ అధిష్ఠితత్వా “అరియమగ్గసమ్మయుత్తా”తి వుత్తం. సియా సప్పీతికో, సియా నిప్పీతికోతి అనియమవచనం ఉపచారసమాధిసామజ్ఞోన సబ్బేసమ్మి వా ఝానానం నానావజ్ఞనవీధియం ఉపచారసమాధి సియా సప్పీతికో, సియా నిప్పీతికో. ఏకావజ్ఞనవీధియం పన ఆదితో దుకతికజ్ఞానానం ఉపచారసమాధి సప్పీతికోవ, ఇతరేసం నిప్పీతికోవ, విసభాగవేదనస్స చిత్తస్స ఆసేవనపచ్చయతాభావతో, ఏకవీధియం వేదనాపరివత్తనాభావతో చ. సియా సుఖసహగతో, సియా ఉపేక్షాసహగతోతి ఏత్థాపి వుత్తనయేనేవ అత్తో వేదితబ్బో. తత్థ పన “దుకతికజ్ఞానాన”న్తి వుత్తం, ఇథ “తికచతుక్కుజ్ఞానాన”న్తి వత్తబ్బం.

సమాధితికవణ్ణనా

పటిలద్ధమత్తోతి అధిగతమత్తో అనాసేవితో అబహులీకతో. నో హి పరిదుబ్బలభావేన హీనో హోతి. నాతిసుభావితోతి అతివియ పగుణభావం అపాపితో. సుభావితోతి సుట్టు భావితో సమ్మదేవ పగుణతం ఉపనీతో. తేనాహ “వసిప్పత్తో”తి. ఛన్దాదీనం హీనతాదివసేనాపి ఇమేసం హీనాదితా వేదితబ్బా. తథా హి ఉళారపుణ్ణఫలకామతావసేన పవత్తితో హీనో, లోకియాభిజ్ఞాసమ్మాదనాయ పవత్తితో మజ్జిమో, వివేకకామతాయ అరియభావే రితేన పవత్తితో పణీతో . అత్తహితాయ భవసమ్మత్తిలత్తం పవత్తితో వా హీనో, కేవలం అలోభజ్ఞాసయేన పవత్తితో మజ్జిమో, పరహితాయ పవత్తితో పణీతో. వట్టజ్ఞాసయేన వా పవత్తితో హీనో, వివేకజ్ఞాసయేన పవత్తితో మజ్జిమో, వివట్టజ్ఞాసయేన లోకుత్తరపాదకత్తం పవత్తితో పణీతో.

సద్ధిం ఉపచారసమాధినాతి సబ్బేసమ్మి ఝానానం ఉపచారసమాధినా సహ. వితక్కుమత్తేయేవ ఆదీనవం దిస్సాతి వితక్కేయేవ ఓళారికతో ఉపట్టహన్తే “చిత్తస్స ఖోభకరధమ్మో అయ”న్తి ఆదీనవం దిస్సా విచారణ్ణా సంతతో మనసి కరిత్వా. తేనాహ “విచారే అదిస్సా”తి. తం సన్ధాయాతి తం ఏవం పటిలద్ధం సమాధిం సన్ధాయ. ఏతం “అవితక్కువిచారమత్తో సమాధీ”తి దుతియపదం వుత్తం. తీసూతి ఆదితో తీసు.

తేస్సేవాతి తేసు ఏవ చతుక్కుపశ్చాకనయేసు. తతియే చతుత్థేతి చతుక్కునయే తతియే, పశ్చాకనయే చతుత్థేతి యోజేతబ్బం. అవసానేతి ద్వీసుపి నయేసు పరియోసానజ్ఞానే. యథాక్కుమం చతుత్థే, పశ్చామే వా. పీతిసుఖసహగతో వాతి ఏత్థాపి హేత్థా వుత్తనయేనేవ అత్తో వేదితబ్బో. ఏత్థ చ సతిపి పీతిసహగతస్సాపి సమాధిస్స సుఖసహగతత్తే తీణిపి పదాని అసజ్కరతో దస్సేతుం నిప్పీతికసుఖతో సప్పీతికసుఖస్స విసేసదస్సనత్తం సత్థు పీతితికదేసనాతి నిప్పీతికస్సేవ సుఖస్స వసేన సుఖసహగతో సమాధి గహితోతి దట్టబ్బో.

ఉపచారభూమియన్తి ఉపచారజ్ఞానసమ్మయుత్తచిత్తుప్పాదే. చిత్తుప్పాదో హి సహజాతధమ్మానం ఉప్పత్తిట్టానతాయ “భూమీ”తి వుచ్చతి “సుఖభూమియం కామావచరే”తిఆదీసు (ధం. సం. ౯౮౮) వియ. పరిత్తో సమాధి కామావచరభావతో.

సమాధిచతుక్కువణ్ణనా

పఠమసమన్నాహారో భావనం ఆరభన్తస్స “పథవీ పథవీ”తిఆదినా కమ్మట్టానే పరమాభినివేసో. తస్స తస్స ఝానస్స ఉపచారన్తి నీవరణవితక్కువిచారనికన్తిఆదీనం వూపసమే ధిరభూతం కామావచరజ్ఞానం. “యావ అప్పనా”తి ఇమినా పుబ్బభాగపశ్చాయ ఏవ అభిజ్ఞాభావో వుత్తో వియ దిస్సతీతి వదన్తి . అప్పనాపశ్చా పన అభిజ్ఞావ. యదగ్గేన హి

పుబ్బభాగపజ్ఞాయ దద్ధసీఘతా, తదగ్గేన అప్పనాపజ్ఞాయపీతి. సముదాచారగహణతాయాతి సముదాచారస్స
గహణభావేన, పవత్తిబాహుల్లతోతి అత్థో. అసుఖాసేవనాతి కసిరభావనా.

పలిబోధుపచ్ఛేదాదీనీతి ఆది-సద్దేన భావనావిధానాపరిహాపనాదిం సజ్జణ్ఠాతి. అసప్పాయసేవీతి ఉపచారాధిగమతో
పుట్టే అసప్పాయసేవితాయ దుక్ఖా పటిపదా. పచ్ఛా అసప్పాయసేవితాయ దద్ధా అభిజ్ఞా హోతి. సప్పాయసేవినోతి ఏత్థాపి
ఏసేవ నయో. పుబ్బభాగేతి ఉపచారజ్ఞానాధిగమతో ఓరభాగే. అపరభాగేతి తతో ఉద్ధం. తస్స వోమిస్సకతాతి యో పుబ్బభాగే
అసప్పాయం సేవిత్యా అపరభాగే సప్పాయసేవీ, తస్స దుక్ఖా పటిపదా ఖిప్పాభిజ్ఞా. ఇతరస్స సుఖా పటిపదా దద్ధాభిజ్ఞా
హోతి. ఏవం పరమచతుత్థానం వోమిస్సకతాయ దుతియతతియ్యాతి అత్థో. అకతపలిబోధుపచ్ఛేదస్స సపరిపన్థతాయ
పటిపదా దుక్ఖా హోతి, ఇతరస్స సుఖా. అసమ్మాదితలప్పనాకోసల్లస్స ఇథస్స అవిసదతాయ దద్ధా అభిజ్ఞా హోతి,
విసదతాయ ఖిప్పా అభిజ్ఞా.

తణ్ణాలవిజ్ఞావసేనాతి తణ్ణాలవిజ్ఞానం అభిభవానభిభవవసేన. సమథవిపస్సనాధికారవసేనాతి సమథవిపస్సనాసు
అసతో, సతో చ అధికారస్స వసేన. తణ్ణాయ సమాధిస్స ఉజ్జపటిపక్ఖత్తా సా సమథపటిపదాయ పరిపన్థినీతి ఆహ
“తణ్ణాభిభూతస్స హి దుక్ఖా పటిపదా హోతి”తి. అభిభవో చస్సా ఇతరకిలేసేహి అధికతాయ అనభిభూతస్స తణ్ణాయాతి
అధికారతో వేదితబ్బం. తథా అవిజ్ఞా పజ్ఞాయ ఉజ్జపటిపక్ఖాతి తదభిభూతస్స దద్ధాభిజ్ఞాతా వుత్తా. అకతాధికారోతి భవంతరే
అకతపరిచయో యథా పగుణం కత్వా విస్సట్టగన్థో అప్పమత్తకేన పయోగేన సుప్పవత్తి వాచుగ్గతోవ హోతి, ఏవం పుట్టే
కతపరిచయస్స భావనా అప్పకసిరేనేవ ఇజ్జతీతి ఆహ “కతాధికారస్స సుఖా”తి. స్వాయం అకతో, కతో చ అధికారో
సమథనిస్సితో పటిపదాయం వుత్తో సమాధిప్పధానత్తా పటిపదాయ. విపస్సనానిస్సితో అభిజ్ఞాయం ఇథాప్పధానత్తా
అప్పనాయ. కిలేసిన్ద్రియవసేనాతి తిక్ఖాతిక్ఖానం కిలేసిన్ద్రియానం వసేన. తేనాహ “తిబ్బకిలేసస్సా”తిఆది . తత్త కిలేసా
కామచ్చన్దాదయో, ఇన్ద్రియాని సద్ధాదీని.

యథావుత్తా పటిపదాభిజ్ఞా పుగ్గలాధిట్ఠానాతి ధమ్మనిద్దేసమ్మి పుగ్గలాధిట్ఠానముఖేన దస్సేతుం “యో పుగ్గలో”తిఆది
వుత్తం. అప్పగుణోతి న సుభావితో వసీభావం అపాపితో. తేనాహ “ఉపరిరూనస్స పచ్చయో భవీతుం న సక్కోతీ”తి. అయం
పరిత్తోతి అయం సమాధి అప్పానుభావతాయ పరిత్తో. అవడ్డితేతి ఏకజ్జలద్వజ్జలమత్తమ్మి న వడ్డితే యథాఉపట్టితే
ఆరమ్మణే. ఏకజ్జలమత్తమ్మి హి వడ్డితం అప్పమాణమేవాతి వదన్తి. “పగుణో సుభావితో”తి వత్సా “ఉపరిరూనస్స
పచ్చయో భవీతుం సక్కోతీ”తి ఇమినా యథా పగుణోపి ఉపరిరూనస్స పచ్చయో భవీతుం అసక్కోన్తో సమాధి పరిత్తోయేవ
హోతి, న అప్పమాణో, ఏవం ఇథాన్తరస్స ఏకాసనేనేవ ఉపరిరూననిబ్బత్తనేనాతి సుభావితోపి ఉపరిరూనస్స
పచ్చయభావసజ్ఞాతాయ సుభావితకిచ్చసిద్ధియా “అప్పమాణో”త్వేవ వుచ్చతి. అపరే పన సచే సుభావితో పగుణో
వసీభావం పత్తో ఉపరిరూనస్స పచ్చయో అహోన్తోపి అప్పమాణో ఏవ, పమాణకరానం రాగాదిపటిపక్ఖానం
సువిదూరభావతోతి వదన్తి. వుత్తలక్ఖణవోమిస్సతాయాతి యో అప్పగుణో ఉపరిరూనస్స పచ్చయో భవీతుం న సక్కోతి,
వడ్డితే ఆరమ్మణే పవత్తో, అయం పరిత్తో అప్పమాణారమ్మణో. యో పన పగుణో ఉపరిరూనస్స పచ్చయో భవీతుం సక్కోతి,
అవడ్డితే ఆరమ్మణే పవత్తో, అయం అప్పమాణో పరిత్తారమ్మణోతి ఏవం పరమచతుత్థసమాధీనం వుత్తలక్ఖణస్స
వోమిస్సకభావేన దుతియతతియసమాధిసజ్ఞాహాకో వోమిస్సకనయో వేదితబ్బో.

తతోతి తతో పరమజ్ఞానతో ఉద్ధం. విరత్తపీతికన్తి అతిక్యన్తపీతికం వా జిగుచ్చితపీతికం వా. అవయవో సముదాయస్స అజ్ఞన్తి వుచ్చతి, “సేనజ్ఞం రథజ్ఞ”న్తిఆదీసు వియాతి ఆహ “చతున్నం ఝానానం అజ్ఞభూతా చత్తారో సమాధీ”తి.

హానం భజతీతి హానభాగియో, హానభాగో వా ఏతస్స అట్టితి హానభాగియో, పరిహానకోట్టాసికోతి అట్టో. ఆలయస్స అపేక్షాయ అపరిచ్చజనతో రితిం భజతీతి రితిభాగియో. విసేసం భజతీతి విసేసభాగియో. పచ్చనీకసముదాచారవసేనాతి తస్స తస్స ఝానస్స పచ్చనీకానం నీవరణవితక్యవిచారాదీనం పవత్తివసేన. తదనుధమ్మతాయాతి తదనురూపభూతాయ సతియా. సణ్ణానవసేనాతి సణ్ణహానవసేన పతిట్టానవసేన. “సా పన తదస్సాదసజ్ఞతా, తదస్సాదసమ్మయుత్తక్ఖన్ధసజ్ఞతా వా మిచ్చాసతీ”తి సమ్మోహావినోదనియం (విభ. అట్ట. ౭౯౯) వుత్తం. తత్త సాపేక్షస్స ఉపరి విసేసం నిబ్బత్తేతుం అసక్కుణ్ణేయ్యత్తా అవిగతనికన్తికా తంతంపరిహరణసతీతిపి వత్తుం వట్టితి. ఏవజ్ఞా కత్వా “సతియా వా నికన్తియా వా”తి వికప్పవచనజ్ఞా యుత్తం హోతి. విసేసాధిగమవసేనాతి విసేసాధిగమస్స పచ్చయభావవసేన, విసేసం వా అధిగచ్ఛతి ఏతేనాతి విసేసాధిగమో, తస్స వసేన. నిబ్బిదాసహగతసజ్ఞామనసికారసముదాచారవసేనాతి ఆదీనవదస్సనపుబ్బజ్ఞమనిబ్బిన్దనజ్ఞాణసమ్మయుత్తసజ్ఞాయ చ ఆభోగస్స చ పవత్తివసేన. నిబ్బేధభాగియతాతి సచ్చానం నిబ్బిజ్ఞనపక్ఖికతా విపస్సనాయ సంవత్తతీతి అట్టో.

కామసహగతాతి కామారమ్మణా, కామసజ్ఞాహి వా వోకిణ్ణా. అవితక్యసహగతాతి “కథం ను ఖో మే అవితక్కం ఝానం భవేయ్యా”తి ఏవం అవితక్కారమ్మణా అవితక్కవిసయా. కామజ్ఞాయం “పరమస్స ఝానస్సా”తిఆదికో పాలో పజ్ఞావసేన ఆగతో, సమాధిస్సాపి పనేత్థ సజ్ఞహో అట్టేవాతి ఉదాహరణస్స సాత్థకతం దస్సేతుం “తాయ పన పజ్ఞాయ సమ్మయుత్తా సమాధీపి చత్తారో హోన్తి”తి తేసం వసేన ఏవం వుత్తన్తి అట్టో.

భావనామయస్స సమాధిస్స ఇధాధిప్పేతత్తా ఉపచారేకగ్గతా “కామావచరో సమాధీ”తి వుత్తం. అధిపతిం కరిత్వాతి “ఛన్దవతో చే సమాధి హోతి, మయ్హమ్మి ఏవం హోతి”తి ఛన్దం అధిపతిం, ఛన్దం ధురం జేట్టకం పుబ్బజ్ఞమం కత్వా. లభతి సమాధిన్తి ఏవం యం సమాధిం లభతి, అయం వుచ్చతి ఛన్దసమాధి, ఛన్దాధిపతిసమాధీతి అట్టో. ఏవం వీరియసమాధిఆదయోపి వేదితబ్బా.

చతుక్కభేదేతి చతుక్కవసేన సమాధిప్పభేదనిద్దేసే. అజ్ఞాత్థ సమ్మయోగవసేన విచారేన సహ వత్తమానో వితక్కో పజ్ఞాకనయే దుతియజ్ఞానే వియోజితోపి న సుట్టు వియోజితోతి, తేన సద్ధియేవ విచారసమతిక్కమం దస్సేతుం వుత్తం “వితక్కవిచారాతిక్కమేన తతియ”న్తి. ద్విదా భిన్దిత్వా చతుక్కభేదే వుత్తం దుతియం ఝానన్తి యోజనా. పజ్ఞాఝానజ్ఞవసేనాతి పజ్ఞాన్నం ఝానానం అజ్ఞభావవసేన సమాధిస్స పజ్ఞావిధతా వేదితబ్బా.

౪౦. విభజ్ఞేతి జ్ఞాణవిభజ్ఞే. తత్త హి “ఝానవిమోక్షసమాధిసమాపత్తీనం సంకిలేసవోదాన”న్తి, ఏత్థ “సంకిలేస”న్తిఆది వుత్తం. తత్త హానభాగియో ధమ్మోతి అపగుణేహి పరమజ్ఞానాదీహి వుట్టితస్స సజ్ఞామనసికారానం కామాదిఅనుపక్ఖన్దనం. విసేసభాగియో ధమ్మోతి పగుణేహి పరమజ్ఞానాదీహి వుట్టితస్స సజ్ఞామనసికారానం దుతియజ్ఞానాదిఅనుపక్ఖన్దనం. తేనాహ “పరమస్స ఝానస్స లాభి”న్తిఆది. తస్సత్థో (విభ. అట్ట. ౮౨౮) – అపగుణస్స పరమస్స ఝానస్స లాభీనం తతో వుట్టితం ఆరమ్మణవసేన కామసహగతా హుత్వా సజ్ఞామనసికారా సముదాచరన్తి చోదేన్తి తుదన్తి, తస్స కామానుపక్ఖన్దానం సజ్ఞామనసికారానం వసేన సా పరమజ్ఞానపజ్ఞా హాయతి, తస్మా హానభాగినీ పజ్ఞా. అవితక్యసహగతాతి అవితక్కం

దుతియం ఝానం సంతతో పణీతతో మనసి కరోతో ఆరమ్మణవసేన అవితక్కుసహగతా సముదాచరన్తి పగుణపరమజ్ఞానతో వృట్టితం దుతియజ్ఞానాధిగమత్తాయ చోదేన్తి తుదన్తి, తస్య దుతియజ్ఞానానుపక్ష్పన్దానం సజ్ఞామనసికారానం వసేన పరమజ్ఞానపజ్ఞా విసేసభూతస్య దుతియజ్ఞానస్య ఉప్పత్తియా పదట్టానతాయ విసేసభాగినీ పజ్ఞా. తంసమ్మయుత్తో సమాధి ఇధాధిప్పేతో. ఇమినా నయేనాతి ఇమినా పరమజ్ఞానే వుత్తేన విధినా దుతియజ్ఞానాదీసుపి హానభాగియధమ్మో, విసేసభాగియధమ్మో చ వేదితబ్బో.

దసపలిబోధవణ్ణనా

౪౧. అరియమగ్గసమ్మయుత్తోతి లోకుత్తరఅప్పమాణఅపరియాపన్నగ్గహణేన లోకియేహి అసాధారణతో, సప్పీతికాదిగ్గహణేన సాధారణతో చ అరియమగ్గసమ్మయుత్తో సమాధి వుత్తో. భావితో హోతి సజ్ఞాయ సమ్మయుత్తత్తా. తన్తి అరియమగ్గసమాధిం. విసున్తి పజ్ఞాభావనాయ విసుం కత్వా న వదామ.

కమ్మట్టానభావనం పరిబున్ధేతి ఉపరోధేతి పవత్తితుం న దేతీతి పలిబోధో ర-కారస్స ల-కారం కత్వా, పరిపన్ధేతి అత్తో. ఉపచ్చిన్దిత్వాతి సమాపనేన, సజ్ఞహణేన వా ఉపరున్దిత్వా, అపలిబోధం కత్వాతి అత్తో.

ఆవసన్తి ఏత్థాతి ఆవాసో. పరిచ్ఛేదవసేన వేణీయతి దిస్సతీతి పరివేణం. విహారే భిక్షూనం తం తం వసనట్టానం. స్వాయం ఆవాసో. నవకమ్మాదీసుతి ఆది-సద్దేన ఆవాసస్స తదజ్ఞం అభివృద్ధికారణం సజ్ఞత్థాతి. కారణేనాతి “ఛాయూదకసమ్మన్నం సులభభిక్ఖ”న్తిఆదినా కారణేన. అపేక్షవాతి సాలయో.

తత్తాతి తస్మిం పలిబోధాభావే. పాచీనఖణ్ణరాజిన్తి పురత్తిమదిసాయం పబ్బతఖణ్ణానం అన్తరే వనరాజిట్టానం. “నామా”తి ఇమినా తస్య పదేసస్స అయం సమజ్ఞాతి దస్సేతి. పటిసామితమేవాతి నిచ్చకాలం పటిసామేత్వావ విహారతో నిక్ఖమామీతి దస్సేతి. ధాతునిధానట్టానన్తి కాయబన్ధనధమ్మకరణన్తానసాటికఅక్ఖకధాతుసజ్ఞాతానం పరిభోగసరీరధాతూనం నిదహితట్టానం. ఈదిసస్స అయం థేరో వియ అలగ్గచిత్తస్స. ఏతేన “భిక్షునా నామ ఆవాసే ఏవరూపేన భవితబ్బ”న్తి ఓవాదో దిన్నో హోతి. ఇతో పరేసుపి వత్థాసు ఏసేవ నయో.

కులన్తి కులగ్గహణేన కులమనుస్సానం గహణం గామగ్గహణేన గామవాసీనం వియ. ఉపట్టాకకులమ్మీతి పి-సద్దేన పగేవ ఇతికులన్తి దస్సేతి. ఉద్దేసత్థిన్తి ఉద్దిసాపనత్థం, పాఠం ఉద్దిసాపేత్వా సజ్ఞాయితున్తి అత్తో. ఇధేవాతి ఇమస్మింయేవ పదేసే, యత్త కత్థచి విహారేతి అత్తో. తం విహారన్తి తం కోరణ్ణకవిహారం.

ఉపగతోతి వస్సం ఉపగతో. సదాతి గతకాలతో పభుతి విసేసతో పవారితదివసతో పట్టాయ సబ్బదా దివసే దివసే. పరిదేవమానాతి తంతంవిలపనవసేన వివిధం పరిదేవన్తి. సబ్బం పవత్తిన్తి అత్తనా తత్త దిట్టకాలతో పట్టాయ పచ్చా సమాగమపరియోసానం దహరస్స సబ్బం పవత్తిం.

కాయసక్ఖిన్తి “పస్స ఇమ”న్తి ముఖపటిగ్గాహకం కత్వా. రథవిసీతపటిపదన్తి దసకథావత్తుకిత్తనపుబ్బికం రథవిసీతూపమాహి విభావితం రథవిసీతసుత్తే (మ. ని. ౧.౨౫౨) ఆగతం సత్తవిసుద్ధిపటిపదం. నాలకపటిపదన్తి

“మోనేయ్యం తే ఉపశ్శోస్స”నిఆదినా (సు. ని. ౭౦౬) సత్థారా నాలకత్థేరస్స దేసితపటిపదం. తువటకపటిపదన్ని “మూలం పపశ్చసజ్ఞాయా”తిఆదినా (సు. ని. ౯౨౨) భగవతా దేసితపటిపదం. తత్త హి యథాక్కుమం -

“న మునీ గామమాగమ్మ, కులేసు సహసా చరే;

ఘాసేసనం చిన్నకథో, న వాచం పయుతం భణో”. (సు. ని. ౭౧౬);

“గామే చ నాభిసజ్జేయ్య, లాభకమ్మా జనం న లపయేయ్యా”తి. (సు. ని. ౯౩౮) -

ఏవమాదికా పరమప్పిచ్చకథా ఆగతా. చతుపచ్చయసంతోసభావనారామతాదీపకన్ని చీవరాదీసు చతుసు పచ్చయేసు సంతోసస్స, భావనారామతాయ చ పకాసకం.

లబ్బితీతి లాభో. తేనాహ “చత్తారో పచ్చయా”తి. మహాపరివారేతి విపులపరివారే. పిణ్ణపాతం తావ దేన్తా బుద్ధపూజాపత్తచీవరాదీని తస్స పరివారాని కత్వా దేన్తి, తథా చీవరాదిదానేపి. బాహుల్లికపిణ్ణపాతికాతి పిణ్ణపాతికా హుత్వా పచ్చయబాహుల్లికా. వదంతీతి పురిమదివసే భిక్ఖాయ ఆహిణ్ణనకాలే యథాసుతం వదన్తి. నిచ్చబ్యావటో ఉపాసకాదీనం సజ్గణ్ణనే.

తస్మాతి గణస్స. సోతి గణపలిబోధో. ఏవన్తి ఇదాని వుచ్చమానాకారేన గణవాచకస్స పరియేసనమ్మి లహుకమేవ ఇచ్చితబ్బన్తి ఆహ “యోజనతో పరం అగన్త్యా”తి. అత్తనో కమ్మన్తి సమణధమ్మమాహ.

కతాకతేతి కతే చ అకతే చ కమ్మే జాననవసేన ఉస్సుక్కుం ఆపజ్జితబ్బం, కతాకతేతి వా అప్పకే చ మహన్తే చ కతే, యథా “ఫలాఫలే”తి. సచే బహుం అవసిట్టన్తి సమ్మన్తో. భారహారా సజ్ఞకిచ్చపరిణాయకా.

పబ్బజ్జాపేక్షోతి సీహాళదీపే కిర కులదారకానం పబ్బజ్జా ఆవాహవివాహాసదిసా, తస్మా తం పరిచ్చిన్నదివసం అతిక్కుమేతుం న సక్కా. “సచే తం అలభన్తో న సక్కోతి అధివాసేతు”నిఆదినా సమాపనేన పలిబోధుపచ్చేదో వుత్తో, బృతిరేకతో పన “సచే తం అలభన్తో సక్కోతి అధివాసేతుం, అరణ్ణం పవిసిత్వా సమణధమ్మోవ కాతట్టో”తి అయమత్తో దస్సితోతి సజ్గహణేన పలిబోధుపచ్చేదో వేదితట్టో. ఏస నయో సేసేసుపి.

తథాతి యథా ఉపజ్ఞాయో గిలానో యావజీవం ఉపట్టాతట్టో, తథా ఉపసమ్మాదితఅన్తేవాసికో అత్తనో కమ్మవాచం వత్వా ఉపసమ్మాదితో.

యో కోచి రోగోతి మూలభూతో, అనుబద్ధో వా అత్తనో ఉప్పన్నో. అనమతగ్గేతి అను అను అమతగ్గే అనాదిమతి.

“గణ్ఠో”తి ఇమినా గణ్ఠపలిబోధో ఇథ వుత్తోతి ఆహ “పరియత్తిహరణ”న్తి. సజ్ఞాయాదీహీతి సజ్ఞాయధారణపరిచయపుచ్చాదీహి. ఇతరస్సాతి అభ్యావటస్స. యస్స గణ్ఠధురం విస్సజ్జేత్వా రితస్సాపి గణ్ఠో వత్తతేవ, న తస్స గణ్ఠో పలిబోధో. యథా తష్ఠి తష్ఠి వత్తుష్ఠి ఆగతత్థేరానం, నాపి సట్టేన సబ్బం అగణ్ఠపసుతస్స. మజ్జిమపణ్ణాసకో ఆగచ్చతి, సుత్తపదేసానం వారానశ్చ సదిసతాయ బ్యాముయ్ఠనతో. పున న ఓలోకేస్సామీతి కమ్మట్టానం గహేత్వా గణ్ఠధురం విస్సజ్జేమీతి అత్తో.

గామవాసికత్తేరేహీతి అనురాధపురవాసీహి. అనుగ్రహీత్వాతి అగ్రహీత్వా తత్త పరిచయం అకత్వా. పశ్చానికాయమణ్డలేతి దీఘాగమాదికే పశ్చాపి నికాయే సిక్ష్తితపరిసాయ. పరివత్తేస్సామీతి వణ్ణయిస్సామి. సువణ్ణభేరిన్తి సేట్ఠభేరిం. కతమాచరియానం ఉగ్గహోతి కతమేసం ఆచరియానం ఉగ్గహో, కేన పరివత్తియతీతి అధిష్పాయో. ఆచరియమగ్గోతి ఆచరియానం కథామగ్గో. అత్తనో ఆచరియానన్తి అత్తనో కథేతుం యుత్తానం ఆచరియానం. సువినిచ్చితా సబ్బా తిపేటకపరియత్తి ఏతస్మిం అట్ఠేతి సబ్బపరియత్తికో, తేపేటకోతి అత్తో. పీఠే నిసిన్నో తతో ఓతరిత్వా భూమియం తట్టికాయ నిసీదిత్వా. గతకస్సాతి పటిపత్తిగమనేన గతస్స దిట్ఠసచ్చస్స. చీవరం పారుపిత్వాతి ఆచరియస్స అపచితిదస్సనత్తం పరిమణ్డలం చీవరం పారుపిత్వా. సారేయ్యాభావతో ఉజ్జ. కారణాకారణస్స ఆజాననతో ఆజానీయో.

పోథుజ్జనికాతి పుథుజ్జనే భవా. దుప్పరిహారా బహుపరిస్సయతాయ. తథా హిస్సా ఉత్తానసేయ్యకదారకో, తరుణసస్సశ్చ నిదస్సితం. విపస్సనాయ పలిబోధో సమథయానికస్స, న విపస్సనాయానికస్స. యేభుయ్యేన హి యూనలాభీ సమథయానికోవ హోతి విపస్సనాసుఖతో. ఇతరేనాతి సమథత్తికేన. అవసేసా నవ పలిబోధా.

కమ్మట్టానదాయకవణ్ణనా

౪౨. కమ్మట్టానే నియుత్తో కమ్మట్టానికో, భావనమనుయుజ్జాన్తో. తేన కమ్మట్టానికేన. పరిచ్చిన్దిత్వాతి “ఇమస్మిం విహారే సబ్బే భిక్షూ”తి ఏవం పరిచ్చిన్దిత్వా. సహవాసీనం భిక్షూనం. ముదుచిత్తతన్తి అత్తని ముదుచిత్తతం జనేతి, అయశ్చ సహవాసీనం చిత్తమద్ధవజననాదిఅత్తో “మనుస్సానం పియో హోతి”తిఆదినయప్పవత్తేన మేత్తానిసంససుత్తేన (అ. ని. ౧౧.౧౦; పటి. మ. ౨.౨౨; మి. ప. ౪.౪.౬) దీపేతబ్బో. అనోలీనవృత్తికో హోతి సమ్మాపటిపత్తియం. దిబ్బానిపి ఆరమ్మణాని పగేవ ఇతరాని. సబ్బత్థ సబ్బస్మిం సమణకరణీయే, సబ్బస్మిం వా కమ్మట్టానానుయోగే. పుబ్బాసేవనవసేన అత్థయితబ్బం. యోగస్స భావనాయ అనుయుజ్జానం యోగానుయోగో, తదేవ కరణీయత్థేన కమ్మం, తస్స యోగానుయోగకమ్మస్స తానం నిప్పత్తిహేతు.

నిచ్చం పరిహరితబ్బత్తాతి సబ్బత్థకకమ్మట్టానం వియ ఏకదావ అననుయుజ్జాత్వా సబ్బకాలం పరిహరణీయత్తా అనుయుజ్జాతబ్బత్తా. ఏవమాదిగుణసమన్నాగతన్తి పియభావాదీహి గుణేహి సమ్పన్నం. కల్యాణమిత్తో హి సద్ధాసమ్పన్నో హోతి సీలసమ్పన్నో సుతసమ్పన్నో చాగసమ్పన్నో వీరియసమ్పన్నో సతిసమ్పన్నో సమాధిసమ్పన్నో పజ్ఞాసమ్పన్నో. తత్త సద్ధాసమ్పత్తియా సద్ధహతి తథాగతస్స బోధిం, కమ్మఫలశ్చ, తేన సమ్మాసమ్పాధియా హేతుభూతం సత్తేసు హితేసితం న పరిచ్చజతి. సీలసమ్పత్తియా సత్తానం పియో హోతి గరు భావనీయో చోదకో పాపగరహీ వత్తా వచనక్ఖమో, సుతసమ్పత్తియా సచ్చపటిచ్చసముప్పాదాదిపటిసంయుత్తానం గమ్భీరానం కథానం కత్తా హోతి, చాగసమ్పత్తియా అప్పిచ్చో హోతి సన్తుట్టో పవివిత్తో అసంసట్టో, వీరియసమ్పత్తియా ఆరద్ధవీరియో హోతి అత్తహితపరహితపటిపత్తియం, సతిసమ్పత్తియా ఉపట్టితస్సతి హోతి, సమాధిసమ్పత్తియా అవిక్ఖిత్తో సమాహితచిత్తో, పజ్ఞాసమ్పత్తియా అవిపరీతం పజానాతి. నో సతియా కుసలాకుసలానం ధమ్మానం గతియో సమన్నేసమానో పజ్ఞాయ సత్తానం హితాహితం యథాభూతం జానిత్వా సమాధినా తత్త ఏకగ్గచిత్తో హుత్వా వీరియేన సత్తే అహితం నిసేధేత్వా హితే నియోజేతి. తేన వుత్తం “పియో...పే... నియోజకోతి ఏవమాదిగుణసమన్నాగత”న్తి.

తం పన కల్యాణమిత్రం పరముక్త్యంసగతం దస్సేతుం “మమం హి”తిఆది వృత్తం. కారకభావం యోగకమ్మస్స. పకాసేతి అత్తానం పటిపత్తియా అమోఘభావదస్సనేన సముత్తేజనాయ, సమ్మహంసనాయ చ, నను కథేసి పవేణిపాలనత్తన్తి అధిప్పాయో. ఏవరూపోతి పేసలో హుత్వా బహుస్సుతో. తన్తిధరోతి సుత్తధరో తత్త కేహిచిపి అసంహిరో. వంసానురక్ఖకోతి బుద్ధానుబుద్ధవంసస్స అనురక్ఖకో. పవేణిపాలకోతి పవేణియా ఆచరియుగ్గహణస్స అనుపాలకో. ఆచరియమతికోతి ఆచరియమతియం నియుత్తో తస్సా అనతివత్తనతో. న అత్తనోమతిం పకాసేతి కథేతీతి న అత్తనోమతికో, అత్తనో మతిం పగ్గయ్య వత్తా న హోతీతి అత్తో.

“పుట్టే వృత్తఖీణాసవాదయో”తిఆది ఏకచ్చఖీణాసవతో బహుస్సుతోవ కమ్మట్టానదానే సేయ్యోతి దస్సనత్తం ఆరద్ధం. తత్త పుట్టే వృత్తఖీణాసవాదయోతి “యం కమ్మట్టానం గహేతుకామో”తిఆదినా వృత్తఖీణాసవాదికా. ఉగ్గహపరిపుచ్చానం విసోధితత్తాతి ఉగ్గహేతబ్బతో “ఉగ్గహో”తి లద్ధనామాయ కమ్మట్టానుపకారాయ పాళియా, తదత్తం పరిపుచ్చనతో “పరిపుచ్చా”తి లద్ధసమజ్ఞాయ అత్తసంవణ్ణనాయ చ విసేసతో సోధితత్తా నిగ్గుమ్మం నిజ్జటం కత్వా గహేతత్తా. ఇతో చితో చ సుత్తజ్ఞా కారణజ్ఞా సల్లక్ఖేత్వాతి పజ్జాసుపి నికాయేసు ఇతో చితో చ తస్స తస్స కమ్మట్టానస్స అనురూపం సుత్తపదజ్ఞోవ సుత్తానుగతం యుత్తిజ్ఞా సుట్టు ఉపలక్ఖేత్వా. సప్పాయాసప్పాయం యోజేత్వాతి యస్స కమ్మట్టానం ఆచిక్ఖతి, తస్స ఉపకారానుపకారం యుత్తిం మగ్గనేన యోజేత్వా, సమాదాయ వా సమ్మదేవ హదయే రపేత్వాతి అత్తో. మహామగ్గం దస్సేన్తోతి కమ్మట్టానవిధిం మహామగ్గం కత్వా దస్సేన్తో.

సబ్బత్థాతి తత్త తత్త విహారే. వత్తపటిపత్తిం కురుమానేనాతి పవిట్టకాలే ఆగస్తుకవత్తం, నిక్ఖమనకాలే గమికవత్తన్తి యథారహం తం తం వత్తం పూరేన్తేన. సబ్బపారిహారియతేలన్తి సబ్బేసం అజ్ఞానం , సబ్బేసం వా భిక్ఖూనం అత్తాయ పరిహరితబ్బతేలం. రపేమీతి అనుజానాపనం. యం తం సమ్మావత్తం పజ్జాత్తన్తి సమ్మన్తో. ఏకదివసం సాయం విస్సజ్జితేనాపీతి యోజనా. ఆరోచేతబ్బం ఆగమనకారణం. సప్పాయవేలా సరీరచిత్తానం కల్లసమయో.

చరియావణ్ణనా

౪౩. సన్తానే రాగస్స ఉస్సన్నభావేన చరణం పవత్తి రాగచరియా, సా సస్సతాసయాదయో వియ దట్టబ్బా. తథా దోసచరియాదయో. సంసగ్గో సమ్మయోగారహవసేన వేదితబ్బో, యథా “రాగమోహచరియా దోసమోహచరియా”తిఆది. సన్నిపాతో ఏకసంతతిపరియాపన్నతావసేన, యథా “రాగదోసచరియా రాగదోసమోహచరియా”తిఆది. ఇమా ఏవ హి సన్ధాయ “అపరాపి చతస్సో”తి వృత్తం. తథాతి యథా రాగాదీనం, తథా సద్ధాదీనం సంసగ్గసన్నిపాతవసేన సద్ధాబుద్ధిచరియా సద్ధావితక్కచరియా బుద్ధివితక్కచరియా సద్ధాబుద్ధివితక్కచరియాతి. ఇమా అపరాపి చతస్సో. ఏవన్తి సంసగ్గసన్నిపాతవసేన. సంసగ్గన్తి సంసజ్జనం మిస్సీకరణం “రాగసద్ధాచరియా దోససద్ధాచరియా”తిఆదినా. అనేకాతి తేసట్టి, తతో అతిరేకాపి వా, తా పన అసమ్మోహన్తేన సంయుత్తసుత్తటీకాయం విత్థారతో దస్సితాతి తత్త వృత్తనయేన వేదితబ్బా. “పకతీ”తి ఇమినా అసతి పటిపక్ఖభావనాయం తత్త తత్త సన్తానే చరియాయ సభావభూతతం దస్సేతి. ఉస్సన్నతా అజ్ఞాధమ్మేహి రాగాదీనం అధికతా, యతో రాగచరియాదీనం పచ్చయసమవాయే రాగాదయో బలవన్తో హోన్తి, అభిణ్ణజ్ఞా పవత్తన్తి. తాసం వసేనాతి ఛన్నం మూలచరియానం వసేన ఛళేవ పుగ్గలా హోన్తి. అజ్ఞాథా అనేకపుగ్గలా సియుం, తథా చ సతి అధిప్పేతత్తసిద్ధి చ న సియాతి అధిప్పాయో.

సద్దా బలవతీ హోతి రాగుస్సన్నే సంతానే తదనుగుణస్స ధమ్మస్స నియోగతో అధికభావసమ్భవతో. తేనాహ “రాగుస్స ఆసన్నగుణత్తా”తి, సినేహపరియేసనాపరిచ్ఛజనేహి సభాగధమ్మత్తాతి అత్తో. సభాగో హి దూరేపి ఆసన్నేయేవాతి సభాగతాలక్ష్ణణమిధ ఆసన్నగ్గహణం. తత్త సద్దాయ సినియ్ఘనం పసాదవసేన అకాలుస్సియం అలూఖతా , రాగుస్స పన రజ్జానవసేన. సద్దాయ పరియేసనం అధిముచ్చనవసేన తన్నిన్నతా, రాగుస్స తణ్ణాయనవసేన. సద్దాయ అపరిచ్ఛజనం ఓకప్పనవసేన అనుపక్ఖన్ఠనం, రాగుస్స అభిసజ్ఞవసేనాతి ఏవం భిన్నసభావానమ్మి తేసం యథా అలూఖతాదిసామజ్ఞోన సభాగతా, ఏవం తంసమజ్ఞీనమ్మి పుగ్గలానన్తి ఆహ “రాగచరితస్స సద్ధాచరితో సభాగో”తి.

పజ్ఞా బలవతీ హోతి దోసుస్సన్నే సంతానే తదనుగుణస్స ధమ్మస్స నియోగతో అధికభావసమ్భవతో. తేనాహ “దోసుస్స ఆసన్నగుణత్తా”తి, అనల్లీయనపరియేసనపరివజ్జనేహి సభాగధమ్మత్తాతి అత్తో. తత్త పజ్ఞాయ ఆరమ్మణస్స అనల్లీయనం తస్స యథాసభావావబోధవసేన విసంసత్తతా, దోసుస్స పన బ్యాపజ్జనవసేన. పజ్ఞాయ పరియేసనం యథాభూతదోసపవిచయో, దోసుస్స అభూతదోసనిజిగీసా. పజ్ఞాయ పరివజ్జనం నిబ్బిన్దనాదివసేన జాణుత్తానో, దోసుస్స అహితాధానవసేన ఛడ్డనన్తి ఏవం భిన్నసభావానమ్మి తేసం యథా అనల్లీయనాదిసామజ్ఞోన సభాగతా, ఏవం తంసమజ్ఞీనమ్మి పుగ్గలానన్తి ఆహ “దోసచరితస్స బుద్ధిచరితో సభాగో”తి.

అన్తరాయకరా వితక్కాతి మిచ్ఛావితక్కా మిచ్ఛాసజ్కప్పా ఉప్పజ్జన్తి మోహుస్సన్నే సంతానే తదనుగుణస్స ధమ్మస్స యేభుయ్యేన పవత్తిసబ్బావతో. తేనాహ “మోహస్స ఆసన్నలక్ష్ణణత్తా”తి, అనవట్ఠానచఙ్చలభావేహి సభాగధమ్మత్తాతి అత్తో. తత్త వితక్కస్స అనవట్ఠానం పరికప్పవసేన సవిప్పారతాయ, మోహస్స సమ్మూళ్లతావసేన బ్యాకులతాయ. తథా వితక్కస్స లహుపరివితక్కనేన తదజ్ఞచలతాయ చఙ్చలతా, మోహస్స అనోగాళ్లతాయాతి ఏవం భిన్నసభావానమ్మి తేసం యథా అనవట్ఠానాదిసామజ్ఞోన సభాగతా, ఏవం తంసమజ్ఞీనమ్మి పుగ్గలానన్తి ఆహ “మోహచరితస్స వితక్కచరితో సభాగో”తి.

తణ్ణా రాగోయేవ సభావతో, తస్మా రాగచరియావినిముత్తా తణ్ణాచరియా నత్థీతి అత్తో. తంసమ్మయుత్తోతి తేన రాగేన సమ్మయుత్తో, దోసాదయో వియ తేన విప్పయుత్తో నత్థీతి అధిప్పాయో. తదుభయన్తి తణ్ణామానద్వయం. నాతివత్తతీతి సభావతో, సమ్మయోగవసేన చ న అతిక్కమిత్వా వట్టతి. కామఞ్చోత్త యథా రాగదోసేహి సమ్మయోగవసేన సహ వత్తమానస్సపి మోహస్స ఉస్సన్నతావసేన విసుం చరియాభావో, న కేవలం మోహస్సేవ, తథా సద్ధాబుద్ధివితక్కానం. ఏవం రాగేన సతిపి సమ్మయోగే మానస్సాపి విసుం చరియాభావో యుత్తో సియా, ఏవం సన్తేపి రాగపటిఘమానదిట్టివిచిచ్ఛావిజ్ఞానం వియ అనుసయట్తో ఇమేసం రాగాదీనయేవ ఆవేణికో చరియట్తోతి, నత్తేవ మానచరియా. యతో చరియా “పకతీ”తి వుత్తా. పకతి చ సభావోతి. ఏతేనేవ దిట్టియాపి విసుం చరియాభావాభావో సంవణ్ణీతోతి దట్టబ్బో. అట్టకథాయం పన మోహచరియన్తోగధావ దిట్టిచరియాతి దస్సేతుం “మోహనిదానత్తా చా”తిఆది వుత్తం. తత్త చ-సద్దేన సమ్మయోగం సముచ్చినోతి మోహనిదానత్తా, మోహసమ్మయుత్తత్తా చాతి.

౪౪. కిం సప్పాయన్తి కీదిసం సేనాసనాదిసప్పాయం. పుబ్బాచిణ్ణం పురిమజాతీసు ఆచరితం. ఏకచ్చేతి ఉపతిస్సత్థేరం సన్ధాయాహ. తేన హి విముత్తిమగ్గే తథా వుత్తం. పుట్టే కిరాతి కిర-సద్దో అరుచిసూచనత్తో. ఇట్టప్పయోగో మనాపకిరియా. సుభకమ్మబహులో యేభుయ్యేన సోభనకమ్మకారీ. న సబ్బే రాగచరితా ఏవ హోన్తి, అలుద్ధానమ్మి పుట్టే ఇట్టప్పయోగసుభకమ్మబహులతాసమ్భవతో, సగ్గా చవిత్వా ఇధూపపత్తిసమ్భవతో చ. ఏతేన అసతి పుబ్బహేతునియామే యథావుత్తకారణమత్తేన న తేసం లుద్ధతా, లుద్ధభావహేతుకా చ రాగచరియాతి ఇమమత్తం దస్సేతి.

ఇతరేతి ఛేదనాదికమ్మబహులా నిరయాదితో ఇధూపపన్నా చ న సబ్బే దోసమోహచరితా ఏవ హోస్తీతి యోజనా. ఇధాపి యథావుత్తకారణస్య కోధనభావే, మూళ్ళభావే చ అనేకన్తికత్తా దోసమోహచరితతాయపి అనేకంసికతా వేదితబ్బా. ధాతూనం ఉస్సదనియమో యది పమాణతో, సో నత్తి, అథ సామత్తియతో, సోపి ఏకంసికో న ఉపలబ్ధతీతి దస్సేన్తో ఆహ “యథావుత్తేనేవ నయేన ఉస్సదనియమో నామ నత్తి”తి. తత్త యథావుత్తేనేవాతి “ద్విన్నం పన ధాతూన”న్తిఆదినా వుత్తప్పకారేనేవ. దోసనియమేతి సేవ్వాదిదోసాధికతాయ రాగాదిచరితో హోతీతి దోసవసేన చరియానియమే “సేవ్వాధికో రాగచరితో”తి వత్వా పున “సేవ్వాధికో మోహచరితో”తి, “వాతాధికో మోహచరితో”తి వత్వా పున “వాతాధికో రాగచరితో”తి చ వుత్తత్తా తమ్మి దోసవసేన నియమవచనం పుబ్బాపరవిరుద్ధమేవ. అపరిచ్ఛిన్నవచనన్తి పరిచ్ఛేదకారికాయ పజ్ఞాయ న పరిచ్ఛిన్దిత్వా వుత్తవచనం, అనుపపరిక్లితవచనన్తి అత్తో.

ఉస్సదకిత్తనేతి విపాకకథాయం గహితఉస్సదకిత్తనే. పుబ్బహేతునియామేనాతి పురిమభవే పవత్తలోభాదిహేతునియామేన. నియామోతి చ తేసంయేవ లోభాదీనం పటినియతో లుబ్ధనాదినభావో దట్టబ్బో. లోభో ఉస్సదో ఏతేసన్తి లోభుస్సదా, ఉస్సన్నలోభా, లోభాధికాతి అత్తో. అమోహుస్సదా చాతి ఏత్త చ-సద్దో సమ్మిణ్ణనత్తో. తేన యే ఇమే లోభుస్సదతాదీనం పచ్చేకం వోమిస్సతో చ చుద్దస పభేదా ఇచ్చితా, తే అనవసేసతో సమ్మిణ్ణేతి యథావుత్తేసు ఛస్సేవ తేసం అన్తోగధత్తా. ఫలభూతా చేత్త లోభుస్సదతాదయో దట్టబ్బా.

ఇదాని తం నేసం లోభుస్సదతాదీనం పచ్చేకం వోమిస్సకతాదిం విభాగేన దస్సేతుం “యస్స హి”తిఆది ఆరద్ధం. కమ్మాయూహనక్ష్ణేతి కమ్మకరణవేలాయం. లోభో బలవాతి లోభో తజ్ఞాయ పచ్చయసామగ్గియా సామత్తియతో అధికో హోతి. అలోభో మన్తోతి తప్పటిపక్ఖో అలోభో దుబ్బలో. కథం పనేతే లోభాలోభా అజ్ఞామజ్ఞం ఉజువిపచ్చనీకభూతా ఏకక్ష్ణే పవత్తన్తీతి? న ఖో పనేతం ఏవం దట్టబ్బం “ఏకక్ష్ణే పవత్తన్తి”తి. నికన్తిక్ఖణం పన ఆయూహనపక్ఖీయమేవ కత్వా ఏవం వుత్తం. ఏసేవ నయో సేసేసుపి. పరియాదాతున్తి అభిభవీతుం న సక్కోతి. యో హి “ఏవంసున్దరం ఏవంవిపులం ఏవంమహ్గఞ్చ న సక్కా దాతు”న్తిఆదినా అముత్తచాగతాదివసేన పవత్తాయ చేతనాయ సమ్మయుత్తో అలోభో, సో సమ్మదేవ లోభం పరియాదాతుం న సక్కోతి. దోసమోహానం అనుప్పత్తియా, తాదిసపచ్చయలాభేన చ అదోసామోహ బలవన్తో. తస్మాతి లోభాదోసామోహానం బలవభావతో, అలోభదోసమోహానఞ్చ దుబ్బలభావతోతి వుత్తమేవ కారణం పచ్చామసతి. సోతి తంసమగ్గీపుగ్గలో. తేన కమ్మేనాతి తేన లోభాదిఉపనిస్సయవతా కుసలకమ్మునా. సుఖసీలోతి సఖిలో. తమేవత్తం “అక్కోధనో”తి పరియాయేన వదతి.

పురిమనయేనేవాతి పుబ్బే వుత్తనయానుసారేన మన్దా అలోభాదోసా లోభదోసే పరియాదాతుం న సక్కోన్తి, అమోహో పన బలవా మోహం పరియాదాతుం సక్కోతీతి ఏవం తత్త తత్త వారే యథారహం అతిదేసత్తో వేదితబ్బో. దుట్టోతి కోధనో. దన్తోతి మన్దపజ్ఞో. సీలకోతి సుఖసీలో.

ఏత్త చ లోభవసేన, దోసమోహలోభదోసలోభమోహదోసమోహలోభదోసమోహావసేనాతి తయో ఏకకా, తయో దుకా, ఏకో తికోతి లోభాదిఉస్సదవసేన అకుసలపక్ఖేయేవ సత్త వారా, తథా కుసలపక్ఖే అలోభాదిఉస్సదవసేనాతి చుద్దస వారా లబ్బన్తి. తత్త అలోభదోసామోహ, అలోభాదోసమోహ, అలోభదోసమోహ బలవన్తోతి ఆగతేహి కుసలపక్ఖే తతియదుతియపరమవారేహి దోసుస్సదమోహుస్సదదోసమోహుస్సదవారా గహితా ఏవ హోన్తి, తథా అకుసలపక్ఖే లోభాదోసమోహ, లోభదోసామోహ, లోభాదోసామోహ బలవన్తోతి ఆగతేహి తతియదుతియపరమవారేహి

అదోసుస్సదఅమోహుస్సదఅదోసామోహుస్సదవారా గహితా ఏవాతి అకుసలకుసలపక్ఖేసు తయో తయో వారే అన్తోగధే కత్వా అట్టేవ వారా దస్సితా. యే పన ఉభయేసం మిస్సతావసేన లోభాలోభుస్సదవారాదయో అపరే ఏకూనపజ్ఞాస వారా దస్సితబ్బా, తే అలబ్బనతో ఏవ న దస్సితా. న హి ఏకస్మిం సంతానే అన్తరేన అవత్తన్తరం “లోభో చ బలవా, అలోభో చా”తిఆది యుజ్జతీతి, పటిపక్ఖవసేన వా హి ఏతేసం బలవదుబ్బలభావో, సహజాతధమ్మవసేన వా. తత్త లోభస్స తావ పటిపక్ఖవసేన అలోభేన అనధిభూతతాయ బలవభావో, తథా దోసమోహానం అదోసామోహేహి. అలోభాదీనం పన లోభాదిఅభిభవనతో, సబ్బేసజ్ఞ సమానజాతియమభిభుయ్య పవత్తివసేన సహజాతధమ్మతో బలవభావో. తేన వుత్తం అట్టకథాయం “లోభో బలవా అలోభో మన్తో, అదోసామోహో బలవన్తో దోసమోహో మన్దా”తి. సో చ నేసం మన్దబలవభావో పురిమూపనిస్సయతో తథా ఆసయస్స పరిభావితతాయ వేదితబ్బో.

యో లుద్ధోతి వుత్తోతి యో ఉస్సదకిత్తనే “లుద్ధో”తి వుత్తో, అయం ఇథ చరియావిచారే “రాగచరితో”తి వేదితబ్బో. దుట్టదన్ధాతి “దుట్టో, దన్తో”తి చ వుత్తా యథాక్కమం దోసమోహచరితా. పజ్ఞావాతి సాతిసయం సప్పజ్ఞో. యతో సద్ధావితక్కేసు విజ్ఞమానేసుపి బుద్ధిచరితోతి వుచ్చతి. అలోభాదోసానం బలవభావో సద్ధూపనిస్సయతాయ వినా న హోతీతి ఆహ “అలుద్ధఅదుట్టా పసన్నపకతితాయ సద్ధాచరితా”తి.

అయజ్ఞ నయో సాధారణతో వుత్తోతి నిబ్బత్తితపుబ్బహేతునియామవసేనేవ బుద్ధిచరితాదికేపి దస్సేతుం “యథా వా”తిఆది వుత్తం. తత్త అమోహపరివారేనాతి అమోహపరిక్ఖిత్తేన, ఉపనిస్సయతో సమ్మయోగతో చ పజ్ఞాయ అభిసజ్జతేనాతి అత్తో. సేనపదత్తయేపి ఏసేవ నయో. లోభాదినా వోమిస్సపరివారేనాతి ఏత్త లోభమోహాదినా అజ్ఞామజ్ఞాఅవిరుద్ధవోమిస్సపరివారేనాతి అత్తో. అవిరోధో చ యుగగ్గాహవసేన అప్పవత్తియా వేదితబ్బో. తథా హి సద్ధానుసారిధమ్మానుసారిగోత్తాని అజ్ఞామజ్ఞామ్మి భిన్నసభావానేవ. ఏకంసేన చ మిస్సకచరియాపి సమ్మటిచ్చితబ్బా పుబ్బహేతునియామేన చరియాసిద్ధితో. తథా చేవ ఉస్సదకిత్తనం పవత్తం యథారహం లోభాలోభాదీనం విపాకస్స పచ్చయభావతో. తేనాహ పటిసమ్మిదామగ్గే (పటి. మ. ౧.౨౩౨) -

“గతిసమ్మత్తియా ఇథాసమ్మయుత్తే కతమేసం అట్టన్నం హేతునం పచ్చయా ఉపపత్తి హోతి?
కుసలకమ్మస్స జవనక్ఖణే తయో హేతు కుసలా తస్మిం ఖణే జాతచేతనాయ సహజాతపచ్చయా హోన్తి, తేన వుచ్చతి కుసలమూలపచ్చయాపి సజ్ఞారా. నికన్తిక్ఖణే ద్వే హేతు అకుసలా తస్మిం ఖణే జాతచేతనాయ సహజాతపచ్చయా హోన్తి, తేన వుచ్చతి అకుసలమూలపచ్చయాపి సజ్ఞారా. పటిసన్దిక్ఖణే తయో హేతు అబ్యాకతా తస్మిం ఖణే జాతచేతనాయ సహజాతపచ్చయా హోన్తి, తేన వుచ్చతి నామరూపపచ్చయాపి విజ్ఞాణం, విజ్ఞాణపచ్చయాపి నామరూప”న్తి -

ఆది . పుబ్బహేతునియామేన చ యథా తిహేతుకస్స పజ్ఞావేయ్యత్తియం, న తథా దుహేతుకస్స. యథా చ దుహేతుకస్స ఇతికత్తబ్బతా నేపక్కం, న తథా అహేతుకస్స. ఏవం లోభుస్సదాదయో పుగ్గలా రాగచరితాదయో హోన్తీతి నిట్టమేత్త గత్తబ్బన్తి. యథావుత్తమత్తం నిగమవసేన దస్సేతుం “ఏవం లోభాదీసూ”తిఆది వుత్తం.

౪౫. తత్తాతి తస్మిం పుచ్చావచనే. నయోతి జానననయో. పుగ్గలాధిట్టానేన వుత్తోపి అత్తో ధమ్మముఖేనేవ పజ్ఞాయతీతి ధమ్మాధిట్టానేనాహ “చరియాయో విభావయే”తి. పకతిగమనేనాతి అకిత్తిమేన సభావగమనేన.

చాతురియేనాతి చాతురభావేన సింహారేన. ఉక్కుటికన్తి అసమ్ముట్టమజ్ఞం. ఖణన్తో వియాతి భూమిం ఖణన్తో వియ. అనుకడ్డితన్తి పాదనిక్లేపసమయే కడ్డన్తో వియ పాదం నిక్లేపతి. తేనస్స పదం అనుకడ్డితం పచ్చతో అఞ్చితం హోతి. పరిబ్యాకులాయాతి పరితో ఆలుళితాయ. ఛమ్మితో వియాతి విత్థాయన్తో వియ. భీతో వియాతి కేచి. సహసానుపీళితన్తి అగ్గపాదేన, పణ్ణీయా చ సహసావ సన్నిరుజ్ఞితం. వివట్టచ్చదస్సాతి వినివట్టచ్చదనస్స పహీనకిలేసస్స. ఇదమీదిసం పదన్తి భగవతో పదం దిస్సా వదతి.

పాసాదికన్తి పసాదావహం. మధురాకారన్తి ఇట్టాకారం. థద్ధాకారన్తి థమ్మితాకారం. అతరమానోతి నతరమానో, సణికన్తి అత్తో. సమోధాయాతి సమ్మదేవ ఓధాయ అవిక్ఖిపిత్వా. నిపజ్జిత్వాతి కాయపసారణలక్ఖణాయ నిపజ్జాయ సేయ్యాయ నిపజ్జిత్వా సయతి నిద్దాయతి. పక్ఖిత్తకాయోతి అవక్ఖిత్తకాయో అవసో వియ సహసా పతితకాయో. దుస్సణ్ణానన్తి విరూపసన్నివేసం. విక్ఖిత్తకాయోతి ఇతో చితో చ ఖిత్తఅజ్ఞపచ్చజ్ఞో.

సమ్మరివత్తకన్తి సమ్మరివత్తిత్వా. ఆలోళయమానో వాలికాకచవరాని ఆకులయన్తో.

నిపుణమధురసమసక్కుచ్చకారీతి సుకోసల్లం సుందరం అవిసమం సాభిసజ్ఞారఞ్చ కరణసీలో. గాళ్ళథద్ధవిసమకారీతి ధిరం అసిథిలం విసమఞ్చ కరణసీలో. అపరిచ్ఛిన్నం అపరినిట్టితం.

ముఖపూరకన్తి ముఖస్స పూరణం మహంతం. అరసపటిసంవేదీతి నరసపటిసంవేదీ. భాజనే ఛడ్డేన్తోతి బోజనభాజనే సిత్థాని ఛడ్డేన్తో. ముఖం మక్ఖేన్తోతి బహిముఖం మక్ఖేన్తో.

కిలన్తరూపో వియాతి తస్స అసహనేన ఖేదప్పత్తో వియ. అఞ్ఞాణుపేక్ఖాయాతి అఞ్ఞాణభూతాయ ఉపేక్ఖాయ. అఞ్ఞాణసజ్ఞతాయ ఉపేక్ఖాయాతి కేచి.

మాయాదీసు సన్తదోసపటిచ్చదనలక్ఖణా మాయా. అసన్తగుణపకాసనలక్ఖణం సారేయ్యం. ఉన్నతిలక్ఖణో మానో. అసన్తగుణసమ్భావనాముఖేన పటిగ్గహణే అమత్తఞ్ఞాతాలక్ఖణా పాపిచ్చతా. సన్తగుణసమ్భావనాముఖేన పటిగ్గహణే అమత్తఞ్ఞాతాలక్ఖణా మహిచ్చతా. సకలాభేన అసన్తుస్సనలక్ఖణా అసన్తుట్టితా. విజ్ఞనట్టేన సింఘం, సింహారతానాగరికభావసజ్ఞాతం కిలేససింఘం. అత్తనో సరీరస్స, చీవరాదిపరిక్ఖారస్స చ మణ్ణనవసేన పవత్తం లోలుప్పం చాపల్యం. ఏవమాదయోతి ఏత్థ ఆది-సద్దేన అహిరికానోత్తప్పమదప్పమాదాదయో సజ్ఞయ్యన్తి.

పరాపరాధస్స ఉపనయ్యనలక్ఖణో ఉపనాహో. పరేసం గుణమక్ఖణలక్ఖణో మక్ఖో. పరస్స గుణే డంసిత్వా అపనేన్తో వియ యుగ్గాహలక్ఖణో పళాసో. పరసమ్మత్తిఉసూయనలక్ఖణా ఇస్సా. అత్తసమ్మత్తినిగూహనలక్ఖణం మచ్చరియం. ఇథ ఆది-సద్దేన దోవచస్సతాపాపమిత్తతాదీనం సజ్ఞహో దట్టబ్బో.

అనుస్సాహనం థినం. అసత్తివిఘాతో మిద్ధం. చేతనో అవూపసమో ఉద్ధచ్చం. విప్పటిసారో కుక్కుచ్చం. సంసయో విచికిచ్చా. అయోనిసో దళ్ళగ్గాహో ఆధానగ్గాహితా. యథాగహితస్స మిచ్చాగాహస్స దుబ్బివేరియతా దుప్పటినిస్సగ్గియతా. ఇథ ఆది-సద్దేన ముట్టసచ్చఅసమ్మజ్ఞాదీనం సజ్ఞహో దట్టబ్బో.

ముత్తచాగతాతి విస్సట్టచాగతా నిస్సజ్ఞపరిచ్ఛాగో. యథా మాయాదయో, తథా పవత్తా అకుసలక్షణ్ణా, యథా అరియానం దస్సనకామతాదయో, తథా పవత్తా కుసలక్షణ్ణా వేదితబ్బా.

పసాదనీయట్టానం నామ వత్తుత్తయం. సంవేజనీయట్టానాని జాతిఆదీని. కుసలానుయోగేతి కుసలధమ్మభావనాయం. “ఏవ ఇచ్చ ఏవ ఇచ్చ కరిస్సామీ”తి కిచ్ఛానం రత్తిభాగే పరివితక్కునం రత్తిం ధూమాయనా. తథావితక్కితానం తేసం దివసభాగే అనుట్టానం దివా పజ్జలనా. హురాహురం ధావనాతి ఇతో చితో చ తత్త తత్త ఆరమ్మణే చిత్తవోసగ్గో. తేనేవాహ “ఇదం పురే చిత్తమచారి చారికం, యేనిచ్చకం యత్థకామం యథాసుఖ”న్తి (ధ. ప. ౩౨౬), “చిత్తమస్స విధావతీ”తి (సం. ని. ౧.౫౫) చ.

ధమ్మప్పవత్తిదస్సనాది చ పాళియం, అట్టకథాయ ఇచ్చ అనాగతమేవాతి న సక్కా వత్తున్తి “సబ్బాకారేనా”తి వుత్తం. కి ఇచ్చి కి ఇచ్చి ఆగతమ్మి అత్థేవాతి హి అధిప్పాయో. “న సారతో పచ్చేతబ్బ”న్తి వత్తా తత్త కారణం దస్సేన్తో “రాగచరితస్స హీ”తి ఆదిమాహ. అప్పమాదవిహారిణోతి తత్త వినిధాయ భావం పటిపజ్జనేన అప్పమాదకారిణో. భిన్నలక్షణా ఇరియాపథాదయోతి చాతురియేన అచాతురియేన సణికం, సహసా చ గమనాదయో. న ఉపపజ్జన్తితి న యుజ్జన్తి. పుచ్చిత్యా జానితబ్బన్తి ధమ్మప్పవత్తిఆదిం పుచ్చిత్యా జానితబ్బం.

౪౬. సప్పాయం హితం, కిలేసవిఘాతీతి అత్తో. అధోతవేదికన్తి అపరిసుద్ధపరిక్షేపవేదికం. భూమట్టకన్తి భూమితలేయేవ ఉట్టాహితం ఉపరిమతలరహితం. ఏకతో ఓనతస్స పబ్బతపాదస్స హేట్టాభాగో అకతభిత్తిభూమిపరికమ్మో అకతపబ్బారో. జతుకాభరితన్తి అధోముఖాహి ఓలమ్మమానముఖాహి ఖుద్దకవగ్గులీహి పరిపుణ్ణం. ఓలుగ్గవిలుగ్గన్తి చిన్నభిన్నం. ఉజ్జజ్జలం లూఖధూసరం ఛాయూదకరహితం. సీహబ్బగ్గాదిభయేన సాసజ్కం. దురూపన్తి విరూపం. దుబ్బణ్ణన్తి అసున్దరవణ్ణం, దుస్సణ్ణానం వా. జాలాకారేన కతపూవం జాలపూవం. సాణి వియ ఖరసమ్మస్సన్తి సాణిఫలకో వియ దుక్ఖసమ్మస్సం. భారికభావేన, అన్తరన్తరా తున్నకరణేన చ కిచ్చపరిహరణం. ఆణిగణ్ఠికాహతోతి ఆణినా, గణ్ఠియా చ హతసోభో. ఇదం రాగచరితస్స సప్పాయం, ఏవమస్స కిలేససముదాచారో న హోతీతి అధిప్పాయో. ఏసేవ నయో సేసేసుపి.

దిసాముఖన్తి దిసాభిముఖం, అబ్బోకాసాభిముఖన్తి అధిప్పాయో. మహాకసిణన్తి మహాన్తం కసిణమణ్డలం. సేసం సేనాసనాదీసు యం వత్తబ్బం మోహచరితస్స, తం దోసచరితస్స వుత్తసదిసమేవ.

వితక్కువిధావనస్సేవ పచ్చయో హోతి యథా తం ఆయస్మతో మేఘియత్థేరస్స. దరీముఖేతి పబ్బతవివరే. పరిత్తిన్తి సుప్పసరావమత్తం.

పభేదపరిచ్ఛేదతో నిదానపరిచ్ఛేదతో విభావనపరిచ్ఛేదతో సప్పాయపరిచ్ఛేదతోతి పచ్చేకం పరిచ్ఛేద-సద్ధో యోజేతబ్బో. విభావనాతి “అయం రాగచరితో”తి ఆదినా జాననవిభావనా. ఏకచ్చకసిణానుస్సతిట్టానమత్తస్స పసగ్గేన కథితత్తా వుత్తం “న చ తావ చరియానుకూలం కమ్మట్టానం సబ్బాకారేన ఆవికత”న్తి.

చత్తాలీసకమ్మట్టానవణ్ణనా

౪౭. సజ్ఞాతనిద్దేసతోతి సజ్ఞాతానం “చత్తాలీసాయా”తి సజ్ఞ్యావసేన గహితానం ఉద్దిట్టానం నిద్దేసతో. “ఏత్త ఏత్తకాని ఉపచారజ్ఞానావహాని, ఏత్తకాని అప్పనాజ్ఞానావహానీ”తి ఉపచారప్పనావహతో. “ఏత్తకాని ఏకజ్ఞానికాని, ఏత్తకాని

దుకతికజ్ఞానికాని, ఏత్తకాని సకలజ్ఞానికానీ”తి యూనప్పభేదతో. “ఏతేసు అజ్ఞసమతిక్కమో, ఏతేసు ఆరమ్మణసమతిక్కమో”తి ఏవం సమతిక్కమతో. “ఏత్తకానేత్త వడ్డేతబ్బాని, ఏత్తకాని న వడ్డేతబ్బానీ”తి వడ్డనావడ్డనతో. ఆరమ్మణతోతి సభావధమ్మనిమిత్తనవత్తబ్బవసేన, చలితాచలితవసేన చ ఆరమ్మణవిభాగతో. భూమితోతి కామావచరాదిభూమివిభాగతో. గహణతోతి దిట్టాదివసేన గహణవిభాగతో. పచ్చయతోతి ఆరుప్పాదీనం యధారహం పచ్చయభావతో. చరియానుకూలతోతి రాగచరియాదీనం అనుకూలభావతో.

కమ్మట్టానానీతి ఆరమ్మణభావేన యోగకమ్మస్స పవత్తిట్టానాని. చతుక్కుజ్ఞానికాతి చతుబ్బిధరూపావచరజ్ఞానవన్తో, తేసం ఆరమ్మణభూతాతి అట్తో. చతుక్కునయవసేన చేతం వుత్తం. తికచతుక్కుజ్ఞానికేసూతి తికజ్ఞానికేసు పురిమేసు బ్రహ్మవిహారేసు, చతుక్కుజ్ఞానికేసు ఆనాపానకసిణేసు. సీసేసూతి వుత్తావసేసేసు ఏకవీసతియా కమ్మట్టానేసు.

దిబ్బచక్కునా దిట్టహదయరూపస్స సత్తస్స చిత్తం ఆదికమ్మికో చేతోపరియజ్ఞాణేన పరిచ్ఛిన్నితుం సక్కోతి, న ఇతరస్సాతి కసిణఫరణం చేతోపరియజ్ఞాణస్స పచ్చయో హోతి. తేన వుత్తం “పరసత్తానజ్ఞా చేతసా చిత్తమజ్ఞాతుం సమత్తో హోతి”తి. ఓకాసేన పరిచ్ఛిన్నత్తాతి అత్తనో రితోకాసేన పరిచ్ఛిన్నత్తా. తథా ఉగ్గహకోసల్లస్స సమ్మాదితత్తా పరిచ్ఛిన్నాకారేనవ తాని ఉపతిట్ఠన్తి, తస్మా న తత్త వడ్డనాతి అధిప్పాయో. సచే పన కోచి వడ్డేయ్య, న తేన కోచి గుణోతి దస్సేన్తో ఆహ “ఆనిసంసాభావా చా”తి. “తేసు పనా”తిఆదినా తమేవ ఆనిసంసాభావం వివరతి. యస్మా వడ్డీతేసు కుణపరాసియేవ వడ్డతి, అవడ్డీతేపి కామరాగవిక్ఖమ్భనా హోతియేవ, తస్మా ఆనిసంసాభావో. విభూతాతి విపులారమ్మణతాయ సుపాకటా, వడ్డీతనిమిత్తతాయ అప్పమాణారమ్మణభావేన పరిబ్యత్తాతి అట్తో.

కేవలన్తి సకలం అనవసేసం. “పథవిం ఇమ”న్తి వచనం ఉపట్టానాకారేన వుత్తం, న నిమిత్తస్స వడ్డనేనాతి అధిప్పాయో. లాభిత్తాతి సాతిసయం లాభితాయ, ఉక్కుంసగతవసిభావతోతి అట్తో. థేరో హి పరమాయ వసిపత్తియా అస్సమణ్ణలే అస్సం సారేన్తో వియ యత్త తత్త నిసీన్నోపి రితోపి తం యూనం సమాపజ్జతేవ. తేనస్స సమన్తతో నిమిత్తం వడ్డీతం వియ ఉపట్టాసి. తేన వుత్తం “సబ్బదిసాసు”తిఆది.

వుత్తాతి ధమ్మసజ్ఞహి వుత్తా. మహాన్తేతి విపులే. నిన్నుథలాదివసేన హి ఏకదేసే అట్టత్వా సమన్తతో గహణవసేన సకలసరీరే నిమిత్తం గణ్ణన్తస్స తం మహాన్తం హోతి. మహాన్తే వా సరీరే. అప్పకేతి సరీరస్స ఏకదేసే నిమిత్తం గణ్ణాతీతి యోజనా. అప్పకే వా ఖుద్దకే దారకసరీరే. ఏతన్తి అసుభనిమిత్తం. ఆదీనవన్తి “అసుభరాసి ఏవ వడ్డతి, న చ కోచి ఆనిసంసో”తి వుత్తం ఆదీనవం.

సీసానిపి న వడ్డేతబ్బానీతి సజ్ఞేపతో వుత్తమత్తం ఉపపత్తితో వివరితుం “కస్మా”తిఆది వుత్తం. పిచుపిణ్ణాదివసేన ఉపట్టహన్తమ్మి నిమిత్తం వాతసజ్ఞాతసన్నిస్సయన్తి కత్వా వుత్తం “వాతరాసియేవ వడ్డతీ”తి. ఓకాసేన పరిచ్ఛిన్నన్తి నాసికగ్గముఖనిమిత్తాదిఓకాసేన సపరిచ్ఛేదం. వాయోకసిణవడ్డనే వియ న ఏత్త కోచి గుణో, కేవలం వాతవడ్డనమేవాతి ఆహ “సాదీనవత్తా”తి. తేనన్తి బ్రహ్మవిహారానం. నిమిత్తన్తి ఆరమ్మణం. న చ తేన అత్తో అత్తీతి తేన సత్తరాసివడ్డనేన పథవీకసిణాదివడ్డనే వియ కిజ్ఞీ పయోజనం నత్తి. పరిగ్గహవసేనాతి అపరిగ్గహితస్స భావనావిసయస్స పరిగ్గహవసేన, న నిమిత్తవడ్డనవసేన. తేనాహ “ఏకావాసద్విఆవాసాదినా”తిఆది. ఏత్తాతి బ్రహ్మవిహారభావనాయం. యదయన్తి యం పటిభాగనిమిత్తం అయం యోగీ. సీమాసమ్మేదేనేవ హేత్త ఉపచారజ్ఞానుప్పత్తి, న నిమిత్తుప్పత్తియా. యది ఏవం కథం

పరిత్రాదిఆరమ్మణతా రూనస్సాతి ఆహ “పరిత్రఅప్పమాణారమ్మణతాపేత్త పరిగ్గహవసేనా”తి, కతిపయే సత్తే పరిగ్గహేత్వా పవత్తా మేత్తాదయో పరిత్రారమ్మణా, బహుకే అప్పమాణారమ్మణాతి అత్థో. ఆకాసం కసిణ్ణగ్గాటిమత్తా న వడ్డేతబ్బన్తి యోజనా. వక్ఖతి వా యం తేన సమ్మన్దితబ్బం. పరికప్పజమేవ ఆరమ్మణం వడ్డేతుం సక్కా, న ఇతరన్తి ఆహ “న హి సక్కా సభావధమ్మం వడ్డేతు”న్తి . ఆరుప్పానం పరిత్రఅప్పమాణారమ్మణతా పరిత్రకసిణ్ణగ్గాటిమాకాసే, విపులకసిణ్ణగ్గాటిమాకాసే చ పవత్తియా వేదితబ్బా. సేసాని బుద్ధానుస్సతిఆదీని దస కమ్మట్టానాని. అనిమిత్తత్తాతి పటిభాగనిమిత్తాభావా.

పటిభాగనిమిత్తారమ్మణానీతి పటిభాగనిమిత్తభూతాని ఆరమ్మణాని. సేసాని అట్టారస. సేసాని ఛాతి చత్తారో బ్రహ్మవిహారా, ఆకాసానఞ్చాయతనం, ఆకేఞ్చఞ్జాయతనన్తి ఇమాని సేసాని ఛ. విస్సన్దమానపుబ్బతాయ విపుబ్బకం. పగ్గరమానలోహితతాయ లోహితకం. కిమీనం పచలనేన పుళువకం, చలితారమ్మణం వుత్తం. వాతపానవివరాదీహి అన్తోపవిట్టస్స సూరియాలోకాదికస్స చలనాకారో పఞ్ఞాయతీతి ఓభాసమణ్డలారమ్మణమ్మి చలితారమ్మణం వుత్తం. పుబ్బభాగేతి పటిభాగనిమిత్తప్పవత్తియా పుబ్బభాగే. సన్నిసిన్నమేవాతి సన్తం నిచ్చలమేవ.

దేవేసూతి కామావచరదేవేసు, తత్త అసుభానం పటికూలస్స చ ఆహారస్స అభావతో. అస్సాసపస్సాసానం బ్రహ్మలోకే అభావతో “ఆనాపానస్సతి చా”తి వుత్తం.

దిట్ఠేనాతి దిట్ఠేన వత్తునా కారణభూతేన. గహేతబ్బానీతి ఉగ్గహేతబ్బాని, ఉప్పాదేతబ్బఉగ్గహానిమిత్తానీతి అత్థో. తేనాహ “పుబ్బభాగే”తిఆది. తస్సాతి కాయగతాసతియా. ఉచ్చసస్సాదీనం పత్తేసు పచలమానవణ్ణగ్గహణముఖేన వా తస్స గహేతబ్బత్తా వుత్తం “వాయోకసిణం దిట్ఠపుట్ఠేనా”తి. న ఆదికమ్మికేన గహేతబ్బానీతి ఆదికమ్మికేన న గహేతబ్బాని, భావనారమ్మవసేన న పట్టపేతబ్బాని, హేట్టిమే తయో బ్రహ్మవిహారే, కసిణేసు రూపావచరచతుత్థజ్ఞానఞ్చ అనధిగత్త్వా సమ్మాదేతుం అసక్కుణేయ్యత్తా.

ఇమేసు పన కమ్మట్టానేసూతి ఏత్త కమ్మట్టానగ్గహణేన యథారహం ఆరమ్మణానం, రూనానఞ్చ గహణం వేదితబ్బం. సుఖవిహారస్సాతి దిట్ఠధమ్మసుఖవిహారస్స.

“ఏకాదస కమ్మట్టానాని అనుకూలానీ”తి ఉజ్జవిపచ్చనీకవసేన చేతం వుత్తం. ఏవం సేసేసుపి. వక్ఖతి హి “సబ్బఞ్ఛోత”న్తిఆది. అనుకూలాని రాగవిక్ఖమ్భనస్స ఉపాయభావతో. అట్ట అనుకూలానీతి యోజనా. ఏవం సేసేసు. ఏకన్తి ఇదం అనుస్సతిఅపేక్ఖం అనుస్సతీసు ఏకన్తి, న మోహచరితవితక్కుచరితాపేక్ఖం తేసం అఞ్ఞాస్సాపి అనుకూలస్స అలబ్బనతో . “సద్ధాచరితస్స పురిమా ఛ అనుస్సతియో”తి ఇదం అతిసప్పాయవసేన వుత్తం. ఇమస్సేవ ఉజ్జవిపచ్చనీకం ఇమస్స అతిసప్పాయన్తి గహేతబ్బస్స విసేసస్స అభావతో సబ్బచరితానం అనుకూలాని. పరిత్తన్తి సరావమత్తం, అప్పమాణన్తి తతో అధికపమాణం. పరిత్తం వా సుప్పసరావమత్తం, అప్పమాణం అధికపమాణం ఖలమణ్డలాదికసిణభావేన పరిగ్గహేతం.

చత్తారో ధమ్మాతి చత్తారో మనసికరణీయా ధమ్మా. ఉత్తరీతి సీలసమ్మదా, కల్యాణమిత్తతా, సప్పాయధమ్మస్సవనం, వీరియం; పఞ్ఞాతి ఇమేసు పఞ్చాసు ధమ్మేసు పతిట్టానతో ఉపరి. అసుభాతి అసుభభావనా ఏకాదససు అసుభకమ్మట్టానేసు భావనానుయోగా. మేత్తాతి అనోధిసో, ఓధిసో వా పవత్తా మేత్తాభావనా. ఆనాపానస్సతీతి సోళసవత్తుకా ఆనాపానస్సతిసమాధిభావనా. వితక్కుపచ్చేదాయాతి మిచ్చావితక్కానం ఉపచ్చిన్దనత్తాయ. అనిచ్చసఞ్ఞాతి “సబ్బే సఞ్ఞారా

అనిచ్చా”తి (అ. ని. 3.౧౩౭; ధ. ప. ౨౭౭; మహాని. ౨౭) ఏవం పవత్రా అనిచ్చానుపస్సనా. అస్మీమానసముగ్ధాతాయాతి “అస్మీ”తి ఉప్పజ్జనకస్స నవవిధస్సాపి మానస్స సముచ్చిన్ననాయ. ఏత్త హి ఏకస్సేవ చత్తారో ధమ్మా భావేతబ్బా వుత్తా, న ఏకస్స చతుచరియతాయ. తేన విజ్ఞాయతి “సబ్బానిపి కమ్మట్టానాని సబ్బాకుసలవిక్లమ్భనాని సబ్బకుసలపరిబ్రూహనానీ”తి.

ఏకస్సేవ సత్త కమ్మట్టానాని వుత్తాని, న చాయస్మా రాహులో సబ్బచరితోతి అధిష్సాయో. వచనమత్తేతి “అసుకకమ్మట్టానం అసుకచరితస్స అనుకూల”న్తి ఏవం వుత్తవచనమత్తే. అధిష్సాయోతి తథావచనస్స అధిష్సాయో. సో పన “సబ్బజ్ఞోత”న్తిఆదినా విభావితో ఏవ.

౪౮. “పియో గరూ”తిఆదినా (అ. ని. ౭.౩౭) వుత్తప్పకారం కల్యాణమిత్తం. “అత్తనో పత్తచీవరం సయమేవ గహేత్వా”తిఆదినా వుత్తనయేన ఉపసజ్జమిత్వా. సోమనస్సమేవ ఉప్పజ్జతి “ఏవం బహుపరిస్సయాయం అత్తభావో రానేయేవ మయా నియ్యాతితో”తి. తేనాహ “యథా హి”తిఆది.

అతజ్జనీయోతి న తజ్జేతబ్బో న నిగ్గహేతబ్బో. స్వాయం అతజ్జనీయభావో దోవచస్సతాయ వా సియా, ఆచరియే అనివిట్టపేమతాయ వాతి తదుభయం దస్సేతుం “దుబ్బచో వా”తిఆది వుత్తం. యో హి ఆచరియేన తజ్జయమానో కోపఞ్చ దోసఞ్చ అపచ్చయఞ్చ పాతుకరోతి, యో వా “కిమస్స సన్నికే వాసేనా”తి పక్కమతి, అయం దువిధోపి అతజ్జనీయో. ధమ్మేనాతి ఓవాదానుసాసనిధమ్మేన. గూళ్లం గన్తన్తి కమ్మట్టానగన్తం, సచ్చపటిచ్చసముప్పాదాదిసహితం గమ్మీరం సుజ్ఞాతాపటిసంయుత్తఞ్చ.

తుష్ఠాకమత్థాయాతి వుత్తేతి “సతపోరిసే పపాతే పతనేన తుష్ఠాకం కోచి అత్థో హోతీ”తి కేనచి వుత్తే. ఘంసేన్తోతి “మనుస్సకక్కేన తుష్ఠాకం కోచి అత్థో”తి వుత్తే ఘంసేన్తో నిరవసేసం అత్తభావం ఖేపేతుం ఉస్సహేయ్యం. “మమ అస్సాసపస్సాసనిరున్తనేన తుష్ఠాకం కోచి రోగవూపసమాదికో అత్థో అత్థీ”తి కేనచి వుత్తే. తీహిపి భిక్షూహి ఆచరియే భత్తిపవేదనముఖేన వీరియారమ్భో ఏవ పవేదితో.

౪౯. అజ్ఞాత్త పవత్తిత్వాపి చిత్తం ఆగమ్మ యత్థ సేతి, సో తస్స ఆసయో “మిగాసయో” వియ, ఆసయో ఏవ అజ్ఞాసయో. సో దువిధో విపన్నో, సమ్మన్నోతి. తత్త విపన్నో సస్సతాదిమిచ్చాభినివేసనిస్సితో. సమ్మన్నో దువిధో వట్టనిస్సితో, వివట్టనిస్సితోతి. తేసు వివట్టనిస్సితో అజ్ఞాసయో “సమ్మన్నజ్ఞాసయేనా”తి ఇధాధిప్పేతో. ఇదాని నం విభాగేన దస్సేతుం “అలోభాదీనం వసేనా”తిఆది వుత్తం. తత్త ఛహాకారేహితి అలుబ్బనాదీహి ఛహి ఆకారేహి. సమ్మన్నజ్ఞాసయేనాతి పుబ్బభాగియానం సీలసమ్మదాదీనం సాధనవసేన, లోకుత్తరానం ఉపనిస్సయభావేన చ సమ్మన్నో అజ్ఞాసయో ఏతస్సాతి సమ్మన్నజ్ఞాసయో, తేన. అలోభాదయో హి అనేకదోసవిధమనతో, అనేకగుణావహతో చ సత్తానం బహుకారా విసేసితో యోగినో. తథా హి అలోభాదయో మచ్ఛేరమలాదీనం పటిపక్లభావేన పవత్తన్తి. వుత్తం హేతం (ధ. స. అట్ట. ౧ మూలరాసీవణ్ణనా) –

“అలోభో మచ్ఛేరమలస్స పటిపక్ల, అదోసో దుస్సీల్యమలస్స, అమోహో కుసలేసు ధమ్మేసు అభావనాయ. అలోభో చేత్త దానహేతు, అదోసో సీలహేతు, అమోహో భావనాహేతు. తేసు చ అలోభేన అనధికం గణ్ఠాతి లుద్ధస్స

అధికగ్రహణతో, అదోసేన అనూనం దుట్టస్స ఊనగ్రహణతో, అమోహేన అవిపరీతం మూళ్లస్స విపరీతగ్రహణతో.

“అలోభేన చేత్థ విజ్ఞమానం దోసం దోసతో ధారేన్తో దోసే పవత్తతి, లుద్ధో హి దోసం పటిచ్చాదేతి. అదోసేన విజ్ఞమానం గుణం గుణతో ధారేన్తో గుణే పవత్తతి, దుట్టో హి గుణం మక్ఖేతి. అమోహేన యాథావసభావం యాథావసభావతో ధారేన్తో యాథావసభావే పవత్తతి, మూళ్లో హి తచ్చం ‘అతచ్చ’న్తి, అతచ్చఞ్చ ‘తచ్చ’న్తి గణ్ఠాతి. అలోభేన చ పియవిప్పయోగదుక్ఖం న హోతి లుద్ధస్స పియసబ్బావతో, పియవిప్పయోగాసహనతో చ, అదోసేన అప్పియసమ్మయోగదుక్ఖం న హోతి దుట్టస్స అప్పియసబ్బావతో, అప్పియసమ్మయోగాసహనతో చ, అమోహేన ఇచ్చితాలాభదుక్ఖం న హోతి, అమూళ్లస్స హి ‘తం కుత్తేత్థ లబ్బా’తి ఏవమాదిపచ్చవేక్షణసబ్బావతో.

“అలోభేన చేత్థ జాతిదుక్ఖం న హోతి అలోభస్స తణ్ణాపటిపక్ఖతో, తణ్ణామూలకత్తా చ జాతిదుక్ఖస్స, అదోసేన జరాదుక్ఖం న హోతి తిక్ఖదోసస్స ఖిప్పం జరాసమ్మవతో, అమోహేన మరణదుక్ఖం న హోతి, సమ్మోహమరణఞ్ఠో దుక్ఖం, న చ తం అమూళ్లస్స హోతి. అలోభేన చ గహట్ఠానం, అమోహేన పబ్బజితానం, అదోసేన పన సబ్బేసమ్మి సుఖసంవాసతా హోతి.

“విసేసతో చేత్థ అలోభేన పేత్తివిసయే ఉపపత్తి న హోతి, యేభుయ్యేన హి సత్తా తణ్ణాయ పేత్తివిసయం ఉపపజ్జన్తి, తణ్ణాయ చ పటిపక్ఖో అలోభో. అదోసేన నిరయే ఉపపత్తి న హోతి, దోసేన హి చణ్ణజాతితాయ దోససదిసం నిరయం ఉపపజ్జన్తి, దోసస్స చ పటిపక్ఖో అదోసో. అమోహేన తిరచ్ఛానయోనియం నిబ్బత్తి న హోతి, మోహేన హి నిచ్చసమ్మూళ్లం తిరచ్ఛానయోనిం ఉపపజ్జన్తి, మోహపటిపక్ఖో చ అమోహో. ఏతేసు చ అలోభో రాగవసేన ఉపగమనస్స అభావకరో, అదోసో దోసవసేన అపగమనస్స, అమోహో మోహవసేన అమజ్జుత్తభావస్స.

“తీహిపి చేతేహి యథాపటిపాటియా నేక్ఖమ్మసఞ్ఞా అబ్యాపాదసఞ్ఞా అవిహింసాసఞ్ఞాతి ఇమా తిన్నో, అసుభసఞ్ఞా అప్పమాణసఞ్ఞా ధాతుసఞ్ఞాతి ఇమా చ తిన్నో సఞ్ఞాయో హోన్తి. అలోభేన పన కామసుఖల్లికానుయోగఅంతస్స, అదోసేన అత్తకిలమథానుయోగఅంతస్స పరివజ్జనం హోతి, అమోహేన మజ్ఞిమాయ పటిపత్తియా పటిపజ్జనం. తథా అలోభేన అభిజ్ఞాకాయగంతస్స పభేదనం హోతి, అదోసేన బ్యాపాదకాయగంతస్స, అమోహేన సేసగంతద్వయస్స. పురిమాని చ ద్వే సతిపట్టానాని పురిమానం ద్విన్నం ఆనుభావేన, పచ్చిమాని పచ్చిమస్సేవ ఆనుభావేన ఇజ్జన్తి.

“అలోభో చేత్థ ఆరోగ్యస్స పచ్చయో హోతి, అలుద్ధో హి లోభనీయమ్మి అసప్పాయం న సేవతి, తేన అరోగో హోతి. అదోసో యోబ్బనస్స, అదుట్టో హి వలితపలితావహేన దోసగ్గినా అడయ్ఠమానో దీఘరత్తం యువా హోతి. అమోహో దీఘాయుకతాయ, అమూళ్లో హి హితాహితం ఇత్వా అహితం పరివజ్జేన్తో, హితఞ్చ పటిసేవమానో దీఘాయుకో హోతి.

“అలోభో చేత్థ భోగసమ్మత్తియా పచ్చయో చాగేన భోగపటిలాభతో, అదోసో మిత్తసమ్మత్తియా మేత్తాయ మిత్తానం పటిలాభతో, అపరిహానతో చ, అమోహో అత్తసమ్మత్తియా, అమూళ్లో హి అత్తనో హితమేవ కరోన్తో అత్తానం సమ్మాదేతి. అలోభో చ దిబ్బవిహారస్స పచ్చయో హోతి, అదోసో బ్రహ్మవిహారస్స, అమోహో అరియవిహారస్స.

“అలోభేన చేత్థ సకపక్ఖేసు సత్తసంఖ్ఖారేసు నిబ్బుతో హోతి తేసం వినాసేన అభిసంఖ్ఖహేతుకస్స దుక్ఖస్స అభావా, అదోసేన పరపక్ఖేసు, అదుట్టస్స హి వేరీసుపి వేరిసంఖ్ఖాయ అభావతో, అమోహేన ఉదాసీనపక్ఖేసు అమూఱ్హస్స సబ్బాభిసంఖ్ఖతాయ అభావతో.

“అలోభేన చ అనిచ్ఛదస్సనం హోతి, లుద్ధో హి ఉపభోగాసాయ అనిచ్ఛేపి సంఖ్ఖారే అనిచ్ఛతో న పస్సతి. అదోసేన దుక్ఖదస్సనం, అదోసంఖ్ఖాసయో హి పరిచ్ఛత్తఆఘాతవత్తుపరిగ్గహో సంఖ్ఖారేయేవ దుక్ఖతో పస్సతి. అమోహేన అనత్తదస్సనం, అమూఱ్హో హి యాథావగహణకుసలో అపరిణాయకం ఖిన్ధపశ్చాకం అపరిణాయకతో బుజ్జతి. యథా చ ఏతేహి అనిచ్ఛదస్సనాదీని, ఏవం ఏతేపి అనిచ్ఛదస్సనాదీహి హోన్తి. అనిచ్ఛదస్సనేన హి అలోభో హోతి, దుక్ఖదస్సనేన అదోసో, అనత్తదస్సనేన అమోహో. కో హి నామ ‘అనిచ్ఛమిద’న్తి సమ్మా ఇత్థా తస్సంతాయ పిహం ఉప్పాదేయ్య, సంఖ్ఖారే వా ‘దుక్ఖ’న్తి జానంతో అపరమ్పి అచ్ఛంతతిఖిణం కోధదుక్ఖం ఉప్పాదేయ్య, అత్తసుజ్ఞాతశ్చ బుజ్జిత్వా పున సమ్మోహం ఆపజ్జేయ్యా”తి.

తేన వుత్తం “పుబ్బభాగియానం సీలసమ్మదాదీనం సాధనవసేన లోకుత్తరానం, ఉపనిస్సయభావేన చ సమ్మన్నో అజ్ఞాసయో ఏతస్సాతి సమ్మన్నజ్ఞాసయో”తి. తేనాహ “ఏవం తిస్సన్నం బోధీనం అజ్ఞాతరం పాపుణాతీ”తి.

ఇదాని తే అజ్ఞాసయే పాళియావ విభావేతుం “యథాహ”తిఆది వుత్తం. తత్థ ఛాతి గణనపరిచ్ఛేదో. అజ్ఞాసయాతి పరిచ్ఛిన్నధమ్మనిదస్సనం. ఉభయం పన ఏకజ్ఞం కత్వా చబ్బిధా అజ్ఞాసయాతి అత్తో. బోధిసత్తాతి బుజ్జనకసత్తా, బోధియా వా నియతభావేన సత్తా లగ్గా, అధిముత్తా తన్నిన్నా తప్పోణాతి అత్తో. బోధిపరిపాకాయ సంవత్తంతి యథాభినీహారం అత్తనా పత్తబ్బబోధియా పరిపాచనాయ భవన్తి. అలోభజ్ఞాసయాతి అలుబ్బనాకారేన పవత్తఅజ్ఞాసయా, ఆదితో “కథం ను ఖో మయం సబ్బత్థే, సబ్బదా చ అలుద్ధా ఏవ హేస్సామా”తి, మజ్జే చ అలుబ్బనవసేనేవ, పచ్ఛా చ తస్సేవ రోచనవసేన పవత్తఅజ్ఞాసయా. లోభే దోసదస్సావినీతి లుబ్బనలక్ఖణే లోభే సబ్బప్పకారేన ఆదీనవదస్సావినో. ఇదం తస్స అజ్ఞాసయస్స ఏకదేసతో బ్రూహనాకారదస్సనం. లోభే హి ఆదీనవం, అలోభే చ ఆనిసంసం పస్సంతస్స అలోభజ్ఞాసయో పరివడ్డతి, స్వాయం తత్థ ఆదీనవానిసంసదస్సనవిధి విభావితోయేవ. సేసపదేసుపి ఇమినా నయేన అత్తో వేదితబ్బో. అయం పన విసేసో – నేక్ఖమ్మన్తి ఇధ పబ్బజ్జా. పవివేకో తదగ్గవివేకో, విక్ఖమ్భనవివేకో, కాయవివేకో, చిత్తవివేకో చ. నిస్సరణం నిబ్బానం. సబ్బభవగతీసూతి సబ్బేసు భవేసు, సబ్బాసు చ గతీసు. తదధిముత్తతాయాతి యదత్థం భావనానుయోగో, యదత్థా చ పబ్బజ్జా, తదధిముత్తేన. తేనేవాహ “సమాధాధిముత్తేనా”తిఆది.

౨౦. “కిం చరితోసీ”తి పుచ్చితో సచే “న జానామీ”తి వదేయ్య, “కే వా తే ధమ్మా బహులం సముదాచరన్తి”తి పుచ్చితబ్బో. కిం వాతి కిం అసుభం వా అనుస్సతిత్థానం వా అజ్ఞం వా. కిం తే మనసి కరోతో ఫాసు హోతీతి చిత్తస్స ఏకగ్గభావేన సుఖం హోతి. చిత్తం నమతీతి పకతియావ అభిరతివసేన నమతి. ఏవమాదీహితి ఆది-సద్దేన ఇరియాపథాదీనం సంఖ్ఖహో దట్టబ్బో. తేపి హి న సబ్బస్స ఏకంసతో బృభిచారినో ఏవ. తథా హి సముదాచారో పుచ్చితబ్బో వుత్తో. “అసుకశ్చ అసుకశ్చ మనసికారవిధిం కతిపయదివసం అనుయుజ్జాహి”తి చ వత్తబ్బో.

“పకతియా ఉగ్గహితకమ్మట్టానస్సా”తి ఇదం యం కమ్మట్టానం గహేతుకామో, తత్థ సజ్ఞాయవసేన వా మనసికారవసేన వా కతపరిచయం సన్ధాయ వుత్తం. ఏకం ద్వే నిసంఖ్ఖానీతి ఏకం వా ద్వే వా ఉత్థాసనాని. సజ్ఞాయం కారేత్వా

అత్తనో సమ్ముఖావ అధీయాపేత్వా దాతబ్బం, సో చే అజ్ఞాత గన్తుకామోతి అధిప్పాయో. తేనాహ “సన్నికే వసన్తస్సా”తి. ఆగతాగతక్ష్ణణే కథేతబ్బం, పవత్తిం సుత్వాతి అధిప్పాయో.

పథవీకసిణన్తి పథవీకసిణకమ్మట్టానం. కతస్సాతి కతస్స కసిణస్స. తం తం ఆకారన్తి ఆచరియేన కమ్మట్టానే వుచ్చమానే పదపదత్థాధిప్పాయఽపమ్మాదికం అత్తనో జాణస్స పచ్చపట్టితం తం తం ఆకారం, యం యం నిమిత్తన్తి వుత్తం. ఉపనిబన్ధిత్వాతి ఉపనేత్వా నిబద్ధం వియ కత్వా, హదయే రపేత్వా అపముస్సన్తం కత్వాతి అత్తో. ఏవం సుట్టు ఉపట్టితస్సతితాయ నిమిత్తం గహేత్వా తత్త సమ్మజానకారితాయ సక్కచ్చం సుణన్తేన. తన్తి తం యథావుత్తం సుగ్గహితం నిస్సాయ. ఇతరస్సాతి తథా అగణ్ఠన్తస్స. సబ్బాకారేనాతి కస్సచిపి పకారస్స తత్త అసేసితత్తా వుత్తం.

కమ్మట్టానగ్గహణనిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

ఇతి తతియపరిచ్ఛేదవణ్ణనా.

౪. పథవీకసిణనిర్దేశవణ్ణనా

౨౧. ఫాసు హోతి ఆవాససప్సాయాదిలాభేన మనసికారఫాసుతా భావనానుకూలతా హోతి. పరిసోధేనేనాతి తేసం తేసం గణ్ణిట్టానానం చిన్దనవసేన విసోధేనేన. అకిలమన్తోయేవాతి అకిలన్తకాయో ఏవ. సతి హి కాయకిలమథే సియా కమ్మట్టానమనసికారస్స అన్తరాయోతి అధిప్పాయో. గణ్ణిట్టానన్తి అత్తతో, అధిప్పాయతో చ దుబ్బినివేధతాయ గణ్ణిభూతం రానం. చిన్దిత్వాతి యాథావతో అత్తస్స, అధిప్పాయస్స చ విభావసేన చిన్దిత్వా, విభూతం సుపాకటం కత్వాతి అధిప్పాయో. సువిసుద్ధన్తి సుట్టు విసుద్ధం, నిగుమ్మం నిజ్జటన్తి అత్తో.

అననురూపవిహారవణ్ణనా

౨౨. అజ్ఞాతరేనాతి అజ్ఞాతరేనాపి, పగేవ అనేకేహీతి అధిప్పాయో. మహన్తభావో మహత్తం. తథా సేసేసు. సోణ్ణవా సోణ్ణీ. తథా పణ్ణన్తిఆదీసు. బోధిఅజ్ఞానాదీసు కాతబ్బం ఇధ “వత్త”న్తి అధిప్పేతన్తి ఆహ “పానీయఘటం వా రిత్త”న్తి. నిట్టితాయాతి పవిట్టపవిట్టానం దానేన పరిక్షీణాయ. జిణ్ణవిహరేపి యత్ర భిక్షూ ఏవం వదన్తి “ఆయస్మా, యథాసుఖం సమణధమ్మం కరోతు, మయం పటిజగ్గిస్సామా”తి. ఏవరూపే విహతబ్బన్తి అయమ్మి నయో లబ్భతి, పుత్తనయత్తా పన న వుత్తో.

మహాపథవిహరేతి మహాపథసమీపే విహరే. భాజనదారుదోణికాదీనీతి రజనభాజనాని, రజనత్థాయ దారు, దారుమయదోణికా, రజనపచనట్టానం, ధోవనఫలకన్తి ఏవమాదీని. సాకహారికాతి సాకహారినియో ఇత్థియో. విసభాగసద్ధో కామగుణూపసంహితో గీతసద్ధోతి వదన్తి, కేవలోపి ఇత్థిసద్ధో విసభాగసద్ధో ఏవ. తత్తాతి పుప్పవన్తే విహరే. తాదిసోయేవాతి “తత్తస్స కమ్మట్టానం గహేత్వా”తిఆదినా యాదిసో పణ్ణవన్తే విహరే ఉపద్దవో వుత్తో, తాదిసోయేవ. “పుప్పహారికాయో పుప్పం ఓచినన్తియో”తి పన వత్తబ్బం. అయమిధ విసేసో.

పత్థనీయేతి తత్త వసన్తేసు సమ్భావనావసేన ఉపసజ్జమనాదినా పత్థేతబ్బే. తేనాహ “లేణసమ్మతే”తి. దక్షిణాగిరీతి మగధవిసయే దక్షిణాగిరీతి వదన్తి.

విసభాగారమ్మణాని ఇట్టాని, అనిట్టాని చ. అనిట్టానం హి దస్సనత్తం “ఘటేహి నిఘంసన్తియో”తిఆది వుత్తం. దబ్బూపకరణయోగ్గా రుక్ఖా దబ్బూపకరణరుక్ఖా.

యో పన విహరో. ఖలన్తి ధజ్జకరణట్టానం. గావో రున్తన్తి “సస్సం ఖాదింసూ”తి. ఉదకవారన్తి కేదారేసు సస్సానం దాతబ్బఉదకవారం. అయమ్మీతి మహాసజ్జభోగోపి విహరో. వారియమానా కమ్మట్టానికేన భిక్షునా.

సముద్దసాముద్దికనదీనిస్సితం ఉదకపట్టనం. మహానగరానం ఆయద్వారభూతం అటవిముఖాదినిస్సితం థలపట్టనం. అప్పసన్నా హోన్తి. తేనస్స తత్త ఫాసువిహరో న హోతి అధిప్పాయో. మజ్జమానా రాజమనుస్సా.

సమోసరణేనాతి ఇతో చితో సజ్చరణేన. పపాతేతి పపాతసీసే రత్వా గాయ “గీతసద్దేన ఇధాగతం పపాతే పాతేత్వా ఖాదిస్సామీ”తి. వేగేన గహేత్వాతి వేగేనాగన్తా “కుహిం యాసీ”తి ఖన్తే గహేత్వా.

యత్నాతి యస్మిం విహరే, విహరసామన్తా వా న సక్యా హోతి కల్యాణమిత్యం లద్ధుం, తత్త విహరే సో అలాభో మహదోనోతి యోజనా.

పద్ధనిన్తి పద్ధే నీతో పవత్తితోతి పద్ధనీ, మగ్గనిస్సితో విహరో. తం పద్ధనిం. సోణ్ణిన్తి సోణ్ణిసహితో విహరో సోణ్ణీ, తం సోణ్ణిం. తథా పణ్ణన్తిఆదీసు. నగరనిస్సితం నగరన్తి పుత్తం ఉత్తరపదలోపేన యథా “భీమసేనో భీమో”తి. దారునాతి దారునిస్సితేన సహ. విసభాగేనాతి యో విసభాగేహి వుసీయతి, విసభాగానం వా నివాసో, సో విహరో విసభాగో. తేన విసభాగేన సద్ధిం. పచ్చన్తనిస్సితశ్చ సీమానిస్సితశ్చ అసప్పాయశ్చ పచ్చన్తసీమాసప్పాయం. యత్త మిత్తో న లబ్భతి, తమ్పితి సబ్బత్త రాన-సద్ధాపేక్షాయ నపుంసకనిద్దేసో. ఇతి విజ్ఞాయాతి “భావనాయ అననురూపానీ”తి ఏవం విజానిత్వా.

అనురూపవిహరవణ్ణనా

౨౩. అయం అనురూపో నామాతి అయం విహరో భావనాయ అనురూపో నామ. నాతిదూరన్తి గోచరత్థానతో అడ్డగావుతతో ఓరభాగతాయ న అతిదూరం. నాచ్ఛాసన్నన్తి పచ్చిమేన పమాణేన గోచరత్థానతో పశ్చాధనుసతికతాయ న అతిఆసన్నం. తాయ చ పన నాతిదూరనాచ్ఛాసన్నతాయ, గోచరత్థానం పరిస్సయాదిరహితమగ్గతాయ చ గమనస్స చ ఆగమనస్స చ యుత్తరూపత్తా గమనాగమనసమ్మన్నం. దివసభాగే మహాజనసంకిణ్ణతాభావేన దివా అప్పాకిణ్ణం. అభావత్తో హి అయం అప్ప-సద్ధో “అప్పిచ్చో”తిఆదీసు (మ. ని. ౧.౩౩౬) వియ. రత్తియం జనాలాపసద్ధాభావేన రత్తిం అప్పసద్ధం. సబ్బదాపి జనసన్నిపాతనిగ్గోసాభావేన అప్పనిగ్గోసం. అప్పకసిరేనాతి అకసిరేన సుఖేనేవ. సీలాదిగుణానం ధిరభావప్పత్తియా థేరా. సుత్తగేయ్యాది బహు సుతం ఏతేసన్తి బహుస్సుతా. వాచుగ్గతకరణేన, సమ్మదేవ గరూనం సన్తికే ఆగమితభావేన చ ఆగతో పరియత్తిధమ్మసజ్ఞాతో ఆగమో ఏతేసన్తి ఆగతాగమా. సుత్తాభిధమ్మసజ్ఞాతస్స ధమ్మస్స ధారణేన ధమ్మధరా. వినయస్స ధారణేన వినయధరా. తేసంయేవ ధమ్మవినయానం మాతికాయ ధారణేన మాతికాధరా. తత్త తత్త ధమ్మపరిపుచ్చాయ పరిపుచ్చతి. అత్తపరిపుచ్చాయ పరిపశ్శాతి వీమంసతి విచారేతి. ఇదం, భన్తే, కథం ఇమస్స కో అత్తోతి పరిపుచ్చనపరిపశ్శాకారదస్సనం. అవివటశ్చేవ పాళియా అత్తం పదేసన్తరపాళిదస్సనేన ఆగమతో వివరన్తి. అనుత్తానీకతశ్చ యుత్తివిభావనేన ఉత్తానీకరోన్తి. కజ్జట్టానియేసు ధమ్మేసు సంసయుప్పత్తియా హేతుతాయ గణ్ణిట్టానభూతేసు పాళిపదేసేసు యాథావతో వినిచ్చయదానేన కజ్జం పటివినోదేన్తి. ఏత్త చ “నాతిదూరం, నాచ్ఛాసన్నం, గమనాగమనసమ్మన్న”న్తి ఏకం అజ్ఞం, “దివా అప్పాకిణ్ణం, రత్తిం అప్పసద్ధం అప్పనిగ్గోస”న్తి ఏకం, “అప్పడంసమకసవాతాతపసరీసపసమ్మస్స”న్తి ఏకం, “తస్మిం ఖో పన సేనాసనే విహరన్తస్స...పే.... పరిక్ఖారా”తి ఏకం, “తస్మిం ఖో పన సేనాసనే థేరా...పే.... కజ్జం పటివినోదేన్తి”తి ఏకం. ఏవం పశ్చ అజ్ఞాని వేదితబ్బాని.

ఖుద్దకపలిబోధవణ్ణనా

౨౪. ఖుద్దకపలిబోధుపచ్చేదే పయోజనం పరతో ఆగమిస్సతి. అగ్గళఅనువాతపరిభణ్ణదానాదినా దళ్ళీకమ్మం వా. తన్తచ్చేదాదీసు తున్నకమ్మం వా కాతబ్బం.

భావనావిధానవణ్ణనా

౧౫. సబ్బకమ్మటానవసేనాతి అనుక్రమేన నిద్దిసియమానస్స చత్తాలీసవిధస్స సబ్బస్స కమ్మటానస్స వసేన. పిణ్ణపాతపటిక్కున్నాతి పిణ్ణపాతపరిభోగతో పటినివత్తేన, పిణ్ణపాతభుత్తావినా ఓనీతపత్తపాణినాతి అత్తో. భత్తసమ్మదం పటివినోదేత్వాతి భోజననిమిత్తం పరిస్సమం వినోదేత్వా. ఆహారే హి ఆసయం పవిట్టమత్తే తస్స ఆగన్తుకతాయ యేభుయ్యేన సియా సరీరస్స కోచి పరిస్సమో, తం వూపసమేత్వా. తస్మిం హి అవూపసన్తే సరీరభేదేన చిత్తం ఏకగతం న లభేయ్యతి. పవివత్తేతి జనవివత్తే. సుఖనిసిన్నేనాతి పల్లజ్జం ఆభుజిత్వా ఉజ్జం కాయం పణిధాయ నిసజ్జాయ సుఖనిసిన్నేన. వుత్తజ్ఞోతన్తి యం “కతాయ వా”తిఆదినా పథవియా నిమిత్తగ్గహణం ఇథ వుచ్చతి, వుత్తం హేతం పోరాణట్టకథాయం.

ఇదాని తం అట్టకథాపాళిం దస్సేన్తో “పథవీకసిణం ఉగ్గణ్ణన్తో”తిఆదిమాహ. తత్తాయం సజ్ఞేపత్తో – పథవీకసిణం ఉగ్గణ్ణన్తోతి ఉగ్గహనిమిత్తభావేన పథవీకసిణం గణ్ణన్తో ఆదియన్తో, ఉగ్గహనిమిత్తభూతం పథవీకసిణం ఉప్పాదేన్తోతి అత్తో. ఉప్పాదనశ్చోత్త తథానిమిత్తస్స ఉపట్టాపనం దట్టబ్బం. పథవియన్తి వక్ఖమానవిసేసే పథవీమణ్ణలే. నిమిత్తం గణ్ణాతీతి తత్త చక్ఖునా ఆదాసతలే ముఖనిమిత్తం వియ భావనాశాణేన వక్ఖమానవిసేసం పథవీనిమిత్తం గణ్ణాతి. “పథవియ”న్తి వత్తాపి మణ్ణలాపేక్ఖాయ నపుంసకనిద్దేసో. కతేతి వక్ఖమానవిధినా అభిసజ్ఞతేతి అత్తో. వా-సద్దో అనియమత్తో. అకతేతి పాకతికే ఖలమణ్ణలాదికే పథవీమణ్ణలే. సాన్తకేతి సఅన్తకే ఏవ, సపరిచ్ఛేదే ఏవాతి అత్తో. సావధారణజ్ఞోతం వచనం. తథా హి తేన నివత్తితం దస్సేతుం “నో అనన్తకే”తి వుత్తం. సకోటియేతిఆదీనిపి తస్సేవ వేవచనాని. సుప్పమత్తే వాతిఆదీసు సుప్పసరావాని సమప్పమాణాని ఇచ్చితాని. కేచి పన వదన్తి “సరావమత్తం విదత్తిచతురంగ్గలం హోతి, సుప్పమత్తం తతో అధికప్పమాణన్తి. కిత్తిమం కసిణమణ్ణలం హేటిమపరిచ్ఛేదేన సరావమత్తం, ఉపరిమపరిచ్ఛేదేన సుప్పమత్తం, న తతో అధో, ఉద్ధం వాతి పరిత్తప్పమాణభేదసగ్గణ్ణనత్తం ‘సుప్పమత్తే వా సరావమత్తే వా’తి వుత్త”న్తి. యథాఉపట్టితే ఆరమ్మణే ఏకజ్జలమత్తమ్మి వడ్డితం అప్పమాణమేవాతి వుత్తోవాయమత్తో. కేచి పన “ఛత్తమత్తమ్మి కసిణమణ్ణలం కాతబ్బ”న్తి వదన్తి.

సో తం నిమిత్తం సుగ్గహితం కరోతీతి సో యోగావచరో తం పథవీమణ్ణలం సుగ్గహితం నిమిత్తం కరోతి. యదా చక్ఖుం ఉమ్మీలేత్వా ఓలోకేత్వా తత్త నిమిత్తం గహేత్వా నిమ్మీలేత్వా ఆవజ్ఞేన్తస్స ఉమ్మీలేత్వా ఓలోకితక్ఖణే వియ ఉపట్టాతి, తదా సుగ్గహితం కరోతి నామ. అథేత్త సతిం సూపట్టితం కత్వా అబహిగతేన మానసేన పునప్పునం సల్లక్ఖేన్తో సూపధారితం ఉపధారేతి నామ. ఏవం ఉపధారితం పన నం పునప్పునం ఆవజ్ఞేన్తో మనసి కరోన్తో తమేవారబ్బ ఆసేవనం భావనం బహులం పవత్తేన్తో సువవత్తితం వవత్థపేతి నామ. తస్మిం ఆరమ్మణేతి ఏవం సుగ్గహితకరణాదినా సమ్మదేవ ఉపట్టితే తస్మిం పథవీకసిణసజ్ఞాతే ఆరమ్మణే. చిత్తం ఉపనిబన్ధతీతి అత్తనో చిత్తం ఉపచారజ్ఞానం ఉపనేత్వా నిబన్ధతి అజ్ఞారమ్మణతో వినివత్తం కరోతి. అద్ధా ఇమాయాతిఆది ఆనిసంసదస్సావితాదస్సనం.

ఇదాని యథాదస్సితస్స అట్టకథాపారస్స అత్తప్పకాసనేన సద్ధిం భావనావిధిం విభావేతుకామో అకతే తావ నిమిత్తగ్గహణం దస్సేన్తో “తత్త యేన అతీతభవేపీ”తిఆదిమాహ. తత్త తత్తాతి తస్మిం అట్టకథాపారే. చతుక్కుపశ్చాకజ్ఞానానీతి చతుక్కుపశ్చాకనయవసేన వదతి. పుజ్ఞావతోతి భావనామయపుజ్ఞావతో. ఉపనిస్సయసమ్మన్నస్సాతి తాదిసేనేవ ఉపనిస్సయేన సమన్నాగతస్స. ఖలమణ్ణలేతి మణ్ణలాకారే ధజ్ఞకరణట్టానే. తంరాసప్పమాణమేవాతి ఓలోకితట్టానప్పమాణమేవ.

అవిరాధేత్వాతి అవిరజ్ఞిత్వా వుత్తవిధినా ఏవ. నీలపీతలోహితఓదాతసమ్మేదవసేనాతి నీలాదివణ్ణాహి మత్తికాహి పచ్చేకం, ఏకజ్ఞుచ్చ సంసగ్గవసేన. గజ్ఞావహీతి గజ్ఞానోతే. సీహళదీపే కిర రావణగజ్ఞా నామ నదీ, తస్మా నోతేన చిన్నతటట్టానే

మత్రికా అరుణవణ్ణా. తం సన్ధాయ వుత్తం “గజ్జావహీ మత్రికాసదిసాయ అరుణవణ్ణాయా”తి. అరుణవణ్ణాయ అరుణనిభాయ, అరుణప్పభావణ్ణాయాతి అత్తో.

ఏవం కసిణదోసే దస్సేత్వా ఇదాని కసిణకరణాదికే సేసాకారే దస్సేతుం “తజ్జా ఖో”తిఆది వుత్తం. సంహారిమన్తి సంహరితబ్బం గహేత్వా చరణయోగ్గం. తత్రట్టకన్తి యత్ర కతం, తత్థేవ తిట్టనకం. వుత్తప్పమాణన్తి “సుప్పమత్తే వా సరావమత్తే వా”తి వుత్తప్పమాణం. వట్టన్తి మణ్ణలసణ్ణానం. పరికమ్మకాలేతి నిమిత్తుగ్గహణాయ భావనాకాలే. ఏతదేవాతి యం విదట్టిచతురంజలవిత్థారం, ఏతదేవ పమాణం సన్ధాయ “సుప్పమత్తం వా సరావమత్తం వా”తి వుత్తం. సుప్పం హి నాతిమహన్తం, సరావజ్జ మహన్తం చాటిపిధానప్పహోనకన్తి సమప్పమాణం హోతి.

౨౬. తస్మాతి పరిచ్ఛేదత్థాయ వుత్తత్తా. ఏవం వుత్తపమాణం పరిచ్ఛేదన్తి యథావుత్తప్పమాణం విదట్టిచతురంజలవిత్థారం పరిచ్ఛేదం కత్వా, ఏవం వుత్తప్పమాణం వా కసిణమణ్ణలం విసభాగవణ్ణేన పరిచ్ఛేదం కత్వా. రుక్ఖపాణికాతి కుచన్దనాదిరుక్ఖపాణికా అరుణవణ్ణస్స విసభాగవణ్ణం సముట్టపేతి. తస్మా తం అగ్గహేత్వాతి వుత్తం. పకతిరుక్ఖపాణికా పన పాసాణపాణికాగతికావ. నిన్నున్నతట్టానాభావేన భేరితలసదిసం కత్వా. తతో దూరతరేతిఆది యథావుత్తతో పదేసతో, పీఠతో చ అజ్ఞాస్మిం ఆదీనవదస్సనం. కసిణదోసాతి హత్థపాణిపదాదయో ఇథ కసిణదోసా.

వుత్తనయేనేవాతి “అడ్డతేయ్యహత్థన్తరే పదేసే, విదట్టిచతురంజలపాదకే పీఠే”తి చ వుత్తవిధినావ. కామేసు ఆదీనవన్తి “కామా నామేతే అట్టికజ్జలూపమా నిరస్సాదట్టేన, తిణుక్కుపమా అనుదహనట్టేన, అజ్ఞారకాసూపమా మహాభితాపట్టేన, సుపినకూపమా ఇత్తరపచ్చుపట్టానట్టేన, యాచితకూపమా తావకాలికట్టేన, రుక్ఖఫలూపమా సబ్బజ్జపచ్చుజ్జపలిభజ్జనట్టేన, అసీసూనూపమా అధికుట్టనట్టేన, సత్తిసూలూపమా వినివిజ్జనట్టేన, సప్పసిరూపమా సపటిభయట్టేనా”తిఆదినా (పాచి. అట్ట. ౪౧౭; మ. ని. అట్ట. ౧.౨౩౪) “అప్పస్సాదా కామా బహుదుక్ఖా బహుపాయాసా”తిఆదినా (పాచి. ౪౧౭; మ. ని. ౧.౨౩౪; ౨.౪౨) “కామసుఖజ్ఞా నామేతం బహుపరిస్సయం, సాసజ్జం, సభయం, సంకిలిట్టం, మీళ్లపరిభోగసదిసం, హీనం, గమ్మం, పోధుజ్జనికం, అనరియం, అనత్తసంహిత”న్తిఆదినా చ అనేకాకారవోకారం వత్తుకామకిలేసకామేసు ఆదీనవం దోసం పచ్చవేక్షిత్వా. కామనిస్సరణేతి కామానం నిస్సరణభూతే, తేహి వా నిస్సరే. అగ్గమగ్గస్స పాదకభావేన సబ్బదుక్ఖసమతిక్కమస్స ఉపాయభూతే. నేక్ఖమ్మేతి ఝూనే. జాతాభిలాసేన సజ్జాతచ్చన్దేన. “సమ్మాసమ్మద్ధో వత భగవా అవిపరీతధమ్మదేసనత్తా, స్సాక్షాతో ధమ్మా ఏకన్తనియ్యానికత్తా, సుప్పటిపన్నో సజ్జో యథానుసిట్టం పటిపజ్జనతో”తి ఏవం బుద్ధధమ్మసజ్జగుణానుస్సరణేన రతనత్తయవిసయం పీతిపామోజ్జం జనయిత్వా. నేక్ఖమ్మం పటిపజ్జతి ఏతాయాతి నేక్ఖమ్మపటిపదా, సఉపచారస్స ఝూనస్స, విపస్సనాయ, మగ్గస్స, నిబ్బానస్స చ అధిగమకారణన్తి అత్తో. పుట్టే పన పరమజ్ఞానమేవ నేక్ఖమ్మన్తి వుత్తత్తా వుత్తావసేసా సట్టేపి నేక్ఖమ్మధమ్మా. యథాహ -

“పబ్బజ్జా పరమం ఝూనం, నిబ్బానం చ విపస్సనా;
సట్టేపి కుసలా ధమ్మా, ‘నేక్ఖమ్మ’న్తి పవుచ్చరే”తి. (ఇతివృ. అట్ట. ౧౦౯);

పవివేకసుఖరసస్సాతి చిత్తివివేకాదివివేకజస్స సుఖరసస్స. ఏవమేతేహి పజ్జహి పదేహి “ఆనిసంసదస్సావీ”తిఆదీనం పదానం అత్తో దస్సితోతి దట్టబ్బం. సమేన ఆకారేనాతి అతిఉమ్మీలనఅతిమన్దాలోచనాని వజ్జేత్వా

నాతిఉమ్మీలననాతిమన్దాలోచనసజ్ఞాతేన సమేన ఆలోచనాకారేన. నిమిత్తం గణ్ఠాన్తేనాతి పథవీకసిణే చక్కునా గహితనిమిత్తం మనసా గణ్ఠాన్తేన. భావేతబ్బన్తి తథాపవత్తం నిమిత్తగ్గహణం వడ్డేతబ్బం ఆసేవితబ్బం బహులీకాతబ్బం.

చక్కు కిలమతి అతిసుఖమం, అతిభాసురశ్చ రూపగతం ఉపనిష్ఠాయతో వియ. అతివిభూతం హోతి అత్తనో సభావావిభావతో. తథా చ వణ్ణతో వా లక్ఖణతో వా ఉపతిట్ఠేయ్య. తేన వుత్తం “తేనస్స నిమిత్తం నుప్పజ్జతీ”తి. అవిభూతం హోతి గజనిమ్మీలనేన పేక్ఖన్తస్స రూపగతం వియ. చిత్తశ్చ లీనం హోతి దస్సనే మన్దబ్యాపారతాయ కోసజ్జపాతతో. తేనాహ “ఏవమ్మి నిమిత్తం నుప్పజ్జతీ”తి. ఆదాసతలే ముఖనిమిత్తదస్సినా వియాతి యథా ఆదాసతలే ముఖనిమిత్తదస్సీ పురిసో న తత్థ అతిగాళ్ళం ఉమ్మీలతి, నాపి అతిమన్దం, న ఆదాసతలస్స వణ్ణం పచ్చవేక్ఖతి, నాపి లక్ఖణం మనసి కరోతి. అథ ఖో సమేన ఆకారేన ఓలోకేన్తో అత్తనో ముఖనిమిత్తమేవ పస్సతి, ఏవమేవ అయమ్మి పథవీకసిణం సమేన ఆకారేన ఓలోకేన్తో నిమిత్తగ్గహణప్పసుతోయేవ హోతి, తేన వుత్తం “సమేన ఆకారేనా”తిఆది. న వణ్ణో పచ్చవేక్ఖతబ్బోతి యో తత్థ పథవీకసిణే అరుణవణ్ణో, సో న చిన్తేతబ్బో. చక్కువిజ్ఞాణేన పన గహణం న సక్కా నివారేతుం. తేనేవేత్థ “న ఓలోకేతబ్బో”తి అవత్త్వా పచ్చవేక్ఖణగ్గహణం కతం. న లక్ఖణం మనసి కాతబ్బన్తి యం తత్థ పథవీధాతుయా ధద్దలక్ఖణం, తం న మనసి కాతబ్బం.

దిస్సా గహేతబ్బత్తా “వణ్ణం అముశ్చత్వా”తి వత్త్వాపి వణ్ణవసేనేత్థ ఆభోగో న కాతబ్బో, సో పన వణ్ణో నిస్సయగతికో కాతబ్బోతి దస్సేన్తో ఆహ “నిస్సయసవణ్ణం కత్వా”తి. నిస్సయేన సమానాకారసన్నిస్సితో సో వణ్ణో తాయ పథవియా సమానగతికం కత్వా, వణ్ణేన సహేవ “పథవీ”తి మనసి కాతబ్బన్తి అత్తో. ఉస్సదవసేన పణ్ణత్తిధమ్మేతి పథవీధాతుయా ఉస్సన్నభావేన సత్తితో అధికభావేన ససమ్భారపథవియం “పథవీ”తి యో లోకవోహరో, తస్మిం పణ్ణత్తిధమ్మే చిత్తం పట్టపీత్వా “పథవీ, పథవీ”తి మనసి కాతబ్బం. యది లోకవోహరేన పణ్ణత్తిమత్తే చిత్తం రపేతబ్బం, నామన్తరవసేనపి పథవీ మనసి కాతబ్బా భవేయ్యతి, హోతు, కో దోసోతి దస్సేన్తో “మహీ మేదిసీ”తిఆదిమాహ. తత్థ యమిచ్చతీతి యం నామం వత్తుం ఇచ్చతి, తం వత్తబ్బం. తశ్చ ఖో యదస్స సజ్ఞానుకూలం హోతి యం నామం అస్స యోగినో పుబ్బే తత్థ గహితసజ్ఞావసేన అనుకూలం పచురతాయ, పగుణతాయ వా ఆగచ్ఛతి, తం వత్తబ్బం. వత్తబ్బన్తి చ పరమసమన్నాహరే కస్సచి వచీభేదోపి హోతీతి కత్వా వుత్తం, ఆచరియేన వా వత్తబ్బతం సన్దాయ. కిం వా బహునా, పాకటభావోయేవేత్థ పమాణన్తి దస్సేతుం “అపిచా”తిఆది వుత్తం. కాలేన ఉమ్మీలేత్వా కాలేన నిమ్మీలేత్వాతి కిశ్శి కాలం చక్కుం ఉమ్మీలేత్వా నిమిత్తగ్గహణవసేన పథవీమణ్డలం ఓలోకేత్వా పున కిశ్శి కాలం చక్కుం నిమ్మీలేత్వా ఆవజ్జితబ్బం. యేనాకారేన ఓలోకేత్వా గహితం, తేనాకారేన పున తం సమన్నాహరితబ్బం.

౨౭. ఆపాథమాగచ్ఛతీతి మనోద్వారికజవనానం గోచరభావం ఉపగచ్ఛతి. తస్స ఉగ్గహనిమిత్తస్స. న తస్మిం తానే నిసీదితబ్బం. కస్మా? యది ఉగ్గహనిమిత్తే జాతేపి పథవీమణ్డలం ఓలోకేత్వా భావేతి, పటిభాగనిమిత్తుప్పత్తి న సియా. సమీపట్ఠేన చ న ఓలోకేతుం న సక్కా. తేన వుత్తం “అత్తనో వసనట్టానం పవిసిత్వా”తిఆది. నిస్సద్దభావాయ ఏకపటలికూపాహనాగహణం, పరిస్సయవినోదనత్థం కత్తరదణ్ణగ్గహణం. సచే నస్సతి, అథానేన భావేతబ్బన్తి సమ్మన్తో. వక్ఖమాసేసు అసప్పాయేసు కేనచిదేవ అసప్పాయేన కారణభూతేన. నిమిత్తం ఆదాయాతి యథాజాతం ఉగ్గహనిమిత్తం గహేత్వా. సమన్నాహరితబ్బన్తి ఆవజ్జితబ్బం నిమిత్తన్తి అధిప్పాయో, సమ్మా వా అను అను ఆహరితబ్బం కమ్మట్టానన్తి అత్తో. తక్కాహతం వితక్కాహతన్తి తక్కనతో, సవిసేసం తక్కనతో చ “తక్కో, వితక్కో”తి చ ఏవం లద్ధనామేన భావనాచిత్తసమ్మయుత్తేన సమ్మాసజ్కప్పేన ఆహననపరియాహననకిచ్చేన అపరాపరం వత్తమానేన కమ్మట్టానం ఆహతం,

పరియాహతశ్చ కాతబ్ధం, బలప్పత్తవిత్కో మనసికారో బహులం పవత్తేతబ్బోతి అత్తో. ఏవం కరోంతస్సాతి ఏవం కమ్మట్టానం తక్కాహతం విత్కాహతం కరోంతస్స. యథా భావనా పుట్టేనాపరం విసేసం ఆవహతి, ఏవం అనుయుజ్జంతస్స. అనుక్కమేనాతి భావనానుక్కమేన. యదా సద్ధాదీని ఇన్ద్రియాని సువిసదాని తిక్ఖాని పవత్తంతి, తదా అస్సద్ధియాదీనం దూరీభావేన సాతిసయథామప్పత్తేహి సత్తహి బలేహి లద్ధూపత్తమ్భాని విత్కాదీని కామావచరానేవ ఝానజ్ఞాని బహూని హుత్వా పాతుభవంతి. తతో ఏవ తేసం ఉజ్జవిపచ్చనీకభూతా కామచ్చన్దాదయో సద్ధిం తదేకట్టేహి పాపధమ్మేహి విదురీ భవంతి, పటిభాగనిమిత్తుప్పత్తియా సద్ధిం తం ఆరబ్బ ఉపచారజ్ఞానం ఉప్పజ్జతి. తేన వుత్తం “నీవరణాని విక్ఖమ్భంతి”తిఆది. తత్త సన్నిసీదంతి సమ్మదేవ సీదంతి, ఉపసమంతి అత్తో.

ఇమస్సాతి పటిభాగనిమిత్తస్స. అజ్గలిపదపాణిపదాదికో కసిణదోసో. ఆదాసమణ్డలూపమాదీహి ఉగ్గహనిమిత్తతో పటిభాగనిమిత్తస్స సుపరిసుద్ధతం, సణ్ణసుఖమతశ్చ దస్సేతి. తశ్చ ఖో పటిభాగనిమిత్తం నేవ వణ్ణవంతం న సణ్ణానవంతం అపరమత్తసభావత్తా. ఈదిసంతి వణ్ణసణ్ణానవంతం. తిలక్ఖణబ్బాహతంతి ఉప్పాదాదిలక్ఖణత్తయానుపవిట్టం, అనిచ్చతాదిలక్ఖణత్తయజ్జేతం వా. యది న పనేతం తాదిసం వణ్ణాదివంతం, కథం ఝానస్స ఆరమ్మణభావోతి ఆహ “కేవలఞ్ఞో”తిఆది. సజ్జజంతి భావనాసజ్జాజనితం, భావనాసజ్జాయ సజ్జాతమత్తం. న హి అసభావస్స కుతోచి సముట్టానం అత్తి. తేనాహ “ఉపట్టానాకారమత్త”ంతి.

౨౮. విక్ఖమ్భితానేవ సన్నిసీన్నావ, న పన తదత్తం ఉస్సాహో కాతబ్బోతి అధిప్పాయో. “ఉపచారసమాధినా”తి వుత్తే ఇతరోపి సమాధి అత్తితి అత్తతో ఆపన్నంతి తమ్పి దస్సేతుం “దువిధో హి సమాధీ”తిఆది ఆరద్ధం. ద్వీహాకారేహితి ఝానధమ్మానం పటిపక్ఖదూరీభావో, ధిరభావప్పత్తి చాతి ఇమేహి ద్వీహి కారణేహి. ఇదాని తాని కారణాని అవత్థాముఖేన దస్సేతుం “ఉపచారభూమియం వా”తిఆది వుత్తం. ఉపచారభూమియంతి ఉపచారావత్థాయం. యదిపి తదా ఝానజ్ఞాని పటుతరాని మహగ్గతభావప్పత్తాని న ఉప్పజ్జంతి, తేసం పన పటిపక్ఖధమ్మానం విక్ఖమ్భనేన చిత్తం సమాధియతి. తేనాహ “నీవరణప్పహనేన చిత్తం సమాహితం హోతి”తి. పటిలాభభూమియంతి ఝానస్స అధిగమావత్థాయం. తదా హి అప్పనాపత్తానం ఝానధమ్మానం ఉప్పత్తియా చిత్తం సమాధియతి. తేనాహ “అజ్గపాతుభావేనా”తి. చిత్తం సమాహితం హోతితి సమ్మన్తో.

న థామజాతానీతి న జాతథామాని, న భావనాబలం పత్తానీతి అత్తో. చిత్తంతి ఝానచిత్తం. కేవలమ్పి రత్తిం కేవలమ్పి దివసం తిట్టతీతి సమాపత్తివేలం సన్ధాయాహ. ఉపచారభూమియం నిమిత్తవడ్డనం యుత్తంతి కత్వా వుత్తం “నిమిత్తం వడ్డేత్వా”తి. లద్ధపరిహానీతి లద్ధఉపచారజ్ఞానపరిహాని. నిమిత్తే అవినస్సంతే తదారమ్మణఝానమ్పి అపరిహీనమేవ హోతి, నిమిత్తే పన ఆరక్ఖాభావేన వినట్టే లద్ధం లద్ధం ఝానమ్పి వినస్సతి తదాయత్తవుత్తితో. తేనాహ “ఆరక్ఖమ్మీ”తిఆది.

సత్తసప్పాయవణ్ణనా

౨౯. “థావరశ్చ హోతి”తి వత్వా యథా థావరం హోతి, తం దస్సేతుం “సతి ఉపట్టాతి, చిత్తం సమాధియతీ”తి వుత్తం. యథాలద్ధఞ్ఞో నిమిత్తం తత్త సతిం సూపట్టితం కత్వా ఏకగ్గతం విన్దంతస్స ధిరం నామ హోతి, సురక్ఖితశ్చ. సతి-గ్గహణేన చేత్త సమ్మజ్జణం, సమాధిగ్గహణేన వీరియశ్చ సజ్గహితం హోతి నానన్తరియభావతో. తత్తాతి తేసు ఆవాసేసు. తీణి తీణీతి ఏకేకస్మిం ఆవాసే అవుత్తఅవుత్తట్టానే వసననియామేన తయో తయో దివసే వసీత్వా.

ఉత్తరేన వా దక్షిణేన వాతి వుత్తం గమనాగమనే సూరియాభిముఖభావనివారణత్వన్తి. సహస్సధనుష్పమాణం దియడ్డకోసం.

ద్వత్రింశ తిరచ్ఛానకథాతి రాజకథాదికే (దీ. ని. ౧.౧౭; మ. ని. ౨.౨౨౩; సం. ని. ౩.౧౦౮౦; అ. ని. ౧౦.౬౯; పాచి. ౨౦౮) సన్ధాయాహ. తా హి పాళియం సరూపతో అనాగతాపి అరణ్యపబ్బతనదీదీపకథా ఇతి-సద్దేన సజ్జహేత్వా సగ్గమోక్షానం తిరచ్ఛానభావతో “ద్వత్రింశ తిరచ్ఛానకథా”తి వుత్తా. దసకథావత్తునిస్సితన్తి “అప్పిచ్చతా, సన్తుట్టి, పవివేకో, అసంసగ్గో, వీరియారమ్మా, సీల, సమాధి, పజ్జా, విముత్తి, విముత్తిజాణదస్సన”న్తి ఇమాని అప్పిచ్చకథాదీనం వత్తూని, తన్నిస్సితం భస్సం సప్పాయం.

అతిరచ్ఛానకథికోతి నతిరచ్ఛానకథికో, తిరచ్ఛానకథా విధురం ధమ్మికం కమ్మట్టానపటిసంయుత్తమేవ కథం కథేతీతి అధిప్పాయో. సీలాదిగుణసమ్పన్నోతి సీలసమాధిఆదిగుణసమ్పన్నో. యో హి సమాధికమ్మట్టానికో, సమాధికమ్మట్టానస్స వా పారం పత్తో, సో ఇమస్స యోగినో సప్పాయో. తేనాహ “యం నిస్సాయా”తిఆది. కాయదళ్ళీబహులోతి కాయస్స సంతప్పనపోసనప్పసుతో. యం సన్ధాయ వుత్తం “యావదత్తం ఉడరావదేహకం భుజ్జేత్వా సేయ్యసుఖం పస్ససుఖం మిద్ధసుఖం అనుయుత్తో విహరతీ”తి (దీ. ని. ౩.౩౨౦; మ. ని. ౧.౧౮౬; అ. ని. ౩.౨౦౬).

భోజనం యేభుయ్యేన మధురమ్మిలరసవసేన సత్తానం ఉపయోగం గచ్ఛతి దధిఆదీసు తథా దస్సనతో. కటుకాదిరసా పన కేవలం అభిసజ్ఞారకా ఏవాతి ఆహ “కస్సచి మధురం, కస్సచి అమ్మిలం సప్పాయం హోతీ”తి.

యస్మిం ఇరియాపథే ఆధారభూతే, వత్తమానే వా, యస్మిం వా ఇరియాపథే పవత్తమానస్స. నిమిత్తాసేవనబహులస్సాతి నిమిత్తే ఆసేవనాబహులస్స పటిభాగనిమిత్తే విసయభూతే భావనామనసికారం బహులం ఆసేవంతస్స, నిమిత్తస్స వా గోచరాసేవనవసేన ఆసేవనాబహులస్స. యేన హి భావేంతస్స భావనాసేవనా, తేన గోచరాసేవనాపి ఇచ్చితబ్బాతి.

దసవిధఅప్పనాకోసల్లవణ్ణనా

౬౦. న హోతి అప్పనా. యేన విధినా అప్పనాయం కుసలో హోతి, సో దసవిధో విధి అప్పనాకోసల్లం, తన్నిబ్బత్తం వా జాణం. వత్తువిసదకిరియతోతి వత్తూనం విసదభావకరణతో అప్పనాకోసల్లం ఇచ్చితబ్బన్తి సమ్మన్తో. ఏవం సేసేసుపి.

౬౧. చిత్తచేతసికానం హి పవత్తిట్టానభావతో సరీరం, తప్పటిబద్ధాని చీవరాదీని చ ఇధ “వత్తూనీ”తి అధిప్పేతాని. తాని యథా చిత్తస్స సుఖావహాని హోన్తి, తథా కరణం తేసం విసదభావకరణం. తేన వుత్తం “అజ్ఞత్తికబాహిరాన”న్తిఆది. సరీరం వాతి వా-సద్దో అట్టానప్పయుత్తో, సరీరం సేదమలగ్గహితం వా అజ్ఞోన వా అవస్సుతకిచ్చేన విబాధితన్తి అధిప్పాయో. సేనాసనం వాతి వా-సద్దేన పత్తాదీనమ్మి సజ్గహో దట్టబ్బో. నను చాయం నయో ఖుద్ధకపలిబోధుపచ్చేదేన సజ్గహితో, పున కస్మా వుత్తోతి? సచ్చం సజ్గహితో, సో చ ఖో భావనాయ ఆరమ్మకాలే. ఇధ పన ఆరద్ధకమ్మట్టానస్స ఉపచారజ్ఞానే రత్వా అప్పనాపరివాసం వసంతస్స కాలంతరే జాతే తథాపటిపత్తి అప్పనాకోసల్లాయ వుత్తా. అవిసదే సతి, విసయభూతే వా. కథం భావనమనుయుజ్జంతస్స తాని విసయో? అన్తరన్తరా పవత్తనకచిత్తుప్పాదవసేనేవం వుత్తం. తే హి చిత్తుప్పాదా చిత్తేకగ్గతాయ అపరిసుద్ధభావాయ సంవత్తన్తి. చిత్తచేతసికేసు నిస్సయాదిపచ్చయభూతేసు. జాణమ్మీతి పి-సద్దో సమ్మిణ్ణనే.

తేన “న కేవలం తం వత్తుయేవ, అథ ఖో తస్మిం అపరిసుద్ధే శాణమి అపరిసుద్ధం హోతి”తి దస్సితం. తంసమ్మయుత్తానం పన అపరిసుద్ధతా అవుత్తసిద్ధా, శాణస్స చ విసుం గహణం అప్పనాయ బహుకారత్తా. తథా హి యూనం “దన్ధాభిజ్ఞం, ఖిప్పాభిజ్ఞ”న్తి శాణముఖేన నిద్దిట్టం. నిస్సయనిస్సయోపి నిస్సయోత్తేవ వుచ్చతీతి ఆహ “**దీపకపల్లికవట్టితేలాని నిస్సాయా**”తి. శాణే అవిసదే విపస్సనాభావనా వియ సమాధిభావనాపి పరిదుబ్బలా హోతీతి దస్సేతుం “**అపరిసుద్ధేన శాణేన**”తిఆది వుత్తం. తత్త కమ్మట్టానన్తి సమధకమ్మట్టానం ఆహ. **వుడ్డిం** అజ్ఞపాతుభావేన, **విరూళ్లిం** గుణభావేన, **వేపుల్లం** సబ్బసో వసిభావపుత్తియా వేదితబ్బం. **విసదే పనాతి** సుక్కపక్ఖో, తస్స వుత్తవిపరియాయేన అత్తో వేదితబ్బో.

౬౨. సమభావకరణన్తి కిచ్చతో అనూనాధికభావకరణం. యథాపచ్చయం సద్దేయ్యవత్తుస్మిం అధిమోక్షకిచ్చస్స పటుతరభావేన, పజ్ఞాయ అవిసదతాయ, వీరియాదీనం చ సిథిలతాదినా **సద్దిన్త్రియం బలవం హోతి**. తేనాహ “**ఇతరాని మన్దానీ**”తి. తతోతి తస్మా సద్దిన్త్రియస్స బలవభావతో, ఇతరేసజ్ఞ మన్దత్తా. కోసజ్ఞపక్ఖే పతితుం అదత్వా సమ్మయుత్తధమ్మానం పగ్గణ్ణానం అనుబలప్పదానం పగ్గహో, పగ్గహోవ కిచ్చం, **పగ్గహకిచ్చం** కాతుం న సక్కోతీతి సమ్మన్దితబ్బం. ఆరమ్మణం ఉపగన్త్వా రానం, అనిస్సజ్ఞనం వా **ఉపట్టానం**, విక్ఖేపపటిపక్ఖో. యేన వా సమ్మయుత్తా అవిక్ఖిత్తా హోన్తి, సో **అవిక్ఖేపో**. రూపగతం వియ చక్ఖనా యేన యాథావతో విసయసభావం పస్సతి, తం **దస్సనకిచ్చం కాతుం న సక్కోతి** బలవతా సద్దిన్త్రియేన అభిభూతత్తా. సహజాతధమ్మేసు హి ఇన్దట్టం కారేన్తానం సహపవత్తమానానం ధమ్మానం ఏకరసతావసేనవ అత్తసిద్ధి, న అజ్ఞాధా. **తస్మాతి** వుత్తమేవత్తం కారణభావేన పచ్చామసతి . తన్తి సద్దిన్త్రియం. **ధమ్మసభావపచ్చవేక్షణేనాతి** యస్స సద్దేయ్యవత్తునో ఉజారతాదిగుణే అధిముచ్చనస్స సాతిసయప్పవత్తియా సద్దిన్త్రియం బలవం జాతం, తస్స పచ్చయపచ్చయుప్పన్నాదివిభాగతో యాథావతో వీమంసనేన. ఏవజ్ఞో ఏవంధమ్మతానయేన సభావరసతో పరిగ్గయ్యమానే సవిప్పారో అధిమోక్షో న హోతి, “అయం ఇమేసం ధమ్మానం సభావో”తి పరిజాననవసేన పజ్ఞాబ్యాపారస్స సాతిసయత్తా. ధురియధమ్మేసు హి యథా సద్దాయ బలవభావే పజ్ఞాయ మన్దభావో హోతి, ఏవం పజ్ఞాయ బలవభావే సద్దాయ మన్దభావో హోతీతి. తేన వుత్తం “**తం ధమ్మసభావపచ్చవేక్షణేన హపేతబ్బ**”న్తి.

తథా **అమనసికారేనాతి** యేనాకారేన భావనమనుయుజ్ఞాన్తస్స సద్దిన్త్రియం బలవం హోతి, తేనాకారేన భావనాయ అననుయుజ్ఞానతోతి వుత్తం హోతి. ఇథ దువిధేన సద్దిన్త్రియస్స బలవభావో, అత్తనో వా పచ్చయవిసేసతో కిచ్చుత్తరియేన, వీరియాదీనం వా మన్దకిచ్చతాయ. తత్త పఠమవికప్పే హాపనవిధి దస్సితో, దుతియవికప్పే పన యథా మనసి కరోతో వీరియాదీనం మన్దకిచ్చతాయ సద్దిన్త్రియం బలవం జాతం, తథా అమనసికారేన వీరియాదీనం పటుకిచ్చభావావహేన మనసికారేన సద్దిన్త్రియం తేహి సమరసం కరోన్తేన హపేతబ్బం. ఇమినా నయేన సేసిన్ద్రియేసుపి హాపనవిధి వేదితబ్బో.

వక్కులిత్థేరవత్థాతి సో హి ఆయస్మా సద్ధాధిముత్తతాయ కతాధికారో సత్థు రూపకాయదస్సనప్పసుతో ఏవ హుత్వా విహరన్తో సత్థారా “కిం తే, వక్కులి, ఇమినా పూతికాయేన దిట్టేన? యో ఖో, వక్కులి, ధమ్మం పస్సతి, సో మం పస్సతీ”తిఆదినా (సం. ని. ౩.౮౭) ఓవదిత్వా కమ్మట్టానే నియోజితోపి తం అననుయుజ్ఞాన్తో పణామితో అత్తానం వినిపాతేతుం పపాతట్టానం అభిరుహి. అథ నం సత్థా యథానిసినోవ ఓభాసం విసజ్జేన్తో అత్తానం దస్సేత్వా -

“పామోజ్జబహులో భిక్షు, పసన్నో బుద్ధసాసనే;

అధిగచ్ఛే పదం సన్తం, సజ్ఞారూపసమం సుఖ”న్తి. (ధ. పం. ౩౮౧) -

గాథం వత్వా “ఏహి వక్త్రీ”తి ఆహ. సో తేన అమతేనేవ అభిసితో హృత్తుట్ హుత్వా విపస్సనం పట్టపేసి. సద్ధాయ పన బలవభావతో విపస్సనావీధిం న ఓతరి. తం ఇత్వా భగవా ఇన్ద్రియసమతం పటిపాదేన్తో కమ్మట్టానం సోధేత్వా అదాసి. సో సత్థారా దిన్ననయేన విపస్సనం ఉస్సుక్కాపేత్వా మగ్గపటిపాటియా అరహత్తం పాపుణి. తేన వుత్తం “వక్త్రీతేరవత్తు చేత్త నిదస్సన”న్తి.

ఇతరకిచ్చభేదన్తి ఉపట్టానాదికిచ్చవిసేసం. పస్సద్ధాదీతి ఆది-సద్దేన సమాధిఉపేక్షాసమ్మోజ్జఙ్గానం సఙ్గహో దట్టబ్బో. హాపేతబ్బన్తి యథా సద్ధిన్ద్రియస్స బలవభావో ధమ్మసభావపచ్చవేక్షణేన హాయతి, ఏవం వీరియిన్ద్రియస్స అధిమత్తతా పస్సద్ధిఆదిభావనాయ హాయతి, సమాధిపక్ఖియత్తా తస్సా. తథా హి సా సమాధిన్ద్రియస్స అధిమత్తతం కోసజ్జపాతతో రక్ఖన్తి వీరియాదిభావనా వియ వీరియిన్ద్రియస్స అధిమత్తతం ఉద్ధచ్చపాతతో రక్ఖన్తి ఏకంసతో హాపేతి. తేన వుత్తం “పస్సద్ధాదిభావనాయ హాపేతబ్బ”న్తి.

సోణత్థేరస్స వత్తూతి (మహావ. ౨౪౩) సుకుమారస్స సోణత్థేరస్స వత్తు. సో హి ఆయస్మా సత్తు సన్తికే కమ్మట్టానం గహేత్వా సీతవనే విహరన్తో “మమ సరీరం సుఖుమాలం, న చ సక్కా సుఖేనేవ సుఖం అధిగన్తుం, కాయం కిలమేత్వాపి సమణధమ్మో కాతబ్బో”తి రానచక్కుమమేవ అధిట్టాయ పథానమనుయుజ్జాన్తో పాదతలేసు ఫోటేసు ఉట్టితేసుపి వేదనం అజ్ఞపేక్షిత్వా దళ్లం వీరియం కరోన్తో అచ్చారద్ధవీరియతాయ విసేసం నిబ్బత్తేతుం నాసక్తి. సత్థా తత్త గత్వా వీణోవాదేన ఓవదిత్వా వీరియసమతాయోజనవిధిం దస్సేన్తో కమ్మట్టానం సోధేత్వా గిజ్జకూటం గతో. థేరోపి సత్థారా దిన్ననయేన వీరియసమతం యోజేన్తో విపస్సనం ఉస్సుక్కాపేత్వా అరహత్తే పతిట్టాసి. తేన వుత్తం “సోణత్థేరస్స వత్తు దస్సేతబ్బ”న్తి.

సేసేసుపీతి సతిసమాధిపఞ్ఞోన్ద్రియేసుపి. ఏకస్సాతి ఏకేకస్స. సామజ్ఞానిద్దేసోవాయం దట్టబ్బో. ఏవం పఞ్చాన్నం ఇన్ద్రియానం పచ్చేకం అధిమత్తతాయ పన హాపనవసేన సమతం దస్సేత్వా ఇదాని తత్త యేసం విసేసతో అసాధారణతో, సాధారణతో చ సమతా ఇచ్చితబ్బా, తం దస్సేతుం “విసేసతో పనా”తిఆది వుత్తం. ఏత్థాతి ఏతేసు పఞ్చాసు ఇన్ద్రియేసు. సమతన్తి సద్ధాపఞ్ఞానం అజ్ఞామజ్ఞాం అనూనానధికభావం. తథా సమాధివీరియానం . యథా హి సద్ధాపఞ్ఞానం విసుం విసుం ధురియధమ్మభూతానం కిచ్చతో అజ్ఞామజ్ఞానతివత్తనం విసేసతో ఇచ్చితబ్బమేవ, యతో నేసం సమధురతాయ అప్పనా సమ్మజ్జతీతి, ఏవం సమాధివీరియానం కోసజ్జఉద్ధచ్చపక్ఖికానం సమరసతాయ సతి అజ్ఞామజ్ఞాపత్తమ్మనతో సమ్మయుత్తధమ్మానం అన్తద్వయపాతాభావేన సమ్మదేవ అప్పనా ఇజ్జతి.

“బలవసద్ధో హి”తిఆది నిదస్సనవసేన వుత్తం. తస్సత్తో - యో బలవతియా సద్ధాయ సమన్నాగతో అవిసదఙ్గాణో, సో ముద్ధప్పసన్నో హోతి, న అవేచ్చప్పసన్నో. తథా హి సో అవత్తుస్మిం పసీదతి సేయ్యథాపి తిత్థియసావకా. కేరాటికపక్ఖన్తి సారేయ్యపక్ఖం భజతి. సద్ధాహీనాయ పఞ్ఞాయ అతిథావన్తో “దేయ్యవత్తుపరిచ్చాగేన వినా చిత్తుప్పాదమత్తేనపి దానమయం పుజ్జం హోతి”తిఆదీని పరికప్పేతి హేతుపటిరూపకేహి వఞ్చేతో. ఏవంభూతో పన సుక్ఖతక్కువిలుత్తచిత్తో పణ్ణితానం వచనం నాదియతి, సజ్జాత్తిం న గచ్ఛతి. తేనాహ “భేసజ్జసముట్టితో వియ రోగో అతేకిచ్చో హోతి”తి. యథా చేత్త సద్ధాపఞ్ఞానం అజ్ఞామజ్ఞావిరహో న అత్థావహో అనత్థావహో చ, ఏవమిథాపి సమాధివీరియానం అజ్ఞామజ్ఞావిరహో న అవిక్ఖేపావహో విక్ఖేపావహో చాతి వేదితబ్బం. కోసజ్జం అభిభవతి, తేన అప్పనం న పాపుణాతీతి అధిప్పాయో. ఉద్ధచ్చం అభిభవతీతి ఏత్థాపి ఏసేవ నయో. తదుభయన్తి తం సద్ధాపఞ్ఞాద్వయం, సమాధివీరియద్వయం. సమం కాతబ్బన్తి సమరసం కాతబ్బం.

సమాధికమ్మికస్సాతి సమధకమ్మట్టానికస్స. ఏవన్తి ఏవం సన్తే, సద్ధాయ తేసం బలవభావే సతీతి అత్థో. సద్ధహన్తోతి “పథవీ పథవీ”తి మనసికరణమత్తేన కథం యూనుప్పత్తితి అచిన్తేత్వా “అద్ధా సమ్మాసమ్ముద్ధేన వుత్తవిధి ఇజ్జిస్సతీ”తి సద్ధహన్తో సద్ధం జన్తే. ఓకప్పీన్తోతి ఆరమ్మణం అనుపవిసిత్వా వియ అధిముచ్చనవసేన ఓకప్పీన్తో పక్ఖద్ధన్తో. ఏకగ్గతా బలవతీ వట్టతి సమాధిపధానత్తా యూనస్స. ఉభిన్నన్తి సమాధిపజ్ఞానం, సమాధికమ్మికస్స సమాధినో అధిమత్తతాపి ఇచ్చితబ్బాతి ఆహ “సమతాయపీ”తి, సమభావేనాపీతి అత్థో. అప్పనాతి ఇధాధిప్పేతఅప్పనా. తథా హి “హోతియేవా”తి సాసజ్ఞం వదతి , లోకుత్తరప్పనా పన తేసం సమభావేనేవ ఇచ్చితా. యథాహ – “సమధవిపస్సనం యుగనద్ధం భావేతీ”తి (పటి. మ. ౨.౧, ౨).

యది విసేసతో సద్ధాపజ్ఞానం, సమాధివీరియానశ్చ సమతా ఇచ్చితా, కథం సతీతి ఆహ “సతి పన సబ్బత్థి బలవతీ వట్టతీ”తి. సబ్బత్థాతి లీనుద్ధచ్చపక్ఖేసు పశ్చాసు ఇన్ద్రియేసు. ఉద్ధచ్చపక్ఖేయే గణ్ఠాన్తో “సద్ధావీరియపజ్ఞాన”న్తి ఆహ. అజ్ఞాధాపీతి చ గహేతబ్బా సియా. తథా హి “కోసజ్జపక్ఖేన సమాధినా” ఇచ్చేవ వుత్తం, న “పస్సద్ధిసమాధిఉప్పేక్షాహి”తి. సా సతి. సబ్బేసు రాజకమ్మేసు నియుత్తో సబ్బకమ్మికో. తేన కారణేన సబ్బత్థి ఇచ్చితబ్బత్తేన. ఆహ అట్టకథాయం. సబ్బత్థి నియుత్తా సబ్బత్థికా, సబ్బేన వా లీనుద్ధచ్చపక్ఖేయేన బోజ్జగ్గహణేన అత్తేతబ్బా సబ్బత్థియా, సబ్బత్థియావ సబ్బత్థికా. చిత్తన్తి కుసలచిత్తం. తస్స హి సతి పటిసరణం పరాయణం అప్పత్తస్స పత్తియా అనధిగతస్స అధిగమాయ. తేనాహ “ఆరక్ఖపమ్మపట్టానా”తిఆది.

౬౩. చిత్తేకగ్గతానిమిత్తస్సాతి చిత్తేకగ్గతాయ నిమిత్తస్స, చిత్తేకగ్గతాసజ్ఞాతస్స చ నిమిత్తస్స. చిత్తస్స హి సమాహితాకారం సల్లక్ఖేత్వా సమధనిమిత్తం రక్ఖన్తోయేవ కసిణనిమిత్తం రక్ఖతి. తస్మా పథవీకసిణాదికస్సాతి ఆది-సద్దేన న కేవలం పటిభాగనిమిత్తస్సేవ, అథ ఖో సమధనిమిత్తస్సాపి గహణం దట్టబ్బం. తన్తి రక్ఖణకోసల్లం. ఇథ అప్పనాకోసల్లకథాయం “నిమిత్తకోసల్ల”న్తి అధిప్పేతం, కరణభావనాకోసల్లానం పగేవ సిద్ధత్తాతి అధిప్పాయో.

౬౪. అతిసిథిలవీరియతాదీహీతి ఆది-సద్దేన పమోదనసంవేజనవిపరియాయే సజ్గణ్ఠాతి. లీనన్తి సజ్కచితం కోసజ్జపక్ఖపతితం. చిత్తన్తి భావనాచిత్తం. ధమ్మవిచయసమ్మోజ్జగ్గదయో భావేతీతి ఏత్థ “తయో”తి పదం ఆనేత్వా సమ్మన్దితబ్బం. యథా పన తే భావేతబ్బా, తం సయమేవ వక్ఖతి.

పరిత్తన్తి అప్పకం. ఉజ్జాలేతుకామోతి పదీపేతుకామో. ఉదకవాతం దదేయ్యాతి ఉదకమిస్సం వాతం ఉపనేయ్య. అకాలోతి నకాలో, అయుత్తకాలో వా. సతిఆదిధమ్మసామగ్గిసజ్ఞాతాయ బోధియా బుజ్జతి ఏతాయాతి కత్వా, తంసమగ్గినో వా బుజ్జతీతి బోధినో యోగినో అజ్గన్తి బోజ్జగ్గో , పసత్తో, సున్దరో వా బోజ్జగ్గో సమ్మోజ్జగ్గో . కాయచిత్తదరథవూపసమలక్ఖణా పస్సద్ధియేవ సమ్మోజ్జగ్గో పస్సద్ధిసమ్మోజ్జగ్గో, తస్స పస్సద్ధిసమ్మోజ్జగ్గస్స. సమాధిసమ్మోజ్జగ్గోదీసుపి ఏసేవ నయో. అయం పన విసేసో – సమాధిస్స తావ పదత్థలక్ఖణాని హేత్థా ఆగతానేవ. ఉపపత్తితో ఇక్ఖతీతి ఉప్పేక్షా. సా పనాయం అత్తతో తత్తమజ్జత్తుప్పేక్షావ ఇథ బోజ్జగ్గప్పేక్షా వేదితబ్బా. దుసమ్మట్టాపయన్తి సమ్మట్టాపేతుం ఉప్పాదేతుం అసక్కుణ్ణేయ్యం. ధమ్మానం, ధమ్మేసు వా విచయో ధమ్మవిచయో, పజ్ఞాతి అత్థో. వీరస్స భావో, కమ్మం వా, విధినా వా ఈరేతబ్బం పవత్తేతబ్బన్తి వీరియం, ఉస్సాహో. పీణేతి కాయం, చిత్తం చ సంతప్పేతీతి పీతి.

యం యం సకం యథాసకం, అత్తనో అత్తనోతి అత్తో. ఆహారవసేనాతి పచ్చయవసేన. భావనాతి ఉప్పాదనా, వడ్డనా చ. కుసలాకుసలాతి కోసల్లసమ్భూతట్టేన కుసలా, తప్పటిపక్షతో అకుసలా. యే అకుసలా, తే సావజ్ఞా. యే కుసలా, తే అనవజ్ఞా. అకుసలా హీనా, ఇతరే పణీతా. కుసలాపి వా హీనేహి ధన్దాదీహి ఆరద్ధా హీనా, ఇతరే పణీతా. కణ్ణాతి కాళకా చిత్తస్స అపభస్సరభావకరణా, సుక్కాతి ఓదాతా చిత్తస్స పభస్సరభావకరణా. కణ్ణాభిజాతిహేతుతో వా కణ్ణా, సుక్కాభిజాతిహేతుతో సుక్కా. తే ఏవ సప్పటిభాగా. కణ్ణా హి ఉజ్జవిపచ్చనీకతాయ సుక్కేహి సప్పటిభాగా. తథా సుక్కాపి ఇతరేహి. అథ వా కణ్ణా చ సుక్కా చ సప్పటిభాగా చ కణ్ణసుక్కసప్పటిభాగా. సుఖా హి వేదనా దుక్ఖాయ వేదనాయ సప్పటిభాగా, దుక్ఖా చ వేదనా సుఖాయ సప్పటిభాగాతి. అనుప్పన్నస్సాతి అనిబ్బత్తస్స. ఉప్పాదాయాతి ఉప్పాదనత్తాయ. ఉప్పన్నస్సాతి నిబ్బత్తస్స. భియ్యోభావాయాతి పునప్పునభావాయ. వేపుల్లాయాతి విపులభావాయ. భావనాయాతి వడ్డీయా. పారిపూరియాతి పరిపూరణత్తాయ.

తథాతి “అర్థి భిక్షవే”తిఆదినా దస్సితపారే. సభావసామజ్ఞలక్ఖణపటివేధవసేనాతి ఏకజ్ఞం కత్వా గహణే అనవజ్ఞసుఖవిపాకాదికస్స విసుం విసుం పన పుసనాదికస్స సభావలక్ఖణస్స, అనిచ్ఛాదికస్స సామజ్ఞలక్ఖణస్స చ పటివిజ్ఞనవసేన. పవత్తమనసికారోతి కుసలాదీనం తంతంసభావలక్ఖణాదికస్స యాథావతో అవబుజ్ఞనవసేన ఉప్పన్నజవనచిత్తుప్పాదో. సో హి అవిపరితమనసికారతాయ “యోనిసోమనసికారో”తి వుత్తో. తదాభోగతాయ ఆవజ్ఞనాపి తగ్గతికావ. రుప్పనలక్ఖణాదికమ్మి ఇథ సామజ్ఞలక్ఖణేనేవ సజ్గహితన్తి దట్టబ్బం. కుసలకిరియాయ ఆదిఆరమ్భవసేన పవత్తవీరియం ధితిసభావతాయ “ధాతూ”తి వుత్తన్తి ఆహ “ఆరమ్భధాతూతి పఠమవీరియం వుచ్చతీ”తి. లద్ధాసేవనం వీరియం బలప్పత్తం హుత్వా పటిపక్షం విధమతీతి ఆహ “కోసజ్ఞతో నిక్ఖంతతా తతో బలవతర”న్తి. అధిమత్తాధిమత్తతరానం పటిపక్షధమ్మానం విధమనసమత్తం పటుపటుతరాదిభావప్పత్తం హోతీతి వుత్తం “పరం పరం తానం అక్కమనతో తతోపి బలవతర”న్తి. తిట్టతి పవత్తతి ఏత్థాతి రానియా, పీతిసమ్మోజ్ఞజ్ఞస్స రానియా పీతిసమ్మోజ్ఞజ్ఞట్టానియా. రాతబ్బో వా రానియో, పీతిసమ్మోజ్ఞజ్ఞో రానియో ఏతేసూతి పీతిసమ్మోజ్ఞజ్ఞట్టానియా, అపరాపరం వత్తమానా పీతిసమ్మోజ్ఞజ్ఞసమ్మయుత్తా ధమ్మా. యస్మా పన తేసు పీతియేవ పీతిసమ్మోజ్ఞజ్ఞస్స విసేసకారణం, తస్మా వుత్తం “పీతియా ఏవ ఏతం నామ”న్తి. ఉప్పాదకమనసికారోతి యథా మనసి కరోతో అనుప్పన్నో పీతిసమ్మోజ్ఞజ్ఞో ఉప్పజ్జతి, ఉప్పన్నో చ వడ్డతి, తథా పవత్తమనసికారో.

పరిపుచ్చకతాతి పరియోగాహేత్వా పుచ్చకభావో. పఞ్చపి హి నికాయే ఉగ్గహేత్వా ఆచరియే పరియుపాసీత్వా తస్స తస్స అత్తం పరిపుచ్చన్తస్స, తే వా సహ అట్టకథాయ పరియోగాహేత్వా యం యం తత్త గణ్ఠిట్టానం, తం తం “ఇదం, భన్తే, కథం, ఇమస్స కో అత్తో”తి పుచ్చన్తస్స ధమ్మవిచయసమ్మోజ్ఞజ్ఞో ఉప్పజ్జతీతి. వత్థువిసదకిరియా ఇన్ద్రియసమత్తపటిపాదనా సజ్ఞేపతో, విత్థారతో చ పకాసితా ఏవ. తత్త పన సమాధిసంవత్తనియభావేన ఆగతా, ఇథ పఞ్ఞాసంవత్తనియభావేన. యదగ్గేన హి సమాధిసంవత్తనికా, తదగ్గేన పఞ్ఞాసంవత్తనికా సమాధిస్స ఇథాపచ్చుపట్టానతో. “సమాహితో యథాభూతం పజానాతీ”తి (సం. ని. ౪.౯౯; ౫.౧౦౭౧) వుత్తం. దుప్పజ్ఞాపుగ్గలపరివజ్జనా నామ దుప్పజ్ఞానం మన్దబుద్ధీనం భత్తనిక్ఖిత్తకాకమంసనిక్ఖిత్తసునఖసదిసానం మోమూహపుగ్గలానం దూరతో పరిచ్చజనా. పఞ్ణవన్తపుగ్గలసేవనా నామ పఞ్ఞాయ కతాధికారానం సచ్చపటిచ్చసముప్పాదాదీసు కుసలానం అరియానం, విపస్సనాకమ్మికానం వా మహాపఞ్ఞానం కాలేన కాలం ఉపసజ్కమనం. గమ్భీరజ్ఞాణచరియపచ్చవేక్షణాతి గమ్భీరజ్ఞాణేహి చరితబ్బానం ఖన్ధాయతనధాతాదీనం,

సచ్చపచ్చయాకారాదిదీపనానం వా సుష్ణతాపటిసంయుత్తానం సుత్తనానం పచ్చవేక్షణా. తదధిముత్తతాతి పజ్ఞాధిముత్తతా, పజ్ఞాయ నిన్నపోణపబ్బారతాతి అత్తో.

అపాయాదీతి ఆది-సద్దేన జాతిఆదిం అతీతే వట్టమూలకం దుక్ఖం, అనాగతే వట్టమూలకం దుక్ఖం, పచ్చుప్పన్నే ఆహారపరియేటిమూలకాచ్చ దుక్ఖం సజ్జణ్ణాతి. వీరియాయత్తస్స లోకియలోకుత్తరవిసేసస్స అధిగమో ఏవ ఆనిసంసో, తస్స దస్సనసీలతా వీరియాయత్త...పే.... దస్సీతా. సపుబ్బభాగో నిబ్బానగామిమగ్గో గమనవీధి గత్తబ్బా పటిపజ్జితబ్బా పటిపదాతి కత్వా . దాయకానం మహప్పలభావకరణేన పిణ్ణాపచాయనతాతి పచ్చయదాయకానం అత్తని కారస్స అత్తనో సమ్మాపటిపత్తియా మహప్పలకారభావస్స కరణేన పిణ్ణస్స భిక్ఖాయ పటిపూజనా. ఇతరథాతి ఆమిసపూజాయ. కుసీతపుగ్గలపరివజ్జనతాతి అలసానం భావనాయ నామమత్తమ్మి అజానంతానం కాయదళ్ళీబహులానం యావదత్తం భుజ్జీత్వా సేయ్యసుఖాదిఅనుయుజ్జానకానం తిరచ్ఛానకథికానం పుగ్గలానం దూరతో పరిచ్చజనా. ఆరద్ధవీరియపుగ్గలసేవనతాతి “దివసం చజ్ఞమేన నిసజ్జాయ”తిఆదినా (విభ. ౨౧౯; అ. ని. ౩.౧౬) భావనారమ్భవసేన ఆరద్ధవీరియానం దళ్ళపరక్కమానం పుగ్గలానం కాలేన కాలం ఉపసజ్ఞమనా. సమ్మప్పధానపచ్చవేక్షణతాతి చతుబ్బిధసమ్మప్పధానానుభావస్స పచ్చవేక్షణతా. తదధిముత్తతాతి తస్మిం వీరియసమ్మోజ్జగ్గే అధిముత్తి సబ్బిరియాపథేసు నిన్నపోణపబ్బారతా. ఏత్త చ ధిసమిద్ధవినోదనకుసీతపుగ్గలపరివజ్జనఆరద్ధవీరియపుగ్గలసేవనతదధిముత్తతా పటిపక్షవిధమనపచ్చయూపసంహారవసేన, అపాయాదిభయపచ్చవేక్షణాదయో సముత్తేజనవసేన వీరియసమ్మోజ్జగ్గస్స ఉప్పాదకా దట్టబ్బా.

బుద్ధాదీసు పసాదసినేహాభావేన ధుసఖరహదయా లూఖపుగ్గలా, తబ్బిపరియాయేన సినిద్ధపుగ్గలా వేదితబ్బా. బుద్ధాదీనం గుణపరిదీపనా సమ్మసాదనీయసుత్తాదయో (దీ. ని. ౩.౧౪౧ ఆదయో) పసాదనీయసుత్తంతా. ఇమేహి ఆకారేహీతి యథావృత్తేహి కుసలాదీనం సభావసామజ్ఞాలక్ష్ణణపటివిజ్ఞనాదిఆకారేహి చేవ పరిపుచ్చకతాదిఆకారేహి చ. ఏతే ధమ్మేతి ఏతే కుసలాదీసు యోనిసోమనసికారాదికే చేవ ధమ్మత్తజ్ఞాతాదికే చ.

౬౫. అచ్చారద్ధవీరియతాదీహీతి అతివియ పగ్గహితవీరియతాదీహి. ఆది-సద్దేన సంవేజనపమోదనాదిం సజ్జణ్ణాతి. ఉద్ధతన్తి సమాధిఆదీనం మన్దతాయ అవూపసంతం. దువూపసమయన్తి వూపసమేతుం సమాధాతుం అసక్కుణేయ్యం.

తం ఆకారం సల్లక్ఖేత్వాతి యేనాకారేన అస్స యోగినో పస్సద్ధి సమాధి ఉపేక్షాతి ఇమే పస్సద్ధిఆదయో ధమ్మా పుట్టే యధారహం తస్మిం తస్మిం కాలే ఉప్పన్నపుబ్బా, తం చిత్తతంసమ్మయుత్తధమ్మానం పస్సద్ధాకారం, సమాహితాకారం, అజ్ఞపేక్షితాకారాచ్చ ఉపలక్ఖేత్వా ఉపధారేత్వా. తీసుపి పదేసూతి “అత్తి, భిక్ఖవే, కాయప్పస్సద్ధీ”తిఆదినా ఆగతేసు తీసుపి వాక్యేసు, తేహి వా పకాసితేసు తీసు ధమ్మకోట్టాసేసు. యథాసమాహితాకారం సల్లక్ఖేత్వా గయ్హమానో సమథో ఏవ సమథనిమిత్తన్తి ఆహ “సమథనిమిత్తన్తి చ సమథస్సేవేతమథివచన”న్తి. నానారమ్మణే పరిబ్బమనేన వివిధం అగ్గం ఏతస్సాతి బృగ్గో, విక్ఖపో. తథా హి సో అనవట్ఠానరసో, భన్తతాపచ్చుపట్ఠానో చ వుత్తో. ఏకగ్గతాభావతో బృగ్గపటిపక్షోతి అబ్బగ్గో, సమాధి. సో ఏవ నిమిత్తన్తి పుట్టే వియ వత్తబ్బం. తేనాహ “అవిక్ఖేపట్ఠేన చ తస్సేవ అబ్బగ్గనిమిత్తన్తి అధివచన”న్తి.

సరీరావత్తం ఇత్వా మత్తసో పరిభుత్తో పణీతాహరో కాయలహుతాదీనం సముట్ఠాపనేన పస్సద్ధియా పచ్చయో హోతి, తథా ఉతుసప్పాయం, ఇరియాపథసప్పాయాచ్చ సేవితం, పయోగో చ కాయీకో పవత్తితోతి ఆహ

“పణీతభోజనసేవనతా”తిఆది. పయోగసమతాదీనం అభావేన సదరథకాయచిత్తా పుగ్గలా సారథ్యపుగ్గలా.
వుత్తవిపరియాయేన పస్సద్ధకాయా పుగ్గలా వేదితబ్బా.

నిరస్సాదస్సాతి భావనస్సాదరహితస్స. భావనా హి వీధిపటిపన్నా పుట్టేనాపరం విసేసవతీ పవత్తమానా చిత్తస్స
అస్సాదం ఉపసమసుఖం ఆవహతి, తదభావతో నిరస్సాదం చిత్తం హోతి. సద్ధాసంవేగవసేనాతి సద్ధావసేన, సంవేగవసేన చ.
సమ్మహంసనతాతి సమ్మదేవ పహంసనతా సంవేజనపుబ్బకపసాదుప్పాదనేన భావనా చిత్తస్స తోసనా. సమ్మాపవత్తస్సాతి
లీనుద్ధచ్చవిరహేన, సమథవీధిపటిపత్తియా చ సమం, సవిసేసశ్చ పవత్తియా సమ్మదేవ పవత్తస్స భావనాచిత్తస్స.
అఙ్ఘపేక్షనతాతి పగ్గహనిగ్గహసమ్మహంసనేసు అబ్యావటతా. ఝానవిమోక్షపచ్చవేక్షణతాతి పరమాదీని ఝానాని
పచ్చనీకధమ్మేహి సుట్టు విముత్తతాదినా తేయేవ విమోక్షా తేసం “ఏవం భావనా, ఏవం సమాపజ్జనా, ఏవం అధిట్టానం,
ఏవం వుట్టానం, ఏవం సంకిలేసో, ఏవం వోదాన”న్తి పతి పతి అవేక్షణా.

సత్తమజ్జత్తతాతి సత్తేసు పియట్టానియేసుపి గహట్టపబ్బజితేసు మజ్జత్తాకారో అఙ్ఘపేక్షనా. సఙ్ఖారమజ్జత్తతాతి అఙ్ఘత్తికేసు
చఙ్ఛాదీసు, బాహిరేసు పత్తచీవరాదీసు మజ్జత్తాకారో అఙ్ఘపేక్షనా. సత్తసఙ్ఖారానం మమాయనం సత్తసఙ్ఖారకేలాయనం.
ఇమేహాకారేహీతి ఇమేహి యథావుత్తేహి కాయచిత్తానం పస్సద్ధాకారసల్లక్షణాదిఆకారేహి చేవ
సప్పాయాహారసేవనాదిఆకారేహి చ. ఏతే ధమ్మేతి ఏతే పస్సద్ధిఆదిధమ్మే.

౬౬. పఞ్ఞాపయోగమన్దతాయాతి పఞ్ఞాబ్యాపారస్స అప్పభావేన. యథా హి దానసీలాని అలోభాదోసప్పధానాని , ఏవం
భావనా అమోహప్పధానా విసేసతో అప్పనావహా. తత్త యదా పఞ్ఞా న బలవతీ హోతి, తదా భావనాచిత్తస్స అనభిసంజ్ఞతో
వియ ఆహారో పురిసస్స అభిరుచిం న జనేతి, తేన తం నిరస్సాదం హోతి. యదా చ భావనా పుట్టేనాపరం విసేసావహా న
హోతి సమ్మదేవ అవీధిపటిపత్తియా, తదా ఉపసమసుఖస్స అలాభేన చిత్తం నిరస్సాదం హోతి. తదుభయం సన్ధాయాహ
“పఞ్ఞాపయోగమన్దతాయా”తిఆది. నన్తి చిత్తం. జాతిజరాబ్యాధిమరణాని యథారహం సుగతియం, దుగ్గతియశ్చ హోన్తీతి
తదఞ్జమేవ పశ్చాద్విధబద్ధనాదిఖుప్పిపాసాదిఅఞ్జమఞ్జవిబాధనాదిహేతుకం అపాయదుక్ఖం దట్టబ్బం. తయిదం సబ్బం తేసం
తేసం సత్తానం పచ్చప్పన్నభవనిస్సితం గహితన్తి అతీతే, అనాగతే చ కాలే వట్టములకదుక్ఖాని విసుం గహితాని. యే పన
సత్తా ఆహారూపజీవినో, తత్త చ ఉట్టానఫలూపజీవినో, తేసం అఞ్ఞోహి అసాధారణం జీవితదుక్ఖం అట్టమం సంవేగవత్తు వుత్తన్తి
దట్టబ్బం.

అస్సాతి చిత్తస్స. అలీనన్తిఆదీసు కోసజ్జపక్ఖియానం ధమ్మానం అనధిమత్తతాయ అలీనం. ఉద్ధచ్చపక్ఖికానం ధమ్మానం
అనధిమత్తతాయ అనుద్ధతం. పఞ్ఞాపయోగసమ్మత్తియా, ఉపసమసుఖాధిగమేన చ అనిరస్సాదం. పుట్టేనాపరం సవిసేసం
తతో ఏవ ఆరమ్మణే సమప్పవత్తం, సమథవీధిపటిపన్నశ్చ. తత్త అలీనతాయ పగ్గహే, అనుద్ధతతాయ నిగ్గహే,
అనిరస్సాదతాయ సమ్మహంసనే న బ్యాపారం ఆపజ్జతి. అలీనానుద్ధతతాయ హి ఆరమ్మణే సమప్పవత్తం అనిరస్సాదతాయ
సమథవీధిపటిపన్నం. సమప్పవత్తియా వా అలీనం అనుద్ధతం, సమథవీధిపటిపత్తియా అనిరస్సాదన్తి దట్టబ్బం.

నేక్షమ్మపటిపదన్తి ఝానపటిపత్తిం. సమాధిఅధిముత్తతాతి సమాధినిబ్బత్తనే ఝానాధిగమే యుత్తప్పయుత్తతా. సా
పన యస్మా సమాధిం గరుం కత్వా తత్త నిన్నపోణపబ్బారభావేన పవత్తియా హోతి, తస్మా “సమాధిగరూ”తిఆది వుత్తం.

౬౭. పటిలద్దే నిమిత్తస్మిం ఏవం హి సమ్పాదయతో అప్పనాకోసల్లం ఇమం అప్పనా సమ్మవత్తతీతి సమ్మన్తో. సాతి అప్పనా. హిత్వా హీతి హి-సద్దో హేతుఅత్తో. యస్మా తానమేతం న విజ్ఞతి, తస్మా చిత్తప్పవత్తిఆకారం భావనాచిత్తస్స లీనుద్ధతాదివసేన పవత్తిఆకారం సల్లక్ఖయం ఉపధారేన్తో. సమతం వీరియస్సేవ వీరియస్స సమాధినా సమరసతంయేవ యోజయేథ. కథం పన యోజయేథాతి ఆహ “ఈసకమ్మీ”తిఆది. తత్థ లయన్తి లీనభావం, సజ్జోచన్తి అత్తో. యన్తన్తి గచ్ఛన్తం , పగ్గణ్ణోథేవ సమభావాయాతి అధిప్పాయో. తేనాహ “అచ్చారద్ధం నిసేధేత్వా సమమేవ పవత్తయే”తి. కథం పన సమమేవ పవత్తయేతి ఆహ “రేణుమ్మీ”తిఆది. యథాతి రేణుఆదీసు యథా మధుకరాదీనం పవత్తి ఉపమాభావేన అట్టకథాయం సమ్మవణ్ణితా, ఏవం లీనుద్ధతభావేహి మోచయిత్వా వీరియసమతాయోజనేన నిమిత్తాభిముఖం మానసం పటిపాదయే పటిభాగనిమిత్తాభిముఖం భావనాచిత్తం సమ్పాదేయ్యాతి అత్తో.

నిమిత్తాభిముఖపటిపాదనవణ్ణనా

౬౮. తత్రాతి తస్మిం “రేణుమ్మీ”తిఆదినా వుత్తగాధాద్వయే. అత్థదీపనా ఉపమూపమేయ్యత్థవిభావనా. అచేకోతి అకుసలో. పక్ఖన్తోతి ధావితుం ఆరద్దో. వికసనక్ఖణేయేవ సరసం కుసుమపరాగం హోతి, పచ్చా వాతాదీహి పరిపతతి, విరసం వా హోతి. తస్మా నివత్తనే రేణు వీయతీతి ఆహ “వీణే రేణుమ్మి సమ్మాపుణాతి”తి. పుప్పరాసిన్తి రుక్ఖసాఖాసు నిస్సితం పుప్పసంజ్ఞయం.

సల్లకత్తఅన్తేవాసికేసూతి సల్లకత్తఆచరియస్స అన్తేవాసికేసు. ఉదకథాలగతేతి ఉదకథాలీయం రపితే. సత్థకమ్మన్తి సిరావేధనాదిసత్థకమ్మం. పుసితుమ్మి ఉప్పలపత్తన్తి సమ్మన్తో. సమేనాతి పురిమకా వియ గరుం, మన్తజ్ఞా పయోగం అకత్వా సమప్పమాణేన పయోగేన. తత్థాతి ఉప్పలపత్తే. పరియోదాతసిప్పోతి సువిసుద్ధసిప్పో నిప్పన్నసిప్పో.

మక్ఖటకసుత్తన్తి లూతసుత్తం. నియామకో నావాసారథీ. లజ్జారన్తి కిలజ్జాదిమయం నావాకటసారకం. తేలేన అచడ్డేన్తో నాళిం పూరేతీతి సరావాదిగతేన తేలేన అచడ్డేన్తో సుఖుమచ్చిద్ధకం తేలనాళిం పూరేతి. ఏవమేవాతి యథా తే ఆదితో వుత్తమధుకరసల్లకత్తఅన్తేవాసిసుత్తాకడ్డకనియామకతేలపూరకా వేగేన పయోగం కరోన్తి, ఏవమేవ యో భిక్ఖు “సీఘం అప్పనం పాపుణిస్సామీ”తి గాళ్లం వీరియం కరోతి, యో మజ్జే వుత్తమధుకరాదయో వియ వీరియం న కరోతి, ఇమే ద్వేపి వీరియసమతాభావేన అప్పనం పాపుణితుం న సక్కోన్తి. యో పన అవసాసే వుత్తమధుకరాదయో వియ సమప్పయోగో, అయం అప్పనం పాపుణితుం సక్కోతి వీరియసమతాయోగతోతి ఉపమాసంసన్దనం వేదితబ్బం. తేన వుత్తం “ఏకో భిక్ఖూ”తిఆది. లీనం భావనాచిత్తన్తి అధిప్పాయో.

పరమజ్ఞానకథావణ్ణనా

౬౯. ఏవన్తి వుత్తప్పకారేన. వీరియసమతాయోజనవసేన వీధిపటిపన్నం భావనామానసం పటిభాగనిమిత్తేయేవ రపనవసేన నిమిత్తాభిముఖం పటిపాదయతో అస్స యోగినో. ఇజ్ఞిస్సతీతి సమిజ్ఞిస్సతి, ఉప్పజ్జిస్సతీతి అత్తో. అనుయోగవసేనాతి భావనావసేన. సేసానీతి సేసాని తీణి, చత్తారి వా. పకతిచిత్తేహీతి పాకతికేహి కామావచరచిత్తేహి. బలవ...పే.... చిత్తేకగ్గతాని భావనాబలేన పటుతరసభావప్పత్తియా. పరికమ్మత్తాతి పటిసజ్ఞారకత్తా. యది ఆసన్నత్తా ఉపచారతా, గోత్రభునో ఏవ ఉపచారసమజ్ఞా సియాతి ఆహ “సమీపచారిత్తా వా”తి. అనచ్ఛాసన్నోపి హి నాతిదూరపవత్తి

సమీపచారీ నామ హోతి. అప్పునం ఉపేచ్చ చరస్తీతి ఉపచారాని. ఇతో పుట్టే పరికమ్మానన్తి నానావజ్జనవీధియం పరికమ్మానం. ఏత్థాతి ఏతేసు పరికమ్మపచారానులోమసజ్ఞితేసు. సబ్బన్తిమన్తి తతియం, చతుత్థం వా. పరిత్తగోత్తాభిభవనతోతి పరిత్తస్స గోత్తస్స అభిభవనతో. గంతాయతీతి హి గోత్తం, “పరిత్త”న్తి పవత్తమానం అభిధానం, బుద్ధిశ్చ ఏకంసికవిసయతాయ రక్షతీతి పరిత్తగోత్తం. యథా హి బుద్ధి ఆరమ్మణభూతేన అత్థేన వినా న పవత్తతి, ఏవం అభిధానం అభిధేయ్యభూతేన. తస్మా సో తాని తాయతి రక్షతీతి వుచ్చతి. తం పన మహగ్గతానుత్తరవిదురం కామతణ్ణాయ గోచరభూతం కామావచరథమ్మానం ఆవేణికరూపం దట్టబ్బం. మహగ్గతగోత్తేపి ఇమినా నయేన అత్థో వేదితబ్బో. భావనతోతి ఉప్పాదనతో.

అవిసేసేన సబ్బేసం సబ్బా సమజ్ఞాతి పరమనయో గహితగ్గహణం హోతీతి ఆహ “అగ్గహితగ్గహణేనా”తిఆది. నానావజ్జనపరికమ్మమేవ పరికమ్మన్తి అధిప్పాయేన “పరమం వా ఉపచార”న్తిఆది వుత్తం. చతుత్థం అప్పనాచిత్తం, పశ్చాదమం వా అప్పనాచిత్తం పుట్టే వుత్తనయేన సచే చతుత్థం గోత్తభు హోతీతి అత్థో. పశ్చాదమం వాతి వా-సద్దో అనియమే. స్వామం అనియమో ఇమినా కారణేనాతి దస్సేతుం “తశ్చ ఖో ఖిప్పాభిజ్ఞాదన్ధాభిజ్ఞావసీనా”తి వుత్తం. తత్త ఖిప్పాభిజ్ఞాస్స చతుత్థం అప్పేతి, దన్ధాభిజ్ఞాస్స పశ్చాదమం. కస్మా పన చతుత్థం, పశ్చాదమం వా అప్పేతి, న తతో పరన్తి ఆహ “తతో పరం జవనం పతతీ”తి. తతో పశ్చాదమతో పరం ఛట్టం, సత్తమశ్చ జవనం పతన్తం వియ హోతి పరిక్షీణజవత్తాతి అధిప్పాయో.

యథా అలద్ధాసేవనం పరమజవనం దుబ్బలత్తా గోత్తభుం న ఉప్పాదేతి, లద్ధాసేవనం పన బలవభావతో దుతియం, తతియం వా గోత్తభుం ఉప్పాదేతి, ఏవం లద్ధాసేవనతాయ బలవభావతో ఛట్టం, సత్తమమ్మి అప్పేతీతి ధేరస్స అధిప్పాయో. తేనాహ “తస్మా ఛట్టేపి సత్తమేపి అప్పనా హోతీ”తి. తన్తి ధేరస్స వచనం. సుత్తసుత్తానులోమఆచరియవాదేహి అనుపత్తిమ్మితత్తా వుత్తం “అత్తనోమతిమత్త”న్తి. “పురిమా పురిమా కుసలా ధమ్మా”తి (పట్టా. ౧.౧.౧౨) పన సుత్తపదమకారణం ఆసేవనపచ్చయలాభస్స బలవభావే అనేకన్తికత్తా. తథా హి అలద్ధాసేవనాపి పరమచేతనా దిట్టధమ్మవేదనీయా హోతి, లద్ధాసేవనా దుతియచేతనా యావ ఛట్టచేతనా అపరాపరియవేదనీయా. చతుత్థపశ్చాదమేసుయేవాతిఆది వుత్తస్సేవత్తస్స యుత్తిదస్సనముఖేన నిగమనత్తం వుత్తం. తత్త యది ఛట్టసత్తమం జవనం పతితం నామ హోతి పరిక్షీణజవత్తా, కథం సత్తమజవనచేతనా ఉపపజ్జవేదనీయా, ఆనన్తరియా చ హోతీతి? నాయం విసేసో ఆసేవనపచ్చయలాభేన బలప్పత్తియా. కిశ్చరహి కిరియావత్తావిసేసతో. కిరియావత్తా హి ఆరమ్మమజ్జపరియోసానవసేన తివిధా. తత్త చ పరియోసానావత్తాయ సన్నిర్ఘాపకచేతనాభావేన ఉపపజ్జవేదనీయాదితా హోతి, న బలవభావేనాతి దట్టబ్బం. పటిసన్ధియా అనన్తరపచ్చయభావినో విపాకసన్తానస్స అనన్తరపచ్చయభావేన తథా అభిసజ్జతత్తాతి చ వదన్తి. తస్మా ఛట్టసత్తమానం పపాతాభిముఖతాయ పరిక్షీణజవతా న సక్కా నివారేతుం. తథా హి “యథా హి పురిసో”తిఆది వుత్తం.

సా చ పన అప్పనా. అద్ధానపరిచ్ఛేదోతి కాలపరిచ్ఛేదో. సో పనేత్త సత్తసు రానేసు కత్థచి అపరిమాణచిత్తక్షణతాయ, కత్థచి అతిఇత్తరఖణతాయ నత్థీతి వుత్తో. న హేత్త సమ్ముణ్ణజవనవీధి అద్ధా లబ్బతి. తేనాహ “ఏత్త మగ్గానన్తరఫల”న్తిఆది. సేసట్టానేసూతి పరమప్పనా, లోకియాభిజ్ఞా, మగ్గక్షణో, నిరోధా వుత్తహన్తస్స ఫలక్షణోతి ఏతేసు చత్తూసు రానేసు.

ఏత్తావతాతి ఏత్తకేన భావనాక్కమేన ఏస యోగావచరో పరమం ఝానం ఉపసమ్మజ్జ విహరతి. ఏవం విహరతా చ అనేన తదేవ పరమం ఝానం అధిగతం హోతి పథవీకసిణన్తి సమ్మన్తో.

౭౦. తత్థాతి తస్మిం ఝానపారే. వివిచ్చిత్వాతి విసుం హుత్వా. తేనాహ “వినా హుత్వా అపక్కుమిత్వా”తి, పజహనవసేన అపసక్కిత్వాతి అత్థో. వివిచ్చేవ కామేహీతి ఏత్థ “వివిచ్చా”తి ఇమినా వివేచనం ఝానక్ఖణే కామానం అభావమత్తం వుత్తం. “వివిచ్చేవా”తి పన ఇమినా ఏకంసతో కామానం వివేచేతబ్బతాదీపనేన తప్పటిపక్ఖతా ఝానస్స, కామవివేకస్స చ ఝానాధిగమూపాయతా దస్సితా హోతీతి ఇమమత్తం దస్సేతుం “పరమం ఝాన”నిఱిదిం వత్వా తమేవత్థం పాకటతరం కాతుం “కథ”నిఱిది వుత్తం. “అన్ధకారే సతి పదిపోభాసో వియా”తి ఏతేన యథా పదిపోభాసాభావేన రత్తియం అన్ధకారాభిభవో, ఏవం ఝానాభావేన సత్తసంతతియం కామాభిభవోతి దస్సేతి.

ఏతన్తి పుబ్బపదేయేవ అవధారణవచనం. న ఖో పన ఏవం దట్టబ్బం “కామేహి ఏవా”తి అవధారణస్స అకతత్తా. నిస్సరన్తి నిగ్గచ్ఛన్తి ఏతేన, ఏత్థ వాతి నిస్సరణం. కే నిగ్గచ్ఛన్తి? కామా, తేసం కామానం నిస్సరణం పహానం తన్నిస్సరణం, తతో. కథం పన సమానే విక్ఖమ్భనే కామానమేవేతం నిస్సరణం, న బ్యాపాదాదీనన్తి చోదనం యుత్తితో, ఆగమతో చ సోధేతుం “కామధాతు”తిఱిది వుత్తం. తత్థ కామధాతుసమతిక్కుమనతోతి సకలస్సపి కామభవస్స సమతిక్కుమపటిపదాభావతో. తేన ఇమస్స ఝానస్స కామపరిజ్ఞాభావమాహ. కామరాగపటిపక్ఖతోతి వక్ఖమానవిభాగస్స కిలేసకామస్స పచ్చత్తికభావతో. తేన యథా మేత్తా బ్యాపాదస్స, కరుణా విహింసాయ, ఏవమిదం ఝానం కామరాగస్స ఉజ్జవిపచ్చనీకభూతన్తి దస్సేతి. ఏవమత్తనే పవత్తియా, విపాకప్పవత్తియా చ కామరాగతో, కామధాతుతో చ వినివత్తసభావత్తా ఇదం ఝానం విసేసతో కామానమేవ నిస్సరణం. స్వామత్తో పారగతో ఏవాతి ఆహ “యథాహ”తిఱిది. కామజ్ఞోతమత్తం దీపేతుం పురిమపదేయేవ అవధారణం గహితం, ఉత్తరపదేపి పన తం గహేతబ్బమేవ తథా అత్తసమ్భవతోతి దస్సేతుం “ఉత్తరపదేపి”తిఱిది వుత్తం. ఇతోతి కామచ్ఛన్దతో. ఏస నియమో. సాధారణవచనేనాతి అవిసేసవచనేన. తదగ్గవిక్ఖమ్భనసముచ్చేదప్పటిపస్సద్ధినిస్సరణవివేకా తదగ్గవివేకాదయో. చిత్తకాయఉపధివివేకా చిత్తవివేకాదయో. తయో ఏవ ఇథ ఝానకథాయం దట్టబ్బా సముచ్చేదవివేకాదీనం అసమ్భవతో.

నిద్దేసీతి మహానిద్దేసీ (మహాని. ౧, ౭). తత్థ హి “ఉద్ధానతో ద్వే కామా - వత్తుకామా కిలేసకామా చా”తి ఉద్దిసిత్వా “తత్థ కతమే వత్తుకామా? మనాపియా రూపా...పి... మనాపియా ఫోటబ్బా”తిఱిదినా వత్తుకామా నిద్దిట్టా. తే పన కామీయన్తీతి కామాతి వేదితబ్బా. తత్థేవాతి నిద్దేసీ ఏవ. విభజ్ఞేతి ఝానవిభజ్ఞే (విభ. ౨౬౪). పత్తనాకారేన పవత్తో దుబ్బలో లోభో ఛన్దనట్టేన ఛన్దో, తతో బలవా రజ్జనట్టేన రాగో, తతోపి బలవతరో బహలరాగో ఛన్దరాగో. నిమిత్తానుబ్యజ్ఞానాని సజ్కప్పేతి ఏతేనాతి సజ్కప్పో, తథాపవత్తో లోభో, తతో బలవా రజ్జనట్టేన రాగో, సజ్కప్పనవసేనేవ పవత్తో తతోపి బలవతరో సజ్కప్పరాగోతి. స్వామం పభేదో ఏకస్సేవ లోభస్స పవత్తిఆకారవసేన, అవత్తాభేదవసేన చ వేదితబ్బో యథా “వచ్చో దమ్మా బలీబద్ధో”తి. ఇమే కిలేసకామా. కామేన్తీతి కామా, కామేన్తి ఏతేహీతి వా.

ఏవజ్ఞో సతీతి ఏవం ఉభయేసమ్మి కామానం సగ్గహే సతి. వత్తుకామేహిపీతి “వత్తుకామేహి వివిచ్చేవా”తిపి అత్థో యుజ్జతీతి ఏవం యుజ్జమానత్తన్తరసముచ్చయత్తో పి-సద్దో, న కిలేసకామసముచ్చయత్తో. కస్మా? ఇమస్మిం అత్థే కిలేసకామేహి వివేకస్స దుతియపదేన వుత్తత్తా. తేనాతి వత్తుకామవివేకేన. కాయవివేకో వుత్తో హోతి పుత్తదారాదిపరిగ్గహవివేకదీపనతో. పురిమేనాతి కాయవివేకేన. ఏత్థాతి “వివిచ్చేవ కామేహి, వివిచ్చ అకుసలేహి ధమ్మేహి”తి ఏతస్మిం పదద్వయే, ఇతో వా నిద్ధారితే వివేకద్వయే. అకుసల-సద్దేన యదిపి కిలేసకామా, సబ్బాకుసలాపి వా గహితా, సబ్బథా పన కిలేసకామేహి వివేకో వుత్తోతి ఆహ “దుతియేన కిలేసకామేహి వివేకవచనతో”తి. దుతియేనాతి చ

చిత్తవివేకేనాతి అత్తో. ఏతేసన్ని యథావృత్తానం ద్విన్నం పదానం, నిర్ధారణే చేతం సామివచనం. తథ్ఠాదిసంకిలేసానం వత్తునో పహానం సంకిలేసవత్తుప్పహానం. లోలభావో నామ తత్త తత్త రూపాదీసు తథ్ఠాప్పాదో, తస్స హేతు వత్తుకామా ఏవ వేదితబ్బా. బాలభావో అవిజ్ఞా, దుచ్చిన్నితచ్చిత్తాది వా, తస్స అయోనిసోమనసికారో, సబ్బేపి వా అకుసలా ధమ్మా హేతు. కామగుణాధిగమహేతుపి పాణాతిపాతాదిఅసుద్ధపయోగో హోతీతి తచ్ఛివేకేన పయోగసుద్ధి విభావితా.

తథ్ఠాసంకిలేససోధనేన, వివత్తుపనిస్సయసంవడ్డనేన చ అజ్ఞాసయవిసోధనం ఆసయపోసనం. కామేసూతి నిర్ధారణే భుమ్మం.

అనేకభేదోతి కామాసవకామరాగసంయోజనాదివసేన, రూపతథ్ఠాదివసేన చ అనేకప్పభేదో. కామచ్చన్దోయేవాతి కామసభావోయేవ ఛన్దో, న కత్తుకమృతాఛన్దో, నాపి కుసలచ్చన్దోతి అధిప్పాయో. ఝానపటిపక్ఖతోతి ఝానస్స పటిపక్ఖభావతో తంహేతు తన్నిమిత్తం విసుం వుత్తో. అకుసలభావసామజ్ఞోన అగ్గహేత్వా విసుం సరూపేన గహితో. యది కిలేసకామోవ పురిమపదే వుత్తో, కథం బహువచనన్ని ఆహ “అనేకభేదతో”తిఆది.

అజ్ఞోసమ్మి దిట్టిమానఅహరికానోత్తప్పాదీనం, తంసహితఫస్సాదీనఞ్చ. ఉపరి వుచ్చమానాని ఝానఞ్గాని ఉపరిఝానఞ్గాని, తేసం అత్తనో పచ్చనీకానం పటిపక్ఖభావదస్సనతో తప్పచ్చనీకనీవరణవచనం. నీవరణాని హి ఝానఞ్గపచ్చనీకాని తేసం పవత్తినివారణతో. సమాధి కామచ్చన్దస్స పటిపక్ఖో రాగప్పణిధియా ఉజ్జవిపచ్చనీకభావతో, నానారమ్మణేహి పలోభితస్స పరిబ్బమన్తస్స చిత్తస్స సమాధానతో చ. పీతి బ్యాపాదస్స పటిపక్ఖా పామోజ్జేన సమానయోగక్ఖేమత్తా. వితక్కి థినమిద్దస్స పటిపక్ఖో యోనిసో సజ్కప్పనవసేన సవిప్పారపవత్తితో. సుఖం అవూపసమానుతాపసభావస్స ఉద్ధచ్చకుక్కుచ్చస్స పటిపక్ఖం వూపసన్తసీతలసభావత్తా. విచారో విచికిచ్చాయ పటిపక్ఖో ఆరమ్మణే అనుమజ్జనవసేన పజ్ఞాపటిరూపసభావత్తా. మహాకచ్చానత్థేరేన దేసితం పిటకానం సంవణ్ణనా పేటకం, తస్మిం పేటకే.

పఞ్చకామగుణభేదవిసయస్సాతి రూపాదిపఞ్చకామగుణవిసేసవిసయస్స. ఆఘాతవత్తుభేదాదివిసయానన్ని బ్యాపాదవివేకవచనేన “అనత్తం మే అచరీ”తి (దీ. ని. 3.340; అ. ని. ౯.౨౯; విభ. ౯౬౦) ఆదిఆఘాతవత్తుభేదవిసయస్స దోసస్స, మోహాధికేహి థినమిద్ధాదీహి వివేకవచనేన పటిచ్చాదనవసేన దుక్ఖాదిపుబ్బన్తాదిభేదవిసయస్స మోహస్స విక్ఖమ్భనవివేకో వుత్తో. కామరాగబ్యాపాదతదేకట్ఠథినమిద్ధాదివిక్ఖమ్భకఞ్చోతం సబ్బాకుసలపటిపక్ఖసభావత్తా. సబ్బకుసలానం తేన సభావేన సబ్బాకుసలప్పహాయకం హోతి, హోన్తమ్మి కామరాగాదివిక్ఖమ్భనసభావమేవ హోతి తంసభావత్తాతి అవిసేసేత్వా నీవరణాకుసలమూలాదీనం “విక్ఖమ్భనవివేకో వుత్తో హోతీ”తి ఆహ.

౭౧. యథాపచ్చయం పవత్తమానానం సభావధమ్మానం నత్తి కాచి వసవత్తితాతి వసవత్తిభావనివారణత్తం “వితక్కనం వితక్కి”తి వుత్తం. తయిదం “వితక్కనం ఈదిసమిద”న్ని ఆరమ్మణస్స పరికప్పనన్ని ఆహ “ఊహనన్ని వుత్తం హోతీ”తి. యస్మా చిత్తం వితక్కబలేన ఆరమ్మణం అభినిరుళ్లం వియ హోతి, తస్మా సో ఆరమ్మణాభినిరోపనలక్ఖణో వుత్తో. యథా హి కోచి రాజవల్లభం, తంసమ్మన్ధినం మిత్తం వా నిస్సాయ రాజగేహం ఆరోహతి అనుపవిసతి, ఏవం వితక్కం నిస్సాయ చిత్తం ఆరమ్మణం ఆరోహతి. యది ఏవం, కథం అవితక్కం చిత్తం ఆరమ్మణం ఆరోహతీతి? వితక్కబలేనేవ. యథా హి సో పురిసో పరిచయేన తేన వినాపి నిరాసజ్కో రాజగేహం పవిసతి, ఏవం పరిచయేన వితక్కేన వినాపి అవితక్కం చిత్తం ఆరమ్మణం ఆరోహతి. పరిచయేనాతి చ సన్తానే పవత్తవితక్కభావనాసజ్ఞాతేన పరిచయేన. వితక్కస్స హి సన్తానే అభిణ్ణం పవత్తస్స వసేన

చిత్తస్స ఆరమ్మణాభిరుహణం చిరపరిచితం. తేన తం కదాచి వితక్కేన వినాపి తత్త పవత్తతేవ. యథా తం జాణసహితం హుత్వా సమ్మసనవసేన చిరపరిచితం కదాచి జాణవిరహితమ్మి సమ్మసనవసేన పవత్తతి, యథా వా కిలేససహితం హుత్వా పవత్తం సబ్బసో కిలేసరహితమ్మి పరిచయేన కిలేసవాసనావసేన పవత్తతి, ఏవంసమ్మదమిదం దట్టబ్బం. ఆదితో, అభిముఖం వా హననం ఆహననం. పరితో, పరివత్తేత్వా వా ఆహననం పరియాహననం. “రూపం రూపం, పథవీ పథవీ”తి ఆకోటేస్తస్స వియ పవత్తి “ఆహననం, పరియాహనన”న్తి చ వేదితబ్బం. ఆనయనం చిత్తస్స ఆరమ్మణే ఉపనయనం, ఆకడ్డనం వా.

అనుసంహరణం అనుపరిబ్బమనం. స్వాయం విసేసో సంతానమ్మి లబ్బమానో ఏవ సంతానే పాకటో హోతీతి దట్టబ్బో. సేసేసుపి ఏసేవ నయో. అనుమజ్జనం ఆరమ్మణే చిత్తస్స అనుమసనం, పరిమజ్జనన్తి అత్తో. తథా హి విచారో “పరిమజ్జనహత్తో వియ, సంహరణహత్తో వియా”తి చ వుత్తో. తత్తాతి ఆరమ్మణే. సహజాతానం అనుయోజనం ఆరమ్మణే అనువిచారణసంఖ్యాతఅనుమజ్జనవసేనేవ వేదితబ్బం. అనుప్పబన్ధనం ఆరమ్మణే చిత్తస్స అవిచ్చిన్నస్స వియ పవత్తి. తథా హి సో “అనుసంతానతా”తి (ధ. సం. ౮) నిద్దిట్తో. తేనేవ చ “ఘణ్డానురవో వియ, పరిబ్బమనం వియా”తి చ వుత్తో.

కత్థవీతి పరమజ్ఞానే, పరిత్తచిత్తుప్పాదేసు చ. విచారతో ఓళారికట్టేన, విచారస్సేవ చ పుబ్బజ్ఞమట్టేన అనురవతో ఓళారికో, తస్స చ పుబ్బజ్ఞమో ఘణ్డాభిఘాతో వియ వితక్కో. యథా హి ఘణ్డాభిఘాతో పరమాభినిపాతో హోతి, ఏవం ఆరమ్మణాభిముఖనిరోపనట్టేన వితక్కో చేతసో పరమాభినిపాతో హోతి. అభిఘాత-గ్రహణేన చేత్త అభిఘాతజో సద్ధో గహితోతి వేదితబ్బో. విప్పారవాతి విచలనయుత్తో సపరిప్పన్దో. పరిబ్బమనం వియ పరిస్సయాభావవీమంసనత్తం. అనుప్పబన్ధేన పవత్తియన్తి ఉపచారే వా అప్పనాయం వా సంతానేన పవత్తియం. తత్త హి వితక్కో నిచ్చలో హుత్వా ఆరమ్మణం అనుపవిసిత్వా వియ పవత్తతి, న పరమాభినిపాతే. పాకటో హోతీతి వితక్కస్స విసేసో అభినిరోపనాకారో ఓళారికత్తా పరమజ్ఞానే పాకటో హోతి, తదభావతో పశ్చాదాయే దుతియజ్ఞానే విచారస్స విసేసో అనుమజ్జనాకారో పాకటో హోతి.

వాలణ్ణపకం ఏళకలోమాదీహి కతచుమ్మటకం. ఉప్పీళనహత్తోతి పిణ్ణస్స ఉప్పీళనహత్తో. తస్సేవ ఇతో చిత్తో చ సంహరణహత్తో. మణ్డలన్తి కంసభాజనాదీసు కిళ్ళి మణ్డలం వట్టలేఖం కరోస్తస్స. యథా పుప్పఫలసాఖాదిఅవయవవినిముత్తో అవిజ్జమానోపి రుక్ఖో “సపుప్పో సఫలో”తి వోహరీయతి, ఏవం వితక్కాదిఅజ్ఞవినిముత్తం అవిజ్జమానమ్మి ఝానం “సవితక్కం సవిచార”న్తి వోహరీయతీతి దస్సేతుం “రుక్ఖో వియా”తిఆది వుత్తం. ఝానభావనాయ పుగ్గలవసేన దేసేతబ్బత్తా “ఇథ భిక్ఖు వివిచ్చేవ కామేహి”తిఆదినా పుగ్గలాధిట్ఠానేన ఝానాని ఉద్దిట్ఠానీతి. యదిపి విభజ్ఞే పుగ్గలాధిట్ఠానా దేసనా కతా, అత్తో పన తత్తాపి విభజ్ఞేపి యథా ఇథ “ఇమినా చ వితక్కేనా”తిఆదినా ధమ్మవసేన వుత్తో, ఏవమేవ దట్టబ్బో, పరమత్తతో పుగ్గలస్సేవ అభావతోతి అధిప్పాయో. అత్తో...పీ.... దట్టబ్బో ఝానసమగ్గేనో వితక్కవిచారసమగ్గేతాదస్సనేన, ఝానస్సేవ చ సవితక్కసవిచారతాయ వుత్తత్తాతి ఏవం వా ఏత్త అత్తో దట్టబ్బో.

వివేకాతి వివేకా హేతుభూతాతి వివేక-సద్దస్స భావసాధనతం సంతాయాహ. వివేకేతి కత్తుసాధనతం, కమ్మసాధనతం వా. “వివిత్తో”తి హి ఇమినా నీవరణేహి వినాభూతో తేహి వివేచితోతి చ సాధనద్వయమ్మి సజ్ఞహితమేవాతి.

౭౨. పీఠయతీతి తప్పేతి, వడ్డేతి వా. సమ్మియాయనలక్ష్మణాతి పరితుస్సనలక్ష్మణా. పీఠనరసాతి పరిబ్రూహనరసా. ఫరణరసాతి పణీతరూపేహి కాయస్స బ్యాపనరసా. ఉదగ్గభావో ఓదగ్గం. ఖుద్దికా లహుం లోమహంసనమత్తం కత్వా భిన్నా న పున ఉప్పజ్జతి. ఖణికా బహులం ఉప్పజ్జతి. ఉబ్బేగతో ఫరణా నిచ్చలత్తా, చిరట్టితికత్తా చ పణీతతరా. చేతియబ్బణం గత్వాతి పుణ్ణవల్లికవిహారే చేతియబ్బణం గత్వా. పకతియా దిట్టారమ్మణవసీనాతి పుట్టే మహాచేతియం గహితారమ్మణవసీన. చిత్రగేణ్డుకో విచిత్రాకారేన కతగేణ్డుకో. ఉపనిస్సయేతి సమీపే, తస్స వా విహారస్స నిస్సయభూతే, గోచరట్ఠానభూతేతి అత్తో.

ఘరాజిరేతి గేహజ్ఞణే. పబ్బతసిఖరే కతచేతియం “అకాసచేతియ”ని వుత్తం. గహితనిమిత్తేనేవాతి చేతియవన్దనం, ధమ్మస్సవనశ్చ ఉద్దిస్స “ధణ్ణో వతిమే”తిఆదినా గహితకుసలనిమిత్తేనేవ కారణభూతేన. గహితం వా నిమిత్తం ఏతేనాతి గహితనిమిత్తం, వుత్తాకారేన పవత్తచిత్తం, తేన గహితనిమిత్తేనేవ చిత్తేన సహ. పక్ఖన్దన్తి అనుపవిట్టం. అనుపరిప్పుటన్తి అను అను సమన్తతో పుటం, సబ్బసో అనువిసటన్తి అత్తో.

పస్సద్దియా నిమిత్తభావేన గబ్బం గణ్ఢన్తి. పరిపాచనవసీన పరిపాకం గచ్ఛన్తి. అప్పనాసమ్మయుత్తావ పీతి అప్పనాసమాధిపూరికా. ఖణికసమాధిపూరికా చ ఉపచారసమాధిపూరికా చ అప్పనాసమాధిస్స విదురతరాతి తదుభయం అనామసన్తో “తాసు యా అప్పనాసమాధిస్సా”తిఆదిమాహ . సమాధిసమ్మయోగం గతాతి పుట్టే ఉపచారసమాధినా సమ్మయుత్తా హుత్వా అనుక్కమేన వడ్డిత్వా అప్పనాసమాధినా సమ్మయోగం గతా.

౭౩. సుఖయతీతి సుఖం, అత్తనా సమ్మయుత్తధమ్మే లద్ధస్సాదే కరోతీతి అత్తో. స్వామం కత్తునిద్దేసో పరియాయలద్ధో ధమ్మతో అజ్ఞాస్స కత్తు నివత్తనత్తో, నిప్పరియాయేన పన భావసాధనమేవ లబ్బతీతి “సుఖనం సుఖ”ని వుత్తం. ఇట్ఠసభావత్తా తంసమజ్జీపుగ్గలం, సమ్మయుత్తధమ్మే వా అత్తని సాదయతీతి సాతం ద-కారస్స త-కారం కత్వా. సాతం “మధుర”ని వదన్తి. సాతం లక్ష్మణం ఏతస్సాతి సాతలక్ష్మణం. ఉపబ్రూహనం సమ్మయుత్తధమ్మానం సంవడ్డనం. దుక్ఖం వియ అవిస్సజ్జేత్వా అదుక్ఖమసుఖా వియ అనజ్ఞపేక్షిత్వా అను అను గణ్ఢనం, ఉపకారిత్తా వా అనుగ్గహో. కత్థచి పఠమజ్ఞానాదికే. పటిలాభతుట్ఠీతి పటిలాభవసీన ఉప్పజ్జనకతుట్టి. పటిలద్ధరసానుభవనన్తి పటిలద్ధస్స ఆరమ్మణరసస్స అనుభవనన్తి సభావతో పీతిసుఖాని విభజిత్వా దస్సేతి. యత్థ పీతి, తత్థ సుఖన్తి వితక్కస్స వియ ఇతరేన పీతియా సుఖేన అచ్చన్తసంయోగమాహ. “యత్థ సుఖం, తత్థ న నియమతో పీతీ”తి విచారస్స వియ వితక్కేన సుఖస్స పీతియా అనచ్చన్తసంయోగం. తేన అచ్చన్తానచ్చన్తసంయోగితాయ పీతిసుఖానం విసేసం దస్సేతి. కం తారేన్తి ఏత్థాతి కన్తారం, నిరుదకమరుట్ఠానం. వనమేవ వనన్తం. తస్మిం తస్మిం సమయేతి ఇట్టారమ్మణస్స పటిలాభసమయే, పటిలద్ధస్స రసానుభవనసమయే, వనచ్ఛాయాదీనం సవనదస్సనసమయే, పవేసపరిభోగసమయే చ. పాకటభావతోతి యథాక్కమం పీతిసుఖానం విభూతభావతో.

వివేకజం పీతిసుఖన్తి ఏత్థ పురిమస్మిం అత్థే వివేకజన్తి ఝానం వుత్తం. పీతిసుఖసద్ధతో చ అత్థిలత్థవిసేసతో “అస్స ఝానస్స, అస్మిం వా ఝానే”తి ఏత్థ అ-కారో దట్టబ్బో. దుతియే పీతిసుఖమేవ వివేకజం. “వివేకజంపీతిసుఖ”ని చ అజ్ఞాపదత్థసమాసో, పచ్చత్తనిద్దేసస్స చ అలోపో కతో. లోపే వా సతి “వివేకజపీతిసుఖ”ని పాఠోతి అయం విసేసో.

ఉపసమ్మజ్ఞాతి ఏత్థ ఉప-సం-సద్ధా “ఉపలబ్బతి, సంభుజ్జాతీ”తిఆదీసు వియ నిరత్థకాతి దస్సేతుం “ఉపగత్వా”తిఆదిం వత్వా పున తేసం సాత్థకభావం దస్సేతుం “ఉపసమ్మాదయిత్వా”తిఆది వుత్తం, తస్మా పత్వా, సాధేత్వాతి వా అత్తో.

ఇరియన్తి కిరియం. వుత్తిఆదీని తస్సేవ వేవచనాని. పాలనాతి హి ఏకం ఇరియాపథబాధనం ఇరియాపథన్తరేహి రక్షణా.

పశ్చాత్తపపహీనాదివణ్ణనా

౭౪. పశ్చ అజ్ఞాని విక్లమృణవసేన పహీనాని ఏతస్సాతి పశ్చాత్తపపహీనం. “అగ్గాహితో”తి ఏత్థ ఆహిత-సద్దస్స వియ విప్పహీన-సద్దస్సేత్థ పరవచనం దట్టబ్బం, పశ్చాహి అజ్ఞేహి విప్పహీనన్తి వా పశ్చాత్తపపహీనం. నను అజ్ఞోపి అకుసలా ధమ్మా ఇమినా ఝానేన పహీయన్తి, అథ కస్మా పశ్చాత్తపపహీనతావ వుచ్చత్తితి ఆహ “కిజ్జాపీ”తిఆది. ఝానలాభినోపి అఝానసమజ్జికాల్ ఝానపటిపక్ఖలోభచిత్తాదీనం పవత్తిసబ్బావతో “ఝానక్ఖణ్ణే”తి వుత్తం. పహీయన్తితి విగచ్ఛన్తి, నప్పవత్తన్తితి అత్తో. ఏకత్తారమ్మణేతి పథవీకసిణాదివసేన ఏకసభావే, ఏకగ్గతాసజ్ఞాతే ఏకత్తావహి వా ఆరమ్మణే. తన్తి తం నానావిసయపలోభితం చిత్తం. కామధాతుప్పహానాయాతి నానావిసయసమూపబ్యుత్థాయ కామధాతుయా పహానాయ సమతిక్కమాయ పటిపదం ఝానం నప్పటిపజ్జతి. నిరన్తరన్తి విక్లేపేన అనన్తరితం, సహితన్తి అత్తో. అకమ్మణ్ణన్తి అకమ్మనీయం, భావనాకమ్మస్స అయోగ్యన్తి అత్తో. ఉద్ధచ్చకుక్కుచ్చపరేతన్తి ఉద్ధచ్చకుక్కుచ్చేన అభిభూతం. పరిబ్బమతి అనవట్టానతో, అవట్టానస్స సమాధానస్స అభావతోతి అత్తో. విచికిచ్చాయ ఉపహతన్తి సాతిసయస్స విచారస్స అభావతో “సమ్మాసమ్మద్ధో ను ఖో భగవా, న ను ఖో”తి, “పథవీ పథవీ”తిఆదినా మనసికారేన, “ఝానం సీయా ను ఖో, న ను ఖో”తిఆదినా చ పవత్తాయ విచికిచ్చాయ ఉపహతం. నారోహతి అప్పటిపత్తినిమిత్తత్తా. విసేసేన ఝానన్తరాయకరత్తాతి సమాధిఆదీనం ఉజ్జవిపచ్చనీకభావేన ఝానాధిగమస్స అన్తరాయకరణతో.

తేహీతి ఝానాధిగమస్స పచ్చయభూతేహి వితక్కవిచారేహి. అవిక్లేపాయ సమ్మాదితప్పయోగస్సాతి తతో ఏవం సమాధానాయ నిప్పాదితభావనాపయోగస్స. చేతనో పయోగసమ్మత్తిసమ్మవాతి యథావుత్తభావనాపయోగసమ్మత్తిసమ్మట్టానా. వీతి వీణనం భావనావసేన తప్పనం. ఉపబ్రూహనం భావనావసేన పరివుద్ధిం చేతనో కరోతీతి సమ్మన్తో. నన్తి చిత్తం. ససేససమ్మయుత్తధమ్మన్తి అవసిట్టఫస్సాదిధమ్మసహితం, సమం సమ్మా చ ఆదియతీతి సమ్మన్తో. ఇన్ద్రియసమతావసేన సమం, పటిపక్ఖధమ్మానం. దూరిభావే లీనుద్ధచ్చాభావేన సమ్మా చ రపేతీతి అత్తో. ఏకగ్గతా హి సమాధానకిచ్చేన చిత్తం, సమ్మయుత్తధమ్మే చ అత్తానం అనువత్తాపేన్తి ఝానక్ఖణ్ణే సాతిసయం సమాహితే కరోతీతి. ఉప్పత్తివసేనాతి యథాపచ్చయం ఉప్పజ్జనవసేన . ఏతేసు వితక్కాదీసు ఝానం ఉప్పన్నం నామ హోతి తత్థేవ ఝానవోహారతో. తేనాహ “తస్మా”తిఆది. “యథా పనా”తిఆదినాపి ఉపమావసేన తమేవత్తం పాకటతరం కరోతి.

పకతిచిత్తతోతి పాకతికకామావచరచిత్తతో. సువిసదేనాతి సుట్టు విసదేన, పటుతరేనాతి అత్తో. సబ్బావన్తన్తి సబ్బావయవవన్తం, అనవసేసన్తి అత్తో. అప్పట్టన్తి అసమ్మట్టం. ఆరమ్మణేసు ఘోసితాతి అప్పనావసేన పవత్తమానా చిత్తేకగ్గతా సమన్తతో ఆరమ్మణం ఫరన్తి వియ హోతీతి కత్వా వుత్తం. కస్మా పనేత్థ ఝానపారే అగ్గహితా చిత్తేకగ్గతా గహితాతి అనుయోగం సన్ధాయ “తత్థ చిత్తేకగ్గతా”తిఆది వుత్తం. తత్థాతి తేసు ఝానజ్ఞేసు. న నిద్దిట్టాతి సరూపతో న నిద్దిట్టా, సామజ్ఞతో పన ఝానగ్గహణేన గహితా. ఏవం వుత్తత్తాతి సరూపేనేవ వుత్తత్తా, అజ్ఞమేవ చిత్తేకగ్గతాతి సమ్మన్తో. యేన అధిప్పాయేనాతి యేన వితక్కాదీహి సహ వత్తన్తం ధమ్మం దీపేతుం తస్స పకాసనాధిప్పాయేన “సవితక్కం సవిచార”న్తిఆదినా ఉద్దేసో కతో. సో ఏవ అధిప్పాయో తేన భగవతా విభజ్జే “చిత్తేకగ్గతా”తి నిద్దిసన్తేన పకాసితో. తస్మా సా ఝానపారే అగ్గహితాతి న చిన్తేతబ్బం.

తివిధకల్యాణవణ్ణనా

౭౦. ఆదిమజ్జపరియోసానవసేనాతి ఝానస్స ఆదిమజ్జపరియోసానవసేన. లక్ఖణవసేనాతి తేసంయేవ అప్పనాయం లక్ఖితబ్బభావవసేన.

తత్రాతి తస్మిం కల్యాణతాలక్ఖణానం విభావనే. పటిపదావిసుద్ధీతి పటిపజ్జతి ఝానం ఏతాయాతి పటిపదా, గోత్రభుపరియోసానో పుబ్బభాగియో భావనానయో. పరిపన్థతో విసుజ్జనం విసుద్ధి, పటిపదాయ విసుద్ధి పటిపదావిసుద్ధి. సా పనాయం యస్మా ఝానస్స ఉప్పాదక్ఖణే లబ్బతి, తస్మా వుత్తం “పటిపదావిసుద్ధి ఆదీ”తి. ఉపేక్ఖానుబ్రూహనాతి వినోధేతబ్బతాదీనం అభావతో ఝానపరియాపన్నాయ తత్రమజ్జత్తుపేక్ఖాయ కిచ్చనిప్పత్తియా అనుబ్రూహనా. సా పనాయం వీసేసతో ఝానస్స రితిక్ఖణే లబ్బతి. తేన వుత్తం “ఉపేక్ఖానుబ్రూహనా మజ్జే”తి. సమ్మహంసనాతి తత్త ధమ్మానం అనతివత్తనాదిసాధకస్స జాణస్స కిచ్చనిప్పత్తివసేన పరియోదపనా. సా పన యస్మా ఝానస్స ఓసానక్ఖణే పాకటా హోతి , తస్మా వుత్తం “సమ్మహంసనా పరియోసాన”న్తి. ఇమాని తీణి లక్ఖణానీతి పరిపన్థతో చిత్తస్స విసుజ్జనాకారో , మజ్జిమస్స సమధనిమిత్తస్స పటిపజ్జనాకారో, తత్త పక్ఖన్దనాకారోతి ఇమాని తీణి ఝానస్స ఆదితో ఉప్పాదక్ఖణే అప్పనాపత్తిలక్ఖణాని తేహి ఆకారేహి వినా అప్పనాపత్తియా అభావతో, అసతి చ అప్పనాయ తదభావతో. ఆదికల్యాణశ్చేవ విసుద్ధిపటిపదత్తా. యథావుత్తేహి లక్ఖణేహి సమన్నాగతత్తా, సమ్మన్నలక్ఖణత్తా చ తిలక్ఖణసమ్మన్నశ్చ. ఇమినా నయేన మజ్జపరియోసానలక్ఖణానశ్చ యోజనా వేదితబ్బా.

సమ్మరీయతి ఝానం ఏతేనాతి సమ్మారో, నానావజ్జనపరికమ్మం. సహ సమ్మారేనాతి ససమ్మారో, సో ఏవ ససమ్మారికో. ఉపచారోతి ఏకావజ్జనూపచారమాహ. పగ్గహాదికిచ్చస్స పుబ్బభాగే భావనాయ ఏవ సాధితత్తా యా తత్త ఏకావజ్జనూపచారే సిద్ధా అజ్ఞపేక్ఖనా, సా ఝానక్ఖణే పరిబ్రూహితా నామ హోతితి వుత్తం “ఉపేక్ఖానుబ్రూహనా నామ అప్పనా”తి. యథాధిగతం ఝానం నిస్సాయ యో పహట్టాకారో చిత్తస్స పరితోసో, తం పచ్చవేక్ఖణావసేన పవత్తం సన్ధాయాహ “సమ్మహంసనా నామ పచ్చవేక్ఖణా”తి. ఏకేతి అభయగిరివాసినో. తే హి ఏవం పటిపదావిసుద్ధిఆదికే వణ్ణయన్తి, తదయుత్తం. తథా హి సతి అజ్ఞానధమ్మేహి ఝానస్స గుణసంకిత్తనం నామ కతం హోతి. న హి భూమన్తరం భూమన్తరపరియాపన్నం హోతి. పాళియా చేతం విరుద్ధన్తి దస్సేతుం “యస్మా పనా”తిఆది వుత్తం. తత్త ఏకత్తగతం చిత్తన్తి ఇన్ద్రియానం ఏకరసభావేన, ఏకగ్గతాయ చ సిఖాప్పత్తియా తదనుగుణం ఏకత్తం గతన్తి ఏకత్తగతం, ససమ్మయుత్తం అప్పనాపత్తచిత్తం. తస్సేవ పటిపదావిసుద్ధిపక్ఖన్దతాది అనన్తరమేవ వుచ్చతి. తస్మాతి యస్మా ఏకస్మింయేవ అప్పనాచిత్తక్ఖణే పటిపదావిసుద్ధిఆది పాళియం వుత్తం, తస్మా ఆగమనవసేనాతి పరికమ్మాగమనవసేన. అనతివత్తనాదీతి ఆది-సద్దేన ఇన్ద్రియేకరసతాతదుపగవీరియవాహనాసేవనాని సజ్జణ్ణాతి. పరియోదాపకస్సాతి పరినోధకస్స పభస్సరభావకరస్స. అనతివత్తనాదిభావసాధనమేవ చేత్త జాణస్స కిచ్చనిప్పత్తి వేదితబ్బా.

తస్మిన్తి తస్మిం వారే, చతుపశ్చాచిత్తపరిమాణాయ అప్పనావీధియన్తి అత్తో. తతో పరిపన్థతో. చిత్తం విసుజ్జతీతి యదిపి ఆగమనం గహేతుం అవిసేసేన వియ వుత్తం, పరికమ్మవిసుద్ధితో పన అప్పనావిసుద్ధి సాతిసయావ. తేనాహ “విసుద్ధత్తా”తిఆది. ఆవరణవిరహితం హుత్వాతి యేనావరణేన ఆవటత్తా చిత్తం తతో పుట్టే మజ్జిమం సమధనిమిత్తం పటిపజ్జితుం న సక్కోతి, తేన విచిత్తం హుత్వా, తం విక్ఖమ్భేత్వాతి అత్తో. లీనుద్ధచ్చసజ్ఞాతానం ఉభిన్నం అన్తానం అనుపగమనేన మజ్జిమో, సవిసేసం పచ్చనీకధమ్మానం వూపసమనతో సమథో, యోగినో సుఖవిసేసానం కారణభావతో

నిమిత్తశ్చాతి మజ్జిమం సమధనిమిత్తం. తేనాహ “సమప్పవత్తో అప్పనాసమాధియేవా”తి. తదనంతరం పన పురిమచిత్తస్స తస్స అప్పనాచిత్తస్స అనంతరపచ్చయభూతం పురిమం చిత్తం, గోత్రభుచిత్తస్స అత్తో. ఏకసంతతిపరిణామనయేనాతి యథా “తదేవ ఖీరం దధిసమ్మన్న”న్తి, ఏవం సతిపి పరిత్తమహగ్గతభావభేదే, పచ్చయపచ్చయుప్పన్నభావభేదే చ ఏకిస్సా ఏవ సంతతియా పరిణామూపగమననయేన ఏకత్తనయవసేన. తథత్తస్స తథభావం అప్పనాసమాధివసేన సమాహితభావం. ఏవం పటిపన్నత్తాతి వుత్తాకారేన పటిపజ్జమానత్తా. యస్మింత్తో ఖణే తథత్తం మజ్జిమం సమధనిమిత్తం పటిపజ్జతి, తస్మింయేవ ఖణే తథత్తుపగమనేన అప్పనాసమాధినా సమాహితభావూపగమనేన తత్త పక్షన్దతి నామ. పురిమచిత్తేతి అప్పనాచిత్తస్స పురిమస్మిం చిత్తే గోత్రభుచిత్తే. విజ్జమానాకారనిష్పాదికాతి తస్మిం చిత్తే విజ్జమానానం పరిపన్ధవిసుద్ధిమజ్జిమసమధపటిపత్తిపక్షన్దనాకారానం నిష్పాదికా, తేనాకారేన నిప్పజ్జమానాతి అత్తో. తేయేవ హి ఆకారా పచ్చయవిసేసతో రూసన్థణే నిప్పజ్జమానా “పటిపదావిసుద్ధీ”తి లద్దసమజ్ఞా రూసన్థ తం విసేసం నిష్పాదేన్తా వియ వుత్తా. ఉప్పాదక్షణేయేవాతి అత్తలాభవేలాయమేవ. యది ఏవం, కథం తే ఆకారా నిప్పజ్జన్తితి ఆహ “ఆగమనవసేనా”తి.

తస్మాతి చిత్తస్స. “విసుద్ధం చిత్తం అజ్ఞప్పేక్షతీ”తి పాళియం (పటి. మ. ౧.౧౨౮) పుగ్గలాధిట్ఠానేన ఆగతాతి “బ్యాపారం అకరోన్తో”తి ఆహ. సమధపటిపత్తితథత్తుపగమనశ్చ ఇథ సమధభావాపత్తియేవాతి ఆహ “సమధభావూపగమనేనా”తి. కిలేససంసగ్గం పహాయ ఏకత్తేన ఉపట్టితస్మాతి పుట్టే “కథం ను ఖో కిలేససంసగ్గం పజహాయ్య”న్తి పటిపన్నస్స ఇదాని సమధపటిపత్తియా తస్స పహీనత్తా కిలేససంసగ్గణికాభావేన ఏకత్తేన ఉపట్టితస్స రూసచిత్తస్స. పరిపన్ధవిసుద్ధిమజ్జిమసమధపటిపత్తిపక్షన్దనేహి వుద్ధిప్పత్తియా అనుబ్రూహితే రూసచిత్తే లద్దోకాసా తత్రమజ్జత్తుపేక్షా సమ్మయుత్తేసు సమవాహితభావేన పవత్తమానా తే అనుబ్రూహీన్తి వియ హోతీతి ఆహ “తత్రమజ్జత్తుపేక్షాయ కిచ్చవసేన ఉపేక్షానుబ్రూహనా వేదితబ్బా”తి.

యే పనేతే యుగనద్దధమ్మాతి సమ్మన్దో. తత్థాతి తస్మిం రూసచిత్తే. అజ్ఞామజ్ఞానతివత్తనవసేన కిచ్చకరణతో యుగే నద్ధా బద్ధా వియ యుగనద్ధా. విముత్తిరసేనాతి విముచ్చనకిచ్చేన, విముచ్చనసమ్మత్తియా వా. ఏస యోగీ. వాహాయతీతి పవత్తేతి. అస్మాతి రూసచిత్తస్స. తస్మిం ఖణేతి భజ్జక్షణే. ఉప్పాదక్షణే అతీతే హి రితిక్షణతో పట్టాయ ఆసేవనా పవత్తతి నామ. తే ఆకారాతి అజ్ఞామజ్ఞానతివత్తనాదయో తత్త ధమ్మానం పవత్తిఆకారా. ఆసేవనాపి హి ఆసేవనపచ్చయభావీనం ధమ్మానం పవత్తిఆకారోయేవ. సంకిలేసవోదానేసూతి సమాధిపజ్ఞానం సమరసతాయ అకరణం భావనాయ సంకిలేసో, కరణం వోదానం. తథా సేసేసుపి. ఏవమేతేసు సంకిలేసవోదానేసు తం తం ఆదీనవం దోసం ఆనిసంసం గుణం పురేతరం పాటిహారియజ్ఞాణేన దిస్సా యథా అజ్ఞామజ్ఞానతివత్తనాదయో హోన్తి, తథా భావనాయ సమ్మహంసితత్తా తేనేవ జ్ఞాణేన విసోధితత్తా. విసోధనం హేత్థ సమ్మహంసనం. తే ఆకారా యస్మా నిప్పన్నా, తస్మా “ధమ్మానం...పే... వేదితబ్బాతి వుత్త”న్తి లక్షణసంవణ్ణనాయ ఆదిష్ఠి వుత్తం నిగమనవసేన దస్సేతి.

“యస్మా ఉపేక్షావసేన జ్ఞాణం పాకటం హోతీ”తి కో సమ్మన్దో. కస్మా సమ్మహంసనావ పరియోసానన్తి వుత్తా, న ఉపేక్షానుబ్రూహనాతి చోదనం సన్ధాయ “తత్త యస్మా ఉపేక్షావసేన జ్ఞాణం పాకటం హోతీ”తి వుత్తం. తత్థాతి తస్మిం భావనాచిత్తే. ఉపేక్షావసేన జ్ఞాణం పాకటం హోతీతి అప్పనాకాలే భావనాయ సమప్పవత్తియా, పటిపక్షస్స చ పహానతో పగ్గహోదీసు బ్యాపారస్స అకాతబ్బతో అజ్ఞప్పేక్షనావ హోతి. యం సన్ధాయ వుత్తం “సమయే చిత్తస్స అజ్ఞప్పేక్షనా, విసుద్ధం చిత్తం అజ్ఞప్పేక్షతీ”తి చ ఆది. సా పనాయం అజ్ఞప్పేక్షనా జ్ఞాణస్స కిచ్చసిద్ధియా హోతి, విసేసతో జ్ఞాణసాధనత్తా

అప్పనాబ్యాపారస్సాతి ఫలేన కారణానుమానజాయేన. యస్మా ఉపేక్షావసేన జాణం పాకటం హోతి, తస్మా జాణకిచ్చభూతా సమ్మహంసనా పరియోసానన్తి వుత్తాతి సమ్మన్దో.

ఇదాని యథావుత్తమత్తం పాళియా సమత్థేతుం “యథాహ”తిఆది వుత్తం. తథాపగ్గహితం చిత్తన్తి యథా భావనాచిత్తం కోసజ్జపక్ఖే న పతతి, తథా వీరియసమ్మోజ్జగ్గట్టానియానం ధమ్మానం బహులీకారవసేన పగ్గహితం. సాధుకం అజ్ఞపేక్షతీతి పగ్గణ్ణాన్తేనాపి సమాధిస్స వీరియసమతాయోజనవసేన పగ్గహితత్తా సక్కుచ్చం అజ్ఞపేక్షతీ, తత్తమజ్జత్తుపేక్షా ఓకాసం లభతి. తం పన అజ్ఞపేక్షనం ఉపేక్షావసేన పుట్టే పవత్తపారిహారియపజ్ఞావసేన అప్పనాపజ్ఞాయ కిచ్చాధికతాతి ఆహ “పజ్ఞావసేన పజ్ఞేన్ద్రియం అధిమత్తం హోతి”తి. తస్స అధిమత్తత్తా ఏవ అజ్ఞపేక్షన్తస్సేవ నానాసభావేహి నీవరణపముఖేహి కిలేసేహి అప్పనాచిత్తం విముచ్చతి. విమోక్షవసేన విముచ్చనవసేన. పజ్ఞావసేనాతి పుట్టే పవత్తపారిహారియపజ్ఞావసేన. విముత్తత్తాతి నానాకిలేసేహి విముత్తత్తా ఏవ. తే ధమ్మా సద్ధాదయో, విసేసతో సద్ధాపజ్ఞావీరియసమాధయో చ ఏకరసా సమానకిచ్చా హోన్తి. ఏవమయం ఇన్ద్రియానం ఏకరసత్తేన భావనా నిప్పజ్జమానా జాణబ్యాపారోతి ఆహ “జాణకిచ్చభూతా సమ్మహంసనా పరియోసాన”న్తి. ఏవం తివిధాయ పటిపదావిసుద్ధియా లద్ధవిసేసాయ తివిధాయ ఉపేక్షానుబ్రూహనాయ సాతిసయం పజ్ఞేన్ద్రియస్స అధిముత్తభావేన చతుబ్బిధాపి సమ్మహంసనా సిజ్ఞతీతి ఆగమనుపేక్షా జాణకిచ్చవసేన దసపి ఆకారా రూపే ఏవ వేదితబ్బా.

గణనానుపుబ్బతాతి గణనానుపుబ్బతాయ, గణనానుపుబ్బతామత్తం వా పరమన్తి ఇదన్తి అత్తో. తేన దేసనాక్కమం ఉల్లిజ్ఞేతి. “పరమం ఉప్పన్నన్తి పరమ”న్తి ఇమినా పటిపత్తిక్కమం, ఉప్పన్నన్తి హి అధిగతన్తి అత్తో. “పరమం సమాపజ్జతబ్బన్తి పరమ”న్తి ఇదం పన న ఏకన్తలక్షణన్తి అట్టకథాయం (ధ. స. అట్ట. ౧౬౦) పటిసిద్ధత్తా ఇధ న గహితం. ఆరమ్మణాపనిజ్ఞానం లక్షణాపనిజ్ఞానన్తి దువిధే రూపే ఇథాధిప్పేతజ్ఞానమేవ దస్సేతుం “ఆరమ్మణాపనిజ్ఞానతో”తి వుత్తం. పథవీకసిణసజ్ఞాతస్స అత్తనో అత్తనో ఆరమ్మణస్స రూపం వియ చక్షునా ఉపనిజ్ఞాయనతో. పచ్చనీకరూపనతోతి నీవరణాదీనం పచ్చనీకధమ్మానం దహనతో విక్షమ్భనవసేన పజహనతో. సకలట్ఠేనాతి హేట్ఠా వుత్తనయేన కతే వా అకతే వా పరిచ్చిజ్జ గహితే పథవీభాగే పథవీమణ్డలే సకలారమ్మణకరణత్తేన. న హి తస్స ఏకదేసమారమ్మణం కరీయతి. పథవీకసిణసన్నిస్సయతాయ నిమిత్తం పథవీకసిణం యథా “మజ్ఞా ఉక్కుట్టిం కరోన్తి”తి. తంసహచరణతో రూపం పథవీకసిణం యథా “కున్తా పచరన్తి”తి.

చిరట్ఠేతిసమ్మాదనవణ్ణనా

౭౬. లక్ఖట్ఠానే రితం సరేన వాలం విజ్ఞతీతి వాలవేధీ. ఇధ పన అనేకథా భిన్నస్స వాలస్స అంసుం విజ్ఞన్తో “వాలవేధీ”తి అధిప్పేతో. తేన వాలవేధినా. సూదేనాతి భత్తకారేన. “ఆకారా పరిగ్గహేతబ్బా”తి సజ్ఞేపతో వుత్తమత్తం వివరితుం “యథా హి”తిఆది వుత్తం. తత్త సుకుసలోతి సుట్టు చేకో. ధనుగ్గహోతి ఇస్సానో. కమ్మన్తి యోగ్యం. అక్కన్తపదానన్తి విజ్ఞనకాలే అక్కమనవసేన పవత్తపదానం. ఆకారన్తి ధనుజియాసరానం గహితాకారం. పరిగ్గణ్ఠేయ్యాతి ఉపధారేయ్య. భోజనసప్పాయాదయోతి ఆది-సద్దో అవుత్తాకారానమ్మి సజ్ఞాహకో దట్టట్టో. తేన ఉతుభావనానిమిత్తాదీనమ్మి పరిగ్గణ్ఠనం వుత్తం హోతి. తస్మిన్తి తస్మిం తరుణసమాధిమ్మి.

భత్తారన్ని సామినం, భత్తవేతనాదీహి పోసకన్ని అట్టో. పరివిసన్తోతి భోజేన్తో. తస్స రుచ్చిత్వా భుజ్జనాకారం సల్లక్ఖేత్వా తస్స ఉపనామేన్తోతి యోజనా. అయమ్మి యోగీ. అధిగతక్ఖణే భోజనాదయో ఆకారేతి పుట్టే ఝానస్స అధిగతక్ఖణే కిచ్చసాధకే భోజనాదిగతే ఆకారే. గహీత్వాతి పరిగ్గహీత్వా సల్లక్ఖేత్వా. నట్టే నట్టే సమాధిమ్మి పునప్పునం అప్పనాయ.

మహానసవిజ్ఞాపరిచయేన పణ్ణితో. తత్త విసదజ్ఞాణతాయ బ్యత్తో. రానుప్పత్తికకటసల్లయోగేన కుసలో. నానచ్చయేహీతి నానచ్చయేహి నానాసభావేహి, నానారసేహీతి అట్టో. తేనాహ “అమ్మిలగ్గేహీ”తిఆది. సూపేహీతి బ్యజ్జనేహి. అమ్మిలగ్గేహీతి అమ్మిలకోట్టాసేహి, యే వా అమ్మిలరసా హుత్వా అగ్గభూతా, తేహి చతురమ్మిలాదిమిస్సేహి. ఏస నయో తిత్తకగ్గాదీసుపి. ఖారికేహీతి వాతిభ్జణకళీరాదిమిస్సేహి. నిమిత్తన్ని ఆకారం రుచ్చనవసేన భుజ్జనాకారం. ఉగ్గణ్ణాతీతి ఉపరూపరి గణ్ణాతి ఉపధారేతి. ఇమస్స వా సూపేయ్యస్స అణ్ణాయ హత్థం అభిహరతి. అభిహారానన్ని అభిముఖేన హరితబ్బానం పణ్ణాకారానం, పూజాభిహారానం వా. నిమిత్తం ఉగ్గణ్ణాతీతి “ఏవం మే చిత్తం సమాహితం అహోసీ”తి నిమిత్తం గణ్ణాతి సల్లక్ఖేతి.

సమాధిపరిపన్థానన్ని సమాధిస్స పరిపన్థభూతానం. ధమ్మానన్ని కామచ్చన్దాదినీవరణధమ్మానం. సువిసోధితత్తాతి సుట్టు విసోధితత్తా, విక్ఖమ్భనవసేనేవ సమ్మదేవ పహీనత్తాతి అట్టో. కామాదీనవపచ్చవేక్ఖణాదీహీతి ఆది-సద్దేన అసుభమనసికారనేక్ఖమ్మానిసంసపచ్చవేక్ఖణాదీని సజ్గణ్ణాతి. నేక్ఖమ్మగుణదస్సనేనాపి హి తస్స విబన్ధభూతే కామచ్చన్దే ఆదీనవో విసేసతో పాకటో హోతీతి. కాయదుట్టుల్లన్ని కాయదరథం సారద్ధకాయతం. తేన కాయచిత్తానం సారమ్మనిమిత్తస్స బ్యాపాదనీవరణస్స న విసోధనమాహ. ఆరమ్మధాతుమనసికారాదీతి ఆది-సద్దేన వీరియసమ్మోజ్జుజ్ఞానిమిత్తానం, ఆలోకసజ్ఞాదీనజ్ఞా సజ్గహో దట్టట్టో. సమథనిమిత్తమనసికారాదీతి ఆది-సద్దేన సమాధిసమ్మోజ్జుజ్ఞానియానం ధమ్మానం సజ్గహో దట్టట్టో. అజ్ఞోపి సమాధిపరిపన్థేతి విచికిచ్చాట్టానియే, మదమానాదికే చ సన్ధాయాహ. ఆసయన్ని వసనకసుసిరం. సుపరిసుద్ధన్ని ఆసజ్ఞనీయత్తాభావేన సుట్టు పరిసుద్ధం. ఏత్థాహ – నను చాయం పగేవ కామాదీనవం పచ్చవేక్ఖిత్వా సమథపటిపదం పటిపన్నో ఉపచారక్ఖణేయేవ ఝానేన నీవరణాని విక్ఖమ్మితాని, అథ కస్మా పున కామాదీనవపచ్చవేక్ఖణాది గహీతన్ని? సచ్చమేతం. తం పన పహానమత్తన్ని ఝానస్స చిరట్ఠితీయా అతిసయపహానత్తం పున గహీతం.

ఉద్ధచ్చ మిద్ధన్ని కుక్కుచ్చం, ధినజ్ఞా తదేకట్టతాయ గహీతమేవాతి కత్వా వుత్తం. సుద్ధన్తగతోతి సుపరిసుద్ధపరియన్తం సబ్బసో విసోధితకోణపరియన్తం ఉయ్యానం గతో. తహిం రమేతి తస్మిం ఝానే రమేయ్య దివసభాగమ్మి ఝానసమగ్గీ ఏవ భవేయ్య.

చిత్తభావనావేపుల్లత్థన్ని సమాధిభావనాయ విపులభావాయ. యథా హి భావనావసేన నిమిత్తస్స ఉప్పత్తి, ఏవమస్స భావనావసేనేవ వడ్డనమ్మి. తస్మా ఏకజ్ఞలాదివసేన నిమిత్తం వడ్డేన్తస్స పునప్పునం బహులీకారేన ఝానం భావనాపి వుద్ధిం విరుళ్ళిం వేపుల్లం ఆపజ్జతి. తేన వుత్తం “చిత్తభావనావేపుల్లత్థి ఇథాలద్ధం పటిభాగనిమిత్తం వడ్డేతబ్బ”న్ని. తస్మాతి పటిభాగనిమిత్తస్స.

నిమిత్తవడ్డననయవణ్ణనా

౭౭. తత్తాతి సామిలత్థే భుమ్మవచనం, తస్మాతి అట్టో. అవడ్డేత్వాతి యథా కుమ్మకారో మత్తికాయ పత్తం కరోన్తో పరమం అపరిచ్ఛిన్దిత్వావ పత్తం వడ్డేతి, ఏవం పత్తవడ్డనయోగేన పత్తవడ్డనయుత్తియా అవడ్డేత్వా పూవికస్స పూవవడ్డనం. భత్తస్స

ఉపరి భత్తపక్ష్టిపనం భత్తవడ్డనం. వత్తస్స తిన్తస్స అశ్చనాది దుస్సవడ్డనం. పచ్చేకం యోగ-సద్దో యోజేతబ్బో.

అపరిచ్చిన్దిత్వా న వడ్డేతబ్బం సపరిచ్చేదే ఏవ భావనాపవత్తితో. తథా హి వుత్తం “సాన్తకే నో అనన్తకే”తి (విసుద్ధి. ౧.౫౫).

హంసపోతకాతి జవనహంసపోతకా. ఉక్కులం ఉన్నతట్టానం. వికూలం నిన్నట్టానం. నదీనోతేన కతం విదుగ్గం నదీవిదుగ్గం. విసమాకారేన రితో పబ్బతపదేసో పబ్బతవిసమో.

ధూలాని హుత్వా ఉపట్టహన్తి పచ్చవేక్షణాబాహుల్లేన విభూతభావతో. దుబ్బలాని హుత్వా ఉపట్టహన్తి పగుణబలవభావస్స అనాపాదికత్తా. ఉపరి ఉస్సుక్కునాయాతి భావనాయ ఉపరి ఆరోహనాయ, దుతియజ్ఞానాధిగమాయాతి అత్తో.

పబ్బతేయ్యాతి పబ్బతే బహులచారిన్. అఖేత్తజ్ఞాతి అగోచరజ్ఞా. సమాధిపరిపన్ధానం వినోధనానభిజ్ఞాతాయ బాలో. రూనస్స పగుణభావాపాదనవేయ్యత్తియస్స అభావేన అబ్బత్తో. ఉపరిరూనస్స పదట్టానభావానవబోధేన అఖేత్తజ్ఞా. సబ్బథాపి సమాపత్తికోసల్లాభావేన అకుసలో. సమాధినిమిత్తస్స వా అనాసేవనాయ బాలో. అభావనాయ అబ్బత్తో. అబహులీకారేన అఖేత్తజ్ఞా. సమ్మదేవ అనధిట్టానతో అకుసలోతి యోజేతబ్బం. ఉభతో భట్తోతి ఉభయతో రూనతో భట్తో. సో హి అప్పగుణతాయ న సుప్పతిట్టితతాయ సఉస్సాహోపి వినాసతో, అసామత్తియతో చ రూనద్వయతో పరిహీనో. చిణ్ణవసీనాతి ఆసేవితవసీనా.

పశ్చాత్తపక్షికథావణ్ణనా

౭౮. వసనం వసీతి ధాతునిద్దేసతాయ కిరియానిద్దేసోతి అధిష్పాయేనాహ “వసీయో”తి, యథారుచి పవత్తియోతి అత్తో. ఆవజ్ఞనాయ వసీ, ఆవజ్ఞనావసీన వా వసీ ఆవజ్ఞనవసీ. రూనం ఆవజ్ఞితుం యత్త యత్త పదేసే ఇచ్ఛా యత్తిచ్చకం. యదా యదా, యస్మిం యస్మిం వా రూనజ్ఞే ఇచ్ఛా యదిచ్చకం. యావ యావ ఇచ్ఛా యావదిచ్చకం, ద-కారో పదసన్నికరో. “యావా”తి చ ఇదం బహూనం జవనవారానం నిరన్తరం వియ తథాపవత్తనం సన్ధాయ వుత్తం, న ఏకమేవ. సో హి పరిచ్చిన్నచిత్తక్షణోతి. ఆవజ్ఞనాయ దన్ధాయిత్తం నత్థీతి వుత్తనయేన యత్త కత్తచి రాసే యదా యదా యం కిళ్ళి రూనజ్ఞం ఆవజ్ఞేన్తస్స యధిచ్చితం కాలం ఆవజ్ఞనాయ ఆవజ్ఞనప్పవత్తియా దన్ధాయిత్తం విత్థాయిత్తం, చిరాయిత్తం వా నత్తి. ఏవం ఆవజ్ఞనవసీ సిద్ధా నామ హోతీతి అత్తో. సీసాతి వుట్టానఅధిట్టానపచ్చవేక్షణావసీయో.

అజ్ఞసముదాయభావతో రూనస్స రూనే ఆవజ్ఞనవసీం నిష్పాదేతుకామేన పటిపాటియా రూనజ్ఞాని ఆవజ్ఞేతబ్బానీతి ఆహ “పఠమం వితక్కం ఆవజ్ఞయతో”తి. యదిపి ఆవజ్ఞనమేవేత్త ఇచ్చితం ఆవజ్ఞనవసీయా అధిప్పేత్తా, ఆవజ్ఞనాయ పన ఉప్పన్నాయ జవనేహి భవితబ్బం. తాని చ ఖో ఆవజ్ఞనతప్పరతాయ చిత్తాభినీహారస్స యథావజ్ఞితరూనజ్ఞారమ్మణాని కతిపయానేవ హోన్తి, న పరిపుణ్ణానీతి వుత్తం “వితక్కారమ్మణానేవ చత్తారి పశ్చ వా జవనాని జవన్తి”తి. చత్తారి తిక్ఖిన్దియస్స. పశ్చ నాతితిక్ఖిన్దియస్సాతి దట్టబ్బం. నిరన్తరన్తి విసభాగేహి నిరన్తరం. అయం పనాతి భవజ్ఞద్వయన్తరితా చతుజవనచిత్తా యథావుత్తా ఆవజ్ఞనవసీ. అజ్ఞోసం వా ధమ్మసేనాపతిఆదీనం. ఏవరూపే కాలేతి ఉట్టాయ సముట్టాయ లహుతరం ఆవజ్ఞనవసీనిబ్బత్తనకాలే. సా చ ఖో ఇత్తరా పరిత్తకాలా, న సత్తు యమకమహాపాటిహారియే వియ

చిరతరప్పబద్ధవతీ. తథా హి తం సావకేహి అసాధారణం వుత్తం. అధిగమేన సమం ససమ్పయుత్తస్స ఝానస్స సమ్మా ఆపజ్జనం పటిపజ్జనం సమాపజ్జనం, ఝానసమజ్ఞేతా.

సీఘుని ఏత్థ సమాపజ్జతుకామతానంతరం ద్వీసు భవజ్ఞేసు ఉప్పన్నేసు భవజ్ఞం ఉపచ్చిన్దిత్వా ఉప్పన్నావజ్జనానంతరం సమాపజ్జనం సీఘం సమాపజ్జనసమత్థతా. అయశ్చ మత్తకప్పత్తా సమాపజ్జనవసీ సత్తు ధమ్మదేసనాయం లబ్బతి. యం సన్ధాయ వుత్తం “సో ఖో అహం, అగ్గివేస్సన, తస్సా ఏవ కథాయ పరియోసానే తస్మింయేవ పురిమస్మిం సమాధినిమిత్తే అజ్ఞత్తమేవ చిత్తం సణ్ఠపేమి సన్నిసాదేమి ఏకోదిం కరోమి సమాదహామి యేనస్సుదం నిచ్చకప్పం విహరామీ”తి (మ. ని. ౧.౩౮౭). ఇతో సీఘతరా హి సమాపజ్జనవసీ నామ నత్తి. జుట్టాయ రత్తియా నవోరోపితేహి కేసేహి కపోతకన్ధరాయం విహరంతస్స ఆయస్మతో సారిపుత్తస్స యక్ష్తేన మహాంతమ్మి పబ్బతకూటం పదాలేతుం సమత్తే పహారే సీసే దిన్నే సమాపజ్జనమ్మేత్థ నిదస్సేతబ్బం. తథా హి వక్ఖతి “తదా థేరో తస్స పహరణసమయే సమాపత్తిం అప్పీసీ”తి (విసుద్ధి. ౨.౩౭౪). పాళియం పన “అజ్ఞాతరం సమాధిం సమాపజ్జిత్వా నిసిన్నో”తి (ఉదా. ౩౪) వుత్తం. ఇమే పన థేరా “సమాపత్తితో వుట్టానసమకాలం తేన పహారో దిన్నో”తి వదన్తి.

అచ్చరామత్తని అజ్ఞలిఘోటమత్తం ఖణం. రపేతుని సేతు వియ సీఘసోతాయ నదియా ఓఘం వేగేన పవత్తితుం అదత్వా యథావుత్తక్ఖణం ఝానం రపేతుం సమత్థతా. అభిభుయ్య రపనం, అధిట్టానం వియాతి వా అధిట్టానం. తత్థ వసీ అధిట్టానవసీ. తథేవ లహుం వుట్టాతుని అచ్చరామత్తం వా దసచ్చరామత్తం వా లహుం ఖణం ఝానసమజ్ఞీ హుత్వా ఝానతో వుట్టాతుం సమత్థతా. భవజ్ఞచిత్తుప్పత్తియేవ హేత్త ఝానతో వుట్టానం నామ. ఏత్థ చ యథా “ఏత్తకమేవ ఖణం ఝానం రపేస్సామీ”తి పుబ్బపరికమ్మవసేన అధిట్టానసమత్థతా అధిట్టానవసీ, ఏవం “ఏత్తకమేవ ఖణం ఝానసమజ్ఞీ హుత్వా ఝానతో వుట్టహిస్సామీ”తి పుబ్బపరికమ్మవసేన వుట్టానసమత్థతా వుట్టానవసీ వేదితబ్బా, యా సమాపత్తి “వుట్టానకుసలతా”తి వుచ్చతి. తదుభయదస్సనత్తని అధిట్టానవుట్టానవసీదస్సనత్తం.

తత్థాతి తస్మిం నిమ్మితపబ్బతే తస్స వివరే. కిశ్శాపి ఏకంయేవ తం అభిజ్ఞాచిత్తం యేన పబ్బతం నిమ్మినేయ్య, అభిజ్ఞాపాదకస్స పన ఝానస్స లహుతరం రపనం, వుట్టానశ్చ ఇథ నిదస్సితన్తి దట్టబ్బం. “ఏత్తకా ఇద్ధిమన్తా ఏకం ఉపట్టాకం గరుళతో రక్కితుం న సక్ఖింసూ”తి గారయ్వా అస్సామ.

ఆవజ్జనానంతరానీతి ఆవజ్జనవసీభావాయ యథాక్కమం వితక్కాదీనం ఝానజ్ఞానం ఆవజ్జనాయ పరతో యాని జవనాని పవత్తాని, తాని తేసం పచ్చవేక్షణాని. యదగ్గేన ఆవజ్జనవసీసిద్ధి, తదగ్గేన పచ్చవేక్షణావసీసిద్ధి వేదితబ్బా.

దుతియజ్ఞానకథావణ్ణనా

౭౯. నీవరణప్పహానస్స తప్పరమతాయ ఆసన్ననీవరణపచ్చత్తికా. థూలం నామ విపులమ్మి ఫేగ్గు వియ సుఖభజ్జనీయన్తి ఆహ “ఓళారికత్తా అజ్ఞదుబ్బలా”తి. సంతతో మనసి కరిత్వాతి పరమజ్ఞానం వియ అనోళారికత్తా, సంతధమ్మసమజ్ఞేతాయ చ “సంత”ని మనసి కత్వా. యే హి ధమ్మా దుతియజ్ఞానే పీతిసుఖాదయో, కామం తే పరమజ్ఞానేపి సన్తి, తేహి పన తే సంతతరా చేవ పణీతతరా చ భవన్తీతి. నికన్తిని నికామనం, అపేక్షన్తి అత్తో. పరియాదాయాతి ఖేపేత్వా.

చత్వారి షణ్మాతి వా-సద్దో లుత్తనిద్దిట్టో. దుతియజ్ఞానం ఏతస్స అత్తితి దుతియజ్ఞానికం. వుత్తప్పకారానేవాతి పరమజ్ఞానే వుత్తప్పకారానియేవ, పరికమ్మాద్దినామకానీతి అత్తో.

౮౦. వూపసమాతి వూపసమహేతు, వూపసమోతి చేత్త పహానం అధిప్పేతం, తజ్జా వితక్కవిచారానం. అతిక్కమో అత్తతో దుతియజ్ఞానక్ఖణే అనుప్పాదోతి ఆహ “సమతిక్కమా”తిఆది. కతమేసం పనేత్త వితక్కవిచారానం వూపసమో అధిప్పేతో, కిం పరమజ్ఞానికానం, ఉదాహు దుతియజ్ఞానికానన్తి. కిజ్జోత్త యది పరమజ్ఞానికానం, నత్తి తేసం వూపసమో. న హి కదాచి పరమజ్ఞానం వితక్కవిచారరహితం అత్తి. అథ దుతియజ్ఞానికానం, ఏవమ్మి నత్తేవ వూపసమో, సబ్బేన సబ్బం తేసం తత్త అభావతోతి? వుచ్చతే - యేహి వితక్కవిచారేహి పరమజ్ఞానస్స ఓళారికతా, తేసం సమతిక్కమా దుతియస్స ఝూనస్స సమధిగమో, న సభావతో అనోళారికానం ఫస్సాదీనం సమతిక్కమాతి అయమత్తో “వితక్కవిచారానం వూపసమా”తి ఏతేన దీపితో. తస్మా “కిం పరమజ్ఞానికానం వితక్కవిచారానం వూపసమో ఇధాధిప్పేతో, ఉదాహు దుతియజ్ఞానికాన”న్తి ఏదిసీ చోదనా అనోకాసావ. యస్మా దిట్టాదీనవస్స తంతంఝూనక్ఖణే అనుప్పత్తిధమ్మతాపాదనం వూపసమనం అధిప్పేతం. వితక్కాదయో ఏవ ఝూనఙ్గభూతా తథా కరీయన్తి, న తంసమ్పయుత్తా ఫస్సాదయో, తస్మా వితక్కాదీనంయేవ వూపసమాదివచనం జాయాగతం. యస్మా పన వితక్కాదీనం వియ తంసమ్పయుత్తధమ్మానమ్మి ఏతేన “ఏతం ఓళారిక”న్తి ఆదీనవదస్సనం సుత్తే ఆగతం, తస్మా అవిసేసేన వితక్కాదీనం, తంసహగతానజ్జా వూపసమాదికే వత్తబ్బే వితక్కాదీనంయేవ వూపసమో వుచ్చమానో అధికవచనం అజ్ఞం అత్తం బోధేతీతి కత్వా కిజ్జో విసేసం దీపేతీతి దస్సేతుం అట్టకథాయం “ఓళారికస్స పనా”తిఆది గహితన్తి ఇథ “యేహి వితక్కవిచారేహి”తిఆది వుత్తన్తి దట్టబ్బం. “పీతియా చ విరాగా”తిఆదీసుపి ఏసేవ నయో. తస్మా వితక్కవిచారపీతిసుఖసమతిక్కమవచనాని ఓళారికోళారికఙ్గసమతిక్కమా దుతియాదిఅధిగమదీపకానీతి తేసం ఏకదేసభూతం వితక్కవిచారసమతిక్కమవచనం తందీపకం వుత్తం. విసుం విసుం రితేపి హి వితక్కవిచారసమతిక్కమవచనాదికే పహేయ్యఙ్గనిద్దేసతాసామజ్ఞోన చిత్తేన సమ్మాహతో గహితే వితక్కవిచారవూపసమవచనస్స తదేకదేసతా దట్టబ్బా. అయజ్జా అత్తో అవయవేన సమ్మదాయోపలక్ఖణయేన వుత్తో. అథ వా వితక్కవిచారవూపసమవచనేనేవ తంసమతిక్కమా దుతియాదిఅధిగమదీపకేన పీతివిరాగాదివచనానం పీతిఆదిసమతిక్కమా తతియాదిఅధిగమదీపకతా దీపితా హోతీతి తస్స తందీపకతా వుత్తా.

నియకజ్ఞత్తమధిప్పేతం న అజ్ఞత్తజ్ఞత్తాది. తత్త కారణమాహ “విభజ్ఞే పనా”తిఆది. నీలవణ్ణయోగతో నీలవత్తం వియాతి నీలయోగతో వత్తం నీలం వియాతి అధిప్పాయో. యేన సమ్మసాదనేన యోగా ఝూనం సమ్మసాదనం. తస్మిం దస్సితే “సమ్మసాదనం ఝూన”న్తి సమానాధికరణనిద్దేసేనేవ తంయోగా ఝూనే తంసద్దప్పవత్తి దస్సితాతి అవిరోధో యుత్తో. ఏకోదిభావే కథన్తి ఏకోదిష్ఠి దస్సితే ఏకోదిభావం ఝూనన్తి సమానాధికరణనిద్దేసేనేవ ఝూనస్స ఏకోదివడ్డనతా వుత్తా హోతీతి చే? “ఏకోదిభావ”న్తి పదం ఉద్ధరిత్వా ఏకోదిస్స నిద్దేసో న కాతబ్బో సియాతి ఏకోదిభావసద్ధో ఏవ సమాధిష్ఠి పవత్తో సమ్మసాదనసద్ధో వియ ఝూనే పవత్తతీతి యుత్తం. ఇమస్మిజ్జా అత్థవికప్పేతి “చేతనో సమ్మసాదయతీ”తి ఏతస్మిం పక్ఖే “చేతనో”తి చ ఉపయోగత్తే సామివచనం. పురిమస్మిన్తి “సమ్మసాదనయోగతో ఝూనం సమ్మసాదన”న్తి వుత్తపక్ఖే. చేతనోతి సమ్మన్తే సామివచనం.

సేట్టోపి లోకే “ఏకో”తి వుచ్చతి “యావ పరే ఏకాహం తే కరోమీ”తిఆదీసు. ఏకో అదుతియో “ఏకాకీభి ఖుద్ధకేహి జిత”న్తిఆదీసు అసహాయత్తోపి ఏక-సద్ధో దిట్టోతి ఆహ “ఏకో అసహాయో హుత్వా”తి. సద్ధాదయోపి కామం

సమ్యయుత్తధమ్మానం సాధారణతో, అసాధారణతో చ పచ్చయా హోన్తియేవ, సమాధి పన ఝానక్ఖణే

సమ్యయుత్తధమ్మానం అవిక్ఖేపలక్ఖణే ఇన్ద్రట్ఠకరణేన సాతీసయం పచ్చయో హోతీతి దస్సీన్తో “సమ్యయుత్తధమ్మే...పే.... అధివచన”ని ఆహా.

“సమ్యసాదనం , చేతసో ఏకోదిభావ”ని విసేసనద్వయం ఝానస్స అతీసయవచనిచ్చావసేన గహీతం.

స్వాయమతీసయో యథా ఇమస్మిం ఝానే లబ్భతి, న తథా పరమజ్ఞానేతి ఇమం విసేసం దస్సీతుం “నను చా”తిఆది వుత్తం. ఆరమ్మణే ఆహననపరియాహననవసేన, అనుమజ్జనఅనుయోజనవసేన చ పవత్తమానా ధమ్మా సతిపి నీవరణప్పహనేన కిలేసకాబుస్సియాపగమే సమ్యయుత్తానం కఞ్చి ఖోభం కరోన్తా వియ తేహి చ తే న సన్నిసిన్నా హోన్తితి వుత్తం “వితక్కవిచారక్ఖోభేన న సుప్పసన్న”ని. ఖుద్దికా ఉమియో వీచియో. మహతియో తరణ్ణా. సతిపి ఇన్ద్రియసమత్తే, వీరియసమతాయ చ తేనేవ ఖోభేన, సమ్యసాదాభావేన చ సమాధిపి న సుట్టు పాకటో బహలే వియ జలే మచ్చో. యథావుత్తక్ఖోభో ఏవ పలిబోధో. ఏవం వుత్తేనాతి యస్సా సద్ధాయ వసేన సమ్యసాదనం, యస్సా చ చిత్రేకగ్గతాయ వసేన ఏకోదిభావని చ ఝానం వుత్తం. తాసం ఏవ “సద్ధహనా”తిఆదినా పవత్తిఆకారస్స విసేసవిభావనావసేన వుత్తేన. తేన విభజ్ఞపారేన. “సమ్యసాదనయోగతో, సమ్యసాదనతో వా సమ్యసాదనం, ఏకోదిం భావేతీతి ఏకోదిభావని ఝానం వుత్త”ని ఏవం పవత్తా అయం అత్థవణ్ణా న విరుజ్ఞతి. యథా పన అవిరోధో, సో వుత్తో ఏవ.

౮౧. సన్తాతి సమం నిరోధం గతా. సమితాతి భావనాయ సమం గమితా నిరోధితా. వూపసన్తాతి తతో ఏవ సుట్టు ఉపసన్తా. అత్థజ్ఞతాతి అత్థం వినాసం గతా. అబ్బత్థజ్ఞతాతి ఉపసగ్గేన పదం వడ్డేత్వా వుత్తం. అప్పితాతి వినాసం గమితా. సోసితాతి పవత్తిసజ్ఞాతస్స సన్తానస్స అభావేన సోసం సుక్ఖభావం ఇతా. బృన్తికతాతి విగతంతకతా.

అయమత్తోతి భావనాయ పహీనత్తా వితక్కవిచారానం అభావో. చోదకేన వుత్తమత్థం సమ్మటిచ్చిత్వా పరిహరితుం “ఏవమేతం సిద్ధోవాయమత్తో”తి వత్వా “న పనేత”నిఆది వుత్తం. తత్థ ఏతని “వితక్కవిచారానం వూపసమా”తి ఏతం వచనం. తదత్థదీపకని తస్స వితక్కవిచారాభావమత్తసజ్ఞాతస్స అత్థస్స దీపకం. అయశ్శోత్థ అత్తో – దుతియజ్ఞానాదిఅధిగమూపాయదీపకేన అజ్ఞత్తసమ్మసాదనతాయ, చేతసో ఏకోదిభావతాయ చ హేతుదీపకేన, అవితక్కఅవిచారభావహేతుదీపకేన చ వితక్కవిచారవూపసమవచనేనేవ వితక్కవిచారాభావో దీపితోతి కిం పున అవితక్కఅవిచారవచనేన కతేనాతి? న, అదీపితత్తా. న హి వితక్కవిచారవూపసమవచనేన వితక్కవిచారానం అప్పవత్తి వుత్తా హోతి. వితక్కవిచారేసు హి తణ్ణాప్పహానం ఏతేసం వూపసమనం, యే చ సజ్ఞారేసు తణ్ణాప్పహానం కరోన్తి, తేసు మగ్గేసు, పహీనతణ్ణేసు చ ఫలేసు సజ్ఞారపవత్తి హోతి ఏవ , ఏవమేవిధాపి విక్ఖమ్భితవితక్కవిచారతణ్ణస్స దుతియజ్ఞానస్స వితక్కవిచారసమ్మయోగో పురిమేన న నివారితో సియాతి తంనివారణత్థం, ఆవజ్జితుకామతాదిఅతిక్కమోవ తేసం వూపసమోతి దస్సనత్థాన్చ “అవితక్కం అవిచార”ని వుత్తం. పరమమ్మీతి పరమం ఝానమ్మి.

“దుతియం ఉప్పన్ననిపి దుతియ”ని వత్తుం వట్టతియేవ. న తథా ఇమస్స వితక్కవిచారాతి యథా పరమజ్ఞానస్స ఉపచారక్ఖణే నీవరణాని పహీయన్తి, తథా ఇమస్స దుతియజ్ఞానస్స ఉపచారక్ఖణే వితక్కవిచారా న పహీయన్తి అసంకిలిట్ఠసభావత్తా, ఉపచారభావనాయ చ తే పహేతుం అసమత్తభావతో. యదిపి తాయ తేసు తణ్ణా పహీయతి, న పన సవిసేసం. సవిసేసజ్ఞో తత్థ తణ్ణాప్పహానం అప్పనాయ ఏవ హోతి. తేన వుత్తం “అప్పనాక్ఖణేయేవా”తిఆది. పహానజ్ఞతాపి అతీసయప్పహానవసేనేవ వేదితబ్బా యథా నీవరణానం పరమజ్ఞానస్స. తస్మాతి యస్మా తివజ్ఞమేవేతం ఝానం, తస్మా.

తన్ని విభజ్ఞే వచనం. రథస్స పణ్ణకమ్మలం వియ సమ్మసాదో ఝానస్స పరిక్ఖారో, న ఝానఙ్ఘన్తి ఆహ “సపరిక్ఖారం ఝానం దస్సేతు”న్తి.

తతియజ్ఞానకథావణ్ణనా

౮౨. ఉప్పీలావితన్తి కామఞ్ఞాయం పరిగ్గహేసు అపరిచ్చత్తపేమస్స అనాదీనవదస్సినో తణ్ణాసహగతాయ పీతియా పవత్తిఆకారో, ఇథ పన దుతియజ్ఞానపీతి అధిప్పేతా. తథాపి సబ్బసో పీతియం అవిరత్తం, సాపి అనుబద్ధేయ్యాతి వుత్తం. ఉప్పీలావితం వియాతి వా ఉప్పీలావితం. ఆదీనవం హి తత్త పాకటతరం కత్వా దస్సేతుం ఏవం వుత్తన్తి దట్టబ్బం.

౮౩. విరజ్జనం విరాగో. తం పన విరజ్జనం నిబ్బిందనముఖేన హీళనం వా తప్పటిబద్ధరాగప్పహానం వాతి తదుభయం దస్సేతుం “వుత్తప్పకారాయ పీతియా జిగుచ్చనం వా సమతిక్కమో వా”తి ఆహ. వుత్తప్పకారాయాతి “యదేవ తత్త పీతి”తిఆదినా వుత్తప్పకారాయ. సమ్మిణ్ణనం సముచ్చయో.

మగ్గోతి ఉపాయో. తదధిగమాయాతి తతియమగ్గాధిగమాయ.

౮౪. ఉపపత్తితోతి సమవాహితభావేన పతిరూపతో. ఝానుపేక్షాపి సమవాహితమేవ అన్తోనీతం కత్వా పవత్తతీతి ఆహ “సమం పస్సతీ”తి. వినదాయాతి పరిబ్యత్తాయ సంకిలేసవిగమేన. విపులాయాతి మహతియా సాతిసయం మహగ్గతభావప్పత్తియా. థామగతాయాతి పీతివిగమేన ధిరభావప్పత్తాయ.

పరిసుద్ధపకతి ఖీణాసవపకతి నిక్కిలేసతా. సత్తేసు కమ్మస్సకతాదస్సనహేతుకో సమభావదస్సనాకారో మజ్జత్తాకారో బ్రహ్మవిహారుపేక్షా.

సహజాతథమ్మానన్తి నిద్ధారణే సామివచనం. సమప్పవత్తియా భావనాయ వీధిపటిపన్నాయ అలీనానుద్ధతా నిరస్సాదతాయ పగ్గహానిగ్గహసమ్మహంసనేసు బ్యాపారాభావతో సమ్మయుత్తధమ్మేసు మజ్జత్తాకారభూతా బోజ్జగ్గపేక్షా.

ఉపేక్షానిమిత్తన్తి ఏత్థ లీనుద్ధచ్చపక్ఖపాతరహితం మజ్జత్తం వీరియం ఉపేక్షా. తదేవ తం ఆకారం గహేత్వా పవత్తేతబ్బస్స తాదిసస్స వీరియస్స నిమిత్తభావతో ఉపేక్షానిమిత్తం భావనాయ సమప్పవత్తికాలే ఉపేక్షీయతీతి ఉపేక్షా, వీరియమేవ ఉపేక్షా వీరియుపేక్షా.

“పరమం ఝానం పటిలాభత్తాయ నీవరణే...పే... నేవసఙ్ఖానాసఙ్ఖాయతనసమాపత్తిం పటిలాభత్తాయ ఆకిఞ్ఞాఙ్ఖాయతనసఙ్ఖం పటిసఙ్ఖా సన్తిట్ఠనా పఙ్ఖా సఙ్ఖారుపేక్షాసు ఇథా”న్తి (పటి. మ. ౧.౫౭) ఏవమాగతా ఇమా అట్ట సమాధివసేన ఉప్పజ్జన్తి. “సోతాపత్తిమగ్గం పటిలాభత్తాయ ఉప్పాదం పవత్తం నిమిత్తం ఆయూహానం పటిసన్ధిం గతిం నిబ్బత్తిం ఉపపత్తిం జాతిం జరం బ్యాధిం మరణం సోకం పరిదేవం ఉపాయాసం. సోతాపత్తిఫలసమాపత్తత్తాయ ఉప్పాదం పవత్తం...పే... అరహత్తమగ్గం పటిలాభత్తాయ ఉప్పాదం...పే... ఉపాయాసం...పే... అరహత్తఫలసమాపత్తత్తాయ సుఙ్ఖతావిహారసమాపత్తత్తాయ అనిమిత్తవిహారసమాపత్తత్తాయ ఉప్పాదం పవత్తం నిమిత్తం ఆయూహానం పటిసన్ధిం గతిం నిబ్బత్తిం ఉపపత్తిం జాతిం జరం బ్యాధిం మరణం సోకం పరిదేవం ఉపాయాసం పటిసఙ్ఖా సన్తిట్ఠనా పఙ్ఖా సఙ్ఖారుపేక్షాసు

జాణ"ని ఏవమాగతా ఇమా దస విపస్సనావసేన ఉప్పజ్జన్తి. ఏత్త చ పరమజ్ఞానాదీహి విక్ఖమ్మితాని నీవరణవితక్కవిచారాదీని పటిసంఖాయ సభావతో ఉపపరిక్ఖత్వా సన్నిట్టానవసేన తిట్టమానా నీవరణాదిపటిసంఖాసన్నిట్టానా దిట్టాదీనవత్తా తేసం గహణే ఉప్పాదనే అజ్ఞపేక్షన్తి విపస్సనాపజ్ఞా గహణే మజ్జత్తభూతా ఉపేక్షా.

తత్త ఉప్పాదన్తి పురిమకమ్మపచ్చయా ఖడ్ధానం ఇథ ఉప్పత్తిమాహ. పవత్తన్తి తథాఉప్పన్నస్స పవత్తిం. నిమిత్తన్తి సబ్బమ్మి తేభూమకసంఖారగతం నిమిత్తభావేన ఉపట్టానతో. ఆయాహనన్తి ఆయతిం పటిసన్దిహేతుభూతం కమ్మం. పటిసన్దిన్తి ఆయతిం ఉప్పత్తిం. గతిన్తి యాయ గతియా సా పటిసన్ది హోతి. నిబ్బత్తిన్తి ఖడ్ధానం నిబ్బత్తనం. ఉపపత్తిన్తి “సమాపన్నస్స వా ఉపపన్నస్స వా”తి (పటి. మ. ౧.౭౨) ఏత్త “ఉపపన్నస్సా”తి వుత్తవిపాకప్పవత్తిం. జాతిన్తి జరాదీనం పచ్చయభూతం భవపచ్చయా జాతిం. జరాబ్యాధిమరణాదయో పాకటా ఏవ. ఏత్త చ ఉప్పాదాదయో పశ్చేవ సజ్ఞారుపేక్షాజాణస్స విసయవసేన వుత్తా, సేసా తేసం వేవచనవసేన. “నిబ్బత్తి, జాతీ”తి ఇదజ్ఞో ద్వయం ఉప్పాదస్స చేవ పటిసన్దియా చ వేవచనం, “గతి, ఉపపత్తి చా”తి ఇదం ద్వయం పవత్తస్స, జరాదయో నిమిత్తస్సాతి వేదితబ్బం. అప్పణిహేతవిమోక్షవసేన మగ్గుప్పత్తిహేతుభూతా చతస్సో, తథా ఫలసమాపత్తియా చతస్సో, సుజ్ఞాతవిహారానిమిత్తవిహారవసేన ద్వేతి దస సజ్ఞారుపేక్షా.

యాతి విపస్సనాపజ్ఞా. యదత్థీతి యం అనిచ్ఛాదిలక్షణత్తయం ఉపలబ్ధితి. యం భూతన్తి యం పచ్చయనిబ్బత్తత్తా భూతం ఖడ్ధపఞ్చకం. తం పజహతీతి అనిచ్ఛానుపస్సనాదీహి నిచ్ఛసంఖాదయో పజహన్తో సమ్మదేవ దిట్టాదీనవత్తా తప్పటిబద్ధచ్చన్దరాగప్పహనేన పజహతి, యథా ఆయతిం ఆదానం న హోతి, తథా పటిపత్తియా పజహతి. తథాభూతో చ తత్త ఉపేక్షం పటిలభతి. విచిననేతి అనిచ్ఛాదివసేన సమ్మసనేపి.

సమ్మయుత్తధమ్మానం సమప్పవత్తిహేతుతాయ సమవాహితభూతా. నీవరణవితక్కవిచారాదిసబ్బపచ్చనీకేహి విముత్తత్తా సబ్బపచ్చనీకపరిసుద్ధా. తేసం వూపసన్తత్తా పచ్చనీకవూపసమనేపి అబ్యాపారభూతా అబ్యాపారభావేన పవత్తా, అబ్యాపారతం వా పత్తా.

యది అత్థతో ఏకా, కథమయం భేదోతి ఆహ “తేన తేనా”తిఆది. తస్మాతి యస్మా సతిపి సభావతో అభేదే యేహి పన పచ్చయవిసేసేహి స్వామిమాసం అవత్థాభేదో, తేసం ఏకజ్ఞం అప్పవత్తితో న తాసం అభేదో, ఏకజ్ఞం వా పవత్తి, తస్మా. తేనాహ “యత్థి ఛళజ్ఞపేక్షా”తిఆది.

ఏకీభావోతి ఏకతా. సతిపి మజ్జత్తాభావసామజ్ఞో విసయభేదేన పనస్సా భేదో. యమత్థం సన్ధాయ “కిచ్చవసేన ద్విధా భిన్నా”తి వుత్తం, తం విత్థారతో దస్సేన్తో “యథా హి”తిఆదిమాహ. అయం విపస్సనుపేక్షా. యం సన్ధాయ వుత్తం పాళీయం “యదత్థి యం భూతం, తం పజహతి, ఉపేక్షం పటిలభతి”తి (మ. ని. ౩.౭౧; అ. ని. ౭.౨౫). తత్త యదత్థి యం భూతన్తి ఖడ్ధపఞ్చకం, తం ముఞ్చేతుకమ్యతాజాణేన పజహతి. దిట్టసోవత్తికత్తయస్స సబ్బలక్షణవిచిననే వియ దిట్టలక్షణత్తయస్స భూతస్స సజ్ఞారలక్షణవిచిననే ఉపేక్షం పటిలభతి. సజ్ఞారానం అనిచ్ఛాదిలక్షణస్స సుదిట్టత్తా తేసం విచిననే మజ్జత్తభూతాయ విపస్సనుపేక్షాయ సిద్ధాయ తథా దిట్టాదీనవానం తేసం గహణేపి అజ్ఞపేక్షనా సిద్ధావ హోతి, సబ్బసో విసజ్ఞారనిన్నత్తా అజ్ఞాసయస్స.

అనాభోగరసాతి పణితసుఖేపి తస్మిం అవనతిపటిపక్షకిచ్ఛాతి అర్థో. అబ్యాపారపచ్చపట్టానాతి సతిపి సుఖపారమిప్పత్తియం తస్మిం సుఖే అబ్యావటా హుత్వా పచ్చపతిట్టతి, సమ్మయుత్తానం వా తత్త అబ్యాపారం పచ్చపట్టపేతీతి అర్థో. సమ్మయుత్తధమ్మానం ఖోభం, ఉప్పిలవశ్చ ఆవహంతేహి వితక్కాదీహి అభిభూతత్తా అపరిబ్యత్తం. తత్త తత్తమజ్జుత్తతాయ కీచ్ఛం. తదభావతో ఇథ పరిబ్యత్తం.

నిట్టితా “ఉపేక్షకో చ విహరతీ”తి ఏతస్స

సబ్బసో అత్థవణ్ణనా.

౮౫. “సరతీతి సతో”తి పదస్స కత్తుసాధనతమాహ. సమ్మజానాతీతి సమ్మదేవ పజానాతి. సరణం చింతనం ఉపట్టానం లక్షణమేతిస్సాతి సరణలక్షణా. సమ్ముస్సనపటిపక్షో అసమ్ముస్సనం, తం కీచ్ఛం ఏతిస్సాతి అసమ్ముస్సనరసా. కిలేసేహి ఆరక్ఖా హుత్వా పచ్చపతిట్టతి, తతో వా ఆరక్ఖం పచ్చపట్టపేతీతి ఆరక్ఖపచ్చపట్టానా. అసమ్ముయ్హనం సమ్మదేవ పజాననం, సమ్మోహపటిపక్షో వా అసమ్మోహో. తీరణం కీచ్ఛస్స పారగమనం. పవితాయో వీమంసా.

కామం ఉపచారజ్ఞానాదీని ఉపాదాయ పరమదుతియజ్ఞానానిపి సుఖుమానేవ, ఇమం పన ఉపరియూనం ఉపాదాయ “ఓళారికత్తా”తి వుత్తం. సా చ ఓళారికత్తా వితక్కాదిధూలజ్ఞతాయ వేదితబ్బా. కేచి “బహుచేతసికతాయా”తి చ వదన్తి . గతి సుఖా హోతి తత్త రూనేసూతి అధిప్పాయో. అబ్యత్తం తత్త సతిసమ్మజ్జాకీచ్ఛం “ఇదం నామ దుక్కరం కరీయతీ”తి వత్తబ్బస్స అభావతో. ఓళారికజ్ఞప్పహనేన సుఖుమత్తాతి అయమత్తో కామం దుతియజ్ఞానేపి సమ్మవతి, తథాపి యేభుయ్యేన అవిప్పయోగీభావేన వత్తమానేసు పీతిసుఖేసు పీతిసజ్ఞాతస్స ఓళారికజ్ఞస్స పహనేన సుఖుమత్తాయ ఇథ సాతిసయో సతిసమ్మజ్జాబ్యాపారోతి వుత్తం “పురిసస్సా”తిఆది. పునదేవ పీతిం ఉపగచ్ఛేయ్యాతి హానభాగియం రూసం సియా దుతియజ్ఞానమేవ సమ్మజ్జేయ్యాతి అర్థో. తేనాహ “పీతిసమ్మయుత్తమేవ సియా”తి. “ఇదశ్చ అతిమధురం సుఖ”న్తి తతియజ్ఞానసుఖం సన్ధాయాహ. అతిమధురతా చస్స పహాసోదగ్యసభావాయ పీతియా అభావేనేవ వేదితబ్బా. ఇదన్తి “సతో, సమ్మజానో”తి పదద్వయం.

తస్మా ఏతమత్థం దస్సేన్తోతి యస్మా తస్స రూససమజ్ఞేనో యం నామకాయేన సమ్మయుత్తం సుఖం, తం సో పటిసంవేదేయ్య. యం వా తన్తి అథ వా యం తం యథావుత్తం నామకాయసమ్మయుత్తం సుఖం. తంసముట్థానేన తతో సముట్థితేన అతిపణితేన రూపేన అస్స రూససమజ్ఞేనో రూపకాయో యస్మా పుటో. యస్స రూపకాయస్స పుటత్తా రూసా వుట్థితోపి రూససమజ్ఞే కాయికం సుఖం పటిసంవేదేయ్య. తస్మా ఏతం చేతసికకాయికసుఖపటిసంవేదనసజ్ఞాతం అత్థం దస్సేన్తో “సుఖశ్చ కాయేన పటిసంవేదేతీతి ఆహ”తి యోజనా. అయత్తోత్త సజ్ఞేపత్తో – నామకాయేన చేతసికసుఖం, కాయికసుఖహేతురూపసముట్థాపనేన కాయికసుఖశ్చ రూససమజ్ఞే పటిసంవేదేతీతి వుచ్చతి. పుటత్తాతి బ్యాపితత్తాతి అర్థో. యథా హి ఉదకేన పుటసరీరస్స తాదిసే నాతిపచ్చనీకే వాతాదిఘోట్యబ్బే పుటే సుఖం ఉప్పజ్జతి, ఏవమేతేహి పుటసరీరస్సాతి. అపరో నయో – సుఖశ్చ కాయేన పటిసంవేదేతీతి ఏత్త కథమాభోగేన వినా సుఖపటిసంవేదనాతి చోదనాయం “కిశ్చాపి...పే... ఏవం సంతేపీ”తి. యస్మా తస్స నామకాయేన సమ్మయుత్తం సుఖం, తస్మా సుఖశ్చ కాయేన పటిసంవేదేతీతి యోజనా. ఇదాని సహాపి ఆభోగేన సుఖపటిసంవేదనం దస్సేతుం “యం వా త”న్తిఆది వుత్తం.

౮౬. యన్ని హేతులతో నిపాతో, యస్మాతి అర్థో. తేనాహ “యంఝానహేతూ”తి. “ఆచిక్ష్ణీ”తిఆదీని పదాని కిత్తనత్తానీతి అధిష్పాయేనాహ “పసంసన్తితి అధిష్పాయో”తి. కిన్తితి పసంసనాకారపుద్బా. ఏదిసేసు రానేసు సతిగ్గహణేనేవ సమ్మజ్జమ్మి గహితం హోతీతి ఇథ పాళియం సతియా ఏవ గహితత్తా ఏవం ఉపట్టితసతితాయ “సతిమా” ఇచ్చేవ వుత్తం, “సమ్మజానో”తి హేత్తా వుత్తత్తా వా.

ఝానక్ఖణే చేతసేకసుఖమేవ లబ్బతీతి “సుఖం నామకాయేన పటిసంవేదేతీ”తి చ వుత్తం. తతియన్ని గణనానుపుబ్బతాతి ఇతో పట్టాయ దుతియతతియజ్ఞానకథాహి అవిసేసో, విసేసో చ వుత్తేతి.

చతుత్థజ్ఞానకథావణ్ణనా

౮౭. ఇదాని నిబ్బత్తితవిసేసం దస్సేన్తో “అయం పన విసేసో”తి వత్తా “యస్మా”తిఆదిమాహ. ఆసేవనపచ్చయేన పచ్చయో న హోతి, అనిట్టే రానే పదన్తరసజ్ఞహితస్స ఆసేవనపచ్చయత్తాభావతో. అదుక్ఖమసుఖాయ వేదనాయ ఉప్పజ్జితబ్బం సాతీసయం సుఖవిరాగభావనాభావతో. తానీతి అప్పనావీధియం జవనాని సన్ధాయాహ.

౮౮. “పుట్టేవా”తి వుత్తత్తా కదా పన తేసం పహానం హోతీతి చోదనాయం ఆహ “చతున్నం ఝానానం ఉపచారక్ఖణే”తి. ఏవం వేదితబ్బన్ని సమ్మన్తో. పహానక్కమో నామ పహాయకథమ్మానం ఉప్పత్తిపటిపాటి. తేన పన వుచ్చమానే “దుక్ఖం దోమనస్సం సుఖం సోమనస్స”న్ని వత్తబ్బం సియా. కస్మా ఇతో అజ్ఞాథా వచనన్తి ఆహ “ఇన్ద్రియవిభజ్జే”తిఆది. అథ కస్మా ఝానేస్వేవ నిరోధో వుత్తేతి సమ్మన్తో.

కత్థ చుప్పన్నం దుక్ఖేన్ద్రియన్ని అత్తనో పచ్చయేహి ఉప్పన్నం దుక్ఖేన్ద్రియం. కత్థ చ అపరిసేసం నిరుజ్జతీతి నిరోధట్టానం పుచ్చతి. తేన “కత్థా”తి పుచ్చాయం, “ఏత్థా”తి విస్సజ్జనేపి హేతుమ్మి భుమ్మవచనం దట్టబ్బం. ఝానానుభావనిమిత్తం హి అనుప్పజ్జన్తం “దుక్ఖేన్ద్రియం అపరిసేసం నిరుజ్జతీ”తి వుత్తం. అతిసయనిరోధో సుట్టు పహానం ఉజుపటిపక్ఖేన వూపసమో.

నానావజ్జనేతి యేన ఆవజ్జనేన అప్పనావీధి, తతో భిన్నావజ్జనే, అనేకావజ్జనే వా. అప్పనావీధియజ్ఞో ఉపచారో ఏకావజ్జనో, ఇతరో అనేకావజ్జనో అనేకక్ఖత్తం పవత్తనతో. విసమనిసజ్ఞాయ ఉప్పన్నకిలమథో విసమాసనుపతాపో. పీతిఫరణేనాతి పీతియా ఫరణరసత్తా, పీతిసముట్టానానం వా పణీతరూపానం కాయస్స బ్యాపనతో వుత్తం. తేనాహ “సబ్బో కాయో సుఖోక్కన్తో హోతీ”తి. వితక్కువిచారపచ్చయేపీతి పి-సద్ధో అట్టానప్పయుత్తో, సో “పహీనస్సా”తి ఏత్థ ఆనేత్వా సమ్మన్దితబ్బో “పహీనస్సాపి దోమనస్సిన్ద్రియస్సా”తి. ఏతం దోమనస్సిన్ద్రియం ఉప్పజ్జతీతి సమ్మన్తో. “తస్స మయ్ఘం అతిచిరం వితక్కుయతో విచారయతో కాయోపి కిలమిచిత్తమ్మి ఉహజ్ఞో”తి వచనతో కాయచిత్తభేదానం వితక్కువిచారప్పచ్చయతా వేదితబ్బా. “వితక్కువిచారభావే ఉప్పజ్జతి దోమనస్సిన్ద్రియ”న్ని ఆనేత్వా సమ్మన్దితబ్బం. తత్థస్స సియా ఉప్పత్తితి తత్థ దుతియజ్ఞానూపచారే అస్స దోమనస్సస్స ఉప్పత్తి భవేయ్య.

ఏత్థ చ యదేకే “తత్థస్స సియా ఉప్పత్తి”తి వదన్తేన ఝానలాభీనమ్మి దోమనుస్సుప్పత్తి అత్తితి దస్సితం హోతి. తేన చ అనీవరణసభావో లోభో వియ దోసోపి అత్తితి దీపేతి. న హి దోసేన వినా దోమనస్సం పవత్తతి. న చేత్థ పట్టానపాళియా విరోధో చిన్తేతబ్బో. యస్మా తత్థ పరిహీనం ఝానం ఆరమ్మణం కత్తా పవత్తమానం దోమనస్సం దస్సితం, అపరిహీనజ్ఞానమారమ్మణం కత్తా ఉప్పజ్జమానస్స దోమనస్సస్స అసమ్భవతో. ఝానలాభీనం సబ్బసో దోమనస్సం

నుప్పజ్జటితి చ న సక్కా వత్తుం, అట్టసమాపత్తిలాభినో అపి తస్స ఉప్పన్నత్తా. న హేవ ఖో నో పహీనజ్ఞానో అహోసీతి వదన్తి, తం అయుత్తం అనీవరణసభావస్స దోసస్స అభావతో. యది సియా, రూపారూపావచరసత్తానమ్మి ఉప్పజ్జేయ్య, న చ ఉప్పజ్జతి. తథా హి “అరూపే కామచ్చన్దనీవరణం పటిచ్చ ధినమిద్ధనీవరణం ఉద్ధచ్చనీవరణం అవిజ్ఞానీవరణ”నిఆదీసు బ్యాపాదకుక్కుచ్చనీవరణాని అనుద్ధటాని. న చేత్థ నీవరణత్తా పరిహారో, కామచ్చన్దాదీనమ్మి అనీవరణానంయేవ నీవరణసదిసతాయ నీవరణపరియాయస్స వుత్తత్తా. యం పన వుత్తం “అట్టసమాపత్తిలాభినో అపి తస్స ఉప్పన్నత్తా”తి, తమ్మి అకారణం ఉప్పజ్జమానేన చ దోమనస్సేన ఝానతో పరిహాయనతో. లహుకేన పన పచ్చయేన పరిహీనం తాదిసా అప్పకసిరేనేవ పటిపాకతికం కరోస్తీతి దట్టబ్బం. “తత్థస్స సియా ఉప్పత్తీ”తి ఇదం పన పరికప్పవచనం ఉపచారక్ఖణే దోమనస్సస్స అప్పహీనభావదస్సనత్థం. తథా హి వుత్తం “న త్వేవ అన్తోఅప్పనాయ”న్తి. యది పన తదా దోమనస్సం ఉప్పజ్జేయ్య, పరమజ్ఞానమ్మిస్స పరిహీనమేమాతి దట్టబ్బం. పహీనమ్మి సోమనస్సిన్ద్రియం పీతి వియ న దూరేతి కత్వా “ఆసన్నత్తా”తి వుత్తం. నానావజ్జనూపచారే పహీనమ్మి పహానఙ్గం పటిపక్ఖేన అవిహతత్తా అన్తరన్తరా ఉప్పజ్జేయ్య వాతి ఇమమత్థం దస్సేన్తో “అప్పనాప్పత్తాయా”తిఆదిమాహ. తాదిసాయ ఆసేవనాయ ఇచ్చితబ్బత్తా యథా మగ్గవీథితో పుట్టే ద్వే తయో జవనవారా సదిసానుపస్సనావ పవత్తన్తి, ఏవమిథాపి అప్పనావారతో పుట్టే ద్వే తయో జవనవారా ఉప్పేక్ఖాసహగతావ పవత్తన్తితి వదన్తి.

సమాహటాతి సమానీతా, సఙ్గహేత్వా వుత్తాతి అత్తో. సుఖదుక్ఖాని వియ అనోళారికత్తా అవిభూతతాయ సుఖుమా. తతో ఏవ అనుమినితబ్బసభావత్తా దువిఙ్ఘోయ్యా. దుట్టస్సాతి దుట్టపయోగస్స, దుద్దమ్మస్సాతి అత్తో. సక్కా హోతి ఏసా గాహయితుం అఙ్ఘాపోహననయేనాతి అధిప్పాయో.

అదుక్ఖమసుఖాయ చేతోవిముత్తియాతి ఇదమేవ చతుత్థజ్ఞానం దట్టబ్బం. పచ్చయదస్సనత్థన్తి అధిగమస్స ఉపాయభూతపచ్చయదస్సనత్థం. తేనాహ “దుక్ఖప్పహానాదయో హి తస్సా పచ్చయా”తి. దుక్ఖప్పహానాదయోతి చ సోపచారా పరమజ్ఞానాదయోవేత్థ అధిప్పేతా.

పహీనాతి వుత్తా “పఞ్చన్నం ఓరమ్భాగియానం సంయోజనానం పరిక్ఖయా”తి. ఏతాతి సుఖాదయో వేదనా.

సోమనస్సం రాగస్స పచ్చయో. వుత్తఙ్ఘో “సుఖాయ ఖో, ఆవుసో విసాఖ, వేదనాయ రాగానుసయో అనుసేతీ”తి (మ. ని. ౧.౪౬౨). దోమనస్సం దోసస్స పచ్చయో. వుత్తమ్మి చేతం “దుక్ఖాయ ఖో, ఆవుసో విసాఖ, వేదనాయ పటిఘానుసయో అనుసేతీ”తి. సుఖాదిఘాతేనాతి సుఖాదీనం పహానేన. అస్స ఝానస్స.

న దుక్ఖన్తి అదుక్ఖం, దుక్ఖవిధురం. యస్మా తత్థ దుక్ఖం నత్తి, తస్మా వుత్తం “దుక్ఖాభావేనా”తి. అసుఖన్తి ఏత్థపి ఏసేవ నయో. ఏతేనాతి దుక్ఖసుఖపటిక్ఖేపవచనేన. “పటిపక్ఖభూత”న్తి ఇదం ఇథ తతియవేదనాయ దుక్ఖాదీనం సమతిక్కమవసేన పత్తబ్బత్తా వుత్తం, న కుసలాకుసలానం వియ ఉజ్జవిపచ్చనీకతాయ. ఇట్టానిట్టవిపరీతస్స మజ్జత్తారమ్మణస్స, ఇట్టానిట్టవిపరీతం వా మజ్జత్తాకారేన అనుభవనలక్ఖణా ఇట్టానిట్టవిపరీతానుభవనలక్ఖణా. తతో ఏవ మజ్జత్తరసా. అవిభూతపచ్చపట్టానాతి సుఖదుక్ఖాని వియ న విభూతాకారా , పిట్టిపాసాణే మిగగతమగ్గో వియ తేహి అనుమాతబ్బా అవిభూతాకారోపట్టానా. సుఖనిరోధో నామ ఇథ చతుత్థజ్ఞానూపచారో, సో పదట్టానం ఏతిస్సాతి సుఖనిరోధపదట్టానా.

౮౯. “ఉపేక్షాసతిపారిసుద్ధి”ని పురిమపదే ఉత్తరపదలోపనేతం సమాసపదాన్ని ఆహ “ఉపేక్షాయ జనితసతిపారిసుద్ధి”ని. సబ్బపచ్చనీకధమ్మపరిసుద్ధాయ పచ్చనీకసమనేపి అభ్యావటాయ పారిసుద్ధిఉపేక్షాయ వత్తమానాయ చతుత్థజ్ఞానే సతి సమ్మహంసనపజ్ఞో వియ సుపరిసుద్ధా, సువిసదా చ హోతీతి ఆహ “యా చ తస్సా సతియా పారిసుద్ధి, సా ఉపేక్షాయ కతా, న అజ్ఞోనా”తి. యది తత్రమజ్ఞత్తతా ఇథ “ఉపేక్షా”తి అధిప్పేతా, కథం సతియేవ “పరిసుద్ధా”తి వుత్తాతి ఆహ “న కేవల”నిఆది.

ఏవమ్మి కస్మా అయమేవ సతి “ఉపేక్షాసతిపారిసుద్ధి”తి వుత్తాతి అనుయోగం సన్ధాయ “తత్థ కిఞ్చప్పీ”తిఆది వుత్తం. తత్థ హేట్థా తీసు ఝానేసు విజ్ఞమానాయపి తత్రమజ్ఞత్తతాయ పచ్చనీకాభిభవతో, సహాయపచ్చయవేకల్లతో చ అపారిసుద్ధి, తథా తంసమ్మయుత్తానం. తదభావతో ఇథ పారిసుద్ధితి ఇమమత్థం రూపకవసేన దస్సేతుం “యథా పనా”తిఆది వుత్తం. సూరియప్పభాభిభవాతి సూరియప్పభాయ అభిభుయ్యమానత్తా. అతిక్ఖతాయ చంద్దలేఖా వియ రత్తిపి సోమ్మసభావా సభాగాయ రత్తియమేవ చ చంద్దలేఖా సముజ్జలతీతి సా తస్సా సభాగాతి దస్సేన్తో “సోమ్మభావేన చ అత్తనే ఉపకారకత్తేన వా సభాగాయ రత్తియా”తి ఆహ.

“ఏకవీధియ”ని ఇదం తత్థ సోమనస్సస్స ఏకంసేన అభావతో వుత్తం, న తతో పురిమతరేసు ఏకంసేన భావతో. యథా పన వితక్కాదయో దుతియాదిజ్ఞానక్ఖణేయేవ పహీయన్తి, న తేసం ఏకవీధియం పురిమజవనేసు, న ఏవమేతన్తి దస్సేతుం వుత్తం. చతుక్కుజ్ఞానేతి చతుక్కునయవసేన నిబ్బత్తితజ్ఞానచతుక్కే.

పశ్చాత్తాపకథావజ్ఞనా

౯౦. తత్థాతి పఠమజ్ఞానే. చతుక్కునయస్స దుతియజ్ఞానే వియాతి చతుక్కునయసమ్బన్ధిని దుతియజ్ఞానే వియ. తం ద్విధా భిన్దిత్వాతి చతుక్కునయే దుతియం “అవితక్కం విచారమత్తం, అవితక్కం అవిచార”ని చ ఏవం ద్విధా భిన్దిత్వా పశ్చాత్తాపకథనయే దుతియజ్ఞోప తతియజ్ఞా హోతి అభిధమ్మేతి (ధ. సం. ౧౬౮) అధిప్పాయో. సుత్తన్తేసు పన సరూపతో పశ్చాత్తాపకథనయో న గహితో.

కస్మా పనేత్థ నయద్వయవిభాగో గహితోతి? అభిధమ్మే నయద్వయవసేన ఝానానం దేసితత్తా. కస్మా చ తత్థ తథా తాని దేసితాని? పుగ్గలజ్ఞాసయతో, దేసనావిలాసతో చ. సన్నిపతితదేవపరిసాయ కిర యేసం యథాదేసితే పఠమజ్ఞానే వితక్కో ఏవ ఓళారికతో ఉపట్టాసి, ఇతరే సన్తతో. తేసం అజ్ఞాసయవసేన చ చతురగ్గికం అవితక్కం విచారమత్తం ఝానం దేసితం. యేసం విచారో, యేసం పీతి, యేసం సుఖం ఓళారికతో ఉపట్టాసి, ఇతరే సన్తతో. తేసం తేసం అజ్ఞాసయవసేన తతియాదీని ఝానాని దేసితాని. అయం తావ పుగ్గలజ్ఞాసయో.

యస్సా పన ధమ్మధాతుయా సుప్పటివిద్ధత్తా భగవా యస్మా దేసనావిలాసప్పత్తో, తస్మా ఇణమహంతతాయ దేసనాయ సుకుసలో యం యం అజ్ఞం లబ్భతి, తస్స తస్స వసేన యథారుచిం దేసనం నియామేన్తో చతుక్కునయవసేన, పశ్చాత్తాపకథనయవసేన చ. తత్థ చ పశ్చాత్తాపకథనం, చతురగ్గికం దుతియం, తివగ్గికం తతియం, దువగ్గికం చతుత్థం, దువగ్గికమేవ పశ్చాత్తాపకథనం ఝానం దేసేసీతి అయం దేసనావిలాసో. ఏత్థ చ పశ్చాత్తాపకథనయే దుతియజ్ఞానం చతుక్కునయే దుతియజ్ఞానపక్ష్టికం కత్వా విభత్తం “యస్మిం సమయే రూపూపపత్తియా మగ్గం భావేతి అవితక్కం విచారమత్తం సమాధిజం

పీఠిసుఖం దుతియం ఝానం ఉపసమ్మజ్జ విహరతీ"తి (ధ. స. ౧౬౮). కస్మా? ఏకత్తకాయనానత్తసఙ్ఖేసత్తావాసఫలతాయ దుతియజ్ఞానేన సమానఫలత్తా, పరమజ్ఞానసమాధితో జాతత్తా చ. పరమజ్ఞానమేవ హి "కామేహి అకుసలేహి చ వివిత్త"న్తి తదభావా న ఇథ "వివిచ్ఛేవ కామేహి వివిచ్ఛ అకుసలేహి"తి సక్కా వత్తుం, నాపి "వివేకజ"న్తి. సుత్తన్తదేసనాసు చ పఞ్చాకనయే దుతియతతియజ్ఞానాని దుతియజ్ఞానమేవ భజన్తి వితక్కవూపసమా విచారవూపసమా అవితక్కత్తా, అవిచారత్తా చ. ఏవఞ్చ కత్వా సుత్తన్తదేసనాయపి పఞ్చాకనయో లబ్ధతేవాతి సిద్ధం హోతి. నను సుత్తన్తే చత్తారియేవ ఝానాని విభత్తానీతి పఞ్చాకనయో న లబ్ధతీతి? న, "సవితక్కసవిచారో సమాధీ"తిఆదినా (దీ. ని. ౩.౩౦౮) సమాధిత్తయాపదేసేన పఞ్చాకనయస్స లబ్ధమానత్తా. చతుక్కనయనిస్సితో పన కత్వా పఞ్చాకనయో విభత్తోతి సుత్తన్తదేసనాయపి పఞ్చాకనయో నిద్ధారేతబ్బో. "వితక్కవిచారానం వూపసమా"తి హి వితక్కస్స, విచారస్స, వితక్కవిచారానఞ్చ "వితక్కవిచారాన"న్తి సక్కా వత్తుం. తథా "అవితక్కం, అవిచార"న్తి చ వినా, సహ చ విచారేన వితక్కప్పహనేన అవితక్కం, సహ, వినా చ వితక్కేన విచారప్పహనేన అవిచారన్తి అవితక్కం, అవిచారం, అవితక్కఞ్చ అవిచారఞ్చాతి వా తివిధమ్మి సక్కా సఙ్గహేతుం.

దుతియన్తి చ వితక్కరహితే, వితక్కవిచారద్వయరహితే చ జాయాగతా దేసనా దుతియం అధిగన్తబ్బత్తా, విచారమత్తరహితేపి ద్వయప్పహానాధిగతసమానధమ్మత్తా. ఏవఞ్చ కత్వా పఞ్చాకనయనిద్దేసే దుతియే వూపసన్తోపి వితక్కో సహాయభూతవిచారావూపసమేన న సమ్మా వూపసన్తోతి వితక్కవిచారద్వయరహితే వియ విచారవూపసమేనేవ తదుపసమం, సేసధమ్మానం సమానతఞ్చ దస్సేనేన "వితక్కవిచారానం వూపసమా అజ్ఞత్తం సమ్మసాదనం చేతనో ఏకోదిభావం అవితక్కం అవిచారం సమాధిజం పీఠిసుఖం తతియం ఝానం ఉపసమ్మజ్జ విహరతీ"తి తతియం చతుక్కనయే దుతియేన నిబ్బిసేసం విభత్తం. దువిధస్సాపి సహాయవిరహేన, అజ్ఞాథా చ వితక్కప్పహనేన అవితక్కత్తం, సమాధిజం పీఠిసుఖత్తఞ్చ సమానన్తి సమానధమ్మత్తాపి దుతియన్తి నిద్దేసో . విచారమత్తమ్మి హి వితక్కవిచారద్వయరహితం వియ "యస్మిం సమయే రూపూపపత్తియా మగ్గం భావేతి అవితక్కం విచారమత్తం సమాధిజం పీఠిసుఖం దుతియం ఝానం ఉపసమ్మజ్జ విహరతీ"తి (ధ. స. ౧౬౮) అవితక్కం సమాధిజం పీఠిసుఖన్తి విభత్తం. పరమజ్ఞానే వా సహచారీసు వితక్కవిచారేసు ఏకం అతిక్కమిత్వా దుతియమ్మి తత్త్రట్టమేవ దోసతో దిస్సా ఉభయమ్మి సహాతిక్కమన్తస్స పఞ్చాకనయే తతియం వుత్తం, తతియం అధిగన్తబ్బత్తా. పరమతో అనన్తరభావేన పనస్స దుతియభావో చ ఉప్పజ్జతీతి. కస్మా పనేవం సరూపతో పఞ్చాకనయో న విభత్తోతి? వినేయ్యజ్ఞాసయతో. యథానులోమదేసనా హి సుత్తన్తదేసనాతి.

పథవీకసిణనిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

ఇతి చతుత్థపరిచ్ఛేదవణ్ణనా.

౫. సేసకసిణనిద్దెసవణ్ణనా

ఆపోకసిణకథావణ్ణనా

౯౧. యథావిత్థారిత్తస్స అత్తస్స అతిదేసోపి విత్థారట్టానేయేవ తిట్టతీతి ఆహ “విత్థారకథా హోతి”తి. ఆపోకసిణన్ని ఆపోకసిణజ్ఞానం, ఆపోకసిణకమ్మట్టానం వా. సబ్బం విత్థారేత్తబ్బన్తి పథవీకసిణకమ్మట్టానే వుత్తనయేన విత్థారేత్తబ్బం. ఏత్తకమ్మీతి “కతే వా అకతే వాతి సబ్బం విత్థారేత్తబ్బ”న్తి ఏత్తకమ్మి అవత్వా. సాముద్దికేన లోణుదకేన భరితో జలాసయో లోణీ. నీలాదివణ్ణసజ్జరపరిహరణత్థం “సుద్ధవత్థేన గహిత”న్తి వుత్తం. అజ్ఞాన్ని భూమిం సమ్మత్తం. తథారూపన్తి యాదిసం ఆకాసజం ఉదకం, తాదిసం. తేనాహ “విప్పసన్నం అనావిల”న్తి, యం పన ఉదకన్తి సమ్మన్దో. “న వణ్ణో పచ్చవేక్ఖితబ్బో”తిఆదీసు యం వత్తబ్బం, తం పథవీకసిణకథాయం వుత్తమేవ. లక్ఖణం పన ఇథ పగ్గరణలక్ఖణం వేదిత్తబ్బం.

వుత్తనయేనేవాతి పథవీకసిణభావనాయం వుత్తనయేనేవ. తరజ్జట్టానాది, ఫేణమిస్సతాది చ ఇథ కసిణదోసో. సోతి యోగావచరో. తస్మాతి పటిభాగనిమిత్తస్స.

తేజోకసిణకథావణ్ణనా

౯౨. సినిద్ధాని సినేహవత్తాని. సారదారూని న ఫేగ్గుదారూని. జాలాయ చిరట్టితత్తం సినిద్ధసారదారుగ్గహణం. ఘటికం ఘటికం కత్వాతి ఖన్ధసో కరిత్వా. అలిమ్మత్వాతి జాలేత్వా. ఘనజాలాయాతి అవిరళవసేన పవత్తఅగ్గిజాలాయం.

పతనసదిసన్తి పతమానసదిసం. అకతే గణ్ణంతస్మాతి వుత్తనయేన యథా కసిణమణ్డలం పజ్ఞాయతి, ఏవం అనభిసజ్ఞతే కేవలే తేజస్సిం నిమిత్తం గణ్ణంతస్స.

వాయోకసిణకథావణ్ణనా

౯౩. వుత్తజ్ఞోతన్తి ఏత్త హి-సద్దో హేతుఅత్తో, యస్మాతి అత్తో. తస్స “తస్మా”తి ఇమినా సమ్మన్దో. ఉచ్చగ్గన్తి ఉచ్చుఖేత్తే యథారితానం అగ్గం. ఏరితన్తి వాతేన చలితం. సమేరితన్తి సబ్బసో చలితం. తస్మాతి యస్మా “వాయోకసిణం...ఏ... ఉపలక్ఖేతీ”తి ఏవం వుత్తం అట్టకథాయం, తస్మా. సమసీసట్టితన్తి ఉపరి పత్తానం వసేన సమసీసం హుత్వా రితం. వేళుం వా రుక్ఖం వాతి ఏత్థాపి “సమసీసం రితం ఘనపత్తవేళుం వా ఘనపత్తరుక్ఖం వా”తి ఆనేత్వా యోజేత్తబ్బం. ఏకజ్జలాదిప్పమాణేసు కేసేసు రస్సభావతో, దీఘతరేసు ఓలమ్మనతో, విరళేసు అనుప్పవేసతో వాతప్పహరో న పజ్ఞాయతీతి చతురజ్జలప్పమాణగ్గహణం, ఘనగ్గహణాచ్చ కతం. ఏతస్మిం తానే పహరతీతి సతిం రపేత్వాతి ఉచ్చగ్గాదీనం పచలనాకారగ్గహణముఖేన తేసం పహరకే వాతసజ్ఞాతే సతిం ఉపట్టపేత్వా. తత్థ సతిం రపేత్వాతి తస్మిం కాయపదేసస్స సజ్ఞట్టనవసేన పవత్తే వాయుపిణ్డే సజ్ఞట్టనాకారగ్గహణముఖేన సతిం ఉపట్టపేత్వా. “ఉసుమవట్టిసదిస”న్తి ఏతేన పురిమకసిణస్స వియ ఇమస్సాపి నిమిత్తస్స సంవిగ్గహతం దస్సేతి. “నిచ్చల”న్తి ఇమినా నిచ్చలభావోయేవ ఉగ్గహనిమిత్తతో ఇమస్స విసేసోతి పటిభాగనిమిత్తస్సాపి ఉసుమవట్టిసదిసతావ విభావితా హోతి.

నీలకసిణకథావణ్ణనా

౯౪. అష్టానరాజివట్టాది వణ్ణధాతుయా వా. తథారూపం మాలాగచ్ఛన్తి అవిరళవికసితనీలవణ్ణపుష్పసాచ్ఛన్నం పుష్పగచ్ఛం. ఇతరేనాతి అకతాధికారేన. గిరికణ్ణికగ్గహసేన నీలం గిరికణ్ణికమాహ. కరణ్ణపటలం సముగ్గపిధానం. పత్తేహియేవాతి నీలుప్పలాదీనం కేసరవణ్ణాని అపసేత్వా కేవలేహి పత్తేహియేవ. పూరేతబ్బన్తి నీలవణ్ణం వత్తం గహేత్వా భణ్ణికం వియ బద్ధిత్వా యథా నీలమణ్ణలం హుత్వా పణ్ణాయతి, తథా చబ్బోటకం వా కరణ్ణపటలం వా పూరేతబ్బం. ముఖవట్టియం వా అస్సాతి అస్స చబ్బోటకస్స, కరణ్ణపటలస్స వా ముఖవట్టియం బద్ధితబ్బం. మణితాలవణ్ణం ఇన్దనీలమణిమయం తాలవణ్ణం.

పీతకసింహకథావణ్ణనా

౯౫. పీతకసింహే మాలాగచ్ఛన్తి ఇక్కటాదిమాలాగచ్ఛం. హరితాలం, మనోసిలా వా ధాతు. పత్తజ్జపుష్పేహితి పత్తజ్జనామికా పీతవణ్ణపుష్పా ఏకా గచ్ఛజాతి, తస్స పుష్పేహి. ఆసనపూజన్తి చేతియజ్జణే కతం ఆసనపూజం . కణికారపుష్పాదినాతి ఆది-సద్దేన ఆకులికిచ్చిరాతపుష్పాదీనం సజ్జహో దట్టబ్బో.

లోహితకసింహకథావణ్ణనా

౯౬. లోహితమణి లోహితజ్జమణిఆది. లోహితధాతు గేరుకజాతిహిజ్జలికాది.

ఓదాతకసింహకథావణ్ణనా

౯౭. ఓదాతకసింహే మాలాగచ్ఛన్తి నన్దియావత్తాదిమాలాగచ్ఛం. ధాతు కక్కటిముత్తసేతికాది.

ఆలోకకసింహకథావణ్ణనా

౯౮. తథా అసక్కిన్తేనాతి యథా సూరియాలోకాదివసేన ఓభాసనిమిత్తుప్పాదనం వుత్తం, తస్స ఓభాసమణ్ణలస్స న చిరట్టితితాయ తథా నిమిత్తుప్పాదనం కాతుం అసక్కిన్తేన. ఘటముఖేన నిగ్గచ్ఛనకఓభాసస్స మహాస్తభావతో “ఘటముఖం పిదహిత్వా”తి వుత్తం. భిత్తిముఖన్తి భిత్తిఅభిముఖం. ఉట్టితమణ్ణలసదీసన్తి భిత్తిఆదీసు ఉట్టితపాకతికఆలోకమణ్ణలసదీసం. ఘనవిప్పసన్నం ఆలోకపుణ్ణసదీసన్తి భగవతో బ్యామప్పభా వియ బహలో, విప్పసన్నో చ హుత్వా పుణ్ణభూతో ఆలోకో అట్టి చే, తంసదిసోతి అత్తో.

పరిచ్ఛిన్నాకాసకసింహకథావణ్ణనా

౯౯. భిద్దసదిసమేవ హోతితి యేహి భిత్తిపరియన్తాదీహి పరిచ్ఛిన్నం, తం చిద్దం, తంసదిసం, తేనవాకారేన ఉగ్గహనిమిత్తం ఉపట్టాతీతి అత్తో. “వడ్డియమానమ్మి న వడ్డతీ”తి ఉగ్గహనిమిత్తస్స అవడ్డనీయతం దస్సేతుం వుత్తం. సబ్బమ్మి హి ఉగ్గహనిమిత్తం వడ్డియమానం న వడ్డతియేవ. సతిపి చ వడ్డేతుకామతాయం వడ్డనా న సమ్భవతి భావనాయ పరిదుబ్బలత్తా. భావనావసేన హి నిమిత్తవడ్డనా . పటిభాగనిమిత్తం పన తస్మిం ఉప్పన్నో భావనా ధిరాతి కత్వా “వడ్డియమానం వడ్డతీ”తి వుత్తం.

కిశ్కాపి పాళియం “పథవీకసిణాదీని రూపరూపానారమ్మణాని అట్టేవ కసిణాని సరూపతో ఆగతాని, ఓదాతకసిణే పన ఆలోకకసిణం, ఆకాసకసిణే చ పరిచ్ఛిన్నాకాసకసిణం అన్తోగధం కత్వా దేసనా కతా”తి అధిష్పాయేనాహ “ఇతి కసిణాని దసబలో, దస యాని అవోచా”తి. పకిణ్ణకకథాపి విశ్లేయ్యాతి పుట్టే వియ అసాధారణం తస్మిం తస్మిం కసిణే పటినియతమేవ అత్థం అగ్గహత్వా అసాధారణతో, సాధారణతో చ తత్త తత్త పకిణ్ణకం విసటం అత్థం గహత్వా పవత్తా పకిణ్ణకకథాపి విజానితబ్బా.

పకిణ్ణకకథావణ్ణనా

౧౦౦. ఆదిభావోతి ఏత్త ఆది-సద్దేన యస్స కస్సచి పథవీపక్ఖియస్స వత్తునో నిమ్మానాదిం సజ్జణ్ణాతి. తాననిసజ్జాదికప్పనం వాతి ఏత్థాపి “ఆకాసే వా ఉదకే వా”తి ఆనేత్వా సమ్మన్దితబ్బం. పరిత్తలప్పుమాణనయేనాతి నీలాదివణ్ణం అనామసిత్వా పరిత్తలప్పుమాణనయేనేవ. ఏవమాదీనీతి ఆది-సద్దేన సరీరతో ఉదకధారానిమ్మానాదిం సజ్జణ్ణాతి.

యదేవ సో ఇచ్చతి తస్స డహనసమత్తతాతి బహూసు కప్పాసపిచుసారదారుఆదీసు ఏకజ్ఞం రాసిభూతేసు రితేసు యం యదేవ ఇచ్చతి, తస్స తస్సేవ డహనసమత్తతా. ఇథ ఆది-సద్దేన అన్ధకారవిధమనాదిం సజ్జణ్ణాతి.

వాయుగతియా గమనం వాయుగతిగమనం, అతిసీఘగమనం. ఇథ ఆది-సద్దేన యదిచ్ఛితదేసంతరం పాపుణనాదిం సజ్జణ్ణాతి.

సువణ్ణన్తి అధిముచ్చనా సువణ్ణభావాధిట్ఠానం సేయ్యథాపి ఆయస్మా పిలిన్దవచ్ఛో (పారా. ౬౧౯-౬౨౦) తిణణ్ణుపగపాసాదాదీనం. వుత్తనయేనాతి సువణ్ణదుబ్బణ్ణనయేన.

వణ్ణకసిణేసు తత్త తత్త ఆది-సద్దేన నీలోభాసనిమ్మానాదీనం సజ్గహో దట్టబ్బో. పథవీపబ్బతాదీతి ఆది-సద్దేన సముద్ధాదీనం సజ్గహో దట్టబ్బో.

సబ్బానేవ దసపి కసిణాని. ఇమం పభేదం లభన్తీతి ఇమం వడ్డనాదివిసేసం పాపుణన్తి. ఏకోతి ఏకచ్ఛో. సజ్ఞానాతీతి భావనాపజ్ఞాయ సజ్ఞానాతి. ఆది-సద్దేన “ఆపోకసిణ”న్తిఆదిపాళిం సజ్జణ్ణాతి.

ఉపరిగగనతలాభిముఖం “పథవీకసిణమేకో సజ్ఞానాతీ”తి పాళిపదాని ఆనేత్వా సమ్మన్దితబ్బం. త ఇచ్చా ఖో వడ్డనవసేన. తేనాహ “ఏకచ్ఛో హి ఉద్ధమేవ కసిణం వడ్డేతీ”తి. హేట్ఠాభూమితలాభిముఖన్తిఆదీసుపి ఏసేవ నయో. పుట్టే వడ్డనకాలే పయోజనం అనపేక్షిత్వా వడ్డేన్తానం వసేన వుత్తత్తా ఇదాని “తేన తేన వా కారణేన ఏవం పసారేతీ”తి ఆహ, కసిణం వడ్డేతీతి అత్తో. యథా కిన్తి ఆహ “ఆలోకమివ దిబ్బచక్షునా రూపదస్సనకామో”తి. ఉద్ధళ్ళో రూపం దట్టుకామో ఉద్ధం ఆలోకం పసారేతి, అథో చే రూపం దట్టుకామో అథో ఆలోకం పసారేతి, సమన్తతో చే రూపం దట్టుకామో సమన్తతో ఆలోకం పసారేతి, ఏవమయం కసిణన్తి అత్తో.

ఏకస్సాతి పథవీకసిణాదీసు ఏకేకస్స. అజ్ఞాభావానుపగమనత్తన్తి అజ్ఞాకసిణభావానుపగమనదీపనత్తం, న అజ్ఞం పథవీఆది. న హి ఉదకేన రితట్ఠానే ససమ్మారపథవీ అత్తి. అజ్ఞో కసిణసమ్మేదోతి ఆపోకసిణాదినా సజ్కరో. సబ్బణ్ణాతి సబ్బేసు ఆపోకసిణాదీసు సేసకసిణేసు. ఏకదేసే అట్టత్వా అనవసేసేన ఫరణప్పుమాణస్స అగ్గహణతో ఫరణం అప్పుమాణం.

తేనెవ హి నేనం కసిణసమజ్ఞా. తథా చాహ “తజ్ఞో”తిఆది. తత్త చేతసా ఫరంతోతి భావనాచిత్తేన ఆలంబనం కరోంతో. భావనాచిత్తజ్ఞో కసిణం పరితం వా విపులం వా ఏకక్షణే సకలమేవ మనసి కరోతి, న ఏకదేసన్తి.

౧౦౧. ఆనంతరియకమ్మసమజ్ఞినోతి పశ్చాను ఆనంతరియకమ్మేసు యేన కేనచి సమన్నాగతా. నియతమిచ్ఛాదిట్టికాతి అహేతుకదిట్టి అకిరియదిట్టి నత్తికదిట్టితి తీసు మిచ్ఛాదిట్టిసు యాయ కాయచి నియతాయ మిచ్ఛాదిట్టియా సమన్నాగతా. ఉభతోబ్యజ్ఞానకపణ్ణకాతి ఉభతోబ్యజ్ఞానకా, పణ్ణకా చ. కామశ్చోతే అహేతుకపటిసన్ధికత్తా విపాకావరణేన సమన్నాగతా హోన్తి, తథాపి తిబ్బకిలేసత్తా కిలేసావరణేన సమన్నాగతా వుత్తా. అహేతుకద్వీహేతుకపటిసన్ధికాతి అహేతుకపటిసన్ధికా , ద్వీహేతుకపటిసన్ధికా చ. దుహేతుకపటిసన్ధికానమ్మి హి అరియమగ్గపటివేధో, యూనపటిలాభో చ నత్తి, తస్మా తేపి విపాకావరణేన సమన్నాగతా ఏవ.

అపచ్ఛనీకపటిపదాయన్తి మగ్గస్స అనులోమపటిపదాయం సచ్ఛానులోమికాయం విపస్సనాయం. అచ్ఛన్ధికాతి “కత్తుకమ్యతాధన్దరహితా”తి సమ్మోహావినోదనియం వుత్తం, తమ్మి నిబ్బానాధిగమత్థమేవ కత్తుకమ్యతాధన్దం సన్ధాయ వుత్తన్తి దట్టబ్బం. ఉత్తరకురుకాపి మనుస్సా మారాదయో వియ అచ్ఛన్ధికట్టానం పవిట్టా నిబ్బుతిధన్దరహితత్తా. దుప్పజ్ఞాతి భవజ్ఞపజ్ఞాయ పరిహీనా. “భవజ్ఞపజ్ఞాయ పరిపుణ్ణాయపి యస్స భవజ్ఞం లోకుత్తరస్స పాదకం న హోతి, సోపి దుప్పజ్ఞోయేవా”తి సమ్మోహావినోదనియం వుత్తం. యస్మిం హి భవజ్ఞే వత్తమానే తంసంతతియం లోకుత్తరం నిబ్బుత్తతి, తం తస్స పాదకం నామ హోతి.

కుసలేసు ధమ్మేసూతి అనవజ్ఞధమ్మేసు, సుఖవిపాకధమ్మేసు వా. ఓక్కమితున్తి అధిగన్తుం. కసిణేయేవాతి కసిణకమ్మట్టానేయేవ. ఏతేసన్తి కమ్మావరణసమన్నాగతాదీనం. తస్మాతి యస్మా ఏతే విపాకన్తరాయాదయో ఏవం అత్థజానికరా, అనత్థహేతుభూతా చ, తస్మా. తిణ్ణమేవ చేత్త అన్తరాయానం గహణం ఇతరస్స సప్పటికారత్తా, కమ్మన్తరాయపక్కికత్తా వాతి దట్టబ్బం. సప్పురిసూపనిస్సయాదీహీతి ఆది-సద్దేన తజ్ఞం యోనిసోమనసికారాదిం సజ్ఞణ్ణాతి. సద్ధన్తి కమ్మఫలసద్ధం, రతనత్తయసద్ధజ్ఞా. ఛన్దన్తి భావనానుయోగే తిబ్బకత్తుకమ్యతాసజ్ఞాతం కుసలచ్ఛన్దం. పజ్ఞాన్తి పారిహారియపజ్ఞం. వడ్డేత్వాతి యథా భావనా ఇజ్ఞుతి, తథా పరిబ్రూహేత్వా. యం పనేత్త అత్థతో న విభత్తం, తం సువిజ్ఞోయ్యత్తా, హేట్టా వుత్తనయత్తా చ న విభత్తం.

సేసకసిణనిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

ఇతి పశ్చామపరిచ్ఛేదవణ్ణనా.

౬. అసుభకమ్మట్టాననిద్దేసవణ్ణనా

ఉద్దుమాతకాదిపదత్థవణ్ణనా

౧౦౨. “అవిజ్ఞాణకాసుభేసూ”తి ఇదం ఉద్దుమాతకాదీనం సభావదస్సనవసేన వుత్తం. తస్మా భూతకథనమత్తం దట్టబ్బం, న సవిజ్ఞాణకఅసుభస్స అకమ్మట్టానభావతో. తథా హి వక్ఖతి “న కేవలం మతసరీర”నిఆది (విసుద్ధి. ౧.౧౨౨). ఉద్ధం జీవితపరియాదానాతి జీవితక్ఖయతో ఉపరి మరణతో పరం. సముగ్గతేనాతి ఉట్టితేన. ఉద్దుమాతత్తాతి ఉద్ధం ఉద్ధం ధుమాతత్తా సూనత్తా. ఉద్దుమాతమేవ ఉద్దుమాతకన్తి క-కారేన పదవడ్డనమాహ అనత్తన్తరతో యథా “పీతకం లోహితక”న్తి. పటిక్కులత్తాతి జిగుచ్చనీయత్తా. కుచ్చితం ఉద్దుమాతం ఉద్దుమాతకన్తి కుచ్చనత్థే వా అయం క-కారోతి దస్సేతుం వుత్తం యథా “పాపకో కిత్తిసద్ధో అబ్బుగ్గచ్చతీ”తి (మహావ. ౨౮౫; పరి. ౩౨౫; దీ. ని. ౨.౧౪౯; అ. ని. ౫.౨౧౩). తథారూపస్సాతి “భస్తా వియ వాయునా”తిఆదినా యథారూపం వుత్తం, తథారూపస్స.

సేతరత్తేహి పరిభిన్నం విమిస్సితం నీలం వినీలం, పురిమవణ్ణవిపరిణామభూతం వా నీలం వినీలం.

పరిభిన్నట్టానేసు కాకకఙ్గాదీహి. విస్సన్దమానపుబ్బన్తి విస్సవన్తపుబ్బం, తహం తహం పగ్గరన్తపుబ్బన్తి అత్తో.

అపధారిత్తన్తి వివటం ఉగ్ధాటితం. ఖిత్తన్తి ఛడ్డితం, సోణసిగ్గలాదీహి విసుం కత్వా ఖాదనేన సరీరసజ్ఞాతతో లుఱ్ఱత్వా తహం తహం ఛడ్డితం. వివిధం ఖిత్తన్తి విక్ఖిత్తం.

పురిమనయేనాతి “వివిధం ఖిత్త”న్తిఆదినా పుట్టే వుత్తనయేన. సత్తేన హనిత్వాతి వేరీహి ఖగ్గకరవాలాదినా సత్తేన పహరిత్వా. వుత్తనయేనాతి “అజ్ఞోన హత్థ”న్తిఆదినా పుట్టే వుత్తనయేన.

అబ్బన్తరతో నిక్ఖమన్తేహి కిమీహి పగ్గరన్తకిమికులం పుళవకన్తి ఆహ “కిమిపరిపుణ్ణస్సా”తి.

ఉద్దుమాతకాదీని ఆమకసుసానాదీసు ఛడ్డితాసుభాని. నిస్సాయాతి పటిచ్చ తానిపి ఆరబ్బ. నిమిత్తానన్తి ఉగ్గహపటిభాగనిమిత్తానం. ఏతానేవ ఉద్దుమాతకాదీనేవ నామాని.

ఉద్దుమాతకమ్మట్టానవణ్ణనా

౧౦౩. భావేతుకామేనాతి ఉప్పాదేతుకామేన. తేనాతి ఆచరియేన. అస్సాతి యోగినో. అసుభనిమిత్తత్థాయాతి అసుభనిమిత్తస్స ఉగ్గణ్ణనత్థాయ, అసుభే వా ఉగ్గహనిమిత్తస్స అత్థాయ. గమనవిధానన్తి గమనవిధి. యేన విధినా గన్తబ్బం, సో విధి. ఉగ్గహనిమిత్తస్స ఉప్పన్నకాలతో పట్టాయ పథవీకసిణే వుత్తం పటిపజ్జనవిధిం సన్ధాయాహ “అప్పనావిధానపరియోసాన”న్తి.

౧౦౪. తావదేవాతి సుతక్ఖణేయేవ. అతిత్తేన పుణ్ణనదీఆదిం పక్ఖన్దన్తేన వియ అనుపవిసన్తేన వియ. కేదారకోటియాతి కేదారమరియాదాయ. విసభాగరూపన్తి ఖేత్తరక్ఖికాదివిసభాగవత్తురూపం. సరీరన్తి ఉద్దుమాతకకళేవరం. అధునామత్తన్తి అచిరమతం ఉద్దుమాతకభావం అప్పత్తం. తక్కుయతీతి సమ్భావేతి భారియం కత్వా న మజ్జతి.

౧౦౫. రూపసద్దాదీతి ఏత్థ అమనుస్సానం రూపేహి, సీహబ్యగ్గాదీనం సద్దాదీహి, అమనుస్సానమ్మి వా రూపసద్దాదీహి. తథా సీహబ్యగ్గాదీనన్తి యథారహం యోజేతబ్బం. అనిట్టరమ్మణాభిభూతస్సాతి భేరవాదిభావేన అనిట్టేహి ఆరమ్మణేహి అభిభూతస్స అజ్ఞోత్థటస్స. న పటిసణ్ణాతీతి విదాహవసేన ఆసయే న తిట్టతి, ఉచ్చడ్డేతబ్బం హోతీతి అత్థో. అజ్ఞోతి అమనుస్సాదీనం వసేన వా అజ్ఞాథా వా పుత్తప్పకారతో అజ్ఞో ఆబాధో హోతి. సోతి సజ్జత్థేరో, అభిజ్ఞాతభిక్కు వా. యస్సానేన ఆరోచితం, సో. కతకమ్మాతి కతథేయ్యకమ్మా. అకతకమ్మాతి థేయ్యకమ్మం కాతుకామా. కతకమ్మా పన ఇధాధిప్పేతా. తస్మా తేతి కతకమ్మా చోరా. సహ ఓడ్డేనాతి సహోడ్డం, థేనేత్వా గహియమానభణ్ణేన సద్ధిన్తి అత్థో. యజమానోతి యజ్ఞం యజన్తో యజ్ఞసామికో. “అద్ధా ఇమాయ పటిపత్తియా జరామరణతో ముచ్చిస్సామీ”తి పీతిసోమనస్సం ఉప్పాదేత్వా.

ఏవం గమనవిధానం ఏకదేసేన వత్వా ఇదాని అట్టకథాసు ఆగతనయేన తం దస్సేతుం “అట్టకథాసు పుత్తేన విధినా”తిఆదిమాహ. తత్థ ఉగ్గణ్ణన్తోతి ఉగ్గణ్ణనహేతు. ఏకోతి అయం ఏక-సద్ధో అసహాయత్తో, న అజ్ఞాదిఅత్థోతి “అదుతియో”తి వుత్తం. యథా వణ్ణాదితో వవత్థానం ఏకంసతో సముదితమేవ ఇచ్చితబ్బం సబ్బత్తకభావతో, న తథా సన్ధిఆదితోతి దస్సనత్తం “వణ్ణతోపీ”తిఆదినా ఛసు రానేసు సమ్మిణ్ణనత్తో పి-సద్ధో గహితో. పున ఏకో అదుతియోతిఆది గహితనిమిత్తస్స యోగినో నివత్తిత్వా వసనట్టానగమనం సన్ధాయ వుత్తం. తబ్బాగియజ్ఞోవాతి తప్పక్ఖీయంయేవ అసుభనిమిత్తమనసికారసహితమేవ. ఆసనం పజ్జాపీతీతి నిసజ్జం కప్పేతి. యం పన “అసుభనిమిత్తదిసాభిముఖే భూమిప్పదేసే”తి (విసుద్ధి. ౧.౧౧౩) వక్ఖతి, తమ్మి ఇమమేవత్తం సన్ధాయ వుత్తం. న హి కేవలేన దిసాభిముఖభావేన కిజ్జే ఇజ్జతి.

సమన్తా నిమిత్తుపలక్ఖణాతి ఉద్ధుమాతకస్స సమన్తా పాసాణాదినిమిత్తసల్లక్ఖణా. అసమ్మోహత్థాతి ఉగ్గహనిమిత్తే ఉపట్టితే ఉప్పజ్జనకసమ్మోహవిగమత్థా. ఏకాదసవిధేనాతి వణ్ణాదివసేన ఏకాదసవిధేన. ఉపనిబన్ధనత్తోతి అసుభారమ్మణే చిత్తం ఉపనేత్వా నిబన్ధనత్తో. వీధిసమ్మటిపాదనత్థాతి కమ్మట్టానవీధియా సమ్మదేవ పటిపాదనత్థా. పుజ్జాకిరియవత్తు అధిగతం హోతీతి సమ్మన్తో.

౧౦౬. తస్మాతి యస్మా అసుభనిమిత్తస్స ఉగ్గణ్ణనం అరియమగ్గపదట్టానస్స పఠమజ్ఞానస్స అధిగముపాయో, యస్మా వా “అసుభనిమిత్తం ఉగ్గణ్ణన్తో ఏకో అదుతియో గచ్చతీ”తి వుత్తం, తస్మా. చిత్తసజ్జత్తత్థాయాతి సరీరసభావసల్లక్ఖణేన, సంవేగజననేన చ అత్తనో చిత్తస్స సజ్జత్తిఅత్తం సజ్జాపనత్తం. “చిత్తసజ్జత్తత్థాయా”తి వా పాఠో, కిలేసవసేన అసంయతస్స చిత్తస్స సంయమనత్తం దమనత్తం, న కమ్మట్టానత్తన్తి అత్థో. కమ్మట్టానసీసేనాతి కమ్మట్టానేన సీసభూతేన, తం ఉత్తమజ్ఞం పథానం కారణం కత్వా. మూలకమ్మట్టానన్తి పకతియా అత్తనా కాలేన కాలం పరిహరియమానం బుద్ధానుస్సతిఆదిసబ్బత్తకకమ్మట్టానం. “కమ్మట్టానసీసేన గచ్ఛామీ”తి తం అవిస్సజ్జేత్వా. తేనాహ “తం మనసికరోన్తేనా”తి. సూపట్టితభావసమ్మాదనేనాతి మూలకమ్మట్టానే సుట్టు ఉపట్టితభావస్స సమ్మాదనేన. ఏవం హి సతి అసమ్మట్టా నామ హోతి. బహిద్ధా పుథుత్తారమ్మణే అప్పవత్తిత్వా కమ్మట్టానేయేవ పవత్తమానం మానసం అబహిగతం నామ. తథాభూతేన చానేన రూపిన్ద్రియాని అప్పవత్తకిచ్చాని కతాని హోన్తీతి ఆహ “మనచ్చట్టానం...పీ.... గన్తబ్బ”న్తి.

ద్వారం సల్లక్ఖేతబ్బన్తి విహారే పురత్తిమాదీసు దిసాసు అసుకదిసాయ ఇదం ద్వారం, తతో ఏవ తాయ దిసాయ సల్లక్ఖితేన అసుకద్వారేన నిక్ఖన్తోష్ఠీతి ద్వారం ఉపధారేతబ్బం. తతోతి ద్వారసల్లక్ఖణతో పచ్ఛా. యేన మగ్గేన గచ్ఛతి సయం. నిమిత్తట్టానన్తి అసుభనిమిత్తస్స గణ్ణనట్టానం. ఆహారం ఛడ్డాపేయ్యతి వమనం కారాపేయ్య. కణ్ణకట్టానన్తి కణ్ణకవన్తం రానం.

౧౦౭. దిసా వవత్తపేతబ్బాతి సట్టేపతో వుత్తమత్తం వివరితుం “ఏకస్మిం హి”తిఆది వుత్తం. ఖాయతీతి ఉపట్టాతి. కమ్మనియన్తి భావనాయ కమ్మక్ష్మమం. ఉబ్బాళ్ళస్సాతి బాధితస్స. విధావతీతి నానారమ్మణో విసరతి. ఉక్కమ్మాతి ఉజుకం అనువాతతో అపక్కమ్మ. మతకళేవరం పుదుజ్జనస్స యేభుయ్యేన భయతో ఉపట్టాతీతి ఆహ “అచ్చాసన్నే భయముప్పజ్జతీ”తి. అనుపాదన్తి పాదసమీపం. యత్థ రితస్స సుఖేన ఓలోకేతుం సక్కా, తం ఓలోకేత్తస్స ఫాసుకట్టానం.

౧౦౮. సమన్తాతి సమన్తతో. పున సమన్తాతి సామన్తా సమీపే. కచ్చకోతి కాళకచ్చకో, “పిలక్తో”తిపి వదన్తి. కపీతనోతి పిప్పలిరుక్తో. సిద్ధీతి ఖుద్దకఖజ్జరీ. కరమన్దాదయో పాకటా ఏవ. సామాతి సామలతా. కాళవల్లీతి కాళవణ్ణా అపత్తికా ఏకా లతాజాతి. పూతిలతాతి జీవనవల్లి, యా “గలోచీ”తి వుచ్చతి.

౧౦౯. తం నిమిత్తకరణాది ఇధేవ యథావుత్తే పాసాణాదినిమిత్తకరణే ఏవ అన్తోగధం పరియాపన్నం. సనిమిత్తం కరోతీతి సహ నిమిత్తం కరోతి, అసుభం పాసాణాదినిమిత్తేన సహ కరోతి వవత్తపేతి. అథ వా అసుభనిమిత్తం, పాసాణాదినిమిత్తాన్ని సహ ఏకజ్ఞం కరోన్తో వవత్తపేన్తో “సనిమిత్తం కరోతీ”తి వుత్తో. సమానకాలతాదీపకేన హి సహ-సద్దేన అయం సమాసో యథా “సచక్కం దేహీ”తి. తయిదం నిమిత్తకరణం అపరాపరం సల్లక్ఖణేన హోతి, న ఏకవారమేవాతి ఆహ “పునపునం వవత్తపేన్తో హి సనిమిత్తం కరోతీ”తి. ద్వేతి పాసాణాసుభనిమిత్తాని. సమాసేత్వా సజ్గహేత్వా ఏకజ్ఞం కత్వా. సారమ్మణన్తి అసుభారమ్మణేన సద్ధిం పాసాణాదిం సమానారమ్మణం కరోతి, సహ వా ఆరమ్మణం కరోతి, ఏకారమ్మణం వియ ఉభయం ఆరమ్మణం కరోతి, ఏకజ్ఞం వియ చ అపరాపరం సల్లక్ఖేన్తో పాసాణాదిం, అసుభనిమిత్తాన్ని ద్వయం ఆరమ్మణం కరోతీతి అత్తో.

అత్తనియోతి సకో. వణితన్తి సూనం. సభావేన సరసేనాతి ఉద్దుమాతకభావసజ్ఞాతేన అత్తనో లక్ఖణేన, పరేసం జిగుచ్చుప్పాదనసజ్ఞాతేన అత్తనో కిచ్చేన చ, సభావో ఏవ వా తథా నిప్పజ్జనతో “రసో”తి వుత్తో.

౧౧౦. ఛబ్బిధేన నిమిత్తం గహేతబ్బన్తి వణ్ణాదినా ఛప్పకారేన తావ ఉద్దుమాతకఅసుభనిమిత్తం గహేతబ్బం. కేచి “కళేవరస్స దీఘరస్సాదిప్పమాణేన సద్ధిం సత్తవిధేనా”తి వదన్తి, తం అట్టకథాయం నత్తి. లిజ్జతోతి ఏత్థ లిజ్జం నామ వయో లిజ్జం, న థనమస్సుఆది ఇత్థిపురిసలిజ్జన్తి దస్సేన్తేన “ఇత్థిలిజ్జం వా”తిఆది వుత్తం. రితస్స సత్తస్స ఇదం సరీరన్తి సమ్మన్తో. ఉద్దుమాతకసణ్ణానవసేనవ, న పాకతికసణ్ణానవసేన. ఏతేన యది తత్త కోచి అనుద్దుమాతకభావప్పత్తో పదేసో సియా, సో న గహేతబ్బోతి దస్సేతి. ఓళారికావయవవసేన ఇదం సణ్ణానవవత్తానం, న సుఖుమావయవవసేనాతి సీససణ్ణానాదికం నవవిధమేవ సణ్ణానం గహేతం.

ఇమిస్సా దిసాయాతి ఇమిస్సా పురత్తిమాయ, దక్షిణపచ్చిమఉత్తరాయ దిసాయ, అనుదిసాయ వా రితోతి యోజనా. ఇమస్మిం నామ ఓకాసే హత్థాతి ఇమస్మిం నామ భూమిప్పదేసే ఇమస్స కళేవరస్స హత్థా రితాతి వవత్తపేతబ్బన్తి యోజనా.

అథో పాదతలేనాతిఆది నాభియా హేట్టా అథో, తతో ఉద్ధం ఉపరీతి ఇమస్స వవత్తానస్స వసేన వుత్తం. హత్థపరిచ్ఛేదో హేట్టా అజ్జలిఅగ్గేన ఉపరి అంసకూటసన్ధినా తిరియం తచపరియన్తేన గహేతబ్బో. ఏస నయో పాదపరిచ్ఛేదాదీసుపి. యత్తకం వా పన తానం గణ్ణతీతి సచే సబ్బం సరీరం పరిచ్ఛిన్నిత్వా గహేతుం న సక్కోతి, పదేసో తస్స ఉద్దుమాతో, సో యత్తకం సరీరప్పదేసం ఉద్దుమాతకవసేన ఇణ్ణేన పరిగ్గణ్ణాతి, తత్తకమేవ యథాపరిగ్గహేతమేవ. ఇదం ఈదిసన్తి ఇదం హత్థాదికం ఈదిసం ఏవమాకారం. ఉద్దుమాతకన్తి యథాసభావతో పరిచ్ఛిన్నితబ్బం. విసభాగే సరీరే ఆరమ్మణన్తి కమ్మట్టానం

పటిక్కూలాకారో న ఉపట్టతి న ఖాయతి, సుభతో ఉపట్టహయ్య. తేనాహ “విప్పన్దనస్సేవ పచ్చయో హోతి”తి, కిలేసపరిప్పన్దనస్సేవ నిమిత్తం హోతితి అత్తో. ఉట్టాటితాపీతి ఉద్దుమాతభావప్పత్తాపి, సబ్బసో కుధితసరీరాపీతి వా అత్తో. స్వాయమత్తో పఠమపారాజికే (పారా. ౬౭ ఆదయో) వినీతవత్తూహి దీపేతబ్బో.

౧౧౧. ఆసీవితకమ్మట్టానీతి అసుభకమ్మట్టానే కతపరిచయో. సోసానికజ్ఞాదీనం వసేన పరిహతధుతజ్ఞో. చతుధాతువవత్తానవసేన పరిమద్దితమహాభూతో. సలక్ఖణతో జాణేన పరిగ్గహితసజ్ఞారో. పచ్చయపరిగ్గహవసేన వవత్తాపితనామరూపో. సలక్ఖణారమ్మణికవిపస్సనాయ ఉక్కంసనేన సుజ్ఞాతానుపస్సనాబలేన ఉట్టాటితసత్తసజ్ఞో. విపస్సనాయ పటిపదాజాణదస్సనవిసుద్ధిసమ్మాపనేన కతసమణధమ్మో. తతో ఏవ సబ్బసో కుసలవాసనాయ, కుసలభావనాయ చ పూరణేన వాసితవాసనో భావితభావనో. వివట్టాపనిస్సయకుసలబీజేన సబీజో. జాణస్స పరిపక్కభావేన జాణుత్తరో. యథావుత్తాయ పటిపత్తియా కిలేసానం తనుకరణేన అప్పకిలేసో. ఓలోకితోలోకితట్టానేయేవాతి ఉద్దుమాతకాదిఅసుభస్స యత్త యత్త ఓలోకితోలోకితట్టానే ఏవ, తాదిసస్స కాలవిసేసో, అసుభస్స పదేసవిసేసో వా అపేక్షితబ్బో నత్థీతి అత్తో. నో చే ఏవం ఉపట్టాతీతి ఏవం యథావుత్తపురిసవిసేసస్స వియ పటిభాగనిమిత్తం నో చే ఉపట్టాతి. ఏవం ఛబ్బిధేనాతి ఏవం వుత్తాకారేన వణ్ణాదివసేన ఛబ్బిధేన. పునపీతి పి-సద్దో సమ్మిణ్ణనత్తో. తేన నిమిత్తగ్గహణవిధిం సమ్మిణ్ణేతి, న పశ్చవిధతం. ఛబ్బిధేన హి పుట్టే నిమిత్తగ్గహణం విహితం.

౧౧౨. అసీతిసతసన్నితోతి సబ్బేపి సన్దయో తదాపి అత్థేవాతి దస్సనత్థం వత్వా ఉద్దుమాతభావేన యేభుయ్యేన న పజ్ఞాయన్తి. యే పన పజ్ఞాయన్తి, తే వవత్థపేతబ్బాతి దస్సేతుం “ఉద్దుమాతకే పనా”తిఆది వుత్తం. తత్త తయో దక్ఖిణహత్థసన్నితి అంసకప్పరమణిబన్ధానం వసేన తయో దక్ఖిణహత్థసన్దయో. తథా వామహత్థసన్దయో. కటిజణ్ణుగోప్పకానం వసేన తయో దక్ఖిణపాదసన్దయో. తథా వామపాదసన్దయో. ఏకో కటిసన్నితి కటియా సద్ధిం పిట్టికణ్ణకసన్ధిం సన్దాయ వదతి. హత్థన్తరన్తి దక్ఖిణహత్థదక్ఖిణపస్సానం, వామహత్థవామపస్సానశ్చ అన్తరం వివరం. పాదన్తరన్తి ఉభిన్నం పాదానం వేమజ్ఞం. ఉదరన్తరన్తి నాభిట్టానసజ్ఞేతం కుచ్చివేమజ్ఞం, ఉదరస్స వా అబ్బన్తరం. కణ్ణన్తరన్తి కణ్ణచిద్దం. ఇతి-సద్దో ఆదిఅత్తో, తేన నాసచ్చిద్దాదీనమ్మి సజ్ఞహో దట్టబ్బో. అక్ఖీనం, ముఖస్స చ వసేనాపి వివరం లబ్బతేవాతి దస్సేతుం “అక్ఖీనమ్మి”తిఆది వుత్తం. సమన్తతోతి ఏవం సన్నిఆదితో ఉద్దుమాతకం వవత్థేవన్తస్స చే నిమిత్తం ఉపతిట్టతి, ఇచ్చేతం కుసలం. నో చే, సమన్తతో వవత్థపేతబ్బన్తి వవత్తాపనవిధిం దస్సేతుం “సకలసరీరే”తిఆది వుత్తం. తత్త జాణం చారేత్వాతి సబ్బత్థకమేవ సరీరం ఆవజ్ఞేత్వా తత్త పటిక్కూలాకారసహితం ఉద్దుమాతకభావం ఆరబ్బ నిరన్తరం భావనాజాణం పవత్తేత్వా. యం రానన్తి ఏవం పన జాణం చారేన్తస్స తస్మిం సరీరే యో పదేసో విభూతో హుత్వా ఉద్దుమాతకాకారేన విభూతభావేన ఉపట్టాతి. ఉదరపరియోసానం ఉపరిమసరీరం.

వినిచ్చయకథావణ్ణనా

౧౧౩. వినిచ్చయకథాతి వినిచ్చయసహితా అత్థవణ్ణనా. యథావుత్తనిమిత్తగ్గహవసేనాతి వణ్ణాదితో, సన్నిఆదితో చ వుత్తప్పకారఉద్దుమాతకనిమిత్తగ్గహణవసేన. సుట్ట నిమిత్తం గణ్ఠితబ్బన్తి యథా ఉగ్గహనిమిత్తం ఉపట్టహతి, ఏవం సమ్మదేవ అసుభనిమిత్తం గహేతబ్బం. ఇదాని తమేవ నిమిత్తస్స సుట్ట గహణాకారం ఉపదిసన్తో “సతిం సూపట్టితం కత్వా”తిఆదిమాహ. తత్త ఏవం పునప్పునం కరోన్తేనాతి యథా “ఇమాయ పటిపదాయ జరామరణతో ముచ్చిస్సామీ”తి సజ్ఞాతాదరేన సతిసమ్మజ్ఞాశ్చ సుట్ట ఉపట్టపేత్వా ఉద్దుమాతకలసుభం పఠమం ఆవజ్ఞితం, ఏవం పునప్పునం తత్త

ఆవజ్ఞనం కరోస్తేన. సాధుకం ఉపధారేతబృహ్మో వవత్థపేతబృహ్మోతి సక్కుచ్చం సతియా సల్లక్ఖేతబృహ్మోవ పజ్ఞాయ నిచ్చేతబృహ్మో. సతి హి “ధారణా”తి నిద్దిట్టా, ధారణాజ్ఞోత్త సల్లక్ఖణం. పజ్ఞా “పవిత్రయో”తి (ధ. సం. ౧౬) నిద్దిట్టా, పవిత్రయో చేత్త నిచ్చయోతి. అథ వా ఉపధారేతబృహ్మో సతిపుబ్బభగ్గమాయ పజ్ఞాయ ఉపలక్ఖేతబృహ్మం . న హి కదాచి సతిరహితా పజ్ఞా అత్తి. వవత్థపేతబృహ్మో పజ్ఞాపుబ్బభగ్గమాయ సతియా నిచ్చినితబృహ్మం. పజ్ఞాసహితా ఏవ హి సతి ఇథాధిప్పేతా, న తబ్బిరహితా. అద్ధక్ఖిపజ్ఞాదివసేనాపి ఓలోకనం అత్తితి “ఉమ్మీలేత్వా ఓలోకేత్వా”తి వుత్తం. తేన పరిబృత్తమేవ ఓలోకనం దస్సేతి. ఏవం పునప్పునం కరోస్తస్సాతి వుత్తప్పకారేన చక్షుం ఉమ్మీలేత్వా ఓలోకనం, నిమ్మీలేత్వా ఆవజ్ఞనా అపరాపరం అనేకవారం కరోస్తస్స. ఉగ్గహనిమిత్తాని ఉద్ధుమాతకే ఉగ్గణ్ణననిమిత్తం. సుగ్గహితాని సుట్టు గహితం. యథా న వినస్సతి న పముట్టం హోతి, ఏవం గహితం. ఏకసదిసంతి సమానసదిసం. సమానత్తో హి అయం ఏక-సద్దో, యథా “అరియవినయేతి వా, సప్పురిసవినయేతి వా, ఏసేసే ఏకే ఏకట్టే సమే సమభాగే తజ్ఞాతే తజ్ఞో వా”తి.

ఆగమనకాలేతి విహారతో సుసానం ఉద్దిస్స ఆగమనకాలే. వుత్తనయేనేవాతి అతిదేసవసేన దీపితమ్మి అత్తం “ఏకకేనా”తిఆదినా సరూపతో దస్సేతి. తత్త తదేవ కమ్మట్టానంతి ఉద్ధుమాతకకమ్మట్టానం. మూలకమ్మట్టానంతి ఏకే, తదయుత్తం. ఉపట్టితనిమిత్తం హి కమ్మట్టానం విస్సజ్జేత్వా కమ్మట్టానంతరమనసీకారో రజ్ఞో రజ్జం ఛడ్డేత్వా విదేసగమనం వియాతి. ఆగతేనాతి అత్తనో వసనట్టానం ఆగతేన.

౧౧౪. అవేలాయంతి సజ్ఞావేలాదిఅయుత్తవేలాయం. బీభచ్చంతి విరూపం. భేరవారమ్మణంతి వేతాళసదిసం భయానకం విసయం. విక్ఖిత్తచిత్తోతి భీరుకపురిసో వియ పిసాచాదిం దిస్వా చిత్తవిక్ఖేపం పత్తో. ఉమ్మత్తకో వియాతి యక్ఖమ్మత్తకో వియ ఏకచ్ఛో హోతి. ఝానవిబ్బంతకోతి ఝానతో విచ్చుత్తకో సీలవిబ్బంతకమంతవిబ్బంతకా వియ. సన్ధమ్మేత్వాతి ఉప్పన్నపరిత్తాసమాపసమనేన విగతకమ్మతాయ నిచ్చలో హుత్వా. సతిం సూపట్టితంతిఆది సన్ధమ్మనస్స ఉపాయదస్సనం. మతసరీరం ఉట్టహిత్వా అనుబంతనకం నామ నత్తి అసతి తాదీసే మంతప్పయోగే. సోపి ఉద్ధుమాతకాదిభావమప్పత్తే అవినట్టరూపే ఏవ ఇజ్జతి, తథా దేవతాధిగ్గహో, న ఏవరూపేతి అధిప్పాయో. సజ్ఞాజోతి భావనాపరికప్పసజ్ఞాయ జాతో. తతో ఏవ సజ్ఞాసమ్మవో సజ్ఞామత్తసముట్టానో. తాసం వినోదేత్వాతి నిమిత్తుపట్టాననిమిత్తం ఉప్పన్నచిత్తసంతాసం వుత్తప్పకారేన వినోదేత్వా వూపసమేత్వా . “ఇథాని తవ పరిస్సమో సప్పలో జాతో”తి హాసం పీతిం పమోదనం ఉప్పాదేత్వా. చిత్తం సజ్ఞారాపేతబృహ్మోతి భావనాచిత్తం పవత్తేతబృహ్మం మనసికాతబృహ్మం.

నిమిత్తగ్గహంతి నిమిత్తస్స ఉగ్గణ్ణనం, ఉగ్గహనిమిత్తం. సమ్మాదేన్తోతి సాధేన్తో నిప్పాదేన్తో. కమ్మట్టానం ఉపనిబంతితి భావనం యథావుత్తే నిమిత్తే ఉపసేన్తో నిబంతి. యోగకమ్మం హి యోగినో సుఖవిసేసానం కారణభావతో “కమ్మట్టాన”ంతి అధిప్పేతం, యోగకమ్మస్స వా పవత్తిట్టానతాయ యథాఉపట్టితనిమిత్తం కమ్మట్టానం, తం భావనాచిత్తే ఉపనిబంతి. తం పనస్స ఉపనిబంతనం సంతాయ చిత్తం సజ్ఞారాపేతబృహ్మం. ఏవం “విసేసమధిగచ్ఛతీ”తి వుత్తంతి దస్సేన్తో “తస్స హి”తిఆదిమాహ. తత్త తస్సాతి యోగినో, తస్స వా ఉద్ధుమాతకాసుభస్స. మానసం చారేస్తస్సాతి భావనాచిత్తం అపరాపరం పవత్తేస్తస్స, ఉగ్గహనిమిత్తం పునప్పునం మనసి కరోస్తస్సాతి అత్తో.

౧౧౫. “వీధిసమ్మటిపాదనత్తా”తి పదస్స “కమ్మట్టానవీధియా సమ్మటిపాదనత్తా”తి అత్తం వత్వా తం పన కమ్మట్టానవీధిం, తస్సా చ సమ్మటిపాదనవిధిం విత్తారతో దస్సేతుం “సచే హి”తిఆది వుత్తం. తత్త కతిమీతి పక్ఖస్స కతిమీ, కిం దుతియా, తతియాదీసు వా అజ్ఞాతరాతి అత్తో. తుణ్ణీభూతేన గన్తుం న వట్టతి పుచ్చంతానం చిత్తస్స అజ్ఞాధత్తపరిహరణత్తం.

అప్పసన్నానళ్ళో పసాదాయ, పసన్నానళ్ళా భియ్యోభావాయ సాసనసమ్మతిపత్తి. నన్నతీతి న దిస్సతి , న ఉపట్టాతీతి అట్టో. “ఆగన్తుకపటిసన్ఠారో కాతబ్బో”తి ఇమినా ఆగన్తుకవత్తం ఏకదేసేన దస్సిత్తన్తి “అవసేసానిపీ”తి వత్తా ఆగన్తుకవత్తం పరిపుణ్ణం గహేతుం పున ఆగన్తుకగ్గహణం కతం. గమికవత్తాదీనీతి ఆది-సద్దేన ఆవాసికఅనుమోదనపిణ్ణచారికఅనుమోదనపిణ్ణచారికఆరణ్ణోకసేనాసనవచ్చకుటివత్తాదీనం సజ్ఘహో దట్టబ్బో. వత్తక్ఖన్ఠకే (చూళవ. 3౫౬) హి ఆగతాని మహావత్తాని ఇథ “ఖన్ఠకవత్తానీ”తి వుత్తాని. తజ్జనీయకమ్మకతాదికాలే పన పారివాసికాదికాలే చ చరితబ్బాని ఇమస్స భిక్ఖునో అసమ్మవతో ఇథ నాధిప్పేతాని. నిమిత్తం వా అన్తరధాయతీతి సుసానే రితం అసుభనిమిత్తం ఉద్దుమాతకభావాపగమేన అన్తరధాయతి. తేనాహ “ఉద్దుమాతక”న్తిఆది. తస్మాతి తేన కారణేన, ఇమస్స కమ్మట్టానస్స దుల్లభత్తాతి అట్టో. నీసీదిత్వా పచ్చవేక్షితబ్బోతి సమ్మద్ధో.

నిమిత్తం గహేతుం గమనే వియ నిమిత్తం గహేత్వా నివత్తనేపి యథాసల్లక్ఖితదిసాదిపచ్చవేక్షణం యావ నిమిత్తవిసాసా పవత్తితకిరియాయ అవిచ్ఛేదేన ఉపధారణత్తం. సతి హి తస్స నిరన్తరూపధారణే విహారం పవిసిత్వా నిసిన్నకాలే కమ్మట్టానస్స ఉపట్టితాకారో సమధనిమిత్తస్స గహణే చిత్తస్స సమాహితాకారో వియ పాకటో హుత్వా ఉపతిట్ఠేయ్యాతి. తేనాహ “తస్సేవం...పే... వీధిం పటిపజ్జతీ”తి. పురిమాకారేన నిమిత్తస్స పాకటభావేన ఉపట్టితత్తా పురిమాకారేనేవ కమ్మట్టానమనసికారో భావనావీధిం పటిపజ్జతి.

౧౧౬. ఉద్దుమాతకం నామ అతివియ అసుచిదుగ్గన్ఠజేగుచ్చపటిక్కులం బీభచ్చం భయానకఞ్చ, ఏవరూపే ఆరమ్మణే భావనమనుయుజ్జాన్తస్స ఏవం ఆబద్ధపరికమ్మస్స ధిరీభూతస్సేవ యోగినో అధిష్ఠాయో సమిజ్జతీతి దస్సేతుం “ఆనిసంసదస్సావీ”తిఆది వుత్తం. ఏవన్తి ఏవమేవ వుత్తప్పకారేనేవ ఆనిసంసదస్సావినా. తం రక్ఖేయ్యాతి “అద్ధా ఇమినా సుఖం జీవిస్సామీ”తి అత్తనో జీవితం వియ తం మణిరతనం రక్ఖేయ్య. చతుధాతుకమ్మట్టానికోతిఆది నేసం కమ్మట్టానానం సులభతాదస్సనం. తత్త చతుధాతుకమ్మట్టానికోతి చతుధాతుకమ్మట్టానం వా తత్త వా నియుత్తో, చతుధాతుకమ్మట్టానం వా పరిహరన్తో. ఇతరానీతి వుత్తావసిట్ఠాని అనుస్సతిబ్రహ్మవిహారాదీని. తం నిమిత్తన్తి తం యథాలద్ధం ఉగ్గహనిమిత్తం. “రక్ఖితబ్బ”న్తి వత్తా రక్ఖణవిధిం పున దస్సేతుం “రత్తిట్టానే”తిఆది వుత్తం.

౧౧౭. నానా కరీయతి ఏతేనాతి నానాకరణం, భేదో. బీభచ్చం భేరవదస్సనం హుత్వా ఉపట్టాతి మనసికారస్స అనుళారతాయ, అనుపసన్తతాయ చ ఆరమ్మణస్స. తచ్ఛిపరియాయతో “పటిభాగనిమిత్తం ధూలజ్గపచ్చజ్గపురిసో వియ ఉపట్టాతీ”తి ఆనేత్వా సమ్మన్ధితబ్బం. బహిద్ధాతి గోచరజ్ఞత్తతో బహిద్ధా. కామానం అమనసికారాతి అసుభభావనానుభావేన కామసంజ్ఞాయ దూరసముస్సారితత్తా కామగుణే ఆరబ్బ మనసికారస్సేవ అభావా. అమనసికారాతి వా మనసికారపటిపక్షహేతు. యాయ హి కామసంజ్ఞాయ వసేన సత్తా కామే మనసి కరోన్తి, తస్సా పటిపక్షభూతా అసుభసంజ్ఞా కామానం అమనసికారో, తన్నిమిత్తన్తి అట్టో. తేనాహ “విక్ఖమ్భనవసేన కామచ్చన్దో పహీయతీ”తి. పటిభాగనిమిత్తారమ్మణాయ హి అసుభసంజ్ఞాయ సద్ధిం బలప్పత్తో సమాధి ఉప్పజ్జమానోవ కామచ్చన్దం విక్ఖమ్భేతి, అనురోధమూలకో ఆఘాతో మూలకారణే విక్ఖమ్భితే విక్ఖమ్భితోయేవ హోతీతి ఆహ “అనునయ...పే... పహీయతీ”తి. న హి కదాచి పహీనానునయస్స బ్యాపాదో సమ్మవతి. యథావుత్తఅసుభసంజ్ఞాసహగతా హి పీతి సాతిసయా పవత్తమానావ బ్యాపాదం విక్ఖమ్భేన్తీ పవత్తతి. తథా ఆరద్ధవీరియతాయాతి యథా ఉపచారజ్ఞానం ఉప్పజ్జతి, తథా

కమ్మట్టానమనసికారవసేన పగ్గహితవీరియతాయ. వీరియజ్ఞో పగ్గణ్ణస్తస్య సమ్మాసజ్కప్పో మిచ్ఛాసజ్కప్పం వియ
సవిప్పారతాయ థినమిద్ధం విక్ఖమ్భేన్నమేవ ఉప్పజ్జతి.

విప్పటిసారో పచ్ఛానుతాపో, తప్పటిపక్ఖతో అవిప్పటిసారో దరథపరిహాహావేన చిత్తస్స నిబ్బుతతా. తస్స
అవిప్పటిసారస్స పచ్చయభూతం సీలం, తంసహగతా తదుపనిస్సయా చ పీతిపస్సద్ధిసుఖాదయో సభావతో, హేతుతో చ
సంతసభావా, తేసం అనుయుజ్జనేన అవూపసంతసభావం ఉద్ధచ్చకుక్కుచ్చం పహీయతీతి ఆహ
“అవిప్పటిసారకరసంతథమ్మానుయోగవసేన ఉద్ధచ్చకుక్కుచ్చం పహీయతీ”తి. భావనాయ హి పుట్టేనాపరం విసేసం
ఆవహంతియా యం సాతీసయం సుఖం లబ్బతి, తం అనుపసంతసభావం ఉద్ధచ్చకుక్కుచ్చం విక్ఖమ్భేన్నమేవ ఉప్పజ్జతి.
అధిగతవిసేసస్సాతి యథాధిగతస్స భావనావిసేసస్స. పచ్చక్ఖతాయాతి పటిపజ్జంతస్స యోగినో పచ్చక్ఖభావతో
“సమ్మాసమ్మద్ధో వత సో భగవా, యో ఏవరూపిం సమ్మాపటిపత్తిం దేసేతీ”తి పటిపత్తిదేసకే సత్థరి. పటిపత్తియన్తి
పటిపజ్జమానజ్ఞానపటిపత్తియం. పటిపత్తిఫలేతి తాయ సాధేతప్పే లోకియలోకుత్తరఫలే. విచికిచ్ఛా పహీయతి
ధమ్మన్వయవిచారాహితబలేన విచారబలేన. ఇతి పజ్ఞా నీవరణాని పహీయన్తీతి ఏవం
పటిభాగనిమిత్తపటిలాభసమకాలమేవ హేట్టా పవత్తభావనానుభావనిప్పన్నేహి సమాధిఆదీహి కామచ్చన్దాదీని పజ్ఞా
నీవరణాని విక్ఖమ్భనవసేన పహీయన్తి. న హి పటిపక్ఖేన వినా పహాతబ్బస్స పహానం సమ్భవతి, పటిపక్ఖా చ
సమాధిఆదయో కామచ్చన్దాదీనం. యథాహ పేటకే “సమాధి కామచ్చన్దస్స పటిపక్ఖో”తిఆది.

తేనేవ చ “ఇమేహి తేసం నీవరణానం పహాన”న్తి పహానపరిధీపనముఖేన ఝానజ్ఞాని సరూపతో దస్సేతుం “తస్మిన్జ్ఞోవ
చా”తిఆది వుత్తం. తత్త తస్మిన్జ్ఞోవ చాతి యం తం యథాఉపట్టితం ఉగ్గహనిమిత్తం భిద్దిత్వా వియ ఉపట్టితం, తస్స
పటిచ్చన్నభూతం పటిభాగనిమిత్తం, తస్మిన్జ్ఞోవ నిమిత్తే. చేతనోతి అత్తనా సమ్మయుత్తచిత్తస్స. అభినిరోపనలక్ఖణోతి
ఆరోపనలక్ఖణో, అప్పనాసభావోతి అత్థో. నిమిత్తానుమజ్జనం పటిభాగనిమిత్తే అనువిచరణం. ఆరమ్మణే హి భమరస్స
పదుమస్సూపరి అనుపరిబ్బమనం వియ విచారస్స అనువిచారణాకారేన పవత్తి అనుమజ్జనకిచ్చం. విసేసో ఏవ
అధిగంతబ్బతో విసేసాధిగమో, పటిలద్ధో చ సో విసేసాధిగమో చాతి పటి...పే.... గమో, తప్పచ్చయా తంహేతుకా
పటిలద్ధవిసేసాధిగమపచ్చయా పీతి. పీతిమనస్స పీతిసహితచిత్తస్స. పస్సద్ధిసమ్భవతోతి కాయచిత్తపస్సద్ధీనం సంసిజ్జనతో.
“పీతిమనస్స కాయో పస్సమ్భుతీ”తి హి వుత్తం. పస్సద్ధినిమిత్తం పస్సద్ధిహేతుకం సుఖం “పస్సద్ధికాయో సుఖం
వేదియతీ”తి వచనతో. సుఖనిమిత్తా సుఖపచ్చయా ఏకగ్గతా. “సుఖినో చిత్తం సమాధియతీ”తి (దీ. ని. ౧.౪౬౬; అ. ని.
౩.౯౬; ౧౧.౧౨) హి వుత్తం. ఇతి ఝానజ్ఞాని పాతుభవన్తీతి ఏవం ఏతాని వితక్కాదీని ఝానజ్ఞాని తస్మిన్యేవ నిమిత్తే
ఉప్పజ్జన్తి. పఠమజ్ఞానపటిబిమ్మభూతన్తి పఠమజ్ఞానస్స పటిచ్చన్నభూతం. తజ్ఞణజ్ఞోవ
పటిభాగనిమిత్తపటిలాభసమకాలమేవ ఉపచారజ్ఞానమ్మి నిబ్బత్తతి, న నీవరణప్పహానమేవాతి అధిప్పాయో.

వినీలకాదికమ్మట్టానవణ్ణనా

౧౧౮. వినీలకాదీసుపి కమ్మట్టానేసు. లక్ఖణం వుత్తన్తి యం తం నిమిత్తగ్గహణలక్ఖణం వుత్తం. వుత్తనయేనేవాతి
ఉద్దుమాతకే వుత్తనయేనేవ. సహ వినిచ్చయేన, అధిప్పాయేన చాతి సవినిచ్చయాధిప్పాయం. తం సబ్బం లక్ఖణం
వేదితబ్బన్తి సమ్మద్ధో.

కబరకబరవణ్ణని యేభుయ్యేన సబలవణ్ణం. ఉస్సదవసేనాతి రత్తసేతనీలవణ్ణేసు ఉస్సదస్స వణ్ణస్స వసేన.

సన్నిసిన్నని నిచ్చలభావేనేవ సబ్బసో ధిరతం.

చోరాటవియన్తి చోరేహి పరియుట్టితలరణ్ణో. యథ్ఞాతి యస్మిం ఆఘాతనే. ఛిన్నపురిసట్టానేతి ఛిన్నపురిసవన్తే రానే. నానాదిసాయం పతితమ్మీతి ఛిన్నం హుత్వా సరీరస్స ఖణ్ణద్వయం విసుం దిసాసు పతితమ్మి. ఏకావజ్జనేనాతి ఏకసమన్నాహరేన. ఆపాథమాగచ్ఛతీతి ఏకజ్ఞం ఆపాథం ఆగచ్ఛతి. విస్సాసం ఆపజ్జతీతి అజేగుచ్చితం ఉపగచ్ఛేయ్య సేయ్యథాపి ఛవడాహకో. సహజ్ఞా అపరామసనే జిగుచ్ఛా సణ్ణాతియేవాతి ఆహ “కత్తరయట్టియా వా దణ్ణకేన వా...పే.... ఉపనామేతబ్బ”న్తి. విచ్చిద్దకభావపజ్ఞాయనత్తం ఏకజ్ఞలన్తరకరణం. ఉపనామేతబ్బన్తి ఉపనేతబ్బం.

ఖాయితసదిసమేవాతి ఖాయితాసుభసదిసమేవ. అజ్ఞలజ్ఞలన్తరన్తి వివిధం ఖిత్తం సరీరావయవం అజ్ఞలన్తరం అజ్ఞలన్తరం. కత్వా వాతి కత్తరయట్టియా వా దణ్ణకేన వా సయం కత్వా వా.

లద్ధప్పహారానన్తి లద్ధావుధప్పహారానం ముఖతోతి సమ్మన్దో. ముఖతోతి పహారాదిముఖతో. పగ్గరమానకాలేతి లోహితం పగ్గరమానకాలే. లోహితకం లబ్బతీతి యోజనా.

తన్తి పుళవకం. తేసూతి నోణాదిసరీరేసు. అట్టికన్తి అట్టికలసుభం నానప్పకారతో వుత్తన్తి సమ్మన్దో. పురిమనయేనేవాతి పుట్టే ఉద్దుమాతకే వుత్తనయేనేవ.

౧౧౯. తన్తి అట్టికం. న ఉపట్టాతీతి సభావతో న ఉపట్టాతి, పటిక్కూలవసేన న ఉపట్టాతీతి అత్తో. తేనాహ “ఓదాతకసిణసమ్మేదో హోతీ”తి. అట్టికే పరమవయాదిసంలక్షణం న సక్కాతి “లిజ్జన్తి ఇథ హత్థాదీసం నామ”న్తి వుత్తం. అట్టికసజ్ఞలికా పన “అయం దహరస్స, అయం యోబ్బనే రితస్స, అయం అవయవేహి వుద్ధిపత్తిస్సా”తి ఏవం వయవసేన వవత్థపేతుం సక్కుణేయ్యావ, అబ్యాపితాయ పన న గహితన్తి వేదితబ్బం. యదిపి అట్టికసజ్ఞలికాయం సన్ధితో వవత్థాపనం లబ్బతి, అట్టికే పన న లబ్బతీతి తస్స అనియతభావదీపనత్తం కమవిలజ్జనం కత్వా “తస్స తస్స అట్టికో నిన్నట్టానథలట్టానవసేనా”తిఆది వుత్తం. తత్త నిన్నట్టానం నామ అట్టికో వినతప్పదేసో. థలట్టానం ఉన్నతప్పదేసో. ఘటితఘటితట్టానవసేనాతి అనుపగతన్తారుబద్ధానం, ఇతరేసజ్ఞా అజ్ఞామజ్ఞాం సంకిలిట్టసంకిలిట్టట్టానవసేన. అన్తరవసేనాతి అజ్ఞామజ్ఞాస్స అన్తరవసేన, సుసిరవసేన చ. సబ్బత్థేవాతి సకలాయ అట్టిసజ్ఞలికాయ, సబ్బస్మిం వా అట్టికే.

౧౨౦. ఏత్థాతి ఏతస్మిం అట్టికాసుభే. యుజ్జమానవసేన సల్లక్ఖేతబ్బన్తి యం నిమిత్తగ్గహణం యత్థ యుజ్జతి, తం తత్త ఉగ్గణ్ణనత్తం నిమిత్తగ్గహణవసేన ఉపలక్ఖేతబ్బం. సకలాయాతి అనవసేసభాగాయ పరిపుణ్ణావయవాయ. సమ్మజ్జతి నిమిత్తుపట్టానవసేన. తేసూతి అట్టికసజ్ఞలికట్టికేసు. వుత్తం అట్టకథాయం. తన్తి “ఏకసదిసమేవా”తి వచనం. ఏకస్మిం అట్టికే యుత్తన్తి ఇదం యథా వినీలకాదీసు ఉభిన్నం నిమిత్తానం యథారహం వణ్ణవిసేసతో, పరిపుణ్ణాపరిపుణ్ణతో, సవివరావివరతో, చలాచలతో చ విసేసో లబ్బతి, న ఏవమేతస్సాతి కత్వా వుత్తం, న పన సట్టేన సబ్బం విసేసాభావతో. తేనేవాహ “ఏకట్టికేపి చా”తిఆది. తత్త బీభచ్ఛేనాతి సువిభూతలట్టిరూపత్తా అట్టిభావేనేవ విరూపేన. భయానకేనాతి తేనేవ పాకతికసత్తానం భయావహేన. పీతిసోమనస్సజనకేనాతి సణ్ణమట్టభావేన ఉపట్టానతో, భావనాయ చ సవిసేసత్తా పీతియా, సోమనస్సస్స చ ఉప్పాదకేన. తేనేవాహ “ఉపచారావహత్తా”తి.

ఇమస్మిం ఓకాసేతి ఉగ్రహపటిభాగనిమిత్తానం వుత్తట్టానే. ద్వారం దత్వా వాతి “పటిక్కులభావేయేవ దిట్టే నిమిత్తం నామ హోతీ”తి ఏత్తకే ఏవ అట్టత్వా అనన్తరమేవ “దువిధం ఇథ నిమిత్త”న్తిఆదినా ఉగ్రహపటిభాగనిమిత్తాని విభజిత్వా వచనేన యథావుత్తస్స నిమిత్తవిభాగస్స ద్వారం దత్వావ వుత్తం. నిబ్బికప్పన్తి “సుభ”న్తి వికప్పేన నిబ్బికప్పం, అసుభన్తేవాతి అట్టో. విచారేత్వాతి “ఏకస్మిం అట్టికే యుత్త”న్తిఆదినా విచారేత్వా.

మహాతిస్సత్తేరస్సాతి చేతియపబ్బతవాసీమహాతిస్సత్తేరస్స. నిదస్సనానీతి దన్తట్టికమత్తదస్సనేన సకలస్సాపి తస్సా ఇత్తియా సరీరస్స అట్టిసజ్ఞాతభావేన ఉపట్టానాదీని ఏత్త అట్టికకమ్మట్టానే ఉగ్రహపటిభాగనిమిత్తానం విసేసవిభావనాని ఉదాహరణాని.

సుభగుణోతి సవాసనానం కిలేసానం పహీనత్తా సుపరిసుద్ధగుణో. దససతలోచనేనాతి సహస్సక్ఖేన దేవానమిన్దేన. సో హి ఏకాసనేనేవ సహస్సఅత్తానం విచారణసమత్తేన పజ్ఞాచక్షునా సమన్నాగతత్తా “సహస్సక్ఖో”తి వుచ్చతి. ఘతకిత్తితి “యో ధీరో సబ్బధి దన్తో”తిఆదినా (మహావ. ౨౮) అభిత్తుతకిత్తిసద్దో.

పకిణ్ణకకథావణ్ణనా

౧౨౧. ఉజుపటిపక్ఖేన పహీనభావం సన్ధాయాహ “సువిక్ఖమ్మితరాగత్తా”తి. అసుభప్పభేదోతి ఉద్దుమాతకాదిఅసుభవిభాగో. సరీరసభావప్పత్తివసేనాతి సరీరస్స అత్తనో సభావూపగమనవసేన. సరీరఞ్చో వినస్సమానం అజ్ఞారూపేన రితస్స రక్ఖసస్స వియ సభావప్పత్తివసేనేవ వినస్సతి. రాగచరితభేదవసేనాతి రాగచరితవిభాగవసేన. యది సరీరసభావప్పత్తివసేన అయమసుభప్పభేదో వుత్తో, మహాసతిపట్టానాదీసు (దీ. ని. ౨.౩౭౨ ఆదయో; మ. ని. ౧.౧౦౨ ఆదయో) కథం నవప్పభేదోతి? సో సరసతో ఏవ సభావప్పత్తివసేన వుత్తో, అయం పన పరూపక్కమేనాపి. తత్త చ ఇథాగతేసు దససు అసుభేసు ఏకచ్ఛానేవ గహితాని, అట్టికఞ్చ పఞ్చవిధా విభత్తం. తాని చ విపస్సనావసేన, ఇమాని సమథవసేనాతి పాకటోయం భేదోతి.

ఇమేసం పన దస్సనమ్మి అసుభభావసామఞ్ఞేన సతిపి అవిసేసతో రాగచరితానం సప్పాయభావే యం వుత్తం “రాగచరితభేదవసేన చా”తి, తం విభజిత్వా దస్సేతుం “విసేసతో”తిఆది వుత్తం. సూనభావేన సుసణ్ణితమ్మి సరీరం దుస్సణ్ణితమేవ హోతీతి ఉద్దుమాతకసరీరే సణ్ణానవిపత్తిం దీపేతీతి ఆహ “సరీరసణ్ణానవిపత్తిప్పకాసనతో”తి. సణ్ణానసమ్మత్తియం రత్తో సణ్ణానరాగీ, తస్స సప్పాయం సణ్ణానరాగస్స విక్ఖమ్బనుపాయభావతో. కాయో ఏవ కాయవణో, తత్త పటిబద్ధస్స నిస్సితస్స. సుసిరభావప్పకాసనతోతి సుసిరస్స వివరస్స అట్టిభావప్పకాసనతో. సరీరే ఘనభావరాగినోతి సరీరే అజ్ఞపచ్చఙ్గానం ధిరభావం పటిచ్చ ఉప్పజ్జనకరాగవతో. విక్ఖేపప్పకాసనతోతి సోణసిఙ్గాలాదీహి ఇతో చితో చ విక్ఖేపస్స పకాసనతో అజ్ఞపచ్చఙ్గలీలారాగినో సప్పాయం. ఈదిసానం కిర అనవట్టితరూపానం అవయవానం కో లీళావిలాసోతి విరాగసమ్భవతో. సజ్ఞాతభేదవికారప్పకాసనతోతి సజ్ఞాతస్స అజ్ఞపచ్చఙ్గానం సంహతభావస్స సుసమ్మన్దతాయ భేదో ఏవ వికారో సజ్ఞాతభేదవికారో, తస్స పకాసనతో. లోహితం మక్ఖితం హుత్వా పటిక్కులభావో లోహితమక్ఖితపటిక్కులభావో, తస్స పకాసనతో. మమత్తరాగినోతి “మమ అయ”న్తి ఉప్పజ్జనకరాగవతో. దన్తసమ్మత్తిరాగినోతి దన్తసమ్మత్తియం రజ్జనసీలస్స.

కస్మా పనేత్త ఉద్దుమాతకాదికే పరమజ్ఞానమేవ ఉప్పజ్జతి, న దుతియాదీనీతి అనుయోగం మనసి కత్వా ఆహ “యస్మా పనా”తిఆది. అపరిసణ్ణితజలాయాతి సోతవసేన పవత్తియా సమంతతో అట్టితజలాయ అసన్నిసిన్నసలిలాయ. అరిత్తబలేనాతి పాజనదణ్ణబలేన. దుబ్బలతా ఆరమ్మణస్సాతి పటిక్కూలభావేన అత్తని చిత్తం రపేతుం అసమత్తభావో ఆరమ్మణస్స దుబ్బలతా. పటిక్కూలే హి ఆరమ్మణే సరసతో చిత్తం పవత్తితుం న సక్కోతి, అభినిరోపనలక్ఖణేన పన వితక్కేన అభినిరోపియమానమేవ చిత్తం ఏకగ్గతం లభతి. న వినా వితక్కేనాతి వితక్కరహితాని దుతియాదిజ్ఞానాని తత్థ పతిట్టం న లభన్తి. తేనాహ “వితక్కబలేనేనా”తిఆది.

యది పటిక్కూలభావతో ఉద్దుమాతాదిఆరమ్మణే దుతియాదిజ్ఞానాని న పవత్తన్తి, ఏవం సన్తే పరమజ్ఞానేనాపి తత్థ న ఉప్పజ్జితబ్బం. న హి తత్థ పీతినోమనస్సానం సమ్భవో యుత్తోతి చోదనం సన్ధాయాహ “పటిక్కూలేపి చ ఏతస్మి”న్తిఆది. తత్థ ఆనిసంసదస్సావితానీవరణసన్తాపరోగవూపసమానం యథాక్కమం పుప్పచ్చడ్డక, వమనవిరేచనఉపమా యోజేతబ్బా.

౧౨౨. యథాపుత్తకారణేన దసథా వవత్తితమ్మి సభావతో ఏకవిధమేవాతి దస్సేతుం “దసవిధమ్మి చేత”న్తిఆదిం వత్వా స్వాయం సభావో యథా అవిజ్ఞాణకేసు, ఏవం సవిజ్ఞాణకేసుపి లబ్భతేవ. తస్మా తత్థాపి యోనిసోమనసికారవతో భావనా ఇజ్ఞతేవాతి దస్సేన్తో “తదేతం ఇమినా లక్ఖణేనా”తిఆదిమాహ. ఏత్థాతి ఏతస్మిం జీవమానకసరీరే. అలబ్బారేనాతి పటిజగ్గనపుబ్బకేన అలబ్బరణేన. న పజ్ఞాయతి పచురజనస్సాతి అధిప్పాయో. అతిరేకతిసతఅట్టికసముస్సయం దన్తట్టికేహి సద్ధిం, తేహి పన వినా “తిమత్తాని అట్టిసతానీ”తి (విసుద్ధి. ౧.౧౯౦) కాయగతాసతియం వత్తితి. చిద్ధావధిద్ధన్తి ఖుద్ధానుఖుద్ధచిద్ధవన్తం. మేదకథాలికా మేదభరితభాజనం. నిచ్చగ్గరితపగ్గరితన్తి నిచ్చకాలం ఉపరి, హేట్థా చ విస్సవన్తం. వేమత్తన్తి నానత్తం. నానావత్థేహితి నానావత్థేహి వత్థేహి. హిరియా లజ్జాయ కోపనతో వినాసనతో హిరికోపినం, ఉద్ధాపసావమగ్గం. యాథావసరసన్తి యథాభూతం సభావం. యాథావతో రసీయతి జాయతీతి హి రసో, సభావో. రతిన్తి అభిరతిం అభిరుచిం. అత్తసినేహసజ్ఞాతేన రాగేన రత్తా అత్తసినేహరాగరత్తా. విహజ్జమానేనాతి ఇచ్చితాలాభేన విఘాతం ఆపజ్జన్తేన.

కింసుకన్తి పాలిభద్దకం, పలాసోతి కేచి, సిమ్మలీతి అపరే. అతిలోలుపోతి అతివియ లోలసభావో . అదున్తి ఏతం. నన్తి కేసాదిసరీరకోట్టాసం. ముచ్చితాతి మోహితా, ముచ్చాపాపికాయ వా తణ్ణాయ వసేన ముచ్చం పత్తా. సభావన్తి పటిక్కూలభావం.

ఉక్కరూపమోతి ఉద్ధాపసావట్టానసమో, వచ్చకూపసమో వా. చక్ఖుభూతేహితి చక్ఖం పత్తేహి పటిలద్ధపజ్ఞాచక్ఖుకేహి, లోకస్స వా చక్ఖుభూతేహి. అల్లచమ్మపటిచ్చన్నోతి అల్లచమ్మపరియోనద్ధో.

దబ్బజాతికేనాతి ఉత్తరిమనుస్సధమ్మే పటిలద్ధం భబ్బరూపేన. యత్థ యత్థ సరీరే, సరీరస్స వా యత్థ యత్థ కోట్టాసే. నిమిత్తం గహేత్వాతి అసుభాకారస్స సుట్టు సల్లక్ఖణవసేన యథా ఉగ్గహనిమిత్తం ఉప్పజ్జతి, ఏవం ఉగ్గణ్ణనవసేన నిమిత్తం గహేత్వా, ఉగ్గహనిమిత్తం ఉప్పాదేత్వాతి అత్తో. కమ్మట్టానం అప్పనం పాపేతబ్బన్తి యథాలద్ధే ఉగ్గహనిమిత్తే కమ్మం కరోన్తేన పటిభాగనిమిత్తం ఉప్పాదేత్వా ఉపచారజ్ఞానే రితేన తమేవ భావనం ఉస్సుక్కాపేన్తేన అసుభకమ్మట్టానం అప్పనం పాపేతబ్బం. అధిగతప్పవో హి పరమజ్ఞానే రితో తమేవ ఝానం పాదకం కత్వా విపస్సనం ఆరభిత్వా సజ్ఞారే సమ్మసన్తో నచిరస్సేవ సబ్బాసవే ఖోపేతీతి.

అసుభకమ్మటాననిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

ఇతి ఛట్టపరిచ్ఛేదవణ్ణనా.

౭. ఛలనుస్సతినిద్దేసవణ్ణనా

౧. బుద్ధానుస్సతికథావణ్ణనా

౧౨౩. అనుభానంతరస్తి అనుభకమ్మట్టానానంతరం. అనుస్సతీసూతి అనుస్సతికమ్మట్టానేసు. “అను అను సతి అనుస్సతీ”తి ఇమమత్థం దస్సేతుం “పునప్పునం ఉప్పజ్జనతో”తి వత్వా న ఏత్థ అను-సద్దయోగేన సతి-సద్దో అత్థంతరవాచకోతి దస్సేతుం “సతియేవ అనుస్సతీ”తి వుత్తం. తేన నాయమను-సద్దో “ఉపలబ్ధతీ”తిఆదీసు ఉప-సద్దో వియ అనత్థకో, నాపి “సంజ్ఞాననం పజానన”న్తిఆదీసు సం-సద్దాదయో వియ అత్థంతరదీపకోతి దస్సేతి. “పవత్తితబ్బట్టానమ్మియేవ వా పవత్తత్తా”తి ఇమినా చ అనుస్సతియా అనుస్సరితబ్బానురూపతా వుత్తా హోతీతి పవత్తకస్సేవ అనురూపతం దస్సేతుం “కులపుత్తస్స అనురూపా”తి వుత్తం, సద్ధాపబ్బజితస్స వా కులపుత్తస్స. అనురూపతా నామ పవత్తితబ్బట్టానస్స అనురూపతాయ ఏవ హోతీతి పవత్తకస్సేవ అనురూపతా వుత్తా, న ఉభయస్స. అనురూపాతి చ యుత్తాతి అత్థో. బుద్ధస్తి యే గుణే ఉపాదాయ భగవతి “బుద్ధో”తి పఞ్ణత్తి, తే గుణే ఏకజ్ఞం గహేత్వా వుత్తం. తేనాహ “బుద్ధగుణారమ్మణాయ సతియా ఏతమధివచన”న్తి. ఆరబ్బాతి ఆలమ్మిత్వా. ధమ్మన్తి పరియత్తిధమ్మేన సద్ధిం నవవిధమ్మి లోకుత్తరధమ్మం. నను చ నిబ్బానం విసుం కమ్మట్టానభావేన వక్ఖతి? కిఞ్చాపి వక్ఖతి, ధమ్మభావసామఞ్ఞోన పన మగ్గఫలేహి సద్ధిం ఇథ పాళియా సఙ్గహితత్తా తస్సాపి ధమ్మానుస్సతికమ్మట్టానే గహణం దట్టబ్బం, అసఙ్ఖతామతాదిభావేన పన మగ్గఫలేహి విసిట్టతాయ తస్స విసుం కమ్మట్టానభావేన గహణం కతం. సీలానుస్సతిఆదీనం పన తిస్సన్నం అనుస్సతీనం విసుం కమ్మట్టానభావేన గహణం యోగావచరస్స అత్తనో ఏవ సీలస్స చాగస్స సద్ధాదీనఞ్చ అనుస్సతిట్టానభావేన గహేతబ్బత్తా. రూపకాయం గతాతి అత్తనో కరజకాయం ఆరబ్బ ఆరమ్మణకరణవసేన పవత్తా. కాయేతి కాయే విసయభూతే. కోట్టాసనిమిత్తారమ్మణాయాతి కేసాదికోట్టాసేసు పటిక్కులనిమిత్తారమ్మణాయ. ఇతో పురిమాసు సత్తసు అనుస్సతీసు నత్తి నిమిత్తుప్పత్తి, ఇథ అత్థీతి దస్సనత్థం నిమిత్త-గహణం. తథా అస్సాసపస్సాసనిమిత్తారమ్మణాయాతి ఏత్థాపి. ఉపసమన్తి సబ్బసఙ్ఖారూపసమం, నిబ్బానన్తి అత్థో.

౧౨౪. అవేచ్చ బుద్ధగుణే యాథావతో ఇత్వా ఉప్పన్నో పసాదో అవేచ్చప్పసాదో, అరియమగ్గేన ఆగతప్పసాదో, తంసదిసోపి వా యో దిట్టిగతవాతేహి అచలో అసమ్మకమ్మియో, తేన సమన్నాగతేన. తాదిసస్స బుద్ధానుస్సతిభావనా ఇజ్ఞతి, న ఇతరస్స. పతిరూపసేనాసనేతి యథాపుత్తఅత్థారసదోసవజ్జితే పఞ్చజ్ఞసమన్నాగతే సేనాసనే. రహోగతేనాతి రహసి గతేన. తేన కాయవివేకం దస్సేతి. పటిసల్లీనేనాతి నానారమ్మణతో పటిసల్లీనేన, బహిద్ధా పుథుత్తారమ్మణతో పటిక్కుమాపేత్వా కమ్మట్టానే సల్లీనేన, సుసిలిట్టచిత్తేనాతి అత్థో. ఏవన్తి ఇమాయ పాళియా ఆగతనయేన.

సో భగవాతి ఏత్థ సోతి యో సో సమతింస పారమియో పూరేత్వా సబ్బకిలేసే భజ్జేత్వా అనుత్తరం సమ్మాసమ్మోధిం అభిసమ్మద్ధో దేవానం అతిదేవో బ్రహ్మనం అతిబ్రహ్మ లోకనాథో భాగ్యవంతతాదీహి కారణేహి సదేవకే లోకే “భగవా”తి పత్తటకిత్తిసద్ధో, సో. భగవాతి ఇదం సత్థు నామకిత్తనం. తథా హి వుత్తం “భగవాతి నేతం నామం మాతరా కత”న్తిఆది (మహాని. ౧౯౮, ౨౧౦; చూళని. అజితమాణవపుచ్చానిద్దేస ౨). పరతో పన భగవాతి గుణకిత్తనం. అరహన్తిఆదీసు నవసు రానేసు పచ్చేకం ఇతిపి-సద్దం యోజేత్వా బుద్ధగుణా అనుస్సరితబ్బాతి దస్సేన్తో “ఇతిపి అరహం...పి... ఇతిపి భగవాతి అనుస్సరతీ”తి ఆహ. “ఇతిపేతం భూతం ఇతిపేతం తచ్చ”న్తిఆదీసు (దీ. ని. ౧.౬) వియ ఇతి-సద్దో ఆసన్నపచ్చక్షకరణత్తో,

పి-సద్దో సమ్మిణ్ణనత్తో. తేన నేసం బహుభావో దీపితో, తాని చ గుణసల్లక్షణకారణాని భావేన్నేన చిత్తస్స సమ్ముఖీభూతాని కాతబ్బానీతి దస్సేన్తో “ఇమినా చ ఇమినా చ కారణేనాతి వుత్తం హోతి”తి ఆహ.

౧౨౫. దూరతా నామ ఆసన్నతా వియ ఉపాదాయుపాదాయ వుచ్చతీతి పరముక్కుంసగతం దూరభావం దస్సేన్తో “సువిదూరవిదూరే”తి ఆహ, సుట్టు విదూరభావేనేవ విదూరేతి అత్తో. సా పనస్స కిలేసతో దూరతా తేసం సబ్బసో పహీనత్తాతి దస్సేన్తో ఆహ “మగ్గేన కిలేసానం విద్ధంసితత్తా”తి. నను అజ్ఞోసమ్మి ఖీణాసవానం తే పహీనా ఏవాతి అనుయోగం మనసి కత్వా వుత్తం “సవాసనాన”న్తి. న హి భగవంతం రపేత్వా అజ్ఞో సహ వాసనాయ కిలేసే పహాతుం సక్కోన్తి, ఏతేన అజ్ఞోహి అసాధారణం భగవతో అరహత్తన్తి దస్సితం హోతి. కా పనాయం వాసనా నామ? పహీనకిలేసస్సాపి అప్పహీనకిలేసస్స పయోగసదిసపయోగహేతుభూతో కిలేసనిహితో సామత్థియవిసేసో ఆయస్మతో పిలిన్దవచ్చస్స (పారా. ౬౨౧) వసలసముదాచారనిమిత్తం వియ. కథం పన “ఆరకా”తి వుత్తే “కిలేసహీ”తి అయమత్తో లబ్బతీతి? సామజ్ఞజోతనాయ విసేసే అవట్టానతో, విసేసత్థినా చ విసేసస్స అనుపయోజేతబ్బతో, “ఆరకాస్స హోన్తి పాపకా అకుసలా ధమ్మా”తిఆదీని (మ. ని. ౧.౪౩౪) సుత్తపదానేత్త ఉదాహరితబ్బాని. ఆరకాతి చేత్త ఆ-కారస్స రస్సత్తం, క-కారస్స చ హ-కారం, సానుసారం కత్వా నిరుత్తినయేన “అరహ”న్తి పదసిద్ధి వేదితబ్బా. వుత్తమేవత్తం సుఖగ్గహణత్తం “సో తతో ఆరకా నామా”తి గాఢాబన్ధమాహ. తత్త సమజ్ఞానసీలో సమగ్గీ, న సమగ్గితా అసమగ్గితా అసమన్నాగమో అసహవుత్తితా.

౧౨౬. అనత్తచరణేన కిలేసా ఏవ అరయోతి కిలేసారయో. “అరీనం హతత్తా అరిహ”తి వత్తబ్బే నిరుత్తినయేన “అరహ”న్తి వుత్తం.

౧౨౭. యజ్ఞోతం సంసారచక్కున్తి సమ్మన్తో. రథచక్కుస్స నాభి వియ మూలావయవభూతం అన్తో, బహి చ సమవట్టితం అవిజ్ఞాభవత్తణ్ణామయం ద్వయన్తి వుత్తం “అవిజ్ఞాభవత్తణ్ణామయనాభీ”తి. నాభియా, నేమియా చ సమ్మన్దా అరసదిసా పచ్చయఫలభూతేహి అవిజ్ఞాతణ్ణాజరామరణేహి సమ్మన్దా పుజ్ఞాదిసజ్ఞారాతి వుత్తం “పుజ్ఞాదిఅభిసజ్ఞారా”న్తి. తత్త తత్త భవే పరియన్తభావేన పాకటం జరామరణన్తి తం నేమిట్టానియం కత్వా ఆహ “జరామరణనేమీ”తి. యథా చ రథచక్కుపవత్తియా పధానకారణం అక్ఖో, ఏవం సంసారచక్కుపవత్తియా ఆసవసముదయోతి ఆహ “ఆసవసముదయమయేన అక్ఖేన విజ్ఞిత్యా”తి. ఆసవా ఏవ అవిజ్ఞాదీనం కారణత్తా ఆసవసముదయో. యథాహ “ఆసవసముదయా అవిజ్ఞాసముదయో”తి (మ. ని. ౧.౧౦౩). విపాకకటత్తారూపప్పభేదో కామభవాదికో తిభవో ఏవ రథో, తస్మిం తిభవరథే. అత్తనో పచ్చయేహి సమం, సబ్బసో వా ఆదితో పట్టాయ యోజితన్తి సమాయోజితం. ఆదిరహితం కాలం పవత్తతీతి కత్వా అనాదికాలప్పవత్తం.

“ఖన్ధానఞ్చ పటిపాటి, ధాతుఆయతనాన చ;

అబ్బోచ్చిన్నం వత్తమానా, ‘సంసారో’తి పవుచ్చతీ”తి. (దీ. ని. అట్ట. ౨.౯౫ అపసాదనావణ్ణనా; సం. ని. అట్ట.

౨.౨.౬౦; అ. ని. అట్ట. ౨.౪.౧౯౯) –

ఏవం వుత్తసంసారోవ సంసారచక్కుం. అనేనాతి భగవతా. బోధిమణ్ణేతి బోధిసజ్ఞాతస్స జాణస్స మణ్ణభావప్పత్తే రానే, కాలే వా. వీరియపాదేహీతి సంకిలేసవోదానపక్ఖియేసు సన్నిరుమ్భనసన్నిక్ఖిపనకిచ్చతాయ ద్విధా పవత్తేహి అత్తనో వీరియసజ్ఞాతేహి పాదేహి. సీలపథవియన్తి పతిట్ఠట్ఠేన సీలమేవ పథవీ, తస్సం. పతిట్ఠాయాతి సమ్మాదనవసేన పతిట్ఠహిత్వా.

సద్ధాహితేనాతి అనవజ్ఞధమ్మాదానసాధనతో సద్ధావ హత్తో, తేన. కమ్మక్ఖయకరన్తి కాయకమ్మాదిభేదస్స సబ్బస్సపి కమ్మస్స ఖయకరణతో కమ్మక్ఖయకరం. **జాణఫరసు**న్తి సమాధిసిలాయం సునిసితమగ్గజాణఫరసుం గహీత్వా.

౧౨౮. ఏవం “అరానం హతత్తా”తి ఏత్థ వుత్తరభూతే సంసారం చక్కం వియ చక్కన్తి గహీత్వా అత్థయోజనం కత్వా ఇదాని పటిచ్చసముప్పాదదేసనాక్కమేనపి తం దస్సేతుం “అథ వా”తిఆది వుత్తం. తత్థ అనమతగ్గం సంసారవట్టన్తి అను అను అమతగ్గం అవిజ్ఞాతకోటికం సంసారమణ్డలం. సేసా దస ధమ్మా సజ్ఞారాదయో జాతిపరియోసానా అరా. కథం? నాభియా అవిజ్ఞాయ మూలతో, నేమియా జరామరణేన అన్తతో సమ్మన్దత్తాతి దస్సేన్తో ఆహ “అవిజ్ఞామూలకత్తా జరామరణపరియన్తత్తా చా”తి. దుక్ఖాదీసూతి దుక్ఖసముదయనిరోధమగ్గేసు. తత్థ దుక్ఖే అజ్ఞాణం తదన్తోగధత్తా, తప్పటిచ్చాదనతో చ, సేసేసు పటిచ్చాదనతోవ. దుక్ఖన్తి చేత్థ దుక్ఖం అరియసచ్చం అధిప్పేతన్తి తం కామభవాదివసేన తిథా భిన్దిత్వా తథా తప్పటిచ్చాదికం అవిజ్ఞం, అవిజ్ఞాదిపచ్చయే తేసు భవేసు సజ్ఞారాదికే చ పటిపాటియా దస్సేన్తో “కామభవే చ అవిజ్ఞా”తిఆదిమాహ. తత్థ కామభవే అవిజ్ఞాతి కామభవే ఆదీనవప్పటిచ్చాదికా అవిజ్ఞా. రూపభవే అరూపభవే అవిజ్ఞాతి ఏత్థాపి ఏసేవ నయో. కామభవే సజ్ఞారానన్తి కామభూమిపరియాపన్నానం సజ్ఞారానం, కామభవే వా నిప్పాదేతల్పా యే సజ్ఞారా, తేసం కామభవూపపత్తినిబ్బత్తకసజ్ఞారానన్తి అత్తో. పచ్చయో హోతీతి పుజ్ఞాభిసజ్ఞారానం తావ ఆరమ్మణపచ్చయేన చేవ ఉపనిస్సయపచ్చయేన చాతి ద్విధా పచ్చయో హోతి. అపుజ్ఞాభిసజ్ఞారేసు సహజాతస్స సహజాతాదివసేన , అసహజాతస్స అనన్తరసమనన్తరాదివసేన, నానన్తరస్స పన ఆరమ్మణవసేన చేవ ఉపనిస్సయవసేన చ పచ్చయో హోతి. అరూపభవే సజ్ఞారానన్తి ఆనేజ్ఞాభిసజ్ఞారానం . పచ్చయో హోతి ఉపనిస్సయవసేనేవ. ఇమస్మిం పనత్థే ఏత్థ విత్థారియమానే అతిప్పపఞ్చో హోతి, సయమేవ చ పరతో ఆగమిస్సతీతి న నం విత్థారయామ.

తిణ్ణం ఆయతనానన్తి చక్ఖుసోతమనాయతనానం. ఏకస్సాయతనస్సాతి మనాయతనస్స. ఇమినా నయేన పస్సాదీనమ్మి విభాగో వేదితబ్బో. తత్థ తత్థ సా సా తత్థాతి రూపతత్థాదిభేదా తత్థ తత్థ కామభవాదీసు ఉప్పజ్జనకా తత్థా.

తత్థాదిమూలికా కథా అతిసంఖితాతి తం, ఉపాదానభవే చ విభజిత్వా విత్థారేత్వా దస్సేతుం “కథ”న్తిఆది వుత్తం. తత్థ “కామే పరిభుజ్జోస్సామీ”తి ఇమినా కామతత్థాపవత్తిమాహ. తథా “సగ్గసమ్మత్తిం అనుభవిస్సామీ”తిఆదిహి. సా పన తత్థా యస్మా భుసమాదానవసేన పవత్తమానా కాముపాదానం నామ హోతి, తస్మా వుత్తం “కాముపాదానపచ్చయా”తి. తథేవాతి కాముపాదానపచ్చయా ఏవ.

బ్రహ్మలోకసమ్మత్తిన్తి రూపీబ్రహ్మలోకే సమ్మత్తిం. “సబ్బేపి తేభూమకా ధమ్మా కామనీయత్థేన కామా”తి (మహాని. ౧; చూళని. అజితమాణవపుచ్చానిద్దేస ౮ థోక విసదిసం) వచనతో భవరాగోపి కాముపాదానమేవాతి కత్వా “కాముపాదానపచ్చయా ఏవ మేత్తం భావేతీ”తిఆది వుత్తం. సేసుపాదానమూలికాసుపీతి ఏత్థాయం యోజనా – ఇధేకచ్చో “నత్తి పరో లోకో”తి నత్తికదిట్టిం గణ్ఠాతి, సో దిట్టుపాదానపచ్చయా కాయేన దుచ్చరితం చరతీతిఆది వుత్తనయేన యోజేతల్పం. అపరో “అసుకస్మిం సమ్మత్తిభవే అత్తా ఉచ్చిజ్జతీ”తి ఉచ్చేదదిట్టిం గణ్ఠాతి, సో తత్తూపపత్తియా కాయేన సుచరితం చరతీతిఆది వుత్తనయేనేవ యోజేతల్పం. అపరో “రూపీ మనోమయో హుత్వా అత్తా ఉచ్చిజ్జతీ”తి రూపూపపత్తియా మగ్గం భావేతి. భావనాపారిపూరియాతి సల్పం వుత్తనయేనేవ వేదితల్పం. అపరో “అరూపభవే ఉప్పజ్జిత్వా అత్తా ఉచ్చిజ్జతీ”తి అరూపూపపత్తియా మగ్గం భావేతి. భావనాపారిపూరియాతి సల్పం వుత్తనయేనేవ వేదితల్పం. ఏతాహియేవ అత్తవాదుపాదానమూలికాపి యోజనా సంవణ్ణితాతి దట్టల్పం. ఏవం దిట్టధమ్మనిబ్బానవాదవసేనాపి యోజనా

వేదితబ్బా. అపరో “సీలేన సుద్ధీ”తి “అసుద్ధిమగ్గం సుద్ధిమగ్గో”తి పరామసన్తో సీలబ్బతుపాదానపచ్చయా కాయేన దుచ్చరితం చరతీతిఆదినా సబ్బం వుత్తనయేనేవ యోజేతబ్బం.

ఇదాని య్యాయం సంసారచక్రం దస్సేన్నేన “కామభవే అవిజ్ఞా కామభవే సజ్ఞారానం పచ్చయో హోతి”తిఆదినా అవిజ్ఞాదీనం పచ్చయభావో, సజ్ఞారాదీనం పచ్చయుప్పన్నభావో చ దస్సితో, తమేవ పటిసమ్మిదామగ్గపాళిం ఆనేత్వా నిగమనవసేన దస్సేన్నో “ఏవం అయ”న్తిఆదిమాహ. తత్త యథా సజ్ఞారా హేతునిబ్బత్తా, ఏవం అవిజ్ఞాపి కామాసవాదినా సహేతుకా ఏవాతి ఆహ “ఉభోపేతే హేతుసముప్పన్నా”తి. పచ్చయపరిగ్గహేతి నామరూపస్స పచ్చయానం అవిజ్ఞాదీనం పరిచ్ఛిజ్జ గహణే, నిప్పాదేతబ్బే భుమ్మం. పజ్ఞాతి కజ్ఞావితరణవిసుద్ధిసజ్ఞాతా పకారతో జాననా. ధమ్మట్టితిజ్ఞాణన్ని పటిచ్చసముప్పాదావబోధో. ఇదజ్ఞా ధమ్మట్టితిజ్ఞాణం యస్మా అద్ధాత్తయే కజ్ఞామలవితరణవసేన పవత్తతి, తస్మా “అతీతమ్మి అద్ధాన”న్తిఆది వుత్తం. ఏతేనేవ నయేనాతి ఏతేన “అవిజ్ఞా హేతు”తిఆదినా అవిజ్ఞాయం వుత్తేన నయేన. “సజ్ఞారా హేతు, విజ్ఞాణం హేతుసముప్పన్న”న్తిఆదినా (పటి. మ. ౧.౪౬) సబ్బపదాని విత్థారేతబ్బాని.

సంఖిప్పన్ని ఏత్త అవిజ్ఞాదయో, విజ్ఞాణాదయో చాతి సజ్ఞేవో, హేతు, విపాకో చ. హేతు విపాకోతి వా సంఖిప్పతీతి సజ్ఞేవో, అవిజ్ఞాదయో విజ్ఞాణాదయో చ. సజ్ఞేపభావసామజ్ఞాన పన ఏకవచనం కతన్ని దట్టబ్బం. తే పన సజ్ఞేపా అతీతే హేతు, ఏతరహి విపాకో, ఏతరహి హేతు, ఆయతిం విపాకోతి ఏవం కాలవిభాగేన చత్తారో జాతా. తేనాహ “పురిమసజ్ఞేవో చేత్త అతీతో అద్ధా”తిఆది. సజ్ఞేప-సద్ధో వా భాగాధివచనన్ని అతీతో హేతుభాగో పరమో సజ్ఞేవో. ఏస నయో సేసేసుపి. తణ్ణపాదానభవా గహితావ హోన్తి కిలేసకమ్మభావసామజ్ఞాతో, తేహి వినా అవిజ్ఞాసజ్ఞారానం సకిచ్చాకరణతో చ. కమ్మం తణ్ణా చ తస్స సహకారీకారణం హుత్వా వట్టనత్థేన కమ్మవట్టం.

విజ్ఞాణనామరూపసళాయతనఫస్సవేదనానం జాతిజరాభజ్ఞావత్థా “జాతిజరామరణ”న్ని వుత్తాతి ఆహ “జాతిజరామరణాపదేసేన విజ్ఞాణాదీనం నిద్దిట్టత్తా”తి. ఇమేతి విజ్ఞాణాదయో. ఆయతిం విపాకవట్టం పచ్చుప్పన్నహేతుతో భావీనం అనాగతానం గహితత్తా. తేతి అవిజ్ఞాదయో. ఆకారతోతి సరూపతో అవుత్తాపి తస్మిం తస్మిం సజ్ఞహే ఆకిరీయన్ని అవిజ్ఞాసజ్ఞారాదిగ్గహణేహి పకాసీయన్తీతి ఆకారా, అతీతహేతుఆదీనం వా పకారా ఆకారా, తతో ఆకారతో. వీసతివిధా హోన్తి అతీతేహేతుపజ్ఞాకాదిభేదతో.

సజ్ఞారవిజ్ఞాణానం అన్తరా ఏకో సన్ధీతి హేతుతో ఫలస్స అవిచ్ఛేదప్పవత్తిభావతో హేతుఫలసమ్మన్దభూతో ఏకో సన్ధి. తథా భవజాతీనమన్తరా. వేదనాతణ్ణానమన్తరా పన ఫలతో హేతునో అవిచ్ఛేదప్పవత్తిభావతో ఫలహేతుసమ్మన్దభూతో ఏకో సన్ధి. ఫలభూతోపి హి ధమ్మో అజ్ఞాస్స హేతుసభావస్స ధమ్మస్స పచ్చయో హోతీతి.

ఇతీతి వుత్తప్పకారపరామసనం. తేనాహ “చతుసజ్ఞేప”న్తిఆది. సబ్బాకారతోతి ఇధ వుత్తేహి, అవుత్తేహి చ పటిచ్చసముప్పాదవిభజ్జే (విభ. ౨౨౦ ఆదయో), అనన్తనయసమన్తపట్టానాదీసు చ ఆగతేహి సబ్బేహి ఆకారేహి. జానాతీతి అవబుజ్జతి. పస్సతీతి దస్సనభూతేన జ్ఞాణచక్షునా పచ్చక్షతో పస్సతి. అజ్ఞాతి పటివిజ్ఞతీతి తేసంయేవ వేవచనం. తన్ని తం జాననం. జాతట్టేనాతి యథాసభావతో జాననట్టేన. పజాననట్టేనాతి అనిచ్ఛాదీహి పకారేహి పటివిజ్ఞనట్టేన.

ఇదాని యదత్థమిదం భవచక్రం ఇధానీతం, తం దస్సేతుం “ఇమినా”తిఆది వుత్తం. తత్త తే ధమ్మేతి తే అవిజ్ఞాదికే ధమ్మే. యథాభూతం ఇత్వాతి మహావజిరజాణేన యాథావతో జానిత్వా. నిబ్బిన్దన్తో బలవవిపస్సనాయ విరజ్జన్తో విముచ్చన్తో అరియమగ్గహి అరే హనీతి యోజనా. తత్త యదా భగవా విరజ్జతి విముచ్చతి, తదా అరే హనతి నామ. తతో పరం పన అభిసమ్ముద్ధక్ఖణం గహేత్వా వుత్తం “హని విహని విద్ధంసీసీ”తి.

౧౨౯. చక్రవత్తిసో అచేతనే చక్రరతనే ఉప్పన్నే తత్తేవ లోకో పూజం కరోతి, అజ్ఞాత్త పూజావిసీసా పచ్చిజ్జన్తి, కిమిజ్ఞం పన సమ్మాసమ్ముద్ధే ఉప్పన్నేతి దస్సన్తో “ఉప్పన్నే తథాగతే”తిఆదిమాహ. కో పన వాదో అజ్ఞోసం పూజావిసీసానన్తి యథావుత్తతో అజ్ఞోసం అమహేసక్ఖేహి దేవమనుస్సహి కరియమానానం నాతిఉళారానం పూజావిసీసానం అరహభావే కా నామ కథా. అత్థానురూపన్తి అరహత్తత్తస్స అనురూపం అన్వత్తం.

౧౩౦. అసిలోకభయేనాతి అకిత్తిభయేన. రహో పాపం కరోన్తి “మా నం కోచి జిజ్ఞా”తి ఏస భగవా న కదాచి కరోతి పాపహేతూనం బోధిమణ్ణే ఏవ సుప్పహీనత్తా. అపరో నయో – ఆరకాతి అరహం, సువిదురభావతోఇచ్చేవ అత్తో. కుతో పన సువిదురభావతోతి? యే అభావితకాయా అభావితసీలా అభావితచిత్తా అభావితపజ్ఞా, తతో ఏవ అప్పహీనరాగదోసమోహా అరియధమ్మస్స అకోవిదా అరియధమ్మే అవిసీతా అరియధమ్మస్స అదస్సావినో అప్పటిపన్నా మిచ్ఛాపటిపన్నా చ, తతో సువిదురభావతో. వుత్తజ్ఞోతం భగవతా –

“సజ్ఞాటికణ్ఠేదేపి మే, భిక్ఖవే, భిక్ఖు గహేత్వా పిట్టితో పిట్టితో అనుబద్ధో అస్స పాదే పాదం నిక్ఖిపన్తో, సో చ హోతి అభిజ్ఞాలు కామేసు తిబ్బసారాగో బ్యాపన్నచిత్తో పదుట్టమనసజ్ఞప్పో ముట్టస్సతి అసమ్మజానో అసమాహితో విబ్బన్దచిత్తో పాకతిన్ద్రియో. అథ ఖో సో ఆరకావ మయ్ఘం, అహఞ్చ తస్స. తం కిస్స హేతు? ధమ్మం హి సో, భిక్ఖవే, భిక్ఖు న పస్సతి, ధమ్మం అపస్సన్తో మం న పస్సతీ”తి (ఇతివృ. ౯౨).

యథావుత్తపుగ్గలా హి సచేపి సాయం పాతం సత్తు సన్తికావచరావ సియుం, న తే తావతా “సత్తు సన్తికా”తి వత్తబ్బా, తథా సత్థాపి నేసం. ఇతి అసప్పూరిసానం ఆరకా దూరేతి అరహం.

“సమ్మా న పటిపజ్జన్తి, యే నిహీనాసయా నరా;
ఆరకా తేహి భగవా, దూరే తేనారహం మతో”తి.

తథా ఆరకాతి అరహం, ఆసన్నభావతోతి అత్తో. కుతో పన ఆసన్నభావతోతి? యే భావితకాయా భావితసీలా భావితచిత్తా భావితపజ్ఞా, తతో ఏవ పహీనరాగదోసమోహా అరియధమ్మస్స అకోవిదా అరియధమ్మే సువిసీతా అరియధమ్మస్స దస్సావినో సమ్మాపటిపన్నా, తతో ఆసన్నభావతో. వుత్తమ్మి చేతం భగవతా –

“యోజనసతే చేపి మే, భిక్ఖవే, భిక్ఖు విహరేయ్య, సో చ హోతి అనభిజ్ఞాలు కామేసు న తిబ్బసారాగో అబ్యాపన్నచిత్తో అప్పదుట్టమనసజ్ఞప్పో ఉపట్టితస్సతి సమ్మజానో సమాహితో ఏకగ్గచిత్తో సంవుత్తిన్ద్రియో. అథ ఖో సో సన్తికేవ మయ్ఘం, అహఞ్చ తస్స. తం కిస్స హేతు? ధమ్మం హి సో, భిక్ఖవే, భిక్ఖు పస్సతి, ధమ్మం పస్సన్తో మం పస్సతీ”తి (ఇతివృ. ౯౨).

తథారూపా హి పుగ్గలా సత్త్వ యోజనసహస్సంతరికాపి హోన్తి, న తావతా తే “సత్త్వ దూరచారిణో”తి వత్తబ్బా, తథా సత్థాపి నేసం. ఇతి సప్పురిసానం ఆరకా ఆసన్నేతి అరహం.

యే సమ్మా పటిపజ్జన్తి, సుప్పణీతాధిముత్తికా;
ఆరకా తేహి ఆసన్నే, తేనాపి అరహం జినో.

యే ఇమే రాగాదయో పాపధమ్మా యస్మిం సంతానే ఉప్పజ్జన్తి, తస్య దిట్టధమ్మికమ్మి సమ్మరాయికమ్మి అనత్తం ఆవహన్తి. నిబ్బానగామినియా పటిపదాయ ఏకంసేనేవ ఉజ్జవిపచ్చనీకభూతా చ, తే అత్తహితం, పరహితం, పరిపూరేతుం సమ్మా పటిపజ్జన్తేహి సాధూహి దూరతో రహితబ్బా పరిచ్ఛజితబ్బా పహతబ్బాతి రహో నామ, తే చ యస్మా భగవతో బోధిమూలేయేవ అరియమగ్గేన సబ్బసో పహీనా సముచ్చిన్నా. యథాహ -

“తథాగతస్స ఖో, బ్రాహ్మణ, రాగో పహీనో దోసో మోహో, సబ్బేపి పాపకా అకుసలా ధమ్మా పహీనా ఉచ్చిన్నమూలా తాలావత్థుకతా అనభావంకతా ఆయతిం అనుప్పాదధమ్మా”తి (పారా. ౯-౧౦ అత్థతో సమానం).

తస్మా సబ్బసో న సన్తి ఏతస్స రహతి అరహోతి వత్తబ్బే ఓకారస్స సానుసారం అ-కారాదేసం కత్వా “అరహ”న్తి వుత్తం.

పాపధమ్మా రహో నామ, సాధూహి రహితబ్బతో;
తేసం సుట్టు పహీనత్తా, భగవా అరహం మతో.

యే తే సబ్బసో పరిజ్ఞాతక్ఖన్ధా పహీనకిలేసా భావితమగ్గా సచ్చికతనిరోధా అరహంతో ఖీణాసవా, యే చ సేక్ఖా అప్పత్తమానసా అనుత్తరం యోగక్ఖేమం పత్తయమానా విహరన్తి, యే చ పరిసుద్ధపయోగా కల్యాణజ్ఞాసయా సద్ధాసీలసుతాదిగుణసమ్మన్నా పుగ్గలా, తేహి న రహితబ్బో న పరిచ్ఛజితబ్బో, తే చ భగవతాతి అరహం. తథా హి అరియపుగ్గలా సత్థారా దిట్టధమ్మస్స పచ్చక్ఖకరణతో సత్త్వ ధమ్మసరీరేన అవిరహితా ఏవ హోన్తి. యథాహ ఆయస్మా పిజ్జియో -

“పస్సామి నం మనసా చక్ఖనావ,
రత్తిన్దివం బ్రాహ్మణ అప్పమత్తో;
నమస్సమానో వివసేమి రత్తిం,
తేనేవ మజ్ఞామి అవిప్పవాసం.

“సద్ధా చ పీతి చ మనో సతి చ,
నాపేన్తిమే గోతమసాసనమ్మా;
యం యం దిసం వజతి భూరిపజ్ఞో,
స తేన తేనేవ నతోహమస్మీ”తి. (సు. ని. ౧౧౪౮-౧౧౪౯);

తేనేవ చ తే అజ్ఞాం సత్థారం న ఉద్దిసన్తి. యథాహ -

“అట్టానమేతం, భిక్షవే, అనవకాసో, యం దిట్టిసమ్మన్నో పుగ్గలో అజ్ఞాం సత్థారం ఉద్ధిసేయ్యాతి నేతం రానం విజ్ఞతీ”తి (మ. ని. ౩.౧౨౮; అ. ని. ౧.౨౭౬).

కల్యాణపుణ్యజ్ఞనాపి యేభుయ్యేన సత్థరి నిచ్చలసద్ధా ఏవ హోన్తి. ఇతి సుప్పటిపన్నేహి పురిసవిసేసేహి అవిరహితబ్బతో, తేసజ్ఞా అవిరహనతో న సన్తి ఏతస్స రహో పరిచ్చజనకా, నత్తి వా ఏతస్స రహో సాధూహి పరిచ్చజితబ్బతాతి అరహం.

“యే సచ్చికతసద్ధమ్మా, అరియా సుద్ధగోచరా;
న తేహి రహితో హోతి, నాథో తేనారహం మతో”తి.

రహోతి చ గమనం వుచ్చతి, భగవతో చ నానాగతీసు పరిబ్బమనసజ్ఞాతం సంసారే గమనం నత్తి కమ్మక్ఖయకరేన అరియమగ్గేన బోధిమూలేయేవ సబ్బసో ససమ్మారస్స కమ్మవట్టస్స విద్ధంసితత్తా. యథాహ -

“యేన దేవూపపత్యస్స, గన్ధట్ఠో వా విహజ్ఞమో;
యక్ఖత్తం యేన గచ్ఛేయ్యం, మనుస్సత్తజ్ఞా అబ్బజే;
తే మయ్ఘం ఆసవా ఖీణా, విద్ధస్తా వినళీకతా”తి. (అ. ని. ౪.౩౬);

ఏవం నత్తి ఏతస్స రహోగమనం గతీసు పచ్చాజాతీతిపి అరహం.

రహో వా గమనం యస్స, సంసారే నత్తి సబ్బసో;
పహీనజాతిమరణో, అరహం సుగతో మతో.

పాసంసత్తా వా భగవా అరహం. అక్ఖరచిన్తకా హి పసంసాయం అరహ-సద్ధం వణ్ణేన్తి. పాసంసభావో చ భగవతో అనజ్ఞాసాధారణో యథాభుచ్చగుణాధిగతో సదేవకే లోకే సుప్పతిట్ఠితో. తథా హేస అనుత్తరేన సీలేన అనుత్తరేన సమాధినా అనుత్తరాయ పజ్ఞాయ అనుత్తరాయ విముత్తియా అసమో అసమసమో అప్పటిమో అప్పటిభాగో అప్పటిపుగ్గలోతి ఏవం తస్మిం తస్మిం గుణే విభజిత్యా వుచ్చమానే పణ్ణితపురిసేహి దేవేహి బ్రహ్మహి భగవతా వా పన పరియోసాపేతుం అసక్కుణ్ణేయ్యరూపో. ఇతి పాసంసత్తాపి భగవా అరహం.

గుణేహి సదిసో నత్తి, యస్మా లోకే సదేవకే;
తస్మా పాసంసియత్తాపి, అరహం ద్విపదుత్తమో.

ఏవం సబ్బథాపి -

“ఆరకా మన్దబుద్ధీనం, ఆరకా చ విజానతం;
రహానం సుప్పహీనత్తా, విదూనమరహేయ్యతో;
భవేసు చ రహాభావా, పాసంసా అరహం జినో”తి.

౧౩౧. సమ్మాతి అవిపరీతం. సామన్తి సయమేవ. సమ్మద్ధోతి హి ఏత్థ సం-సద్ధో “సయ”న్తి ఏతస్స అత్థస్స బోధకో దట్టబ్బో. సబ్బధమ్మానన్తి అనవసేసానం శోయ్యధమ్మానం. కథం పనేత్థ సబ్బధమ్మావబోధో లబ్బతీతి? ఏకదేసస్స అగ్గహణతో. పదేసగ్గహణే హి అసతి గహేతబ్బస్స నిప్పదేసతావ విజ్ఞాయతి యథా “దిక్ఖితో న దదాతీ”తి. ఏవశ్చ కత్వా అత్థవిసేసానపేక్షా కత్తరి ఏవ బుద్ధసద్ధసిద్ధి వేదితబ్బా కమ్మవచనిచ్చాయ అభావతో. “సమ్మా సామం బుద్ధత్తా సమ్మాసమ్మద్ధో”తి ఏత్తకమేవ హి ఇథ సద్ధతో లబ్బతి, “సబ్బధమ్మాన”న్తి పన అత్థతో లబ్బమానం గహేత్వా వుత్తం. న హి బుజ్జనకీరియా అవిసయా యుజ్జతి.

ఇదాని తస్మా విసయం “సబ్బధమ్మే”తి సామజ్ఞతో వుత్తం విభజిత్వా దస్సేతుం “అభిజ్ఞోయ్యే ధమ్మే”తిఆది వుత్తం. తత్థ అభిజ్ఞోయ్యేతి అభివిసిత్థేన ఇాణేన జానితబ్బే. కే పన తేతి? చతుసచ్చధమ్మే. అభిజ్ఞోయ్యతో బుద్ధోతి అభిజ్ఞోయ్యభావతో బుజ్జి. పుబ్బభాగే విపస్సనాపజ్ఞాయ, అధిగమక్ఖణే మగ్గపజ్ఞాయ, అపరభాగే సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణాదీహి అజ్ఞాసీతి అత్థో. ఇతో పరేసుపి ఏసేవ నయో. పరిజ్ఞోయ్యే ధమ్మేతి దుక్ఖం అరియసచ్చమాహ. పహోతబ్బేతి సముదయపక్షియే. సచ్చికాతబ్బేతి నిబ్బానం సన్ధాయాహ. బహువచననిద్దేసో పన సోపాదిసేసాదికం పరియాయసిద్ధం భేదం గహేత్వా కతో, ఉద్దేసో వా అయం చతుసచ్చధమ్మానన్తి. తథా హి వక్ఖతి “చక్ఖం దుక్ఖసచ్చ”న్తిఆది. ఉద్దేసో చ అవినిచ్చితత్థపరిచ్ఛేదస్స ధమ్మస్స వసేన కరీయతి. ఉద్దేసేన హి ఉద్ధిసియమానానం ధమ్మానం అత్థితామత్తం వుచ్చతి, న పరిచ్ఛేదోతి అపరిచ్ఛేదేన బహువచనేన వుత్తం యథా “అప్పచ్చయా ధమ్మా, అసజ్జతా ధమ్మా”తి (ధ. సం. దుకమాతికా ౭-౮). సచ్చికాతబ్బేతి వా ఫలవిముత్తీనమ్పి గహణం, న నిబ్బానస్సేవాతి బహువచననిద్దేసో కతో. ఏవశ్చ భావేతబ్బేతి ఏత్థ ఝానానమ్పి గహణం దట్టబ్బం.

గాఢాయం భావేతబ్బజ్ఞాతి ఏత్థ చ-సద్ధో అవుత్తసముచ్చయత్తో, తేన సచ్చికాతబ్బస్స గహణం వేదితబ్బం. తస్మా బుద్ధోస్మీతి యస్మా చత్తారి సచ్చాని మయా బుద్ధాని, సచ్చవినిముత్తజ్చ కిశ్చి శోయ్యం నత్తి, తస్మా సబ్బమ్పి శోయ్యం బుద్ధోస్మీ, అబ్బజ్ఞాసీన్తి అత్థో.

౧౩౨. ఏవం సచ్చవసేన సామజ్ఞతో వుత్తమత్తం ద్వారారమ్మణేహి సద్ధిం ద్వారప్పవత్తధమ్మేహి, ఖడ్గాదీహి చ సచ్చవసేనేవ విభజిత్వా దస్సేతుం “అపి చా”తిఆది ఆరద్ధం. తత్థ మూలకారణభావేనాతి సంతేసుపి అవిజ్ఞాదీసు అజ్ఞోసు కారణేసు తేసమ్పి మూలభూతకారణభావేన. తత్థా హి కమ్మస్స విచిత్తభావహేతుతో, సహాయభావూపగమనతో చ దుక్ఖవిచిత్తతాయ పధానకారణం. సముత్థాపికాతి ఉప్పాదికా. పురిమతత్థాతి పురిమభవసిద్ధా తత్థా. ఉభిన్నన్తి చక్కుస్స , తంసముదయస్స చ. అప్పవత్తీతి అప్పవత్తినిమిత్తం. నిరోధపజాననాతి సచ్చికిరియాభిసమయవసేన నిరోధస్స పటివిజ్ఞానా. ఏకేకపదుద్ధారేనాతి “చక్ఖం చక్ఖసముదయో”తిఆదినా ఏకేకకోట్టాసనిద్ధారణేన . తత్థాయపి పరిజ్ఞోయ్యభావసబ్బావతో, ఉపాదానక్ఖన్ధన్తోగధత్తా చ దుక్ఖసచ్చసగ్గహం దస్సేతుం “రూపతత్థాదయో ఛ తత్థాకాయా”తి వుత్తం.

కసిణానీతి కసిణజ్ఞానాని. ద్వత్తింసాకారాతి ద్వత్తింస కోట్టాసా, తదారమ్మణజ్ఞానాని చ. నవ భవాతి కామభవాదయో తయో, సజ్ఞోభవాదయో తయో, ఏకవోకారభవాదయో తయోతి నవ భవా. చత్తారి ఝానానీతి అగ్గహేతారమ్మణవిసేసాని చత్తారి రూపావచరజ్ఞానాని, విపాకజ్ఞానానం వా ఏతం గహణం. ఏత్థ చ కుసలధమ్మానం ఉపనిస్సయభూతా తత్థా సముత్థాపికా పురిమతత్థాతి వేదితబ్బా. కిరియధమ్మానం పన యత్థ తే తస్స అత్తభావస్స కారణభూతా.

అనుబుద్ధీతి బుజ్జితబ్బధమ్మస్స అనురూపతో బుద్ధో. తేనాతి తస్మా. యస్మా సామజ్ఞతో, విసేసతో చ ఏకేకపదుద్ధారేన సబ్బధమ్మే బుద్ధో, తస్మా వుత్తం. కిన్ని ఆహ “సమ్మా సామజ్ఞ సబ్బధమ్మానం బుద్ధత్తా”తి, సబ్బస్సపి జోయ్యస్స సబ్బాకారతో అవిపరీతం సయమేవ అభిసమ్మద్ధత్తాతి అత్తో. ఇమినాస్స పరోపదేసరహితస్స సబ్బాకారేన సబ్బధమ్మావబోధనసమత్తస్స ఆకట్టప్పటిబద్ధవుత్తినే అనావరణజాణసజ్ఞాతస్స సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణస్స అధిగమో దస్సితో.

నను చ సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణతో అజ్ఞం అనావరణజాణం, అజ్ఞాథా “చ అసాధారణజాణాని బుద్ధజాణానీ”తి (పటి. మ. మాతికా ౧.౭౩) వచనం విరుజ్ఞేయ్యాతి? న విరుజ్ఞతి, విసయపవత్తిభేదవసేన అజ్ఞోహి అసాధారణభావదస్సనత్తం ఏకస్సేవ జాణస్స ద్వితీయా వుత్తత్తా. ఏకమేవ హి తం జాణం అనవసేససజ్ఞతాసజ్ఞతసమ్ముతిధమ్మవిసయతాయ సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణం, తత్త చ ఆవరణభావతో నిస్సజ్గచారముపాదాయ “అనావరణజాణ”ని వుత్తం. యథాహ పటిసమ్మిదాయం “సబ్బం సజ్ఞతమసజ్ఞతం అనవసేసం జానాతీతి సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణం, తత్త ఆవరణం నత్తీతి అనావరణజాణ”నిఆది (పటి. మ. ౧.౧౧౯). తస్మా నత్తి నేసం అత్తతో భేదో, ఏకస్తేన చేతం ఏవమిచ్చితబ్బం. అజ్ఞాథా సబ్బజ్ఞాతానావరణజాణానం సాధారణతా, అసబ్బధమ్మారమ్మణతా చ ఆపజ్ఞేయ్య. న హి భగవతో జాణస్స అణుమత్తమ్మి ఆవరణం అత్తి, అనావరణజాణస్స చ అసబ్బధమ్మారమ్మణభావే యత్త తం న పవత్తతి, తత్తావరణసబ్బావతో అనావరణభావోయేవ న సియా. అథ వా పన హోతు అజ్ఞామేవ అనావరణజాణం సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణతో, ఇథ పన సబ్బత్త అప్పటిహతవుత్తితాయ అనావరణజాణని సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణమేవ అధిప్పేతం. తస్స చాధిగమేన భగవా “సబ్బజ్ఞా, సబ్బవిదూ, సమ్మాసమ్మద్ధో”తి చ వుచ్చతి న సకింయేవ సబ్బధమ్మావబోధతో. తథా చ వుత్తం పటిసమ్మిదాయం (పటి. మ. ౧.౧౬౨) “విమోక్షన్తికమేతం బుద్ధానం భగవంతానం బోధియా మూలే సహ సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణస్స పటిలాభా సచ్చికా పజ్ఞాత్తి యదిదం “బుద్ధో”తి. సబ్బధమ్మావబోధనసమత్తజాణసమధిగమేన హి భగవతో సంతానే అనవసేసధమ్మే పటివిజ్ఞితుం సమత్తతా అహోసీతి.

ఏత్థాహ - కిం పనిదం జాణం పవత్తమానం సకింయేవ సబ్బస్మిం విసయే పవత్తతి, ఉదాహు కమేనాతి? కిజ్ఞోత్థ - యది తావ సకింయేవ సబ్బస్మిం విసయే పవత్తతి, అతీతానాగతపచ్చప్పన్న అజ్ఞతబహిద్ధాదిభేదభిన్నానం సజ్ఞతధమ్మానం, అసజ్ఞతసమ్ముతిధమ్మానజ్ఞా ఏకజ్ఞం ఉపట్టానే దూరతో చిత్తపటం పేక్షన్తస్స వియ పటివిభాగేనావబోధో న సియా, తథా చ సతి “సబ్బే ధమ్మా అనత్తా”తి విపస్సంతానం అనత్తాకారేన వియ సబ్బధమ్మా అనిరూపితరూపేన భగవతో జాణస్స విసయా హోన్తీతి ఆపజ్ఞతి. యేపి “సబ్బజోయ్యధమ్మానం రితలక్ఖణవిసయం వికప్పరహితం సబ్బకాలం బుద్ధానం జాణం పవత్తతి, తేన తే ‘సబ్బవిదూ’తి వుచ్చన్తి, ఏవజ్ఞ కత్వా ‘చరం సమాహితో నాగో, తిట్టన్తోపి సమాహితో’తి ఇదమ్మి వచనం సువుత్తం హోతీ”తి వదన్తి, తేసమ్మి వుత్తదోసానాతివత్తి, రితలక్ఖణారమ్మణతాయ చ అతీతానాగతసమ్ముతిధమ్మానం తదభావతో ఏకదేసవిసయమేవ భగవతో జాణం సియా. తస్మా సకింయేవ జాణం పవత్తతీతి న యుజ్జతి.

అథ కమేన సబ్బస్మిం విసయే జాణం పవత్తతి? ఏవమ్మి న యుజ్జతి. న హి జాతిభూమిసభావాదివసేన, దిసాదేసకాలాదివసేన చ అనేకభేదభిన్నే జోయ్యే కమేన గయ్హమానే తస్స అనవసేసపటివేధో సమ్భవతి, అపరియన్తభావతో జోయ్యస్స. యే పన “అత్తస్స అవిసంవాదనతో జోయ్యస్స ఏకదేసం పచ్చక్షం కత్వా ‘సేసేపి ఏవ’ని అధిముచ్చిత్వా వవత్థాపనేన సబ్బజ్ఞా భగవా, తజ్ఞా జాణం న అనుమానికం సంసయాభావతో. సంసయానుబద్ధం హి లోకే అనుమానజాణ”ని వదన్తి, తేసమ్మి తం న యుత్తం. సబ్బస్స హి అప్పచ్చక్షభావే అత్థావిసంవాదనేన జోయ్యస్స ఏకదేసం పచ్చక్షం కత్వా “సేసేపి ఏవ”ని అధిముచ్చిత్వా వవత్థాపనస్స అసమ్భవతో. యజ్ఞో తం సేసం, తం అప్పచ్చక్షన్తి.

అథ తస్మి పచ్చక్షం, తస్య సేసభావో ఏవ న సియాతి? సబ్బమేతం అకారణం. కస్మా ? అవినయవిచారణభావతో. వుత్తం హేతం భగవతా “బుద్ధవిసయో, భిక్షవే, అచిన్తేయ్యో న చిన్తేతబ్బో. యో చిన్తేయ్య, ఉమ్మాదస్స విఘాతస్స భాగీ అస్సా”తి (అ. ని. ౪.౭౭). ఇదం పనేత్థ సన్నిట్ఠానం - యంకిళ్ళో భగవతా జౌతుం ఇచ్చితం సకలం, ఏకదేసో వా, తత్థ అప్పటిహతవుత్తితాయ పచ్చక్షతో జౌణం పవత్తతి, నిచ్చసమాధానఞ్చ విక్లేపాభావతో. జౌతుం ఇచ్చితస్స చ సకలస్స అవినయభావే తస్య ఆకఙ్ఘప్పటిబద్ధవుత్తితా న సియా, ఏకన్తేనేవ సా ఇచ్చితబ్బా “సబ్బే ధమ్మా బుద్ధస్స భగవతో ఆవజ్ఞనప్పటిబద్ధా ఆకఙ్ఘప్పటిబద్ధా మనసికారప్పటిబద్ధా చిత్తుప్పాదప్పటిబద్ధా”తి వచనతో. అతీతానాగతవిసయమ్మి భగవతో జౌణం అనుమానాగమతక్కుగ్గహణవిరహితత్తా పచ్చక్షమేవ.

నను చ ఏతస్మిం పక్షే యదా సకలం జౌతుం ఇచ్చితం, తదా సకింయేవ సకలవిసయతాయ అనిరూపితరూపేన భగవతో జౌణం పవత్తేయ్యతి వుత్తదోసానాతివత్తియేవాతి? న, తస్య విసోధితత్తా. విసోధితో హి సో బుద్ధవిసయో అచిన్తేయ్యతి. అఙ్ఘధా పచురజనజౌణసమానవుత్తితాయ బుద్ధానం భగవంతానం జౌణస్స అచిన్తేయ్యతా న సియా. తస్మా సకలధమ్మారమ్మణమ్మి తం ఏకధమ్మారమ్మణం వియ సువవత్థాపితేయేవ తే ధమ్మే కత్వా పవత్తతీతి ఇదమేత్థ అచిన్తేయ్యం. వుత్తఙ్ఘోతం “యావతకం ఇోయ్యం, తావతకం జౌణం. యావతకం జౌణం, తావతకం ఇోయ్యం. ఇోయ్యపరియన్తికం జౌణం, జౌణపరియన్తికం ఇోయ్య”న్తి (మహాని. ౬౯; చూళని. మోఘరాజమాణవపుచ్చానిద్దేస ౮౫; పటి. మ. ౩.౫). ఏవమేకఙ్ఘం, విసుం, సకిం, కమేన వా ఇచ్చానురూపం సమ్మా సామఞ్చ సబ్బధమ్మానం బుద్ధత్తా సమ్మాసమ్మద్ధో.

౧౩౩. విజ్ఞాహీతి ఏత్థ విద్దియం విన్దతీతి విజ్ఞా, యాథావతో ఉపలబ్ధతీతి అత్తో. అత్తనో వా పటిపక్ఖస్స విజ్ఞనట్టేన విజ్ఞా, తమోక్షన్దాదికస్స పదాలనట్టేనాతి అత్తో. తతో ఏవ అత్తనో విసయస్స విదితకరణట్టేనపి విజ్ఞా. సమ్మన్నత్తాతి సమన్నాగతత్తా, పరిపుణ్ణత్తా వా, అవికలత్తాతి అత్తో. తిస్సన్నం, అట్ఠన్నం చ విజ్ఞానం తత్థ తత్థ సుత్తే గహణం వినేయ్యజ్ఞాసయవసేనాతి దట్ఠబ్బం. సత్త సద్ధమ్మా నామ సద్ధా హిరీ ఓత్తప్పం బాహుసచ్చం వీరియం సతి పఞ్ఞా చ. యే సన్ధాయ వుత్తం “ఇథ భిక్షు సద్ధో హోతీ”తిఆది (అ. ని. ౧౦.౧౧). చత్తారి ఝానానీతి యాని కానిచి చత్తారి రూపావచరజ్ఞానాని.

కస్మా పనేత్థ సీలాదయో పన్నరసేవ “చరణ”న్తి వుత్తాతి చోదనం సన్ధాయాహ “ఇమేయేవ హి”తిఆది . తేన తేసం సిక్ఖత్తయసఙ్గహతో నిబ్బానుపగమనే ఏకంసతో సాధనభావమాహ. ఇదాని తదత్తసాధనాయ ఆగమం దస్సేన్తో “యథాహ”తిఆదిమాహ. భగవాతిఆది వుత్తస్సేవత్తస్స నిగమనవసేన వుత్తం.

నను చాయం విజ్ఞాచరణసమ్మదా సావకేసుపి లబ్ధతీతి? కిళ్ళాపి లబ్ధతి, న పన తథా, యథా భగవతోతి దస్సేతుం “తత్థ విజ్ఞాసమ్మదా”తిఆది వుత్తం. చరణధమ్మపరియాపన్నత్తా కరుణాబ్రహ్మవిహారస్స, సో చేత్థ మహగ్గతభావప్పత్తా సాధారణభావోతి ఆహ “చరణసమ్మదా మహాకారుణికతం పూరేత్వా రితా”తి. యథా సత్తానం అనత్తం పరివజ్జేత్వా అత్తే నియోజనం పఞ్ఞాయ వినా న హోతి, ఏవం నేసం అత్థానత్తజాననం సత్తు కరుణాయ వినా న హోతీతి ఉభయమ్మి ఉభయత్త సకిచ్చకమేవ సియా. యత్త పన యస్సా పధానభావో, తం దస్సేతుం “సో సబ్బఙ్ఞాతాయా”తిఆది వుత్తం. తత్థ యథా తం విజ్ఞాచరణసమ్మన్నోతి యథా అఙ్ఘోపి విజ్ఞాచరణసమ్మన్నో, తేన విజ్ఞాచరణసమ్మన్నస్సేవాయం ఆవేణికా పటిపత్తీతి దస్సేతి.

సా పనాయం సత్తు విజ్ఞాచరణసమ్పదా సాసనస్స నియ్యానికతాయ సావకానం సమ్మాపటిపత్తియా ఏకంతకారణన్ని దస్సేతుం “తేనస్సా”తిఆది వుత్తం. తం సువిజ్ఞోయ్యమేవ.

ఏత్త చ విజ్ఞాసమ్పదాయ సత్తు పజ్ఞామహత్తం పకాసితం హోతి, చరణసమ్పదాయ కరుణామహత్తం. తేసు పజ్ఞాయ భగవతో ధమ్మరజ్జప్పత్తి, కరుణాయ ధమ్మసంవిభాగో. పజ్ఞాయ సంసారదుక్ఖనిచ్చిదా, కరుణాయ సంసారదుక్ఖసహనం. పజ్ఞాయ పరదుక్ఖపరిజాననం, కరుణాయ పరదుక్ఖపతికారారమ్భో. పజ్ఞాయ పరినిబ్బానాభిముఖభావో, కరుణాయ తదధిగమో. పజ్ఞాయ సయం తరణం, కరుణాయ పరేసం తారణం. పజ్ఞాయ బుద్ధభావసిద్ధి, కరుణాయ బుద్ధకిచ్చసిద్ధి. కరుణాయ వా బోధిసత్తభూమియం సంసారాభిముఖభావో, పజ్ఞాయ తత్త అనభిరతి. తథా కరుణాయ పరేసం అభింసాపనం , పజ్ఞాయ సయం పరేహి అభాయనం. కరుణాయ పరం రక్ఖన్తో అత్తానం రక్ఖతి, పజ్ఞాయ అత్తానం రక్ఖన్తో పరం రక్ఖతి. తథా కరుణాయ అపరంతపో, పజ్ఞాయ అనత్తంతపో. తేన అత్తహితాయ పటిపన్నాదీసు చతుసు పుగ్గలేసు చతుత్థపుగ్గలభావో సిద్ధో హోతి. తథా కరుణాయ లోకనాథతా, పజ్ఞాయ అత్తనాథతా. కరుణాయ చస్స నిన్నతాభావో, పజ్ఞాయ ఉన్నమాభావో. తథా కరుణాయ సబ్బసత్తేసు జనితానుగ్గహో పజ్ఞానుగతత్తా న చ న సబ్బత్త విరత్తచిత్తో, పజ్ఞాయ సబ్బధమ్మేసు విరత్తచిత్తో కరుణానుగతత్తా న చ న సబ్బసత్తానుగ్గహాయ పవత్తో. యథా హి కరుణా భగవతో సినేహసోకవిరహితా, ఏవం పజ్ఞా అహంకారమమంకారవినిముత్తాతి అజ్ఞామజ్ఞావిసోధితా పరమవిసుద్ధా గుణవిసేసా విజ్ఞాచరణసమ్పదాహి పకాసితాతి దట్టబ్బం.

౧౩౪. గమనమ్మి హి గతన్ని వుచ్చతి “గతే రితే”తిఆదీసు (దీ. ని. ౧.౨౧౪; ౨.౩౭౬). సోభనన్ని సుభం. సుభభావో విసుద్ధతాయ, విసుద్ధతా దోసవిగమేనాతి ఆహ “పరిసుద్ధమనవజ్జ”న్ని. గమనఞ్చ నామ బహువిధన్ని ఇధాధిప్పేతం గమనం దస్సేన్తో “అరియమగ్గో”తి ఆహ. సో హి నిబ్బానస్స గతి అధిగమోతి కత్వా “గతం, గమన”న్ని చ వుచ్చతి. ఇదాని తస్సేవ గహణే కారణం దస్సేతుం “తేన హేసా”తిఆది వుత్తం. ఖేమం దిసన్ని నిబ్బానం. అసజ్జమానోతి పరిపన్ధాభావేన సుగతిగమనేపి అసజ్జన్తో సజ్గం అకరోన్తో, పగేవ ఇతరత్త. అథ వా ఏకాసనే నిసీదిత్వా ఖిప్పభిజ్ఞావసేనేవ చతున్నమ్మి మగ్గానం పటిలద్ధభావతో అసజ్జమానో అసజ్జన్తో గతో. యం గమనం గచ్ఛన్తో సబ్బమనత్థం అపహరతి, సబ్బఞ్చ అనుత్తరం సమ్మత్తిం ఆవహతి, తదేవ సోభనం నామ. తేన చ భగవా గతోతి ఆహ “ఇతి సోభనగమనత్తా సుగతో”తి సోభనత్థో సు-సద్ధోతి కత్వా.

అసున్దరానం దుక్ఖానం సజ్ఞారప్పవత్తీనం అభావతో అచ్చంతసుఖత్తా ఏకంతతో సున్దరం నామ అసజ్జతా ధాతూతి ఆహ “సున్దరఞ్చోస తానం గతో అమతం నిబ్బాన”న్ని. తేనాహ భగవా “నిబ్బానం పరమం సుఖ”న్ని (మ. ని. ౨.౨౧౩; ధ. ప. ౨౦౩-౨౦౪). సమ్మాతి సుట్టు. సుట్టు గమనఞ్చ నామ పటిపక్షేన అనభిభూతస్స గమనన్ని ఆహ “పహీనే కిలేసే పున అపచ్చాగచ్ఛన్తో”తి. ఇదఞ్చ సిఖాప్పత్తం సమ్మాగమనం, యాయ ఆగమనీయపటిపదాయ సిద్ధం, సాపి సమ్మాగమనమేవాతి ఏవమ్మి భగవా సుగతోతి దస్సేతుం “సమ్మా వా గతో”తిఆది వుత్తం. సమ్మాపటిపత్తియాతి సమ్మాసమ్మోధియా సమ్మాపనే అవిపరీతపటిపత్తియా. “సబ్బలోకస్స హితసుఖమేవ కరోన్తో”తి ఏతేన మహాబోధియా పటిపదా అవిభాగేన సబ్బసత్తానం సబ్బదా హితసుఖావహభావేనేవ పవత్తతీతి దస్సేతి. “సస్సతం ఉచ్ఛేదన్ని ఇమే అన్తే అనుపగచ్ఛన్తో గతో”తి ఏతేన పటిచ్చసముత్పాదగతిం దస్సేతి. “కామసుఖం అత్తకిలమథన్ని ఇమే అనుపగచ్ఛన్తో గతో”తి ఏతేన అరియమగ్గగతిం దస్సేతి.

తత్రాతి యుత్తత్రానే యుత్తస్సేవ భాసనే నిష్పాదేతబ్బే, సాధేతబ్బే చేతం భుమ్మం. అభూతన్తి అభూతత్తం. అత్తముఖేన హి వాచాయ అభూతతా, భూతతా వా. అతచ్ఛన్తి తస్సేవ వేవచనం. అభూతన్తి వా అసన్తం అవిజ్ఞమానం. అతచ్ఛన్తి అతథాకారం అజ్ఞాధాసన్తం. అనత్తసజ్ఞోతిన్తి దిట్టధమ్మికేన, సమ్మరాయికేన వా అనత్తేన సజ్ఞోతం, అనత్తావహం. న అత్తోతి అనత్తో, అత్తస్స పటిపక్ఖో, అభావో చ, తేన సజ్ఞోతం, పిసుణవాచం, సమ్మప్పలాపజ్ఞాతి అత్తో. ఏవమేత్థ చతుబ్బిధస్సాపి వచీదుచ్ఛరితస్స సజ్ఞహో దట్టబ్బో. ఏత్థ చ పరమా వాచా సీలవన్తం “దుస్సీలో”తి, అచణ్ణాలాదిమేవ “చణ్ణాలో”తిఆదినా భాసమానస్స దట్టబ్బా. దుతియా దుస్సీలం “దుస్సీలో”తి, చణ్ణాలాదిమేవ “చణ్ణాలో”తిఆదినా అవినయేన భాసమానస్స. తతియా నేరయికాదికస్స నేరయికాదిభావవిభావనీకథా యథా “ఆపాయకో దేవదత్తో నేరయికో”తిఆదికా (చూళవ. ౩౪౮). చతుత్థీ “వేదవిహితేన యజ్ఞవిధినా పాణాతిపాతాదికతం సుగతిం ఆవహతీ”తి లోకస్స బ్యామోహనకథా. పజ్ఞామీ భూతేన పేసుజ్ఞాపసంహారాదికథా. ఛట్టా యుత్తప్పత్తత్రానే పవత్తితా దానసీలాదికథా వేదితబ్బా. ఏవం సమ్మా గదత్తాతి యథావృత్తం అభూతాదిం వజ్జేత్వా భూతం తచ్ఛం అత్తసజ్ఞోతం పియం మనాపం తతో ఏవ సమ్మా సుట్టు గదనతో సుగతో ద-కారస్స త-కారం కత్వా. ఆపాధగమనమత్తేన కస్సచి అప్పియమ్మి హి భగవతో వచనం పియం మనాపమేవ అత్తసిద్ధియా లోకస్స హితసుఖావహత్తా.

అపిచ సోభనం గతం గమనం ఏతస్సాతి సుగతో. భగవతో హి వేనేయ్యజనుపసజ్కమనం ఏకన్తేన తేసం హితసుఖనిష్పాదనతో సోభనం భద్దకం . తథా లక్ష్మణానుబ్యజ్జనపటిమణ్ణితరూపకాయతాయ దుతవిలమ్మితఖలితానుకడ్డననిష్పీళనుక్కుటికకుటిలాకులతాదిదోసరహితవిలాసితరాజహంసవసభవారణమిగరాజగమనం కాయగమనం, శాణగమనజ్ఞా విపులనిమ్మలకరుణాసతివీరియాదిగుణవిసేససహితం అభినీహారతో యావ మహాబోధి అనవజ్జతాయ, సత్తానం హితసుఖావహతాయ చ సోభనమేవ. అథ వా సయమ్మూజ్ఞాణేన సకలమ్మి లోకం పరిజ్ఞాభిసమయవసేన పరిజానన్తో సమ్మా గతో అవగతోతి సుగతో. తథా లోకసముదయం పహానాభిసమయవసేన పజహన్తో అనుప్పత్తిధమ్మతం ఆపాదేన్తో సమ్మా గతో అతీతోతి సుగతో. లోకనిరోధం నిబ్బానం సచ్చికిరియాభిసమయవసేన సమ్మా గతో అధిగతోతి సుగతో. లోకనిరోధగామినిం పటిపదం భావనాభిసమయవసేన సమ్మా గతో పటిపన్నోతి సుగతో. తథా యం ఇమస్స సదేవకస్స లోకస్స దిట్టం సుతం ముతం విజ్ఞాతం పత్తం పరియేసితం అనువిచరితం మనసా, సబ్బం తం హత్థతలే ఆమలకం వియ సమ్మా పచ్చక్ఖతో గతో అబ్బజ్ఞాసీతి సుగతో.

౧౩౮. సబ్బథాతి సబ్బప్పకారేన. యో యో లోకో యథా యథా వేదితబ్బో, తథా తథా. తే పన పకారే దస్సేతుం “సభావతో”తిఆది వృత్తం. తత్త సభావతోతి దుక్ఖసభావతో. సబ్బో హి లోకో దుక్ఖసభావో. యథాహ “సంఖితేన పజ్ఞాపాదానక్ఖన్ధా దుక్ఖా”తి (మహావ. ౧౪; దీ. ని. ౨.౩౮౭). సముదయతోతి యతో సో సముదేతి, తతో తణ్ణాదితో. నిరోధతోతి యత్త సో నిరుజ్జతి, తతో విసజ్జారతో. నిరోధాపాయతోతి యేన విధినా సో నిరోధో పత్తబ్బో, తతో అరియమగ్గతో, ఇతో అజ్ఞాస్స పకారస్స అభావా.

ఇతి “సబ్బథా లోకం అవేదీ”తి వత్వా తదత్తసాధకం సుత్తం దస్సేన్తో “యత్థ ఖో ఆవుసో”తిఆదిమాహ. తత్త “న జాయతీ”తిఆదినా ఉజుకం జాతిఆదీని పటిక్ఖిపిత్వా “న చవతి న ఉపపజ్జతీ”తి పదద్వయేన అపరాపరం చవనుపపజ్జనాని పటిక్ఖిపతి. కేచి పన “న జాయతీతిఆది గల్భసేయ్యకవసేన వృత్తం, ఇతరం ఓపపాతికవసేనా”తి వదన్తి. తన్తి

జాతిఆదిరహితం. గమనేనాతి పదసా గమనేన. శాతేయ్యన్తి జానితబ్బం. “శాతాయ”న్తి వా పారో, శాతా అయం నిబ్బానత్తికోతి అధిప్పాయో.

కామం పాదగమనేన గన్త్యా లోకస్సంతం శాతుం, దట్టుం, పత్తుం వా న సక్కా, అపిచ పరిమితపరిచ్ఛిన్నట్టానే తం పజ్ఞాపేత్వా దస్సేమీతి దస్సేన్తో “అపిచా”తిఆదిమాహ. తత్త ససజ్ఞామ్మీతి సజ్ఞాసహితే. తతో ఏవ సమనకే సవిజ్ఞాణకే. అవిజ్ఞాణకే పన ఉతుసముట్టానరూపసముదాయమత్తే పజ్ఞాపేతుం న సక్కాతి అధిప్పాయో. లోకన్తి ఖన్ధాదిలోకం. లోకనిరోధన్తి తస్స లోకస్స నిరుజ్ఞనం, నిబ్బానమేవ వా. అదేసమ్మి హి తం యేసం నిరోధో, తేసం వసేన ఉపచారతో, దేసతోపి నిద్దిసీయతి యథా “చక్కుం లోకే పియరూపం సాతరూపం, ఏత్థేసా తన్ఠా పహీయమానా పహీయతి, ఏత్థ నిరుజ్ఞమానా నిరుజ్ఞతీ”తి (దీ. ని. ౨.౪౦౧; మ. ని. ౧.౧౩౪; విభ. ౨౦౪).

గమనేనాతి పాకతికగమనేన. లోకస్సన్తోతి సజ్ఞారలోకస్స అన్తో అన్తకిరియాహేతుభూతం నిబ్బానం. కుదాచనన్తి కదాచిపి. అపత్వాతి అగ్గమగ్గేన అనధిగన్త్యా. పమోచనన్తి పముత్తి నిస్సరణం. తస్మాతి యస్మా లోకస్సంతం అపత్వా వట్టదుక్ఖతో ముత్తి నత్తి, తస్మా. హవేతి నిపాతమత్తం. లోకవిదూతి సభావాదితో సబ్బం లోకం జానన్తో. సుమేధోతి సున్దరపజ్ఞో. లోకన్తగూతి పరిజ్ఞాభిసమయేన లోకం విదిత్వా పహానాభిసమయేన లోకన్తగూ. మగ్గబ్రహ్మచరియవాసస్స పరినిట్టితత్తా వుసితబ్రహ్మచరియో. సబ్బేసం కిలేసానం సమితత్తా, చతుసచ్చధమ్మానం వా అభిసమితత్తా సమితావీ. నాసీసతి న పత్థేతి. యథా ఇమం లోకం, ఏవం పరశ్చ లోకం అప్పటిసన్నికత్తా.

౧౩౬. ఏవం యదిపి లోకవిదుతా అనవసేసతో దస్సేతా సభావతో దస్సేతత్తా, లోకో పన ఏకదేసేనేవ వుత్తోతి తం అనవసేసతో దస్సేతుం “అపిచ తయో లోకా”తిఆది వుత్తం. తత్త ఇన్ద్రియబద్ధానం ఖన్ధానం సమూహో, సన్తానో చ సత్తలోకో. రూపాదీసు సత్తవిసత్తతాయ సత్తో, లోకీయన్తి ఏత్థ కుసలాకుసలం, తబ్బిపాకో చాతి లోకోతి. అనిన్ద్రియబద్ధానం రూపాదీనం సమూహో, సన్తానో చ ఓకాసలోకో లోకియన్తి ఏత్థ తసా, థావరా చ, తేసశ్చ ఓకాసభూతోతి. తదాధారతాయ హేస “భాజనలోకో”తిపి వుచ్చతి. ఉభయేపి ఖన్ధా సజ్ఞారలోకో పచ్చయేహి సజ్ఞరీయన్తి, లుజ్జన్తి పలుజ్జన్తి చాతి. ఆహారట్టితికాతి పచ్చయట్టితికా, పచ్చయాయత్తవుత్తికాతి అత్తో. పచ్చయత్తో హేత్థ ఆహార-సద్దో “అయమాహారో అనుప్పన్నస్స వా కామచ్చన్దస్స ఉప్పాదాయా”తిఆదీసు (సం. ని. ౫.౨౩౨) వియ. ఏవం హి “సబ్బే సత్తా”తి ఇమినా అసజ్ఞాసత్తాపి పరిగ్గహితా హోన్తి. సా పనాయం ఆహారట్టితికతా నిప్పరియాయతో సజ్ఞారధమ్మో, న సత్తధమ్మోతి ఆహ “ఆహారట్టితికాతి ఆగతట్టానే సజ్ఞారలోకో వేదితబ్బో”తి.

యది ఏవం “సబ్బే సత్తా”తి ఇదం కథన్తి? పుగ్గలాధిట్టానా దేసనాతి నాయం దోసో. యథా అజ్ఞాత్థాపి “ఏకధమ్మే, భిక్షవే, భిక్షు సమ్మా నిబ్బిన్దమానో సమ్మా విరజ్జమానో సమ్మా విముచ్చమానో సమ్మా పరియన్తదస్సావీ సమ్మదత్తం అభిసమేచ్చ దిట్టేవ ధమ్మే దుక్ఖస్సన్తకరో హోతి. కతమస్మిం ఏకధమ్మే? సబ్బే సత్తా ఆహారట్టితికా”తి (అ. ని. ౧౦.౨౭). దిట్టిగతికానం సస్సతాదివసేన “అత్తా, లోకో”తి చ పరికప్పనా యేభుయ్యేన సత్తవిసయా, న సజ్ఞారవిసయాతి ఆహ “సస్సతో లోకోతి వా అసస్సతో లోకోతి వా ఆగతట్టానే సత్తలోకో వేదితబ్బో”తి.

యావతా చన్దిమసూరియా పరిహరన్తితి యత్తకే రానే చన్దిమసూరియా పరివత్తన్తి పరిబ్బమన్తి. దిసా భన్తి విరోచమానాతి తేసం పరిబ్బమనేనేవ తా దిసా పభస్సరా హుత్వా విరోచన్తి. తావ సహస్సధా లోకోతి తత్తకం సహస్సప్పకారో

ఓకాసలోకో, సహస్సలోకధాతుయోతి అట్టో. “తావ సహస్సవా”తి వా పారో.

తమ్పీతి తం తివిధమ్పి లోకం. తథా హిస్స సబ్బధాపి విదితోతి సమ్మన్తో. ఏకో లోకోతి “సబ్బే సత్తా ఆహారట్టితికా”తి యాయ పుగ్గలాధిట్టానాయ కథాయ సబ్బేసం సజ్ఞారానం పచ్చయాయత్తవుత్తితా వుత్తా, తాయ సబ్బో సజ్ఞారలోకో ఏకో ఏకవిధో పకారస్తరస్స అభావతో. ద్వే లోకాతిఆదిసుపి ఇమినా నయేన అట్టో వేదితబ్బో. నామ-గ్గహణేన చేత్త నిబ్బానస్స అగ్గహణం, తస్స అలోకసభావత్తా. నను చ “ఆహారట్టితికా”తి ఏత్త పచ్చయాయత్తవుత్తితాయ మగ్గఫలధమ్మానమ్పి లోకతా ఆపజ్జతీతి? నాపజ్జతి, పరిజ్ఞోయ్యానం దుక్ఖసచ్చధమ్మానం ఇథ “లోకో”తి అధిప్పేతత్తా. అథ వా “న లుజ్జతి న పలుజ్జతీ”తి యో గహితో తథా న హోతి, సో లోకోతి తంగహణరహితానం లోకుత్తరానం నత్తి లోకతా. ఉపాదానానం ఆరమ్మణభూతా ఖన్ధా ఉపాదానక్ఖన్ధా. దసాయతనానీతి దస రూపాయతనాని.

ఏత్త చ “ఆహారట్టితికా”తి పచ్చయాయత్తవుత్తితావచనేన సజ్ఞారానం అనిచ్చతా. తాయ చ “యదనిచ్చం, తం దుక్ఖం. యం దుక్ఖం, తదనత్తా”తి (సం. ని. 3.౧౮) వచనతో దుక్ఖానత్తతా చ పకాసితా హోంతీతి తీణిపి సామజ్ఞాలక్ఖణాని గహితాని. నామన్తి చత్తారో అరూపినో ఖన్ధా, తే చ అత్తతో ఫస్సాదయో. రూపన్తి భూతుపాదాయరూపాని, తాని చ అత్తతో పథవీఆదయోతి అవిసేసేవ సలక్ఖణతో సజ్ఞారా గహితా. తగ్గహణేవ యే తేసం విసేసా కుసలాదయో, హేతుఆదయో చ, తేపి గహితా ఏవ హోంతీతి ఆహ “ఇతి అయం సజ్ఞారలోకోపి సబ్బధా విదితో”తి.

ఆగమ్మ చిత్తం సేతి ఏత్థాతి ఆసయో మిగాసయో వియ. యథా మిగో గోచరాయ గత్త్వా పచ్చాగత్త్వా తత్తేవ వనగహసే సయతీతి సో తస్స ఆసయో, ఏవం అజ్ఞాథా పవత్తిత్వాపి చిత్తం ఆగమ్మ యత్త సేతి, సో తస్స ఆసయోతి వుచ్చతి. సో పన సస్సతదిట్టిఆదివసేన చతుబ్బిధో. వుత్తజ్ఞా -

“సస్సతుచ్చేదదిట్టి చ, ఖన్తి చేవానులోమికా;

యథాభూతజ్ఞా యం జాణం, ఏతం ఆసయసద్ధిత”న్తి.

తత్త సబ్బదిట్టీనం సస్సతుచ్చేదదిట్టీహి సజ్ఞహితత్తా సబ్బేపి దిట్టిగతికా సత్తా ఇమా ఏవ ద్వే దిట్టియో సన్నిస్సితా. యథాహ “ద్వయనిస్సితో ఖ్వాయం, కచ్చాన, లోకో యేభుయ్యేన అత్తితజ్ఞా నత్తితజ్ఞా”తి (సం. ని. ౨.౧౮). అత్తితాతి హి సస్సతగ్గాహో అధిప్పేతో, నత్తితాతి ఉచ్చేదగ్గాహో. అయం తావ వట్టనిస్సితానం పుథుజ్జనానం ఆసయో. వివట్టనిస్సితానం పన సుద్ధసత్తానం అనులోమికా ఖన్తి, యథాభూతజ్ఞాన్తి దువిధో ఆసయో.

ఆసయం జానాతీతి చతుబ్బిధమ్పి సత్తానం ఆసయం జానాతి. జానన్తో చ తేసం దిట్టిగతానం, తేసజ్ఞా జాణానం అప్పవత్తిక్ఖణేపి జానాతి. వుత్తజ్ఞోతం -

“కామం సేవన్తజ్ఞోవ జానాతి ‘అయం పుగ్గలో కామగరుకో కామాసయో కామాధిముత్తో’తి, కామం సేవన్తజ్ఞోవ

జానాతి ‘అయం పుగ్గలో నేక్ఖమ్మగరుకో నేక్ఖమ్మాసయో నేక్ఖమ్మాధిముత్తో’తి”ఆది (పటి. మ. ౧.౧౧౩).

అప్పహీనభావేన సన్తాసే అను అను సయన్తీతి అనుసయా, అనురూపం కారణం లభిత్యా ఉప్పజ్జన్తీతి అట్టో. ఏతేన నేసం కారణలాభే ఉప్పజ్జనారహతం దస్సేతి. అప్పహీనా హి కిలేసా కారణలాభే సతి ఉప్పజ్జన్తి. కే పన తే? రాగాదయో సత్త

అనాగతా కిలేసా, అతీతా, పచ్చుప్పన్నా చ తంసభావత్తా తథా వుచ్చన్తి. న హి ధమ్మానం కాలభేదేన సభావభేదో అత్తి. తం సత్తవిధం అనుసయం తస్స తస్స సత్తస్స సంతానే పరోపరభావేన పవత్తమానం జానాతి.

చరితన్ని సుచరితదుచ్చరితం. తం హి **విభజ్ఞే** (విభ. ౮౧౪, ౮౧౭) చరితనిద్దేసే నిద్దిట్టం. అథ వా చరితన్ని చరియా వేదితబ్బా. తా పన రాగదోసమోహసద్ధాబుద్ధివితక్కవసేన ఛ మూలచరియా, తాసం అపరియన్తో అన్తరభేదో, సంసగ్గభేదో పన తేసట్టివిద్ధో. తం చరితం సభావతో సంకిలేసవోదానతో సముట్టానతో ఫలతో నిస్సన్తతోతి ఏవమాదినా పకారేన **జానాతి**.

అధిముత్తి అజ్ఞాసయధాతు. సా దువిధా హీనాధిముత్తి పణీతాధిముత్తీతి. యాయ హీనాధిముత్తికా సత్తా హీనాధిముత్తికేయేవ సేవన్తి, పణీతాధిముత్తికా చ పణీతాధిముత్తికేయేవ. సా అజ్ఞాసయధాతు అజ్ఞాసయసభావో అధిముత్తి. తం **అధిముత్తిం జానాతి** “ఇమస్స అధిముత్తి హీనా, ఇమస్స పణీతా”తి, తత్థాపి “ఇమస్స ముదు, ఇమస్స ముదుతరా, ఇమస్స ముదుతమా”తిఆదినా. ఇన్ద్రియానం హి తిక్ఖముదుభావాదినా యధారహం అధిముత్తియా తిక్ఖముదుభావాదికో వేదితబ్బో. తథా హి వుత్తం **సమ్మోహవిసోదనీయం** (విభ. అట్ట. ౮౧౮, ౮౨౦) “హేట్థా గహితాపి అధిముత్తి ఇథ సత్తానం తిక్ఖిన్ద్రియముద్దిన్ద్రియభావదస్సనత్థం పున గహితా”తి.

అప్పరజం అత్థం ఏతేసన్తి అప్పరజక్ఖా, అప్పం వా రజం పజ్జామయే అక్ఖిమ్మి ఏతేసన్తి అప్పరజక్ఖా, అనుస్సదరాగాదిరజా సత్తా, తే **అప్పరజక్ఖే. మహారజక్ఖే**తి ఏత్థాపి ఏసేవ నయో. ఉస్సదరాగాదిరజా మహారజక్ఖా.

తిక్ఖిన్ద్రియేతి తిఖిణోహి సద్ధాదీహి ఇన్ద్రియేహి సమన్నాగతే. **ముద్దిన్ద్రియే**తి ముదుకేహి సద్ధాదీహి ఇన్ద్రియేహి సమన్నాగతే. ఉపనిస్సయఇన్ద్రియాని నామ ఇధాధిప్పేతాని. **స్వాకారే**తి సున్దరాకారే కల్యాణపకతికే, వివట్టజ్ఞాసయేతి అత్తో. **సువిజ్ఞాపయే**తి సమ్మత్తనియామం విజ్ఞాపేతుం సుకరే సద్ధే, పజ్జవన్తే చ. **భబ్బే అభబ్బే**తి ఏత్థ భబ్బేతి కమ్మావరణకిలేసావరణవిపాకావరణరహితే. వుత్తవిపరియాయేన ద్వారకారువిజ్ఞాపయాభబ్బా వేదితబ్బా. ఏత్థ చ “ఇమస్స రాగరజో అప్పో, ఇమస్స దోసరజో అప్పో”తిఆదినా అప్పరజక్ఖేసు జాననం వేదితబ్బం. సేసేసుపి ఏసేవ నయో. **తస్మా**తి యస్మా భగవా అపరిమాణే సత్తే ఆసయాదితో అనవసేసేత్వా జానాతి, తస్మా అస్స భగవతో సత్తలోకోపి సబ్బథా విదితో.

నను చ సత్తేసు పమాణాదిపి జానితబ్బో అత్థీతి? అత్తి. తస్స పన జాననం న నిబ్బిదాయ విరాగాయ నిరోధాయాతి ఇథ న గహితం, భగవతో పన తమ్మి సువిదితం సువవత్థాపితమేవ, పయోజనాభావా దేసనం నారుళ్ళం. తేన వుత్తం –

“అథ ఖో భగవా పరిత్తం నఖసిఖాయం పంసుం ఆరోపేత్వా భిక్ఖూ ఆమన్తేసి ‘తం కిం మజ్జాథ, భిక్ఖవే, కతమం ను ఖో బహుతరం – యో వాయం మయా పరిత్తో నఖసిఖాయం పంసు ఆరోపేతో, అయం వా మహాపథవీ’”తిఆది (సం. ని. ౫.౧౧౨౧).

౧౩౭. ఓకాసలోకోపి సబ్బథా విదితోతి సమ్మన్దో. **చక్కవాళ**న్తి లోకధాతు. సా హి నేమిమణ్ణలసదిసేన చక్కవాళపబ్బతేన సమన్తతో పరిక్ఖిత్తత్తా “చక్కవాళ”న్తి వుచ్చతి. **చతుతింససతాని** చాతి చతుఅధికాని తింససతాని, తీణిసహస్సాని, చత్తారిసతాని చాతి అత్తో . **అడ్డుడ్డానీ**తి ఉపడ్డచతుత్థాని, తీణిసతాని, పజ్జాసజ్ఞాతి అత్తో. **నహుతానీ**తి దససహస్సాని. **సజ్ఞతా**తి కథితా. **సణ్ణితీ**తి హేట్థా, ఉపరితో చాతి సబ్బసో రితి.

ఏవం సణ్ణితేతి ఏవమవట్టితే. ఏత్తాతి చక్కవాళే. అచ్చుగ్గతో తావదేవాతి తత్తకమేవ చతురాసీతి
యోజనసహస్సానియేవ ఉబ్బేధో . న కేవలం చేత్త ఉబ్బేధోవ, అథ ఖో ఆయామవిత్తారాపిస్స తత్తకాయేవ. వుత్తజ్ఞోతం -

“సినేరు, భిక్షవే, పబ్బతరాజా చతురాసీతి యోజనసహస్సాని ఆయామేన, చతురాసీతి యోజనసహస్సాని
విత్తారేనా”తి (అ. ని. ౭.౬౬).

తతోతి సినేరుస్స హేట్టా, ఉపరి చ వుత్తప్పమాణతో. ఉపడ్డుపడ్డేనాతి ఉపడ్డేన ఉపడ్డేన. ఇదం వుత్తం హోతి -
ద్వాచత్తాలీస యోజనసహస్సాని సముద్దే అజ్ఞోగాళ్తో తత్తకమేవ చ ఉపరి ఉగ్గతో యుగన్ధరపబ్బతో, ఏకవీస
యోజనసహస్సాని సముద్దే అజ్ఞోగాళ్తో తత్తకమేవ చ ఉపరి ఉగ్గతో ఈసధరో పబ్బతోతి ఇమినా నయేన సేసేసుపి
ఉపడ్డుపడ్డపమాణతా వేదితబ్బా. యథా మహాసముద్దో యావ చక్కవాళపాదమూలా అనుపుబ్బనిన్నో, ఏవం యావ
సినేరుపాదమూలాతి హేట్టా సినేరుపమాణతో ఉపడ్డపమాణోపి యుగన్ధరపబ్బతో పథవియం సుప్పతిట్టితో, ఏవం
ఈసధరాదయోపీతి దట్టబ్బం. వుత్తం హేతం “మహాసముద్దో, భిక్షవే, అనుపుబ్బనిన్నో అనుపుబ్బపోణో
అనుపుబ్బపబ్బారో”తి (ఉదా. ౪౨; చూళవ. ౩౮౪; అ. ని. ౮.౧౯). సినేరుయుగన్ధరాదీనం అన్తరే సీదన్తరసముద్ధా నామ. తే
విత్తారతో యథాక్కమం సినేరుఆదీనం అచ్చుగ్గతసమానపరిమాణాతి వదన్తి. బ్రహోతి మహన్తో.

సినేరుస్స సమన్తతోతి పరిక్ఖిపనవసేన సినేరుస్స సమన్తతో రితా. సినేరుం తావ పరిక్ఖిపిత్వా రితో యుగన్ధరో, తం
పరిక్ఖిపిత్వా ఈసధరో. ఏవం తం తం పరిక్ఖిపిత్వా రితా “సినేరుస్స సమన్తతో”తి వుత్తా.

యోజనానం సతానుచ్యో, హిమవా పశ్చా పబ్బతోతి హిమవా పబ్బతో పశ్చా యోజనానం సతాని ఉచ్యో ఉబ్బేధో.
నగవ్ఠయాతి నగ-సద్దేన అవ్ఠాతబ్బా రుక్ఖాభిధానా. పజ్ఞాసయోజనక్ఖన్ధసాఖాయామాతి ఉబ్బేధతో
పజ్ఞాసయోజనక్ఖన్ధాయామా, ఉబ్బేధతో, సమన్తతో చ పజ్ఞాసయోజనసాఖాయామా చ. తతో ఏవ సతయోజనవిత్తిణ్ణా,
తావదేవ చ ఉగ్గతా. యస్సానుభావేనాతి యస్సా మహన్తతా కప్పట్టాయితాదిప్పకారేన పభావేన.

గరుళానం సిమ్మలిరుక్ఖో సినేరుస్స దుతియపరిభణ్ణే పతిట్టితో.

సిరీసేనాతి పచ్చత్తే కరణవచనం. సత్తమన్తి లిఙ్గవిపల్లాసేన వుత్తం, సిరీసో భవతి సత్తమోతి అత్తో.

తత్త చణ్ణమణ్ణలం హేట్టా, సూరియమణ్ణలం ఉపరి. తస్స ఆసన్నభావేన చన్దమణ్ణలం అత్తనో ఛాయాయ వికలభావేన
ఉపట్టాతి. తాని యోజనన్తరికాని యుగన్ధరగ్గపమాణే ఆకాసే విచరన్తి. అసురభవనం సినేరుస్స హేట్టా. అవీచి జమ్బుదీపస్స.
జమ్బుదీపో సకటసన్ధానో. అపరగోయానం ఆదాససన్ధానో. పుబ్బవిదేహో అద్ధచన్దసన్ధానో. ఉత్తరకురు పీఠసన్ధానో.
తంతంనివాసీనం, తంతంపరివారదీపవాసీనశ్చ మనుస్సానం ముఖమ్మి తంతంసన్ధానన్తి వదన్తి. తదన్తరేసూతి తేసం
చక్కవాళానం అన్తరేసు. తిణ్ణం హి పత్తానం అజ్ఞామజ్ఞాఆసన్నభావేన రపితానం అన్తరసదీసే తిణ్ణం తిణ్ణం చక్కవాళానం అన్తరే
ఏకేకో లోకన్తరనిరయో.

అనన్తానీతి అపరిమాణాని, “ఏత్తకానీ”తి అజ్ఞోహి మినితుం అసక్కుణ్ణేయ్యాని. భగవా అనన్తేన బుద్ధజ్ఞాణేన అవేది
“అనన్తో ఆకాసో, అనన్తో సత్తనికాయో, అనన్తాని చక్కవాళానీ”తి తివిధమ్మి అనన్తం బుద్ధజ్ఞాణం పరిచ్ఛిన్నతి సయమ్మి

అనన్తతా. యావతకం హి శోయ్యం, తావతకం శాణం. యావతకం శాణం, తావతకం శోయ్యం. శోయ్యపరియన్తికం శాణం, శాణపరియన్తికం శోయ్యన్తి. తేన వుత్తం “అనన్తేన బుద్ధజాణేన అవేదీ”తి. అనన్తతా చస్స అనన్తశోయ్యపటివిజ్ఞనేనేవ వేదితబ్బా తత్త అప్పటిహతచారత్తా. నను చేత్త వివట్టాదీనమ్పి విదితతా వత్తబ్బాతి? సచ్చం వత్తబ్బం, సా పన పరతో అభిజ్ఞాకథాయం ఆగమిస్సతీతి ఇథ న గహీతా.

౧౩౮. అత్తనాతి నిస్సక్కవచనమేతం. గుణేహి అత్తనా విసిట్ఠతరస్సాతి సమ్మన్దో. తర-గహణం చేత్త “అనుత్తరో”తి పదస్స అత్తనిద్దేసతాయ కతం, న విసిట్ఠస్స కస్సచి అత్తితాయ. సదేవకే హి లోకే సదిసకప్పోపి నామ కోచి తథాగతస్స నత్తి, కుతో సదిసో. విసిట్ఠో పన కా కథా. కస్సచీతి కస్సచిపి. అభిభవతీతి సీలసమ్మదాయ ఉపనిస్సయభూతానం హిరోత్తప్పమేత్తాకరుణానం, విసేసపచ్చయానం సద్ధాసతివీరియపజ్ఞానజ్ఞా ఉక్కంసప్పత్తియా సముదాగమతో పట్టాయ అనజ్ఞాసాధారణో సవాసనపటిపక్ఖస్స పహీనత్తా ఉక్కంసపారమిప్పత్తో సత్థు సీలగుణో. తేన భగవా సదేవకం లోకం అజ్ఞాదత్థు అభిభుయ్య పవత్తతి, న సయం కేనచి అభిభుయ్యతీతి అధిప్పాయో. ఏవం సమాధిగుణాదీసుపి యథారహం వత్తబ్బం. సీలాదయో చేతే లోకియలోకుత్తరమిస్సకా వేదితబ్బా. విముత్తిజాణదస్సనం పన లోకియం కామావచరమేవ.

యది ఏవం, కథం తేన సదేవకం లోకం అభిభవతీతి? తస్సాపి ఆనుభావతో అసదిసత్తా. తమ్పి హి విసయతో, పవత్తితో, పవత్తి ఆకారతో చ ఉత్తరితరమేవ. తం హి అనజ్ఞాసాధారణం సత్థు విముత్తిగుణం ఆరబ్బ పవత్తతి, పవత్తమానజ్ఞా అతక్కావచరం పరమగమ్భీరం సణ్ణసుఖుమం సవిసయం పటిపక్ఖధమ్మానం సుప్పహీనత్తా సుట్టు పాకటం విభూతతరం కత్వా పవత్తతి, సమ్మదేవ చ వసీభావస్స పాపితత్తా, భవజ్ఞపరివాసస్స చ అతిపరిత్తకత్తా లహుం లహుం పవత్తతీతి.

ఏవం సీలాదిగుణేహి భగవతో ఉత్తరితరస్స అభావం దస్సేత్వా ఇదాని సదిసస్సాపి అభావం దస్సేతుం “అసమో”తిఆది వుత్తం. తత్త అసమోతి ఏకస్మిం కాలే నత్తి ఏతస్స సీలాదిగుణేన సమా సదిసాతి అసమో. తథా అసమేహి అతీతానాగతబుద్ధేహి సమో, అసమా వా సమా ఏతస్సాతి అసమసమో. సీలాదిగుణేన నత్తి ఏతస్స పటిమాతి అప్పటిమో. సేసపదద్వయేపి ఏసేవ నయో. తత్త ఉపమామత్తం పటిమా, సదిసూపమా పటిభాగో, యుగగ్గాహవసేన రితో పటిపుగ్గలో వేదితబ్బో.

న ఖో పనాహం సమనుపస్సామీతి మమ సమన్తచక్ఖునా హత్థతలే ఆమలకం వియ సబ్బలోకం పస్సన్తోపి తత్త సదేవకే...పే.... పజాయ అత్తనా అత్తతో సీలసమ్మన్నతరం సమ్మన్నతరసీలం కజ్జీ పుగ్గలం న ఖో పన పస్సామి, తాదిసస్స అభావతోతి అధిప్పాయో. అగ్గప్పసాదసుత్తాదీనీతి ఏత్త -

“యావతా, భిక్షవే, సత్తా అపదా వా ద్వీపదా వా చతుప్పదా వా బహుప్పదా వా రూపినో వా అరూపినో వా సజ్జినో వా అసజ్జినో వా నేవసజ్జినాసజ్జినో వా, తథాగతో తేసం అగ్గమక్ఖాయతి అరహం సమ్మాసమ్మద్ధో. యే, భిక్షవే, బుద్ధే పసన్నా, అగ్గే తే పసన్నా. అగ్గే ఖో పన పసన్నానం అగ్గో విపాకో హోతీ”తి (అ. ని. ౪.౩౪; ౫.౩౨; ౧౦.౧౫; ఇతివృత్తం) -

ఇదం అగ్గప్పసాదసుత్తం. ఆది-సద్దేన -

“సదేవకే...పి... సదేవమనుస్సాయ తథాగతో అభిభూ అనభిభూతో అజ్ఞాదత్తుదసో వసవత్తీ, తస్మా
‘తథాగతో’తి వుచ్చత్తీ”తి (అ. ని. ౪.౨౪; దీ. ని. ౩.౧౮౮) -

ఏవమాదీని సుత్తపదాని వేదితబ్బాని. ఆదికా గాథాయోతి ఏత్త -

“అహం హి అరహ్ లోకే, అహం సత్తా అనుత్తరో;

ఏకోఽహి సమ్మాసమ్మద్ధో, సీతిభూతోస్మి నిబ్బుతో. (మహావ. ౧౧; మ. ని. ౧.౨౮౩; ౨.౩౪౧);

“దన్తో దమయతం సేట్టో, సన్తో సమయతం ఇసి;

ముత్తో మోచయతం అగ్గో, తిణ్ణో తారయతం వరో. (ఇతివృ. ౧౧౨);

“నయిమస్మిం లోకే పరస్మిం వా పన,

బుద్ధేన సేట్టో సదిసో చ విజ్ఞతి;

యమాహు దక్ఖిణేయ్యానం అగ్గతం గతో,

పుణ్ణాత్థికానం విపులఫలేసిన్”న్తి. (వి. వ. ౧౦౪౭; కథా. ౭౯౯) -

ఏవమాదికా గాథా విత్తారేతబ్బా.

౧౩౯. దమేతీతి సమేతి, కాయసమాదీహి యోజేతీతి అత్థో. తం పన కాయసమాదీహి యోజనం యథారహం
తదజ్ఞవినయాదీసు పతిట్థాపనం హోతీతి ఆహ “వినేతీతి వుత్తం హోతీ”తి. దమేతుం యుత్తాతి దమనారహ్.
అమనుస్సపురిసాతి ఏత్త న మనుస్సాతి అమనుస్సా. తంసదిసతా ఏత్త జోతీయతి, తేన మనుస్సత్తమత్తం నత్తి, అజ్ఞం
సమానన్తి యక్ఖాదయో “అమనుస్సా”తి అధిప్పేతా, న యే కేచి మనుస్సేహి అజ్ఞో. తథా హి తిరచ్ఛానపురిసానం విసుం
గహణం కతం, యక్ఖాదయో ఏవ చ నిద్దిట్టా. అపలాలో హిమవన్తవాసీ. చూళోదరమహోదరా నాగదీపవాసినో.
అగ్గిసిఖధూమసిఖా సీహళదీపవాసినో. నిబ్బిసా కతా దోసవిసస్స వినోదనేన. తేనాహ “సరణేసు చ సీలేసు చ
పతిట్టాపితా”తి. కూటదన్తాదయోతి ఆది-సద్దేన ఘోటముఖఉపాలిగహపతిఆదీనం సజ్గహో దట్టబ్బో. సక్కుదేవరాజాదయోతి
ఆది-సద్దేన అజకలాపయక్ఖబకబ్రహ్మదీనం సజ్గహో దట్టబ్బో. ఇదం చేత్త సుత్తన్తి ఇదం కేసిసుత్తం. వినీతా విచిత్రేహి
వినయనూపాయేహీతి ఏతస్మిం అత్థే విత్తారేతబ్బం యథారహం సన్ఠాదీహి ఉపాయేహి వినయస్స దీపనతో.

విసుద్ధసీలాదీనం పఠమజ్ఞానాదీనీతి “విసుద్ధసీలస్స పఠమజ్ఞానం, పఠమజ్ఞానలాభినో దుతియజ్ఞాన”న్తిఆదినా తస్స
తస్స ఉపరూపరి విసేసం ఆచిక్ఖన్తోతి సమ్మన్తో. సోతాపన్నాదీనన్తి ఏత్థాపి ఏసేవ నయో. “దన్తేపి దమేతియేవా”తి ఇదం
పుట్టే “సట్టేన సబ్బం దమథం అనుపగతా పురిసదమ్మా”తి వుత్తాతి కత్వా వుత్తం. యే పన విప్పకతదమ్మభావా సబ్బథా
దమేతబ్బతం నాతివత్తా, తే సత్తే సన్ధాయ “దన్తేపి దమేతియేవా”తి వుత్తం. తేపి హి పురిసదమ్మా ఏవాతి, యతో నే సత్తా
దమేతి.

అత్తపదన్తి అత్థాభిబ్యజ్జకపదం, వాక్యన్తి అత్థో. వాక్యేన హి అత్థాభిబ్యత్తి, న నామాదిపదమత్తేన. ఏకపదభావేన చ
అనజ్ఞసాధారణో సత్తు పురిసదమ్మసారథిభావో దస్సితో హోతి. తేనాహ “భగవా హి”తిఆది. అట్ట దిసాతి అట్ట సమాపత్తియో.

తా హి అష్టమష్టసమ్పన్నాపి అసంకిణ్ణభావేన దిస్సంతి అపదిస్సంతీతి దిసా, దిసా వియాలి వా దిసా. అసజ్జమానాలి న సజ్జమానా వసీభావప్పత్తియా నిస్సజ్గదారా. ధావంతి జవనపుత్తియోగతో. ఏకంయేవ దిసం ధావతి, అత్తనో కాయం అపరివత్తేంతి అధిప్పాయో. సత్థారా పన దమితా పురిసదమ్మా ఏకిరియాపథేనేవ అట్ట దిసా ధావంతి. తేనాహ “ఏకపల్లజ్జేనేవ నిసిన్నా”తి. అట్ట దిసాలి చ నిదస్సనమత్తమేతం, లోకియేహి అగతపుట్టం నిరోధసమాపత్తిదిసం, అమతదిసఞ్చ పక్ఖన్దనతో.

౧౪౦. దిట్టధమ్మో వుచ్చతి పచ్చక్ఖో అత్తభావో, తత్థ నియుత్తోతి దిట్టధమ్మికో, ఇథలోకత్తో . కమ్మకిలేసవసేన సమ్మరేతబ్బతో సమ్మా గన్తబ్బతో సమ్మరాయో, పరలోకో, తత్థ నియుత్తోతి సమ్మరాయికో, పరలోకత్తో. పరమో ఉత్తమో అత్తో పరమత్తో, నిబ్బానం. తేహి దిట్టధమ్మికసమ్మరాయకపరమత్థేహి. యథారహంతి యథానురూపం. తేసు అత్థేసు యో యో పుగ్గలో యం యం అరహతి, తదనురూపం. అనుసాసతీతి వినేతి తస్మిం అత్థే పతిట్టపేతి, సహ అత్థేన వత్తతీతి సత్తో, భణ్ణమూలేన వాణిజ్ఞాయ దేసంతరం గచ్ఛంతో జనసమూహో. హితుపదేసాదివసేన పరిపాలేతబ్బో సాసితబ్బో సో ఏతస్స అత్థితి సత్థా, సత్థవాహో. సో వియ భగవతి ఆహ “సత్థా వియాలి సత్థా, భగవా సత్థవాహో”తి.

ఇదాని తమత్థం నిద్దేసపాళినయేన దస్సేతుం “యథా సత్థవాహో”తిఆది వుత్తం. తత్థ సత్థేతి సత్థికే జనే. కం తారేంతి ఏత్థాలి కన్తారో, నిరుదకో అరణ్ణప్పదేసో. రుళ్ళీవసేన పన ఇతరోపి అరణ్ణప్పదేసో తథా వుచ్చతి. చోరకన్తారంతి చోరేహి అధిట్టితకన్తారం. తథా వాళకన్తారం. దుబ్బిక్ఖకన్తారంతి దుల్లభభిక్ఖం కన్తారం. తారేతీతి అఖేమన్తట్టానం అతిక్యామేతి. ఉత్తారేతీతిఆది ఉపసగ్గేన పదం వడ్డేత్వా వుత్తం. అథ వా ఉత్తారేతీతి ఖేమన్తభూమిం ఉపనేంతో తారేతి. నిత్తారేతీతి అఖేమన్తట్టానతో నిత్థామేంతో తారేతి. పతారేతీతి పరిగ్గహేత్వా తారేతి, హత్తేన పరిగ్గహేత్వా వియ తారేతీతి అత్తో. సబ్బమ్మేతం తారణుత్తారణాదిఖేమట్టానే రపనమేవాలి ఆహ “ఖేమన్తభూమిం సమ్మాపేతీ”తి. సత్తేతి వేనేయ్యసత్తే. మహాగహనతాయ, మహానత్థతాయ, దున్నిత్థరణతాయ చ జాతియేవ కన్తారో జాతికన్తారో, తం జాతికన్తారం.

ఉక్కుట్టపరిచ్ఛేదవసేనాలి ఉక్కుట్టసత్తపరిచ్ఛేదవసేన. దేవమనుస్సా ఏవ హి ఉక్కుట్టసత్తా, న తిరచ్ఛానాదయో. భబ్బపుగ్గలపరిచ్ఛేదవసేనాలి సమ్మత్తనియామోక్కమనస్స యోగ్యపుగ్గలస్స పరిచ్ఛిన్దనవసేన. ఏతంతి “దేవమనుస్సాన”ంతి ఏతం వచనం. భగవతోతి నిస్సక్కవచనం యథా “ఉపజ్ఞాయతో అజ్ఞేతీ”తి, భగవతో సన్తికేతి వా అత్తో. ఉపనిస్సయసమ్మత్తింతి తిహేతుకపటిసన్ధిఆదికం మగ్గఫలాధిగమస్స బలవకారణం.

గగ్గరాయాలి గగ్గరాయ నామ రణ్ణో దేవియా, తాయ వా కారితత్తా “గగ్గరా”తి లద్ధనామాయ. సరే నిమిత్తం అగ్గహేసీతి “ధమ్మో ఏసో వుచ్చతీ”తి ధమ్మసజ్ఞాయ సరే నిమిత్తం గణ్ఠి, గణ్ఠాంతో చ పసన్నచిత్తో పరిసపరియంతే నిపజ్జి. సన్నిరుమ్మిత్వా అట్టాసీతి తస్స సీసే దణ్ణస్స రపితభావం అపస్సంతో తత్థ దణ్ణం ఉప్పీళేత్వా అట్టాసి. మణ్ణాకోపి దణ్ణే రపితేపి ఉప్పీళితేపి ధమ్మగతేన పసాదేన విస్సరమకరోంతోవ కాలమకాసి. దేవలోకే నిబ్బత్తసత్తానం అయం ధమ్మతా, యా “కుతోహం ఇథ నిబ్బత్తో, తత్థ కిం ను ఖో కమ్మమకాసి”ంతి ఆవజ్ఞనా. తస్మా అత్తనో పురిమభవస్స దిట్టత్తా ఆహ “అరే అహమ్మి నామ ఇథ నిబ్బత్తో”తి . భగవతో పాదే వన్ది కతణ్ణాతాసంవడ్డితేన పేమగారవబహుమానేన.

భగవా జానంతోవ మహాజనస్స కమ్మఫలం, బుద్ధానుభావఞ్చ పచ్చక్ఖం కాతుకామో “కో మే వన్తతీ”తి గాఢాయ పుచ్చి. తత్థ కోతి దేవనాగయక్ఖగన్ధబ్బాదీసు కో, కతమోతి అత్తో. మేతి మమ. పాదానీతి పాదే. ఇద్ధియాలి ఇమాయ ఏవరూపాయ

దేవిద్దియా. “యససా”తి ఇమినా ఏదిసేన పరివారేన, పరిచ్ఛేదేన చ. జలన్తి విజ్ఞోతమానో. అభిక్యన్తేనాతి అతివియ కన్తేన కమనీయేన సున్తరేన. వణ్ణేనాతి ఛవివణ్ణేన సరీరవణ్ణనిభాయ. సబ్బా ఓభాసయం దిసాతి సబ్బా దసపి దిసా పభాసేన్తో, చన్తో వియ, సూరియో వియ చ ఏకోభాసం ఏకాలోకం కరోన్తోతి అత్తో.

ఏవం పన భగవతా పుచ్చితో దేవపుత్తో అత్తానం పవేదేన్తో “మణ్ణాకోహం పురే ఆసి”న్తి గాథమాహ. తత్త పురేతి పురిమజాతియం. “ఉదకే”తి ఇదం తదా అత్తనో ఉప్పత్తిట్టానదస్సనం. “ఉదకే మణ్ణాకో”తి ఏతేన ఉద్ధమాయికాదికస్స థలే మణ్ణాకస్స నివత్తనం కతం హోతి. గావో చరన్తి ఏత్థాతి గోచరో, గున్నం ఘాసేసనట్టానం. ఇథ పన గోచరో వియాతి గోచరో, వారి ఉదకం గోచరో ఏతస్సాతి వారిగోచరో. ఉదకచారిపి హి కోచి కచ్చపాది అవారిగోచరోపి హోతీతి “వారిగోచరో”తి విసేసేత్వా వుత్తం. తవ ధమ్మం సుణన్తస్సాతి బ్రహ్మస్సరేన కరవీకరుతమజ్ఞానా దేసేన్తస్స తవ ధమ్మం “ధమ్మో ఏసో వుచ్చతీ”తి సరే నిమిత్తగ్గాహవసేన సుణన్తస్స. అనాదరే చేతం సామివచనం. అవధి వచ్చపాలకోతి వచ్చే రక్ఖన్తో గోపాలదారకో మమ సమీపం ఆగన్త్యా దణ్డమోలుబ్బ తిట్టన్తో మమ సీసే దణ్డం సన్నిరుమ్భిత్వా మం మారేసీతి అత్తో.

సితం కత్వాతి “తథా పరిత్తతరేనాపి పుజ్ఞానుభావేన ఏవం అతివియ ఉళారా లోకియలోకుత్తరా సమ్మత్తియో లబ్బన్తో”తి పీతిసోమనస్సజాతో భాసురతరథవలవిప్పురన్తదస్సనకిరణావలీహి భియ్యోసో మత్తాయ తం పదేసం ఓభాసేన్తో సితం కత్వా. పీతిసోమనస్సవసేన హి సో –

“ముహుత్తం చిత్తపసాదస్స, ఇద్ధిం పస్స యసగ్గా మే;
ఆనుభావగ్గా మే పస్స, వణ్ణం పస్స జుతిగ్గా మే.

“యే చ తే దీఘమద్ధానం, ధమ్మం అస్సోసుం గోతమ;
పత్తా తే అచలట్టానం, యత్త గన్త్యా న సోచరే”తి. (వి. వం ౮౨౯-౮౬౦);

ఇమా ద్వే గాథా వత్వా పక్కామి.

౧౪౧. యం పన కిశ్చీతి ఏత్త యన్తి అనియమితవచనం. తథా కిశ్చీతి. పనాతి వచనాలజ్ఞౌరమత్తం. తస్మా యం కిశ్చీతి శోయ్యస్స అనవసేసపరియాదానం కతం హోతి. పనాతి వా విసేసత్తదీపకో నిపాతో. తేన “సమ్మాసమ్మద్ధో”తి ఇమినా సజ్ఞేపతో, విత్థారతో చ సత్థు చతుసద్వాభిసమ్మోద్ధో వుత్తో. “బుద్ధో”తి పన ఇమినా తదజ్ఞాస్సపి శోయ్యస్సావబోధో. పురిమేన వా సత్థు పటివేధజ్ఞాణానుభావో, పచ్చిమేన దేసనాజ్ఞాణానుభావో. పీతి ఉపరి వుచ్చమానో విసేసో జోతీయతి. సబ్బసో పటిపక్ఖేహి విముచ్చతీతి విమోక్షో, అగ్గమగ్గో. తస్స అన్తో అగ్గఫలం, తత్త భవం తస్మిం లద్ధే లద్ధబ్బతో విమోక్షన్తికజ్ఞాణం, సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణేన సద్ధిం సబ్బమ్మి బుద్ధజ్ఞాణం. ఏవం పవత్తోతి ఏత్త –

“సబ్బజ్ఞాతాయ బుద్ధో, సబ్బదస్సావితాయ బుద్ధో, అనజ్ఞానేయ్యతాయ బుద్ధో, విసవితాయ బుద్ధో,
ఖీణాసవసజ్ఞాతేన బుద్ధో, నిరుపలేపసజ్ఞాతేన బుద్ధో, ఏకన్తవీతరాగోతి బుద్ధో, ఏకన్తవీతదోసోతి బుద్ధో,
ఏకన్తవీతమోహోతి బుద్ధో, ఏకన్తనిక్కిలేసోతి బుద్ధో, ఏకాయనమగ్గం గతోతి బుద్ధో, ఏకో అనుత్తరం సమ్మాసమ్మోద్ధిం
అభిసమ్మద్ధోతి బుద్ధో, అబుద్ధివిహతత్తా బుద్ధిపటిలాభా బుద్ధో. బుద్ధోతి నేతం నామం మాతరా కతం, న పితరా
కతం, న భాతరా కతం, న భగినియా కతం, న మిత్తామచ్చేహికతం, న జ్ఞాతిసాలోహితేహి కతం, న

సమణబ్రాహ్మణేహి కతం, న దేవతాహి కతం. విమోక్షన్తికమేతం బుద్ధానం భగవన్తానం బోధియా మూలే సహ

సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణస్స పటిలాభా సచ్చికా పజ్ఞాత్తి యదిదం బుద్ధో”తి (మహాని. ౧౯౨) -

అయం నిర్దేశపాళినయో. యస్మా చేత్థ తస్సా పటిసమ్మిదాపాళియా భేదో నత్తి, తస్మా ద్వీసు ఏకేనాపి అత్థసిద్ధితి దస్సనత్తం “పటిసమ్మిదానయో వా”తి అనియమత్తో వా-సద్ధో వుత్తో.

తత్థ యథా లోకే అవగన్తా “అవగతో”తి వుచ్చతి, ఏవం బుజ్జితా సచ్చానీతి బుద్ధో సుద్ధకత్తువసేన. యథా పణ్ణసోసా వాతా “పణ్ణసుసా”తి వుచ్చన్తి, ఏవం బోధేతా పజాయాతి బుద్ధో హేతుకత్తువసేన, హేతులత్తో చేత్థ అన్తోనీతో.

సబ్బజ్ఞాతాయ బుద్ధోతి సబ్బధమ్మబుజ్ఞనసమత్థాయ బుద్ధియా బుద్ధోతి అత్తో. సబ్బదస్సావితాయ బుద్ధోతి సబ్బధమ్మానం ఇాణచక్కునా దిట్టత్తా బుద్ధోతి అత్తో. అనజ్ఞానేయ్యతాయ బుద్ధోతి అజ్ఞాన అబోధనీతో సయమేవ బుద్ధత్తా బుద్ధోతి అత్తో. విసవితాయ బుద్ధోతి నానాగుణవిసవనతో పదుమమివ వికసనత్తేన బుద్ధోతి అత్తో. ఖీణాసవసజ్ఞాతేన బుద్ధోతి ఏవమాదీహి ఛహి పరియాయేహి నిర్దక్షయవిబుద్ధో పురిసో వియ సబ్బకిలేననిర్దక్షయవిబుద్ధత్తా బుద్ధోతి వుత్తం హోతి. ఏకాయనమగ్గం గతోతి బుద్ధోతి గమనత్థానం బుద్ధిలత్థతాయ బుద్ధిలత్థానమ్మి గమనత్థతా లబ్భతీతి ఏకాయనమగ్గం గతత్తా బుద్ధోతి వుచ్చతీతి అత్తో. ఏకో అనుత్తరం సమ్మాసమ్మోధిం అభిసమ్మబ్బధోతి బుద్ధోతి న పరేహి బుద్ధత్తా బుద్ధో, అథ ఖో సయమేవ అనుత్తరం సమ్మాసమ్మోధిం అభిసమ్మబ్బధత్తా బుద్ధోతి అత్తో. అబుద్ధివిహతత్తా బుద్ధిపటిలాభా బుద్ధోతి బుద్ధి బుద్ధం బోధోతి అనత్తన్తరం. తత్థ యథా రత్తగుణయోగతో రత్తో పటో, ఏవం బుద్ధగుణయోగతో బుద్ధోతి ఇాపనత్తం వుత్తం. తతో పరం బుద్ధోతి నేతం నామన్తిఆది అత్థానుగతాయం పజ్ఞాత్తితి బోధనత్తం వుత్తన్తి ఏవమేత్థ ఇమినాపి కారణేన భగవా బుద్ధోతి వేదితబ్బం.

౧౪౨. అస్సాతి భగవతో. గుణవిసిట్టసబ్బసత్తుత్తమగరుగారవాధివచనన్తి సబ్బేహి సీలాదిగుణేహి విసిట్టస్స తతో ఏవ సబ్బసత్తేహి ఉత్తమస్స గరువో గారవవసేన వుత్తవచనమిదం భగవాతి. తథా హి లోకనాథో అపరిమితనిరుపమప్పభావసీలాదిగుణవిసేససమగ్గితాయ సబ్బానత్థపరిహారపుబ్బజ్ఞమాయ నిరవసేసహితసుఖవిధానతప్పరాయ నిరతిసయాయ పయోగసమ్మత్తియా సదేవమనుస్సాయ పజాయ, అచ్చన్తుపకారితాయ చ అపరిమాణాసు లోకధాతుాసు అపరిమాణానం సత్తానం ఉత్తమగారవత్థాన్తి.

భగవాతి వచనం సేట్టన్తి సేట్టవాచకం వచనం సేట్టగుణసహచరణతో “సేట్ట”న్తి వుత్తం. అథ వా వుచ్చతీతి వచనం, అత్తో. తస్మా యో “భగవా”తి వచనేన వచనీయో అత్తో, సో సేట్టోతి అత్తో. భగవాతి వచనముత్తమన్తి ఏత్థాపి ఏసేవ నయో. గారవయుత్తోతి గరుభావయుత్తో గరుగుణయోగతో, గరుకరణం వా సాతిసయం అరహతీతి గారవయుత్తో, గారవారహోతి అత్తో.

గుణవిసేసహేతుకం “భగవా”తి ఇదం భగవతో నామన్తి సజ్ఞేపతో వుత్తమత్తం విత్థారతో విభజితుకామో నామంయేవ తావ అత్థుద్ధారవసేన దస్సేన్తో “చతుబ్బిధం వా నామ”న్తిఆదిమాహ. తత్థ ఆవత్తికన్తి అవత్థాయ విదితం తం తం అవత్తం ఉపాదాయ పజ్ఞాత్తం వోహరితం. తథా లిజ్జికం తేన తేన లిజ్జేన వోహరితం. నేమిత్తికన్తి నిమిత్తతో ఆగతం. అధిచ్చసముప్పన్నన్తి యదిచ్చాయ పవత్తం, యదిచ్చాయ ఆగతం యదిచ్చకం. పఠమేన ఆది-సద్దేన బాలో, యువా,

వుడ్డోతి ఏవమాదిం సబ్బణ్ణాతి, దుతియేన ముడ్డీ, జటీతి ఏవమాదిం, తతియేన బహుస్సుతో, ధమ్మకథికో, ఝాయీతి ఏవమాదిం, చతుత్తేన అఘమరిసనం పావచనన్తి ఏవమాదిం సబ్బణ్ణాతి. “నేమిత్తిక”న్తి వుత్తమత్తం బృతిరేకవసేన పతిట్టాపేతుం “న మహామాయాయా”తిఆది వుత్తం. “విమోక్షన్తిక”న్తి ఇమినా ఇదం నామం అరియాయ జాతియా జాతక్ఖణేయేవ జాతన్తి దస్సేతి. యది విమోక్షన్తికం, అథ కస్మా అఞ్ఞోహి ఖీణాసవేహి అసాధారణన్తి ఆహ “సహ సబ్బణ్ణాతణ్ణాణస్స పటిలాభా”తి. బుద్ధానఞ్ఞో అరహత్తఫలం నిప్పజ్జమానం సబ్బణ్ణాతణ్ణాణాదీహి సబ్బేహి బుద్ధగుణేహి సద్ధియేవ నిప్పజ్జతి. తేన వుత్తం “విమోక్షన్తిక”న్తి. సచ్చికా పజ్జత్తితి సబ్బధమ్మానం సచ్చికిరియానిమిత్తా పజ్జత్తి. అథ వా సచ్చికా పజ్జత్తితి పచ్చక్ఖసిద్ధా పజ్జత్తి. యంగుణనిమిత్తా హి సా, తే సత్తు పచ్చక్ఖభూతాతి గుణా వియ సాపి సచ్చికతా ఏవ నామ హోతి, న పరేసం వోహరమత్తేనాతి అధిప్పాయో.

౧౪౩. వదన్తీతి మహాథేరస్స గరుభావతో బహువచనేనాహ, సజ్జీతికారేహి వా కతమనువాదం సన్ధాయ. ఇస్సరియాదిభేదో భగో అస్స అత్థీతి భగీ. అకాసి భగన్తి రాగాదిపాపధమ్మం భగ్గం అకాసి, భగ్గవాతి అత్థో. బహూహి జాయేహీతి కాయభావనాదికేహి అనేకేహి భావనాక్కుమేహి. సుభావితత్తనోతి సమ్మదేవ భావితసభావస్స. పచ్చత్తే చేతం సామివచనం.

నిర్దేసే వుత్తనయేనాతి ఏత్థాయం నిర్దేసనయో -

“భగవాతి గారవాధివచనమేతం. అపిచ భగ్గరాగోతి భగవా, భగ్గదోసోతి భగవా, భగ్గమోహోతి భగవా, భగ్గమానోతి భగవా, భగ్గదిట్ఠీతి భగవా, భగ్గతణ్ఠోతి భగవా, భగ్గకిలేసోతి భగవా, భజి విభజి పవిభజి ధమ్మరతనన్తి భగవా, భవానం అంతకరోతి భగవా, భావితకాయో భావితసీలో భావితచిత్తో భావితపఞ్ఞోతి భగవా, భజి వా భగవా అరఞ్ణవనపత్తాని పన్నాని సేనాసనాని అప్పసద్దాని అప్పనిగ్గోసాని విజనవాతాని మనుస్సరాహస్సేయ్యకాని పటిసల్లానసారుప్పానీతి భగవా, భాగీ వా భగవా చీవరపిణ్ణపాతసేనాసనగిలానపచ్చయభేసజ్జపరిక్ఖారానన్తి భగవా, భాగీ వా భగవా అత్థరసస్స ధమ్మరసస్స విముత్తిరసస్స అధిసీలస్స అధిచిత్తస్స అధిపజ్ఞాయాతి భగవా, భాగీ వా భగవా చతున్నం ఝానానం చతున్నం అప్పమజ్ఞానం చతున్నం అరాపసమాపత్తినన్తి భగవా, భాగీ వా భగవా అట్టన్నం విమోక్షానం అట్టన్నం అభిభాయతనానం నవన్నం అనుపుబ్బవిహారసమాపత్తినన్తి భగవా, భాగీ వా భగవా దసన్నం సజ్ఞాభావనానం దసన్నం కసిణసమాపత్తినం ఆనాపానస్సతిసమాధిస్స అసుభసమాపత్తియాతి భగవా, భాగీ వా భగవా చతున్నం సతిపట్టానానం చతున్నం సమ్మప్పధానానం చతున్నం ఇద్ధిపాదానం పఞ్చన్నం ఇన్ద్రియానం పఞ్చన్నం బలానం సత్తన్నం బోజ్జిజ్ఞానం అరియస్స అట్టజ్ఞేకస్స మగ్గస్సాతి భగవా, భాగీ వా భగవా దసన్నం తథాగతబలానం చతున్నం వేసారజ్ఞానం చతున్నం పటిసమ్మిదానం ఛన్నం అభిజ్ఞానం ఛన్నం బుద్ధధమ్మానన్తి భగవా, భగవాతి నేతం నామం...పే.... సచ్చికా పజ్జత్తి యదిదం భగవా”తి (మహాని. ౮౩).

ఏత్త చ “గారవాధివచన”న్తిఆదీని యదిపి గాఢాయం ఆగతపదానుక్కుమేన న నిద్దిట్టాని, యథారహం పన తేసం సబ్బేసమ్మి నిర్దేసభావేన వేదితబ్బాని. తత్త గారవాధివచనన్తి గరూనం గరుభావవాచకం వచనం. భజీతి భాగసో కథేసి. తేనాహ “విభజీ”తి. ధమ్మరతనన్తి మగ్గఫలాదిఅరియధమ్మరతనం. పున భజీతి సేవి. భాగీతి భాగధేయ్యవా. పున భాగీతి భజనసీలో. అత్థరసస్సాతి అత్థసన్నిస్సయస్స రసస్స. విముత్తాయతనసీసే హి రత్త్యా ధమ్మం కథేంతస్స, సుణంతస్స చ తదత్తం ఆరబ్బ ఉప్పజ్జనకపీతిసోమనస్సం అత్థరసో. ధమ్మం ఆరబ్బ ధమ్మరసో. యం సన్ధాయ వుత్తం “లభతి అత్థవేదం,

లభతి ధమ్మవేద"ని (అ. ని. ౬.౧౦). విముత్తిరసస్సాతి విముత్తిభూతస్స, విముత్తిసన్నిస్సయస్స వా రసస్స.

సఙ్ఖాభావనానని అనిచ్ఛసఙ్ఖాదీనం దసన్నం సఙ్ఖాభావనానం. ఛన్నం బుద్ధధమ్మానని ఛ అసాధారణజ్ఞాణాని సద్ధాయ వుత్తం. తత్త తత్త "భగవా"తి సద్దసిద్ధి నిరుత్తినయేన వేదితబ్బా.

౧౪౪. యదిపి "భాగ్యవా"తిఆదిహి పదేహి వుచ్చమానో అత్తో "భగీ భజీ"తి నిద్దేసగాథాయ సఙ్గహితో ఏవ, తథాపి పదసిద్ధి అత్తవిభాగలత్తయోజనాదిసహితో సంవణ్ణనానయో తతో అఙ్ఞాకారోతి వుత్తం "అయం పన అపరో నయో"తి. ఆదికన్ని ఆది-సద్దేన వణ్ణవికారో , వణ్ణలోపో, ధాతులత్తేన నియోజనఙ్ఞాతి ఇమం తివిధం లక్షణం సఙ్గఙ్ఞాతి. సద్దనయేనాతి బ్యాకరణనయేన. పిసోదరాదీనం సద్దానం ఆకతిగణభావతో వుత్తం "పిసోదరాదిపక్షేపలక్షణం గహీత్వా"తి. పక్షిపనమేవ లక్షణం. తప్పరియాపన్నతాకరణం హి పక్షిపనం. పారప్పత్తని పరముక్కుంసగతం పారమిభావప్పత్తం. భాగ్యని కుసలం. తత్త మగ్గకుసలం లోకుత్తరసుఖనిబ్బత్తకం, ఇతరం లోకియసుఖనిబ్బత్తకం, ఇతరమ్మి వా వివట్టాపనిస్సయం పరియాయతో లోకుత్తరసుఖనిబ్బత్తకం సియా.

లోభాదయో ఏకకవసేన గహితా. తథా విపరీతమనసికారో విపల్లాసభావసామఙ్ఞోన, అహిరికాదయో దుకవసేన. లోభాదయో చ పున "తివిధాకుసలమూల"ని తికవసేన గహితా. కాయదుచ్చరితాది- తణ్ణాసంకిలేసాదిరాగమలాదిరాగవిసమాదికామసఙ్ఖాదికామవిత్కాదితణ్ణాపపఙ్గాదయో తివిధదుచ్చరితాదయో. సుభసఙ్ఖాదికా చతుబ్బిధవిపరియేసా. "చీవరహేతు వా భిక్షునో తణ్ణా ఉప్పజ్జమానా ఉప్పజ్జతి, పిణ్డపాత , సేనాసన, ఇతిభవాభవహేతు వా"తి (అ. ని. ౪.౯) ఏవమాగతా చత్తారో తణ్ణాప్పాదా. "బుద్ధే కఙ్ఘతి, ధమ్మే, సజ్జే, సిక్ఖాయ, సబ్రహ్మచారీసు కుపితో హోతి అనత్తమనో ఆహతచిత్తో ఖీలజాతో"తి (దీ. ని. ౩.౩౧౯; మ. ని. ౧.౧౮౫; అ. ని. ౫.౨౦౫; ౯.౭౧; విభ. ౯౪౧) ఏవమాగతాని పఞ్చ చేతోఖీలాని. "కామే అవీతరాగో హోతి, కాయే అవీతరాగో, రూపే అవీతరాగో, యావదత్థం ఉదరావదేహకం భుజ్జేత్వా సేయ్యసుఖం పస్ససుఖం మిద్ధసుఖం అనుయుత్తో విహరతి, అఙ్ఞాతరం దేవనికాయం పణిధాయ బ్రహ్మచరియం చరతీ"తి (దీ. ని. ౩.౩౨౦; మ. ని. ౧.౧౮౬) ఆగతా పఞ్చ వినిబద్ధా. రూపాభినన్దనాదయో పఞ్చాభినన్దనా. కోధో, మక్ఖో, ఇస్సా, సారేయ్యం, పాపిచ్చతా, సన్నిటిపరామాసోతి ఇమాని ఛ వివాదమూలాని. రూపతణ్ణాదయో ఛ తణ్ణాకాయా.

కామరాగపటిషుదిట్ఠివిచికిచ్చాభవరాగమానావిజ్ఞా సత్తానుసయా. మిచ్చాదిట్ఠిఆదయో అట్ట మిచ్చత్తా. "తణ్ణం పటిచ్చ పరియేసనా, పరియేసనం పటిచ్చ లాభో, లాభం పటిచ్చ వినిచ్చయో, వినిచ్చయం పటిచ్చ ఛన్దరాగో, ఛన్దరాగం పటిచ్చ అఙ్ఘోసానం, అఙ్ఘోసానం పటిచ్చ పరిగ్గహో, పరిగ్గహం పటిచ్చ మచ్చరియం, మచ్చరియం పటిచ్చ ఆరక్ఖా, ఆరక్ఖాధికరణం దణ్ణాదానాదయో"తి (దీ. ని. ౨.౧౦౩; ౩.౩౫౯) ఏతే నవ తణ్ణామూలకా. చత్తారో సస్సతవాదా, చత్తారో ఏకచ్చసస్సతవాదా, చత్తారో అన్తానన్తికా, చత్తారో అమరావిక్ఖేపికా, ద్వే అధిచ్చసముప్పన్నికా, సోళస సఙ్ఘీవాదా, అట్ట అసఙ్ఘీవాదా, అట్ట నేవసఙ్ఘీనాసఙ్ఘీవాదా , సత్త ఉచ్చేదవాదా, పఞ్చ పరమదిట్ఠధమ్మనిబ్బానవాదాతి ఏతాని ద్వాసట్ఠి దిట్ఠిగతాని. అఙ్ఘత్తికస్స ఉపాదాయ "అస్మీ"తి హోతి, "ఇత్థస్మీ"తి, "ఏవస్మీ"తి, "అఙ్ఘాధాస్మీ"తి, "భవిస్స"ని, "ఇత్థం భవిస్స"ని, "ఏవం భవిస్స"ని, "అఙ్ఘా భవిస్స"ని, "అసస్మీ"తి, "సాతస్మీ"తి, "సియ"ని, "ఇత్థం సియ"ని, "ఏవం సియ"ని, "అఙ్ఘా సియ"ని, "అపాహం సియ"ని, "అపాహం ఇత్థం సియ"ని, "అపాహం ఏవం సియ"ని, "అపాహం అఙ్ఘా సియ"ని హోతీతి అట్టారస, బాహిరస్సుపాదాయ "ఇమినా అస్మీ"తి హోతి, "ఇమినా ఇత్థస్మీ"తి, "ఇమినా ఏవస్మీ"తి, "ఇమినా అఙ్ఘాధాస్మీ"తిఆదికా

(విభ. ౯౭౦-౯౭౬) వుత్తనయా అట్టారసాతి ఛత్తింస, అతీతా ఛత్తింస, అనాగతా ఛత్తింస, పచ్చప్పన్నా ఛత్తింసాతి అట్టసతతణ్ణావిచరితాని.

పభేద-సద్ధీ పచ్చేకం సమ్మన్దితబ్బో. తణ్ణాయం యోజనా - లోభప్పభేదా దోసప్పభేదా యావ అట్టసతతణ్ణావిచరితప్పభేదాతి. సబ్బాని సత్తానం దరథపరిహాకరాని కిలేసానం అనేకాని సతసహస్సాని అభణ్ణీతి యోజనా. ఆరమ్మణాదివిభాగతో హి పవత్తిఆకారవిభాగతో చ అనంతప్పభేదా కిలేసాతి. సజ్జేపతోతి ఏత్త సముచ్చేదప్పహానవసేన సబ్బసో అప్పవత్తికరణేన కిలేసమారం, సముదయప్పహానపరిణ్ణావసేన ఖన్ధమారం, సహాయవేకల్లకరణవసేన సబ్బథా అప్పవత్తికరణేన అభిసజ్ఞారమారం, బలవిధమనవిసయాతిక్కమనవసేన దేవపుత్తమచ్చుమారణ్ణా అభణ్ణో భగ్గే అకాసి. పరిస్సయానన్తి ఉపద్ధవానం. సమ్మతి, ఆయతిణ్ణా సత్తానం అనత్తావహత్తా మారణట్టేన విబాధనట్టేన కిలేసావ మారోతి కిలేసమారో. వధకట్టేన ఖన్ధావ మారోతి ఖన్ధమారో. తథా హి వుత్తం “వధకం రూపం ‘వధకం రూప’న్తి యథాభూతం నప్పజానాతీ”తిఆది (సం. ని. ౩.౮౫). జాతిజరాదిమహాబ్యసననిబ్బత్తనేన అభిసజ్ఞారోవ మారోతి అభిసజ్ఞారమారో. సంకిలేసనిమిత్తం హుత్వా గుణమారణట్టేన దేవపుత్తోవ మారోతి దేవపుత్తమారో. సత్తానం జీవితస్స, జీవితపరిక్ఖారాణ్ణా జానికరణేన మహాబాధరూపత్తా మచ్చు ఏవ మారోతి మచ్చుమారో.

సతపుణ్ణలక్ఖణధరస్సాతి అనేకసతపుణ్ణానిబ్బత్తమహాపురిసలక్ఖణవహతో రూపకాయసమ్మత్తి దీపితా హోతి, ఇతరాసం ఫలసమ్మదానం మూలభావతో, అధిట్టానభావతో చ. ధమ్మకాయసమ్మత్తి దీపితా హోతి, పహానసమ్మదాపుబ్బకత్తా జ్ఞాణసమ్మదాదీనం. భాగ్యవతాయ లోకియానం బహుమతభావో. భగ్గదోసతాయ పరిక్ఖకానం బహుమతభావోతి యోజనా. ఏవం ఇతో పరేసుపి యథాసంఖ్యం యోజేతబ్బం. పుణ్ణావన్తం హి గహట్టా ఖత్తియాదయో అభిగచ్ఛన్తి, పహీనదోసం పబ్బజితతాపసపరిబ్బాజకాదయో “దోసవినయాయ ధమ్మం దేసేతీ”తి. అభిగతానణ్ణా నేసం కాయచిత్తదుక్ఖాపనయనే పటిబలభావో, ఆమిసదానధమ్మదానేహి ఉపకారసబ్బావతో. రూపకాయం తస్స పసాదచక్కునా, ధమ్మకాయం పజ్ఞాచక్కునా దిస్సా దుక్ఖద్వయస్స పటిప్పస్సమ్మనతో ఉపగతానణ్ణా తేసం ఆమిసదానధమ్మదానేహి ఉపకారితా, “పుట్టే ఆమిసదానధమ్మదానేహి మయా అయం లోకగ్గభావో అధిగతో, తస్మా తుష్ఠేహిపి ఏవమేవ పటిపజ్జితబ్బ”న్తి ఏవం సమ్మాపటిపత్తియం నియోజనేన అభిగతానం లోకియలోకుత్తరసుఖేహి సంయోజనసమత్థతా చ దీపితా హోతి.

సకచిత్తే ఇస్సరియం అత్తనో చిత్తస్స వసీభావాపాదనం, యేన పటిక్కులాదీసు అప్పటిక్కులసజ్ఞేతాదివిహరసిద్ధి, అధిట్టానిద్దిఆదికో ఇద్ధివిధోపి చిత్తిస్సరియమేవ చిత్తభావనాయ వసీభావప్పత్తియా ఇజ్ఞనతో. అణిమాలఘిమాదికన్తి ఆది-సద్ధేన మహిమా పత్తి పాకమ్మం ఈసితా వసితా యత్థకామావసాయిత్తాతి ఇమే ధపి సద్ధహితా. తత్త కాయస్స అణుభావకరణం అణిమా. లహుభావో లఘిమా ఆకాసే పదసా గమనాదినా. మహత్తం మహిమా కాయస్స మహంతాపాదనం. ఇట్టదేసప్పత్తి పత్తి. అధిట్టానాదివసేన ఇచ్చితనిష్పాదనం పాకమ్మం. సయంవసితా ఇస్సరభావో ఈసితా. ఇద్ధివిధే వసీభావో వసితా. ఆకాసేన వా గచ్ఛతో, అజ్ఞం వా కిణ్హి కరోతో యత్త కత్థచి వోసానప్పత్తి యత్థకామావసాయిత్తా. “కుమారకరూపాదిదస్సన”న్తిపి వదన్తి. ఏవమిదం అట్టవిధం లోకియసమ్మతం ఇస్సరియం. తం పన భగవతో ఇద్ధివిధన్తోగధం, అనజ్ఞాసాధారణణ్ణాతి ఆహ “సబ్బాకారపరిపూరం అత్తి”తి.

కేసణ్హి పదేసవుత్తి, అయథాభూతగుణసన్నిస్సయత్తా అపరిసుద్ధో చ యసో హోతి, న ఏవం తథాగతస్సాతి దస్సేతుం “లోకత్తయబ్యాపకో”తిఆది వుత్తం. తత్త ఇధ అధిగతసత్తుగుణానం ఆరుప్పే ఉప్పున్నానం “ఇతిపి సో భగవా”తిఆదినా

భగవతో గుణే అనుస్మరంతానం యసో పాకటో హోతీతి ఆహ “లోకత్రయభ్యాపకో”తి. యథాభుచ్చగుణాధిగతత్వా ఏవ అతివియ పరిసుద్ధో. అనవసేసలక్ష్మణానుబ్యజ్ఞానాదిసమ్పత్తియా సబ్బాకారపరిపూరా. సబ్బజ్ఞపచ్చజ్ఞసిరీ సబ్బేసం అజ్ఞపచ్చజ్ఞానం సోభా. “తిణ్ణో తారేయ్య”న్తిఆదినా యం యం ఏతేన లోకనాథేన ఇచ్చితం మనోవచీపణిధానవసేన, పత్తితం కాయపణిధానవసేన. తథేవాతి పణిధానానురూపమేవ. వీరియపారమిభావప్పత్తో, అరియమగ్గపరియాపన్నో చ సమ్మావాయామసజ్ఞతో పయత్తో.

భేదేహీతి సబ్బత్తికదుకపదసంహితేహి పభేదేహి. పటిచ్చసముప్పాదాదీహీతి ఆది-సద్దేన న కేవలం విభజనపాళియం ఆగతా సతిపట్టానాదయోవ సజ్ఞహితా, అథ ఖో సజ్ఞహదయో, సమయవిముత్తాదయో, రపనాదయో , తికపట్టానాదయో చ సజ్ఞహితాతి వేదితబ్బం. దుక్ఖసచ్చస్స పీళనట్టో తంసమజ్ఞేనో సత్తస్స హింసనం అవిప్పారికతాకరణం. సజ్ఞతట్టో సమేచ్చసమ్మాయపచ్చయేహి కతభావో. సంతాపట్టో దుక్ఖదుక్ఖతాదీహి సంతప్పనం పరిదహనం. విపరిణామట్టో జరాయ, మరణేన చాతి ద్వీధా విపరిణామేతబ్బతా. సముదయస్స ఆయాహనట్టో దుక్ఖస్స నిబ్బత్తనవసేన సమ్మిణ్ణనం. నిదానట్టో “ఇదం తం దుక్ఖ”న్తి నిదదంతస్స వియ సముట్టాపనం. సంయోగట్టో సంసారదుక్ఖేన సంయోజనం. పలిబోధట్టో మగ్గాధిగమస్స నివారణం. నిరోధస్స నిస్సరణట్టో సబ్బూపదీనం పటినిస్సగ్గసభావత్తా తతో వినిస్సటతా, తన్నిస్సరణనిమిత్తతా వా. వివేకట్టో సబ్బసజ్ఞారవిసంయుత్తతా. అసజ్ఞతట్టో కేనచిపి పచ్చయేన అనభిసజ్ఞతతా. అమతట్టో నిచ్చసభావత్తా మరణాభావో, సత్తానం మరణాభావహేతుతా వా. మగ్గస్స నియ్యానట్టో వట్టదుక్ఖతో నిగ్గమనట్టో. హేతులట్టో నిబ్బానస్స సమ్మాపకభావో. దస్సనట్టో అచ్చంతసుఖుమస్స నిబ్బానస్స సచ్చికరణం. ఆధిపతేయ్యట్టో చతుసచ్చదస్సనే సమ్మయుత్తానం ఆధిపచ్చకరణం, ఆరమ్మణాధిపతిభావో వా విసేసతో మగ్గాధిపతివచనతో. సతిపి హి ఝానాదీనం ఆరమ్మణాధిపతిభావే “ఝానాధిపతిసో ధమ్మా”తి ఏవమాదిం అవత్వా “మగ్గాధిపతిసో ధమ్మా” ఇచ్చేవ వుత్తం, తస్మా విజ్ఞాయతి “అత్తి మగ్గస్స ఆరమ్మణాధిపతిభావే విసేసో”తి. ఏతే చ పీళనాదయో సోళసాకారా నామ. కస్మా పనేత్త అజ్ఞోసు రోగగణ్ఠాదిఆకారేసు విజ్ఞమానేసు ఏతేవ పరిగ్గయ్యంతీతి? సలక్ష్మణతో చ సచ్చంతరదస్సనతో చ ఆవిభావతో. స్వామయంతో పరతో సచ్చకథాయమేవ ఆవి భవిస్సతి.

దిబ్బవిహారో కసిణాదిఆరమ్మణాని రూపావచరజ్ఞానాని. మేత్తాదిజ్ఞానాని బ్రహ్మవిహారో. ఫలసమాపత్తి అరియవిహారో. కామేహి వివేకట్టకాయతావసేన ఏకీభావో కాయవివేకో. పరమజ్ఞానాదినా నీవరణాదీహి వివిత్తచిత్తతా చిత్తవివేకో. ఉపధివివేకో నిబ్బానం. అజ్ఞోతి లోకియాభిజ్ఞాదికే.

కిలేసాభిసజ్ఞారవసేన భవేసు పరిబ్బమనం, సో చ తణ్ణాప్పధానోతి వుత్తం “తణ్ణాసజ్ఞాతం గమన”న్తి. వంతన్తి అరియమగ్గముఖేన ఉగ్గిరితం పున అపచ్చావమనవసేన ఛడ్డితం. భగవాతి వుచ్చతి నిరుత్తినయేనాతి దస్సేన్తో ఆహ “యథా...పే.... మేఘలా”తి.

అపరో నయో – భాగవాతి భగవా, భతవాతి భగవా, భాగే వనీతి భగవా, భగే వనీతి భగవా, భత్తవాతి భగవా, భగే వమీతి భగవా. భాగే వమీతి భగవా.

భాగవా భతవా భాగే, భగే చ వని భత్తవా;
భగే వమి తథా భాగే, వమీతి భగవా జినో.

తత్త కథం భాగవాతి భగవా? యే తే సీలాదయో ధమ్మక్ఖన్ధా గుణకోట్టాసా, తే అనన్జాసాధారణా నిరతిసయా తథాగతస్స అట్టి ఉపలబ్ధున్తి. తథా హిస్స సీలం సమాధి పజ్ఞా విముత్తి విముత్తిజాణదస్సనం, హిరీ ఓత్తప్పం, సద్ధా వీరియం, సతి సమ్మజ్జం, సీలవిసుద్ధి దిట్టివిసుద్ధి, సమథో విపస్సనా, తీణి కుసలమూలాని, తీణి సుచరితాని, తయో సమ్మావితక్కా, తిస్సో అనవజ్ఞసజ్ఞా, తిస్సో ధాతుయో, చత్తారో సతిపట్టానా, చత్తారో సమ్మప్పధానా, చత్తారో ఇద్ధిపాదా, చత్తారో అరియమగ్గా, చత్తారి అరియఫలాని, చతస్సో పటిసమ్మిదా, చతుయోనిపరిచ్ఛేదకజాణాని, చత్తారో అరియవంసా, చత్తారి వేసారజ్జజాణాని, పఞ్చ పధానియజ్ఞాని, పఞ్చజ్ఞోకో సమ్మాసమాధి, పఞ్చజాణోకో సమ్మాసమాధి, పఞ్చన్ద్రియాని, పఞ్చ బలాని, పఞ్చ నిస్సారణీయా ధాతుయో, పఞ్చ విముత్తాయతనజాణాని, పఞ్చ విముత్తిపరిపాచనీయా సజ్ఞా, ఛ అనుస్సతిట్టానాని, ఛ గారవా, ఛ నిస్సారణీయా ధాతుయో, ఛ సతతవిహారా, ఛ అనుత్తరియాని, ఛ నిబ్బేధభాగియా సజ్ఞా, ఛ అభిజ్ఞా, ఛ అసాధారణజాణాని, సత్త అపరిహానియా ధమ్మా, సత్త అరియధమ్మా, సత్త అరియధనాని, సత్త బోజ్ఞజ్ఞా, సత్త సప్పురిసధమ్మా, సత్త నిజ్జరవత్థాని, సత్త సజ్ఞా, సత్తదక్షిణేయ్యపుగ్గలదేసనా, సత్తవిజ్ఞాణట్టితిదేసనా, సత్తఖీణాసవలదేసనా, అట్టపజ్ఞాపటిలాభహేతుదేసనా, అట్ట సమ్మత్తాని, అట్టలోకధమ్మాతిక్కమా, అట్ట ఆరమ్భవత్థాని, అట్టఅక్ఖణదేసనా, అట్ట మహాపురిసవితక్కా, అట్టఅభిభాయతనదేసనా, అట్ట విమోక్షా, నవ యోనిసోమనసికారమూలకా ధమ్మా, నవ పారిసుద్ధిపధానియజ్ఞాని, నవసత్తావాసదేసనా, నవ ఆఘాతపటివినయా, నవ సజ్ఞా, నవ నానత్తా, నవ అనుపుబ్బవిహారా, దస నాథకారణా ధమ్మా, దస కసిణాయతనాని, దస కుసలకమ్మపథా, దస సమ్మత్తాని, దస అరియవాసా, దస అసేక్ఖధమ్మా, దస తథాగతబలాని, ఏకాదస మేత్తానిసంసా, ద్వాదస ధమ్మచక్కాకారా, తేరస ధుతగుణా, చుద్దస బుద్ధజాణాని, పఞ్చదస విముత్తిపరిపాచనీయా ధమ్మా, సోళసవిధా ఆనాపానస్సతి, సోళస అపరస్తపనీయా ధమ్మా, అట్టారస బుద్ధధమ్మా, ఏకూనవీసతి పచ్చవేక్షణజాణాని, చతుచత్తాలీస జాణవత్థాని, పజ్ఞాస ఉదయబ్బయజాణాని, పరోపజ్ఞాస కుసలధమ్మా, సత్తసత్తతిజాణవత్థాని, చతువీసతికోటిసతసహస్ససమాపత్తిసజ్ఞారిమహావజిరజాణం, అనంతనయసమస్తపట్టానపవిచయపచ్చవేక్షణదేసనాజాణాని, తథా అనంతాసు లోకధాతుాసు అనంతానం సత్తానం ఆసయాదివిభావనజాణాని చాతి ఏవమాదయో అనంతాపరిమాణభేదా అనన్జాసాధారణా నిరతిసయా గుణభాగా గుణకోట్టాసా సంవిజ్ఞున్తి ఉపలబ్ధున్తి. తస్మా యథావుత్తవిభాగా గుణభాగా అస్స అట్టితి భాగవాతి వత్తబ్బే ఆ-కారస్స రస్సత్తం కత్వా “భగవా”తి వుత్తో. ఏవం తావ భాగవాతి భగవా.

యస్మా సీలాదయో సబ్బే, గుణభాగా అసేసతో;
విజ్ఞున్తి సుగతే తస్మా, “భగవా”తి పవుచ్చతి.

కథం భతవాతి భగవా? యే తే సబ్బలోకహితాయ ఉస్సుక్కమాపన్నేహి మనుస్సత్తాదికే అట్ట ధమ్మే సమోధానేత్వా సమ్మాసమ్మోధియా కతమహాభినీహరేహి మహాబోధిసత్తేహి పరిపూరేతబ్బా దానపారమీ, సీలనేక్ఖమ్మపజ్ఞావీరియఖన్తిసచ్చఅధిట్టానమేత్తాఉపేక్షాపారమీతి దస పారమియో, దస ఉపపారమియో, దస పరమత్థపారమియోతి సమతింస పారమియో, దానాదీని చత్తారి సజ్ఞహవత్థాని, సచ్చాదీని చత్తారి అధిట్టానాని, అత్తపరిచ్ఛాగో, నయన, ధన, రజ్జ, పుత్తదారపరిచ్ఛాగోతి పఞ్చ మహాపరిచ్ఛాగా, పుబ్బయోగో, పుబ్బచరియా, ధమ్మక్ఖానం, జాతత్థచరియా, లోకత్థచరియా, బుద్ధత్థచరియాతి ఏవమాదయో, సజ్ఞేపతో వా సబ్బే పుజ్ఞాసమ్మారజాణసమ్మారబుద్ధకారకధమ్మా, తే మహాభినీహరతో పట్టాయ కప్పానం సతసహస్సాధికాని చత్తారి

అసజ్ఞేయాని యథా హానభాగియా, సంకిలేసభాగియా, రితిభాగియా వా న హోన్తి, అథ ఖో ఉత్తరుత్తరి విసేసభాగియావ హోన్తి, ఏవం సక్కుచ్చం నిరస్తరం అనవసేసతో భతా సమ్మతా అస్స అట్టితి భతవాతి వత్తబ్బే “భగవా”తి వుత్తో నిరుత్తినయేన త-కారస్స గ-కారం కత్వా. అథ వా భతవాతి తేయేవ యథావుత్తే బుద్ధకారకధమ్మే వుత్తనయేన భరి సమ్మరి, పరిపూరేసీతి అత్తో. ఏవమ్మి భతవాతి భగవా.

సమ్మాసమ్మోధియా సబ్బే, దానపారమిఆదికే;
సమ్మారే భతవా నాథో, తస్మాపి భగవా మతో.

కథం భాగే వనీతి భగవా? యే తే చతువీసతికోటిసతసహస్ససజ్ఞా దేవసికం వళజ్ఞానకసమాపత్తిభాగా, తే అనవసేసతో లోకహితత్వం, అత్తనో చ దిట్టధమ్మసుఖవిహారత్వం నిచ్చకప్పం నిచ్చకప్పం వని భజి సేవి బహులమకాసీతి భాగే వనీతి భగవా. అథ వా అభిజ్ఞోయ్యధమ్మేసు, కుసలాదీసు, ఖిన్నాదీసు చ యే తే పరిజ్ఞోయ్యాదివసేస సజ్ఞేపతో వా చతుబ్బిధా అభిసమయభాగా, విత్థారతో పన “చక్షుం పరిజ్ఞోయ్యం...పే... జరామరణం పరిజ్ఞోయ్య”నిఆదినా అనేకపరిజ్ఞోయ్యభాగా, “చక్షుస్స సముదయో పహాతబ్బో...పే... జరామరణస్స సముదయో పహాతబ్బో”తిఆదినా పహాతబ్బభాగా, “చక్షుస్స నిరోధో...పే... జరామరణస్స నిరోధో సచ్చికాతబ్బో”తిఆదినా (పటి. మ. ౧.౨౧) సచ్చికాతబ్బభాగా, “చక్షుస్స నిరోధగామినీ పటిపదా”తిఆదినా, “చత్తారో సతిపట్టానా”తిఆదినా చ అనేకభేదా భావేతబ్బభాగా చ ధమ్మా, తే సబ్బే వని భజి యథారహం గోచరభావనాసేవనానం వసేన సేవి. ఏవమ్మి భాగే వనీతి భగవా. అథ వా యే ఇమే సీలాదయో ధమ్మక్ఖిన్దా సావకేహి సాధారణా గుణకోట్టాసా గుణభాగా, “కిన్తి ను ఖో తే వేనేయ్యసంతానేసు పతిట్టపేయ్య”న్తి మహాకరుణాయ వని అభిపత్తయి, సా చస్స అభిపత్తినా యథాధిష్ఠితఫలావహా అహోసి. ఏవమ్మి భాగే వనీతి భగవా.

యస్మా ఇ్య్యసమాపత్తి-గుణభాగే తథాగతో;
భజి పత్తయి సత్తానం, హితాయ భగవా తతో.

కథం భాగే వనీతి భగవా? సమాసతో తావ కతపుజ్ఞోహి పయోగసమ్మన్నేహి యథావిభవం భజీయన్తీతి భాగా, లోకియలోకుత్తరసమ్మత్తియో. తత్థ లోకియే తావ తథాగతో సమ్మోధితో పుట్టే బోధిసత్తభూతో పరముక్కుంసగతే వని భజి సేవి, యత్థ పతిట్టాయ నిరవసేసతో బుద్ధకారకధమ్మే సమన్నానేన్తో బుద్ధధమ్మే పరిపాచేసి. బుద్ధభూతో పన తే నిరవజ్ఞసుఖాపసంహితే అనజ్ఞసాధారణే లోకుత్తరేపి వని భజి సేవి. విత్థారతో పన పదేసరజ్ఞస్సరియచక్రవత్తిసమ్మత్తిదేవరజ్ఞసమ్మత్తిఆదివసేన, ఝూనవిమోక్షసమాధిసమాపత్తిజాణదస్సనమగ్గభావనాఫలసచ్చికిరియాదిఉత్తరిమనుస్సధమ్మవసేన చ అనేకవిహితే అనజ్ఞసాధారణే భగే వని భజి సేవి. ఏవమ్మి భాగే వనీతి భగవా.

యా తా సమ్మత్తియో లోకే, యా చ లోకుత్తరా పుఢా;
సబ్బా తా భజి సమ్మద్ధో, తస్మాపి భగవా మతో.

కథం భత్తవాతి భగవా? భత్తా దళ్లభత్తికా అస్స బహూ అట్టితి భత్తవా. తథాగతో హి మహాకరుణాసబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణాదిఅపరిమితనిరుపమప్పభావగుణవిసేససమగ్గే భావతో సబ్బసత్తుత్తమో

సబ్బానత్తపరిహారపుబ్బభగ్గమాయ నిరవసేసహితసుఖవిధానతప్పరాయ నిరతిసయాయ పయోగసమ్మత్తియా
సదేవమనుస్సాయ పజాయ అచ్చన్తుపకారితాయ

ద్వత్తింసమహాపురిసలక్ఖణలసీతిఅనుబ్బంజ్ఞానబ్యామప్పభాదిఅనజ్ఞాసాధారణగుణవిసేసపటిమణ్ణితరూపకాయతాయ
యథాభుచ్చగుణాధిగతేన “ఇతిపి సో భగవా”తిఆదినయప్పవత్తేన లోకత్తయబ్యాపినాసువిపులేన, సువిసుద్ధేన చ
థుతిఘోసేన సమన్నాగతత్తా, ఉక్కుంసపారమిప్పత్తాసు అప్పిచ్చత్తాసన్తుట్టిఆదీసు సుపతిట్టితభావతో,
దసబలచతువేసారజ్ఞాదినిరతిసయగుణవిసేససమగ్గిభావతో చ “రూపప్పమాణో రూపప్పసన్నో, ఘోసప్పమాణో
ఘోసప్పసన్నో, లూఖప్పమాణో లూఖప్పసన్నో, ధమ్మప్పమాణో ధమ్మప్పసన్నో”తి ఏవం చతుప్పమాణికే లోకసన్నివాసే
సబ్బథాపి పసాదావహభావేన సమన్తపాసాదికత్తా అపరిమాణానం సత్తానం సదేవమనుస్సానం
ఆదరబహుమానగారవాయతనతాయ పరమపేమసమ్మత్తిట్టానం. యే తస్స ఓవాదే పతిట్టితా అవేచ్చప్పసాదేన
సమన్నాగతా హోన్తి, కేనచి అసంహారియా తేసం సమ్మత్తి సమణేన వా బ్రాహ్మణేన వా దేవేన వా మారేన వా బ్రహ్మనా
వాలి. తథా హి తే అత్తనో జీవితపరిచ్ఛాగేపి తత్త పసాదం న పరిచ్ఛజన్తి, తస్స వా ఆణం దళ్ళభత్తిభావతో. తేనేవాహ -

“యో వే కత్తజ్ఞా కత్తవేది ధీరో,

కల్యాణమిత్తో దళ్ళభత్తి చ హోతీ”తి. (జా. ౨.౧౭.౭౮);

“సేయ్యథాపి , భిక్షవే, మహాసముద్ధో రితథమ్మా వేలం నాతివత్తతి, ఏవమేవ ఖో, భిక్షవే, యం మయా
సావకానం సిక్ఖాపదం పజ్జత్తం, తం మమ సావకా జీవితహేతుపి నాతిక్కుమన్తీ”తి (ఉదా. ౪౫; చూళవ. ౩౮౫) చ.

ఏవం భత్తవాలి భగవా నిరుత్తినయేన ఏకస్స త-కారస్స లోపం కత్వా ఇతరస్స గ-కారం కత్వా.

గుణాతిసయయుత్తస్స , యస్మా లోకహితేసినో;

సమ్మత్తా బహవో సత్తు, భగవా తేన వుచ్చతి.

కథం భగే వమీతి భగవా? యస్మా తథాగతో బోధిసత్తభూతోపి పురిమాసు జాతీసు పారమియో పూరేన్తో భగసజ్ఞాతం
సిరిం, ఇస్సరియం, యసజ్ఞా వమి ఉగ్గిరి ఖేళపిణ్ణం వియ అనపేక్షో చడ్డయి. తథా హిస్స సోమనస్సకుమారకాలే (జా.
౧.౧౫.౨౧౧ ఆదయో) హత్తిపాలకుమారకాలే (జా. ౧.౧౫.౩౩౭ ఆదయో) అయోఘరపణ్ణితకాలే (జా. ౧.౧౫.౩౬౩ ఆదయో)
మూగపక్షపణ్ణితకాలే (జా. ౨.౨౨.౧ ఆదయో) చూళసుతసోమకాలేతి (జా. ౨.౧౭.౧౯౫ ఆదయో) ఏవమాదీసు
నేక్ఖమ్మపారమిపూరణవసేన దేవరజ్జసదిసాయ రజ్జసిరియా పరిచ్ఛత్తలత్తభావానం పరిమాణం నత్తి. చరిమత్తభావేపి
హత్థగతం చక్కవత్తిసిరిం దేవలోకాధిపచ్చసదిసం చతుదీపిస్సరియం, చక్కవత్తిసమ్మత్తిసన్నిస్సయం సత్తరతనసముజ్జలం
యసజ్ఞా తిణాయపి అమజ్జామానో నిరపేక్షో పహాయ అభినిక్ఖమిత్వా సమ్మాసమ్మోధిం అభిసమ్మద్ధో, తస్మా ఇమే
సిరిఆదికే భగే వమీతి భగవా. అథ వా భాని నామ నక్ఖత్తాని, తేహి సమం గచ్ఛన్తి పవత్తన్తీతి భగా,
సినేరుయుగన్ధరఉత్తరకురుహిమవన్తాదిభాజనలోకవిసేససన్నిస్సయా సోభా కప్పట్టియభావతో. తేపి భగవా వమి
తన్నివాససత్తావాససమతిక్కుమనతో తప్పటిబద్ధధన్దరాగప్పహసేన పజహీతి. ఏవమ్మి భగే వమీతి భగవా.

చక్కవత్తిసిరిం యస్మా, యసం ఇస్సరియం సుఖం;

పహాసి లోకచిత్తశ్చ, సుగతో భగవా తతో.

కథం భాగే వమీతి భగవా? భాగా నామ సభావధమ్మకోట్టాసా, తే ఖన్ధాయతనధాతాదివసేన, తత్తాపి రూపవేదనాదివసేన, అతీతాదివసేన చ అనేకవిధా, తే చ భగవా “సబ్బం పపఞ్చం, సబ్బం యోగం, సబ్బం గత్థం, సబ్బం సంయోజనం సముచ్చిన్దిత్వా అమతం ధాతుం సమధిగచ్ఛన్తో వమి ఉగ్గిరి అనపేక్షో ఛడ్డయి న పచ్ఛావమి. తథా హేస సబ్బత్తకమేవ పథవిం ఆపం తేజం వాయం, చక్షుం నోతం ఘానం జిహ్వం కాయం మనం, రూపే సద్దే గద్దే రసే ఫోటబ్బే ధమ్మే, చక్షువిజ్ఞాణం...పే.... మనోవిజ్ఞాణం, చక్షుసమ్పస్సం...పే.... మనోసమ్పస్సం, చక్షుసమ్పస్సజం వేదనం...పే.... మనోసమ్పస్సజం వేదనం, చక్షుసమ్పస్సజం సజ్ఞం...పే.... మనోసమ్పస్సజం సజ్ఞం, చక్షుసమ్పస్సజం చేతనం...పే.... మనోసమ్పస్సజం చేతనం, రూపతణ్డం ...పే.... ధమ్మతణ్డం, రూపవితక్కం...పే.... ధమ్మవితక్కం, రూపవిచారం...పే.... ధమ్మవిచార”నిఆదినా అనుపదధమ్మవిభాగవసేనపి సబ్బేవ ధమ్మకోట్టాసే అనవసేసతో వమి ఉగ్గిరి అనపేక్షపరిచ్ఛాగేన ఛడ్డయి. వుత్తం హేతం -

“యం తం, ఆనన్ద, చత్తం వన్తం ముత్తం పహీనం పటినిస్సట్టం, తం తథాగతో పున పచ్ఛావమిస్సతీతి నేతం రానం విజ్ఞతీ”తి (దీ. ని. ౨.౧౮౩).

ఏవమ్మి భాగే వమీతి భగవా. అథ వా భాగే వమీతి సబ్బేపి కుసలాకుసలే సావజ్ఞానవజ్ఞే హీనపణీతే కణ్ఠసుక్కుసప్పటిభాగే ధమ్మే అరియమగ్గశాణముఖేన వమి ఉగ్గిరి అనపేక్షో పరిచ్ఛజి పజహి, పరేసఞ్చ తథత్తాయ ధమ్మం దేసేసి. వుత్తమ్మి చేతం -

“ధమ్మాపి వో, భిక్షవే, పహతబ్బా, పగేవ అధమ్మా (మ. ని. ౧.౨౪౦). కుల్లాపమం వో, భిక్షవే, ధమ్మం దేసేస్సామి నిత్థరణణ్ఠాయ, నో గహణణ్ఠాయ”తిఆది (మ. ని. ౧.౨౪౦).

ఏవమ్మి భాగే వమీతి భగవా.

ఖన్ధాయతనధాతాది-ధమ్మభేదా మహాసినా;
కణ్ఠా సుక్కా యతో వన్తా, తతోపి భగవా మతో.

తేన వుత్తం -

“భాగవా భతవా భాగే, భగే చ వని భత్తవా;
భగే వమి తథా భాగే, వమీతి భగవా జినో”తి.

ఏత్త చ యస్మా సజ్ఞేపతో అత్తహితసమ్మత్తిపరహితపటిపత్తివసేన దువిధా బుద్ధగుణా, తాసు అత్తహితసమ్మత్తి పహానసమ్మదాశాణసమ్మదాభేదతో దువిధా, ఆనుభావసమ్మదాదీనం తదవినాభావేన తదన్తోగధత్తా. పరహితపటిపత్తి పయోగాసయభేదతో దువిధా. తత్త పయోగతో లాభసక్కారాదినిరపేక్షచిత్తస్స సబ్బదుక్ఖనియ్యానికధమ్మాపదేసో, ఆసయతో

పటివిరుద్ధేసుపి నిచ్చం హితేసితా, ఇాణపరిపాకకాలాగమనాదిపరహితపటిపత్తి చ, ఆమిసపటిగ్గహణాదినాపి అత్తచరియా పరహితపటిపత్తి హోతియేవ. తస్మా తేసం విభావనవసేన పాళియం “అరహ”న్తిఆదీనం పదానం గహణం వేదితబ్బం.

తత్త “అరహ”న్తి ఇమినా పదేన పహానసమ్మదావసేన భగవతో అత్తహితసమ్మత్తి విభావితా. “సమ్మాసమ్మద్ధో, లోకవిదూ”తి చ ఇమేహి పదేహి ఇాణసమ్మదావసేన. నను చ “లోకవిదూ”తి ఇమినాపి సమ్మాసమ్మద్ధతా విభావీయతీతి? సచ్చం విభావీయతి, అత్తి పన విసేసో, “సమ్మాసమ్మద్ధో”తి ఇమినా సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణానుభావో విభావితో, “లోకవిదూ”తి పన ఇమినా ఆసయానుసయజ్ఞాణాదీనమ్మి ఆనుభావో విభావితోతి. “విజ్ఞాచరణసమ్మన్నో”తి ఇమినా సబ్బాపి భగవతో అత్తహితసమ్మత్తి విభావితా. “సుగతో”తి పన ఇమినా సముదాగమతో పట్టాయ భగవతో అత్తహితసమ్మత్తి, పరహితపటిపత్తి చ విభావితా. “అనుత్తరో పురిసదమ్మసారథి సత్థా దేవమనుస్సాన”న్తి ఇమేహి పదేహి భగవతో పరహితపటిపత్తి విభావితా. “బుద్ధో”తి ఇమినా భగవతో అత్తహితసమ్మత్తి, పరహితపటిపత్తి చ విభావితా. ఏవఇచ్చ కత్వా “సమ్మాసమ్మద్ధో”తి వత్వా “బుద్ధో”తి వచనం సమత్థితం హోతి. తేనేవాహ “అత్తనాపి బుద్ధి అజ్ఞోపి సత్తే బోధేసీ”తిఆది. “భగవా”తి చ ఇమినాపి సముదాగమతో పట్టాయ భగవతో సబ్బా అత్తహితసమ్మత్తి, పరహితపటిపత్తి చ విభావితా.

అపరో నయో – హేతుఫలసత్తూపకారవసేన సజ్ఞేపతో తివిధా బుద్ధగుణా. తత్త “అరహం సమ్మాసమ్మద్ధో విజ్ఞాచరణసమ్మన్నో లోకవిదూ”తి ఇమేహి పదేహి ఫలసమ్మత్తివసేన బుద్ధగుణా విభావితా. “అనుత్తరో పురిసదమ్మసారథి సత్థా దేవమనుస్సాన”న్తి ఇమేహి సత్తూపకారవసేన బుద్ధగుణా పకాసితా. “బుద్ధో”తి ఇమినా ఫలవసేన, సత్తూపకారవసేన చ బుద్ధగుణా విభావితా. “సుగతో భగవా”తి పన ఇమేహి పదేహి హేతుఫలసత్తూపకారవసేన బుద్ధగుణా విభావితాతి వేదితబ్బం.

౧౪౫. తస్మాతి బుద్ధానుస్సతికమ్మట్టానికస్స యోగినో. ఏవన్తి “తత్తాయం నయో”తిఆదినా వుత్తప్పకారేన. తస్మిం సమయేతి బుద్ధగుణానుస్సరణసమయే. రాగపరియుట్టితన్తి రాగేన పరియుట్టితం, పరియుట్టానప్పత్తేహి రాగేహి సహితం చిత్తం అరజ్జమివ చోరేహి తేన పరియుట్టితన్తి వుత్తం, తస్స పరియుట్టానట్టానభావతో, పరియుట్టితరాగన్తి అత్తో. యం వా రాగస్స పరియుట్టానం, తం తంసహితే చిత్తే ఉపచరితన్తి దట్టబ్బం. ఏతస్మిం పక్ఖే రాగేనాతి రాగేన హేతునాతి అత్తో. ఉజ్జగతమేవాతి పగేవ కాయవజ్ఞోదీనం అపనీతత్తా, చిత్తస్స చ అనుజభావకరానం మాయాదీనం అభావతో, రాగాదిపరియుట్టానాభావేన వా ఓనతిఉన్నతివిరహతో ఉజ్జభావమేవ కతం. అథ వా ఉజ్జగతమేవాతి కమ్మట్టానస్స వీధిం ఓతిణ్ణతాయ లీనుద్ధచ్చవిగమనతో మజ్జిమసమధనిమిత్తపటిపత్తియా ఉజ్జభావమేవ గతం. తథాగతం ఆరబ్భాతి తథాగతగుణే ఆరమ్మణం కత్వా.

ఇచ్చస్సాతి ఇతి అస్స. “సో భగవా ఇతిపి అరహ”న్తిఆదినా పుట్టే వుత్తప్పకారేన బుద్ధగుణే అనువితక్కయతోతి సమ్మన్నో. ఏవన్తి “నేవ తస్మిం సమయే”తిఆదినా వుత్తనయేన. బుద్ధగుణపోణాతి బుద్ధగుణనిన్నా. “వితక్కవిచారా పవత్తన్తి”తి ఏతేన బుద్ధగుణసజ్ఞాతం కమ్మట్టానం వితక్కాహతం, వితక్కపరియాహతం, పునప్పునం అనుమజ్జనఇచ్చ కరోతీతి దస్సేతి. పీతి ఉప్పజ్జతీతి భావనావసేన ఉపచారజ్ఞాననిప్పాదికా బలవతీ పీతి ఉప్పజ్జతి. పీతిమనస్స వుత్తప్పకారపీతిసహితచిత్తస్స. కాయచిత్తదరథాతి కాయచిత్తపస్సద్దీనం పటిపక్ఖభూతా సుఖుమావత్తా ఉద్ధచ్చసహగతా కిలేసా. పటిప్పస్సమ్మన్నీతి సన్నిసీదన్తి. అనుక్కమేన ఏకక్ఖణేతి యదా బుద్ధగుణారమ్మణా భావనా ఉపరూపరి విసేసం

ఆవహన్తి పవత్యతి, తదా నీవరణాని విక్లమ్యితానేవ హోన్తి, కిలేసా సన్నిసిన్నావ హోన్తి, సువిసదాని సద్ధాదీని ఇన్ద్రియాని హోన్తి, భావనాయ పగుణతాయ వితక్యవిచారా సాతిసయం పటుకిచ్ఛావ హోన్తి, బలవతీ పీతి ఉప్పజ్జతి, పీతిపదట్టానా పస్సద్ధి సవిసేసా జాయతి, పస్సద్ధకాయస్స సమాధిపదట్టానం సుఖం ధిరతరం హుత్వా పవత్యతి, సుఖేన అనుబ్రూహితం చిత్తం కమ్మట్టానే సమ్మదేవ సమాధియతి. ఏవం అనుక్యమేన పుబ్బభాగే వితక్కాదయో ఉపరూపరి పటుపటుతరభావేన పవత్తిత్వా భావనాయ మజ్జిమసమథపటిపత్తియా ఇన్ద్రియానశ్చ ఏకరసభావేన పటుతమాని హుత్వా ఏకక్షణే ఝానజ్ఞాని ఉప్పజ్జన్తి. యం సద్ధాయ వుత్తం భగవతా -

“యస్మిం , మహానామ, సమయే అరియసావకో తథాగతం అనుస్సరతి, నేవస్స తస్మిం సమయే రాగపరియుట్టితం చిత్తం హోతి...పి.... సుఖినో చిత్తం సమాధియతీ”తి (అ. ని. ౬.౧౦).

కస్మా పనేత్థ ఝానం అప్పనాపత్తం న హోతీతి ఆహ “బుద్ధగుణానం పన గమ్మీరతాయా”తిఆది. గమ్మీరే హి ఆరమ్మణే గమ్మీరే ఉదకే పతితనావా వియ సమధభావనా పతిట్టం న లభతి, “గమ్మీరతాయా”తి చ ఇమినా సభావధమ్మతాపి సజ్ఞహితా. సభావధమ్మో హి గమ్మీరో న పజ్ఞాత్తి. నను చ తజ్ఞాపజ్ఞాత్తివసేన సభావధమ్మో గయ్యతీతి? సచ్చం గయ్యతి పుబ్బభాగే, భావనాయ పన వడ్డమానాయ పజ్ఞాత్తిం సమతిక్కమిత్వా సభావేయేవ చిత్తం తిట్టతి. నను చ సభావధమ్మేపి కత్థచి అప్పనా సమిజ్జతి దుతియారుప్పజ్ఞానాదీతి? సచ్చం సమిజ్జతి, తశ్చా ఖో ఏకప్పకారే ఆరమ్మణే, ఇదం పన నానప్పకారన్తి దస్సేన్తో “నానప్పకారగుణానుస్సరణాధిముత్తతాయా”తి ఆహ. ఏవమ్పి యథా నానప్పకారేసు కేసాదికోట్టాసేసు మనసికారం పవత్తేన్తస్స ఏకస్మింయేవ కోట్టాసే అప్పనావసేన భావనా అవతిట్టతి, ఏవమిధ కస్మా న హోతీతి? విసమోయం ఉపజ్ఞానో. తత్థ హి సతిపి కోట్టాసబహుభావే ఏకప్పకారేనేవ భావనా వత్తతి పటిక్కులాకారస్సేవ గహణతో, ఇధ పన నానప్పకారేన గుణానం నానప్పకారత్తా, న అయమేకస్మింయేవ గుణే రాతుం సక్కోతి భావనాబలేన పచ్చక్షతో బుద్ధగుణేసు ఉపట్టహస్తేసు సద్ధాయ బలవభావతో. తేనేవ హి “అధిముత్తతాయా”తి వుత్తం. యది ఉపచారప్పత్తం ఝానం హోతి, కథం బుద్ధానుస్సతీతి వుత్తన్తి ఆహ “తదేత”న్తిఆది.

సగారవో హోతి సప్పతిస్సో, సత్థు గుణసరీరస్స పచ్చక్షతో ఉపట్టహనతో. తతోయేవ సద్ధావేపుల్లం అవేచ్చప్పసాదసదిసం సద్ధామహత్తం. బుద్ధగుణానం అనుస్సరణవసేన భావనాయ పవత్తత్తా సతివేపుల్లం. తేసం పరమగమ్మీరతాయ, నానప్పకారతాయ చ పజ్ఞావేపుల్లం. తేసం ఉళారపుజ్ఞాక్షేత్తతాయ పుజ్ఞావేపుల్లశ్చ అధిగచ్ఛతి. పీతిపామోజ్జబహులో హోతి పీతిసమ్మోజ్జబ్బట్టానీయత్తా బుద్ధానుస్సతియా. భయభేరవసహో బుద్ధగుణారమ్మణాయ సతియా భయభేరవాభిభవనతో. తేనాహ భగవా “అనుస్సరేథ సమ్మద్ధం, భయం తుమ్హాక నో సియా”తి (సం. ని. ౧.౨౪౯ ధోకం విసదిసం). దుక్ఖాధివాసనసమత్తో బుద్ధానుస్సతియా సరీరదుక్ఖస్స పదుమపలాసే ఉదకస్స వియ వినివట్టనతో . సంవాససజ్ఞన్తి సహవాససజ్ఞం. బుద్ధభూమియం చిత్తం నమతి బుద్ధగుణానం మహాంతభావస్స పచ్చక్షతో ఉపట్టానతో. బుద్ధానుస్సతిభావనాయ సబ్బదా బుద్ధగుణానం చిత్తే విపరివత్తనతో వుత్తం “సమ్మఖా సత్థారం పస్సతో వియా”తి. ఉత్తరి అప్పటివిజ్ఞన్తో ఇమాయ భావనాయ ఉపరి తం అధిట్టానం కత్వా సచ్ఛాని అప్పటివిజ్ఞన్తో. సుగతిపరాయణోతి సుగతిసమ్మరాయో.

అప్పమాదన్తి అప్పమజ్జనం సక్కచ్చం అనుయోగం. కయిరాథాతి కరేయ్య. సుమేధసోతి సున్దరపజ్ఞో . ఏవం మహానుభావాయాతి వుత్తప్పకారేన నీవరణవిక్లమ్యునాదిసమత్తేన సత్థరి సగారవభావాదిహేతుభూతేన మహతా

సామర్థ్యమేన సమన్నాగతాయ.

౨. ధర్మానుస్మతికథావణ్ణనా

౧౪౬. ధర్మానుస్మతిని ఏత్థ పదత్తో, సభావత్తో చ ఆదితో వుత్తోయేవాతి తం అనామసిత్వా భావనావిధానమేవ దస్సేతుం “ధర్మానుస్మతిం భావేతుకామేనాపీ”తిఆది ఆరద్ధం. కస్మా పనేత్థ బుద్ధానుస్మతియం వియ “అవేచ్చప్పసాదసమన్నాగతేనా”తి న వుత్తం. నను ఏతా పటిపాటియా ధ అనుస్మతియో అరియసావకానం వసేన దేసనం ఆరుళ్ళాతి? సచ్చమేతం, ఏవం సంతేపి “పరిసుద్ధసీలాదిగుణానం పుధుజ్జనానమ్మి ఇజ్జన్తి”తి దస్సనత్తం “అవేచ్చప్పసాదసమన్నాగతేనా”తి ఇధ న వుత్తం, అరియసావకానం పన సుఖేన ఇజ్జన్తి. తథాపి పాళియం ఆగతత్తా చ బుద్ధానుస్మతినిద్దేసే వుత్తన్తి దట్టబ్బం, అయశ్చా విచారో పరతో ఆగమిస్సతేవ.

౧౪౭. పరియత్తిధమ్మాపీతి పి-సద్దేన లోకుత్తరధమ్మం సమ్మిణ్ణేతి. ఇతరేసూతి సన్నిటికాదిపదేసు. లోకుత్తరధమ్మావాతి అవధారణం నిప్పరియాయేన సన్నిటికాదిఅత్తం సన్ధాయ వుత్తం, పరియాయతో పనేతే పరియత్తిధమ్మేపి సమ్భవన్తేవ. తథా హి పరియత్తిధమ్మా బహుస్సుతేన ఆగతాగమేన పరమేన సతినేపక్కేన సమన్నాగతేన పజ్జవతా ఆదికల్యాణతాదివిసేసతో సయం దట్టబ్బోతి సన్నిటికో. ఆచరియపయిరుపాసనాయ వినా న లబ్భాతి చే? లోకుత్తరధమ్మేపి సమానే కల్యాణమిత్తసన్నిస్సయేనేవ సిజ్జనతో, తథా సత్తుసద్దస్సనేపి. “సన్నిటియా జయతీ”తి అయం పనత్తో తిత్తియనిమ్మద్దనే నిప్పరియాయతోవ లబ్భతి, కిలేసజయే పరియాయతో పరమ్పరాహేతుభావతో. “సన్నిట్టం అరహతీ”తి అయమ్మి అత్తో లబ్భతేవ, సబ్బసో సంకిలేసధమ్మానం పహానం, వోదానధమ్మానం పరిబ్రూహానశ్చ ఉద్దిస్స పవత్తత్తా. అయశ్చా అత్తో “యే ఖో త్వం, గోతమి, ధమ్మే జానేయ్యాసి, ఇమే ధమ్మా సరాగాయ సంవత్తన్తి నో విరాగాయ, సజ్ఞోగాయ సంవత్తన్తి నో విసజ్ఞోగాయ, సఉపాదానాయ సంవత్తన్తి నో అనుపాదానాయ. ఏకంసేన, గోతమి, ధారేయ్యాసి నేసో ధమ్మా, నేసో వినయో, నేతం సత్థసాసన”న్తి (చూళవ. ౪౦౬; అ. ని. ౮.౨౩), “ధమ్మాపి వో, భిక్షవే, పహాతబ్బా, పగేవ అధమ్మా”తి (మ. ని. ౧.౨౪౦) చ ఏవమాదీహి సుత్తపదేహి విభావేతబ్బో. అకాలికాధిగముపాయతాయ అకాలికో. విజ్జమానతాపరిసుద్ధతాహి ఏహిపస్సవిధిం అరహతీతి ఏహిపస్సికో. తతో ఏవ వట్టదుక్ఖనిర్థరణత్థికిహి అత్తనో చిత్తే ఉపనయనం, చిత్తస్స వా తత్థ ఉపనయనం అరహతీతి ఓపనేయ్యికో. విముత్తాయతనసీసే రత్వా పరిచయేన సమ్మదేవ అత్థవేదం, ధమ్మవేదశ్చ లభన్తేహి పచ్చత్తం వేదితబ్బో విజ్ఞాహీతి. ఏవం సన్నిటికాదిపదేసు పరియత్తిధమ్మమ్మి పక్ఖిపిత్వా మనసికారో యుజ్జతేవ.

సాతి గాథా. సమస్తభద్రకత్తాతి సబ్బభాగేహి సున్దరత్తా. ధమ్మస్సాతి సాసనధమ్మస్స. కిశ్చాపి అవయవవినిముత్తో సముదాయో నామ పరమత్తతో కోచి నత్తి, యేసు పన అవయవేసు సముదాయరూపేన అవేక్షితేసు “గాథా”తి సమజ్ఞా, తం తతో భిన్నం వియ కత్వా సంసామివోహారం ఆరోపిత్వా దస్సేన్తో “పరమేన పాదేన ఆదికల్యాణా”తిఆదిమాహ. “ఏకానుసన్నిక”న్తి ఇదం నాతిబహువిభాగం యథానుసద్ధినా ఏకానుసన్నికం సన్ధాయ వుత్తం, ఇతరస్స పన తేనేవ దేసేతబ్బధమ్మవిభాగేన ఆదిమజ్జపరియోసానభాగా లబ్భన్తి. నిదానేనాతి కాలదేసదేసకపరిసాదిఅపదిసనలక్ఖణేన నిదానగన్ధేన. నిగమనేనాతి “ఇదమవోచా”తిఆదికేన (సం. ని. ౧.౨౪౯), “ఇతి యం తం వుత్తం, ఇదమేతం పటిచ్చ వుత్త”న్తి (అ. ని. ౧౦.౨౭) వా యథావుత్తత్థనిగమనేన.

అయం కథా విసేసతో సుత్తపిటకసంవణ్ణనాతి కత్వా సుత్తపిటకవసేన ధమ్మస్స ఆదికల్యాణాదికం దస్సేత్వా ఇదాని సుత్తపిటకవినయపిటకానం వసేన తం దస్సేతుం “సనిదానసఉప్పత్తికత్తా”తిఆది వుత్తం. తత్త సనిదానసఉప్పత్తికత్తాతి యథావుత్తనిదానేన సనిదానతాయ, సఅట్టుప్పత్తికతాయ చ. వేనేయ్యానం అనురూపతోతి సిక్ఖాపదపజ్జాత్తియా, ధమ్మదేసనాయ చ తంతంసిక్ఖాపదభావేన పజ్జాపియమానస్స వేనేయ్యజ్ఞాసయానురూపం పవత్తియమానస్స అనురూపతో. అత్తస్సాతి దేసియమానస్స చ సీలాదిఅత్తస్స. “తం కిస్స హేతు (సం. ని. ౧.౨౪౯)? సేయ్యథాపి, భిక్షవే”తిఆదినా (సం. ని. ౩.౯౫) తత్త తత్త హేతుపమాగహణేన హేతుదాహరణయుత్తతో.

ఏవం సుత్తవినయవసేన పరియత్తిధమ్మస్స ఆదిమజ్జపరియోసానకల్యాణతం దస్సేత్వా ఇదాని తీణి పిటకాని ఏకజ్ఞం గహేత్వా తం దస్సేతుం “సకలోపీ”తిఆది వుత్తం. తత్త సాసనధమ్మోతి -

“సబ్బపాపస్స అకరణం, కుసలస్స ఉపసమ్మదా;

సచిత్తపరియోదపనం, ఏతం బుద్ధాన సాసన”న్తి. (ధ. ప. ౧౮౩; దీ. ని. ౨.౯౦) -

ఏవం వుత్తస్స సత్థుసాసనస్స పకాసకో పరియత్తిధమ్మో. సీలేన ఆదికల్యాణో సీలమూలకత్తా సాసనస్స. సమథాదీహి మజ్జేకల్యాణో తేసం సాసనసమ్మత్తియా వేమజ్జభావతో. నిబ్బానేన పరియోసానకల్యాణో తదధిగమతో ఉత్తరికరణీయాభావతో. సాసనే సమ్మాపటిపత్తి నామ పజ్జాయ హోతి, తస్సా చ సీలం, సమాధి చ మూలన్తి ఆహ “సీలసమాధీహి ఆదికల్యాణో”తి. పజ్జా పన అనుబోధపటివేధవసేన దువిధాతి తదుభయమ్పి గణ్ఠన్తో “విపస్సనామగ్గేహి మజ్జేకల్యాణో”తి ఆహ. తస్స నిప్పత్తి ఫలం, కిచ్చం నిబ్బానసచ్చికిరియా, తతో పరం కత్తబ్బం నత్థీతి దస్సేన్తో ఆహ “ఫలనిబ్బానేహి పరియోసానకల్యాణో”తి. ఫలగ్గహణేన వా సఉపాదిసేసనిబ్బానమాహ, ఇతరేన ఇతరం, తదుభయఞ్చ సాసనసమ్మత్తియా ఓసానన్తి ఆహ “ఫలనిబ్బానేహి పరియోసానకల్యాణో”తి.

బుద్ధస్స సుబోధితా సమ్మాసమ్మద్ధతా, తాయ ఆదికల్యాణో తప్పభవత్తా. సబ్బసో సంకిలేసప్పహానం వోదానం, పారిపూరీ చ ధమ్మసుధమ్మతా, తాయ మజ్జేకల్యాణో తంసరీరత్తా. సత్థారా యథానుసిట్టం తథా పటిపత్తి సజ్జసుప్పటిపత్తి, తాయ పరియోసానకల్యాణో, తాయ సాసనస్స లోకే సుప్పతిట్ఠితభావతో. తన్తి సాసనధమ్మం. తథత్తాయాతి యథత్తాయ భగవతా ధమ్మో దేసితో, తథత్తాయ తథభావాయ. సో పన అభిసమ్మోధి పచ్చేకబోధి సావకబోధీతి తివిధో , ఇతో అజ్ఞాథా నిబ్బానాధిగమస్స అభావతో. తత్త సబ్బగుణేహి అగ్గభావతో, ఇతరబోధిద్వయమూలతాయ చ పఠమాయ బోధియా ఆదికల్యాణతా, గుణేహి వేమజ్జభావతో దుతియాయ మజ్జేకల్యాణతా, తదుభయావరతాయ, తదోసానతాయ చ సాసనధమ్మస్స తతియాయ పరియోసానకల్యాణతా వుత్తా.

ఏసోతి సాసనధమ్మో. నీవరణవిక్ఖమ్భనతోతి విముత్తాయతనసీసే రత్వా సద్ధమ్మం సుణన్తస్స నీవరణానం విక్ఖమ్భనసమ్మవతో. వుత్తం హేతం -

“యథా యథావుసో, భిక్షువో సత్థా వా ధమ్మం దేసేతి, అజ్ఞాతరో వా గరుట్టానియో సబ్రహ్మచారీ , తథా తథా

సో తత్త లభతి అత్థవేదం లభతి ధమ్మవేద”న్తి (అ. ని. ౫.౨౬).

“యస్మిం, భిక్షవే, సమయే అరియసావకో ఓహితసోతో ధమ్మం సుణాతి, పశ్చాన్న నీవరణాని తస్మిం సమయే పహీనాని హోంతీ”తి (సం. ని. ౨.౨౧౯) -

చ ఆది. సమధవిపస్సనాసుఖావహనతోతి సమధసుఖస్స చ విపస్సనాసుఖస్స చ సమ్పాదనతో. వుత్తమ్పి చేతం -

“సో వివిచ్ఛేవ కామేహి వివిచ్ఛ అకుసలేహి ధమ్మేహి సవితక్కుం సవిచారం వివేకజం పీతిసుఖ”నిఆది (దీ. ని. ౧.౨౭౯; మ. ని. ౨.౧౩౮).

తథా -

“యతో యతో సమ్మసతి, ఖద్ధానం ఉదయబ్బయం;
లభతీ పీతిపామోజ్జం, అమతం తం విజానతం;
అమానుసీ రతీ హోతి, సమ్మా ధమ్మం విపస్సతో”తి చ. (ధ. ప. ౩౭౪, ౩౭౩);

తథాపటిపన్నోతి యథా సమధవిపస్సనాసుఖం ఆవహతి, యథా వా సత్థారా అనుసిట్టం, తథా పటిపన్నో సాసనధమ్మో. తాదిభావావహనతోతి ధళజ్ఞపేక్షావసేన ఇట్టాదీసు తాదిభావస్స లోకధమ్మేహి అనుపలేపస్స ఆవహనతో. ఏస భగవా వుత్తనయేన తివిధకల్యాణం ధమ్మం దేసేంతో యం సాసనబ్రహ్మచరియం, మగ్గబ్రహ్మచరియశ్చ పకాసేతి, తం యథానురూపం అత్థసమ్మత్తియా సాత్థం, బృజ్జనసమ్మత్తియా సబృజ్జనన్తి యోజనా.

తత్థ అవిసేసేన తిస్సో సిక్ఖా, సకలో చ తన్తిధమ్మో సాసనబ్రహ్మచరియం. యం సన్ధాయ వుత్తం “కతమేసానం ఖో, భన్తే, బుద్ధానం భగవంతానం బ్రహ్మచరియం నచిరట్ఠితికం అహోసీ”తిఆది (పారా. ౧౮). సబ్బసిక్ఖానం మణ్ణభూతసిక్ఖత్తయసజ్ఞహితో అరియమగ్గో మగ్గబ్రహ్మచరియం. యం సన్ధాయ వుత్తం “ఖీణా జాతి, వుసితం బ్రహ్మచరియం, కతం కరణీయ”ని (మహావ. ౨౩; సం. ని. ౨.౧౮౬). యథానురూపన్తి యథారహం. సిక్ఖత్తయసజ్ఞహం హి సాసనబ్రహ్మచరియం అత్థసమ్మత్తియా సాత్థం. మగ్గబ్రహ్మచరియే వత్తబ్బమేవ నత్తి. అత్థసమ్మత్తియాతి సమ్మన్నత్థతాయ. సమ్మత్తిఅత్థో హి ఇధ సహ-సద్దో. ఇతరం పన యథావుత్తనత్థేన సాత్థం, సబృజ్జనశ్చ. యే పనేత్థ “వచనసభావం సాత్థం, అత్థసభావం సబృజ్జన”ని విభజిత్వా వదన్తి, తం న సున్దరం, తథా విభత్తస్స పరియత్తిధమ్మస్స అభావతో. సద్దత్థా హి అభిన్నరూపా వియ హుత్వా వినియోగం గచ్ఛన్తి. తథా హి నేసం లోకియామిస్సీభావం పటిజానన్తి. సతిపి వా భేదే “సబృజ్జన”ని ఏత్థ యది తుల్యయోగో అధిప్పేతో “సపుత్తో ఆగతో”తిఆదీసు వియ, ఏవం సతి “అత్థపటిసరణా, భిక్షవే, హోధ, మా బృజ్జనపటిసరణా”తి అత్థప్పధానవాదో బాధితో సియా, అధ విజ్ఞమానతామత్తం “సలోమకో సపక్ఖకో”తిఆదీసు వియ బృజ్జనసమ్మత్తి అగ్గహితా సియా. తస్మా అట్టకథాయం వుత్తనయేనేవ అత్థో గహేతబ్బో.

సాత్థం సబృజ్జనన్తి ఏత్థ నేత్తినయేనాపి అత్థం దస్సేతుం “సజ్ఞాసన...పే.... సబృజ్జన”ని వుత్తం. తత్థ యదిపి నేత్తియం బృజ్జనముఖేన బృజ్జనత్థగ్గహణం హోతీతి “అక్ఖరం పద”నిఆదినా (నేత్తి. ౪ ద్వాదసపద) బృజ్జనపదాని పరమం ఉద్దిట్టాని, ఇధ పన పాళియం “సాత్థం సబృజ్జన”ని ఆగతత్తా అత్థపదానియేవ పరమం దస్సేతుం “సజ్ఞాసనపకాసనా”తిఆది వుత్తం. తత్థ సజ్ఞేపతో కాసనం దీపనం సజ్ఞాసనం “మజ్జమానో భిక్షు బద్ధో మారస్స, అమజ్జమానో ముత్తో”తిఆదీసు (సం. ని.

౩.౬౪) వియ. తత్తకేన హి తేన భిక్షునా పటివిద్ధం. తేనాహ “అజ్ఞాతం భగవా”తిఆది. పరమం కాసనం పకాసనం.

ఆదికమ్మస్మిం హి అయం పసద్ధో “పఞ్ణపేతి పట్టపేతి”తిఆదీసు (సం. ని. ౨.౨౦) వియ. తిక్ఖిన్ద్రియాపేక్షం చేతం పదద్వయం ఉద్దేసభావతో. తిక్ఖిన్ద్రియా హి సఙ్ఖేపతో పరమజ్ఞా వుత్తమత్థం పటిపజ్జతి . సంఖిత్తస్స విత్థారవచనం, సకిం వుత్తస్స పున వచనజ్ఞా వివరణవిభజనాని. యథా “కుసలా ధమ్మా”తి సఙ్ఖేపతో సకియేవ చ వుత్తస్స అత్థస్స “కతమే ధమ్మా కుసలా? యస్మిం సమయే కామావచరం కుసలం చిత్త”న్తిఆదినా (ధ. సం. ౧) విత్థారతో వివరణవసేన, విభజనవసేన చ పున వచనం. మజ్ఞిమిన్ద్రియాపేక్షమేతం పదద్వయం నిద్దేసభావతో. వివటస్స విత్థారతరాభిధానం, విభత్తస్స చ పకారేహి జాపనం వేనేయ్యానం చిత్తపరితోసనం ఉత్తానీకరణపజ్ఞాపనాని. యథా “ఫస్సో హోతీ”తిఆదినా (ధ. సం. ౨) వివటవిభత్తస్స అత్థస్స “కతమో తస్మిం సమయే ఫస్సో? యో తస్మిం సమయే ఫస్సో పుసనా సమ్ముసనా”తిఆదినా (ధ. సం. ౨) ఉత్తానీకిరియా, పజ్ఞాపనా చ. ముద్దిన్ద్రియాపేక్షమేతం పదద్వయం పటినిద్దేసభావతో.

“పజ్ఞాపనపట్టపనవివరణవిభజనఉత్తానీకరణపకాసనఅత్థపదసమాయోగతో”తిపి పారో.

కథం పనాయం పారవికపో జాతోతి? వుచ్చతే - నేత్తిపాళియం ఆగతనయేన పురిమపారో. తత్థ హి -

“సజ్కాసనా పకాసనా,

వివరణా విభజనుత్తానీకమ్మపజ్ఞాత్తి;

ఏతేహి ధహి పదేహి,

అత్థో కమ్మజ్ఞా నిద్దిట్ట”న్తి. (నేత్తి. ౪ ద్వాదసపద) -

దేసనాహారయోజనాయ చ ఏతస్సేవత్తస్స “సజ్కాసనా పకాసనా”తిఆదినా ఆగతం. పచ్చిమో పన “పఞ్ణపేతి పట్టపేతి వివరతి విభజతి ఉత్తానీకరోతి ‘పస్సధా’తి చాహ”తి (సం. ని. ౨.౨౦) సుత్తే ఆగతనయేన బృజ్జనమత్తకతో. ఏవజ్ఞా నేసం ద్విన్నం పారానం విసేసో, న అత్థతో. తథా హి సఙ్ఖేపతో “పరమం జాపనం పజ్ఞాపనం, పరమమేవ రపనం పట్టపన”న్తి ఇమాని పదాని సజ్కాసనపకాసనపదేహి అత్థతో అవిసిట్టాని. యజ్ఞా పురిమపారే ఛట్టం పదం “పకారతో జాపన”న్తి పజ్ఞాపనం వుత్తం, తం దుతియపారే పకాసనపదేన “నిబ్బిసేసం పకారతో కాసన”న్తి కత్వా. యస్మా జాపనకాసనాని అత్థావభాసనసభావతాయ అభిన్నాని, సబ్బేసజ్ఞా వేనేయ్యానం చిత్తస్స తోసనం, బుద్ధియా చ నిసానం యాథావతో వత్తుసభావావభాసనే జాయతీతి. ఏవం అత్థపదరూపత్తా పరియత్తిఅత్థస్స యథావుత్తధఅత్థపదసమాయోగతో సాత్థం సాసనం.

అక్షరపదబృజ్జనాకారనిరుత్తినిద్దేససమ్మత్తియాతి ఏత్థ ఉచ్చారణవేలాయం అపరియోసితే పదే వణ్ణో అక్షరం. “ఏకక్షరం పదం అక్షర”న్తి ఏకే “ఆ ఏవం కిర త”న్తిఆదీసు ఆ-కారాదయో వియ. “విసుద్ధకరణానం మనసా దేసనావాచాయ అక్షరణతో అక్షర”న్తి అజ్ఞో. విభత్తియన్తం అత్థజాపనతో పదం. సఙ్ఖేపతో వుత్తం పదాభిహితం అత్థం బృజ్జోతీతి బృజ్జానం, వాక్యం. “కిరియాపదం అబ్యయకారకవిసేసనయుత్తం వాక్య”న్తి హి వదన్తి. పకారతో వాక్యవిభాగో ఆకారో. ఆకారాభిహితం నిబ్బచనం నిరుత్తి. నిబ్బచనవిత్థారో నిస్సేసుపదేసతో నిద్దేసో. ఏతేసం అక్షరాదీనం బృజ్జానపదానం సమ్మత్తియా సమ్మన్నతాయ సబృజ్జానం.

తత్రాయమస్య అత్తపదసమాయోగో, బృజ్జనసమృత్తి చ - అక్ష్తరేహి సజ్కాసేతి, పదేహి పకాసేతి, బృజ్జనేహి వివరతి, ఆకారేహి విభజతి, నిరుత్తీహి ఉత్తానీకరోతి, నిద్దేసేహి పజ్జపేతి, తథా అక్ష్తరేహి ఉగ్ధాటేత్వా పదేహి వినేతి ఉగ్ధటితజ్ఞాం, బృజ్జనేహి విపశ్చేత్వా ఆకారేహి వినేతి విపశ్చేతజ్ఞాం, నిరుత్తీహి నేత్వా నిద్దేసేహి వినేతి నేయ్యం. ఏవశ్చాయం ధమ్మా ఉగ్ధటియమానో ఉగ్ధటితజ్ఞాం వినేతి, విపశ్చేయమానో విపశ్చేతజ్ఞాం, నియ్యమానో నేయ్యం. తత్త ఉగ్ధటనా ఆది, విపశ్చనా మజ్ఞే, నయనమన్తే. ఏవం తీసు కాల్సు తిథా దేసితో దోసత్తయవిధమనో గుణత్తయావహో తివిధవేనేయ్యవినయనేతి. ఏవమ్మి తివిధకల్యాణోయం ధమ్మా అత్తబృజ్జనపారిపూరియా “సాత్థో సబృజ్జనో”తి వేదితబ్బో “పరిపుణ్ణో, పరిసుద్ధో”తి చ.

అత్తగమ్మీరతాతిఆదీసు అత్తో నామ తన్తిఅత్తో. ధమ్మా తన్తి. పటివేధో తన్తియా, తన్తిఅత్తస్స చ యథాభూతావబోధో. దేసనా మనసా వవత్థాపితాయ తన్తియా దేసనా. తే పనేతే అత్తాదయో యస్మా ససాదీహి వియ మహాసముద్ధో మన్దబుద్ధీహి దుక్ఖోగాహ, అలబ్భనేయ్యపతిత్థా చ, తస్మా గమ్మీరా. అథ వా అత్తో నామ హేతుఫలం. ధమ్మా హేతు. దేసనా పజ్జత్తి, యథాధమ్మం ధమ్మాభిలాపో, అనులోమపటిలోమసజ్ఞేపవత్థారాదివసేన వా కథనం. పటివేధో అభిసమయో, అత్తానురూపం ధమ్మేసు, ధమ్మానురూపం అత్తేసు, పజ్జత్తిపథానురూపం పజ్జత్తిసు అవబోధో, తేసం తేసం వా ధమ్మానం పటివిజ్ఞితబ్బో సలక్ఖణసజ్ఞాతో అవిపరీతసభావో. తేపి చేతే అత్తాదయో యస్మా అనుపచితకుసలసమ్మారేహి దుప్పజ్జోహి ససాదీహి వియ మహాసముద్ధో దుక్ఖోగాహ, అలబ్భనేయ్యపతిత్థా చ, తస్మా గమ్మీరా. తేసు పటివేధస్సాపి అత్తసన్నిసిత్తతా వుత్తం “అత్తగమ్మీరతాపటివేధగమ్మీరతాహి సాత్థ”న్తి అత్తగుణదీపనతో. తాసం ధమ్మదేసనానం బృజ్జనసన్నిసిత్తతా వుత్తం “ధమ్మగమ్మీరతాదేసనాగమ్మీరతాహి సబృజ్జన”న్తి తాసం బృజ్జనసమృత్తిదీపనతో.

అత్తేసు పభేదగతం ఇథాణం అత్తపటిసమ్మిదా. అత్తధమ్మనిరుత్తిపటిసమ్మిదాసు పభేదగతం ఇథాణం పటిభానపటిసమ్మిదాతి ఇమిస్సాపి పటిసమ్మిదాయ అత్తవిసయత్తా ఆహ “అత్తపటిభానపటిసమ్మిదావిసయతో సాత్థ”న్తి, అత్తసమృత్తియా అసతి తదభావతో. ధమ్మాతి తన్తి . నిరుత్తీతి తన్తిపదానం నిద్ధారేత్వా వచనం. తత్త పభేదగతాని ఇథాణాని ధమ్మనిరుత్తిపటిసమ్మిదాతి ఆహ “ధమ్మనిరుత్తిపటిసమ్మిదావిసయతో సబృజ్జనన్తి, అసతి బృజ్జనసమృత్తియా తదభావతో. పరిక్ఖకజనప్పసాదకన్తి ఏత్త ఇతి-సద్ధో హేతుఅత్తో. యస్మా పరిక్ఖకజనానం కింకుసలగవేసీనం పసాదావహం, తస్మా సాత్థం. అత్తసమ్మన్నన్తి ఫలేన హేతునో అనుమానం నదీపూరేన వియ ఉపరి వుట్టిప్పవత్తియా. సాత్థకతా పనస్స పణ్ణితవేదనీయతాయ, సా పరమగమ్మీరసణ్ణసుఖమభావతో వేదితబ్బా. వుత్తజ్ఞోతం “గమ్మీరో దుద్దసో”తిఆది (మహావ. ౮). లోకియజనప్పసాదకన్తి సబృజ్జనన్తి యస్మా లోకియజనస్స పసాదావహం, తస్మా సబృజ్జనం. లోకియజనో హి బృజ్జనసమృత్తియా తుస్సతి, ఇథాపి ఫలేన హేతునో అనుమానం. సబృజ్జనతా పనస్స సద్ధేయ్యతాయ, సా ఆదికల్యాణాదిభావతో వేదితబ్బా.

అథ వా పణ్ణితవేదనీయతో సాత్థ”న్తి పజ్ఞాపదట్టానతాయ అత్తసమ్మన్నతం ఆహ, తతో పరిక్ఖకజనప్పసాదకం. సద్ధేయ్యతో సబృజ్జనన్తి సద్ధాపదట్టానతాయ బృజ్జనసమృత్తతం, తతో లోకియజనప్పసాదకన్తి ఏవమేత్త అత్తో దట్టబ్బో. గమ్మీరాధిప్పాయతో సాత్థన్తి అధిప్పాయతో అగాధాపారతాయ అత్తసమ్మన్నం అజ్ఞాధా తదభావతో. ఉత్తానపదతో సబృజ్జనన్తి సుబోధసద్ధతాయ బృజ్జనసమృత్తం, పరమగమ్మీరసస్సపి అత్తస్స వేనేయ్యానం సువిజ్ఞోయ్యభావాపాదనతో. సబ్బోపేస పరమస్స అత్తద్వయస్స పభేదో దట్టబ్బో, తథా చేవ తత్త తత్త సంవణ్ణితం. తథా హేత్త వికప్పస్స, సముచ్చయస్స వా

అగ్రహణం. ఉపనేతబ్బస్సాతి పక్తిపితబ్బస్స వోదానత్తస్స అవుత్తస్స అభావతో. సకలపరిపుణ్ణభావేనాతి సబ్బభాగేహి పరిపుణ్ణతాయ. అపనేతబ్బస్సాతి సంకిలేసధమ్మస్స.

పటిపత్తియాతి సీలవిసుద్ధియాదిసమ్మాపటిపత్తియా, తన్నిమిత్తం. అధిగమబ్యత్తితోతి సచ్చపటివేధేన అధిగమవేయ్యత్తియసబ్బావతో సాత్థం కపిలవతాది వియ తుచ్చం నిరత్థకం అహుత్వా అత్థసమ్మన్నన్తి కత్వా. పరియత్తియాతి పరియత్తిధమ్మపరిచయేన. ఆగమబ్యత్తితోతి దురక్ఖాతధమ్మేసు పరిచయం కరోంతస్స వియ సమ్మోహం అజనేత్వా బాహుసచ్చవేయ్యత్తియసబ్బావతో సబ్యజ్ఞానం. బ్యజ్ఞానసమ్మత్తియా హి సతి ఆగమబ్యత్తితి. సీలాదిపఞ్చధమ్మక్ఖన్ధయుత్తితోతి సీలాదీహి పఞ్చహి ధమ్మకోట్టాసేహి అవిరహితత్తా. కేవలపరిపుణ్ణం అనవసేసేన సమంతతో పుణ్ణం పూరితం. నిరుపక్కిలేసతోతి దిట్టిమానాదిఉపక్కిలేసాభావతో. నిత్థరణత్థాయాతి వట్టదుక్ఖతో నిస్సరణాయ. లోకామిసనిరపేక్షతోతి కథఞ్చపి తణ్ణాసన్నిస్సయస్స అనిస్సయనతో.

ఏవం ఆదికల్యాణతాదిఅపదేసేన సత్థు పురిమవేసారజ్జద్వయవసేన ధమ్మస్స స్వాక్ఖాతతం విభావేత్వా ఇదాని పచ్చిమవేసారజ్జద్వయవసేనాపి తం దస్సేతుం “అత్థవిపల్లాసాభావతో వా సుట్టు అక్ఖాతోతి స్వాక్ఖాతో”తి వత్వా తమత్తం బ్యతిరేకముఖేన విభావేంతో “యథా హి”తిఆదిమాహ. తత్థ విపల్లాసమాపజ్జతీతి తేసం ధమ్మే “అంతరాయికా”తి వుత్తధమ్మానం విపాకాదీనం అంతరాయికత్తాభావతో ఏకంసేన అపాయూపపత్తిహేతుతాయ అభావతో. నియ్యానికత్తాభావతోతి అతమ్మయతాభావతో, సంసారతో చ నియ్యానికాతి వుత్తధమ్మానం ఏకచ్చయజ్ఞాకిరియాపకతిపురిసంతరజ్ఞాణాదీనం తతో నియ్యానికత్తాభావతో విపరీతో ఏవ హోతి. తేనాతి అత్థస్స విపల్లాసాపజ్జనేన. తే అజ్ఞాతిత్థియా. తథాభావానతిక్కమనతోతి కమ్మంతరాయాదీనం పఞ్చన్నం అంతరాయికభావస్స అరియమగ్గధమ్మానం నియ్యానికభావస్స కదాచిపి అనతివత్తనతో.

నిబ్బానానురూపాయ పటిపత్తియాతి అధిగంతబ్బస్స సబ్బసజ్జతవినిస్సటస్స నిబ్బానస్స అనురూపాయ సబ్బసజ్జరనిస్సరణాపాయభూతాయ సపుబ్బభాగాయ సమ్మాపటిపత్తియా అక్ఖాతత్తాతి యోజనా. పటిపదానురూపస్సాతి సబ్బదుక్ఖనియ్యానికభూతా ఆరమ్మణకరణమత్తేనాపి కిలేసేహి అనామసనీయా యాదిసీ పటిపదా, తదనురూపస్స. సుపజ్ఞాత్తాతి సీలాదిక్ఖన్ధయసఙ్గహితా సమ్మాదిట్టిఆదిప్పభేదా మిచ్చాదిట్టిఆదీనం పహాయికభావేన సుట్టు సమ్మదేవ విహితా. సంసన్ధతి కిలేసమలవిసుద్ధితాయ సమేతి. ఏవం మగ్గనిబ్బానానం పటిపదాపటిపజ్జనీయభావేహి అజ్ఞామజ్ఞానురూపతాయ స్వాక్ఖాతతం దస్సేత్వా ఇదాని తివిధస్సాపి లోకుత్తరధమ్మస్స పచ్చేకం స్వాక్ఖాతతం దస్సేతుం “అరియమగ్గో చేత్థా”తిఆది వుత్తం. తత్థ అన్తద్వయన్తి సస్సతుచ్చేదం, కామసుఖఅత్తకిలమథానుయోగం, లీనుద్ధచ్చం, పతిట్టానాయూహనన్తి ఏవం పభేదం అన్తద్వయం. అనుపగమ్మాతి అనుపగన్త్వా, అనుపగమనహేతు వా. పటిపస్సద్ధకిలేసానీతి సుట్టు వూపసన్తకిలేసాని, పటిపస్సద్ధిప్పహనవసేన సమ్మదేవ పహీనదోసాని. సస్సతాదిసభావవసేనాతి “సస్సతఞ్చ వో, భిక్ఖవే, ధమ్మం దేసేస్సామి అమతఞ్చ తాణఞ్చ లేణఞ్చా”తిఆదినా తేసు తేసు సుత్తేసు సస్సతాదిభావకిత్తనవసేన.

౧౪౮. “రాగాదీనం అభావం కరోంతేన అరియపుగ్గలేన సామం దట్టబ్బో”తి ఇమినా “అరియమగ్గేన మమ రాగాదయో పహీనా”తి సయం అత్తనా అనజ్ఞానేయ్యేన దట్టబ్బోతి సన్దిట్టి, సన్దిట్టి ఏవ సన్దిట్టికో.

తేన తేన అరియసావకేన పరసద్ధాయ పరస్స సద్దహనేన పరనేయ్యేన గన్తబ్బతం హిత్వా శాపేతబ్బతం పహాయ పచ్చవేక్షణశాణేన కరణభూతేన. పసత్థా దిట్టి సన్నిట్టి యథా సమ్మోజ్ఞజ్ఞో. అరియమగ్గో అత్తనా సమ్మయుత్తాయ సన్నిట్టియా కిలేసే జయతి, అరియఫలం తాయ ఏవ అత్తనో కారణభూతాయ, నిబ్బానం ఆరమ్మణకరణేన అత్తనో విసయీభూతాయ సన్నిట్టియా కిలేసే జయతీతి యోజనా.

భావనాభిసమయవసేన మగ్గధమ్మో. సచ్చికిరియాభిసమయవసేన నిబ్బానధమ్మో. ఫలమ్మి హేటిమం సకదాగామివిపస్సనాదీనం పచ్చయభావేన ఉపరి మగ్గాధిగమస్స ఉపనిస్సయభావతో పరియాయతో “దిస్సమాసో వట్టభయం నివత్తేతి”తి వత్తబ్బతం లభతి.

౧౪౯. నాస్స కాలోతి నాస్స ఆగమేతబ్బో కాలో అత్తి. యథా హి లోకియకుసలస్స “ఉపపజ్జే, అపరపరియాయే”తిఆదినా ఫలదానం పతి ఆగమేతబ్బో కాలో అత్తి, న ఏవమేతస్సాతి అత్తో. తేనాహ “న పశ్శాహ”తిఆది. పకట్టోతి దూరో. ఫలదానం పతి కాలో పకట్టో అస్సాతి కాలికో, కాలన్తరఫలదాయీ. తేనాహ “అత్తనో ఫలదానే”తి. పత్తోతి ఉపనీతో. ఇదన్తి “అకాలికో”తి పదం.

౧౫౦. విధిన్తి విధానం, “ఏహి పస్సా”తి ఏవంపవత్తవిధివచనం. విజ్ఞమానత్తాతి పరమత్తతో ఉపలబ్బమానత్తా. పరిసుద్ధత్తాతి కిలేసమలవిరహేన సబ్బథా విసుద్ధత్తా. అమనుజ్ఞమ్మి కదాచి పయోజనవసేన యథాసభావప్పకాసనేన దస్సేతబ్బం భవేయ్యాతి తదభావం దస్సేన్తో ఆహ “మనుజ్ఞభావప్పకాసనేనా”తి.

౧౫౧. ఉపనేతబ్బోతి ఉపనేయ్యో, ఉపనేయ్యోవ ఓపనేయ్యికోతి ఇమస్స అత్తస్స అధిప్పేతత్తా ఆహ “ఉపనేతబ్బోతి ఓపనేయ్యికో”తి. చిత్తే ఉపనయనం ఉప్పాదనన్తి ఆహ “ఇదం సజ్జతే లోకుత్తరధమ్మే యుజ్జతీ”తి. చిత్తే ఉపనయనన్తి పన ఆరమ్మణభూతస్స ధమ్మస్స ఆరమ్మణభావూపనయనే అధిప్పేతే అసజ్జతేపి యుజ్జేయ్య “ఆరమ్మణకరణసజ్ఞాతం ఉపనయనం అరహతీతి ఓపనేయ్యికో”తి. అల్లీయనన్తి పుసనం. నిబ్బానం ఉపనేతి అరియపుగ్గలన్తి అధిప్పాయో.

౧౫౨. విజ్ఞాహీతి విదూహి, పటివిద్ధసచ్చేహీతి అత్తో. తే పన ఏకంసతో ఉగ్గటితజ్ఞాఆదయో హోన్తీతి ఆహ “ఉగ్గటితజ్ఞాఆదీహి”తి. “పచ్చత్త”న్తి ఏతస్స “పతి అత్తనీ”తి భుమ్మవసేన అత్తో గహేతబ్బోతి ఆహ “అత్తని అత్తనీ”తి. వేదితబ్బోతి వుత్తం, కథం వేదితబ్బోతి ఆహ “భావితో మే”తిఆది. తత్త “మే”తి ఇమినా “పచ్చత్త”న్తి పదేన వుత్తమత్తం అన్వయతో దస్సేత్వా పున బ్యతిరేకేన దస్సేతుం “న హి”తిఆది వుత్తం, తం సువిజ్ఞోయ్యమేవ. “విజ్ఞాహి”తి ఇదం అన్తోగధావధారణన్తి దస్సేన్తో “బాలానం పన అవిసయో చేసా”తి ఆహ.

ఏవం ఆదికల్యాణతాదినా అజ్ఞామజ్ఞాస్స అనురూపదేసనాయ ధమ్మస్స స్వాక్ఖాతతం దస్సేత్వా ఇదాని పురిమస్స పురిమస్స పచ్చిమం పచ్చిమం పదం కారణవచనన్తి దస్సేన్తో “అపిచా”తిఆదిమాహ. తత్త సన్నిట్టికత్తాతి యస్మా అయం ధమ్మో వుత్తనయేన సామం దట్టబ్బో, సన్నిట్టియా కిలేసే విద్ధంసేతి, సద్దస్సనశ్చ అరహతి, తస్మా స్వాక్ఖాతో దురక్ఖాతే తిత్తియధమ్మే తదభావతో. ఇమినా నయేన సేసపదేసుపి యథారహం అత్తో దట్టబ్బో.

౧౫౩. తస్సేవన్తిఆదీసు యం వత్తబ్బం, తం బుద్ధానుస్సతియం వుత్తనయేన వేదితబ్బం.

3. సజ్ఞానుస్మృతికథావణ్ణనా

౧౮౪. అరియసజ్ఞగుణాతి ఆరకత్తా కిలేసేహి, అనయే న ఇరియనతో, అయే చ ఇరియనతో, సదేవకేన చ లోకేన “సరణ”న్తి అరణీయతో అరియో చ సో సజ్ఞో చ, అరియానం వా సజ్ఞో అరియసజ్ఞో, తస్స గుణా.

౧౮౫. యం సమ్మాపటిపదం పటిపన్నో “సుట్ట పటిపన్నో”తి వుచ్చతి. సా అరియమగ్గపటిపదా పటిపక్షధమ్మే అనివత్తిధమ్మే కత్వా పజహనతో పయోజనాభావా సయమ్మి అనివత్తిధమ్మా, అధిగంతబ్బస్స చ నిబ్బానస్స ఏకంసతో అనులోమీతి. తతో ఏవ అపచ్చనీకా, అనుధమ్మభూతా చ, తస్సా చ పటిపన్నత్తా అరియసజ్ఞో “సుప్పటిపన్నో”తి వుత్తోతి దస్సేతుం “సుట్ట పటిపన్నో”తిఆది వుత్తం. తత్త “అనివత్తిపటిపద”న్తి ఇమినా ఉజ్జప్పటిపత్తిం దస్సేతి. పునప్పునం నివత్తనే హి సతి ఉజ్జప్పటిపత్తి న హోతి. “అనులోమపటిపదం అపచ్చనీకపటిపద”న్తి ఇమినా ఇాయప్పటిపత్తిం. పటిపజ్ఞితబ్బస్స హి నిబ్బానస్స అనులోమనేన, అపచ్చనీకతాయ చస్సా ఇాయతో. “ధమ్మానుధమ్మపటిపద”న్తి ఇమినా సామీచిప్పటిపత్తిం అనుచ్చవికభావదీపనతో. ఏతేన పరమపదస్స పపిన్నానిద్దేసో, ఇతరాని తీణి పదానీతి దస్సేతి. తేనాహ “యస్మా పనా”తిఆది.

యథానుసిట్టం పటిపజ్ఞనేన కిచ్చసిద్ధితో అరియభావావహం సవనం సక్కచ్చసవనం నామాతి వుత్తం “సక్కచ్చం సుణ్ణీతి సావకా”తి, తేన అరియా ఏవ నిప్పరియాయతో సత్థు సావకా నామాతి దస్సేతి. సీలదిట్టిసామజ్ఞతాయాతి అరియేన సీలేన, అరియాయ చ దిట్టియా సమానభావేన. అరియానజ్ఞో సీలదిట్టియో మజ్ఞే భిన్నసువణ్ణం వియ నిన్నానాకరణం మగ్గేనాగతత్తా. తేన తే యత్త కత్థది రితాపి సంహతావ. తేనాహ “సజ్ఞతభావమాపన్నో”తి. మాయాసారేయ్యాదిపాపధమ్మసముచ్చేదేన ఉజ్జ. తతో ఏవ గోముత్తవజ్ఞాభావేన అవజ్ఞా. చన్దలేఖావజ్ఞాభావేన అకుటిలా. నజ్గలకోటివజ్ఞాభావేన అజిమ్మా. అవజ్ఞాదిభావేన వా ఉజ్జ. పరిసుద్ధట్టేన అరియా. అపణ్ణకభావేన ఇాయతి కమతి నిబ్బానం, తం వా ఇాయతి పటివిజ్ఞీయతి ఏతేనాతి ఇాయో. వట్టదుక్ఖనియ్యానాయ అనుచ్చవికత్తా. అనురూపత్తా సామీచి ఓపాయికాతిపి సజ్ఞం సమజ్ఞం గతా సమ్మాపటిపత్తి, తాయ సమగ్గేతాయ సుప్పటిపన్నా “సమ్మా పటిపజ్ఞన్తి”తి కత్వా. వత్తమానత్తో హి అయం పటిపన్న-సద్ధో యథా “సోతాపత్తిఫలసచ్చికిరియాయ పటిపన్నో”తి (పు. పం. ౨౦౬). అతీతం పటిపదన్తి యథావుత్తమగ్గసమ్మాపటిపత్తిం వదతి. ఉభయేన చ సామజ్ఞానిద్దేసేన, “సుప్పటిపన్నా చ సుప్పటిపన్నా చ సుప్పటిపన్నా”తి ఏకసేసనయేన వా గహితానం సమూహో “సుప్పటిపన్నో”తి వుత్తోతి దస్సేతి.

ఏవం ఆదిపదత్తనిద్దేసభావేన ఇతరపదానం అత్తం వత్వా ఇదాని చతున్నమ్మి పదానం అవోమిస్సకం అత్తం దస్సేతుం “అపిచా”తిఆది వుత్తం. తత్త యథానుసిట్టన్తి సత్థారా యథా అనుసిట్టం, తథా అనుసాసనీఅనురూపన్తి అత్తో. అపణ్ణకపటిపదన్తి అవిరజ్ఞనకపటిపదం, అనవజ్ఞపటిపత్తిన్తి అత్తో. ఏత్త చ స్వాక్ఖాతే ధమ్మవినయే అపణ్ణకపటిపదం పటిపన్నత్తాతి ఏవం సమ్మన్దితబ్బం. పురిమపదేన సమ్మన్దే దుతియపదం న వత్తబ్బం సీయా, నను చ దుతియపదేన సమ్మన్దేపి పరమం పదం న వత్తబ్బం సీయాతి? న తస్స పరమం అపేక్షితత్తా. సా పన సావకానం అపణ్ణకపటిపదా యథానుసిట్టం పటిపదాతి దస్సనత్తం “యథానుసిట్టం పటిపన్నత్తా”తి వత్తబ్బం . ఉభయస్సాపి వా సుప్పటిపన్నభావసాధనత్తా ఉభయం వుత్తం. తథా హి పి-సద్దేన ఉభయం సముచ్చినోతి.

కిలేసజిమ్మవసేన అన్తద్వయగాహోతి సబ్బసో తం పహాయ సమ్మాపటిపదా కాయాదివజ్జప్పహాయినీ ఉజ్జప్పటిపత్తి హోతితి ఆహ “మజ్జిమాయ పటిపదాయ...పే.... ఉజ్జప్పటిపన్నో”తి.

ఇాయో నామ యుత్తప్పత్తపటిపత్తి, నిబ్బానఇచ్చ, సబ్బసజ్ఞారసమథతాయ ఆదిత్తం చేలం, సీసం వా అజ్ఞపేక్షిత్యాపి పటిపజ్జితబ్బమేవాతి ఆహ “ఇాయో వుచ్చతి నిబ్బాన”న్తి. నిబ్బాయనకిరియాముఖేన చేత్త నిబ్బానం వుత్తన్తి దట్టబ్బం , మగ్గజాణాదీహి వా ఇాయతి పటివిజ్ఞేయతి సచ్చికరీయతి చాతి ఇాయో నిబ్బానన్తి ఏవమేత్త అత్తో దట్టబ్బో.

గుణసమ్భావనాయ పరేహి కయిరమానం పచ్చుపట్టానాదిసామీచికమ్మం అరహన్తితి సామీచికమ్మారహ.

౧౫౬. యదిదన్తి అన్తోగధలిజ్ఞవచనభేదో నిపాతోతి తస్స వచనభేదేన అత్థమాహ “యా ఇమానీ”తి. ఏవన్తి పకారత్థే నిపాతో, ఇమినా పకారేనాతి అత్తో. తేన ఇతరాని తీణి యుగళాని దస్సితాని హోన్తితి ఆహ “ఏవం చత్తారి పురిసయుగళాని హోన్తి”తి. ఏతన్తి ఏతం “పురిసపుగ్గలా”తి బహువచనవసేన వుత్తం పదం. పురిసా చ తే పుగ్గలా చ పురిసపుగ్గలా. తత్త “పురిసా”తి ఇమినా పరమాయ పకతియా గహణం, “పుగ్గలా”తి పన దుతియాయపి సత్తసామజ్ఞోనాతి ఏవం వా ఏత్త అత్తో దట్టబ్బో. చతున్నం పచ్చయానం కీదిసానం? ఆనేత్వా హునితబ్బానన్తి అధికారతో పాకటోయమత్తో. చాతబ్బన్తి వా పచ్చత్తవచనం “చతున్నం పచ్చయాన”న్తి పదం అపేక్షిత్యా సామివసేన పరిణామేతబ్బం, అజ్ఞాథా యేసం కేసఇచ్చి చతున్నం పచ్చయానం “ఆహున”న్తి సమజ్ఞా సీయా. ఆహునం అరహతీతి వా ఆహునేయ్యో. సక్కాదీనమ్మి వా ఆహవనన్తి సక్కాదీహిపి దియ్యమానం దానం. యత్త హుతం మహప్పలన్తి యస్మిం ఆవహనీయగ్గిమ్మి హుతం దధిఆది ఆహునేయ్యగ్గిగహపతగ్గిదక్ఖణేయ్యగ్గీసు హుతతో ఉళారఫలన్తి తేసం బ్రాహ్మణానం లద్ధి. హుతన్తి దిన్నం. నికాయన్తరేతి సబ్బత్తికవాదినికాయే.

౧౫౭. తేతి తే పీయమనాపే ఇతిమిత్తే అపనేత్వా, తేసం అదత్వాతి అధిప్పాయో. ఏస ఏసో. ఏకబుద్ధన్తరే చ దిస్సతీతి ఏకస్మిం బుద్ధన్తరే వీతివత్తే దిస్సతి. చ-సద్దేన కదాచి అసజ్ఞేయ్యేపి కప్పే వీతివత్తేతి దస్సేతి. అబ్బోకిణ్ణన్తి పటిపక్షేహి అవోమిస్సం, కిరియావిసేసకజ్ఞోతం. పీయమనాపత్తకరథమ్మా నామ సీలాదయో, తే అరియసజ్ఞే సుప్పతిట్టితా. అయం హేత్థ అధిప్పాయో - ఇతిమిత్తా విప్పయుత్తా న చిరస్సేవ సమాగచ్ఛన్తి, అనవట్టితా చ తేసు పీయమనాపతా, న ఏవమరియసజ్ఞో. తస్మా సజ్ఞోవ పాహునేయ్యోతి. పుబ్బకారన్తి అగ్గకిరియం. సబ్బప్పకారేనాతి ఆదరగారవబహుమానాదినా, దేయ్యధమ్మస్స సక్కచ్చకరణాదినా చ సబ్బేన పకారేన. స్వాయం పాహవనీయ-సద్దో “పాహునేయ్యో”తి వుచ్చతి పరియాయభావేన.

దక్ఖన్తి ఏతాయ సత్తా యథాధిప్పేతాహి సమ్మత్తీహి వడ్డన్తితి దక్ఖిణా. తథాభావకరణేన దక్ఖిణం అరహతి. యథా ఉళారాతివిపులుద్రయలాభేన విసోధితం నామ హోతి, ఏవం దక్ఖిణా విపులఫలతాయాతి వుత్తం “మహప్పలకరణతాయ విసోధతీ”తి.

పుజ్ఞాత్తికేహి అజ్ఞాలి కరణీయా ఏత్తాతి అజ్ఞాలికరణీయో.

యదిపి పాళియం “అనుత్తర”న్తి వుత్తం. నత్తి ఇతో ఉత్తరం విసిట్ఠన్తి హి అనుత్తరం. సమమ్మిస్స పన నత్తితి దస్సేన్తో “అసదిస”న్తి ఆహ. ఖిత్తం వుత్తం బీజం మహప్పలభావకరణేన తాయతి రక్ఖతి, ఖిపన్తి వపన్తి ఏత్త బీజానీతి వా ఖేత్తం,

కేదారాది, ఖేత్రం వియ ఖేత్రం, పుష్కానం ఖేత్రం పుష్కాక్షేత్రం. సేసం బుద్ధానుస్సతియం వుత్తనయానుసారేన వేదితబ్బం.

౪. సీలానుస్సతికథావణ్ణనా

౧౩౮. అహో వత సీలాని అఖణ్ణాని, అహో వత అచ్చిద్దానీతి ఏవం సబ్బత్థ యోజేతబ్బం. అహో వతాతి చ సమ్భావనే నిపాతో. తేనాహ “అఖణ్ణతాదిగుణవసేనా”తి. అఖణ్ణభావాదిసమ్మత్తివసేనాతి అత్తో. పరస్స సీలాని అనుస్సరియమానాని పియమనాపభావావహనేన కేవలం మేత్తాయ పదట్టానం హోంతి, న విసుం కమ్మట్టానంతి ఆహ “అత్తనో సీలాని అనుస్సరితబ్బానీ”తి. చాగాదీసుపి ఏసేవ నయో.

యేసంతి సీలాదీనం. పటిపాటియా సమాదానే సమాదానక్కమేన, ఏకజ్ఞం సమాదానే ఉద్దేసక్కమేన సీలానం ఆదిఅంతం వేదితబ్బం. పరియంతే చిన్నసాటకో వియాతి వత్తంతే, దసంతే వా చిన్నవత్తం వియ, విసదిసూదాహరణం చేతం. ఏవం సేసానిపి ఉదాహరణాని. వినివేధవసేన చిన్నసాటకో వినివిద్ధసాటకో. విసభాగవణ్ణేన గావీ వియాతి సమ్మన్తో. సబలరహితాని వా అసబలాని. తథా అకమ్మాసాని. సత్తవిధమేధునసంయోగో హేట్టా సీలకథాయం వుత్తో ఏవ. కోధూపనాహాదీహీతి ఆది-సద్దేన మక్ఖపళాసఇస్సామచ్చరియమాయాసారేయ్యమానాతిమానాదయో గహితా. తానియేవ అఖణ్ణాదిగుణాని సీలాని. సీలస్స తణ్ణాదాసబ్బతో మోచనం విపట్టుపనిస్సయభావాపాదనం. తతో ఏవ తంసమక్ఖేపుగ్గలో సేరీ సయంవసీ భుజిస్సో నామ హోతి. తేనాహ “భుజిస్సభావకరణేన భుజిస్సానీ”తి. “ఇమినాహం సీలేన దేవో వా భవేయ్యం దేవజ్ఞాతరో వా, తత్థ నిచ్చో ధువో సస్సతో”తి, “సీలేన సుద్ధీ”తి చ ఏవమాదినా తణ్ణాదిట్ఠీహి అపరామట్టత్తా అయం తే సీలేసు దోసోతి చతూసు విపత్తిసు యాయ కాయచి విపత్తియా దస్సనేన పరామట్టుం అనుద్ధంసేతుం. సమాధిసంవత్తనప్పయోజనాని సమాధిసంవత్తనికాని.

౧౩౯. సిక్ఖాయ సగారవోతి సీలధనం నిస్సాయ పటిలద్ధసమాదానత్తా సాతిసయం సిక్ఖాయ సగారవో సప్పతిస్సో హోతి. సభాగవుత్తితి సమ్మన్నసీలేహి సభాగవుత్తికో, తాయ ఏవ వా సిక్ఖాయ సభాగవుత్తి. యో హి సిక్ఖాగారవరహితో, సో తాయ విసభాగవుత్తి నామ హోతి విలోమనతో. యథా పరేహి సద్ధిం అత్తనో చిద్ధం న హోతి, ఏవం ధమ్మామిసేహి పటిసన్ధరణం పటిసన్ధారో. సిక్ఖాయ సగారవత్తా ఏవ తత్థ అప్పమత్తో హోతి. అత్తానువాదభయం పరానువాదభయం దణ్ణభయం దుగ్గతిభయంతి ఏవమాదీని భయాని ఇమస్స దూరసముస్సారితానీతి ఆహ “అత్తానువాదాదిభయవిరహితో”తి. సేసం సువిజ్ఞోయ్యమేవ.

౫. చాగానుస్సతికథావణ్ణనా

౧౪౦. పకతియాతి సభావేన. చాగాధిముత్తేనాతి దేయ్యధమ్మపరిచ్ఛాగే యుత్తప్పయుత్తేన తన్నిన్నేన తప్పోణేన. నిచ్చం సదా పవత్తా దానసంవిభాగా యస్స సో నిచ్చపవత్తదానసంవిభాగో, తేన. ఇధాపి “పకతియా”తి ఆనేత్వా సమ్మన్దితబ్బం. యం పరస్స పటియత్తం దియ్యతి, తం దానం. యం అత్తనా పరిభుజ్జేతబ్బతో సంవిభజతి, సో సంవిభాగో. ఇతో దాని పభుతీతి ఇతో పట్టాయ దాని అజ్జతగ్గే అజ్జదివసం ఆదిం కత్వా. అదత్వా న భుజ్జేస్సామీతి దానసమాదానం కత్వా . తందివసంతి తస్మిం భావనారమ్భదివసే. తత్థ నిమిత్తం గణ్ఠేత్వాతి తస్మిం దానే పరిచ్ఛాగచేతనాయ పవత్తిఆకారస్స సల్లక్ఖణవసేన నిమిత్తం గహేత్వా. విగతమలమచ్ఛేరతాదిగుణవసేనాతి విగతాని మలమచ్ఛేరాని ఏతస్మాతి విగతమలమచ్ఛేరో, చాగో, తస్స భావో విగతమలమచ్ఛేరతా. తదాదీనం గుణానం, సమ్మత్తీనం, ఆనిసంసానం వా వసేన.

సతం ధమ్మం అనుక్యమన్తి సాధూనం బోధిసత్తానం ధమ్మం పవేణిం అను అను కమన్తో ఓక్యమన్తో, అవోక్యమన్తో వా. యే ఇమే దాయకస్స లాభా ఆయువణ్ణసుఖబలపటిభానాదయో, పీయభావాదయో చ భగవతా సంవణ్ణితా పకిత్తితా. మనుస్సత్తం వాతి వా-సద్ధో అపుత్తవికప్పత్తో, తేన ఇన్ద్రియపాటవభావకమ్మస్సకతాజ్ఞాణాదీనం సజ్ఞహో దట్టబ్బో.

మచ్ఛేరమలేనాతి మచ్ఛేరసజ్ఞాతేన మలేన. అథ వా మచ్ఛేరశ్చ మలశ్చ మచ్ఛేరమలం, తేన మచ్ఛేరేన చేవ లోభాదిమలేన చాతి అత్తో. పజాయనవసేనాతి యథాసకం కమ్మనిబ్బత్తనవసేన. కణ్ణధమ్మానన్తి లోభాదిఏకన్తకాళకానం పాపధమ్మానం. విగతత్తాతి పహీనత్తా. విగతమలమచ్ఛేరేన చేతసాతి ఇత్థమ్మూతలక్ఖణే కరణవచనం. సోతాపన్నస్స సతోతి గేహం ఆవసన్తస్స సోతాపన్నస్స సమానస్స. నిస్సయవిహారన్తి నిస్సాయ విహరితబ్బవిహారం, దేవసీకం వళజ్జనకకమ్మట్టానన్తి అత్తో. అభిభవిత్యాతి అగారం ఆవసన్తానం అజ్ఞోసం ఉప్పజ్జనకరాగాదిఉపక్కిలేసే అభిభుయ్య.

యో కిళ్ళి దేన్తోపి సాపేక్షోవ దేతి, సో ముత్తచాగో న హోతి, అయం పన న ఏవన్తి “ముత్తచాగో”తి వుత్తం. విస్సట్టచాగోతి నిరపేక్షపరిచ్ఛాగోతి అత్తో. యథా పాణాతిపాతబహులో పుగ్గలో “లోహితపాణీ”తి వుచ్చతి, ఏవం దానబహులో పుగ్గలో “పయతపాణీ”తి వుత్తోతి దస్సేన్తో “దాతుం సదా ధోతహత్తోయేవా”తి ఆహ. తత్త సదాతి నిచ్చం, అభిణ్ణన్తి అత్తో. పరిచ్ఛాగోతి దేయ్యధమ్మపరిచ్ఛాగోతి అధికారతో విజ్ఞాయతి. యం యం దేయ్యధమ్మం పరే యాచనకా. యాచనే యోగో యాచనయోగో, పరేహి యాచితుం యుత్తోతి అత్తో. యాజేన యుత్తోతి దానేన యుత్తో సదా పరిచ్చజనతో. ఉభయేతి యథావుత్తే దానే, సంవిభాగే చ రతో అభిరతో.

౧౬౧. యథా పరిసుద్ధసీలస్స పుగ్గలస్స అఖణ్ణతాదిగుణవసేన అత్తనో సీలస్స అనుస్సరన్తస్స సీలానుస్సతిభావనా ఇజ్జతి, ఏవం పరిసుద్ధఉళారపరిచ్ఛాగస్స పుగ్గలస్స అనుపక్కిలిట్టమేవ అత్తనో పరిచ్ఛాగం అనుస్సరన్తస్స భావనా ఇజ్జతీతి దస్సేతుం “విగతమలమచ్ఛేరతాదిగుణవసేనా”తిఆది వుత్తం, తం వుత్తత్తమేవ.

భియ్యోసోతి ఉపరిపి. మత్తాయ పమాణస్స మహతియా మత్తాయ, విపులేన పమాణేనాతి అత్తో. చాగాధిముత్తోతి పరిచ్ఛాగే అధిముత్తో నిన్నపోణపబ్బారో. తతో ఏవ అలోభజ్ఞాసయో కత్థచిపి అనభిసజ్ఞచిత్తో. పటిగ్గాహకేసు మేత్తాయనవసేన పరిచ్ఛాగో హోతీతి మేత్తాయ మేత్తాభావనాయ అనులోమకారీ అనురూపపటిపత్తి. విసారదోతి విసదో అత్తనోవ గుణేన కత్థచిపి అమజ్ఞభూతో అభిభుయ్య విహారీ. సేసం సువిజ్ఞోయ్యమేవ.

౬. దేవతానుస్సతికథావణ్ణనా

౧౬౨. అరియమగ్గవసేనాతి అరియమగ్గస్స అధిగమవసేన. సముదాగతేహీతి సమ్మదేవ తదుప్పత్తితో ఉద్ధం ఆగతేహి. యాదిసా హి అరియానం సన్తానే లోకియాపి సద్ధాదయో, న తాదిసా కదాచిపి పోధుజ్జనికా సద్ధాదయో. దిబ్బన్తీతి దేవా. చత్తారో మహారాజానో ఏతేసన్తి చతుమహారాజా, తే ఏవ చాతుమహారాజికా. తేత్తింస సహపుజ్జాకారినో తత్తూపపన్నాతి తంసహచరితం రానం తావతింసం, తన్నివాసినోపి దేవా తంసహచరణతో ఏవ తావతింసా. దుక్ఖతో యాతా అపయాతాతి యామా. తుసాయ పీతియా ఇతా ఉపగతాతి తుసితా. భోగానం నిమ్మానే రతి ఏతేసన్తి నిమ్మానరతినో. పరనిమ్మితేసు భోగేసు వసం వత్తేన్తీతి పరనిమ్మితవసవత్తినో. బ్రహ్మానం కాయో సమూహో బ్రహ్మకాయో, తప్పరియాపన్నతాయ తత్త భవాతి బ్రహ్మకాయికా. తతుత్తరీతి తతో బ్రహ్మకాయికేహి ఉత్తరి, ఉపరి పరిత్తాభాదికే సద్ధాయ వదతి. దేవతా సక్ఖిట్టానే తపేత్వాతి “యథారూపాయ మగ్గేనాగతాయ సద్ధాయ సమన్నాగతా, సీలేన సుతేన చాగేన పజ్ఞాయ సమన్నాగతా ఇతో

చుతా తత్త ఉపపన్నా తా దేవతా, మయ్యమ్మి తథారూపా సద్ధా సీలం సుతం చాగో పజ్ఞా చ సంవిజ్ఞతీ"తి దేవతా సక్తిట్టానే రపేత్వా సక్తిం ఓతారేన్తేన వియ అత్తనో సద్ధాదిగుణా అనుస్సరితబ్బా.

యది ఏవం సుత్తే (అ. ని. ౬.౧౦) ఉభయగుణానుస్సరణం వుత్తం, తం కథన్తి అనుయోగం మనసి కత్వా ఆహ "సుత్తే పనా"తిఆది. తత్త కిజ్ఞాపి వుత్తన్తి "అత్తనో చ, తాసజ్ఞా దేవతాన"న్తి ఉభయం సమధురం వియ సుత్తే (అ. ని. ౬.౧౦) కిజ్ఞాపి వుత్తం. అథ ఖో తం "దేవతానం సద్ధజ్ఞా సీలజ్ఞా"తిఆదివచనం. సక్తిట్టానే రపేతబ్బన్తి "వుత్త"న్తి పరతో పదం ఆనేత్వా సమ్మన్దితబ్బం. కిమత్తం పన సక్తిట్టానే రపనన్తి ఆహ "దేవతానం అత్తనో సద్ధాదీహి సమానగుణదీపనత్తన్తి వేదితబ్బ"న్తి. కస్మా పన సుత్తే యధారుతవసేన అత్తం అగ్గహేత్వా ఏవం అత్తో గయ్యతీతి ఆహ "అట్టకథాయజ్ఞో"తిఆది.

౧౬౩. తస్మాతి యస్మా అట్టకథాయం దేవతా సక్తిట్టానే రపేత్వా అత్తనో గుణానుస్సరణం దళ్లం కత్వా వుత్తం, సీలచాగానుస్సతీసు వియ ఇథాపి అత్తనో గుణానుస్సరణం ఝూనుప్పత్తినిమిత్తం యుత్తం, తస్మా. పుబ్బభాగే భావనారమ్మే. అపరభాగేతి యథా భావేన్తస్స ఉపచారజ్ఞానం ఇజ్ఞతి, తథా భావనాకాలే. యది అత్తనో ఏవ ఇథ గుణా అనుస్సరితబ్బా, కథమయం దేవతానుస్సతీతి ఆహ "దేవతానం గుణసదిససద్ధాదిగుణానుస్సరణవసేనా"తి. తేన సదిసకప్పనాయ అయం భావనా "దేవతానుస్సతీ"తి వుత్తా, న దేవతానం, తాసం గుణానం వా అనుస్సరణేనాతి దస్సేతి. పుబ్బభాగే వా పవత్తం దేవతాగుణానుస్సరణం ఉపాదాయ "దేవతానుస్సతీ"తి ఇమిస్సా సమజ్ఞా వేదితబ్బా. తథా హి వక్ఖతి "పుబ్బభాగే దేవతా ఆరబ్బ పవత్తచిత్తవసేనా"తి. సేసం సువిజ్ఞోయ్యమేవ.

పకిణ్ణకకథావణ్ణనా

౧౬౪. ఏతాసన్తి ఏతాసం బుద్ధానుస్సతిఆదీనం ఛన్నం అనుస్సతీనం. విత్థారదేసనాయన్తి విత్థారవసేన పవత్తదేసనాయం, మహానామసుత్తం (అ. ని. ౬.౧౦; ౧౧.౧౧) సన్ధాయ వదతి. భగవాతిఆదీనం అత్తన్తి భగవాతిఆదీనం పదానం అత్తం. అత్తవేదన్తి వా హేతుఫలం పటిచ్చ ఉప్పన్నం తుట్టిమాహ. ధమ్మవేదన్తి హేతుం పటిచ్చ ఉప్పన్నం తుట్టిం. "ఆరకత్తా అరహ"న్తి అనుస్సరన్తస్స హి యం తం భగవతో కిలేసేహి ఆరకత్తం, సో హేతు. జాపకో చేత్త హేతు అధిప్పేతో, న కారకో, సమ్మాపకో వా. యోనేన జాయమానో అరహత్తత్తో, తం ఫలం. ఇమినా నయేన సేసపదేసుపి హేతుఫలవిభాగో వేదితబ్బో. ధమ్మానుస్సతిఆదీసుపి "ఆదిమజ్ఞపరియోసానకల్యాణత్తా"తిఆదినా, "యస్మా పన సా సమ్మాపటిపదా"తిఆదినా చ తత్త తత్త హేతుఅపదేసో కతోయేవాతి. ధమ్మాపసంహితన్తి యథావుత్తహేతుహేతుఫలసజ్ఞాతగుణాపసంహితం. గుణేతి అత్తనో గుణే.

౧౬౫. అరియసావకానజ్ఞోవ ఇజ్ఞన్తీతి అరియసావకానం ఇజ్ఞన్తియేవాతి ఉత్తరపదావధారణం దట్టబ్బం, అవధారణజ్ఞా తేసం సుఖసిద్ధిదస్సనత్తం. తేనాహ "తేసం హి"తిఆది. న పుధుజ్ఞనానం సబ్బేన సబ్బం ఇజ్ఞన్తీతి. తథా హి వక్ఖతి "ఏవం సన్తపీ"తిఆది. యది ఏవం , కస్మా మహానామసుత్తాదీసు (అ. ని. ౬.౧౦; ౧౧.౧౧) బహూసు సుత్తేసు అరియసావకగ్గహణం కతన్తి? తేసం బహులవిహారతాయాతి ఆచరియా.

నిక్ఖన్తన్తి నిగ్గతం నిస్సటం. ముత్తన్తి విస్సటం. వుట్టితన్తి అపేతం. సబ్బమేతం విక్ఖమ్భనమేవ సన్ధాయ వదతి. గేధమ్మాతి పలిబోధతో. ఇదమ్మీతి బుద్ధానుస్సతివసేన లద్ధం ఉపచారజ్ఞానమాహ. ఆరమ్మణం కరిత్వాతి పచ్చయం కత్వా, పాదకం

కత్వాతి అత్తో. విసుజ్జనీతి పరమత్థవిసుద్ధిం పాపుణన్తి.

సమ్పాదేతి తత్త్వాసంకిలేసాదినా సమ్మిళే సంకటే ఘరావాసే. ఓకాసాధిగమో లోకుత్తరధమ్మస్స అధిగమాయ
అధిగంతబ్బఓకాసో. అనుస్సతియో ఏవ అనుస్సతిత్తానాని. విసుద్ధిధమ్మాతి విసుజ్జనసభావా, విసుజ్జితుం వా భబ్బా.
పరమత్థవిసుద్ధిధమ్మతాయాతి పరమత్థవిసుద్ధియా నిబ్బానస్స భబ్బభావేన. ఉపక్కమేనాతి పయోగేన. పరియోదపనాతి
విసోధనా.

౧౬౬. ఏవం సన్నేపీతి ఏవం మహానామసుత్తాదీసు అనేకేసు సుత్తేసు అరియసావకస్సేవ వసేన ధసు అనుస్సతీసు
దేసితాసుపి. యస్సానుభావేనాతి యస్స చిత్తప్పసాదస్స బలేన. పీతిం పటిలభిత్వాతి అనుస్సవవసేన బుద్ధారమ్మణం పీతిం
ఉప్పాదేత్వా.

ధఅనుస్సతినిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

ఇతి సత్తమపరిచ్ఛేదవణ్ణనా.

౮. అనుస్మృతికమ్మటాననిద్దేసవణ్ణనా

మరణస్మృతికథావణ్ణనా

౧౬౭. ఇతోతి దేవతానుస్మృతియా. సా హి ఛసు అనుస్మృతీసు సబ్బపచ్చా నిద్దిట్టత్తా ఆసన్నా, పచ్చక్ఖా చ. అనన్తరాయాతి తదనన్తరం ఉద్దిట్టత్తా వుత్తం. మరణస్మ సతి మరణస్మతీతి మరణం తావ దస్సేతుం “తత్థ మరణ”నిఆది వుత్తం. కామఞ్చోత్థ ఖిన్నానం భేదో “జరామరణం ద్వీహి ఖిన్దేహి సజ్జహిత”న్తి (ధాతు. ౭౧) వచనతో చుతిఖిన్నానం వినాసో మరణన్తి వత్తబ్బం, విసేసతో పన తం జీవితీన్ద్రియస్మ వినాసభావేన కమ్మటానికానం పచ్చుపతిట్టతీతి “జీవితీన్ద్రియస్మ ఉపచ్ఛేదో”తి వుత్తం. తేనేవాహ నిద్దేసే “కళేవరస్మ నిక్ఖేపో జీవితీన్ద్రియస్మపచ్ఛేదో”తి (విభ. ౨౩౬; దీ. ని. ౨.౩౯౦; మ. ని. ౧.౯౨, ౧౨౩). తత్థ ఏకభవపరియాపన్నస్సాతి ఏకేన భవేన పరిచ్ఛిన్నస్మ. జీవితీన్ద్రియస్మ ఉపచ్ఛేదోతి జీవితీన్ద్రియప్పబద్ధస్మ విచ్ఛేదో ఆయుక్ఖయాదివసేన అన్తరధానం. సముచ్ఛేదమరణన్తి అరహతో సన్తానస్మ సబ్బసో ఉచ్ఛేదభూతం మరణం. సజ్జారానం ఖణభజ్జసజ్జాతన్తి సజ్జతథమ్మానం ఉదయవయపరిచ్ఛిన్నస్మ పవత్తిఖణస్మ భజ్జో నిరోధోతి సజ్జం గతం. ఖణికమరణన్తి యథావుత్తఖణవన్తం తస్మిన్యేవ ఖణే లబ్బమానం మరణం. యం ఖిన్దప్పబద్ధం ఉపాదాయ రుక్ఖాదిసమజ్ఞా, తస్మిం అనుపచ్ఛిన్నేపి అల్లతాదివిగమనం నిస్సాయ మతవోహరో సమ్మృతిమరణం. న తం ఇథ అధిప్పేతన్తి తం సముచ్ఛేదఖణికసమ్మృతిమరణం ఇథ మరణానుస్మృతియం నాధిప్పేతం అబాహుల్లతో, అనుపట్టహనతో, అసంవేగవత్తుతో చాతి అధిప్పాయో.

అధిప్పేతం సతియా ఆరమ్మణభావేన. ఆయుఆదీనం ఖయకాలే మరణం కాలమరణం. తేసం అపరిక్ఖీణకాలే మరణం అకాలమరణం. “కాలమరణం పుజ్జాక్ఖయేనా”తి ఇదం యథాధికారం సమ్మత్తిభవవసేన వుత్తం, విపత్తిభవవసేన పన “పాపక్ఖయేనా”తి వత్తబ్బం.

ఆయుసన్తానజనకపచ్చయసమ్మత్తియాతి ఆయుప్పబద్ధస్మ పవత్తాపనకానం ఆహారాదిపచ్చయానం సమ్మత్తియం. విపక్కవిపాకత్తాతి అత్తనో ఫలానురూపం దాతబ్బవిపాకస్మ దిన్నత్తా. గతికాలాహారాదిసమ్మత్తియా అభావేనాతి దేవానం వియ గతిసమ్మత్తియా, పరమకప్పియానం వియ కాలసమ్మత్తియా, ఉత్తరకురుకాదీనం వియ ఆహారసమ్మత్తియా చ అభావేన. ఆది-సద్దేన ఉతుసుక్కసోణితాదిం పరిగ్గయ్యతి. అజ్జతనకాలపురిసానం వియాతి వియ-సద్దో అట్టాసే పట్టపితో, అజ్జతనకాలపురిసానం వస్ససతమత్తపరిమాణస్మ వియ ఆయుసో ఖయవసేనాతి యోజనా. ఏవం హి అనాగతేపి పరమాయుసో సజ్గహో కతో హోతి, అతీతే పన గతిసమ్మత్తియా వియ కాలాహారాదిసమ్మత్తియా భావేన అనేకవస్ససహస్స పరిమాణోపి ఆయు అహోసి. అయఞ్చ విభాగో వత్తమానస్మ అన్తరకప్పస్మ వసేన వుత్తోతి దట్టబ్బం. కలాబురాజాదీనన్తి ఆది-సద్దేన నన్దయక్ఖనన్దమాణవకాదీనం సజ్గహో దట్టబ్బో. తం సబ్బమ్మీతి యం “కాలమరణం అకాలమరణం, తత్థాపి పుజ్జాక్ఖయమరణం ఆయుక్ఖయమరణం ఉభయక్ఖయమరణం ఉపక్కమమరణ”న్తి వుత్తప్పభేదం మరణం, తం సబ్బమ్మి.

౧౬౮. యోనిసోతి ఉపాయేన. మనసికారోతి మరణారమ్మణో మనసికారో. యేన పన ఉపాయేన మనసికారో పవత్తేతబ్బో, తం బృతిరేకముఖేన దస్సేతుం “అయోనిసో పవత్తయతో”తిఆది వుత్తం. తత్థ అయోనిసో పవత్తయతోతి అనుపాయేన సతిం, సంవేగం, జాణఞ్చ అనుపట్టపేత్వా మరణం అనుస్మరతో. తదేతం సబ్బమ్మీతి సోకపామోజ్ఞానం

ఉప్పజ్జనం, సంవేగస్స అనుప్పజ్జనం, సంతాసస్స ఉప్పజ్జనం ఇంద్రాగ్గమం సతిసంవేగజాణవిహరతో హోతి. యో హి “మరణం నామేతం జాతస్స ఏకన్తిక”న్తి పణ్ణితానం వచనం సరతి, తత్త సంవేగజాతో హోతి సమ్మజానో చ, తస్స ఇట్టజనమరణాదినిమిత్తం సోకాదయో అనోకాసావ. తస్మాతి యస్మా అయోనిసో మనసికారం పవత్తయతో ఏతే దోసా, తస్మా. తత్త తత్థాతి అరణ్ణసుసానాదీసు. హతమతసత్తే చోరాదీహి హతే, సరసేన మతే చ సత్తే. దిట్టపుబ్బా సమ్మత్తి యేసం తే దిట్టపుబ్బసమ్మత్తి, తేసం దిట్టపుబ్బసమ్మత్తీనం. యోజేత్వాతి ఉపట్టపేత్వా. ఏకచ్ఛస్సాతి తిక్ఖిన్తియస్స ఇణ్ణుత్తరస్స.

౧౬౯. వధకపచ్చపట్టానతోతి ఘాతకస్స వియ పతి పతి ఉపట్టానతో ఆసన్నభావతో. సమ్మత్తివిపత్తితోతి ఆరోగ్యాదిసమ్మత్తీనం వియ జీవితసమ్మత్తియా విపజ్జనతో. ఉపసంహరణతోతి పరేసం మరణం దస్సేత్వా అత్తనో మరణస్స ఉపనయనతో. కాయబహుసాధారణతోతి సరీరస్స బహూనం సాధారణభావతో. ఆయుదుబ్బలతోతి జీవితస్స దుబ్బలభావతో. అనిమిత్తతోతి మరణస్స వవత్తితనిమిత్తాభావతో . అద్ధానపరిచ్ఛేదతోతి కాలస్స పరిచ్ఛన్నభావతో. ఖణపరిత్తతోతి జీవితక్షణస్స ఇత్తరభావతో.

వధకపచ్చపట్టానతోతి ఏత్త వియ-సద్ధో లుత్తనిద్దిట్తోతి దస్సేన్తో “వధకస్స వియ పచ్చపట్టానతో”తి వత్వా తమేవత్థం వివరన్తో “యథా హి”తిఆదిమాహ. తత్త చారయమానోతి ఆగురేన్తో పహరణాకారం కరోన్తో. పచ్చపట్టితోవ ఉపగత్వా రితో సమీపే ఏవ. జరామరణం గహేత్వావ నిబ్బత్తన్తి “యథా హి అహిచ్చత్తకమకుళం ఉగ్గచ్ఛన్తం పంసువిరహితం న హోతి, ఏవం సత్తా నిబ్బత్తన్తా జరామరణవిరహితా న హోన్తీ”తి ఏత్తకేన ఉపమా. అహిచ్చత్తకమకుళం కదాచి కత్తచి పంసువిరహితమ్మి భవేయ్య, సత్తా పన కథజ్ఞేపి జరామరణవిరహితా న హోన్తీతి ఖణికమరణం తావ ఉపమాభావేన దస్సేత్వా ఇధాధిష్పేతం మరణం దస్సేతుం “తథా హి”తిఆది వుత్తం. అథ వా యదిమే సత్తా జరామరణం గహేత్వావ నిబ్బత్తన్తి, నిబ్బత్తిసమనంతరమేవ మరితబ్బన్తి చోదనం సన్ధాయాహ “తథా హి”తిఆది. అవస్సం మరణతోతి అవస్సం మరితబ్బతో, ఏకన్తేన మరణసబ్బావతో వా. పబ్బతేయ్యాతి పబ్బతతో ఆగతా. హోరహోరినీతి పవాహో పతితస్స తిణపణ్ణాదికస్స అతివియ హరణసీలా. సన్తతేవాతి సవతి ఏవ. వత్తతేవాతి పవాహవసేన వత్తతి ఏవ న తిట్టతి.

యమేకరత్తిన్తి యస్సం ఏకరత్తియం, భుమ్మత్తే ఉపయోగవచనం దట్టబ్బం, అచ్చన్తసంయోగే వా. పఠమన్తి సబ్బపరమం పటిసన్నిక్ఖణే. గబ్బేతి మాతుకుచ్చియం. మాణవోతి సత్తో. యేభుయ్యేన సత్తా రత్తియం పటిసన్నిం గణ్ణన్తి రత్తిగ్గహణం. అబ్బుట్టితోవాతి ఉట్టితలబ్బో వియ, అభిముఖభావేన వా ఉట్టితోవ మరణస్సాతి అధిష్పాయో. సో యాతీతి సో మాణవో యాతి, పరమక్షణతో పట్టాయ గచ్ఛతేవ. న గచ్ఛం న నివత్తతీతి సో ఏవం గచ్ఛన్తో ఖణమత్తమ్మి న నివత్తతి, అణ్ణాదత్తు మరణంయేవ ఉపగచ్ఛతి.

కున్నదీనన్తి పబ్బతతో పతితానం ఖుద్ధకనదీనం. పాతో ఆపోరసానుగతబన్ధనానన్తి పురిమదివసే దివా సూరియసన్తాపేన అన్తో అనుపవిసిత్వా పున రత్తియం బన్ధనమూలం ఉపగతేన ఆపోరసేన తిన్తసిథిలబన్ధనతాయ పాతో ఆపోరసానుగతబన్ధనానం.

అచ్చయన్తీతి అతిక్రమన్తి. ఉపరుజ్జతీతి నిరుజ్జతి. ఉదకమేవ ఓదకం, ఉదకోఘం వా . యస్మా అచ్చయన్తి అహోరత్తా, తస్మా జీవితం ఉపరుజ్జతి. యస్మా జీవితం ఉపరుజ్జతి, తస్మా ఆయు ఖీయతి మచ్ఛానం. పపతతోతి పపతనతో భయం

సామికానం రుక్ష్తే రత్నా కమ్మే వినియుజ్జీతుకామానం, హేటా పవిటానం వా. ఉగ్గమనం పతి ఉగ్గమననిమిత్తం. మా మం అమ్మ నివారయ పబ్బజ్ఞాయాతి అధిప్పాయో.

కోచి మిత్తముఖసత్తురన్దగవేసీ సహ వత్తమానోపి న హనేయ్య, అయం పన ఏకంసేన హనతియేవాతి దస్సేతుం “సహజాతియా ఆగతతో”తి వత్వా “జీవితహరణతో చా”తి వుత్తం.

౧౭౦. నన్తి సమ్మత్తిం. సుఖీతి దిబ్బసదిసేహి భోగేహి, ఆధిపతేయ్యేన చ సుఖసమక్ఖీ. దేహబన్ధేనాతి సరీరేన. అసోకోతి అసోకమహారాజా. సోకమాగతోతి సోచితబ్బతం గతో.

ఆరోగ్యం యోబ్బనానం. బ్యాధిజరాపరియోసానతా జీవితస్స మరణపరియోసానతాయ ఉదాహరణవసేన ఆనీతా, పచ్చయభాగవసేన వా. లోకోయేవ లోకసన్నివాసో యథా సత్తావాసాతి, సన్నివసితబ్బతాయ వా సత్తనికాయో లోకసన్నివాసో. అనుగతోతి అనుబన్ధో పచ్చత్తికేన వియ. అనుసతోతి అనుపవిట్తో ఉపవిసేన వియ. అభిభూతోతి అజ్ఞోత్తటో మద్దహత్థీహి వియ. అబ్బాహతోతి పహటో భూతేహి వియ.

సేలాతి సేలామయా, న పంసుఆదిమయా. విపులాతి మహంతా అనేకయోజనాయామవిత్థారా. నభం ఆహచ్చాతి విపులత్తా ఏవ ఆకాసం అభివిహచ్చ సబ్బదిసాసు ఫరిత్వా. అనుపరియేయ్యున్తి అనువిచరేయ్యుం. నిప్పోథేన్తాతి అత్తనా ఆఘాతితం చుణ్ణవిచుణ్ణం కరోన్తా. అధివత్తన్తీతి అధిభవన్తి. కులేన వా రూపేన వా సీలేన వా సుతేన వా సద్ధాదీహి వా సేట్టోతి సమ్భావనాయ ఖత్తియాదీసు న కఞ్చ పరివజ్జేతి. తేహి ఏవ నిహీనోతి అవమజ్ఞామానాయ సుద్ధాదీసు న కఞ్చ పరివజ్జేతి. అజ్ఞాదత్థు సబ్బమేవ అభిమద్ధతి నిమ్మథతి. దణ్ణాదిఉపాయా చ తత్థ అవిసయా ఏవాతి దస్సేతుం “న తత్థ హత్థీనం భూమీ”తిఆది వుత్తం. తత్థ మన్తయుద్ధేనాతి ఆధబ్బణవేదవిహితేన మన్తసజ్ఞామప్పయోగేన. ధనేనాతి ధనదానేన. వా-సద్ధో అవుత్తవికప్పనత్తో. తేన సామం, భేదఞ్చ సజ్ఞణ్ణాతి.

౧౭౧. పరేహి సద్ధిం అత్తనో ఉపసంహరణతోతి పరేహి మతేహి సద్ధిం “తేపి నామ మతా, కిమజ్ఞం పన మాదిసా”తి అత్తనో మరణస్స ఉపనయనతో. యసమహత్తతోతి పరివారమహత్తతో, విభవమహత్తతో చ. పుణ్ణమహత్తతోతి మహాపుణ్ణభావతో. థామమహత్తతోతి వీరియబలమహత్తతో. యుధిట్టిలో ధమ్మపుత్తో. చానురో యో బలదేవేన నిబ్బుద్ధం కత్వా మారితో.

సహ ఇద్ధీహితి వేజయన్తకమ్మననన్దోపనన్దదమనాదీసు దిట్టానుభావాహి అత్తనో ఇద్ధీహి సద్ధిం మచ్చుముఖం పవిట్తో.

కలం నర్హన్తి సోళసిన్తి సోళసన్నం పూరణభాగం న అర్హన్తి. ఇదం వుత్తం హోతి – ఆయస్మతో ధేరస్స సారిపుత్తస్స పజ్ఞాం సోళసభాగే కత్వా తతో ఏకం భాగం సోళసథా గహేత్వా లద్ధం ఏకభాగసజ్ఞాతం కలం సమ్మాసమ్ముద్ధం రపేత్వా అజ్ఞోసం సత్తానం పజ్ఞా న అర్హన్తీతి.

సబ్బస్సాపి సంకిలేసపక్ఖస్స సమ్మఘాతో ఇాయేన ఆరద్ధవీరియస్స హోతీతి ఆహ “ఇాణవీరియబలేనా”తి. సమ్మాదిట్టిసమ్మావాయామేసు హి సిద్ధేసు అట్టజ్ఞికో అరియమగ్గో సిద్ధోవ హోతీతి. ఏకాకీభావేన ఖగ్గవిసాణకప్పా. పరతోఘోసేన వినా సయమేవ భూతా పటివిద్ధాకుప్పాతి సయమ్మనో.

హత్థగతసువణ్ణవలయానం అణ్ణమణ్ణం సఙ్ఖట్టనం వంసకళీరస్స కట్టచి అసత్తతాతి ఏవమాదికం తం తం నిమిత్తం కారణం ఆగమ్మ. వీమంసంతాతి పవత్తినివత్తియో ఉపపరిక్ఖంతా. మహంతానం సీలక్ఖంతాదీనం ఏసనట్టేన మహీసయో. ఏకచరియనివాసీనాతి ఏకచరియనివాసమత్తేన, న సీలాదినా. ఖగ్గమిగసిఙ్గసమా ఉపమా యేసం, ఖగ్గమిగసిఙ్గం వా సమూపమా యేసం తే ఖగ్గసిఙ్గసమూపమా.

తమ్మనఖతుఙ్గనఖతాదిఅసీతిఅనుబ్యజ్జనపటిమణ్ణితేహి సుప్పతిట్టితపాదతాదీహి ద్వత్తింసాయ మహాపురిసలక్ఖణేహి విచిత్రో అచ్చరియబ్బుతో రూపకాయో ఏతస్సాతి అసీతి...పీ.... రూపకాయో. సహ వాసనాయ సబ్బేసం కిలేసానం పహీనత్తా సబ్బాకారపరిసుద్ధసీలక్ఖంతాదిగుణరతనేహి సమిద్ధో ధమ్మకాయో ఏతస్సాతి సబ్బాకార...పీ.... ధమ్మకాయో. తానసోతి తఙ్ఖణేయేవ.

ఏవం మహానుభావస్సాతి ఏవం యథావుత్తరూపకాయసమ్మత్తియా, ధమ్మకాయసమ్మత్తియా చ విజ్ఞాయమానవిపులాపరిమేయ్యబుద్ధానుభావస్స, వసం నాగతం అనుపగమనవసీనాతి అధిప్పాయో.

మరణం సామణ్ణం ఏతస్సాతి మరణసామణ్ణో, తస్స భావో మరణసామణ్ణతా, తాయ.

౧౭౨. కిమికులానన్తి కిమిసమూహానం, కిమిజాతీనం వా. జీయన్తీతి జరం పాపుణన్తి.

నిక్ఖన్తీతి వీతివత్తే. పటిహితాయాతి పచ్చానుగతాయ. సో మమస్స అన్తరాయోతి సా యథావుత్తా న కేవలం కాలకిరియావ, అథ ఖో మమ అతిదుల్లభం ఖణం లభిత్యా రితస్స సత్థసాసనమనసికారస్స అన్తరాయో అస్స భవేయ్య. బ్యాపజ్జేయ్యాతి విపత్తిం గచ్ఛేయ్య. సత్థకేన వియ అఙ్గపచ్చఙ్గానం కన్తనకా మరణకాలే సన్ధిబద్ధనచ్ఛేదనకవాతా సత్థకవాతా.

౧౭౩. అబలన్తి బలహీనం. దుబ్బలన్తి తస్సేవ వేవచనం. అభావత్తో హి అయం దు-సద్దో “దుస్సీలో (అ. ని. ౫.౨౧౩; అ. ని. ౧౦.౭౫) దుప్పణ్ణో”తిఆదీసు (మ. ని. ౧.౪౪౯) వియ. తదేతం ఆయు. అస్సాసపస్సాసానం సమవుత్తితా అపరాపరం పవేసనిక్ఖమోవ. బహి నిక్ఖన్తనాసికవాతే అన్తో అపవిసన్తే, పవిట్టో వా అనిక్ఖమన్తీతి ఏకస్సేవ పవేసనిక్ఖమో వియ వుత్తం, తం నాసికవాతభావసామణ్ణోనాతి దట్టబ్బం. అధిమత్తతాయ అచ్చాసన్నఅధిట్టానాదినా. తదభావో హి ఇరియాపథానం సమవుత్తితా. అతిసీతేన అభిభూతస్స కాయస్స విపజ్జనం మహింసరట్టాదీసు హిమపాతకాలేన దీపేతబ్బం. తత్త హి సత్తా సీతేన భిన్నసరీరా జీవితక్ఖయం పాపుణన్తి. అతిఉణ్ణోన అభిభూతస్స విపజ్జనం మరుకన్తారే ఉణ్ణాభితత్తాయ పచ్చిం, తత్త రపితం ఉపరి సాటకం, పుత్తఞ్చ అక్కమిత్వా మతాయ ఇత్థియా దీపేతబ్బం. మహాభూతానం సమవుత్తితా పకోపాభావో . పథవీధాతుఆదీనం పకోపేన సరీరస్స వికారాపత్తి పరతో ధాతుకమ్మట్టానకథాయం ఆగమిస్సతి. యుత్తకాలేతి భుజ్జోతుం యుత్తకాలే ఖుద్ధాభిభూతకాలే.

౧౭౪. అవవత్థానతోతి కాలాదివసేన వవత్థానాభావతో. వవత్థానన్తి చేత్త పరిచ్ఛేదో అధిప్పేతో, న అసఙ్కరతో వవత్థానం, నిచ్చయో చాతి ఆహ “పరిచ్ఛేదాభావతో”తి. న నాయరేతి న జాయన్తి.

ఇతో పరన్తి ఏత్త పరన్తి పరం అణ్ణం కాలన్తి అత్తో. తేన ఓరకాలస్సాపి సఙ్గహో సిద్ధో హోతి. పరమాయుతో ఓరకాలం ఏవ చేత్త “పర”న్తి అధిప్పేతం. తతో పరం సత్తానం జీవనస్స అభావతో “వవత్థానాభావతో”తి వత్తుం న సక్కాతి.

అబ్బుదపీసీతిఆదీసు “అబ్బుదకాల్ పేసికాల్”తిఆదినా కాల-సద్దో పచ్చేకం యోజేతబ్బో. కాలోతి ఇధ పుబ్బణ్ణాదివేలా అధిప్పేతా. తేనాహ “పుబ్బణ్ణోపి హీ”తిఆది. ఇధేవ దేహాన పతితబ్బన్తి సమ్మన్దో. అనేకప్పకారతోతి నగరే జాతానం గామే, గామే జాతానం నగరే, వనే జాతానం జనపదే, జనపదే జాతానం వనేతిఆదినా అనేకప్పకారతో. ఇతో చుతేనాతి ఇతో గతితో చుతేన. ఇధ ఇమిస్సం గతియం. యన్తయుత్తగోణో వియాతి యథా యన్తే యుత్తగోణో యన్తం నాతివత్తతి, ఏవం లోకో గతిపఞ్చకన్తి ఏత్తకేన ఉపమా.

౧౭౫. అప్పం వా భియ్యోతి వస్ససతతో ఉపరి “దస వా వస్సాని, వీసతి వా”తిఆదినా దుతియం వస్ససతం అపాపుణన్తో అప్పకం వా జీవతీతి అత్తో. గమనీయోతి గన్ధబ్బో ఉపపజ్జనవసేన. సమ్మరాయోతి పరలోకో.

హీళేయ్యోతి పరిభవేయ్య న సమ్భావేయ్య. నన్తి ఆయుం. సువోరిసోతి సాధుపురిసో పఞ్ణావా. చరేయ్యోతి సుచరితం చరేయ్య. తేనాహ “ఆదిత్తసీసోవా”తి.

సత్తహి ఉపమాహీతి -

“సేయ్యధాపి, బ్రాహ్మణ, తిణగ్గే ఉస్సావబిన్దు సూరియే ఉగ్గచ్చన్తే ఖిప్పంయేవ పటివిగచ్చతి, న చిరట్టితికం హోతి. ఉదకే ఉదకపుబ్బుళం. ఉదకే దణ్డరాజి. నదీ పబ్బతేయ్యా దూరఙ్గమా సీఘసోతా హారహారిన్. బలవా పురిసో జిహ్వగ్గే ఖేళపిణ్డం సంయుహిత్యా అకసిరేనేవ వమేయ్య. దివసం సన్తత్తే అయోకటాహే మంసపేసి పక్తిత్తా ఖిప్పంయేవ పటివిగచ్చతి, న చిరట్టితికా హోతి. గావీ వజ్జా ఆఘాతనం నీయమానా యం యదేవ పాదం ఉద్ధరతి, సన్తికేవ హోతి వధస్స, సన్తికేవ మరణస్స, ఏవమేవం ఖో, బ్రాహ్మణ, గోవజ్జాపమం జీవితం మనుస్సానం పరిత్తం లహుకం బహుదుక్ఖం బహుపాయాసం మన్తాయం బోద్ధబ్బం, కత్తబ్బం కుసలం, చరితబ్బం బ్రహ్మచరియం, నత్తి జాతస్స అమరణ”న్తి (అ. ని. ౭.౭౪) -

ఏవమాగతాహి ఇమాహి సత్తహి ఉపమాహి అలఙ్కతం.

రత్తిన్దివన్తి ఏకం రత్తిన్దివం. భగవతో సాసనన్తి అరియమగ్గపటివేధావహం సత్తు ఓవాదం. బహుం వత మే కతం అస్సాతి బహుం వత మయా అత్తహితం పబ్బజితకిచ్చం కతం భవేయ్య. తదన్తరన్తి తం ఖణం తత్తకం వేలం. ఏకం పిణ్డపాతన్తి ఏకం దివసం యాపనప్పహోనకం పిణ్డపాతం. దన్తన్తి మన్దం చిరాయ. అవిస్సాసియో అవిస్సాసనీయో.

౧౭౬. చిత్తే ధరన్తేయేవ సత్తానం జీవితవోహరో, చిత్తస్స చ అతిఇత్తరో ఖణో లహుపరివత్తిభావతో. యథాహ భగవా “నాహం, భిక్షవే, అఞ్ఞం ఏకధమ్మమ్మి సమనుపస్సామి, యం ఏవం లహుపరివత్తం, యథయిదం చిత్త”న్తి (అ. ని. ౧.౪౮; కథా. ౩౩౫). తస్మా సత్తానం జీవితం ఏకచిత్తక్షణికత్తా లహుసం ఇత్తరన్తి దస్సేన్తో “పరమత్థతో”తిఆదిమాహ. తత్త “పరమత్థతో”తి ఇమినా యాయం “యో చిరం జీవతి, సో వస్ససత”న్తిఆదినా సత్తానం (దీ. ని. ౨.౭; సం. ని. ౧.౧౪౫; అ. ని. ౭.౭౪) జీవితప్పవత్తి వుత్తా, సా పబన్ధవిసయత్తా వోహారవసేనాతి తం పటిక్ఖిపతి. “అతిపరిత్తో”తి ఇమినా -

“సేయ్యధాపి, భిక్షవే, చత్తారో దళ్ళధమ్మా ధనుగ్గహో సుసిక్ఖితా కతహత్థా కతూపాసనా చతుద్దిసా రితా అస్సు, అథ పురిసో ఆగచ్ఛేయ్య ‘అహం ఇమేసం...పే.... కతూపాసనానం చతుద్దిసా కణ్ఠే ఖిత్తే అప్పతిట్టితే పథవియం

గోహత్వా ఆహరిస్సామీతి. యథా చ, భిక్షవే, తస్య పురిసస్య జవో, యథా చ చన్దిమసూరియానం జవో, తతో సీఘతరో. యథా చ, భిక్షవే, తస్య పురిసస్య జవో, యథా చ చన్దిమసూరియానం జవో, యథా చ యా దేవతా చన్దిమసూరియానం పురతో ధావన్తి, తాసం దేవతానం జవో, తతో సీఘతరం ఆయుసజ్ఞారా భీయన్తీ”తి (సం. ని. ౨.౨౨౮) -

ఏవం వుత్తం పరిత్తమ్పి పటిక్ష్టిపతి. తత్త హి గమనస్సాదానం దేవపుత్తానం హేటుపరియేన పటిముఖం ధావన్తానం సిరసి, పాదే చ బద్ధఖురధారాసన్నిపాతతోపి పరిత్తకో రూపజీవితీన్ద్రియస్య సో ఖణో వుత్తో, చిత్తస్య పన అతివియ పరిత్తతో, యస్య ఉపమాపి నత్తి. తేనేవాహ “యావజ్జీదం, భిక్షవే, ఉపమాపి న సుకరా, యావ లహుపరివత్తం చిత్త”న్తి (అ. ని. ౧.౪౮). జీవితక్షణోతి జీవనక్షణో. ఏకచిత్తప్పవత్తిమత్తోయేవ ఏకస్య చిత్తస్య పవత్తిమత్తేనేవ సత్తానం పరమత్తతో జీవనక్షణస్య పరిచ్ఛిన్నత్తా. ఇదాని తమత్తం ఉపమాయ పకాసేన్తో “యథా నామా”తిఆదిమాహ. తత్త పవత్తమానన్తి పవత్తన్తం. ఏకచిత్తక్షణికన్తి ఏకచిత్తక్షణమత్తవన్తం. తస్మిన్ చిత్తే నిరుద్ధమత్తేతి యేన వత్తమానచిత్తక్షణేన “జీవతీ”తి వుచ్చతి, తస్మిన్ చిత్తే నిరోధం భజ్గం పత్తమత్తే తంసమగ్గీ సత్తో నిరుద్ధో మతోతి వుచ్చతి. వుత్తమేవత్తం పాళియా విభావేతుం “యథాహ”తిఆది వుత్తం. తేన తీసుపి కాలేసు సత్తానం పరమత్తతో జీవనం నామ చిత్తక్షణవసేనేవాతి దస్సేతి.

జీవితన్తి జీవితీన్ద్రియం. సుఖదుక్ఖాతి సుఖదుక్ఖవేదనా. ఉపేక్షాపి హి సుఖదుక్ఖాసు ఏవ అన్తోగధా ఇట్టానిట్టభావతో. అత్తభావోతి జీవితవేదనావిజ్ఞాణాని రపేత్వా అవసిట్టధమ్మా వుత్తా. కేవలాతి అత్తనా, నిచ్చభావేన వా అవోమిస్సా. ఏకచిత్తసమాయుత్తాతి ఏకేకేన చిత్తేన సహితా. లహుసో వత్తితి ఖణోతి వుత్తనయేన ఏకచిత్తక్షణికతాయ లహుకో అతిఇత్తరో జీవితాదీనం ఖణో వత్తితి.

యే నిరుద్ధా మరన్తస్సాతి చవన్తస్య సత్తస్య చుతితో ఉద్ధం “నిరుద్ధా”తి వత్తబ్బా యే ఖన్ధా. తిట్టమానస్య వా ఇధాతి యే వా ఇధ పవత్తియం తిట్టన్తస్య ధరన్తస్య భజ్గప్పత్తియా నిరుద్ధా ఖన్ధా. సబ్బేపి సదిసా తే సబ్బేపి ఏకసదిసా. కథం? గతా అప్పటిసన్ధికా పున ఆగన్త్యా పటిసన్ధానాభావేన విగతా. యథా హి చుతిఖన్ధా న నివత్తన్తి, ఏవం తతో పుబ్బేపి ఖన్ధా, తస్మా ఏకచిత్తక్షణికం సత్తానం జీవితన్తి అధిప్పాయో.

అనిబ్బత్తేన న జాతోతి అనుప్పన్నేన చిత్తేన జాతో న హోతి అజాతో నామ హోతి. పచ్చుప్పన్నేన వత్తమానేన చిత్తేన జీవతి జీవమానో నామ హోతి. చిత్తభజ్గ మతో లోకోతి చుతిచిత్తస్య వియ సబ్బస్సపి తస్య తస్య చిత్తస్య భజ్గప్పత్తియా అయం లోకో పరమత్తతో మతో నామ హోతి నిరుద్ధస్య అప్పటిసన్ధికత్తా. ఏవం సన్నేపి పజ్ఞాత్తి పరమత్తియా యా తం తం ధరన్తం చిత్తం ఉపాదాయ “తినో జీవతి, పునో జీవతీ”తి వచనప్పవత్తియా వिसయభూతా సన్తానపజ్ఞాత్తి, సా ఏత్త పరమత్తియా పరమత్తభూతా. తథా హి వదన్తి “నామగోత్తం న జీరతీ”తి (సం. ని. ౧.౭౬).

౧౭౭. అజ్ఞాతరజ్ఞాతరేన ఆకారేన. చిత్తన్తి కమ్మట్టానారమ్మణం చిత్తం. ఆసేవనం లభతీతి భావనాసేవనం లభతి, బహిద్ధా విక్లేపం పహాయ ఏకత్తవసేన మరణారమ్మణమేవ హోతీతి. తేనాహ “మరణారమ్మణా సతి సన్తిట్టతీ”తి. సభావధమ్మానం భేదో సభావధమ్మగతికో ఏవాతి ఆహ “సభావధమ్మత్తా పన ఆరమ్మణస్సా”తి. తేనాహ భగవా “జరామరణం, భిక్షవే, అనిచ్చం సజ్ఞతం పటిచ్చసముప్పన్న”న్తిఆది (సం. ని. ౨.౨౦). సంవేజనీయత్తాతి సంవేగజననతో మహాభూతేసు మహావికారతా వియ గయ్హమానా మరణం అనుస్సరియమానం ఉపరూపరి ఉబ్బేగమేవ ఆవహతీతి తత్త న భావనాచిత్తం

అప్పేతుం సక్యేతి. యది సభావధమ్మత్తా అప్పనం న పాపుణాతి, లోకుత్తరజ్ఞానం ఏకచ్ఛాని అరూపజ్ఞానాని చ కథన్తి ఆహ
 “లోకుత్తరజ్ఞానం పన”తిఆది. విసుద్ధిభావనానుక్రమవసేనాతి హేటిమవిసుద్ధియా ఆనుభావేన అధిగతాతిసయాయ
 పటిపదాశాణదస్సనవిసుద్ధిభావనాయ, సబ్బసజ్ఞారేహి నిబ్బిన్దనవిరజ్జనాదివిసంయోగాధిముత్తిఅప్పనాయ చ
 పటిపక్ఖభూతానం పాపధమ్మానం విగమోతి ఏవంభూతస్స విసుద్ధిభావనానుక్రమస్స వసేన లోకుత్తరజ్ఞానం
 అప్పనాప్పత్తమేవ హోతి. ఆరమ్మణసమతిక్కమనమత్తం తత్థ హోతీతి అజ్ఞోసం సభావధమ్మారమ్మణకమ్మట్టానానం వియ
 చిత్తస్స సమాధానే బ్యాపారో నత్తి. యథాసమాహితేన పన చిత్తేన ఆరమ్మణసమతిక్కమనమత్తమేవ భావనాయ కాతబ్బం,
 తస్మా సభావధమ్మేపి ఆరుప్పజ్ఞానం అప్పేతీతి.

సతతం అప్పమత్తో హోతి సంవేగబహులత్తా, తతో ఏవస్స సబ్బభవేసు అనభిరతిసజ్ఞాపటిలాభో. జీవితనికన్తిం జహాతి
 మరణస్స అవస్సంభావితాదస్సనతో. పాపగరహీ హోతి అనిచ్చసజ్ఞాపటిలాభతో, తతో ఏవ అసన్నిధిబహులత్తా,
 విగతమలమచ్ఛేరతా చ. తదనుసారేనాతి అనిచ్చసజ్ఞాపరిచయానుసారేన. అభావితమరణాతి అభావితమరణానుస్సరణా.
 అభయో అసమ్మాళ్లో కాలం కరోతి పగేవ మరణసజ్ఞాయ సూపట్టితత్తా.

కాయగతాసతికథావణ్ణనా

౧౭౮. బుద్ధా ఉప్పజ్జన్తి ఏత్థాతి బుద్ధుప్పాదో, బుద్ధానం ఉప్పజ్జనకాలో, తస్మా. అజ్ఞాత్ర తం రపేత్వా, అజ్ఞాస్మిం కాలేతి
 అత్తో. న పవత్తపుబ్బన్తి అపవత్తపుబ్బం. తతో ఏవ సబ్బతిత్థియానం అవిసయభూతం. నను చ సునేత్తసత్థారాదయో (అ.
 ని. ౬.౫౪; ౭.౬౬, ౭౩), అజ్ఞో చ తాపసపరిబ్బాజకా సరీరం “అసుభ”న్తి జానింసు. తథా హి సుమేధతాపసేన సరీరం
 జిగుచ్చన్తేన వుత్తం -

“యన్నూనిమం పూతికాయం, నానాకుణపపూరితం;

ధడ్డయిత్వాన గచ్ఛేయ్యం, అనపేక్షో అనత్థికో”తి. (బు. వం. ౨.౮) -

ఆది. కామం బోధిసత్తా, అజ్ఞో చ తాపసాదయో సరీరం “అసుభ”న్తి జానన్తి, కమ్మట్టానభావేన పన న జానన్తి. తేన వుత్తం
 “అజ్ఞాత్ర బుద్ధుప్పాదా”తిఆది. సంవేగాయ సంవత్తతి యాథావతో కాయసభావప్పవేదనతో. అత్థాయాతి
 దిట్టధమ్మికాదిఅత్థాయ. యోగక్షేమాయాతి చతూహి యోగేహి ఖేమభావాయ. సతిసమ్మజ్ఞాయాతి సబ్బత్త
 సతిఅవిప్పవాసాయ చ సత్తట్టానియసమ్మజ్ఞాయ చ. శాణదస్సనపటిలాభాయాతి విపస్సనాశాణాధిగమాయ.
 విజ్ఞావిముత్తిఫలసచ్చికిరియాయాతి తిస్సో విజ్ఞా, చిత్తస్స అధిముత్తి నిబ్బానం, చత్తారి సామజ్ఞాఫలానీతి ఏతేసం
 పచ్చక్షకరణాయ. అమతస్స నిబ్బానస్స అధిగమహేతుతాయ, అమతసదిసాతప్పకసుఖసహితతాయ చ కాయగతాసతి
 “అమత”న్తి వుత్తా. పరిభుజ్ఞాన్తీతి యూనసమాపజ్జనేన వళజ్ఞాన్తి. పరిహీనన్తి జినం. విరద్ధన్తి అనధిగమేన విరజ్జితం. ఆరద్ధన్తి
 సాధితం నిప్పాదితం. అనేకేహి ఆకారేహి తేసు తేసు సుత్తన్తేసు పసంసీత్వా యం తం కాయగతాసతికమ్మట్టానం నిద్దిట్టన్తి
 సమ్మన్తో . కత్థ పన నిద్దిట్టన్తి? కాయగతాసతిసుత్తే (మ. ని. ౩.౧౫౩ ఆదయో). తత్థ హి “కథం భావితా చ భిక్షవే”తిఆదినా
 అయం దేసనా ఆగతా. తత్తాయం సజ్ఞేపత్తో - భిక్షవే, కేన పకారేన కాయగతాసతిభావనా భావితా, కేన చ పకారేన
 పునప్పునం కతా ఆనాపానజ్ఞానాదీనం నిప్పత్తియా మహప్పలా, తేసం తేసం విజ్ఞాభాగియానం,

అభిజ్ఞాసచ్చికరణీయానశ్చ ధమ్మానం, అరతిరతిసహనతాదీనశ్చ సంసిద్ధియా మహానిసంసా చ హోతీతి?
ఆనాపానపబ్బన్తి ఆనాపానకమ్మట్టానావధి. ఏస నయో సేసేసుపి.

ధాతుమనసికారకమ్మట్టానేన యదిపి ఉపచారసమాధి ఇజ్జతి, సమ్మసనవారో పన తత్త సాతిసయోతి
ధాతుమనసికారపబ్బమ్మి “విపస్సనావసేన వుత్త”న్తి వుత్తం. “అయమ్మి ఖో కాయో ఏవంధమ్మో ఏవంభావీ
ఏవంఅనతీతో”తి (దీ. ని. ౨.౩౭౯; మ. ని. ౧.౧౧౨) తత్త తత్త అసుభానిచ్చతాదీహి సద్ధిం కాయే ఆదీనవస్స విభావనవసేన
దేసనాయ ఆగతత్తా “నవసివధిక...పే.... వుత్తానీ”తి వుత్తం. ఏత్త ఉద్ధమాతకాదీసూతి ఏతేసు సివధికపట్టేసు
ఆగతఉద్ధమాతకాదీసు. ఆనాపానస్సతివసేనాతి ఆనాపానస్సతిభావనావసేన. యో ఉపరి “కరీసం మత్థలుజ్జ”న్తి
మత్థలుజ్జకోట్టానో గయ్యతి, తం ఇధ పాళియం (మ. ని. ౩.౧౨౪) అట్టిమిజ్జోనేవ సజ్జణీత్వా దేసనా ఆగతాతి దస్సేన్తో
“మత్థలుజ్జం అట్టిమిజ్జోన సజ్జహీత్వా”తి ఆహ . ఇధాతి ఇమస్మిం అనుస్సతినిద్దేసే. కాయం గతా, కాయే వా గతా సతి
కాయగతాసతీతి సతిసేసేన ఇదం ద్వత్తింసాకారకమ్మట్టానం అధిప్పేతన్తి యోజనా.

౧౭౯. చతుమహాభూతికన్తి చతుమహాభూతసన్నిస్సయం. పూతికాయన్తి పూతిభూతం పరమదుగ్గన్ధకాయం.
తానగమనావత్తం సరీరం సన్ధాయ, తస్స వా అవయవేసు సబ్బహేట్టిమం పాదతలన్తి వుత్తం “ఉద్ధం పాదతలా”తి. తిరియం
తచపరిచ్చిన్నన్తి ఏత్త నను కేసలోమనఖానం, తచస్స చ అతచపరిచ్చిన్నతా అత్తీతి? కిఞ్చాపి అత్తి,
తచపరిచ్చిన్నబహులతాయ పన కాయస్స తచపరిచ్చిన్నతా హోతీతి ఏవం వుత్తం. తచో పరియన్తో అస్సాతి తచపరియన్తోతి
ఏతేన పన వచనేన కాయేకదేసభూతో తచో గహితో ఏవ, తప్పటిబద్ధా చ కేసాదయో తదనుపవిట్టమూలా తచపరియన్తావ
హోన్తీతి ద్వత్తింసాకారసమూహో సబ్బోపి కాయో తచపరియన్తో వుత్తోతి వేదితబ్బో.

అత్తీతి వచనవిపల్లాసేన వుత్తం, నిపాతపదం వా ఏతం. తస్మా తేసుపి సజ్ఞాసు తదేవస్స రూపం. తేనాహ
“సంవిజ్ఞన్తీ”తి. అక్ఖరచిన్తకేహి సరీరే కాయ-సద్ధం వణ్ణన్తేహిపి అసుచిసముదాయభావేనేవ ఇచ్చితబ్బోతి దస్సేన్తో
“అసుచిసన్చాయతో”తి వత్వా పున నం నిరుత్తినయేన దస్సేతుం “కుచ్చితాన”న్తిఆది వుత్తం. తత్త ఆయభూతతోతి
ఉప్పత్తిట్టానభూతత్తా. “పూరం నానప్పకారస్సా”తి వుత్తం. “కే పన తే పకారా? యేహి నానప్పకారం అసుచి వుత్త”న్తి తే
కేసాదికే దస్సేతుం పాళియం “కేసా లోమా”తిఆది వుత్తన్తి ఇమమత్తం దీపేన్తో ఆహ “ఏతే కేసాదయో ద్వత్తింసాకారా”తి.
ఆకారా పకారాతి హి ఏకో అత్తోతి. ఏవం సమ్మన్తోతి “అత్తి ఇమస్మిం కాయే నఖా”తిఆదినా సబ్బకోట్టాసేసు “అత్తి ఇమస్మిం
కాయే”తి పదత్తయేన సమ్మన్తో వేదితబ్బో.

పరితోతి తిరియం, సమన్తతో వా పాదతలకేసమూలేసు చ తచస్స లబ్ధనతో. సుచిభావన్తి సుచినో సబ్బావం,
సుచిమేవ వా.

౧౮౦. యేన విధినా ఉగ్గహి కుసలో హోతి, సో సత్తవిధో విధి “ఉగ్గహకోసల్ల”న్తి వుచ్చతి, తన్నిబ్బత్తం వా ఇాణం.
మనసికారకోసల్లేపి ఏసేవ నయో.

సజ్ఞాయన్తా వాతి సజ్ఞాయం కరోన్తా ఏవ. తేసం కిర చత్తారో మాసే సజ్ఞాయన్తానం సజ్ఞాయమగ్గేనేవ కోట్టాసే
ఉపధారేన్తానం పటిపాటియా ద్వత్తింసాకారా విభూతతరా హుత్వా ఖాయంసు, పటిక్కులసజ్ఞా సణ్ణాసి, తే తస్మిం నిమిత్తే

ఝానం అప్పేత్వా ఝానపాదకం విపస్సనం వడ్డేత్వా దస్సనమగ్గం పటివిజ్ఞంసు. తేన వుత్తం “సజ్ఞాయన్తా వ సోతాపన్నా అహీసు”న్తి.

పరిచ్ఛిన్దిత్వాతి తచపఞ్చాకాదివసేనేవ పరిచ్ఛేదం కత్వా. పథవీధాతుబహులభావతో మత్థలుజ్ఞస్స కరీసావసానే తన్తిఆరోపనమాహ. ఏత్థ చ మంసం, న్హారు, అట్టి, అట్టిమిజ్జం వక్కం, వక్కం అట్టిమిజ్జం, అట్టి, న్హారు, మంసం, తచో, దన్తా, నఖా, లోమా, కేసాతి ఏవం వక్కపఞ్చాకాదీసు అనులోమసజ్ఞాయం వత్వా పటిలోమసజ్ఞాయో పురిమేహి సమ్మన్తో వుత్తో. స్వాయం సమ్మోహావిసోదనియం (విభ. అట్ట. ౩౫౬) విసుం తిపఞ్చాహం, పురిమేహి ఏకతో తిపఞ్చాహన్తి ధపఞ్చాహం సజ్ఞాయో వుత్తో, తత్థ ఆదిఅన్తదస్సనవసేన వుత్తోతి దట్టబ్బో. అనులోమపటిలోమసజ్ఞాయేపి హి పటిలోమసజ్ఞాయో అన్తిమో హోతి, సజ్ఞాయప్పకారన్తరం వా ఏతమ్మీతి వేదితబ్బం.

హత్థసఙ్ఖలికాతి అజ్ఞలిపన్తిమాహ.

మనసా సజ్ఞాయోతి చిత్తేన చిన్తనమాహ, యం మానసం “జప్పన”న్తి వుచ్చతి, సమ్మదేవ అజ్ఞాయోతి వా సజ్ఞాయో, చిన్తనన్తి అత్తో. చిరతరం సుట్టు పవత్తనేన పగుణభూతా కమ్మట్టానతన్తి సమావజ్జిత్వా మనసి కరోన్తస్స ఆదితో పట్టాయ యావ పరియోసానా కత్థచి అసజ్జమానా నిరన్తరమేవ ఉపట్టాతి, తదనుసారేన తదత్తోపి విభూతతరో హుత్వా ఖాయతీతి ఆహ “వచసా సజ్ఞాయో హి...పే.... పటివేధస్స పచ్చయో హోతీ”తి. లక్ఖణపటివేధస్సాతి అసుభలక్ఖణపటివేధస్స.

పటిక్కులసభావసల్లక్ఖణస్స కస్సచి వణ్ణగ్గహణముఖేన కోట్టాసా వవత్థానం గచ్చన్తి, కస్సచి సణ్ణానగ్గహణముఖేన, కస్సచి దిసావిభాగగ్గహణముఖేన, కస్సచి పతిట్టితోకాసగ్గహణముఖేన, కస్సచి సబ్బసో పరిచ్ఛిజ్జగ్గహణముఖేనాతి వణ్ణాదితో సల్లక్ఖణం ఉగ్గహకోసల్లావహం వుత్తన్తి తం దస్సేన్తో “కేసాదీనం వణ్ణో వవత్థపేతబ్బో”తిఆదిమాహ.

అత్తనో భాగో సభాగో, సభాగేన పరిచ్ఛేదో సభాగపరిచ్ఛేదో, హేట్టుపరితిరియపరియన్తేహి, సకోట్టాసికకేసన్తరాదీహి చ పరిచ్ఛేదోతి అత్తో. అమిస్సకతావసేనాతి కోట్టాసన్తరేహి అవోమిస్సకతావసేన. అసభాగో హి ఇథ “విసభాగో”తి అధిప్పేతో, న విరుద్ధసభాగో. స్వాయమత్తో కేసాదిసద్ధతో ఏవ లబ్భతి. సద్ధన్తరత్థాపోహనవసేన సద్ధో అత్థం వదతీతి “కేసా”తి వుత్తే “అకేసా న హోన్తీ”తి అయమత్తో విజ్ఞాయతి. కే పన తే అకేసా? లోమాదయో, న చ ఘటాదీసు పసఙ్గోపకరణేనేవ తేసం నివత్తితత్తా.

పటిక్కులవసేనేవ కథితం ధాతువిభాగస్స సామజ్ఞతోపి అగహితత్తా. తత్థేవ విసుం ధాతుకమ్మట్టానస్స కథితత్తా చ ధాతువిభక్తో పక్కుసాతిసుత్తం (మ. ని. ౩.౩౪౨) విభజ్జప్పకరణే ధాతువిభజ్జపాళి (విభ. ౧౭౨ ఆదయో) చ. యస్స వణ్ణతో ఉపట్టాతి కేసాది, తం పుగ్గలం సన్ధాయ ఝానాని కేసాదీసు వణ్ణకసిణారమ్మణాని విభత్తాని. ఇత్వా ఆచిక్ఖితబ్బన్తి యదత్థం వుత్తం, తం దస్సేతుం “తత్థ ధాతువసేనా”తిఆది వుత్తం. ఇధాతి ఇమస్మిం పటిక్కులమనసికారపబ్బే. కాయగతాసతిసుత్తే (మ. ని. ౩.౧౦౩ ఆదయో) హి పటిక్కులమనసికారపబ్బం గహేత్వా ఇథ కాయగతాసతిభావనా నిద్ధిసీయతి.

౧౮౧. న ఏకన్తరికాయాతి ఏకన్తరికాయపి న మనసి కాతబ్బం, పగేవ ద్వన్తరికాదినాతి అధిప్పాయో. న భావనం సమ్మాదేతి, లక్ఖణపటివేధం న పాపుణాతి ఏకన్తరికాయ మనసి కరోన్తోతి సమ్మన్తో.

ఓక్కమనవిస్సజ్జనన్తి పటిపజ్జితబ్బవిస్సజ్జేతబ్బే మగ్గే. పుచ్చిత్యావ గన్తబ్బం హోతి గహేతబ్బవిస్సజ్జేతబ్బట్టానస్స అసల్లక్ఖణతో. కమ్మట్టానం పరియోసానం పాపుణాతీతి ఆదితో పట్టాయ యావ పరియోసానా మనసికారమత్తం హోతీతి అధిప్పాయో. అవిభూతం పన హోతి పటిక్కులాకారస్స సుట్టు అసల్లక్ఖణతో. తతో ఏవ న విసేసం ఆవహతి.

కమ్మట్టానం పరియోసానం న గచ్ఛతీతి పటిపాటియా సబ్బకోట్టాసే మనసి కరోతోయేవ విభూతా హుత్వా ఉపట్టహన్తి. తే సాతిసయం పాటిక్కులతో మనసి కరోంతస్స కమ్మట్టానం పరియోసానం గచ్ఛేయ్య, ఇమస్స పన అతివియ దన్తం మనసి కరోతో విభూతతో ఉపట్టానమేవ నత్తి, కుతో పటిక్కులతాయ సణ్ణానం. తేనాహ “విసేసాధిగమస్స పచ్చయో న హోతీ”తి.

బహిద్ధా పుథుత్తారమ్మణేతి “అసుచి పటిక్కుల”న్తి కేసాదీసు పవత్తేతబ్బం అసుభానుపస్సనం హిత్వా సుభాదివసేన గయ్ఘమానా కేసాదయోపి ఇథ “బహిద్ధా పుథుత్తారమ్మణమేవా”తి వేదితబ్బా. రూపాదయో హి నీలాదివసేన పుథుసభావతాయ పుథుత్తారమ్మణం నామ, నానారమ్మణన్తి అట్టో. అసమాధానం చేతసో విరూపో ఖేపోతి విక్లేపో. సో సతిం సూపట్టితం కత్వా సక్కుచ్చం కమ్మట్టానం మనసి కరోంతేన పటిబాహితబ్బో. పరిహాయతీతి హాయతి. పరిధంసతీతి వినస్సతి.

యా అయం కేసా లోమాతిఆదికా లోకసజ్జేతానుగతా. పణ్ణతీతి అట్ట ధమ్మే ఉపాదాయ పణ్ణత్తి. తం కేసాదిపణ్ణత్తిం. అతిక్కుమిత్వాతి పటిక్కులభావనాయ అతిక్కుమిత్వా ఉగ్ఘాటేత్వా. తస్సా ఉగ్ఘాటితత్తా తస్మిం తస్మిం కోట్టాసే పటిక్కులతో ఉపట్టహన్తే “పటిక్కుల”న్తి చిత్తం రపేతబ్బం. ఇదాని తమత్తం ఉపమాయ విభావేన్తో “యథా హి”తిఆదిమాహ. తత్రిదం ఉపమాసంసన్దనం - మనుస్సా వియ యోగావచరో. ఉదపానం వియ కోట్టాసా. తాలపణ్ణాదిసజ్ఞాణం వియ కేసాదిపణ్ణత్తి. తేన మనుస్సానం ఉదపానే న్థానపివనాది వియ యోగావచరస్స పుబ్బభాగే కేసా లోమాతి పణ్ణత్తివసేన మనసికారో. అభిణ్ణసజ్ఞారేన మనుస్సానం సజ్ఞాణేన వినా ఉదపానే కిచ్చకరణం వియ యోగావచరస్స మనసికారబలేన పణ్ణత్తిం అతిక్కుమిత్వా పటిక్కులభావేయేవ చిత్తం రపేత్వా భావనానుయోగో. పుబ్బభాగే...పి.... పాకటో హోతీతి “కేసా లోమా”తిఆదినా (మ. ని. 3.౧౫౪) భావనమనుయుజ్జన్తస్స కేసాదిపణ్ణత్తియా సద్ధింయేవ కోట్టాసానం పటిక్కులభావో పుబ్బభాగే పాకటో హోతి. అథాతి పచ్చా భావనాయ వీధిపటిపన్నకాలే. పటిక్కులభావేయేవ చిత్తం రపేతబ్బన్తి కోట్టాసానం పటిక్కులాకారేయేవ భావనాచిత్తం పవత్తేతబ్బం.

అనుపుబ్బేన ముఞ్చానం అనుపుబ్బముఞ్చానం, అనుపట్టహన్తస్స అనుపట్టహన్తస్స ముఞ్చానన్తి అట్టో. కథం పన అనుపట్టానం హోతీతి ఆహ “ఆదికమ్మికస్సా”తిఆది. పరియోసానకోట్టాసమేవ ఆహచ్చ తిట్టతీతి ఇదం కమ్మట్టానం తన్తిఅనుసారేన ఆదితో కమ్మట్టానమనసికారో పవత్తతీతి కత్వా వుత్తం. తథా హిస్స మనసా సజ్ఞాయో వియ మనసికారో తే తే కోట్టాసే ఆమట్టమత్తే కత్వా గచ్ఛతి, న లక్ఖణసల్లక్ఖణవసేన. యదా పన నే లక్ఖణసల్లక్ఖణవసేన సుట్టు ఉపధారేన్తో మనసి కరోతి, తదా కేచి ఉపట్టహన్తి, కేచి న ఉపట్టహన్తి. తత్త పటిపజ్జనవిధిం దసేన్తో “అథస్సా”తిఆదిమాహ. తత్త కమ్మన్తి మనసికారకమ్మం తావ కాతబ్బం. కీవ చిరన్తి? యావ ద్వీసు ఉపట్టితేసు, తేసమ్మి ద్వీస్సం ఏకో సుట్టుతరం ఉపట్టహతి తావ.

ఉక్కుట్టుక్కుట్టిట్టానేయేవ ఉట్టహిత్వాతి పుబ్బే వియ ఏకత్థకతాయ ఉక్కుట్టియా కమేన సబ్బతాలేసు పతిత్వా ఉట్టహిత్వా ఉట్టహిత్వా పరియన్తతాలం , ఆదితాలఞ్చ ఆగన్తా తతో తతో తత్త తత్తేవ కతాయ ఉక్కుట్టియా ఉట్టహిత్వాతి అట్టో.

ద్వే భిక్షాతి ద్వీసు గేహసు లద్ధభిక్షా.

అప్పనాతోతి అప్పనాకారతో ద్వత్తింసాకారే అప్పనా హోంతి. కిం పచ్చేకం కోట్టాసేసు హోతి ఉదాహు అష్టాధాతి విచారణాయం ఆహ “అప్పనాకోట్టాసతో”తి, కోట్టాసతో కోట్టాసతోతి అథ్థో. తేనాహ “కేసాదీసూ”తిఆది.

అధిచిత్తన్తి సమధవిపస్సనాచిత్తం.

అనుయుత్తేనాతి యుత్తప్పయుత్తేన, భావేన్తేనాతి అథ్థో. కాలేనకాలన్తి కాలే కాలే. సమాధినిమిత్తం ఉపలక్ఖితసమాధానాకారో సమాధి ఏవ. మనసి కాతబ్బన్తి చిత్తే కాతబ్బం, ఉప్పాదేతబ్బన్తి అథ్థో. సమాధికారణం వా ఆరమ్మణం సమాధినిమిత్తం, తం ఆవజ్జితబ్బన్తి అథ్థో. పగ్గహనిమిత్తఉపేక్షానిమిత్తేసుపి ఏసేవ నయో. తానం అత్తీతి వచనసేసో. తం భావనా చిత్తం కోసజ్ఞాయ సంవత్తేయ్య, ఏతస్స సంవత్తనస్స తానం కారణం అత్తీతి అథ్థో. తం వా మనసికరణచిత్తం కోసజ్ఞాయ సంవత్తేయ్య, ఏతస్స తానం కారణం అత్తీతి అథ్థో. ముదున్తి సుభావితభావేన ముదుభూతం, వసీభావప్పత్తన్తి అథ్థో. ముదుత్తా ఏవ కమ్మజ్ఞం కమ్మక్ఖమం కమ్మయోగ్గం. పభస్సరన్తి ఉపక్కిల్సవిగమేన పరిసుద్ధం, పరియోదాతన్తి అథ్థో. న చ పభజ్ఞాతి కమ్మనియభావూపగమనేన న చ పభిజ్ఞనసభావం సుద్ధంతం వియ సువణ్ణం వినియోగక్ఖమం. తేనాహ “సమ్మా సమాధియతి ఆసవానం ఖయాయా”తి.

ఉక్కం బన్ధతీతి మూసం సమ్మాదేతి. ఆలిమ్పేతీతి ఆదీపేతి జాలేతి. తజ్ఞాతి తం పిళన్ధనవికతిసజ్ఞాతం అత్తం పయోజనం అస్స సువణ్ణకారస్స అనుభోతి పహోతి సాధేతి. అస్స వా సువణ్ణస్స అత్తం సువణ్ణకారో అనుభోతి పాపుణాతి.

అభిజ్ఞాయ ఇద్ధివిధాదిజ్ఞాణేన సచ్చికరణీయస్స ఇద్ధివిధపచ్చనుభవనాదికస్స అభిజ్ఞా సచ్చికరణీయస్స . యస్స పచ్చక్ఖం అత్తి, సో సక్ఖి. సక్ఖినో భబ్బతా సక్ఖిభబ్బతా, సక్ఖిభవనన్తి వుత్తం హోతి. సక్ఖి చ సో భబ్బో చాతి వా సక్ఖిభబ్బో. అయస్సో ఇద్ధివిధాదీనం భబ్బో, తత్త చ సక్ఖితి సక్ఖిభబ్బో, తస్స భావో సక్ఖిభబ్బతా, తం పాపుణాతి. సతి సతి ఆయతనేతి తస్మిం తస్మిం పుబ్బహేతుఆదికే కారణే సతి.

సీతిభావన్తి నిబ్బానం, కిలేసదరథవూపసమం వా. నిగ్గణ్ణాతీతి ఉద్ధటం చిత్తం ఉద్ధచ్చపాతతో రక్ఖణవసేన నిగ్గణ్ణాతి. పగ్గణ్ణాతీతి లీనం చిత్తం కోసజ్ఞపాతతో రక్ఖణవసేన పగ్గణ్ణాతి. సమ్మహంసేతీతి సమప్పవత్తం చిత్తం తథాపవత్తియం పజ్ఞాయ తోసేతి, ఉత్తేజేతి వా. యదా వా నిరస్సాదం చిత్తం భావనాయ న పక్ఖన్దతి, తదా జాతిఆదిని సంవేగవత్తూని (అ. ని. అట్ట. ౧.౧.౪౧౮; ఇతివృ. అట్ట. ౩౭) పచ్చవేక్షిత్వా సమ్మహంసేతి సముత్తేజేతి. అజ్ఞపేక్షతీతి యదా పన చిత్తం అలీనం అనుద్ధతం సమ్మదేవ భావనావీధిం ఓతిణ్ణం హోతి, తదా పగ్గహనిగ్గహసమ్మహంసనేసు కఞ్చి బ్యాపారం అకత్వా సమప్పవత్తేసు యుగేసు సారథి వియ అజ్ఞపేక్షతి ఉపేక్షకోవ హోతి. పణీతాధిముత్తికోతి పణీతే ఉత్తమే మగ్గఫలే అధిముత్తో నిన్నపోణపబ్బారో.

సుగ్గహితం కత్వాతి యథావుత్తం ఉగ్గహకోసల్లసజ్ఞాతం విధిం సుట్టు ఉగ్గహితం పరియాపుణనాదినా సుపరిగ్గహితం కత్వా. సుట్టు వవత్థపేత్వాతి మనసికారకోసల్లసజ్ఞాతం విధిం సమ్మదేవ సల్లక్ఖణవసేన ఉపధారేత్వా. విసేసన్తి పుబ్బేనాపరం భావనాయ విసేసం. పునప్పునం పరివత్తేత్వాతి కమ్మట్టానతన్తిం పగుణభావం పాపేన్తో భియ్యో భియ్యో వాచాయ, మనసా చ పరివత్తేత్వా. గణీట్టానన్తి యథా రుక్ఖస్స దుబ్బినిభేదో అరజ్ఞస్స వా గహనభూతో పదేసో “గణీట్టాన”న్తి వుచ్చతి, ఏవం

కమ్మట్టానతన్నియా అత్తతో దుబ్బినిభేదో గహనభూతో చ పదేనో “గణ్ణిట్టాన”ని వుచ్చతి. తం పరిపుచ్చనాదిలద్దేన
జాణఫరసునా చిన్తిత్వా.

నిమిత్తని కమ్మట్టాననిమిత్తం, అసుభాకారో. ఏదిసేన పయోజనేన లుఇచ్చనమ్మి అనవజ్ఞని దస్సేతుం “లుఇచ్చిత్వా”తి
వుత్తం. చిన్నట్టానేతి ముణ్ణితట్టానే. వట్టతియేవ నిస్సరణజ్ఞాసయేన ఓలోకనతో. ఉస్సదవసేనాతి అఫలితానం, ఫలితానం వా
బహులతావసేన. దిస్సావ నిమిత్తం గహేతబ్బం దస్సనయోగ్యతాయ తచపఇచ్చకస్స, ఇతరేసు సుత్వా చ ఇత్వా చ నిమిత్తం
గహేతబ్బం.

కోట్టాసవవత్థాపనకథావణ్ణనా

౧౮౨. అద్ధారిట్టకవణ్ణాతి అభినవారిట్టఫలవణ్ణా. కణ్ణమాళికాతి ఉపరికణ్ణసక్ఖలికాయ పరభాగం సన్ధాయ వుత్తం. తిరియం
అజ్ఞామజ్ఞోన పరిచ్చిన్నా, కథం? ద్వే కేసా ఏకతో నత్థీతి.

ఆసయోతి నిస్సయో, పచ్చయోతి అత్తో.

౧౮౪. అసమ్మిన్నకాళకా అజ్ఞోన వణ్ణేన అసమ్మిస్సకాళకా.

౧౮౫. పత్తసదిసత్తా నఖా ఏవ నఖపత్తాని. నఖా తిరియం అజ్ఞామజ్ఞోన పరిచ్చిన్నాతి విసుం వవత్థితతం సన్ధాయ
వుత్తం. తమేవ హి అత్తం దస్సేతుం “ద్వే నఖా ఏకతో నత్థీ”తి ఆహ.

౧౮౬. దన్తపాళియాతి దన్తావలియా. యానకఉపత్థమ్మినితి సకటస్స ధురట్టానే ఉపత్థమ్మకదణ్ణో. దన్తానం
ఆధారభూతా అట్టి హనుకట్టి.

౧౮౭. సజ్జడ్డియమానాతి సమ్మిణ్ణియమానా. కోసకారకకోసో ఉపల్లిణ్ణుపోట్టలకం, యం “కోసేయ్యఫల”నిపి వుచ్చతి.
పుటబన్ధఉపాహనో సకలపిట్టిపాదచ్చాదనఉపాహనో. ఆనిసదం ఆసనపదేనో. తూణిరో సరావానో. గలకఇచ్చాకం కణ్ణత్తాణం.
కీటకులావకం ఖరముఖకుటి.

అనులోమేన పటిలోమేన చాతి ఏత్త అంసపదేసతో పట్టాయ బాహునో పిట్టిపదేసేన ఓతరణం అనులోమో, మణిబన్ధతో
పట్టాయ బాహునో పురిమభాగేన ఆరోహనం పటిలోమో. తేనేవ నయేనాతి దక్ఖిణహత్థే వుత్తేన నయేన అనులోమేన
పటిలోమేన చాతి అత్తో. సుఖుమమ్మీతి యథావుత్తఓళారికచమ్మతో సుఖుమం. అన్తోముఖచమ్మాదికోట్టాసేసు వా తచేన
పరిచ్చిన్నత్తా యం దురుపలక్ఖణీయం, తం “సుఖుమ”ని వుత్తం. తస్థో వుత్తనయేన ఇాణేన తచం వివరిత్వా పస్సంతస్స
పాకటం హోతి. ఇథ ఛవిపి తచగతికా ఏవాతి “తచో ఉపరి ఆకాసేన పరిచ్చిన్నో”తి వుత్తో.

౧౮౮. నిసదపోతో సిలాపుత్తకో. ఉద్ధనకోటీతి మత్తికాపిణ్ణేన కతఉద్ధనస్స కోటి. తాలగుళపటలం నామ
పక్కతాలఫలలసికం తాలపట్టికాదీసు లిమ్మిత్వా సుక్ఖాపేత్వా ఉద్ధరిత్వా గహేతపటలం. సుఖుమని యథావుత్తమంసతో
సుఖుమం. పణ్ణికమంసాదిధూలానం సకలసరీరస్స కిసానం యేభుయ్యేన మంసేన పటిచ్చాదితత్తా వుత్తం “తిరియం
అజ్ఞామజ్ఞోన పరిచ్చిన్న”ని.

౧౮౯. జాలాకారో కఙ్కాకో జాలకఙ్కాకో. విసుం వవత్తితభావేనేవ న్హారూ తిరియం అఙ్గామఙ్గాన పరిచ్చిన్నా.

౧౯౦. దంతానం విసుం గహితత్తా “ఠపేత్వా ద్వత్తింస దంతటీనీ”తి వుత్తం. ఏకం జణ్ణకట్టి, ఏకం ఊరుట్టితి ఏక-గృహణం “ఏకేకస్మిం పాదే”తి అధికతత్తా. ఏవం తిమత్తానీతి ఏవం మత్తసద్దేహి ఆనిసదట్టిఆదీని ఇథ అవుత్తానిపి దస్సేతీతి వేదితబ్బం. ఏవఙ్గా కత్వా “అతిరేకతిసతలట్టికసముస్సయ”న్తి (విసుద్ధి. ౧.౧౨౨) ఇదఙ్గా వచనం సమట్టితం హోతి.

కీళాగోళకాని సుత్తేన బద్ధిత్వా అఙ్గామఙ్గాం ఘట్టేత్వా కీళనగోళకాని. ధనుకదణ్డో దారకానం కీళనకఘుద్దకధనుకం. తత్త జఙ్ఘటికస్స పతిట్టితట్టానన్తి జణ్ణకట్టిష్ఠి పవిసిత్వా రితట్టానన్తి అధిప్పాయో. తేన ఊరుట్టినా పతిట్టితం రానం యం కటిట్టినే, తం అగ్గచ్చిన్నమహాపున్నాగఫలసదిసం.

కుమ్భకారేన నిప్పాదితం ఉద్ధనం కుమ్భకారికఉద్ధనం. సీసకపట్టవేఠకం వేరేత్వా రపితం సీసమయం పట్టకం. యేన సుత్తం కన్తన్తి, తస్మిం తక్కమ్మి విజ్ఞిత్వా రపితగోళకా వట్టనా నామ, వట్టనానం ఆవళి వట్టనావళి.

మణ్డలాకారేన చిన్నవంసకళీరఖణ్డాని వంసకళీరచక్కులకాని. అవలేఖనసత్థకం ఉచ్చుతచావలేఖనసత్థకం.

౧౯౨. వక్కుభాగేన పరిచ్చిన్నన్తి వక్కుపరియన్తేన భాగేన పరిచ్చిన్నం. ఇతో పరేసుపి ఏవరూపేసు ఏసేవ నయో.

౧౯౩. యం నిస్సాయాతి యం లోహితం నిస్సాయ, నిస్సయనిస్సయోపి “నిస్సయో”త్వేవ వుచ్చతి. భవతి హి కారణకారణేపి కారణవోహరో యథా “చోరేహి గామో దడ్డో”తి. అథ వా యస్మిం రూపకలాపే హదయవత్తు , తమ్మి లోహితగతికమేవ హుత్వా తిట్టతీతి “యం నిస్సాయా”తి వుత్తం.

౧౯౪. పణ్ణకధాతుకన్తి పణ్ణసభావం.

౧౯౫. పరియోనహనమంసన్తి పటిచ్చాదకమంసం.

౧౯౬. ఉదరజిహ్వామంసన్తి జిహ్వాసణ్ఠానం ఉదరస్స మత్తకపస్సే తిట్టనకమంసం. “నీల”న్తి వత్వా నీలం నామ బహుధాతుకన్తి ఆహ “నిగ్గుణ్ణేపుప్పవణ్ణ”న్తి.

౧౯౭. పప్పాసమంసన్తి యథారానే ఏవ లమ్మిత్వా ధోకం పరివత్తకమంసం. నిరసన్తి నిహీనరసం. నిరోజన్తి నిప్పభం, ఓజారహితం వా.

౧౯౮. ఓభగ్గాతి అవభుజిత్వా రితా. సక్ఖరసుధావణ్ణన్తి మరుమ్మేహి కతసుధావణ్ణం. “సేతసక్ఖరసుధావణ్ణ”న్తిపి పారో, సేతసక్ఖరవణ్ణం, సుధావణ్ణఙ్గాతి అత్తో.

౧౯౯. అన్తస్స ఆభుజిత్వా ఆభుజిత్వా రితప్పదేసా అన్తభోగట్టానాని. తేసం బన్ధనభూతం అన్తగుణం నామాతి దస్సేన్తో ఆహ “అన్తగుణన్తి అన్తభోగట్టానేసు బన్ధన”న్తి. కుద్దాలఫరసుకమ్మాదీని కరోన్తానం అన్తభోగే అగళన్తే ఏకతో ఆబన్ధిత్వా, కిం వియ? యన్తసుత్తకమివ యన్తఫలకానీతి. కిమివ తత్త రితన్తి ఆహ “పాదపుఙ్గాన...పే.... రిత”న్తి. పురిమఙ్గాన్తే ఆబన్ధనస్స, దుతియం రానాకారస్స నిదస్సనన్తి దట్టబ్బం.

౨౦౦. అసీతం నామ భుత్తం ఓదనాది. పీతం నామ పివనవసేన అజ్ఞోహటపానకాది. ఖాయితం నామ సంఖాదితం పిట్టమూలఫలఖజ్జాది. సాయితం నామ అస్సాదితం అమృపక్వమధుపాణితాది.

యత్థాతి యస్మిం ఉదరే. యన్తి చ ఉదరమేవ పచ్చామసతి. యత్థ పానభోజనాదీని పతిత్వా తిట్టతీతి సమ్మన్తో. సువానవమథు సారమేయ్యవన్తం. వివేకన్తి విభాగం.

౨౦౧. హేట్టానాభిపిట్టికణ్ణకమూలానం అన్తరేతి పురిమభాగవసేన నాభియా హేట్టాపదేసస్స పచ్చిమభాగవసేన హేట్టిమపిట్టికణ్ణకానం వేమజ్జే. వేళునాళికసదిసో పదేసోతి అధిప్పాయో.

౨౦౨. సమోహితన్తి నిచితం.

౨౦౪. పూతిభావం ఆపన్నం కుక్కుటణ్ణం పూతికుక్కుటణ్ణం. ఉద్దేకో పిత్తాదీహి వినా కేవలో ఉద్ధజ్జమవాతో.

౨౦౫. ఆచామో అవస్సావనకజ్జోకం.

౨౦౬. వక్కుహదయయకనపప్పాసే తేమయమానన్తి ఏత్థ యకనం హేట్టాభాగపూరణేనేవ తేమేతి, ఇతరాని తేసం ఉపరి థోకం థోకం పగ్గరణేనాతి దట్టబ్బం.

౨౦౭. ఉతువికారో ఉణ్ణవలాహకాదిహేతుకో. విసమచ్చిన్నో భిసాదికలాపో విసమం ఉదకం పగ్గరతి, ఏవమేవం సరీరం కేసకూపాదివివరేహి ఉపరి, హేట్టా, తిరియిచ్చ సేదం విసమం పగ్గరతీతి దస్సేతుం విసమచ్చిన్న-గ్గహణం కతం.

౨౦౮. విసమాహారన్తి తదాపవత్తమానసరీరావత్థాయ అసప్పాయాహారం, అతికటుకఅచ్చుణ్ణాదివిసభాగాహారం వా. సమ్మోహవివేదనియం (విభ. అట్టం. ౩౫౬) పన “విసభాగాహార”న్తీవ వుత్తం తదా పవత్తమానానం ధాతుానం విసభాగత్తా.

౨౦౯. “న్ఱానకాలే”తి ఇదం ఉదకస్స ఉపరి సినేహస్స సమ్మవదస్సనత్థం వుత్తం. పరిబ్బమన్తసినేహబిన్ధువిసటసణ్ణానాతి విసటం హుత్వా పరిబ్బమన్తసినేహబిన్ధుసణ్ణానా. ఉతువిసభాగో బహిద్ధాసముట్టానో. ధాతువిసభాగో అన్తోసముట్టానో. తే పదేసాతి తే హత్థతలాదిపదేసా.

౨౧౦. కిళ్ళీతి ఉణ్ణాదిరసానం అజ్ఞాతరం ఆహారవత్తు. నేసన్తి సత్తానం. హదయం ఆగిలాయతీతి విసభాగాహారాదిం పటిచ్చ హదయప్పదేసో వివత్తతి.

౨౧౧. దధినో విస్సన్దనఅచ్చరసో దధిముత్తం. గళిత్వాతి సన్దిత్వా. తాలుమత్థకవివరేన ఓతరిత్వాతి మత్థకవివరతో ఆగన్త్యా తాలుమత్థకేన ఓతరిత్వా.

౨౧౨. తేలం వియ సకటస్స నాభిఅక్ఖసీసానం అట్టిసన్ధీనం అబ్బజ్జానకిచ్చం సాధయమానా. కటకటాయన్తీతి “కట కటా”తి సద్దం కరోన్తి. అనురవదస్సనం హేతం. దుక్ఖన్తీతి దుక్ఖితాని సజ్జాతదుక్ఖాని హోన్తి.

౨౧౩. సమూలకూలమాసం ఝాపేత్వా ఛారికం అవస్సావేత్వా గహితయూసో మాసఖారో. ఉచ్చిట్టోదకగబ్బమలాదీనం ఛడ్డనట్టానం చన్దనికా. రవణఘటం నామ పకతియా సమ్ముఖమేవ హోతి. యస్స పన ఆరగ్గమత్తమ్మి ఉదకస్స పవిననముఖం నట్టి, తం దస్సేతుం “అముఖే రవణఘటే”తి వుత్తం. ఆయాహనన్తి సమీహనం.

౨౧౪. ఏవశ్శోతిఆది యథావుత్తాయ ఉగ్గహకోసల్లపటిపత్తియా నిగమనం. ఇదాని యథావుత్తం మనసికారకోసల్లపటిపత్తిమ్మి నిగమనవసేన గహేత్వా కమ్మట్టానం మత్తకం పాపేత్వా దస్సేతుం “అనుపుబ్బతో”తిఆది ఆరద్ధం. తత్త పణ్ణత్తిసమతిక్కమావసానేతి కేసాదిపణ్ణత్తిసమతిక్కమవసేన పవత్తాయ భావనాయ అవసానే. అపుబ్బాపరియమివాతి ఏకజ్జమివ. కేసాతి ఇతి-సద్దో ఆదిఅత్తో, పకారత్తో వా, ఏవమాదినా ఇమినా పకారేన వాతి అత్తో. తే ధమ్మాతి వణ్ణాదివసేన వవత్థాపితా పటిక్కులాకారతో ఉపట్టితా కోట్టాసధమ్మా.

బహిద్ధాపీతి ససన్తానతో బహిపి, పరసన్తానకాయేపీతి అత్తో. మనసికారం ఉపసంహరతీతి యథావుత్తం పటిక్కులమనసికారం ఉపనేతి. యథా ఇదం, తథా ఏతన్తి. ఏవం సబ్బకోట్టాసేసు పాకటిభూతేసూతి యథా అత్తనో కాయే, ఏవం పరేసమ్మి కాయే సబ్బేసు కేసాదికోట్టాసేసు పటిక్కులవసేన విభూతభావేన ఉపట్టితేసూతి అత్తో. అయమేత్త కసిణేసు వడ్డనసదిసో యోగినో భావనావిసేసో దస్సితో.

అనుపుబ్బముఞ్చనాదీతి ఆది-సద్దేన సుత్తన్తనయేన విభావితం వీరియసమతాయోజనం సజ్జణ్ణాతి. పునప్పునం మనసి కరోతోతి వుత్తనయేన అత్తనో కాయే కేసాదికే “పటిక్కులా పటిక్కులా”తి అభిణ్ణసో మనసికారం పవత్తేన్తస్స యదా సద్ధాదీని ఇన్ద్రియాని లద్ధసమథాని విసదాని పవత్తన్తి, తదా అస్సద్ధియాదీనం దూరీభావేన సాతిసయం బలప్పత్తేహి సత్తహి సద్ధమ్మేహి లద్ధాపత్తమ్మాని వితక్కాదీని ఝానఙ్గాని పటుతరాని హుత్వా పాతుభవన్తి. తేసం ఉజ్జవిపచ్చనీకతాయ నీవరణాని విక్ఖమ్భితానేవ హోన్తి సద్ధిం తదేకట్టేహి పాపధమ్మేహి. ఉపచారసమాధినా చిత్తం సమాధియతి, సో తంయేవ నిమిత్తం ఆసవన్తో భావేన్తో బహులీకరోన్తో అప్పనం పాపుణాతి. తేన వుత్తం “అనుక్కమేన అప్పనా ఉప్పజ్జతీ”తి. సబ్బాకారతోతి వణ్ణాదివసేన పఞ్చధాపి. సాతి అప్పనా.

యది పనేతం కమ్మట్టానం అవిజ్ఞాణకాసుభకమ్మట్టానాని వియ పరమజ్ఞానవసేన సిజ్జతి, అథ కస్మా “కాయగతాసతీ”తి వుత్తన్తి ఆహ “ఏవం పరమజ్ఞానవసేనా”తిఆది. నానావణ్ణసణ్ణానాదీసు ద్వత్తింసాయ కోట్టాసేసు పవత్తమానాయ సతియా కిచ్చమేత్త సాతిసయన్తి ఆహ “సతిబలేన ఇజ్జనతో”తి.

పన్తసేనాసనేసు, అధికుసలేసు చ అరతిం, కామగుణేసు చ రతిం సహతి అభిభవతీతి అరతిరతిసహో సరీరసభావచిన్తనేన అనభిరతియా పహీనత్తా. తథా కోట్టాసభావనాయ అత్తసినేహస్స పరిక్ఖిణత్తా భయభేరవం సహతి, సీతాదీనఞ్చ అధివాసకజాతికో హోతి. అత్తసినేహవసేన హి పురిసస్స భయభేరవం హోతి, దుష్టస్స చ అనధివాసనం. ఇమం పన కోట్టాసభావనమనుయుత్తస్స న కేవలం పరమజ్ఞానమత్తమేవ, ఉత్తరిపి పటివేధో అట్టితి దస్సేతుం “కేసాదీన”న్తిఆది వుత్తం.

అనాపానస్సతికథావణ్ణనా

౨౧౫. యం తం ఏవం పసంసిత్వా ఆనాపానస్సతికమ్మట్టానం నిద్దిట్టన్తి సమ్మన్తో. తత్త యస్మా “కథం భావితో”తిఆదికాయ పుచ్చాపాళియా అత్తే విభావితే ధోమనాపాళియాపి అత్తో విభావితోయేవ హోతి భేదాభావతో, తస్మా తం లబ్ధిత్వా “కథం భావితో చా”తిఆదినా ఆరభతి. తత్త హి ఇతో పసంసాభావో “అయమ్మి ఖో”తి వచనశ్చా విసేసో. తేసు పసంసాభావం దస్సేతుం “ఏవం పసంసిత్వా”తి వుత్తం. పసంసా చ తత్త అభిరుచిజననేన ఉస్సాహనత్థా. తత్తో సుత్వా భిక్షూ “భగవా ఇమం సమాధిం అనేకేహి ఆకారేహి పసంసతి, సన్తో కిరాయం సమాధి పణీతో చ అసేచనకో చ సుఖో చ విహరో పాపధమ్మే చ రానసో అన్తరథాపేతీ”తి సజ్జాతాభిరుచయో ఉస్సాహజాతా సక్కచ్చం అనుయుజ్జేతబ్బం పటిపజ్జితబ్బం మజ్జన్తి. “అయమ్మి ఖో”తి పదస్స యే ఇమే మయా నిబ్బానమహాసరస్స ఓతరణతిత్థభూతా కసిణజ్ఞానఅసుభజ్ఞానాదయో దేసితా, న కేవలం తే ఏవ, అయమ్మి ఖోతి భగవా అత్తనో పచ్చక్షభూతం సమాధిం దేసనానుభావేన తేసమ్మి భిక్షూనం ఆసన్నం, పచ్చక్షశ్చ కరోన్తో సమ్మిణ్ణనవసేన ఏవమాహాతి సమ్మన్తముఖేన అత్తో వేదితబ్బో.

సోళసవత్థుకన్తి చతుసు అనుపస్సనాసు చతున్నం చతుక్కానం వసేన సోళసట్టానం. సబ్బాకారపరిపూరోతి కమ్మట్టానపాళియా పదత్తో పిణ్ణత్తో ఉపమా చోదనా పరిహరో పయోజనన్తి ఏవమాదీహి సబ్బేహి ఆకారేహి పరిపుణ్ణో. నిద్దేసోతి కమ్మట్టానస్స నిస్సేసతో విత్తారో.

౨౧౬. కథన్తి ఇదం పుచ్చనాకారవిభావనపదం. పుచ్చా చేత్త కథేతుకమ్మతావసేన అజ్ఞాసం అసమ్భవతో. సా చ ఉపరి దేసనం ఆరుక్ఖానం సబ్బేసం పకారవిసేసానం ఆమసనవసేనాతి ఇమమత్తం దస్సేన్తో “కథన్తి...పే... కమ్మతాపుచ్చా”తి ఆహ. కథం బహులీకతోతి ఏత్థాపి “ఆనాపానస్సతిసమాధీ”తి పదం ఆనేత్వా సమ్మన్దితబ్బం. తత్త కథన్తి ఆనాపానస్సతిసమాధిబహులీకారం నానప్పకారతో విత్తారేతుకమ్మతాపుచ్చా. బహులీకతో ఆనాపానస్సతిసమాధీతి తథాపుట్టధమ్మనిదస్సనన్తి ఇమమత్తం “ఏసేవ నయో”తి ఇమినా అతిదిసతి. తథా సన్తభావాదయోపి తస్స యేహి భావనాబహులీకారేహి సిద్ధా, తగ్గహణేవ గహితా హోన్తీతి దస్సేతుం “కథం బహులీకతో...పే... వూపసమేతీతి ఏత్థాపి ఏసేవ నయో”తి వుత్తం.

“పున చ పరం, ఉదాయ, అక్ఖాతా మయా సావకానం పటిపదా, యథాపటిపన్నా మే సావకా చత్తారో సతిపట్టానే భావేన్తి”తిఆదీసు (మ. ని. ౨.౨౪౭) ఉప్పాదనవడ్డనట్టేన భావనా వుచ్చతీతి తదుభయవసేన అత్తం దస్సేన్తో “భావితోతి ఉప్పాదితో వడ్డీతో వా”తి ఆహ. తత్త భావం విజ్ఞమానతం ఇతో గతోతి భావితో, ఉప్పాదితో పటిలద్దమత్తేతి అత్తో. ఉప్పన్నో పస లద్ధాసేవనో, భావితో పగుణభావం ఆపాదితో, వడ్డీతోతి అత్తో. ఆనాపానపరిగ్గాహికాయాతి దీఘరస్సాదివిసేసేహి సద్ధిం అస్సాసపస్సాసే పరిచ్ఛిజ్జగాహికాయ, తే ఆరబ్బ పవత్తాయ, సతియం పచ్చయభూతాయన్తి అత్తో. పురిమస్మిణ్ణో అత్తే సమాధిస్స సతియా సహజాతాదిపచ్చయభావో వుత్తో సమ్మయుత్తవచనతో, దుతియస్మిం పస ఉపనిస్సయభావోపి. ఉపచారజ్ఞానసహగతా హి సతి అప్పనాసమాధిస్స ఉపనిస్సయో హోతీతి. బహులీకతోతి బహులం పవత్తీతో, తేన ఆవజ్ఞనాదివసీభావప్పత్తిమాహ. యో హి వసీభావం ఆపాదితో, సో ఇచ్చితిచ్చితక్ఖణే సమాపజ్జితబ్బతో పునప్పునం పవత్తీయతి. తేన వుత్తం “పునప్పునం కతో”తి. యథా “ఇధేవ, భిక్షవే, సమణో”తి (మ. ని. ౧.౧౩౯; అ. ని. ౪.౨౪౧), “వివిచ్ఛేవ కామేహి”తి (దీ. ని. ౧.౨౨౬; సం. ని. ౨.౧౫౨; అ. ని. ౪.౧౨౩) చ ఏవమాదీసు పరమపదే వుత్తో ఏవ-సద్ధీ దుతియాదీసుపి వుత్తో ఏవ హోతి, ఏవమిథాపీతి ఆహ “ఉభయత్త ఏవసద్ధేన నియమో వేదితబ్బో”తి. ఉభయపదనియమేన లద్ధగుణం దస్సేతుం “అయశ్శో”తిఆది వుత్తం.

అసుభకమ్మట్టానన్తి అసుభారమ్మణర్ఝానమాహ. తం హి అసుభేసు యోగకమ్మభావతో, యోగినో సుఖవిసేసానం కారణభావతో చ “అసుభకమ్మట్టాన”న్తి వుచ్చతి. “కేవల”న్తి ఇమినా ఆరమ్మణం నివత్తేతి. పటివేధవసేనాతి ఝానపటివేధవసేన. ఝానఞ్ఞో భావనావిసేసేన ఇజ్జంతం అత్తనో విసయం పటివిజ్ఞంతమేవ పవత్తతి, యథాసభావతో పటివిజ్ఞీయతి చాతి “పటివేధో”తి వుచ్చతి. ఓహారికారమ్మణత్తాతి బీభచ్చారమ్మణత్తా. పటిక్కులారమ్మణత్తాతి జిగుచ్చితబ్బారమ్మణత్తా. పరియాయేనాతి కారణేన, లేసంతరేన వా. ఆరమ్మణసంతతాయాతి అనుక్యమేన విచేతబ్బతం పత్తం ఆరమ్మణస్స పరమసుఖమతం సంతాయాహ. సంతే హి సన్నిసిన్నే ఆరమ్మణే పవత్తమానో ధమ్మో సయమ్మి సన్నిసిన్నోవ హోతి. తేనాహ “సంతో వూపసంతో నిబ్బుతో”తి, నిబ్బుతసబ్బపరిహాహోతి అత్తో. ఆరమ్మణసంతతాయ తదారమ్మణధమ్మానం సంతతా లోకుత్తరధమ్మారమ్మణాహి పచ్చవేక్షణాహి దీపేతబ్బా.

నాస్స సంతపణీతభావావహం కిఞ్చ సేచనన్తి అసేచనకో. అసేచనకత్తా అనాసిత్తకో. అనాసిత్తకత్తా ఏవ అబ్బోకిణ్ణో అసమ్మిస్సో పరికమ్మాదినా. తతో ఏవ పాటియేక్కో విసుంయేవేకో. ఆవేణికో అసాధారణో. సబ్బమేతం సరసతో ఏవ సంతభావం దస్సేతుం వుత్తం. పరికమ్మం వా సంతభావనిమిత్తం, పరికమ్మన్తి చ కసిణకరణాదీని నిమిత్తుప్పాదపరియోసానం, తాదీసం ఇథ నత్థీతి అధిప్పాయో. తదా హి కమ్మట్టానం నిరస్సాదత్తా అసంతమప్పణీతం సీయా. ఉపచారేన వా నత్థి ఏత్థ సంతతాతి యోజనా. యథా ఉపచారక్ఖణే నీవరణవిగమేన, అజ్ఞపాతుభావేన చ పరేసం సంతతా హోతి, న ఏవమిమస్స. అయం పన ఆదిసమన్నా...పే... పణీతో చాతి యోజనా. కేచీతి ఉత్తరవిహారవాసికే సంతాయాహ. అనాసిత్తకోతి ఉపసేచనేన న ఆసిత్తకో. తేనాహ “ఓజవన్తో”తి, ఓజవంతసదిసోతి అత్తో. మధూరోతి ఇట్టో, చేతసికసుఖపటిలాభసంవత్తనం తికచతుక్కుజ్ఞానవసేన, ఉపేక్ఖాయ వా సంతభావేన సుఖగతికత్తా సబ్బేసమ్మి వసేన వేదితబ్బం. ఝానసముట్టానపణీతరూపపుట్టసరీరతావసేన పన కాయికసుఖపటిలాభసంవత్తనం దట్టబ్బం, తఞ్చా ఖో ఝానతో వుట్టితకాలే. ఇమస్మిం పక్ఖే “అప్పితప్పితక్ఖణే”తి ఇదం హేతుమ్మి భుమ్మవచనం దట్టబ్బం. అవిక్ఖమ్మితేతి ఝానేన సకసంతానతో అనీహటి అప్పహీనే. అకోసల్లసమ్మూతేతి అకోసల్లం వుచ్చతి అవిజ్ఞా, తతో సమ్మూతే. అవిజ్ఞాపుబ్బుజ్ఞమా హి సబ్బే పాపధమ్మా. ఖణేనేవాతి అత్తనో పవత్తిక్ఖణేనేవ. అంతరధాపేతి ఏత్థ అంతరధాపనం వినాసనం, తం పన ఝానకత్తుకస్స ఇథాధిప్పేతత్తా పరియుట్టానప్పహానం హోతీతి ఆహ “విక్ఖమ్మేతి”తి. వూపసమేతి విసేసేన ఉపసమేతి. విసేసేన ఉపసమనం పన సమ్మదేవ ఉపసమనం హోతీతి ఆహ “సుట్టు ఉపసమేతి”తి.

నను చ అఞ్ఞోపి సమాధి అత్తనో పవత్తిక్ఖణేనేవ పటిపక్ఖధమ్మే అంతరధాపేతి వూపసమేతి, అథ కస్మా అయమేవ సమాధి ఏవం విసేసేత్వా వుత్తోతి? పుబ్బభాగతో పట్టాయ నానావితక్కువూపసమసబ్బావతో. వుత్తఞ్ఞోతం – “ఆనాపానస్సతి భావేతబ్బా వితక్కుపచ్చేదాయా”తి (అ. ని. ౯.౧; ఉదా. ౩౧). అపిచ తిక్ఖపఞ్ఞస్స ఇణ్ణత్తరస్సేతం కమ్మట్టానం, ఇణ్ణత్తరస్స చ కేలేసప్పహానం ఇతరేహి సాతిసయం, యథా సద్ధాధిముత్తేహి దిట్టిప్పత్తస్స. తస్మా ఇమం విసేసం సంతాయ “తానసో అంతరధాపేతి వూపసమేతి”తి వుత్తం. అథ వా నిమిత్తపాతుభావే సతి ఖణేనేవ అజ్ఞపాతుభావసబ్బావతో అయమేవ సమాధి “తానసో అంతరధాపేతి వూపసమేతి”తి వుత్తో. యథా తం మహతో అకాలమేఘస్స ఉట్టితస్స ధారానిపాతే ఖణేనేవ పథవియం రజోజల్లస్స వూపసమో. తేనాహ – “సేయ్యథాపి, భిక్ఖవే, మహాఅకాలమేఘా ఉట్టితో”తిఆది (సం. ని. ౫.౯౮౫; పారా. ౧౬౫). సాసనికస్స ఝానభావనా యేభుయ్యేన నిబ్బేధభాగియావ హోతీతి ఆహ “నిబ్బేధభాగియత్తా”తి. బుద్ధానం పన ఏకంసేన నిబ్బేధభాగియావ హోతి. ఇమమేవ హి కమ్మట్టానం భావేత్వా సబ్బేపి సమ్మాసమ్మద్ధా సమ్మాసమ్మోధిం

అధిగచ్ఛన్తి. అరియమగ్గస్స పాదకభూతో అయం సమాధి అనుక్యమేన వడ్డిత్వా అరియమగ్గభావం ఉపగతో వియ హోతీతి ఆహ “అనుపుట్టేన అరియమగ్గమృద్ధిపృత్తో”తి.

అయం పనత్తో విరాగనిరోధపటినిస్సగ్గానుపస్సనానం వసేన సమ్మదేవ యుజ్జతి. హేటా పపఞ్చవసేన వుత్తమత్తం సుఖగ్గహణత్తం సఙ్గహేత్వా దస్సేన్తో “అయం పనేత్థ సఙ్ఘేపత్తో”తి ఆహ, పిణ్డత్తోతి వుత్తం హోతి.

౨౧౭. తమత్తన్తి తం “కథం భావితో”తిఆదినా పుచ్చావసేన సఙ్ఘేపతో వుత్తమత్తం. “ఇథ తథాగతో లోకే ఉప్పజ్జతీ”తిఆదీసు (దీ. ని. ౧.౧౯౦; మ. ని. ౧.౨౯౧; అ. ని. ౩.౬౧) ఇథ-సద్దో లోకం ఉపాదాయ వుత్తో, “ఇథేవ తిట్టమానస్సా”తిఆదీసు (దీ. ని. ౨.౩౬౯) ఓకాసం, “ఇథాహం, భిక్షవే, భుత్తావీ అస్సం పవారితో”తిఆదీసు (మ. ని. ౧.౩౦) పదపూరణమత్తం, “ఇథ భిక్షు ధమ్మం పరియాపుణాతీ”తిఆదీసు (అ. ని. ౫.౭౩) పన సాసనం, “ఇథ, భిక్షవే, భిక్షూ”తి ఇథాపి సాసనమేవాతి దస్సేన్తో “భిక్షవే, ఇమస్మిం సాసనే భిక్షూ”తి వత్వా తమత్తం పాకటం కత్వా దస్సేతుం “అయఞ్ఘో”తిఆది వుత్తం. తత్త సబ్బప్పకారకానాపానస్సతిసమాధినిబ్బత్తకస్సాతి సబ్బప్పకారగ్గహణం సోఞస పకారే సన్ధాయ. తే హి ఇమస్మింయేవ సాసనే. బాహిరకా హి జానంతా ఆదితో చతుప్పకారమేవ జానన్తి. తేనాహ “అఞ్ఘసాసనస్స తథాభావపటిసేధనో”తి, యథావుత్తస్స పుగ్గలస్స నిస్సయభావపటిసేధనోతి అత్తో. ఏతేన “ఇథ భిక్షవే”తి ఇదం అన్తోగధేవసద్దన్తి దస్సేతి. సన్తి హి ఏకపదానిపి సావధారణాని యథా “వాయుభక్తో”తి. తేనేవాహ “ఇథేవ, భిక్షవే, సమణో”తిఆది. పరిపుణ్ణసమణకరణధమ్మో హి సో, యో సబ్బప్పకారకానాపానస్సతిసమాధినిబ్బత్తకో. పరప్పవాదాతి పరేసం అఞ్ఘతిత్థియానం నానప్పకారా వాదా తిత్థాయతనాని.

అరఞ్ఘాదికస్సేవ భావనానురూపసేనాసనతం దస్సేతుం “ఇమస్స హి”తిఆది వుత్తం. దుద్దమో దమథం అనుపగతో గోణో కూటగోణో. యథా ధనేహి సబ్బసో ఖీరం న ప్లరతి, ఏవం దోహపటిబద్ధిని కూటధేను. రూపసద్దాదికే పటిచ్చ ఉప్పజ్జనకో అస్సాదో రూపారమ్మణాదిరసో. పుట్టే ఆచిణ్ణారమ్మణన్తి పబ్బజ్జతో పుట్టే, అనాదిమతి వా సంసారే పరిచితారమ్మణం.

నిబద్ధేయ్యాతి బద్ధేయ్య. సతియాతి సమ్మదేవ కమ్మట్టానసల్లక్ఖణసమ్మవత్తాయ సతియా. ఆరమ్మణేతి కమ్మట్టానారమ్మణే. దళ్ళన్తి ధిరం, యథా సతోకారిస్స ఉపచారప్పనాభేదో సమాధి ఇజ్జతి, తథా ధామగతం కత్వాతి అత్తో.

విసేసాధిగమదిట్టధమ్మసుఖవిహారపదట్టానన్తి సబ్బేసం బుద్ధానం, ఏకచ్ఛానం పచ్చేకబుద్ధానం, బుద్ధసావకానఞ్చ విసేసాధిగమస్స చేవ అఞ్ఘకమ్మట్టానేన అధిగతవిసేసానం దిట్టధమ్మసుఖవిహారస్స చ పదట్టానభూతం.

వత్థువిజ్ఞాచరియో వియ భగవా యోగీనం అనురూపనివాసట్టానుపదిసనతో.

భిక్షు దీపిసదిసో అరఞ్ఘో ఏకికో విహరిత్వా పటిపక్ఖనిమ్మధనేన ఇచ్చితత్తసాధనతో. ఫలముత్తమన్తి సామఞ్ఘఫలమాహ. పరక్ఖమజవయోగ్గభూమిన్తి భావనుస్సాహజవస్స యోగ్గకరణభూమిభూతం.

౨౧౮. ఏవం వుత్తలక్ఖణేసూతి అభిధమ్మపరియాయేన (విభ. ౫౩౦), సుత్తన్తపరియాయేన చ వుత్తలక్ఖణేసు. రుక్ఖసమీపన్తి “యావతా మజ్ఞన్తోకే కాలే సమన్తా ఛాయా ఫరతి, నివాతే పణ్ణాని పతన్తి, ఏత్తావతా రుక్ఖములన్తి వుచ్చతీ”తి

ఏవం వుత్తం రుక్ష్మస్స సమీపట్టానం. అవసేససత్తవిధసేనాసనన్తి పబ్బతం కన్దరం గిరిగుహం సుసానం వనపత్తం అబ్బోకాసం పలాలపుజ్జన్తి ఏవం వుత్తం.

ఉత్తుత్తయానుకూలం ధాతుచరియానుకూలన్తి గిష్ఠాదిఉత్తుత్తయస్స, సేష్ఠాదిధాతుత్తయస్స, మోహాదిచరియత్తయస్స చ అనుకూలం. తథా హి గిష్ఠకాలే చ అరణ్ణం అనుకూలం, హేమన్తే రుక్ష్మమూలం, వస్సకాలే సుజ్ఞాగారం, సేష్ఠాధాతుకస్స సేష్ఠపకతికస్స అరణ్ణం, పితృధాతుకస్స రుక్ష్మమూలం , వాతధాతుకస్స సుజ్ఞాగారం అనుకూలం, మోహచరితస్స అరణ్ణం, దోసచరితస్స రుక్ష్మమూలం, రాగచరితస్స సుజ్ఞాగారం అనుకూలం. అలీనానుద్ధచ్చపక్కికన్తి అసజ్జీచావిక్ఖేపపక్కికం. సయనజ్ఞో కోసజ్జపక్కికం, రానచక్కమనాని ఉద్ధచ్చపక్కికాని, న ఏవం నిసజ్ఞా. తతో ఏవస్స సన్తతా. నిసజ్ఞాయ దళ్ళభావం పల్లజ్ఞాభుజనేన, అస్సాసపస్సాసానం పవత్తనసుఖతం ఉపరిమకాయస్స ఉజ్జకట్టపనేన, ఆరమ్మణపరిగ్గహూపాయం పరిముఖం సతియా రపనేన దస్సేన్తో. ఊరుబద్ధాసనన్తి ఊరూనమధోబద్ధనవసేన నిసజ్ఞా. హేటిమకాయస్స అనుజకం రపనం నిసజ్ఞా-వచనేనేవ బోధితన్తి “ఉజ్జం కాయ”న్తి ఏత్త కాయ-సద్దో ఉపరిమకాయవిసయోతి ఆహ “ఉపరిమసరీరం ఉజ్జకం రపేత్వా”తి. తం పన ఉజ్జకట్టపనం సరూపతో, పయోజనతో చ దస్సేతుం “అట్టారసా”తిఆది వుత్తం. న పణమన్తీతి న ఓనమన్తి. న పరిపతతీతి న విగచ్ఛతి వీధిం న విలజ్ఞతి, తతో ఏవ పుట్టేనాపరం విసేసుప్పత్తియా వుద్ధిం ఫాతిం ఉపగచ్ఛతి. ఇథ పరి-సద్దో అభి-సద్దేన సమానత్తోతి ఆహ “కమ్మట్టానాభిముఖ”న్తి, బహిద్ధా పుదుత్తారమ్మణతో నివారేత్వా కమ్మట్టానంయేవ పురక్ఖిత్వాతి అత్తో. పరీతి పరిగ్గహట్తో “పరిణాయికా”తిఆదీసు (ధ. స. ౧౬) వియ. నియ్యానట్తో పటిపక్ఖతో నిగ్గమనట్తో. తస్మా పరిగ్గహితనియ్యానన్తి సబ్బధా గహితాసమ్మోసం పరిచ్చత్తసమ్మోసం సతిం కత్వా, పరమం సతినేపక్కం ఉపట్టపేత్వాతి అత్తో.

౨౧౯. సతోవాతి సతియా సమన్నాగతో ఏవ సరన్తో ఏవ అస్ససతి నాస్స కాచి సతివిరహితా అస్సాసప్పవత్తి హోతీతి అత్తో. సతో పస్ససతీతి ఏత్థాపి సతోవ పస్ససతీతి ఏవ-సద్దో ఆనేత్వా వత్తబ్బో. సతోకారీతి సతో ఏవ హుత్వా, సతియా ఏవ వా కాతబ్బస్స కత్తా, కరణసీలో వా. యది “సతోవ అస్ససతి సతో పస్ససతీ”తి ఏతస్స విభజ్జే (మ. ని. ౩.౧౪౮; సం. ని. ౫.౯౮౬; పారా. ౧౬౫) వుత్తం, అథ కస్మా “అస్ససతి పస్ససతి”చ్చేవ అవత్వా “సతోకారీ”తి వుత్తం? ఏకరసం దేసనం కాతుకామతాయ. పరమచతుక్కే పదద్వయమేవ హి వత్తమానకాలవసేన ఆగతం, ఇతరాని అనాగతకాలవసేన. తస్మా ఏకరసం దేసనం కాతుకామతాయ సబ్బత్థ (పటి. మ. ౧.౧౬౫ ఆదయో) “సతోకారీ”చ్చేవ వుత్తం.

దీఘం అస్సాసవసేనాతి దీఘఅస్సాసవసేన విభత్తిఅలోపం కత్వా నిద్దేసో. దీఘన్తి వా భగవతా వుత్తఅస్సాసవసేన. చిత్తస్స ఏకగ్గతం అవిక్ఖేపన్తి విక్ఖేపస్స పటిపక్ఖభావతో “అవిక్ఖేపో”తి లద్ధనామచిత్తస్స ఏకగ్గభావం పజానతో. సతి ఉపట్టితా హోతీతి ఆరమ్మణం ఉపగన్త్వా రితా హోతి. తాయ సతియా తేన జాణేనాతి యథావుత్తాయ సతియా, యథావుత్తేన చ జాణేన. ఇదం వుత్త హోతి - దీఘం అస్సాసం ఆరమ్మణభూతం అవిక్ఖిత్తచిత్తస్స, అసమ్మోహతో వా పజానన్తస్స తత్త సతి ఉపట్టితా ఏవ హోతి, తం సమ్మజానన్తస్స ఆరమ్మణకరణవసేన, అసమ్మోహవసేన వా సమ్మజ్ఞం, తదధీనసతిసమ్మజ్ఞోన తంసమగ్గీ యోగావచరో సతోకారీ నామ హోతీతి. పటినిస్సగ్గానుపస్సీ అస్సాసవసేనాతి పటినిస్సగ్గానుపస్సీ హుత్వా అస్ససనస్స వసేన. “పటినిస్సగ్గానుపస్సీఅస్సాసవసేనా”తి వా పారో. తస్స పటినిస్సగ్గానుపస్సినో అస్సాసా పటినిస్సగ్గానుపస్సీఅస్సాసా, తేసం వసేనాతి అత్తో. వినయనయేన అన్తో ఉట్టితససనం

అస్సానో, బహి ఉట్టితససనం పస్సానో. సుత్తంతనయేన పన బహి ఉట్టిహిత్వాపి అన్తో ససనతో అస్సానో, అన్తో ఉట్టిహిత్వాపి బహి ససనతో పస్సానో. అయమేవ చ నయో -

“అస్సాసాదిమజ్జపరియోసానం సతియా అనుగచ్ఛతో అజ్జత్తం విక్లేపగతేన చిత్తేన కాయోపి చిత్తమ్పి సారద్ధా చ హోన్తి ఇజ్జోతా చ ఫన్దితా చా”తి, “పస్సాసాదిమజ్జపరియోసానం సతియా అనుగచ్ఛతో బహిద్ధా విక్లేపగతేన చిత్తేన కాయోపి చిత్తమ్పి సారద్ధా చ హోన్తి ఇజ్జోతా చ ఫన్దితా చా”తి (పటి. మ. ౧.౧౦౭) -

ఇమాయ పాళియా సమేతి.

పఠమం అబ్బంతరవాతో బహి నిక్ఖమతి, తస్మా పవత్తిక్కమేన అస్సానో పఠమం వుత్తోతి వదన్తి. తాలుం ఆహచ్చ నిబ్బాయతీతి తాలుం ఆహచ్చ నిరుజ్జతి. తేన కిర సమ్మతిజాతో బాలదారకో ఖిపితం కరోతి. ఏవం తావాతిఆది యథాపుత్తస్స అత్థస్స నిగమనం. కేచి “ఏవం తావాతి అనేన పవత్తిక్కమేన అస్సానో బహినిక్ఖమనవాతోతి గహేతబ్బన్తి అధిప్పాయో”తి వదన్తి.

అద్ధానవసేనాతి కాలద్ధానవసేన. అయం హి అద్ధాన-సద్ధో కాలస్స, దేసస్స చ వాచకో. తత్థ దేసద్ధానం ఉదాహరణభావేన దస్సేత్వా కాలద్ధానవసేన అస్సాసపస్సాసానం దీఘరస్సతం విభావేతుం “యథా హి”తిఆది వుత్తం. తత్థ ఓకాసద్ధానన్తి ఓకాసభూతం అద్ధానం. ఫరిత్వాతి బ్యాపేత్వా. చుణ్ణవిచుణ్ణాపి అనేకకలాపభావేన. దీఘం అద్ధానన్తి దీఘం పదేసం. తస్మాతి సణికం పవత్తియా దీఘసంతానతాయ “దీఘా”తి వుచ్చన్తి. ఏత్థ చ హత్థిఆదిసరీరే, సునఖాదిసరీరే చ అస్సాసపస్సాసానం దేసద్ధానవిసిట్టేన కాలద్ధానవసేనేవ దీఘరస్సతా వుత్తాతి వేదితబ్బా. “సణికం పూరేత్వా సణికమేవ నిక్ఖమన్తి”, “సీఘం పూరేత్వా సీఘమేవ నిక్ఖమన్తి”తి చ వచనతో. మనుస్సేసూతి సమానప్పమాణేసుపి మనుస్ససరీరేసు. దీఘం అస్ససన్తీతి దీఘం అస్సాసప్పబన్ధం పవత్తేన్తీతి అత్తో. పస్ససన్తీతి ఏత్థాపి ఏసేవ నయో. సునఖససాదయో వియ రస్సం అస్ససన్తి చ పస్ససన్తి చాతి యోజనా. ఇదం పన దీఘం, రస్సశ్చ అస్ససనం, పస్ససనశ్చ తేసం సత్తానం సరీరసభావోతి దట్టబ్బం. తేసన్తి సత్తానం. తేతి అస్సాసపస్సాసా. ఇత్తరమద్ధానన్తి అప్పకం కాలం.

నవహాకారేహితి భావనమనుయుజ్జంతస్స పుట్టేనాపరం అలద్ధవిసేసస్స కేవలం అద్ధానవసేన ఆదితో వుత్తా తయో ఆకారా, తే చ ఖో ఏకచ్ఛో అస్సాసం సుట్టు సల్లక్ఖేతి, ఏకచ్ఛో పస్సాసం, ఏకచ్ఛో తదుభయన్తి ఇమేసం తిణ్ణం పుగ్గలానం వసేన. కేచి పన “అస్ససతిపి పస్ససతిపీతి ఏకజ్ఞం వచనం భావనాయ నిరంతరం పవత్తిదస్సనత్థ”న్తి వదన్తి. ఛన్దవసేన పుట్టే వియ తయో, తథా పామోజ్జవసేనాతి ఇమేహి నవహాకారేహి.

కామం చేత్థ ఏకస్స పుగ్గలస్స తయో ఏవ ఆకారా లబ్బన్తి, తన్తివసేన పన సట్టేసం పాళిఆరుళ్ళత్తా, తేసం వసేన పరికమ్మస్స కాతబ్బత్తా చ “తత్తాయం భిక్ఖు నవహాకారేహి”తి వుత్తం. ఏవం పజానతోతి ఏవం యథాపుత్తేహి ఆకారేహి అస్సాసపస్సాసే పజానతో, తత్థ మనసికారం పవత్తేన్తస్స. ఏకేనాకారేనాతి దీఘం అస్సాసాదీసు చతుసు ఆకారేసు ఏకేన ఆకారేన, నవసు తీసు వా ఏకేన. తథా హి వక్ఖతి -

“దీఘో రస్సో చ అస్సానో, పస్సానోపి చ తాదిసో;

చత్తారో వణ్ణా వత్తన్తి, నాసికగ్గే వ భిక్ఖునో”తి.

అయం భావనా అస్సాసపస్సాసకాయానుపస్సనాతి కత్వా వుత్తం “కాయానుపస్సనాసతిపట్టానభావనా సమ్మజ్జతీ”తి.

ఇదాని పాళివసేనవ తే నవ ఆకారే, భావనావిధిశ్చ దస్సేతుం “యథాహ”తిఆది ఆరద్ధం. తత్త కథం పజానాతీతి పజాననవిధిం కథేతుకమ్యతాయ పుచ్చతి. దీఘం అస్సాసన్తి వుత్తలక్ఖణం దీఘం అస్సాసం. అద్ధానసజ్ఞాతేతి “అద్ధాన”న్తి సజ్ఞం గతే దీఘే కాలే, దీఘం ఖణన్తి అత్థో. కోట్టాసపరియాయో వా సజ్ఞాత-సద్ధో “థేయ్యసజ్ఞాత”న్తిఆదీసు (పారా. ౯౧) వియ, తస్మా అద్ధానసజ్ఞాతేతి అద్ధానకోట్టాసే, దేసభాగేతి అత్థో. ఛన్దో ఉప్పజ్జతీతి భావనాయ పుట్టేనాపరం విసేసం ఆవహన్తియా లద్ధస్సాదత్తా తత్త సాతిసయో కత్తుకామతాలక్ఖణో కుసలచ్చన్దో ఉప్పజ్జతి. ఛన్దవసేనాతి తథాపవత్తఛన్దస్స వసేన సవిసేసం భావనమనుయుజ్ఞాన్తస్స కమ్మట్టానం వుద్ధం ఫాతిం గమేన్తస్స. తతో సుఖుమతరన్తి యథావుత్తఛన్దస్సవత్తియా పురిమతో సుఖుమతరం. భావనాబలేన హి పటిప్పస్సద్ధదరథపరిళాహతాయ కాయస్స అస్సాసపస్సాసా సుఖుమతరా హుత్వా పవత్తన్తి. పామోజ్జం ఉప్పజ్జతీతి అస్సాసపస్సాసానం సుఖుమతరభావేన ఆరమ్మణస్స సన్తతరతాయ, కమ్మట్టానస్స చ వీధిపటిపన్నతాయ భావనాచిత్తసహగతో పమోదో ఖుద్ధికాదిభేదా తరుణపీతి ఉప్పజ్జతి. చిత్తం వివత్తతీతి అనుక్కమేన అస్సాసపస్సాసానం అతివియ సుఖుమతరభావప్పత్తియా అనుపట్టహసే విచేతల్పాకారప్పత్తేహి చిత్తం వినివత్తతీతి కేచి. భావనాబలేన పన సుఖుమతరభావప్పత్తేసు అస్సాసపస్సాసేసు తత్త పటిభాగనిమిత్తే ఉప్పన్నే పకతిఅస్సాసపస్సాసతో చిత్తం నివత్తతి. ఉపేక్ఖా సణ్ఠాతీతి తస్మిం పటిభాగనిమిత్తే ఉపచారప్పనాభేదే సమాధిమ్మి ఉప్పన్నే పున ఝాననిబ్బత్తనత్థం బ్యాపారాభావతో అజ్ఞప్పేక్షనం హోతీతి. సా పనాయం ఉపేక్ఖా తత్రమజ్జత్తుపేక్షాతి వేదితల్పా.

ఇమేహి నవహి ఆకారేహితి ఇమేహి యథావుత్తేహి నవహి పకారేహి పవత్తా. దీఘం అస్సాసపస్సాసా కాయోతి దీఘాకారా అస్సాసపస్సాసా చుణ్ణవిచుణ్ణాపి సమూహాట్టేన కాయో. అస్సాసపస్సాసే నిస్సాయ ఉప్పన్ననిమిత్తమ్మేత్త అస్సాసపస్సాసమజ్ఞామేవ వుత్తం. ఉపట్టానం సతీతి ఆరమ్మణం ఉపగన్త్యా తిట్టతీతి సతి ఉపట్టానం నామ. అనుపస్సనా జాణన్తి సమధవసేన నిమిత్తస్స అనుపస్సనా, విపస్సనావసేన అస్సాసపస్సాసే, తన్నిస్సయశ్చ కాయం “రూప”న్తి, చిత్తం తంసమ్మయుత్తధమ్మే చ “అరూప”న్తి వవత్తపేత్వా నామరూపస్స అనుపస్సనా చ జాణం, తత్త యథాభూతావబోధో. కాయో ఉపట్టానన్తి సో కాయో ఆరమ్మణకరణవసేన ఉపగన్త్యా సతి ఏత్త తిట్టతీతి ఉపట్టానం నామ. ఏత్త చ “కాయో ఉపట్టాన”న్తి ఇమినా ఇతరకాయస్సాపి సజ్ఞహో హోతి యథావుత్తసమ్మసనచారస్సాపి ఇథ ఇచ్చితత్తా. నో సతీతి సో కాయో సతి నామ న హోతి. సతి ఉపట్టానశ్చేవ సతి చ సరణట్టేన, ఉపతిట్టనట్టేన చ. తాయ సతియాతి యథావుత్తాయ సతియా. తేన జాణేనాతి యథావుత్తేనవ జాణేన. తం కాయన్తి తం అస్సాసపస్సాసకాయశ్చేవ తన్నిస్సయరూపకాయశ్చ. అనుపస్సనీతి ఝానసమ్మయుత్తజాణేన చేవ విపస్సనాజాణేన చ అను అను పస్సతి. తేన వుచ్చతి కాయే కాయానుపస్సనాసతిపట్టానభావనాతి తేన అనుపస్సనేన యథావుత్తే కాయే అయం కాయానుపస్సనాసతిపట్టానభావనాతి వుచ్చతి.

ఇదం వుత్తం హోతి - యా అయం యథావుత్తే అస్సాసపస్సాసకాయే, తస్స నిస్సయభూతే కరజకాయే చ కాయస్సేవ అనుపస్సనా అనుదకభూతాయ మరీచియా ఉదకానుపస్సనా వియ న అనిచ్ఛాదిసభావే కాయే నిచ్ఛాదిభావానుపస్సనా, అథ ఖో యథారహం అనిచ్ఛదుక్ఖానత్తాసుభభావస్సేవానుపస్సనా. అథ వా కాయే “అహ”న్తి వా “మమ”న్తి వా “ఇట్థీ”తి వా “పురిసో”తి వా గహేతల్పస్స కస్సచి అభావతో తాదిసం అననుపస్సిత్వా కాయమత్తస్సేవ అనుపస్సనా కాయానుపస్సనా,

తాయ కాయానుపస్సనాయ సమ్మయుత్తా సతియేవ ఉపట్టానం సతిపట్టానం, తస్స భావనా వడ్డనా
కాయానుపస్సనాసతిపట్టానభావనాతి.

ఏస నయోతి “నవహి ఆకారేహి”తిఆదినా వుత్తవిధిం రస్స-పదే అతిదిసతి. ఏత్థాతి ఏతస్మిం యథాదస్సితే “కథం
దీఘం అస్ససన్తో”తిఆదినా (మ. ని. ౩.౧౪౮; సం. ని. ౫.౯౮౬; పారా. ౧౬౫) ఆగతే పాళినయే. ఇథాతి ఇమస్మిం
రస్సపదవసేన ఆగతే పాళినయే.

అయన్తి యోగావచరో. అద్ధానవసేనాతి దీఘకాలవసేన. ఇత్తరవసేనాతి పరిత్తకాలవసేన. ఇమేహి ఆకారేహితి ఇమేహి
నవహి ఆకారేహి.

తాదిసోతి దీఘో, రస్సో చ. చత్తారో వణ్ణాతి చత్తారో ఆకారా, తే చ దీఘాదయో ఏవ. నాసికగ్గే వ భిక్షునోతి
గాథాబద్ధసుఖత్తం రస్సం కత్వా వుత్తం “నాసికగ్గే వా”తి, వా-సద్దో అనియమత్తో, తేన ఉత్తరోట్టం సజ్జణ్ణాతి.

౨౨౦. సబ్బకాయపటిసంవేదీతి సబ్బస్స కాయస్స పటి పటి పచ్చేకం సమ్మదేవ వేదనసీలో జాననసీలో, తస్స వా
పటి పటి సమ్మదేవ వేదో ఏతస్స అత్తి, తం వా పటి పటి సమ్మదేవ వేదమానోతి అత్తో. తత్త తత్త సబ్బ-గ్గహణేన
అస్సాసాదికాయస్స అనవసేసపరియాదానే సిద్ధేపి అనేకకలాపసముదాయభావతో తస్స సబ్బేసమ్మి భాగానం
సంవేదనదస్సనత్తం పటి-సద్దగ్గహణం. తత్త సక్కచ్చకారీభావదస్సనత్తం సం-సద్దగ్గహణన్తి ఇమమత్తం దస్సేన్తో
“సకలస్సా”తిఆదిమాహ. తత్త యథా సమానేపి అస్సాసపస్సాసేసు యోగినో పటిపత్తివిధానే పచ్చేకం సక్కచ్చంయేవ
పటిపజ్జితబ్బన్తి దస్సేతుం విసుం దేసనా కతా, ఏవం తమేవత్తం దీపేతుం సతిపి అత్తస్స సమానతాయ “సకలస్సా”తిఆదినా
పదద్వయస్స విసుం విసుం అత్తవణ్ణనా కతాతి వేదితబ్బం. పాకటం కరోన్తోతి విభూతం కరోన్తో, సబ్బసో విభావేన్తోతి అత్తో.
పాకటికరణం విభావనం తత్త అసమ్ముయ్హనం ఇణ్ణేవ నేసం పవత్తనేన హోతీతి దస్సేన్తో “ఏవం విదితం
కరోన్తో”తిఆదిమాహ. తత్త తస్మాతి యస్మా ఇణ్ణసమ్మయుత్తచిత్తేనేవ అస్సాసపస్సాసే పవత్తేతి, న విప్పయుత్తచిత్తేన,
తస్మా ఏవంభూతో సబ్బకాయపటిసంవేదీ అస్ససిస్సామి పస్ససిస్సామీతి సిక్ఖతీతి వుచ్చతి బుద్ధాదీహితి యోజనా.
చుణ్ణవిచుణ్ణవిసతీతి అనేకకలాపతాయ చుణ్ణవిచుణ్ణభావేన విసతీ. ఆది పాకటో హోతి సతియా, ఇణ్ణస్స చ వసేన తథా
పుబ్బాభిసజ్ఞారస్స పవత్తత్తా. తాదిసేన భవితబ్బన్తి చతుత్థపుగ్గలసదిసేన భవితబ్బం, పగేవ సతిం, ఇణ్ణఇచ్చ
పచ్చుపట్టపేత్వా తీసుపి రానేసు ఇణ్ణసమ్మయుత్తమేవ చిత్తం పవత్తేతబ్బన్తి అధిప్పాయో.

ఏవన్తి వుత్తప్పకారేన సబ్బకాయపటిసంవేదనవసేనేవ. ఘటతీతి ఉస్సహతి. వాయమతీతి వాయామం కరోతి,
మనసికారం పవత్తేతీతి అత్తో. తథాభూతస్సాతి ఆనాపానస్సతిం భావేన్తస్స. సంవరోతి సతి , వీరియమ్మి వా. తాయ
సతియాతి యా ఆనాపానే ఆరబ్బ పవత్తా సతి, తాయ. తేన మనసికారేనాతి యో సో తత్త సతిపుబ్బజ్ఞమో
భావనామనసికారో, తేన సద్ధిన్తి అధిప్పాయో. ఆసేవతీతి “తిస్సో సిక్ఖాయో”తి వుత్తే అధికుసలధమ్మే ఆసేవతి.
తదాసేవనజ్ఞోత్త సిక్ఖనన్తి అధిప్పేతం.

పురిమనయేతి పురిమస్మిం భావనానయే, పఠమవత్థుద్వయేతి అధిప్పాయో. తత్థాపి కామం ఇణ్ణపాప్పాదనం
లబ్ధతేవ అస్సాసపస్సాసానం యథావతో దీఘరస్సభావావబోధసబ్బావతో, తథాపి తం న దుక్కురం యథాపవత్తానం తేసం

గహణమత్తభావతోతి తత్త వత్తమానకాలప్పయోగో కతో. ఇదం పన దుక్కరం పురిసస్స ఖురధారాయం గమనసదీసం, తస్మా సాతిసయేనేత్త పుట్టాభిసజ్ఞారేన భవితబ్బంతి దీపేతుం అనాగతకాలప్పయోగో కతోతి ఇమమత్తం దస్సేతుం “**తత్త యస్మా**”తిఆది వుత్తం. తత్త **జాణుప్పాదనాదీసూతి ఆది-సద్దేన** కాయసజ్ఞారపస్సమ్మనపీతిపటిసంవేదనాదిం సజ్ఞణ్ఠాతి. కేచి పనేత్త “సంవరసమాదానానం సజ్ఞహో”తి వదన్తి.

కాయసజ్ఞారన్తి అస్సాసపస్సాసం. సో హి చిత్తసముత్థానోపి సమానో కరజకాయప్పటిబద్ధవుత్తితాయ తేన సజ్ఞరీయతీతి కాయసజ్ఞారోతి వుచ్చతి. యో పన “కాయసజ్ఞారో వచీసజ్ఞారో”తి (మ. ని. ౧.౧౦౨) ఏవమాగతో కాయసజ్ఞారో చేతనాలక్ఖణో సతిపి ద్వారంతరుప్పత్తియం యేభుయ్యవుత్తియా, తబ్బహులవుత్తియా చ కాయద్వారేన లక్ఖితో, సో ఇథ నాధిప్పేతో. పస్సమ్మేన్తోతిఆదీసు పచ్చిమం పచ్చిమం పదం పురిమస్స పురిమస్స అత్థవచనం, తస్మా పస్సమ్మనం నామ వూపసమనం, తస్మా తథాపయోగే అసతి ఉప్పజ్జనారహస్స ఓళారికస్స కాయసజ్ఞారస్స పయోగసమ్మత్తియా అనుప్పాదనన్తి దట్టబ్బం. తత్రాతి “ఓళారికం కాయసజ్ఞారం పస్సమ్మేన్తో”తి ఏత్త. **అపరిగ్గహితకాలే**తి కమ్మట్టానస్స అనారద్ధకాలే, తతో ఏవ కాయచిత్తానమ్మి అపరిగ్గహితకాలే. “నిసీదతి పల్లజ్ఞం ఆభుజిత్వా ఉజుం కాయం పణిధాయా”తి హి ఇమినా కాయపరిగ్గహో, “పరిముఖం సతిం ఉపట్టపేత్వా”తి ఇమినా చిత్తపరిగ్గహో వుత్తో. తేనేవాహ “**కాయోపి చిత్తమ్మి పరిగ్గహితా హోన్తి**”తి. కాయోతి కరజకాయో. సదరథాతి సపరిళాహో, సా చ నేసం సదరథతా గరుభావేన వియ ఓళారికతాయ అవినాభావినీతి ఆహ “**ఓళారికా**”తి. **బలవతరా**తి సబలా ధూలా. **సన్తా హోన్తి**తి చిత్తం తావం బహిద్ధా విక్ఖేపాభావేన ఏకగ్గం హుత్వా కమ్మట్టానం పరిగ్గహేత్వా పవత్తమానం సన్తం హోతి వూపసన్తం, తతో ఏవ తంసముట్టానా రూపధమ్మా లహుముదుకమ్మజ్ఞాభావప్పత్తా, తదనుగుణతాయ సేసం తిసన్తతిరూపన్తి ఏవం చిత్తే, కాయే చ వూపసన్తే పవత్తమానే తన్నిస్సితా అస్సాసపస్సాసా సన్తసభావా అనుక్కమేన సుఖుమతరసుఖుమతమా హుత్వా పవత్తన్తి. తేన వుత్తం “**యదా పనస్స కాయోపి**”తిఆది.

ఆభుజనం **ఆభోగో**, “పస్సమ్మేమీ”తి పరమావజ్ఞనా. సమ్మా అను అను ఆహరణం సమన్నాహరో, తస్మింయేవ అత్థే అపరాపరం పవత్తఆవజ్ఞనా. తస్సేవ అత్థస్స మనసి కరణం చిత్తే రపనం **మనసికారో**. వీమంసా పచ్చవేక్షణా.

సారద్ధేతి సదరథే సపరిళాహే. **అధిమత్త**న్తి బలవం ఓళారికం. లిజ్జవిపల్లాసేన వుత్తం. కాయసజ్ఞారోతి హి అధిప్పేతో. “అధిమత్తం హుత్వా పవత్తతీ”తి కిరియావిసేసనం వా ఏతం. **సుఖుమ**న్తి ఏత్థాపి ఏసేవ నయో. **కాయమ్మీ**తి ఏత్థ “చిత్తే చా”తి ఆనేత్వా సమ్మన్దితబ్బం.

౨౨౧. పరమజ్ఞానతో వుత్తాయ కరియమానం దుతియజ్ఞానస్స నానావజ్ఞనం పరికమ్మం పరమజ్ఞానం వియ దూరసముస్సారితపటిపక్ఖన్తి కత్వా తంసముట్టానో కాయసజ్ఞారో పరమజ్ఞానే చ దుతియజ్ఞానూపచారే చ ఓళారికోతి సదినో వుత్తో. ఏస నయో సేసూపచారద్వయేపి. అథ వా దుతియజ్ఞానాదీనం అధిగమాయ పటిపజ్జతో దుక్ఖాపటిపదాదివసేన కిలమతో యోగినో కాయకిలమథచిత్తూపఘాతాదివసేన, వితక్కాదిసజ్ఞోభేన చ సపరిఫన్దతాయ చిత్తప్పవత్తియా దుతియజ్ఞానాదిఉపచారేసు కాయసజ్ఞారస్స ఓళారికతా వేదితబ్బా. **అతిసుఖుమో**తి అజ్ఞాత్త లబ్ధమానో కాయసజ్ఞారో చతుత్థజ్ఞానే అతిక్కన్తసుఖుమో. సుఖుమభావోపిస్స తత్త నత్తి, కుతో ఓళారికతా అప్పవత్తనతో. తేనాహ “**అప్పవత్తిమేవ పాపుణాతీ**”తి.

లాభిస్స సతో అనుపుబ్బసమాపత్తిసమాపజ్ఞనవేలం, ఏకాసనేనేవ వా సబ్బేసం ఝానానం పటిలాభం సన్ధాయ మజ్ఞిమభాణకా హేట్టిమహేట్టిమజ్ఞానతో ఉపరూపరిఝానూపచారేపి సుఖుమతరం ఇచ్చన్తి. తత్త హి సోపచారానం ఝానానం ఉపరూపరి విసేసవన్తతా, సన్తతా చ సమ్మవేయ్య, ఏకావజ్ఞనూపచారం వా సన్ధాయ ఏవం వుత్తం. ఏవఙ్ఘో హేట్టా వుత్తవాదేన ఇమస్స వాదస్స అవిరోధో సిద్ధో భిన్నవిసయత్తా. సబ్బేసఙ్ఘోవాతి ఉభయేసమ్మి. యస్మా తే సబ్బేపి వుచ్చమానేన విధినా పస్సద్ధిమిచ్చన్తియేవ. “అపరిగ్గహితకాలే పవత్తకాయసఙ్ఖారో పరిగ్గహితకాలే పటిప్పస్సమ్మత్తి”తి ఇదం సదిససన్తానతాయ వుత్తం. న హి తే ఏవ ఓళారికా అస్సాసాదయో సుఖుమా హోన్తి. పస్సమ్మనాకారో పన నేసం హేట్టా వుత్తోయేవ.

మహాభూతపరిగ్గహే సుఖుమోతి చతుధాతుముఖేన విపస్సనాభినివేసం సన్ధాయ వుత్తం. సకలరూపపరిగ్గహే సుఖుమో భావనాయ ఉపరూపరి పణీతభావతో. తేనేవాహ “రూపారూపపరిగ్గహే సుఖుమో”తి. లక్ఖణారమ్మణికవిపస్సనాతి కలాపసమ్మసనమాహ. నిచ్చిదానుపస్సనతో పట్టాయ బలవవిపస్సనా. తతో ఓరం దుబ్బలవిపస్సనా. పుట్టే వుత్తనయేనాతి “అపరిగ్గహితకాలే”తిఆదినా సమధనయే వుత్తేన నయేన “అపరిగ్గహే పవత్తో కాయసఙ్ఖారో మహాభూతపరిగ్గహే పటిప్పస్సమ్మత్తి”తిఆదినా విపస్సనానయేపి పటిప్పస్సద్ధి యోజేతబ్బాతి వుత్తం హోతి.

అస్సాతి ఇమస్స “పస్సమ్మయం కాయసఙ్ఖార”న్తి పదస్స. చోదనాసోధనాహీతి అనుయోగపరిహారేహి. ఏవన్తి ఇదాని వుచ్చమానాకారేన.

కథన్తి యం ఇదం “పస్సమ్మయం...పే... సిక్ఖతీ”తి (పటి. మ. ౧.౧౭౧) వుత్తం, తం కథం కేన పకారేన కాయసఙ్ఖారస్స పస్సమ్మనం, యోగినో చ సిక్ఖనం హోతీతి కథేతుకమ్యతాయ పుచ్చిత్వా కాయసఙ్ఖారే సరూపతో, ఓళారికసుఖుమతో, వూపసమతో, అనుయోగపరిహారతో చ దస్సేతుం “కతమే కాయసఙ్ఖారా”తిఆది ఆరద్ధం. తత్త కాయికాతి రూపకాయే భవా. కాయపటిబద్ధాతి కాయసన్నిస్సితా. కాయే సతి హోన్తి, అసతి న హోన్తి, తతో ఏవ తే అకాయసముట్టానాపి కాయేన సఙ్ఖరీయన్తీతి కాయసఙ్ఖారా. పస్సమ్మేన్తోతి ఓళారికోళారికం పస్సమ్మేన్తో. సేసపదద్వయం తస్సేవ వేవచనం. ఓళారికఙ్ఘో కాయసఙ్ఖారం అవూపసన్తసభావం సన్నిసీదాపేన్తో “పస్సమ్మేన్తో”తి వుచ్చతి, అనుప్పాదనిరోధం పాపేన్తో “నిరోధేన్తో”తి, సుట్టు సన్తసభావం నయన్తో “వూపసమేన్తో”తి.

యథారూపేహీతి యాదిసేహి. కాయసఙ్ఖారేహీతి ఓళారికేహి కాయసఙ్ఖారేహి. ఆనమనాతి అభిముఖభావేన కాయస్స నమనా. వినమనాతి విసుం విసుం పస్సతో నమనా. సన్నమనాతి సబ్బతో, సుట్టు వా నమనా. పణమనాతి పచ్చతో నమనా. ఇఙ్ఘానాదీని ఆనమనాదీనం వేవచనాని, అధిమత్తాని వా అభిముఖం చలనాదీని ఆనమనాదయో, మన్దాని ఇఙ్ఘానాదయో. పస్సమ్మయం కాయసఙ్ఖారన్తి తథారూపం ఆనమనాదీనం కారణభూతం ఓళారికం కాయసఙ్ఖారం పస్సమ్మేన్తో. తస్మిం హి పస్సమ్మితే ఆనమనాదయోపి పస్సమ్మితా ఏవ హోన్తి.

సన్తం సుఖుమన్తి యథారూపేహి కాయసఙ్ఖారేహి కాయస్స అపరిప్పన్తనహేతుహి ఆనమనాదయో న హోన్తి, తథారూపం దరథాభావతో సన్తం, అనేళారికతాయ సుఖుమం. పస్సమ్మయం కాయసఙ్ఖారన్తి సామఙ్ఘతో ఏకం కత్వా వదతి. అథ వా పుట్టే ఓళారికోళారికం కాయసఙ్ఖారం పటిప్పస్సమ్మేన్తో అనుక్యమేన కాయస్స అపరిప్పన్తనహేతుభూతే

సుఖమసుఖమతరే ఉప్పాదేత్వా తేపి పటిష్ఠస్సమ్భేత్వా పరమసుఖమతాయ కోటిప్పత్తం యం కాయసజ్ఞారం
పటిష్ఠస్సమ్భేతి, తం సద్ధాయ వుత్తం “సంతం సుఖమం పస్సమ్మయం కాయసజ్ఞార”న్తి.

ఇతీతిఆది చోదకవచనం. తత్త ఇతీతి పకారత్తే నిపాతో. కిరాతి అరుచిసూచనే, ఏవం చేతి అత్తో. అయశ్శోత్త అధిప్పాయో
- వుత్తప్పకారేన యది అతిసుఖమమ్మి కాయసజ్ఞారం పస్సమ్భేతీతి. ఏవం సంతేతి ఏవం సతి తయా వుత్తాకారే
లబ్బమానే. వాతూపలద్దియాతి వాతస్స ఉపలద్దియా. చ-సద్దో సముచ్చయత్తో, అస్సాసాదివాతారమ్మణస్స చిత్తస్స
పభావనా ఉప్పాదనా పవత్తనా న హోతి, తే చ తేన పస్సమ్భేతబ్బాతి అధిప్పాయో. అస్సాసపస్సాసానశ్చ భావనాతి
ఓళారికే అస్సాసపస్సాసే భావనాయ పటిష్ఠస్సమ్భేత్వా సుఖమానం తేసం పభావనా చ న హోతి, ఉభయేసం తేసం తేన
పటిష్ఠస్సమ్భేతబ్బతో. ఆనాపానస్సతియాతి ఆనాపానారమ్మణాయ సతియా చ పవత్తనం న హోతి, ఆనాపానానం
అభావతో. తతో ఏవ తంసమ్మయుత్తస్స ఆనాపానస్సతిసమాధిస్స చ పభావనా ఉప్పాదనాపి న హోతి. న హి కదాచి
ఆరమ్మణేన వినా సారమ్మణధమ్మా సమ్భవన్తి. న చ నం తన్తి ఏత్త నన్తి నిపాతమత్తం . తం వుత్తవిధానం సమాపత్తిం
పణ్ణితా పణ్ణవన్తో న చేవ సమాపజ్ఞన్తిపి తతో న వుట్టహన్తిపీతి యోజనా. ఏవం చోదకో సబ్బేన సబ్బం అభావూపనయనం
పస్సమ్మనన్తి అధిప్పాయేన చోదేతి.

పున ఇతి కిరాతిఆది యథావుత్తాయ చోదనాయ విస్సజ్జనా. తత్త కిరాతి “యదీ”తి ఏతస్స అత్తే నిపాతో. ఇతి కిర
సిక్ఖతి, మయా వుత్తాకారేన యది సిక్ఖతీతి అత్తో. ఏవం సంతేతి ఏవం పస్సమ్మనే సతి. పభావనా హోతీతి యదిపి ఓళారికా
కాయసజ్ఞారా పటిష్ఠస్సమ్మన్తి, సుఖమా పన అత్తేవాతి అనుక్కమేన పరమసుఖమభావప్పత్తస్స వసేన
నిమిత్తుప్పత్తియా ఆనాపానస్సతియా, ఆనాపానస్సతిసమాధిస్స చ పభావనా ఇజ్జతేవాతి అధిప్పాయో.

యథా కథం వియాతి యథావుత్తవిధానం తం కథం వియ దట్టబ్బం, అత్తి కిశ్శి తదత్తసమ్మటిపాదనే ఓపమ్మన్తి
అధిప్పాయో. ఇదాని ఓపమ్మం దస్సేతుం “సేయ్యథాపీ”తిఆది వుత్తం. తత్త సేయ్యథాపీతి ఓపమ్మత్తే నిపాతో. కంసీతి
కంసభాజనే. నిమిత్తన్తి నిమిత్తస్స, తేసం సద్ధానం పవత్తాకారస్సాతి అత్తో. సామిఅత్తే హి ఇదం ఉపయోగవచనం.
సుగ్గహితత్తాతి సుట్టు గహితత్తా. సుమనసికతత్తాతి సుట్టు చిత్తే రపితత్తా. సూపధారితత్తాతి సమ్మదేవ ఉపధారితత్తా
సల్లక్ఖితత్తా. సుఖమకా సద్ధాతి అనురవే ఆహ, యే అప్పకా. అప్పత్తో హి అయం క-సద్దో.
సుఖమసద్దనిమిత్తారమ్మణతాపీతి సుఖమో సద్దోవ నిమిత్తం సుఖమసద్దనిమిత్తం, తదారమ్మణతాయపి. కిం వుత్తం
హోతి? కామం తదాసుఖమాపి సద్ధా నిరుద్ధా, సద్దనిమిత్తస్స పన సుగ్గహితత్తా సుఖమతరసద్దనిమిత్తారమ్మణభావేనాపి
చిత్తం పవత్తతి. ఆదితో పట్టాయ హి తస్స తస్స నిరుద్ధస్స సద్దస్స నిమిత్తం అవిక్ఖితేన చిత్తేన ఉపధారేంతస్స అనుక్కమేన
పరియోసానే అతిసుఖమసద్దనిమిత్తమ్మి ఆరమ్మణం కత్వా చిత్తం పవత్తతేవ. చిత్తం న విక్లేపం గచ్ఛతి తస్మిం
యథాఉపట్టితే నిమిత్తే సమాధానసబ్బావతో.

ఏవం సంతేతిఆది వుత్తస్సేవత్తస్స నిగమనవసేన వుత్తం. తత్త యస్స సుత్తపదస్స సద్ధిం చోదనాసోధనాహి అత్తో వుత్తో,
తం ఉద్ధరిత్వా కాయానుపస్సనాసతిపట్టానాని విభాగతో దస్సేతుం “పస్సమ్మయ”న్తిఆది వుత్తం. తం సబ్బం వుత్తనయత్తా
ఉత్తానమేవ.

౨౨౨. ఆదికమ్మికన్న కమ్మటానవసేనాతి సమధకమ్మటానం సన్ధాయ వుత్తం. విపస్సనం కమ్మటానం పన ఇతరచతుక్కేసుపి లబ్భతేవ. ఏత్థాతి పరమచతుక్కే. పఞ్చసన్నికన్తి పఞ్చపబ్బం, పఞ్చభాగన్తి అత్తో.

కమ్మటానస్స ఉగ్గణ్ణన్తి కమ్మటానగన్ధస్స ఉగ్గణ్ణనం. తదత్థపరిపుచ్చా కమ్మటానస్స పరిపుచ్చనా . అథ వా గన్ధతో, అత్తో చ కమ్మటానస్స ఉగ్గణ్ణనం ఉగ్గహో. తత్థ సంసయపరిపుచ్చనా పరిపుచ్చా. కమ్మటానస్స ఉపట్టానన్తి నిమిత్తుపట్టానం, ఏవం భావనమనుయుజ్జాన్తస్స “ఏవమిధ నిమిత్తం ఉపట్టాతీ”తి ఉపధారణం, తథా కమ్మటానప్పనా “ఏవం యూనమప్పేతీ”తి. కమ్మటానస్స లక్ఖణన్తి గణనానుబన్ధనాపుసనానం వసేన భావనం ఉస్సుక్కాపేత్వా రపనాయ సమ్మత్తి, తతో పరమ్మి వా సల్లక్ఖణాదివసేన మత్తకప్పత్తీతి కమ్మటానసభావస్స సల్లక్ఖణం. తేనాహ “కమ్మటానసభావూపధారణన్తి వుత్తం హోతీ”తి.

అత్తనాపి న కిలమతి ఓధిసో కమ్మటానస్స ఉగ్గణ్ణనతో. తతో ఏవ ఆచరియమ్మి న విహీసేతి ధమ్మాధికరణమ్మి భావనాయ మత్తకం పాపనతో. తస్మాతి తం నిమిత్తం అత్తనో అకిలమనఆచరియావిహీసనహేతు. థోకన్తి థోకం థోకం. ఉగ్గహేతబ్బతో ఉగ్గహో, సబ్బోపి కమ్మటానవిధి, న పుట్టే వుత్తఉగ్గహమత్తం. ఆచరియతో ఉగ్గహో ఆచరియుగ్గహో, తతో. ఏకపదమ్మితి ఏకకోట్టాసమ్మి.

౨౨౩. అనువహనాతి అస్సాసపస్సాసానం అనుగమనవసేన సతియా నిరన్తరం అనుపవత్తనా. పుసనాతి అస్సాసపస్సాసే గణేన్తస్స గణనం పటిసంహరిత్వా తే సతియా అనుబన్ధన్తస్స యథా అప్పనా హోతి, తథా చిత్తం రపేన్తస్స చ నాసికగాదిట్టానస్స నేసం పుసనా. యస్మా పన గణనాదివసేన వియ పుసనావసేన విసుం మనసికారో నత్తి, పుట్టపుట్టట్టనేయేవ గణనాది కాతబ్బన్తి దస్సేతుం ఇధ పుసనాగహణన్తి దీపేన్తో “పుసనాతి పుట్టట్టాన”న్తి ఆహ. రపనాతి సమాధానం. తం హి సమ్మదేవ ఆరమ్మణే చిత్తస్స ఆధానం రపనం హోతి. తథా హి సమాధి “చిత్తస్స రితి సణ్ణితీ”తి (ధ. స. ౧౧.౧౨) నిద్దిట్తో. సమాధిప్పధానా పన అప్పనాతి ఆహ “రపనాతి అప్పనా”తి. అనిచ్చతాదీనం సల్లక్ఖణతో సల్లక్ఖణా విపస్సనా. పవత్తతో, నిమిత్తతో చ వినివట్టనతో వివట్టనా నామ మగ్గో. సకలసంకిలేసపటిప్పస్సద్ధిభావతో సబ్బసో సుద్ధీతి పారిసుద్ధి ఫలం. తేనన్తి వివట్టనాపారిసుద్ధీనం. పటిపస్సనాతి పటి పటి దస్సనం పేక్షనం. తేనాహ “పచ్చవేక్షణా”తి.

ఖణ్ణన్తి ఏకం తీణి పఞ్చాతి ఏవం గణనాయ ఖణ్ణనం. ఓకాసేతి గణనవిధిం సన్ధాయాహ. గణననిస్సితోవ న కమ్మటాననిస్సితో. “సిఖాప్పత్తం ను ఖో”తి ఇదం చిరతరం గణనాయ మనసి కరోన్తస్స వసేన వుత్తం. సో హి తథా లద్ధం అవిక్ఖేపమత్తం నిస్సాయ ఏవం మజ్జోయ్య . “అస్సాసపస్సాసేసు యో ఉపట్టాతి, తం గహేత్వా”తి ఇదం అస్సాసపస్సాసేసు యస్స ఏకోవ పరమం ఉపట్టాతి, తం సన్ధాయ వుత్తం, యస్స పన ఉభోపి ఉపట్టహన్తి, తేన ఉభయమ్మి గహేత్వా గణేతబ్బం. “యో ఉపట్టాతీ”తి ఇమినా చ ద్వీసు నాసాపుటవాతేసు యో పాకటతరో ఉపట్టాతి, సో గహేతబ్బోతి అయమ్మి అత్తో దీపితోతి దట్టబ్బం. పవత్తమానం పవత్తమానన్తి ఆమేడితవచనేన నిరన్తరం అస్సాసపస్సాసానం ఉపలక్ఖణం దస్సేతి. ఏవన్తి వుత్తప్పకారేన ఉపలక్ఖేత్వా వాతి అత్తో. పాకటా హోన్తి గణనావసేన బహిద్ధా విక్ఖేపాభావతో.

పలిఘస్స పరివత్తనం, తం యత్థ నిక్ఖిపన్తి, సో పలిఘత్థమ్మో. తియామరత్తిన్తి అచ్చన్తసంయోగే ఉపయోగవచనం. పురిమనయేనాతి సీఘగణనాయ, గోపాలకగణనాయాతి అత్తో. ఏకో ద్వే తీణి చత్తారి పఞ్చాతి గణనావిధిదస్సనం. తస్మా అట్టాతిఆదీసుపి ఏకతో పట్టాయేవ పచ్చేకం అట్టాదీని పాపేతబ్బాని. సీఘం సీఘం గణేతబ్బమేవ. కస్మాతి తత్థ కారణం,

నిదస్సనశ్చ దస్సేతి “గణనపటిబద్ధే హి”తిఆదినా. తత్త అరీయతి తేన నావాతి అరిత్తం, పాజనదణ్ణో. అరిత్తేన ఉపత్తమ్మనం అరిత్తుపత్తమ్మనం, తస్స వసేన.

నిప్పరియాయతో నిరంతరప్పవత్తి నామ రపనాయమేవాతి ఆహ “నిరంతరం పవత్తం వియా”తి. అన్తో పవిసంతం వాతం మనసి కరోన్తో అన్తో చిత్తం పవేసేతి నామ. బహి చిత్తనీహరణేపి ఏసేవ నయో. వాతబ్బాహతన్తి అబ్బంతరగతం వాతం బహులం మనసి కరోన్తస్స వాతేన తం తానం అబ్బాహతం వియ, మేదేన పూరితం వియ చ హోతి, తథా ఉపట్టాతి. నీహరతో పుట్టోకాసం ముశ్శేత్వా, తథా పన నీహరతో వాతస్స గతిసమన్నేసనముఖేన నానారమ్మణేసు చిత్తం విధావతీతి ఆహ “పుథుత్తారమ్మణే చిత్తం విక్ఖిపతీ”తి.

ఏతన్తి ఏతం అస్సాసపస్సాసజాతం.

౨౨౪. అనుగమనన్తి పవత్తపవత్తానం అస్సాసపస్సాసానం ఆరమ్మణకరణవసేన సతియా అను అను పవత్తనం అనుగచ్ఛనం. తేనేవాహ “తశ్చ ఖో న ఆదిమజ్జపరియోసానానుగమనవసేనా”తి. నాభి ఆది తత్త పరమం ఉప్పజ్జనతో. పరముప్పత్తివసేన హి ఇథ ఆదిచిన్తా, న ఉప్పత్తిమత్తవసేన. తథా హి తే నాభితో పట్టాయ యావ నాసికగ్గా సబ్బత్త ఉప్పజ్జన్తేవ. యత్త యత్త చ ఉప్పజ్జన్తి, తత్త తత్తేవ భిజ్జన్తి ధమ్మానం గమనాభావతో. యథాపచ్ఛయం పన దేసంతరుప్పత్తియం గతిసమజ్ఞా. హదయం మజ్జన్తి హదయసమీపం తస్స ఉపరిభాగో మజ్జం. నాసికగ్గం పరియోసానన్తి నాసికట్టానం తస్స పరియోసానం అస్సాసపస్సాససమజ్ఞాయ తదవధిభావతో. తథా హేతే “చిత్తసముట్టానా”తి వుత్తా, న చ బహిద్ధా చిత్తసముట్టానానం సమ్భవో అత్తి. తేనాహ “అబ్బంతరం పవిసనవాతస్స నాసికగ్గం ఆదీ”తి. పవిసననిక్ఖమనపరియాయో పన తంసదిసవసేన వుత్తోతి వేదితబ్బో. విక్ఖేపగతన్తి విక్ఖేపం ఉపగతం, విక్ఖిత్తం అసమాహితన్తి అత్తో. సారద్ధాయాతి సదరథభావాయ. ఇజ్జనాయాతి కమ్మట్టానమనసికారస్స చలనాయ.

విక్ఖేపగతేన చిత్తేనాతి హేతుమ్మి కరణవచనం, ఇత్థమ్మూతలక్ఖణే వా. సారద్ధాతి సదరథా. ఇజ్జితాతి ఇజ్జనకా చలనకా. తథా ఫన్దితా.

ఆదిమజ్జపరియోసానవసేనాతి ఆదిమజ్జపరియోసానానుగమనవసేన న మనసి కాతబ్బన్తి సమ్మన్తో. “అనుబన్ధనాయ మనసి కరోన్తేన పుసనావసేన చ రపనావసేన చ మనసి కాతబ్బ”న్తి యేనాధిప్పాయేన వుత్తం, తం వివరితుం “గణనానుబన్ధనావసేన వియా”తిఆదిమాహ. తత్త విసుం మనసికారో నత్థీతి గణనాయ, అనుబన్ధనాయ చ వినా యథాక్కమం కేవలం పుసనావసేన, రపనావసేన చ కమ్మట్టానమనసికారో నత్తి. నను పుసనాయ వినా రపనాయ వియ, పుసనాయ వినా గణనాయపి మనసికారో నత్తియేవ? యదిపి నత్తి, గణనా పన యథా కమ్మట్టానమనసికారస్స మూలభావతో పధానభావేన గహేతబ్బా, ఏవం అనుబన్ధనా రపనాయ, తాయ వినా రపనాయ అసమ్మవతో. తస్మా సతిపి పుసనాయ నానంతరికభావే గణనానుబన్ధనా ఏవ మూలభావతో పధానభావేన గహేత్వా ఇతరాసం తదభావం దస్సేన్తో ఆహ “గణనానుబన్ధనావసేన వియ హి పుసనాథపనావసేన విసుం మనసికారో నత్థీ”తి. యది ఏవం తా కస్మా ఉద్దేసే విసుం గహితాతి ఆహ “పుట్టపుట్టట్టానేయేవా”తిఆది. తత్త “పుట్టపుట్టట్టానేయేవ గణేన్తో”తి ఇమినా గణనాయ పుసనా అగ్గన్తి దస్సేతి. తేనాహ “గణనాయ చ పుసనాయ చ మనసి కరోతీ”తి. తత్తేవాతి పుట్టపుట్టట్టానేయేవ. తేతి అస్సాసపస్సాసే. సతియా అనుబన్ధన్తోతి గణనావీధిం అనుగత్వా సతియా నిబన్ధన్తో, పుట్టోకాసేయేవ తే నిరంతరం ఉపధారేన్తోతి అత్తో.

అప్పనావసన చిత్తం తపనోతి యథా అప్పనా హోతి, ఏవం యథాఉపట్టితే నిమిత్తే చిత్తం తపనో సమాదహన్తో. అనుబంధనాయ చాతిఆదీసు అనుబంధనాయ చ పుసనాయ చ తపనాయ చ మనసి కరోతీతి వుచ్చతీతి యోజనా. స్వాయమత్తోతి య్యాయం “పుట్టపుట్టట్టానేయేవ గణేన్తో, తత్తేవ గణనం పటిసంహరిత్వా తే సతియా అనుబంధన్తో”తి చ వుత్తో, సో అయమత్తో. యా అచ్చన్తాయ న మినోతి న వినిచ్చినాతి, సా మానస్స సమీపేతి ఉపమా యథా “గోణో వియ గవయో”తి.

౨౨౫. పజ్జతోతి పీఠసప్పీ. దోలా పేఖోలో. కీళతన్తి కీళన్తానం. మాతాపుత్రానన్తి అత్తనో భరియాయ, పుత్తస్స చ. ఉభో కోటియోతి ఆగచ్ఛన్తస్స పురిమకోటిం, గచ్ఛన్తస్స పచ్చిమకోటిన్తి ద్వేపి కోటియో. మజ్జన్తి దోలాఫలకస్సేవ మజ్జం. ఉపనిబంధనథమ్మో వియాతి ఉపనిబంధనథమ్మో, నాసికగ్గం, ముఖనిమిత్తం వా, తస్స మూలే సమీపే తత్వా. కథం తత్వా? సతియా వసేన. సతిఞ్ఞో తత్థ సూపట్టితం కరోన్తో యోగావచరో తత్థ రితో నామ హోతి, అవయవధమ్మేన సముదాయస్స అపదిసితబ్బతో. నిమిత్తేతి నాసికగ్గాదినిమిత్తే. సతియా నిసేదన్తోతి సతివసేన నిసేదన్తో. “సతిఞ్ఞో తత్థా”తిఆదినా రానే వియ వత్తబ్బం. తత్థాతి పుట్టపుట్టట్టానే.

౨౨౬. తేతి నగరస్స అన్తోబహిగతా మనుస్సా, తేసం సజ్గహో చ హత్థగతా.

౨౨౭. ఆదితో పట్టాయాతి ఉపమేయ్యత్థదస్సనతో పట్టాయ. గాఢాయం నిమిత్తన్తి ఉపనిబంధనానిమిత్తం. అనారమ్మణమేకచిత్తస్సాతి ఏకస్స చిత్తస్స న ఆరమ్మణం, ఆరమ్మణం న హోన్తీతి అత్తో. అజానతో చ తయో ధమ్మేతి నిమిత్తం అస్సాసో పస్సాసోతి ఇమే తయో ధమ్మే ఆరమ్మణకరణవసేన అవిన్దన్తస్స. చ-సద్దో బృతిరేకే. భావనాతి ఆనాపానస్సతిసమాధిభావనా. నుపలబ్బతీతి న ఉపలబ్బతి న సిజ్ఞతీతి అయం చోదనాగాఢాయ అత్తో, దుతియా పన పరిహారగాఢా సువిజ్ఞోయ్యావ.

కథన్తి తాసం అత్తం వివరితుం కథేతుకమ్యతాపుచ్ఛా. ఇమే తయో ధమ్మాతిఆదీసు పదయోజనాయ సద్ధిం అయమత్థనిద్దేసో – ఇమే నిమిత్తాదయో తయో ధమ్మా ఏకచిత్తస్స కథం ఆరమ్మణం న హోన్తి, తథాపి న చిమే న చ ఇమే తయో ధమ్మా అవిదితా హోన్తి, కథం న చ హోన్తి అవిదితా? తేసఞ్ఞో అవిదితత్తే చిత్తఞ్చ కథం విక్లేపం న గచ్ఛతి, పథానఞ్చ భావనాయ నిప్పాదకం వీరియఞ్చ కథం పఞ్జాయతి, నీవరణానం విక్లమ్భకం సమ్మదేవ సమాధానావహం భావనానుయోగసజ్ఞాతం పయోగఞ్చ యోగీ కథం సాధేతి, ఉపరూపరి లోకియలోకుత్తరఞ్చ విసేసం కథమధిగచ్ఛతీతి.

ఇదాని తమత్తం కకచూపమాయ సాధేతుం “సేయ్యథాపీ”తిఆది వుత్తం. భూమిభాగస్స విసమతాయ చఞ్చలే రుక్ఖే ఛేదనకిరియా న సుకరా సియా, తథా చ సతి కకచదన్తగతి దుబ్బిఞ్ఞోయ్యాతి ఆహ “సమే భూమిభాగే”తి. కకచేనాతి ఖుద్దకేన ఖరపత్తేన. తేనాహ “పురిసో”తి. పుట్టకకచదన్తానన్తి పుట్టపుట్టకకచదన్తానం వసేన. తేన కకచదన్తేహి పుట్టపుట్టట్టానేయేవ పురిసస్స సతియా ఉపట్టానం దస్సేతి. తేనాహ “న ఆగతే వా గతే వా కకచదన్తే మనసి కరోతీ”తి. కకచస్స ఆకడ్డనకాలే పురిసాభిముఖం పవత్తా ఆగతా. పేల్లనకాలే తతో విగతా “గతా”తి వుత్తా. న చ ఆగతా వా గతా వా కకచదన్తా అవిదితా హోన్తి సబ్బత్థ సతియా ఉపట్టితత్తా చిన్దితబ్బట్టానం అపుసిత్వా గచ్ఛన్తానం, ఆగచ్ఛన్తానఞ్చ కకచదన్తానం అభావతో. పథానన్తి రుక్ఖస్స ఛేదనవీరియం . పయోగన్తి తస్సేవ ఛేదనకిరియం. విసేసన్తి అనేకభావాపాదనం, తేన చ సాధేతబ్బం పయోజనవిసేసం.

యథా రుక్ష్ణోతిఆది ఉపమాసంసన్ధనం. ఉపనిబన్ధతి ఆరమ్మణే చిత్తం ఏతాయాతి సతి ఉపనిబన్ధనా నామ, తస్మా అస్సాసపస్సాసానం సల్లక్ఖణస్స నిమిత్తన్తి ఉపనిబన్ధనానిమిత్తం, నాసికగ్గం, ముఖనిమిత్తం వా. ఏవమేవాతి యథాపి సో పురిసో కకచేన రుక్ఖం చిన్దన్తో ఆగతగతే కకచదన్తే అమనసికరోన్తోపి పుట్టపుట్టట్టానేయేవ సతియా ఉపట్టపనేన ఆగతగతే కకచదన్తే జానాతి, సుత్తపదఞ్చ అవిరజ్జన్తో అట్టకిచ్చం సాధేతి, ఏవమేవ. నాసికగ్గే ముఖనిమిత్తేతి దీఘనాసికో నాసికగ్గే ఇతరో ముఖం దసనం నిమీయతి ఛాదీయతి ఏతేనాతి ముఖనిమిత్తన్తి లద్ధనామే ఉత్తరోట్టే.

ఇదం పథానన్తి యేన వీరియారమ్మేన ఆరద్ధవీరియస్స యోగినో కాయోపి చిత్తమ్పి కమ్మనియం భావనాకమ్మక్ఖమం భావనాకమ్మయోగం హోతి, ఇదం వీరియం పథానన్తి ఫలేన హేతుం దస్సేతి. ఉపక్కిలేసా పహీయన్తీతి చిత్తస్స ఉపక్కిలేసభూతాని నీవరణాని విక్ఖమ్భనవసేన పహీయన్తి. వితక్కా వూపసమన్తీతి తతో ఏవ కామవితక్కాదయో మిచ్ఛావితక్కా ఉపసమం గచ్ఛన్తి, నీవరణప్పహనేన వా పరమజ్ఞానాధిగమం దస్సేత్వా వితక్కవూపసమాపదేసేన దుతియజ్ఞానాదీనమధిగమమాహ. అయం పయోగోతి అయం రూనాధిగమస్స హేతుభూతో కమ్మట్టానానుయోగో పయోగో. సంయోజనా పహీయన్తీతి దసపి సంయోజనాని మగ్గపటిపాటియా సముచ్ఛేదవసేన పహీయన్తి. అనుసయా బ్యన్తీ హోన్తీతి తథా సత్తపి అనుసయా అనుప్పత్తిధమ్మతాపాదనేన భగ్గమత్తస్సపి అనవసేసతో విగతన్తా హోన్తి. ఏత్థ చ సంయోజనప్పహనం నామ అనుసయనిరోధేనేవ హోతి, పహీనేసు చ సంయోజనేసు అనుసయానం లేసోపి న భవిస్సతీతి చ దస్సనత్థం “సంయోజనా పహీయన్తి అనుసయా బ్యన్తీ హోన్తీ”తి వుత్తం. అయం విసేసోతి ఇమం సమాధిం నిస్సాయ అనుక్కమేన లబ్బమానో అయం సంయోజనప్పహనాదికో ఇమస్స సమాధిస్స విసేసోతి అత్థో.

యస్సాతి యేన. అనుపుబ్బన్తి అనుక్కమేన. పరిచితాతి పరిచిణ్ణా. అయం హేత్థ సజ్ఞేపత్తో – ఆనాపానస్సతి యథా బుద్ధేన భగవతా దేసితా , తథేవ యేన దీఘరస్సపజాననాదివిధినా అనుపుబ్బం పరిచితా సుట్టు భావితా, తతో ఏవ పరిపుణ్ణా సోళసన్నం వత్థూనం పారిపూరియా సబ్బసో పుణ్ణా. సో భిక్ఖు ఇమం అత్తనో ఖిన్నాదిలోకం పఞ్ఞోభాసేన పభాసేతి. యథా కిం అబ్బా ముత్తోవ చన్దిమా అబ్బుపక్కిలేసవిముత్తో చన్దిమా తారకరాజా వియాతి.

ఇథాతి కకచూపమాయం. అస్సాతి యోగినో. ఇథాతి వా ఇమస్మిం రానే. అస్సాతి ఉపమాభూతస్స కకచస్స. ఆగతగతవసేన యథా తస్స పురిసస్స అమనసికరో, ఏవం అస్సాసపస్సాసానం ఆగతగతవసేన అమనసికారమత్తమేవ పయోజనం.

౨౨౮. నిమిత్తన్తి పటిభాగనిమిత్తం. అవసేసరూపజ్ఞపటిమణ్ణీతాతి అప్పనావితక్కాదిఅవసేసరూపజ్ఞపటిమణ్ణీతాతి వదన్తి, విచారాదీతి పన వత్తబ్బం నిప్పరియాయేన వితక్కస్స అప్పనాభావతో. సో హి పాళియం “అప్పనా బ్యప్పనా”తి (ధ. సం. ౭) నిద్దిట్టో, తంసమ్మయోగతో వా యస్మా రూపం “అప్పనా”తి అట్టకథావోహరో, రూపజ్ఞేసు చ సమాధి పథానం, తస్మా తం “అప్పనా”తి దస్సేన్తో “అవసేసరూపజ్ఞపటిమణ్ణీతా అప్పనాసజ్ఞతా రపనా చ సమ్మజ్జతీ”తి ఆహ. కస్సచి పన గణనావసేనేవ మనసికారకాలతో పభుతీతి ఏత్థ “అనుక్కమతో...పి.... లజ్జనాకారప్పత్తం వియ హోతీ”తి ఏత్తకో గద్ధో పరిహీనో.

సారద్ధకాయస్స కస్సచి పుగ్గలస్స. ఓనమతి పట్టికాదీనం పలమ్మనేన. వికూజతీతి సద్దం కరోతి. గత్తానిసదకప్పరాదీనం సద్దిట్టానేసు వలిం గత్తాతి తత్థ తత్థ వలితం హోతి. కస్మా? యస్మా సారద్ధకాయో గరుకో హోతీతి

కాయదరధవూపసమేన సద్ధిం సింజ్ఞమానో ఓళారికఅస్సాసపస్సాసనిరోధో బృతిరేకముఖేన తస్స సాధనం వియ వుత్తో.
 ఓళారికఅస్సాసపస్సాసనిరోధవసేనాతి అన్వయవసేన తదత్తసాధనం. తత్త కాయదరథే వూపసంతేతి చిత్తజరూపానం
 లహుముదుకమ్మజ్ఞాభావేన యో సేసతిసంతతిరూపానమ్మి లహుఆదిభావో, సో ఇథ కాయస్స లహుభావోతి అధిప్పేతో.
 స్వాయం యస్మా చిత్తస్స లహుఆదిభావేన వినా నత్తి, తస్మా వుత్తం “కాయోపి చిత్తమ్మి లహుకం హోతి”తి.

ఓళారికే అస్సాసపస్సాసే నిరుద్ధేతిఆది హేత్తా వుత్తనయమ్మి విచేతబ్బాకారప్పత్తస్స కాయసజ్ఞారస్స విచయనవిధిం
 దస్సేతుం ఆనీతం.

౨౨౯. ఉపరూపరి విభూతానీతి భావనాబలేన ఉద్ధం ఉద్ధం పాకటాని హోన్తి. దేసతోతి పకతియా పుసనదేసతో, పుట్టే
 అత్తనా పుసనవసేన ఉపధారిత్తటానతో.

“కత్త నత్తి”తి రానవసేన, “కస్స నత్తి”తి పుగ్గలవసేన వీమంసియమానమత్తం ఏకజ్ఞం కత్వా విభావేతుం
 “అన్తోమాతుకుచ్చియ”న్తిఆది వుత్తం. తత్త యథా ఉడకే నిముగ్గస్స పుగ్గలస్స నిరుద్ధోకాసతాయ అస్సాసపస్సాసా న
 పవత్తన్తి, ఏవం అన్తోమాతుకుచ్చియం. యథా మతానం సముట్టాపకచిత్తాభావతో, ఏవం అసజ్ఞోభూతానం
 ముచ్చాపరేతానం, అసజ్ఞోసు వా జాతానం, తథా నిరోధసమాపన్నానం. చతుత్థజ్ఞానసమాపన్నానం పన ధమ్మతావసేనేవ
 నేసం అనుప్పజ్జనం, తథా రూపారూపభవసమగ్గీనం. కేచి పన “అనుపుబ్బతో సుఖుమభావప్పత్తియా
 చతుత్థజ్ఞానసమాపన్నస్స, రూపభవే రూపానం భవగ్గస్స చ సుఖుమభావతో రూపభవసమగ్గీనం నత్తి”తి కారణం వదన్తి.
 అత్తియేవ తే అస్సాసపస్సాసా పరియేసతోతి అధిప్పాయో, యథావుత్తసత్తటానవినిముత్తస్స అస్సాసపస్సాసానం
 అనుప్పజ్జనటానస్స అభావతో. పకతిపుట్టవసేనాతి పకతియా పుసనటానవసేన. నిమిత్తం రపేతబ్బన్తి సతియా తత్త తత్త
 సుఖప్పవత్తనత్తం ధిరతరసజ్ఞాననం పవత్తేతబ్బం. ధిరసజ్ఞాపదట్టానా హి సతి. ఇమమేవాతి ఇమం ఏవ అనుపట్టహంతస్స
 కాయసజ్ఞారస్స కణ్ఠకుట్టాపననయేన ఉపట్టాపనవిధిమేవ. అత్థవసన్తి హేతుం. అత్తోతి హి ఫలం, సో యస్స వసేన పవత్తతి,
 సో అత్థవసోతి. ముట్టస్సతిస్సాతి వినట్టస్సతిస్స. అసమ్మజానస్సాతి సమ్మజజ్ఞారహితస్స, భావేన్తస్స అనుక్కమేన
 అనుపట్టహంతే అస్సాసపస్సాసే వీమంసిత్వా “ఇమే తే”తి ఉపధారేతుం, సమ్మదేవ పజానితుళ్ళా సమత్థాహి సతిపజ్ఞాహి
 విరహితస్సాతి అధిప్పాయో.

౨౩౦. ఇతో అజ్ఞం కమ్మటానం. గరుకన్తి భారియం. సా చస్స గరుకతా భావనాయ సుదుక్కరభావేనాతి ఆహ
 “గరుకభావన”న్తి. ఉపరూపరి సంతసుఖుమభావప్పత్తితో “బలవతీ సువిసదా సూరా చ సతిపజ్ఞా చ ఇచ్చితబ్బా”తి వత్వా
 సుఖుమస్స నామ అత్తస్స సాధనేనాపి సుఖుమేనేవ భవితబ్బన్తి దస్సేతుం “యథా హి”తిఆది వుత్తం. ఇదాని
 అనుపట్టహంతానం అస్సాసపస్సాసానం పరియేసనుపాయం దస్సేన్తో “తాహి చ పనా”తిఆదిమాహ. తత్త గోచరముఖేతి
 గోచరాభిముఖే. అనుపదన్తి పదానుపదం. చరిత్వాతి గోచరం గహేత్వా. తస్మింయేవ రానేతి ఉపనిబన్ధనానిమిత్తసజ్ఞోత్తటానే.
 యోజేత్వాతి మనసికారేన యోజేత్వా. సతిరస్మియా బద్ధిత్వాతి వా వుత్తమేవత్తమాహ “తస్మింయేవ రానే యోజేత్వా”తి. న
 హి ఉపమేయ్యే బన్ధనయోజనటానాని విసుం లబ్ధన్తి.

౨౩౧. నిమిత్తన్తి ఉగ్గహానిమిత్తం, పటిభాగనిమిత్తం వా. ఉభయమ్మి హి ఇథ ఏకజ్ఞం వుత్తం. తథా హి
 తూలపిచుఆదిఉపమత్తయం ఉగ్గహే యుజ్జతి, సేసం ఉభయత్త. ఏకచ్ఛేతి ఏకే ఆచరియా.

తారకరూపం వియాలి తారకాయ పభారూపం వియ. మణిగుళికాదిఉపమా పటిభాగే వట్టన్తి. కథం పనేతం ఏకంయేవ కమ్మట్టానం అనేకాకారతో ఉపట్టాతీతి ఆహ “తత్త్వ పనేత”న్తిఆది. సుత్తన్తన్తి ఏకం సుత్తం. పగుణప్పవత్తిభావేన అవిచ్ఛేదం, మహావిసయతత్త్వ సన్ధాయాహ “మహతీ పబ్బతేయ్యా నదీ వియా”తి. అత్తబ్బజ్జనసమ్మత్తియా సమన్తభద్దకం సుత్తం సబ్బభాగమనోహరా సబ్బపాలిపుల్లా వనఘటా వియాలి ఆహ “ఏకా వనరాజి వియా”తి. తేనాహ భగవా - “వనప్పగుమ్మే యథ పుస్సితగ్గే”తి (ఖు. పా. ౬.౧౩; సు. ని. ౨౩౬). నానానుసన్ధికం నానాపేయ్యాలం వివిధనయనిపుణం బహువిధకమ్మట్టానముఖసుత్తన్తం అత్తికేహి సక్కచ్చం సముపజీవితబ్బన్తి ఆహ “సీతచ్ఛాయో...పే.... రుక్ఖో వియా”తి. సజ్ఞానానతాయాలి నిమిత్తుపట్టానతో పుట్టేవ పవత్తసజ్ఞానం నానావిధభావతో.

ఇమే తయో ధమ్మాతి అస్సాసో, పస్సాసో, నిమిత్తన్తి ఇమే తయో ధమ్మా. నత్తీతి కమ్మట్టానవసేన మనసికాతబ్బభావేన నత్తి న ఉపలబ్బన్తి. న చ ఉపచారన్తి ఉపచారమ్మి న పాపుణాతి, పగేవ అప్పనన్తి అధిష్సాయో. యస్స పనాతి విజ్ఞమానపక్ఖో వుత్తనయానుసారేన వేదితబ్బో.

ఇదాని వుత్తస్సేవ అత్తస్స సమత్తనత్తం కకచూపమాయం ఆగతా “నిమిత్త”న్తిఆదికా గాథా పచ్ఛానీతా.

౨౩౨. నిమిత్తేతి యథావుత్తే పటిభాగనిమిత్తే. ఏవం హోతీతి భావనమనుయుత్తస్స ఏవ హోతి. తస్మా “పునప్పునం ఏవం మనసి కరోహి”తి వత్తబ్బో. వోసానం ఆపజ్ఞేయ్యాతి “నిమిత్తం నామ దుక్కరం ఉప్పాదేతుం, తయిదం లద్ధం, హన్దాహం దాని యదా వా తదా వా విసేసం నిబ్బత్తేస్సామీ”తి సజ్జీచం ఆపజ్ఞేయ్య. విసీదేయ్యాతి “ఏత్తకం కాలం భావనమనుయుత్తస్స నిమిత్తమ్మి న ఉప్పన్నం, అభబ్బో మజ్ఞో విసేసస్సా”తి విసాదం ఆపజ్ఞేయ్య.

“ఇమాయ పటిపదాయ జరామరణతో ముచ్చిస్సామీతి పటిపన్నస్స నిమిత్త”న్తి వుత్తే కథం సజ్జీచాపత్తి, భియ్యోసో మత్తాయ ఉస్సాహమేవ కరేయ్యాతి “నిమిత్తమిదం...పే... వత్తబ్బో”తి మజ్ఞిమభాణకా ఆహు. ఏవన్తి వుత్తప్పకారేన పటిభాగనిమిత్తేయేవ భావనాచిత్తస్స రపసేన. ఇతో పభుతీతి ఇతో పటిభాగనిమిత్తుప్పత్తితో పట్టాయ. పుట్టే యం వుత్తం “అనుబన్ధనాయ చ పుసనాయ చ రపనాయ చ మనసి కరోతీ”తి (విసుద్ధి. ౧.౨౨౪), తత్త అనుబన్ధనం, పుసనస్సా విస్సజ్జేత్వా రపనావసేన భావనా హోతీతి రపనావసేనేవ భావేతబ్బన్తి అత్తో.

పోరాణేహి వుత్తోవాయమత్తోతి “నిమిత్త”తి గాథమాహ. తత్త నిమిత్తేతి పటిభాగనిమిత్తే. రపయం చిత్తన్తి భావనాచిత్తం రపేన్తో, రపనావసేన మనసి కరోన్తోతి అత్తో. నానాకారన్తి “చత్తారో వణ్ణా”తి (విసుద్ధి. ౧.౨౧౯; పారా. అట్ట. ౨.౧౬౨; పటి. మ. అట్ట. ౨.౧.౧౬౩) ఏవం వుత్తం నానాకారం. ఆకారసామజ్ఞావసేన హేతం ఏకవచనం. విభావయన్తి విభావేన్తో అన్తరథాపేన్తో. నిమిత్తుప్పత్తితో పట్టాయ హి తే ఆకారా అమనసికరోతో అన్తరహితా వియ హోన్తి. అస్సాసపస్సాసేతి అస్సాసపస్సాసే యో నానాకారో, తం విభావయం, అస్సాసపస్సాససమ్భూతే వా నిమిత్తే. సకం చిత్తం నిబన్ధతీతి తాయ ఏవ రపనాయ అత్తనో చిత్తం ఉపనిబన్ధతి, అప్పేతీతి అత్తో. యే పన “విభావయన్తి విభావేన్తో విదితం పాకటం కరోన్తో”తి అత్తం వదన్తి, తం పుబ్బభాగవసేన యుజ్జేయ్య. అయజ్ఞోత్త అత్తో - ధితిసమ్మన్నత్తా ధీరో యోగీ అస్సాసపస్సాసే నానాకారం విభావేన్తో నానాకారతో తే పజానన్తో విదితే పాకటే కరోన్తో, నానాకారం వా ఓళారికోళారికే పస్సమ్మేన్తో వూపసమేన్తో తత్త యం లద్ధం నిమిత్తం, తస్మిం చిత్తం రపేన్తో అనుక్కమేన సకం చిత్తం నిబన్ధతి అప్పేతీతి.

వణ్ణతోతి పిచుపిణ్ణతారకరూపాదీసు వియ ఉపట్టితవణ్ణతో. లక్ష్మణతోతి ఖరభావాదిసభావతో, అనిచ్ఛాదిలక్ష్మణతో వా. రక్ష్తతబ్బం తం నిమిత్తన్తి సమ్మన్దో. నిమిత్తస్స రక్ష్తణం నామ తత్త పటిలద్దస్స ఉపచారయూనస్స రక్ష్తణేవ హోతితి ఆహ “పునప్పునం మనసికారవసేన వుద్ధిం విరుళ్ళిం గమయిత్వా”తి.

౨౩౩. ఏత్థాతి ఏతిస్సం కాయానుపస్సనాయం. పారిసుద్ధిం పత్తుకామోతి అధిగన్తుకామో, సమాపజ్జితుకామో చ, తత్త సల్లక్ఖణావిపట్టనావసేన అధిగన్తుకామో, సల్లక్ఖణావసేన సమాపజ్జితుకామోతి యోజేతబ్బం. నామరూపం వవత్థపేత్వా విపస్సనం పట్టపీతీతి సజ్ఞేపతో వుత్తమత్తం విత్థారతో దస్సేతుం “కథ”న్తిఆది వుత్తం. తత్త యథా హీతిఆది కాయస్స, చిత్తస్స చ అస్సాసపస్సాసానం సముదయభావదస్సనం. కమ్మారగగ్గరియాతి కమ్మారానం ఉక్కాయం అగ్గిధమనభస్తా. ధమమానాయాతి ధమయన్తియా, వాతం గాహపేన్తియాతి అత్తో. తజ్జన్తి తదనురూపం. ఏవమేవాతి ఏత్థ కమ్మారగగ్గరీ వియ కరజకాయో, వాయామో వియ చిత్తం దట్టబ్బం. కిఞ్చాపి అస్సాసపస్సాసా చిత్తసముట్టానా, కరజకాయం పన వినా తేసం అప్పవత్తనతో “కాయఞ్చ చిత్తఞ్చ పటిచ్చ అస్సాసపస్సాసా”తి వుత్తం.

తస్మాతి నామరూపస్స. పచ్చయం పరియేసతీతి “అవిజ్ఞాసముదయా రూపసముదయో”తిఆదినా (పటి. మ. ౧.౨౦) అవిజ్ఞాదికం పచ్చయం వీమంసతి పరిగ్గణ్ణాతి. కజ్ఞం వితరతీతి “అహోసిం ను ఖో అహం అతీతమద్ధాన”న్తి (మ. ని. ౧.౧౮; సం. ని. ౨.౨౦) ఆదినయప్పవత్తం సోఱసవత్తుకం విచికిచ్చం అతిక్కుమతి పజహతి. “యం కిఞ్చి రూపం అతీతానాగతపచ్చుప్పన్న”న్తి (మ. ని. ౧.౩౪౭; ౩౬౧; ౩.౮౬; అ. ని. ౪.౧౮౧) ఆదినయప్పవత్తం కలాపసమ్మసనం. పుబ్బభాగేతి పటిపదాఞాణదస్సనవిసుద్ధిపరియాపన్నాయ ఉదయబ్బయానుపస్సనాయ పుబ్బభాగే ఉప్పన్నే. ఓభాసాదయోతి ఓభాసో ఞాణం పీతి పస్సద్ధి సుఖం అధిమోక్షో పగ్గహో ఉపేక్షా ఉపట్టానం నికన్తీతి ఇమే ఓభాసాదయో దస. ఉదయం పహాయాతి ఉదయబ్బయానుపస్సనాయ గహితం సజ్ఞారానం ఉదయం విస్సజ్జేత్వా తేసం భజ్జస్సేవ అనుపస్సనతో భజ్జానుపస్సనం ఞాణం పత్వా ఆదీనవానుపస్సనాపుబ్బగ్గమాయ నిబ్బిదానుపస్సనాయ నిబ్బిన్దన్తో. ముఞ్చేతుకమృతాపటిసజ్ఞానుపస్సనాసజ్ఞారుపేక్షానులోమఞాణానం చిణ్ణపరియన్తే ఉప్పన్నగోత్రభుఞాణానన్తరం ఉప్పన్నేన మగ్గఞాణేన సబ్బసజ్ఞారేసు విరజ్జన్తో విముచ్చన్తో. మగ్గక్ఖణే హి అరియో విరజ్జతి విముచ్చతీతి చ వుచ్చతి. తేనాహ “యథాక్కుమేన చత్తారో అరియమగ్గే పాపుణిత్వా”తి. మగ్గఫలనిబ్బానపహీనావసిట్ఠకిలేససజ్ఞాతస్స పచ్చవేక్షితబ్బస్స పభేదేన ఏకూనవీసతిభేదస్స . అరహతో హి అవసిట్ఠకిలేసాభావేన ఏకూనవీసతితా. అస్మాతి ఆనాపానకమ్మట్టానికస్స.

౨౩౪. విసుం కమ్మట్టానభావనానయో నామ నత్తి పఠమచతుక్కువసేన అధిగతయూనస్స వేదనాచిత్తధమ్మానుపస్సనావసేన దేసితత్తా. తేసన్తి తిణ్ణం చతుక్కానం.

పీతిపటిసంవేదీతి పీతియా పటి పటి సమ్మదేవ వేదనాసీలో, తస్మా వా పటి పటి సమ్మదేవ వేదో ఏతస్స అత్తి, తం వా పటి పటి సమ్మదేవ వేదయమానో. తత్త కామం సంవేదన-గ్గహణేవ పీతియా సక్కుచ్చం విదితభావో బోధితో హోతి, యేహి పన పకారేహి తస్మా సంవేదనం ఇచ్చితం, తం దస్సేతుం పటి-సద్దగ్గహణం “పటి పటి సంవేదీతి పటిసంవేదీ”తి. తేనాహ “ద్వీహాకారేహి”తిఆది.

తత్త కథం ఆరమ్మణతో పీతి పటిసంవిదితా హోతితి పుచ్ఛావచనం. సప్పీతికే ద్వే యూనే సమాపజ్జతీతి పీతిసహగతాని ద్వే పఠమదుతియయూనాని పటిపాటియా సమాపజ్జతి. తస్మాతి తేన. “పటిసంవిదితా”తి హి పదం అపేక్షిత్వా కత్తులత్తే

ఏతం సామివచనం. సమాపత్తిక్షణేతి సమాపన్నక్షణే. ఝానపటిలాభేనాతి ఝానేన సమగ్గభావేన. ఆరమ్మణతోతి ఆరమ్మణముఖేన, తదారమ్మణఝానపరియాపన్నా పీతి పటిసంవిదితా హోతి ఆరమ్మణస్స పటిసంవిదితత్తా. కిం వుత్తం హోతి? యథా నామ సప్పపరియేసనం చరంతేన తస్స ఆసయే పటిసంవిదితే నోపి పటిసంవిదితో గహితో ఏవ హోతి మన్తాగదబలేన తస్స గహణస్స సుకరత్తా, ఏవం పీతియా ఆసయభూతే ఆరమ్మణే పటిసంవిదితే సా పీతి పటిసంవిదితా ఏవ హోతి సలక్ఖణతో, సామణ్ణతో చ తస్సా గహణస్స సుకరత్తాతి.

కథం అసమ్మోహతో పీతి పటిసంవిదితా హోతీతి ఆనేత్వా సమ్మన్దితబ్బం. విపస్సనాక్షణేతి విపస్సనాపజ్ఞాయ తిక్ఖవిసదప్పత్తాయ విసయతో దస్సనక్షణే. లక్ఖణపటివేధేనాతి పీతియా సలక్ఖణస్స, సామణ్ణలక్ఖణస్స చ పటివిజ్ఞనేన. యం హి యస్స విసేసతో, సామణ్ణతో చ లక్ఖణం, తస్మిం విదితే నో యాథావతో విదితో ఏవ హోతి. తేనాహ “అసమ్మోహతో పీతి పటిసంవిదితా హోతీ”తి.

ఇదాని తమత్థం పాళియా ఏవ విభావేతుం “వుత్తజ్ఞోత”నిఆదిమాహ. తత్థ దీఘం అస్సాసవసేనాతిఆదీసు యం వత్తబ్బం, తం హేట్థా వుత్తమేవ. తత్థ పన సతోకారితాదస్సనవసేన పాళి ఆగతా, ఇథ పీతిపటిసంవేదితావసేన, పీతిపటిసంవేదితా చ అత్థతో విభత్తా ఏవ. అపిచ అయమేత్థ సజ్ఞేపత్థో - దీఘం అస్సాసవసేనాతి దీఘస్స అస్సాసస్స ఆరమ్మణభూతస్స వసేన పజానతో సా పీతి పటిసంవిదితా హోతీతి సమ్మన్తో. చిత్తస్స ఏకగ్గతం అవిక్ఖేపం పజానతోతి ఝానపరియాపన్నం “అవిక్ఖేపో”తి లద్ధనామం చిత్తస్సేకగ్గతం తంసమ్మయుత్తాయ పజ్ఞాయ పజానతో. యథేవ హి ఆరమ్మణముఖేన పీతి పటిసంవిదితా హోతి, ఏవం తంసమ్మయుత్తధమ్మాపి ఆరమ్మణముఖేన పటిసంవిదితా ఏవ హోన్తితి. సతి ఉపట్టితా హోతీతి దీఘం అస్సాసవసేన ఝానసమ్మయుత్తా సతి తస్స ఆరమ్మణే ఉపట్టితా ఆరమ్మణముఖేన ఝానేపి ఉపట్టితా నామ హోతి. తాయ సతియాతి ఏవం ఉపట్టితాయ తాయ సతియా యథావుత్తేన తేన ఇాణేన సుప్పటివిదితత్తా ఆరమ్మణస్స తస్స వసేన తదారమ్మణా సా పీతి పటిసంవిదితా హోతి. దీఘం పస్సాసవసేనాతిఆదీసుపి ఇమినావ నయేన అత్తో వేదితబ్బో.

ఏవం పరమచతుక్కువసేన దస్సితం పీతిపటిసంవేదనం ఆరమ్మణతో, అసమ్మోహతో చ విభాగసో దస్సేతుం “ఆవజ్ఞతో”తిఆది వుత్తం. తత్థ ఆవజ్ఞతోతి ఝానం ఆవజ్ఞంతస్స. సా పీతీతి సా ఝానపరియాపన్నా పీతి. జానతోతి సమాపన్నక్షణే ఆరమ్మణముఖేన జానతో. తస్స సా పీతి పటిసంవిదితా హోతీతి సమ్మన్తో. పస్సతోతి దస్సనభూతేన ఇాణేన ఝానతో వుట్టాయ పస్సంతస్స. పచ్చవేక్షతోతి ఝానం పచ్చవేక్షంతస్స. చిత్తం అధిట్టహతోతి “ఏత్తకం వేలం ఝానసమగ్గీ భవిస్సామీ”తి ఝానచిత్తం అధిట్టహంతస్స. ఏవం పజ్ఞాన్నం వసీభావానం వసేన ఝానస్స పజాననముఖేన ఆరమ్మణతో పీతియా పటిసంవేదనా దస్సితా.

ఇదాని యేహి ధమ్మేహి ఝానం, విపస్సనా చ సిజ్ఞన్తి; తేసం ఝానపరియాపన్నానం, విపస్సనామగ్గపరియాపన్నానజ్ఞా సద్ధాదీనం వసేన పీతిపటిసంవేదనం దస్సేతుం “సద్ధాయ అధిముచ్చతో”తిఆది వుత్తం. తత్థ అధిముచ్చతోతి సద్ధహంతస్స, సమధవిపస్సనావసేనాతి అధిప్పాయో. వీరియం పగ్గణ్ణతోతిఆదీసుపి ఏసేవ నయో. అభిజ్ఞోయ్యన్తి అభివిసిట్టాయ పజ్ఞాయ జానితబ్బం. అభిజానతోతి విపస్సనాపజ్ఞాపుబ్బగ్గమాయ మగ్గపజ్ఞాయ జానతో. పరిజ్ఞోయ్యన్తి దుక్ఖసచ్చం తీరణపరిజ్ఞాయ, మగ్గపజ్ఞాయ చ పరిజానతో. పహోతబ్బన్తి సముదయసచ్చం పహానపరిజ్ఞాయ, మగ్గపజ్ఞాయ చ పజహతో. భావయతో సచ్చికరోతో భావేతబ్బం మగ్గసచ్చం , సచ్చికాతబ్బం నిరోధసచ్చం. కేచి పనేత్థ

పీతియా ఏవ వసేన అభిజ్ఞోయ్యాదీని ఉద్ధరన్తి, తం అయుత్తం ఝానాదిసముదాయం ఉద్ధరిత్వా తతో పీతియా నిర్ధారణస్స అధిప్పేతత్తా.

ఏత్త చ “దీఘం అస్సాసవసేనా”తిఆదినా పరమచతుక్కవసేన ఆరమ్మణతో పీతిపటిసంవేదనం వుత్తం, తథా “ఆవజ్జతో”తిఆదీహి పఞ్చహి పదేహి. “అభిజ్ఞోయ్యం అభిజానతో”తిఆదీహి పన అసమ్మోహతో. “సద్ధాయ అధిముచ్చతో”తిఆదీహి ఉభయథాపీతి సజ్ఞేపతో సమధవసేన ఆరమ్మణతో, విపస్సనావసేన అసమ్మోహతో పీతిపటిసంవేదనం వుత్తన్తి దట్టబ్బం. కస్మా పనేత్త వేదనానుపస్సనాయం పీతిసీసేన వేదనా గహితా, న సరూపతో ఏవాతి? భూమివిభాగాదివసేన వేదనం భిన్దిత్వా చతుథా వేదనానుపస్సనం దస్సేతుం. అపిచ వేదనాకమ్మట్టానం దస్సేన్తో భగవా పీతియా ఓళారికత్తా తంసమ్మయుత్తసుఖం సుఖగ్గహణత్థం పీతిసీసేన దస్సేతి.

ఏతేనేవ నయేన అవసేసపదానీతి “సుఖపటిసంవేదీ చిత్తసజ్ఞారపటిసంవేదీ”తి పదాని పీతిపటిసంవేదిపదే ఆగతనయేనేవ అత్థతో వేదితబ్బాని. సక్కా హి “ద్వీహాకారేహి సుఖపటిసంవేదితా హోతి, చిత్తసజ్ఞారపటిసంవేదితా హోతి ఆరమ్మణతో”తిఆదినా పీతిట్టానే సుఖాదిపదాని పక్ఖేపిత్వా “సుఖసహగతాని తీణి ఝానాని, చత్తారి వా ఝానాని సమాపజ్ఞతీ”తిఆదినా అత్థం విజ్ఞాతుం. తేనాహ “తిణ్ణం ఝానానం వసేనా”తిఆది. వేదనాదయోతి ఆది-సద్దేన సజ్ఞా గహితా. తేనాహ “ద్వే ఖన్ధా”తి. విపస్సనాభూమిదస్సనత్థిన్తి పక్కిణ్ణకసజ్ఞారసమ్మసనవసేన విపస్సనాయ భూమిదస్సనత్థం “సుఖన్తి ద్వే సుఖానీ”తిఆది వుత్తం సమధే కాయకసుఖాభావతో. సోతి సో పస్సమ్భనపరియాయేన వుత్తో నిరోధో. “ఇమస్స హి భిక్ఖునో పుట్టే అపరిగ్గహితకాలే”తిఆదినా (విసుద్ధి. ౧.౨౨౦) విత్థారతో కాయసజ్ఞారే వుత్తో, తస్మా వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బో. తత్థ కాయసజ్ఞారవసేన ఆగతో, ఇథ చిత్తసజ్ఞారవసేనాతి అయమేవ విసేసో.

ఏవం చిత్తసజ్ఞారస్స పస్సమ్భనం అతిదేసేన దస్సేత్వా యదజ్ఞం ఇమస్మిం చతుక్కే వత్తబ్బం, తం దస్సేతుం “అపిచా”తిఆది వుత్తం. తత్థ పీతిపదేతి “పీతిపటిసంవేదీ”తిఆదినా దేసితకోట్టాసే. పీతిసీసేన వేదనా వుత్తాతి పీతిఅపదేసేన తంసమ్మయుత్తా వేదనా వుత్తా, న పీతీతి అధిప్పాయో. తత్థ కారణం హేత్తా వుత్తమేవ. ద్వీసు చిత్తసజ్ఞారపదేసూతి “చిత్తసజ్ఞారపటిసంవేదీ పస్సమ్భయం చిత్తసజ్ఞార”న్తి చిత్తసజ్ఞారపటిసంయుత్తేసు ద్వీసు పదేసు. “విజ్ఞాణపచ్చయా నామరూప”న్తి (మహావ. ౧; మ. ని. ౩.౧౨౬; ఉదా. ౧) వచనతో చిత్తేన పటిబద్ధాతి చిత్తపటిబద్ధా. తతో ఏవ కామం చిత్తేన సజ్ఞరీయన్తీతి చిత్తసజ్ఞారా, సజ్ఞావేదనాదయో, ఇథ పన ఉపలక్ఖణమత్తం సజ్ఞా వేదనావ అధిప్పేతాతి ఆహ “సజ్ఞాసమ్మయుత్తా వేదనా”తి.

౨౩౫. చిత్తపటిసంవేదీతి ఏత్థ ద్వీహాకారేహి చిత్తపటిసంవేదితా హోతి ఆరమ్మణతో, అసమ్మోహతో చ. కథం ఆరమ్మణతో? చత్తారి ఝానాని సమాపజ్ఞతి, తస్స సమాపత్తిక్ఖణే ఝానపటిలాభేనాతిఆదినా వుత్తనయానుసారేన సబ్బం సువిజ్ఞోయ్యన్తి ఆహ “చతున్నం ఝానానం వసేన చిత్తపటిసంవేదితా వేదితబ్బా”తి. చిత్తం మోదేన్తోతి ఝానసమ్మయుత్తం చిత్తం సమ్మయుత్తాయ పీతియా మోదయమానో, తం వా పీతిం ఆరమ్మణం కత్వా పవత్తం విపస్సనాచిత్తం తాయ ఏవ ఆరమ్మణభూతాయ పీతియా మోదయమానో. పమోదేన్తోతిఆదీని పదాని తస్సేవ వేవచనాని పీతిపరియాయభావతో.

సమ్మయుత్తాయ పీతియా చిత్తం ఆమోదేతీతి ఝానచిత్తసమ్మయుత్తాయ పీతిసమ్మోజ్జగ్గభూతాయ ఓదగ్గలక్ఖణాయ ఝానపీతియా తమేవ ఝానచిత్తం సహజాతాదిపచ్చయవసేన చేవ ఝానపచ్చయవసేన చ పరిబ్రూహేన్తో

హట్టపహట్టాకారం పాపేన్తో ఆమోదేతి పమోదేతి చ. ఆరమ్మణం కత్వాతి ఉళారం ఝానసమ్మయుత్తం పీతిం ఆరమ్మణం కత్వా పవత్తమానం విపస్సనాచిత్తం తాయ ఏవ ఆరమ్మణభూతాయ పీతియా యోగావచరో హట్టపహట్టాకారం పాపేన్తో “ఆమోదేతి పమోదేతి”తి వుచ్చతి.

సమం రపేన్తోతి యథా ఈసకమ్మి లీనపక్ఖం, ఉద్ధచ్చపక్ఖణ్ణ అనుపగమ్మ అనోనతం అనున్నతం యథా ఇన్ద్రియానం సమత్తపటిపత్తియా అవిసమం, సమాధిస్స వా ఉక్కుంసగమనేన ఆనేజ్జప్పత్తియా సమ్మదేవ రితం హోతి, ఏవం అప్పనావసేన రపేన్తో. లక్ఖణపటివేధేనాతి అనిచ్చాదికస్స లక్ఖణస్స పటి పటి విజ్ఞనేన ఖణే ఖణే అవబోధేన. ఖణికచిత్రేకగ్గతాతి ఖణమత్తటితికో సమాధి. సోపి హి ఆరమ్మణే నిరస్తరం ఏకాకారేన పవత్తమానో పటిపక్ఖేన అనభిభూతో అప్పితో వియ చిత్తం నిచ్చలం రపేతి. తేన వుత్తం “ఏవం ఉప్పన్నాయా”తిఆది.

మోచేన్తోతి విక్ఖమ్మనవిముత్తివసేన వివేచేన్తో విసుం కరోన్తో, నీవరణాని పజహన్తోతి అత్తో. విపస్సనాక్ఖణేతి భణ్ణానుపస్సనాక్ఖణే. భణ్ణో హి నామ అనిచ్చతాయ పరమా కోటి, తస్మా తాయ భణ్ణానుపస్సకో యోగావచరో చిత్తముఖేన సబ్బసజ్ఞారగతం అనిచ్చతో పస్సతి, నో నిచ్చతో. అనిచ్చస్స దుక్ఖత్తా, దుక్ఖస్స చ అనత్తకత్తా తదేవ దుక్ఖతో అనుపస్సతి, నో సుఖతో. అనత్తతో అనుపస్సతి, నో అత్తతో. యస్మా పన యం అనిచ్చం దుక్ఖం అనత్తా, న తం అభినన్దితబ్బం. యస్స న అభినన్దితబ్బం, న తం రజ్జేతబ్బం. తస్మా భణ్ణదస్సనానుసారేన “అనిచ్చం దుక్ఖం అనత్తా”తి సజ్ఞారగతే దిట్టే తస్మిం నిబ్బిన్దతి, నో నన్దతి. విరజ్జతి, నో రజ్జతి. సో ఏవం నిబ్బిన్దన్తో విరజ్జన్తో లోకియేనేవ తావ ఇాణేన రాగం నిరోధేతి, నో సముదేతి, నాస్స సముదయం కరోతీతి అత్తో. అథ వా సో ఏవం విరత్తో యథా దిట్టం సజ్ఞారగతం, తథా అదిట్టం అత్తనో ఇాణేన నిరోధేతి, నో సముదేతి. నిరోధమేవస్స మనసికరోతి, నో సముదయన్తి అత్తో. సో ఏవం పటిపన్నో పటినిస్సజ్జతి, నో ఆదియతి. కిం వుత్తం హోతి? అయిజ్ఞో అనిచ్చాదిఅనుపస్సనా సద్ధిం ఖన్ధాభిసజ్ఞారోహి కిలేసానం పరిచ్చజనతో, సజ్ఞతదోసదస్సనేన తబ్బిపరీతే నిబ్బానే తన్నిన్నతాయ పక్ఖన్దనతో పరిచ్చాగపటినిస్సగ్గో పక్ఖన్దనపటినిస్సగ్గో చాతి వుచ్చతి. తస్మా తాయ సమన్నాగతో యోగావచరో వుత్తనయేన కిలేసే చ పరిచ్చజతి, నిబ్బానే చ పక్ఖన్దతి. తేన వుత్తం “సో విపస్సనాక్ఖణే అనిచ్చానుపస్సనాయ నిచ్చసజ్ఞాతో చిత్తం మోచేన్తో విమోచేన్తో ...పీ.... పటినిస్సగ్గానుపస్సనాయ ఆదానతో చిత్తం మోచేన్తో విమోచేన్తో అస్ససతి చేవ పస్ససతి చా”తి.

తత్త అనిచ్చస్స, అనిచ్చన్తి వా అనుపస్సనా అనిచ్చానుపస్సనా. తేభూమకథమ్మానం అనిచ్చతం గహేత్వా పవత్తాయ విపస్సనాయ ఏతం నామం. నిచ్చసజ్ఞాతోతి సజ్ఞతథమ్మే “నిచ్చా సస్సతా”తి పవత్తాయ మిచ్చాసజ్ఞాయ. సజ్ఞాసీసేన చిత్తదిట్ఠీనమ్మి గహణం దట్టబ్బం. ఏస నయో సుఖసజ్ఞాదీసుపి. నిబ్బిదానుపస్సనాయాతి సజ్ఞారేసు నిబ్బిన్దనాకారేన పవత్తాయ అనుపస్సనాయ. నన్దితోతి సప్పీతికతణ్ణాతో. విరాగానుపస్సనాయాతి తథా విరజ్జనాకారేన పవత్తాయ అనుపస్సనాయ. తేన వుత్తం “రాగతో మోచేన్తో”తి. నిరోధానుపస్సనాయాతి సజ్ఞారానం నిరోధస్స అనుపస్సనాయ. యథా సజ్ఞారా నిరుజ్ఞన్తియేవ, ఆయతిం పునబ్బవవసేన న ఉప్పజ్జన్తి, ఏవం వా అనుపస్సనా నిరోధానుపస్సనా. ముఞ్చేతుకమ్మతా హి అయం బలప్పత్తా. తేనాహ “సముదయతో మోచేన్తో”తి. పటినిస్సజ్జనాకారేన పవత్తా అనుపస్సనా పటినిస్సగ్గానుపస్సనా. ఆదానతోతి నిచ్చాదివసేన గహణతో, పటిసన్దిగ్గహణతో వాతి ఏవమేత్త అత్తో దట్టబ్బో.

౩౩౬. అనిచ్చన్తి అనుపస్సీ, అనిచ్చస్స వా అనుపస్సనసీలో అనిచ్చానుపస్సీతి ఏత్త కిం పనేతం అనిచ్చం, కథం వా అనిచ్చం, కా వా అనిచ్చానుపస్సనా, కస్స వా అనిచ్చానుపస్సనాతి చతుక్కుం విభావేతబ్బన్తి తం దస్సేన్తో “అనిచ్చం

వేదితబ్బ”నిఆదిమాహ.

తత్త నిచ్చం నామ ధువం సస్సతం యథా తం నిబ్బానం, న నిచ్చన్తి అనిచ్చం, ఉదయబ్బయవంతం, అత్తతో సజ్జతా ధమ్మాతి అహ “అనిచ్చన్తి పఞ్చక్షన్తా. కస్మా? ఉప్పాదవయజ్జాధత్తభావా”తి, ఉప్పాదవయజ్జాధత్తసబ్బావాతి అత్తో. తత్త సజ్జతధమ్మానం హేతుపచ్చయేహి ఉప్పజ్జనం అహుత్వా సమ్భవో అత్తలాభో ఉప్పాదో. ఉప్పన్నానం తేసం ఖణినిరోధో వినాసో వయో. జరాయ అజ్జాధాభావో అజ్జాధత్తం. యథా హి ఉప్పాదావత్తాయ భిన్నాయ భజ్జవత్తాయం వత్తుభేదో నత్తి, ఏవం రితిసజ్జతాయ భజ్జభిముఖావత్తాయమ్మి వత్తుభేదో నత్తి, యత్త జరావోహరో. తస్మా ఏకస్సాపి ధమ్మస్స జరాయుజ్జతి, యా ఖణికజరాతి వుచ్చతి. ఏకంసేన చ ఉప్పాదభజ్జవత్తాసు వత్తునో అభేదో ఇచ్చితట్టో, అజ్జాధా “అజ్జో ఉప్పజ్జతి, అజ్జో భిజ్జతీ”తి ఆపజ్జేయ్య . తయిమం ఖణికజరం సన్ధాయాహ “అజ్జాధత్త”న్తి. యం పనేత్త వత్తబ్బం, తం పరతో కథయిస్సామ.

యస్స లక్ఖణత్తయస్స భావా ఖన్ధేసు అనిచ్చసమజ్ఞా, తస్మిం లక్ఖణత్తయే అనిచ్చతాసమజ్ఞాతి “అనిచ్చతాతి తేసంయేవ ఉప్పాదవయజ్జాధత్త”న్తి వత్వా విసేసతో ధమ్మానం ఖణికనిరోధే అనిచ్చతావోహరోతి దస్సేన్తో “హుత్వా అభావో వా”తిఆదిమాహ. తత్త ఉప్పాదపుబ్బకత్తా అభావస్స హుత్వాగహణం. తేన పాకభావపుబ్బకత్తం వినాసభావస్స దస్సేతి. తేనేవాకారేనాతి నిబ్బత్తనాకారేనేవ. ఖణభజ్జేనాతి ఖణికనిరోధేన. తస్మా అనిచ్చతాయాతి ఖణికభజ్జసజ్జతాయ అనిచ్చతాయ. తాయ అనుపస్సనాయాతి యథావుత్తాయ అనిచ్చానుపస్సనాయ. సమన్నాగతోతి సమజ్గిభూతో యోగావచరో.

ఖయో సజ్ఞారానం వినాసో, విరజ్జనం తేసంయేవ విలుజ్జనం విరాగో, ఖయో ఏవ విరాగో ఖయవిరాగో, ఖణికనిరోధో. అచ్చన్తమేత్త ఏతస్మిం అధిగతే సజ్ఞారా విరజ్జన్తి నిరుజ్జన్తీతి అచ్చన్తవిరాగో, నిబ్బానం. తేనాహ “ఖయవిరాగో సజ్ఞారానం ఖణభజ్జో, అచ్చన్తవిరాగో నిబ్బాన”న్తి. తదుభయవసేన పవత్తాతి ఖయవిరాగానుపస్సనావసేన విపస్సనాయ, అచ్చన్తవిరాగానుపస్సనావసేన మగ్గస్స పవత్తి యోజేతబ్బా. ఆరమ్మణతో వా విపస్సనాయ ఖయవిరాగానుపస్సనావసేన పవత్తి, తన్నిన్నభావతో అచ్చన్తవిరాగానుపస్సనావసేన, మగ్గస్స పన అసమ్మోహతో ఖయవిరాగానుపస్సనావసేన, ఆరమ్మణతో అచ్చన్తవిరాగానుపస్సనావసేన పవత్తి వేదితబ్బా. “ఏసేవ నయో”తి ఇమినా యస్మా విరాగానుపస్సే-పదే వుత్తనయానుసారేన “ద్వే నిరోధా ఖయనిరోధో చ అచ్చన్తనిరోధో చా”తి ఏవమాదిఅత్తవణ్ణనం అతిదిసతి, తస్మా విరాగట్టానే నిరోధపదం పక్ఖేపిత్వా “ఖయో సజ్ఞారానం వినాసో”తిఆదినా ఇధ వుత్తనయేన తస్స అత్తవణ్ణనా వేదితబ్బా.

పటినిస్సజ్జనం పహోతబ్బస్స తదగ్గవసేన వా సముచ్చేదవసేన వా పరిచ్చజనం పరిచ్చాగపటినిస్సగ్గో. తథా సబ్బూపధీనం పటినిస్సగ్గభూతే విసజ్ఞారే అత్తనో నిస్సజ్జనం, తన్నిన్నతాయ వా తదారమ్మణతాయ వా తత్త పక్ఖన్దనం పక్ఖన్దనపటినిస్సగ్గో.

తదగ్గవసేనాతి ఏత్త అనిచ్చానుపస్సనా తావ తదగ్గప్పహనవసేన నిచ్చసజ్ఞాం పరిచ్చజతి, పరిచ్చజన్తి చ తథా అప్పవత్తియం యే “నిచ్చ”న్తి గహణవసేన కిలేసా, తమ్ములకా అభిసజ్ఞారా, తదుభయమ్ములకా చ విపాకక్షన్తా అనాగతే ఉప్పజ్జేయ్యం, తే సట్టేపి అప్పవత్తికరణవసేన పరిచ్చజతి, తథా దుక్ఖసజ్ఞాదయో. తేనాహ “విపస్సనా హి తదగ్గవసేన సద్ధిం ఖన్ధాభిసజ్ఞారేహి కిలేసే పరిచ్చజతీ”తి.

సజ్జతదోసదస్సనేనాతి సజ్జతే తేభూమకే సజ్జారగతే అనిచ్చతాదిదోసదస్సనేన. నిచ్చాదిభావేన తబ్బిపరీతే. తన్నిన్నతాయాతి తదధిముత్తతాయ. పక్ఖంతీతి అనుపవిసతి అనుపవిసంతం వియ హోతి. సద్ధిం ఖడ్ధాభిసజ్జారేహి కిలేసే పరిచ్చజతీతి మగ్గేన కిలేసేసు పరిచ్చత్తేసు అవిపాకధమ్మతాపాదనేన అభిసజ్జారా, తమ్మూలకా చ ఖడ్ధా అనుప్పత్తిరహభావేన పరిచ్చత్తా నామ హోంతీతి సబ్బేపి తే మగ్గో పరిచ్చజతీతి వుత్తం. ఉభయన్తి విపస్సనాణాణం, మగ్గణాణాణ్ణ. మగ్గణాణమ్పి హి గోత్రభుణాణస్స అను పచ్చా నిబ్బానదస్సనతో “అనుపస్సనా”తి వుచ్చతి.

సోళసవత్థవసేన చాతి సోళసన్నం వత్థూనం వసేనాపి వుచ్చమానసస్తభావాదివసేనాపీతి సముచ్చయత్తో చ-సద్ధో. “ఆనాపానస్సతి భావితా”తి పదం ఆనేత్వా సమ్మన్దితబ్బం.

౨౩౭. అస్సాతి ఆనాపానస్సతిసమాధిస్స. కామవిత్కాదివిత్కృపచ్ఛేదసమత్తతాయపి మహానిసంసతా వేదితబ్బాతి సమ్మన్ధో. అయన్తి ఆనాపానస్సతిసమాధి. ఉచ్చావచ్ఛేసు ఆరమ్మణేసు పవత్తియేవ ఇతో చిత్తో చ చిత్తస్స విధావనం.

విజ్ఞా నామ మగ్గో. విముత్తి ఫలం. మూలభావో విపస్సనాయ పాదకభావో. చత్తారో సతిపట్టానే పరిపూరేతి కాయానుపస్సనాదీనం చతున్నం అనుపస్సనానం వసేన తస్సా భావనాయ పవత్తనతో. సత్త బోజ్జగ్గే పరిపూరేన్తి బోజ్జగ్గభావనాయ వినా సతిపట్టానభావనాపారిపూరియా అభావతో. విజ్ఞావిముత్తిం పరిపూరేన్తి బోజ్జగ్గభావనాయ తాసం సిఖాప్పత్తిభావతో. చరిమకానన్తి అన్తిమకానం.

౨౩౮. నిరోధవసేనాతి నిరుజ్ఞనవసేన. భవచరిమకాతి భవవసేన చరిమకా నిహీనభవపవత్తినో. తథా ఝానచరిమకా వేదితబ్బా. చుతిచరిమకాతి చుతియా చరిమకా చుత్తిక్షణపవత్తినో సబ్బపరియోసానకా. తస్మాతి తీసు భవేసు నిహీనే కామభవే పవత్తనతో. తేతి అస్సాసపస్సాసా. పురతోతి హేట్టా. యస్మా విభజ్జట్టకథాయం (విభ. అట్ట. ౨౬ పకిణ్ణకకథా) రూపధమ్మానం సోళసచిత్తక్షణాయుకతా విభావితా, తస్మా “సోళసమేన చిత్తేన సద్ధిం ఉప్పజ్జిత్వా”తి వుత్తం. చుతిచిత్తస్స పురతోతి వా చుతిచిత్తం అవధిభావేన గహేత్వా తతో ఓరం సోళసమేన చిత్తేన సద్ధిం ఉప్పజ్జిత్వాతి ఏవం పన అత్తే గయ్ఘమానే సత్తరసచిత్తక్షణాయుకతావ అస్సాసపస్సాసానం వుత్తా హోతి.

ఇమే కిర ఇమం కమ్మట్టానం అనుయుత్తస్స భిక్కునో పాకటా హోంతీతి ఆనేత్వా సమ్మన్ధో. తత్త కారణమాహ “ఆనాపానారమ్మణస్స సుట్టు పరిగ్గహితత్తా”తి. తమేవత్థం విభావేతుం “చుతిచిత్తస్సా”తిఆది వుత్తం.

తత్త ఆయుఅన్తరం నామ జీవితన్తరం జీవనక్షణావధి. ధమ్మతాయ ఏవాతి సభావేనేవ, రుచివసేనేవాతి అత్తో.

చన్ద్రాలోకం ఓలోకేత్వాతి జుట్టపక్ఖే పదోసవేలాయం సమన్తతో ఆసిన్హమానఖీరధారం వియ గగనతలం, రజతపత్తసదిసవాలికాసన్ధతణ్ణ భూమిభాగం దిస్సా “రమణీయో వతాయం కాలో, దేసో చ మమ అజ్ఞాసయసదినో, కీవ చిరం ను ఖో అయం దుక్ఖభారో వహితబ్బో”తి అత్తనో ఆయుసజ్ఞారే ఉపధారేత్వా పరిక్ఖీణేతి అధిష్సాయో. లేఖం కత్వాతి చక్రమే తిరియం లేఖం కత్వా.

అనుయుజ్జోధాతి అనుయుజ్జోయ్య, భావేయ్యాతి అత్తో.

౨౩౯. ఏవని యథావుత్తేన విరాగాదిగుణానుస్సరణప్పకారేన. సబ్బదుక్ఖాపసమసజ్ఞాతస్సాతి దుక్ఖదుక్ఖాదిభేదం సబ్బమ్మి దుక్ఖం ఉపసమ్మతి ఏత్థాతి సబ్బదుక్ఖాపసమోతి సజ్ఞాతబ్బస్స.

“పజ్ఞాత్తిధమ్మా”తిఆదీసు అసభావోపి శాణేన ధారీయతి అవధారీయతీతి ధమ్మాతి వుచ్చతీతి తతో నివత్తేన్తో “ధమ్మాతి సభావా”తి ఆహ . భవనం పరమత్తతో విజ్ఞమానతా భావో, సహ భావేనాతి సభావా, సచ్చికట్టపరమత్తతో లబ్బమానరూపాతి అత్తో. తే హి అత్తనో సభావస్స ధారణతో ధమ్మాతి, యథావుత్తేనట్టేన సభావాతి చ వుచ్చన్తి. సజ్ఞమ్మాతి పచ్చయసమోధానలక్ఖణేన సజ్ఞమేన సన్నిపతిత్వా. సమాగమ్మాతి తస్సేవ వేవచనం. పచ్చయేహీతి అనురూపేహి పచ్చయేహి. కతాతి నిబ్బత్తితా. అకతాతి కేహిచిపి పచ్చయేహి న కతా. అసజ్ఞతాతి బహువచనస్స కారణం హేట్టా వుత్తమేవ. అగ్గమక్ఖాయతీతి అగ్గో అక్ఖాయతి, మ-కారో పదసన్నికరో. సో అసజ్ఞతలక్ఖణో సభావధమ్మా విరాగోతి పచ్చేతబ్బో, విరజ్జతి ఏత్థ సంకిలేసధమ్మాతి. నిబ్బానం ఆరమ్మణం కత్వా పవత్తమానేన అరియమగ్గేన పహీయమానా మానమదాదయో తం పత్వా పహీయన్తి నామాతి ఆహ “తమాగమ్మ...పే.... వినస్సన్తీ”తి. తత్త “సేయ్యాహమస్మీ”తిఆదినా (ధ. సం. ౧౧౨౧; సం. ని. ౪.౧౦౮) మజ్జానావసేన పవత్తో మానో ఏవ మానమదో. పురిసభావం నిస్సాయ ఉప్పజ్జనకమదో పురిసమదో. ఆది-సద్దేన జాతిమదాదీనం సజ్ఞహో దట్టబ్బో. నిమ్మదాతి విగతమదభావా. ఇమమేవ హి అత్తం దస్సేతుం “అమదా”తి వుత్తం. మదా నిమ్మదీయన్తి ఏత్థ అమదభావం వినాసం గచ్చన్తీతి మదనిమ్మదనో. ఏసేవ నయో సేసపదేసుపి. కామపిపాసాతి కామానం పాతుకమ్యతా, కామతణ్ణా. కామగుణా ఏవ ఆలియన్తి ఏత్థ సత్తాతి కామగుణాలయా. తేభూమకం వట్టన్తి తీసు భూమీసు కమ్మకిలేసవిపాకవట్టం. ఏస అసజ్ఞతధమ్మా. అపరాపరభావాయాతి అపరాపరం యోనిఆదితో యోనిఆదిభావాయ. ఆబన్ధనం గణికరణం. సంసిబ్బనం తున్నకారణం. నిక్ఖమనం, నిస్సరణఞ్చస్స తణ్ణాయ వినంయోగో ఏవాతి ఆహ “వినంయుత్తో”తి.

యే గుణే నిమిత్తం కత్వా మదనిమ్మదనాదినామాని నిబ్బానే నిరుక్ఖాని, తే మదనిమ్మదనతాదికే యథావుత్తే నిబ్బత్తితనిబ్బానగుణే ఏవ గహేత్వా ఆహ “మదనిమ్మదనతాదీనం గుణానం వసేనా”తి, న పన మదా నిమ్మదీయన్తి ఏతేనాతి ఏవమాదికే. తే హి అరియమగ్గగుణా . భగవతా ఉపసమగుణా వుత్తాతి సమ్మన్తో. కత్త పన వుత్తాతి? అసజ్ఞతసంయుత్తాదీసు (సం. ని. ౪.౩౬౬ ఆదయో). తత్త సచ్చన్తి అవితథం. నిబ్బానం హి కేనచి పరియాయేన అసన్తభావాభావతో ఏకంసేనేవ సన్తత్తా అవిపరీతట్టేన సచ్చం. తేనాహ “ఏకం హి సచ్చం, న దుతియమత్థీ”తి (సం. ని. ౮౯౦). పారన్తి సంసారస్స పరతీరభూతం. తేనేవాహ “తిణ్ణో పారగ్గతో ధలే తిట్టతి బ్రాహ్మణో”తి (ఇతిపు. ౬౯), “అప్పకా తే మనుస్సేసు, యే జనా పారగామినో”తి (ధ. ప. ౮౨) చ. సుదుద్దసన్తి పరమగమ్మీరతాయ, అతిసుఖమసన్తసభావతాయ చ అనుపచితజ్ఞానసమ్భారేహి దట్టుం అసక్కుణేయ్యతాయ సుట్టు దుద్దసం. నత్తి ఏత్థ జరా, ఏతస్మిం వా అధిగతే పుగ్గలస్స జరాభావోతి అజరం. తతో ఏవ జరాదీహి అపలోకియతాయ ధీరట్టేన ధువం. తణ్ణాదిపపఞ్చాభావతో నిప్పపఞ్చం. నత్తి ఏత్థ మత్తన్తి అమతం. అసివభావకరానం సంకిలేసధమ్మానం అభావేన సీవం. చతుహి యోగేహి అనుపద్దుతత్తా భేమం. విసజ్ఞారభావేన అచ్చరియతాయ, అభూతపుబ్బతాయ చ అబ్బుతం. సబ్బాసం ఈతీనం అనత్థానం అభావేన అనీతికం. నిద్దుక్ఖతాయ అబ్యాబజ్ఞం. సబ్బసంకిలేసమలతో అచ్చన్తసుద్ధియా వీసేసతో సుద్ధీతి విసుద్ధి. చతుహిపి ఓఘేహి అనజ్ఞోత్తరణీయతాయ దీపం. సకలవట్టదుక్ఖతో పరిపాలనట్టేన తాణం.

“సచ్చిజ్ఞ వో, భిక్షవే, దేసేస్సామీ”తిఆదికా పాళి సంఖితాతి వేదితబ్బా. ఆది-సద్దేన అనంతఅనాసవనిపుణఅజజ్జరఅపలోకితఅనిదస్సనపణీతఅచ్చరియఅనీతికథమ్మముత్తిలేణపరాయణగమ్మీరాదివచనేహి చ బోధితా ఇథ అవుత్తా గుణా సజ్జయ్యన్తి, తత్త నత్తి ఏతస్స ఉప్పాదంతో వా వయంతో వాతి అనంతో, అసజ్జతథమ్మో. ఆసవానం అనారమ్మణతాయ అనాసవో. నిపుణజ్ఞాణగోచరతాయ నిపుణో. సజ్జతథమ్మో వియ జరాయ అజజ్జరితతాయ అజజ్జరో. బ్యాధిఆదీహి అపలోకియతాయ అపలోకితం. అచక్షువిజ్ఞాణవిజ్ఞోయ్యతాయ అనిదస్సనో. అతిత్తికరట్టేన పణీతో. అపచురతాయ అచ్చరియో. ఈతీహి అనభిభవనీయసభావత్తా, అనీతికభావహేతుతో చ అనీతికథమ్మో. వట్టదుక్ఖముత్తినిమిత్తతాయ ముత్తి. సంసారం భయతో పస్సంతేహి నిలీయనీయతో లేణం. తేసంయేవ పరా గతీతి పరాయణో. పకతిజ్ఞాణేన అలద్ధపతిట్టతాయ అగాధట్టేన గమ్మీరో. కతపుజ్ఞోహిపి దుక్ఖేన కిచ్చేన అనుబుజ్జితబ్బతో దురనుబోధో. సచ్చికిరియం ముజ్జేత్వా న తక్కుజ్ఞాణేన అవచరితబ్బోతి అతక్కావచరో . బుద్ధాదీహి పణ్ణితేహివ వేదితబ్బతో అధిగంతబ్బతో పణ్ణితవేదనీయోతి ఏవమత్తో వేదితబ్బో.

అరియసావకస్సేవ ఇజ్జతి సచ్చికిరియాభిసమయవసేన నిబ్బానగుణానం పాకటభావతో. అట్టానే చాయం ఏవ-సద్దో వుత్తో, ఇజ్జతి ఏవాతి యోజనా. సుఖసిద్ధివసేన వా ఏవం వుత్తం “అరియసావకస్సేవా”తి. తేనేవాహ “ఏవం సంతేపీ”తిఆది. ఉపసమగరుకేనాతి నిబ్బాననిన్నేన. మనసి కాతబ్బా యథావుత్తా ఉపసమగుణా. సుఖం సుపతీతిఆదీసు వత్తబ్బం మేత్తాకథాయం ఆవి భవిస్సతి. పణీతాధిముత్తికో హోతి నిబ్బానాధిముత్తత్తా.

అనుస్సతికమ్మట్టాననిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

ఇతి అట్టమపరిచ్ఛేదవణ్ణనా.

౯. బ్రహ్మవిహారనిర్దేశవణ్ణనా

మేత్తాభావనాకథావణ్ణనా

౨౪౦. మేత్తం బ్రహ్మవిహారం. భావేతుకామేనాతి ఉప్పాదేతుకామేన పచ్చవేక్షితబ్బోతి సమ్మద్ధో. సుఖనిసిన్నేనాతి విసమం అనిసీదిత్వా పల్లజ్జాభుజనేన సుఖనిసిన్నేన.

కస్మాతి పచ్చవేక్షణాయ కారణపుద్గా, అణ్ణం అధిగస్తుకామేన అణ్ణత్థ ఆదీనవానిసంసపచ్చవేక్షణా కిమత్థియాతి అధిప్పాయో. మేత్తా నామ అత్థతో అదోసో. తథా హి అదోసనిర్దేశే “మేత్తి మేత్తాయనా మేత్తాయితత్త”న్తి (ధ. సం. ౧౦౬౨) నిర్దిష్టం. ఖన్తీతి చ ఇధ అధివాసనక్ఖన్తి అధిప్పేతా. సా పన అత్థతో అదోసప్పధానా చత్తారో అరూపక్ఖన్ధాతి మేత్తాయ సిఙ్ఘమానాయ తిత్తిక్ఖాఖన్తి సిద్ధా ఏవ హోతీతి ఆహ “ఖన్తి అధిగన్నబ్బా”తి. తేన ఖన్తియం ఆనిసంసపచ్చవేక్షణా సత్థికావాతి దస్సేతి. అభిభూతో పరియుట్టానేన. పరియాదిన్నచిత్తో కుసలుప్పత్తియా ఓకాసాలాభేన. ఆదీనవో దట్టబ్బో పాణఘాతాదివసేన దిట్టధమ్మికసమ్మరాయికాదిఅనత్థములభావతో.

ఖన్తి పరమం తపోతి పరాపకారసహనాదికా తిత్తిక్ఖలక్ఖణా ఖన్తి ఉత్తమం తపో అకత్తబ్బాకరణకత్తబ్బకరణలక్ఖణాయ సమ్మాపటిపత్తియా మూలభావతో. ఖన్తిబలం బలానీకన్తి పరమం మఙ్గలభూతా ఖన్తి ఏవ బలం ఏతస్సాతి ఖన్తిబలం. వుత్తణ్ణో “ఖన్తిబలా సమణబ్రాహ్మణా”తి. దోసాదిపటిపక్ఖవిధమనసమత్థతాయ అనీకభూతేన తేనేవ చ ఖన్తిబలేన బలానీకం. ఖన్త్యా భియ్యో న విజ్జతీతి అత్తనో పరేసఞ్చ అనత్థపటిబాహనో, అత్థావహో చ ఖన్తితో ఉత్తరి అపస్సయో నత్తి.

వివేచనత్థాయాతి విక్ఖమ్భనత్థాయ. ఖన్తియా సంయోజనత్థాయ అత్తానన్తి అధిప్పాయో. భావనం దూసేన్తీతి దోసా, పుగ్గలాయేవ దోసా పుగ్గలదోసా. యేసు భావనా న సమ్మజ్జతి, అణ్ణదత్తు విపజ్జతేవ, తే ఏవ వుత్తా. పరమన్తి వక్ఖమానేన కోట్టాసతో కోట్టాసన్తరుపసంహరణనయేన వినా సబ్బపరమం.

పియాయితబ్బో పియో, తప్పటిపక్ఖో అప్పియో. సో సజ్ఞేపతో దువిధో అత్థస్స అకారకో, అనత్థస్స కారకోతి. తత్థ యో అత్తనో, పియస్స చ అనత్థస్స కారకో, సో వేరిపుగ్గలో దట్టబ్బో. యో పన అత్తనో, పియస్స చ అత్థస్స అకారకో, అప్పియస్స చ అత్థస్స కారకో, “అత్థం మే నాచరీ”తిఆదినా (ధ. సం. ౧౨౩౭), “అప్పియస్స మే అమనాపస్స అత్థం అచరీ”తిఆదినా చ ఆఘాతవత్థుభూతో, సో అప్పియో, అననుకూలవుత్తికో అనిట్టోతి అత్తో. లిఙ్గవిసభాగేతి ఇత్థిలిఙ్గాదినా లిఙ్గేన విసదిసే. ఓధిసోతి భాగసో. “తిస్స దత్తా”తిఆదినా ఓధిసకన్తి అత్తో.

ఇదాని యథావుత్తేసు ఛసు పుగ్గలేసు అభావేతబ్బతాయ కారణం దస్సేన్తో “అప్పియం హి”తిఆదిమాహ. తత్థ అప్పియం హి పియట్టానే తపేన్తో కిలమతీతి దోసేన భావనాయ సపరిస్సయతమాహ. అప్పియతా హి పియభావస్స ఉజ్జపటిపక్ఖా, న చ తస్స పియట్టానే తపనేన వినా భావనా సిఙ్ఘతి. అతిప్పియసహాయకం మజ్జత్తట్టానే తపేన్తో కిలమతీతి రాగేన భావనాయ సపరిస్సయతమాహ అతిప్పియసహాయస్స గేహస్సితపేమట్టానభావతో. తేనాహ “అప్పమత్తకేపీ”తిఆది. మజ్జత్తం ఇట్టానిట్టతాహి మజ్జసభావం నేవ పియం నాప్పియన్తి అత్తో. గరుట్టానే పియట్టానే చ తపేన్తో కిలమతి మజ్జత్తే

సమ్భావనీయపియాయితబ్బతానం అభావా. న హి అజ్ఞపక్ష్ఠితబ్బే భావనీయతా, మనాపతా వా పచ్చపట్టతి, పియగరుభావసమ్మన్నే చ పఠమం మేత్తా భావేతబ్బా. కోథో ఉప్పజ్జతి కోట్టాసంతరభావానుపనయనతో.

తమేవాతి విసభాగలిజ్ఞమేవ. లిజ్ఞసభాగేతి అవిసేసేత్వా “పియపుగ్గలో”తి ఆహ. భిత్తియుద్ధమకాసీతి సీలం అధిట్టాయ పిహితద్వారే గట్టే సయనపీఠే నిసీదిత్వా మేత్తం భావేన్తో మేత్తాముఖేన ఉప్పన్నరాగేన అన్ధికతో భరియాయ సన్తికం గన్తుకామో ద్వారం అసల్లక్ఖేత్వా భిత్తిం భిన్దిత్వాపి నిక్ఖమితుకామతాయ భిత్తిం పహరి. తేనాహ “మేత్తాయనాముఖేన రాగో వశ్చోతీ”తి (నేత్తి. అట్ట. ౨౧), “అన్ధతమం తదా హోతి, యం రాగో సహతే నర”న్తి చ.

ఆదాననిక్ఖేపపరిచ్ఛిన్నే అద్ధాపచ్చుప్పన్నభూతే ధరమానతాయ పచ్చక్షతో వియ ఉపలబ్బమానే ఖన్ధప్పబద్ధే ఇథ సత్తాదిగ్గహణం, న తియద్ధగతేతి ఆహ “కాలకతే పనా”తిఆది. కస్మా పన కాలకతే మేత్తాభావనా న ఇజ్ఞతీతి? మేత్తాబ్యాపారస్స అయోగ్యట్టానభావతో. న హి మతపుగ్గలో హితుాపసంహారాహో. యత్త సతి సమ్మవే పయోగతో హితుాపసంహారో లబ్ధేయ్య, తత్తేవ మానసో హితుాపసంహారో యుజ్జేయ్య. దుక్ఖాపనయనమోదప్పవత్తిసుపి ఏసేవ నయోతి కరుణాభావనాదీనమ్మి కాలకతే అనిజ్ఞనం వుత్తన్తి దట్టబ్బం. అజ్ఞాత్త పగుణమేత్తాయూనో ఆచరియస్స కాలకతభావం అజానన్తో తం మేత్తాయ ఫరితుకామో “ఆచరియం ఆరబ్బ మేత్తం ఆరభతీ”తి వుత్తో. తేనాహ “పగుణావ మే మేత్తాయూనసమాపత్తి”తి. నిమిత్తన్తి ఆరమ్మణం. గవేసాహితి “యం పుగ్గలం ఉద్దిస్సమేత్తం ఆరభసి, సో జీవతి న జీవతీ”తి జానాహితి అత్తో. మేత్తాయన్తోతి మేత్తం కరోన్తో, మేత్తం భావేన్తోతి అత్తో.

౨౪౧. అత్తని భావనా నామ సక్ఖిభావత్తాతి నానావిధసుఖానుబన్ధఅనవజ్జసుఖఅబ్యాసేకసుఖాది యం అత్తని ఉపలబ్బతి, తం నిదస్సేన్తో తస్స వత్తమానతాయ ఆహ “అహం సుఖితో హోమీ”తి. సరీరసుఖం నామ అనేకన్తికం, ఈదిసస్స పుగ్గలస్స అనేకాసం చిత్తదుక్ఖన్తి తదభావం సన్ధాయాహ “నిద్దుక్ఖోతి వా”తి. హోమీతి సమ్మన్తో. తథా అవేరోతిఆదీసు, విసేసతో చ దుక్ఖాభావే సుఖసజ్ఞా. సా పనాయం నిద్దుక్ఖతా వేరీనం పుగ్గలానం వేరసజ్ఞతానం పాపధమ్మానం అభావతో, విసేసతో బ్యాపాదవిరహతో ఈఘసజ్ఞతాయ ఈతియా అభావతో, అనవజ్జకాయికసుఖసమజ్ఞితాయ చ హోతీతి దస్సేన్తో ఆహ “అవేరో అబ్యాపజ్ఞో అనీఘా సుఖీ”తి. అత్తానం పరిహరామీతి ఏవంభూతో హుత్వా మమ అత్తభావం పవత్తేమి, యాపేమీతి అత్తో.

ఏవం సన్తే యం విభజ్జే వుత్తం, తం విరుజ్ఞతీతి సమ్మన్తో. ఏవం సన్తేతి ఏవం సతి, యది అత్తనిపి మేత్తా భావేతబ్బాతి అత్తో. “యం విభజ్జే వుత్త”న్తి వత్వా విభజ్జదేసనాయ సమానగతికం సుత్తపదం ఆహరన్తో “కథిచ్చా భిక్ఖా”తిఆదిమాహ. తస్సన్తో పఠతో ఆగమిస్సతి.

తన్తి విభజ్జాదీసు వచనం. అప్పనావసేనాతి అప్పనావహభావనావసేన. ఇదన్తి “అహం సుఖితో హోమీ”తిఆదివచనం. సక్ఖిభావవసేనాతి అహం వియ సబ్బే సత్తా అత్తనో సుఖకామా, తస్మా తేసు మయా అత్తని వియ సుఖూపసంహారో కాతల్పోతి ఏవం తత్త అత్తానం సక్ఖిభావే రపనవసేన. తేనాహ “సచేపి హి”తిఆది. కస్మా పన అత్తని భావనా అప్పనావహా న హోతీతి? అత్తసిసేహావసేన సపరిస్సయభావతో. కోట్టాసంతరే పన భావితభావనస్స తత్తాపి సీమసమ్మేదో హోతియేవ.

సబ్బా దిసాతి అనవసేసా దసపి దిసా. అనుపరిగమ్మ చేతసాతి చిత్తేన పరియేసనవసేన అనుగన్త్యా. నేవజ్ఞగా పియతరమత్తనా క్వచీతి సబ్బుస్సాహన పరియేసన్తో అతిసయేన అత్తతో పియతరం అజ్ఞం సత్తం కత్థచి దిసాయ నేవ అధిగచ్ఛేయ్య న పస్సేయ్య. ఏవం పియో పుథు అత్తా పరేసన్తి ఏవం కస్సచి అత్తతో పియతరస్స అనుపలబ్ధనవసేన పుథు విసుం విసుం తేసం తేసం సత్తానం అత్తా పియో. తస్మా తేన కారణేన, అత్తకామో అత్తనో హితసుఖం ఇచ్చన్తో, పరం సత్తం అన్తమసో కున్ఠకిపిల్లికమ్మి, న హింసే న హనేయ్య, న విహేరేయ్యాతి అత్తో.

అయం నయోతి సబ్బేహి సత్తేహి, అత్తనో చ పియతరభావం నిదస్సేత్వా తేసు కరుణాయనం వదతా భగవతా సుఖేసితాయ “అత్తానం సక్ఖిభావే రపేత్వా సత్తేసు మేత్తా భావేతబ్బా”తి మేత్తాభావనాయ నయదస్సనం కతమేవాతి అత్తో.

౨౪౨. సుఖపవత్తనత్తన్తి సుఖేన అకిచ్ఛేన మేత్తాయ పవత్తనత్తం. య్యాస్సాతి యో పుగ్గలో అస్స యోగినో. పియోతి ఇత్తో. మనాపోతి మనవడ్డనకో. గరూతి గుణవిసేసవసేన గరుకాతబ్బో. భావనీయోతి సమ్భావేతబ్బో. ఆచరియమత్తోతి సీలాదినా ఆచరియప్పమాణో. పియవచనాదీనీతి ఆది-సద్దేన అత్తచరియాదికే సజ్జణ్ఠాతి. సీలసూతాదీనీతి ఆది-సద్దేన సద్ధాదికే, ధుతథమ్మజాగరియానుయోగాదికే చ సజ్జణ్ఠాతి.

కామన్తి యుత్తప్పత్తకారితాసుఖసిద్ధిదీపనోయం నిపాతో. తేనేతం దీపేతి - తాదిసం పుగ్గలం ఉద్దిస్స భావనం ఆరభన్తో యోగీ యుత్తప్పత్తకారీ, సుఖేన చస్స తత్త భావనా ఇజ్జతి, తేన పన యోగినా తావతా సన్తోసో న కాతబ్బోతి. తేనాహ “అప్పనా సమ్మజ్జతీ”తిఆది. సీమాసమ్మేదన్తి మరియాదాపనయనం, అత్తా పియో మజ్జత్తో వేరీతి విభాగాకరణన్తి అత్తో. తదనన్తరన్తి తతో పియమనాపగరుభావనీయతో, తత్త వా మేత్తాధిగమతో అనన్తరం. అతిప్పియసహాయకే మేత్తా భావేతబ్బాతి సమ్మన్తో, గరుట్టానీయే పటిలద్ధం మేత్తామనసికారం అతిప్పియసహాయకే ఉపసంహరితబ్బన్తి అత్తో. సుఖూపసంహరకతస్స తం హోతి పగేవ పటిపక్ఖధమ్మానం విక్ఖమ్భితత్తా. అతిప్పియసహాయకతో అనన్తరం మజ్జత్తే మేత్తా భావేతబ్బా మజ్జత్తం పియగరుట్టానే రపేతుం సుకరభావతో. “అతిప్పియసహాయకతో”తి చ ఇదం పురిమావత్తం గహేత్వా వుత్తం. పగుణమనసికారాధిగమతో పట్టాయ హిస్స సోపి పియట్టానే ఏవ తిట్టతి. మజ్జత్తతో వేరీపుగ్గలేతి మజ్జత్తపుగ్గలే మేత్తాయన్తేన తత్త పగుణమనసికారాధిగమేన పియభావం ఉపసంహరిత్వా తదనన్తరం వేరీపుగ్గలం భావనాయ మజ్జత్తే రపేత్వా తతో మజ్జత్తతో పియభావాపసంహరేన వేరీపుగ్గలే మేత్తా భావేతబ్బా. “వేరీపుగ్గలే”తి చ ఇదం పురిమావత్తం గహేత్వా వుత్తం. ఏకేకస్మిం కోట్టాసే ముదుం కమ్మనియం చిత్తం కత్వాతి పియగరుట్టానీయో, అతిప్పియో, మజ్జత్తో, వేరీతి చతూసు పుగ్గలకోట్టాసేసు పరమం తావ పియగరుట్టానీయే మేత్తాభావనం అధిగన్త్యా వసీభావప్పత్తియా తథాపవత్తం చిత్తం కోట్టాసన్తరూపసంహరత్తం ముదుం కమ్మనియం కత్వా తదనన్తరం అతిప్పియసహాయే అతిప్పియభావం విక్ఖమ్మేత్వా పియభావమత్తే చిత్తం రపేన్తేన భావనా ఉపసంహరితబ్బా, తమ్మి వసీభావాపాదనేన ముదుం కమ్మనియం కత్వా తదనన్తరం మజ్జత్తే ఉదాసినభావం విక్ఖమ్మేత్వా పియభావం ఉపట్టపేత్వా భావనా ఉపసంహరితబ్బా, పున తమ్మి వసీభావాపాదనేన ముదుం కమ్మనియం కత్వా తదనన్తరం వేరిమ్మి వేరీసజ్ఞం విక్ఖమ్మేత్వా మజ్జత్తభావాపట్టపనముఖేన పియభావం ఉప్పాదేన్తేన భావనా ఉపసంహరితబ్బా. తేన వుత్తం “తదనన్తరే తదనన్తరే ఉపసంహరితబ్బ”న్తి, ఝానచిత్తం ఉపనేతబ్బం ఉప్పాదేతబ్బన్తి అత్తో.

వేరీపుగ్గలే వా నత్తి కమ్మబలేన వా ఏతరహి పయోగసమ్మత్తియా వా సబ్బసో అనత్థకరస్స అభావతో. మహాపురిసజాతికత్తాతి మహాపురిససభావత్తా చిరకాలపరిచయసమిద్ధఖన్తిమేత్తానుద్దయాదిగుణసమ్మన్నతాయ

ఉళారజ్ఞాసయత్నాతి అట్టో. తాదిసో హి సబ్బసహో పరాపరాధం తిణాయపి న మజ్ఞాతి. తేన వుత్తం “అనత్తం కరోంతేపి పరే వేరీసజ్ఞావ నుప్పజ్జితీ”తి. తేనాతి తేన యోగినా. అట్టి వేరీపుగ్గలోతి సమ్మన్తో.

౨౪౩. పురిమపుగ్గలేసూతి పియాదీసు ఝానస్స ఆరమ్మణభూతేసు పురిమేసు పుగ్గలేసు. మేత్తం సమాపజ్జిత్వాతి పటిఘం విక్ఖమ్పేత్వా ఉప్పాదితం మేత్తారూనం సమాపజ్జిత్వా. మేత్తాయన్నేన పటిఘం పటివినోదేతబ్బన్తి ఏత్త కేచి పన “ఉపచారజ్ఞానం సమ్మాదేత్వా”తి అత్తం వదన్తి, తేసం ఉపచారజ్ఞానతో వుట్టానమ్మి ఇచ్చితబ్బం సియా “పుట్టహిత్వా”తి వుత్తత్తా. పుట్టే తస్మిం పుగ్గలే అసతియా అమనసికారేన పటిఘం అనుప్పాదేన్తస్స సాధారణతో తం విక్ఖమ్పేత్వా ఝానస్స ఉప్పాదనం, సమాపజ్జనన్తా వుత్తం. ఇదాని పన తం అనుస్సరన్తస్సపి మనసి కరోన్తస్సపి యథా పటిఘం న ఉప్పజ్జతి, తం విధిం దస్సేతుం ఇదం వుత్తం “తం పుగ్గలం మేత్తాయన్నేన పటిఘం వినోదేతబ్బ”న్తి. మేత్తాయనమేవ హి ఇథ పటిఘవినోదనం అధిప్పేతం. న నిబ్బాతీతి న వూపసమ్మతి.

అనుసారతోతి అనుగమనతో, పచ్చవేక్షణతోతి అట్టో. ఘటితబ్బన్తి వాయమితబ్బం.

తజ్ఞా ఖో ఘటనం వాయమనం. ఇమినా ఇదాని వక్షమానేన ఆకారేన.

ఉభతో ద్వీసు రానేసు దణ్డో ఏతస్సాతి ఉభతోదణ్డకం, తేన. ఓచరకా లామకాచారా పాపపురిసా. తత్రాపీతి తేసుపి అజ్ఞమజ్ఞాని ఓక్కన్తేసుపి. తేనాతి మనోపదోసేన. న సాసనకరో. సబ్బపాపస్స అకరణం హి సాసనం. తస్సేవాతి తతోపి. నిస్సక్కే హి ఇదం సామివచనం, సముచ్చయే చ ఏవ-సద్దో, పరమం కుద్ధపురిసతోపీతి అట్టో. తేనాతి కుజ్ఞనేన. పాపియాతి పాపతరో. సారమ్మాదికస్స కిలేసానుబన్ధస్స వత్తుభావతో కోధస్స సావజ్జతం ఇత్వాపి కుజ్ఞనతో సచే కోధే అనవజ్ఞసజ్ఞో కుద్ధస్స పుగ్గలస్స న పటికుజ్ఞేయ్యాతి కేచి. ఉభిన్నన్తి ద్వీన్నం పుగ్గలానం. తేనాహ “అత్తనో చ పరస్స చా”తి. అథ వా ఉభిన్నన్తి ఉభయేసం లోకానం, ఇథలోకపరలోకానన్తి అట్టో.

సపత్తకన్తాతి పటిసత్తాహి ఇచ్చితా. సపత్తకరణాతి తేహి కాతబ్బా. కోధనన్తి కుజ్ఞనసీలం. కోధనాయన్తి కోధనో అయం, అయన్తి చ నిపాతమత్తం. కోధపరేతోతి కోధేన అనుగతో, పరాభిభూతో వా. దుబ్బణ్ణోవ హోతీతి పకతియా వణ్ణవాపి అలజ్కతపటియత్తోపి ముఖవికారాదివసేన విరూపో ఏవ హోతి ఏతరహి, ఆయతిం చాతి. కోధాభిభవస్స ఏకన్తికమిదం ఫలన్తి దీపేతుం “దుబ్బణ్ణో వా”తి అవధారణం కత్వా పున “కోధాభిభూతో”తి వుత్తం. న పచురత్తోతి న పహూతధనో. న భోగవాతి ఉపభోగపరిభోగవత్తురహితో. న యసవాతి న కిత్తిమా.

ధవాలాతన్తి ధవదహనాలాతం, చితకాయం సన్తజ్జనుమ్ముక్కన్తిపి వదన్తి. ఉభతోపదిత్తన్తి ఉభోసు కోటీసు దడ్డం. మజ్ఞే గూఢగతన్తి వేమజ్ఞుట్టానే సునఖస్స వా సిగ్గాలస్స వా ఉహదేన గూఢేన మక్ఖితం. కట్టత్తన్తి దారుకిచ్చం. నేవ ఫరతి న సాధేతి. తథూపమాహన్తి తథూపమం తాదిసం అహం. ఇమన్తి “సో చ హోతి అభిజ్ఞాలూ”తిఆదినా (ఇతివు. ౯౨) హేట్థా వుత్తం సన్ధాయ సత్థా వదతి, తస్మా కామేసు తిబ్బసారాగతాదినా సీలరహితన్తి అధిప్పాయో. ఇథ పన బ్యాపన్నచిత్తం పదుట్టమనసజ్కప్పతావసేన యోజేతబ్బం.

సో దాని త్వన్తిఆది యథావుత్తేహి సుత్తపదేహి అత్తనో ఓవదనాకారదస్సనం.

౨౪౪. యో యో ధమ్మోతి కాయసమాచారాదీసు యో యో సుచరితధమ్మో. వూపసన్తోతి సంయతో. పరిసుద్ధోతి కిలేసమలవిగమేన విసుద్ధో. కిలేసదాహాభావేన వా ఉపసన్తో, అనవజ్జభావేన పరిసుద్ధో, కాయసమాచారస్సేవ ఉపసమో చిరకాలం సంయతకాయకమ్మతాయ వేదితబ్బో. ఏవం సేసేసుపి.

తేతి వచీమనోసమాచారే.

సోతి ఉపసన్నవచీసమాచారో పుగ్గలో. పటిసన్ధారకుసలోతి యథా పరేహి చిద్ధం న హోతి, ఏవం పటిసన్ధరణే కుసలో. సఖిలోతి అధివాసనఖన్తిసజ్ఞాతేన సఖిలభావేన సమన్నాగతో. సుఖసమ్మాసోతి పియకథో. సమ్మోదకోతి సమ్మోదనీయకథాయ సమ్మోదనసీలో. ఉత్తానముఖోతి వికుణ్ఠితముఖో అహుత్వా పీతిసోమనస్సవసేన వికసితముఖో. పుబ్బభాసీతి యేన కేనచి సమాగతో పటిసన్ధారవసేన పఠమంయేవ ఆభాసనసీలో. మధురేన సరేన ధమ్మం ఓసారేతి సరభజ్ఞావసేన. సరభాణం పన కరోన్తో పరిమణ్డలేహి పరిపుణ్ణేహి పదేహి చ బ్యజ్జానేహి చ అబ్యాకులేహి ధమ్మకథం కథేతి.

సబ్బజనస్స పాకటో సక్కచ్చకిరియాయాతి అధిప్పాయో. తేనాహ “యో హి”తిఆది. ఓకప్పీత్వాతి సద్దహిత్వా. ఓకప్పనలక్ష్షణా హి సద్ధా. ఓహితసోతోతి అవహితసోతో, సుస్సుసన్తోతి అత్తో. అట్టింకత్వా అత్థం కత్వా, అత్తికో వా హుత్వా.

“ఏకోపి న వూపసన్తో హోతీ”తి పాఠో, ఏవరూపో పుగ్గలో నిరయతో నిరయం ఉపపజ్జన్తో బహుకాలం తత్తేవ సంసరతీతి దస్సేతుం “అట్టమహానిరయసోళసఉస్సదనిరయపరిపూరకో భవిస్సతీ”తి వుత్తం. తత్త సజ్జీవాదయో అట్ట మహానిరయా. అవీచిమహానిరయస్స ద్వారే ద్వారే చత్తారో చత్తారో కత్వా కుక్కుళాదయో సోళస ఉస్సదనిరయా. కారుణ్ణం ఉపట్టపేతబ్బం మహాదుక్ఖభాగిభావతో. యస్మిం పుగ్గలే అవిహాసాభూతా దుక్ఖాపనయనకామతా ఉపతిట్ఠతి, తత్త పటిఘా అనేకాసోవాతి ఆహ “కారుణ్ణమ్మి పటిచ్చ ఆఘాతో వూపసమ్మతీ”తి.

ఇమస్స చ అత్థస్సాతి “యో యో ధమ్మో”తిఆదినా వుత్తస్స అత్థస్స.

౨౪౫. యం వేరీ దుక్ఖాపేతుం సక్కోతి, సో తస్స వసేన “అత్తనో విసయే”తి వుత్తో భిక్షునో కాయో. కిన్తి కిం కారణం. తస్సాతి వేరినో. అవిసయేతి దుక్ఖం ఉప్పాదేతుం అసక్కుణేయ్యతాయ అగోచరే. సచిత్రేతి అత్తనో చిత్రే. మహానత్థకరన్తి ఇథలోకత్థపరలోకత్థపరమత్థానం విరాధనవసేన మహతో విపులస్స, నానావిధస్స చ దిట్ఠధమ్మికాదిభేదస్స అనత్థస్స కారణం. మూలనికన్తనన్తి సీలస్స మూలాని నామ హిరోత్తప్పఖన్తిమేత్తానుద్దయా, తేసం చిన్దనం. కోథో హి ఉప్పజ్జమానోవ పాణాతిపాతాదివసేన హిరోత్తప్పాదీని ఉచ్చిన్దతి. జళోతి అన్ధబాలో.

అనరియం కమ్మన్తి వేరినా కతమహాపరాధమాహ. యో సయన్తి యో త్వం సయమ్మి. దోసేతుకామోతి కోధం ఉప్పాదేతుకామో. యది కరి యది అకాసి. దోసుప్పాదేనాతి దోసస్స ఉప్పాదనేన. దుక్ఖం తస్స చ నామాతి దుక్ఖజ్ఞా నామ తస్స అపరాధకస్స. నామాతి అసమ్భావనే నిపాతో, తేన తస్స కారణం అనేకన్తికన్తి దస్సేతి. తేనాహ “కాహసి వా న వా”తి, కరిస్ససి న వా కరిస్ససీతి అత్తో. అహితం మగ్గన్తి అత్తనో అహితావహం దుగ్గతిమగ్గం.

అట్టానేతి దోసో తవ అప్పియస్స కారాపకో, సత్తు పన తస్స వసవత్తితాయ దాససదిసోతి అట్టానం పచ్చాపకిరియాయ. తస్మా తమేవ దోసం చిన్దస్స ఉచ్చిన్ద. ఖణికత్తాతి ఉదయవయపరిచ్చిన్నో అత్తనో పవత్తికాలసజ్ఞాతో ఖణో ఏతేసం అత్తీతి

ఖణికా, తబ్బావతో ఖణపభట్టభావతోతి అత్తో. కస్స దానీధ కుజ్ఞసీతి అపరాధకస్స సంతానే యేహి ఖన్దేహి తే అపరాధో కతో, తే తంఖణంయేవ సబ్బసో నిరుద్ధా. ఇదాని పన అజ్ఞో తిట్టంతీతి కస్స త్వం ఇధ కుజ్ఞసి. న హి యుత్తం అనపరాధేసు కుజ్ఞసంతి అధిప్పాయో. తం వినా కస్స సో కరేతి యో పుగ్గలో యస్స దుక్ఖం కరోతి, తం దుక్ఖకిరియాయ విసయభూతం పుగ్గలం వినా కస్స నామ సో దుక్ఖకారకో దుక్ఖం కరే కరేయ్య. సయమ్మి దుక్ఖహేతు త్వమితీతి ఏవం సయమ్మి త్వం ఏతస్స దుక్ఖస్స హేతు, ఏవం సమానే తస్స తుయ్హిత్త తస్స దుక్ఖస్స హేతుభావే కిం కారణా తస్స కుజ్ఞసి న తుయ్హిన్తి అత్తో.

౨౪౬. పరలోకేపి అనుగామిభావతో కమ్మంయేవ సకం సంతకం ఏతేసన్తి కమ్మస్సకా, తేసం భావో కమ్మస్సకతా. పచ్చవేక్షణా నామ నిసేధనత్థా, నిసేధనత్తా భావినో కమ్మస్సాతి ఆహ “యం కమ్మం కరిస్ససీ”తి. పటిఘవసేన పన పవత్తకమ్మం పాకటభావతో ఆసన్నం, పచ్చక్షణ్ణాతి ఆహ “ఇదత్తా”తి. చ-సద్దో బృతిరేకే, సో తస్స కమ్మస్స ఫలనిస్సన్దేన “నేవ సమ్మాసమ్మాధి”న్తిఆదినా బృతిరేకతో వుచ్చమానమేవత్థం జోతేతి. నేవ సమత్తన్తి సమ్మన్తో. నిరయే నియుత్తం, జాతన్తి వా నేరయికం. అత్తానంయేవ ఓకిరతి దోసరజేనాతి అధిప్పాయో.

౨౪౭. సత్థు పుబ్బచరియగుణా పచ్చవేక్షితత్తా, సత్థు గారవేనాపి పటిఘం వూపసమేయ్యాతి.

బోధిసత్తోపి సమానో నను తే సత్థా చిత్తం నప్పదూసేసి, పగేవ అభిసమ్మద్ధోతి అధిప్పాయో. దేవియా పదుట్టేనాతి దేవియా సద్ధిం పదుబ్బినా మిచ్ఛాచారవసేన అపరద్ధేన. యత్థ సుసానే ధవసరీరం ఛడ్డీయతి, తం ఆమకసుసానం. నిఖణ్ణమానోతి నిఖణ్ణియమానో. పురిసకారం కత్వాతి ఆవాటతో నిక్ఖమనత్తాయ బాహుబలేన పురిసకారం కత్వా. యక్ఖానుభావేనాతి అడ్డవినిచ్చయేన ఆరాధితచిత్తస్స యక్ఖస్స ఆనుభావేన. సిరిగబ్బన్తి వాసాగారే.

ఆసీసేథేవాతి యథాధిప్పేతే అత్థే జాయతో అనవజ్జతో ఆసం కరేయ్య. న నిబ్బిన్దేయ్యాతి “ఏవం కిచ్ఛాపన్నస్స మే కుతో సోత్తిభావో”తి న నిబ్బిన్దేయ్య. వుత్తజ్ఞో “ఆపదాసు ఖో, మహారాజ, థామో వేదితబ్బో”తి (ఉదా. ౨౩). యథా ఇచ్చిన్తి యేన పకారేన కస్సచి పీళం అకత్వా రజ్జే పతిట్ఠితం అత్తానం ఇచ్చిం, తథా అహం అహున్తి పస్సామి. వోతి హి నిపాతమత్తం.

కాసిరజ్ఞాతి కలాబునా కాసిరాజేన. సకణ్ణకాహీతి అయకణ్ణకేహి సకణ్ణకాహి.

మహల్లకోతి వుద్ధో వయోఅనుప్పత్తో. రుజ్ఞంతీతి నిరుజ్ఞన్తి.

చిత్తపరిగ్గణ్ణనకాలోతి విసేవనం కాతుం అదత్వా చిత్తస్స సమ్మదేవ దమనకాలో.

పుథుసల్లేనాతి విపులేన సల్లేన. నాగోతి హత్థినాగో. వధీతి విజ్ఞి, మారేసీతి వా అత్తో. ఇమం రానం ఆగత్వా మయి ఏవం కరణం నామ న తవ వసేన హోతి, తస్మా కస్స వా రజ్ఞో, రాజమత్తస్స వా అయం పయోగో ఉయ్యోజనాతి అత్తో.

ఛబ్బణ్ణరస్మీతి నీలపీతలోహితాదివసేన ఛబ్బణ్ణమయూఖా. ఛబ్బణ్ణకిరణవన్తదన్తతాయ హి తే హత్థీ “ఛద్దన్తా”తి వుచ్చన్తి, న ఛద్దన్తవన్తతాయ.

ఛాతోతి జిఘచ్చిత్తో. ఖాదేయ్యాతి ఖాదేయ్యం, అయమేవ వా పారో. ఆహితోతి సుహితో. సమ్మలన్తి మగ్గాహారం. తం పన యస్మా ఉపచారేన పథస్స హితన్తి వుచ్చతి, తస్మా “పాథేయ్య”న్తిపి వుత్తం. “మిత్తదుబ్బీ వతాయం అన్ధబాలో”తి

కారుణ్యోన అస్సుపుణ్ణోహి నేత్రేహి తం పురిసం ఉదిక్ఖమానో.

మా అయ్యోసి మే భదన్తేతి ఏత్థ మాతి నిపాతమత్తం, మాతి వా పటిక్ఖేపో, తేన ఉపరి తేన కాతబ్బం విప్పకారం పటిసేధేతి. అయ్యో మేతి అయ్యురకో త్వం మమ అతిధిభావతో. భదన్తేతి పియసముదాచారో. త్వం నామేతాదిసం కరీతి త్వమ్మి ఏవరూపం అకాసి నామ.

తిరచ్ఛానభూతోపి పన మహాకపి హుత్వా ఖేమన్తభూమిం సమ్మాపేసీతి యోజనా.

పేళాయ పక్ఖిపన్తేపీతి ఖుద్దకాయ పేళాయ పాదేహి కోటేత్వా పక్ఖిపన్తేపి. మద్దన్తేపీతి దుబ్బలభావకరణత్తం నానప్పకారేహి మద్దన్తేపి. అలమ్మానేతి ఏవంనామకే అహితుణ్ణికే.

పీతం వాతి ఏత్థ వా-సద్దో అవుత్తత్థవికప్పే, తేన ఓదాతమజ్జోట్టాదిం అవుత్తం సజ్జణ్ణాతి. చిత్రానువత్తన్తోతి చిత్తం అనువత్తన్తో. హోమి చిన్తితసన్నిభో ఏవమయం బహులాభం లభతూతి. ఆనుభావేన పన థలం కరేయ్య ఉదకం...పే.... ఛారికం కరే. ఏవం పన యది చిత్తవసీ హేస్సం...పే.... ఉత్తమత్తో న సిజ్జతీతి తదా అత్తనా తత్థ దిట్టం ఆదీనవం దస్సేతి భగవా. తత్థ ఉత్తమత్తోతి బుద్ధభావమాహ. భోజపుత్తేహితి లుద్ధపుత్తేహి.

అళారాతి యేన సయం తదా లుద్ధహత్థతో మోచితో, తం సత్థవాహం నామేన ఆలపతి. అతికస్సాతి నాసాయ ఆవుతరజ్జుం ఆకడ్డిత్వా. సమ్మరిగయ్యాతి కాళవేత్తలతాదీహి సబ్బసో పరిగ్గహేత్వా, అచ్చరియాని దుస్సహానం సహనవసేనాతి అధిప్పాయో.

అతివియ అయుత్తం అప్పతిరూపం పటిఘచిత్తుప్పాదనేన కేనచి అప్పటిసమఖన్తిగుణస్స సత్తుసాసనావోక్కమనప్పసజ్జతో.

౨౪౮. “అనమతగ్గోయం, భిక్ఖవే, సంసారో”తిఆదినా (సం. ని. ౨.౧౨౪; ౩.౯౯, ౧౦౦; ౩.౫.౫౨౦; కథా. ౭౫) ఆగతాని సుత్తపదాని అనమతగ్గసద్దో, తదత్తో వా ఏతేసన్ని అనమతగ్గియాని.

అజేహి గమనమగ్గో అజపథో. సజ్కా లగ్గాపేత్వా తే ఆలమ్మిత్వా గమనమగ్గో సజ్కపథో. సజ్కాతి అజ్కసాకారేన కతదీఘదణ్ణో వుచ్చతి. ఆది-సద్దేన పపాతమగ్గదుగ్గమగ్గాదికే సజ్జణ్ణాతి. ఉభతోబ్యుత్తోతి సమ్మహారత్తం ద్వీహిపి పక్ఖేహి గాళ్లసన్నాహే. అజ్ఞాని చ దుక్కురాని కరిత్వా ధనాసాయ పబ్బతవిదుగ్గనదీవిదుగ్గాదిపక్ఖన్తనవసేనాతి అధిప్పాయో. మం పోసేసి, ఉపకారం అకాసి, తత్ర నప్పతిరూపం మనం పదూసేతున్తి ఏవం చిత్తం ఉప్పాదేతబ్బన్తి సమ్మన్తో. ఏవం చిత్తుప్పాదనన్చ ఏతరహి దిస్సమానేన పుత్తాదీనం పోసనాదినా అతీతస్స అనుమానతో గహణవసేన వేదితబ్బం.

౨౪౯. మేత్తాయాతి మేత్తాసజ్ఞాయ, మేత్తాసహితాయ వా. చేతోవిముత్తియాతి చిత్తసమాధానే. ఆసేవితాయాతి ఆదరేన సేవితాయ. భావితాయాతి వడ్డితాయ. బహులీకతాయాతి పునప్పునం కతాయ. యానీకతాయాతి యుత్తయానం వియ కతాయ. వత్థుకతాయాతి అధిట్టానవత్థుం వియ కతాయ. అనుట్టితాయాతి అధిట్టితాయ. పరిచితాయాతి పరిచిణ్ణాయ

చిణ్ణవసీభావాయ. సుసమారద్ధాయాతి సుట్టు సమ్పాదితాయ. పాటికజ్ఞాతి ఇచ్చితబ్బా అవస్సంభావినో. సేసం పరతో ఆగమిస్సతి.

౨౫౦. ధాతువినిబ్బోగోతి ససమ్భారసజ్ఞేపాదినా ధాతూనం వినిబ్బుజనం. అపరాధో నామ అపరజ్ఞస్తస్స పుగ్గలస్స రూపధమ్మముఖేన గయ్ఘతీతి కత్వా ఆహ “కిం కేసానం కుజ్ఞసీ”తిఆది, కేసాదివినిముత్తస్స అపరజ్ఞనకస్స పుగ్గలస్స అభావతో. ఇదాని నిబ్బత్తితపరమత్తధమ్మవసేనా వినిబ్బోగవిధిం దస్సేతుం “అథ వా పనా”తిఆది వుత్తం. పఞ్చక్షణే ఉపాదాయ, ద్వాదసాయతనాని ఉపాదాయాతి పచ్చేకం ఉపాదాయ-సద్ధో యోజేతబ్బో. కోధస్స పతిట్ఠానట్ఠానం న హోతీతి యథా ఆరగ్గే సాసపస్స, ఆకాసే చ చిత్తకమ్మస్స పతిట్ఠానట్ఠానం నత్తి, ఏవమస్స “వేరీ”తి పరికప్పితే పుగ్గలే కోధస్స పతిట్ఠానట్ఠానం న హోతి, కేసాదీనం అకుజ్ఞితబ్బతో, తబ్బినిముత్తస్స చ పుగ్గలస్స అభావతో.

౨౫౧. సంవిభాగోతి ఆమిససంవిభాగో. పరస్సాతి పచ్చత్తికస్స. భిన్నాజీవోతి అపరిసుద్ధాజీవో. తస్సేవం కరోతోతి ఏవం సంవిభాగం కరోత్తస్స తస్స దాయకస్స. ఇతరస్సాతి పటిగ్గాహకస్స. “మమ మాతరా ఉపాసికాయ దిన్నో”తి ఇదం “ధమ్మియలాభో”తి ఏతస్స కారణవచనం. తేన పన తస్స ఆగమనసుద్ధిం దస్సేతి.

సబ్బత్తిసాధకన్తి “అత్తతో పరత్తో దిట్టధమ్మికో అత్తో సమ్మరాయికో అత్తో”తి (మహాని. ౬౯; చూళని. మోఘరాజమాణవపుచ్చానిద్దేస ౮౫; పటి. మ. ౩.౨) ఏవమాదీనం సబ్బేసం అత్థానం, హితానం, పయోజనానఞ్చ నిష్పాదకం. ఉన్నమన్తి దాయకా. నమన్తి పటిగ్గాహకా.

౨౫౨. ఏవన్తి యథాపుత్తేహి కకచూపమోవాదానుస్సరణాదీహి అత్తనో ఓవదనాకారేహి. వూపసస్తపటిఘస్సాతి పటిసజ్ఞానబలేన వినోదితాఘాతస్స. తస్మిమ్మీతి వేరీపుగ్గలేపి. వేరీ-గహణేనావ చేత్థ అప్పియపుగ్గలస్సాపి గహణం దట్టబ్బం వేరివ్వి మేత్తాయ సిద్ధాయ తస్మిమ్మి మేత్తాసిద్ధితో, పియతో పన అతిప్పియసహాయకస్స విసుం గహణం ఆసన్నపచ్చత్తికస్స దుబ్బినిమోచయభావదస్సనత్తం. మేత్తావసేనాతి మేత్తాయనవసేన. సమచిత్తతన్తి హితూపసంహారేన సమానచిత్తతం. సీమాసమ్మేదో సా ఏవ సమచిత్తతా. ఇమస్మిం పుగ్గలేతి మేత్తాకమ్మట్ఠానికపుగ్గలే. నిసిన్నేతి భావేనభావలక్ష్ణే భుమ్మం.

హితమజ్ఞత్తేతి పియే, మజ్ఞత్తే చ. చతుబ్బిధేతి చతుబ్బిధే జన, యత్థ కత్థచీతి అధిప్పాయో. నానత్తన్తి పియమజ్ఞత్తాదినానాకరణం. హితచిత్తోవ పాణినన్తి కేవలం సత్తేసు హితచిత్తో ఏవాతి పవుచ్చతి, న పన “మేత్తాయ నికామలాభీ”తి వా “కుసలీ”తి వా పవుచ్చతి. కస్మా? యస్మా అత్తాదీసు పస్సతి నానత్తన్తి. కస్మా పనాయం హితచిత్తో కుసలీతి న వుచ్చతీతి? సాతిసయస్స కుసలస్స వసేన కుసలిభావస్స అధిప్పేతత్తా. ఇమస్స చ పుగ్గలస్స మేత్తాభావనా న విసేసవతీ. అథ వా న నికామలాభీ మేత్తాయ యతో అత్తాదీసు పస్సతి నానత్తం. కుసలీతి పవుచ్చతి, యస్మా హితచిత్తోవ పాణినన్తి ఏవమేత్త అత్తో దట్టబ్బో. గామసీమాదయో వియ గామస్తరాదీహి సత్తసజ్ఞాతే మేత్తావిసయే భావనాయ పుట్టే అజ్ఞామజ్ఞం అసంకిణ్ణమరియాదారూపేన రితత్తా అత్తాదయో ఇథ సీమా నామాతి ఆహ “చతస్సో సీమాయో”తి. సమ్మిన్నా హోస్తీతి ఏత్థ వుత్తం సమ్మేదం దస్సేతుం “సమం ఫరతి మేత్తాయా”తిఆది వుత్తం. మహావిసేసోతి మహాన్తో భావనాయ విసేసో అతిసయో. పురిమేన పురిమతో అత్తాదినానత్తదస్సినా. న నాయతీతి న జాయతి.

౨౩. నిమిత్తని యథా కసిణకమ్మట్టనాదీసు తంతంకసిణమణ్డలాదిపరిగ్గహముఖేన భావనావసేన లద్ధం ఉగ్రహనిమిత్తం నిస్సాయ ఝానస్స గోచరభావేన పటిభాగనిమిత్తం ఉపతిట్ఠతి, న ఏవమిధ ఉపట్ఠితం నిమిత్తం నామ అట్ఠి. యో పనాయం యథావుత్తో సీమాసమ్మేద్దో లద్ధో, స్వేవ నిమిత్తం వియాతి నిమిత్తం. తస్మిం హి లద్ధే భావనాయ సాతిసయత్తా నీవరణాని విక్ఖమ్భితానేవ హోన్తి, కిలేసా సన్నిసిన్నావ, ఉపచారసమాధినా చిత్తం సమాహితమేవ. తేనాహ “నిమిత్తఞ్చ ఉపచారఞ్చ లద్ధం హోతీ”తి. తమేవ నిమిత్తని సీమాసమ్మేద్దవసేన పవత్తసమథనిమిత్తం. అప్పకసిరేనేవ అకిచ్చేనేవ, పగేవ పరిపన్థస్స వినోధితత్తా.

ఏత్తావతాతి ఏత్తకేన భావనానుయోగేన. అనేన యోగినా. పఞ్చజ్ఞవిప్పహీనన్తిఆదీనం పదానం అట్ఠో హేట్ఠా వుత్తో ఏవ.

“పఠమజ్ఞానాదీనం అఞ్జతరవసేనా”తి ఇదం వక్ష్తమానాయ వికుబ్బనాయ తేసం సాధారణతాయ వుత్తం. అప్పనాప్పత్తచిత్తస్సేవ న ఉపచారమత్తలాభినో. పగుణబలవభావాపాదనేన వేపుల్లాదివిసేసప్పత్తస్స ఓధినో, అనోధినో చ దిసాఫరణాదివసేన ఝానస్స పవిజమ్భనా వికుబ్బనా వివిధా కిరియాతి కత్వా.

౨౪. మేత్తాసహగతేనాతి ఉప్పాదతో యావ భజ్ఞ మేత్తాయ సహ పవత్తేన సంసట్ఠేన సమ్మయుత్తేనాతి అట్ఠో. యస్మా పన తం వుత్తనయేన మేత్తాయ సహగతం, తాయ ఏకుప్పాదాదివిధినా సమ్మదేవ ఆగతం హోతి, తస్మా వుత్తం “మేత్తాయ సమన్నాగతేనా”తి. చేతో-సద్దో “అధిచేతనో”తిఆదీసు (పాచి. ౧౨౩; ఉదా. ౩౭) సమాధిపరియాయోపి హోతీతి తతో విసేసేతుం “చేతసాతి చిత్తేనా”తి వుత్తం. ఏతన్తి ఏతం పదం. దినోధిపరిగ్గహో సత్తోధిపరిగ్గహముఖేనేవ హోతీతి దస్సేన్తో ఆహ “ఏకిస్సా దిసాయ పఠమపరిగ్గహితం సత్తం ఉపాదాయా”తి. దిసాసు హి రితసత్తా దిసాగహణేన గహితా. తేనాహ “ఏకదిసాపరియాపన్నసత్తఫరణవసేన వుత్త”న్తి. ఫరణఞ్చ సారమ్మణస్స ధమ్మస్స అత్తనో ఆరమ్మణస్స ఫస్సనా పచ్చక్ఖతో దస్సనం గహణం ఆరమ్మణకరణమేవాతి ఆహ “ఫరిత్వాతి ఘసేత్వా ఆరమ్మణం కత్వా”తి. బ్రహ్మవిహారాధిట్ఠితన్తి మేత్తాయూనుపత్తమ్మితం. తథాతి నియమనం. తం అనియమాపేక్షసమ్మన్ధీభావతో ఉపమాకారనియమనం. దుతియన్తి ఉపమేయ్యదస్సనం, ఉపమేయ్యఞ్చ నామ ఉపమం, తేన సమ్మన్ధఞ్చ వినా నత్తీతి తదుభయమ్మి దస్సేతుం “యథా పురత్థిమాదీసూ”తిఆది వుత్తం. తత్త తథా దుతియన్తి ఏత్త ఫరిత్వా విహరతీతి ఆనేత్వా సమ్మన్ధితబ్బం. ఏవం తతియం చతుత్థన్తి ఏత్తాపి. తదనన్తరన్తి చ ఫరణాపేక్షం అనన్తరగ్గహణం, న ఫరితబ్బదిసాపేక్షం దిసానం అనిద్దిట్ఠరూపత్తా. ఫరణానుక్కమేన హి తాసం దుతియాదితా, న సరూపతో. తేనేవాహ “యం కిఞ్చి ఏకం దిస”న్తి. ఇతీతి ఏవం యథావుత్తం చతస్సో, ఏవం ఉద్ధం దిసం ఫరిత్వా విహరతీతి అట్ఠో. తేనాహ “ఏతేనేవ నయేనా”తి. ఇదమ్మి ఇతి-సద్దస్సేవ అత్తదస్సనం. పాళియం (మ. ని. ౩.౩౦౯; ౩.౨౩౦; విభ. ౬౪౨) అథో తిరియన్తి ఏత్త పి-సద్దో లుత్తనిద్దిట్ఠోతి దస్సేతుం “అథోదిసమ్మి తిరియం దిసమ్మి”తి వుత్తం. ఏతేనేవ “దుతియ”న్తిఆదీసుపి పి-సద్దస్స లుత్తనిద్దిట్ఠతా దీపితాతి వేదితబ్బం. ఏవమేవాతి ఇదమ్మి ఇతి-సద్దస్సేవ అత్తదస్సనం. ఏత్త చ “అథో”తి ఇమినా యథా నిరయేసు, నాగభవనాదీసు, యత్త తత్త వా అత్తనో హేట్ఠిమదిసాయ సత్తా గయ్ఠాన్తి, ఏవం “ఉద్ధ”న్తి ఇమినా దేవలోకే, యత్త తత్త వా అత్తనో ఉపరిమదిసాయం సత్తా గహితాతి వేదితబ్బం.

మజ్జతాదీతి ఆది-సద్దేన ఇత్థిపురిసలరియానరియదేవమనుస్సాదికే పభేదే సజ్ఞణ్ణాతి. ఈసకమ్మి బహి అవిక్ఖేపమానోతి అప్పకమ్మి కమ్మట్టానతో బహి విక్ఖేపం అనాపజ్ఞన్తో హితూపసంహారతో అఞ్జాధా ధోకమ్మి అవత్తమానో. సబ్బత్తతాయాతి వా సబ్బేన అత్తభావేన యథా సబ్బభావేన అత్తని అత్తనో అత్తభావే హితేసితా, ఏవం సబ్బధి సబ్బసత్తేసు మేత్తాయ ఫరిత్వా

విహరతీతి అట్టో. మేత్తాయ వుచ్చమానత్తా సత్తవిసయో సబ్బ-సద్దో, నో చ దీఘం కత్వా వుత్తో, తస్మా సబ్బసత్తకాయసజ్ఞాతా పజా ఏతస్స అట్టీతి సబ్బావంతీతి పదత్తతో దస్సేన్తో “సబ్బావంతన్తి సబ్బసత్తవంత”న్తి ఆహ. ఏత్త చ సబ్బధీతి దినోధినా, దేనోధినా చ అనోధినోఘరణం వుత్తం, సబ్బత్తతాయ సబ్బావంతన్తి సత్తోధినా. తథా హి వుత్తం “అనోధినో దస్సనత్త”న్తి . ఏకమేవత్తం పకారతో పరియాయేన్తి ఇహేన్తీతి పరియాయా, వేవచనాని. విపులాదిసద్ధా చేత్త తాదిసాతి అధిప్పాయో. తేనాహ “విపులేనాతి ఏవమాదిపరియాయదస్సనతో”తి. పరియాయదస్సనే చ పుట్టే గహితపదానిపి పున గయ్యన్తి, యథా “సద్ధా సద్దహనా”తి (ధ. స. ౧౨) ఏత్త వుత్తమ్మి సద్ధాపదం పున ఇన్ద్రియాదిపరియాయదస్సనే “సద్ధా సద్ధిన్ద్రియ”న్తి (ధ. స. ౧౨) వుత్తం. తథాసద్దో వా ఇతిసద్దో వా న వుత్తోతి “మేత్తాసహగతేన చేతసా ఏకం దిసం ఘరిత్వా విహరతీ”తి ఏతస్స అనువత్తకో తథా-సద్దో చ ఇతి-సద్దో చ తేసం ఘరణానంతరాదిట్ఠానం అట్ఠానన్తి కత్వా తే న వుత్తాతి పున “మేత్తాసహగతేన చేతసాతి వుత్త”న్తి అట్టో. వుత్తస్సేవత్తస్స పున వచనం నిగమనన్తి ఆహ “నిగమనవసేన వా ఏతం వుత్త”న్తి. నను చ సమాపనవసేన వుత్తస్సేవత్తస్స పున వచనం నిగమనన్తి? నాయం దోసో ఓధినోఅనోధినోఘరణానం సమాపనే ఏవ వుత్తత్తా. విపులేనాతి మహంతేన, మహత్త ఇన్ద్రియస్స అసుభకమ్మట్ఠానాదీసు వియ ఆరమ్మణస్స ఏకదేసమేవ అగ్గహేత్వా అనవసేనగ్గహణవసేనాతి ఆహ “ఘరణవసేన విపులతా దట్టబ్బా”తి.

కిలేసవిక్ఖమ్మనసమత్తతాదీహి మహత్తం గతం, మహంతేహి వా ఉళారచ్చన్దచిత్తవీరియపజ్ఞోహి గతం పటిపన్నన్తి మహగ్గతం. తయిదం యస్మా ఏకంతతో రూపావచరం, తస్మా వుత్తం “భూమివసేన మహగ్గత”న్తి. నిరుళ్లో హి రూపారూపావచరేసు మహగ్గతవోహరో. పగుణవసేనాతి పకారతో గుణితం బహులీకతం పగుణం, తస్స వసేన, సుభావిత్తభావేనాతి అట్టో. తం హి పమాణం గహేతుం అసక్కుణ్ణేయ్యతాయ అప్పమాణం నామ హోతి. అప్పమాణసత్తారమ్మణవసేనాతి అపరిమాణసత్తారమ్మణకరణవసేన. సయమ్మి వేరరహితత్తా, తంసమజ్ఞేనో వేరాభావహేతుత్తా చ అవేరం. తయిదం ద్వయం యతో లభతి, తం దస్సేతుం “బ్యాపాదపచ్చత్తికప్పహనేనా”తి వుత్తం. చేతసో బ్యాపత్తివసేన హననతో బ్యాపజ్ఞం, చేతసికం అసాతం, తదభావతో అబ్యాపజ్ఞం. తేనాహ “నిద్దుక్ఖ”న్తి. తం పనస్స అబ్యాపజ్ఞత్తం పిన్దవిజ్ఞాణాదీనం వియ న సభావతో, అథ ఖో పచ్చత్తికవివేకతోతి దస్సేన్తో “దోమనస్సప్పహనతో”తి ఆహ. అయన్తి ఇథ యథానీతం అప్పమజ్ఞావిభజ్ఞే (విభ. ౬౪౨), తేసు తేసు చ సుత్తపదేసేసు (మ. ని. ౧.౪౨౯; ౨.౩౦౯, ౩౧౦) ఆగతం మేత్తాబ్రహ్మవిహారవికుబ్బనమాహ.

౨౦౮. “తథా”తి ఇమినా ఇమిస్సా “పిన్దహోకారేహి, సత్తహోకారేహి, దసహోకారేహి”తి ఆకారవిభాగేన పటిసమ్మిదాయం (పటి. మ. ౨.౨౨) వుత్తాయ చ వికుబ్బనాయ మజ్ఞే భిన్నసువణ్ణస్స వియ భేదాభావముపసంహరతి ఓధినోఘరణఅనోధినోఘరణదిసాఘరణవసేన దేసనాయ ఆగతత్తా. కేవలం పనేత్త పటిసమ్మిదామగ్గే (పటి. మ. ౨.౨౨) వియ సత్తోధి న గహితోతి అయమేవ విసేసో. యమ్మీతి వికుబ్బనం సన్ధాయాహ.

ఇదాని భేదాభావదస్సనముఖేన ఉద్దేసతో ఆనీతం పటిసమ్మిదామగ్గపాలిం నిద్దేసతో దస్సేత్వా తస్సా అనుత్తానపదవణ్ణనం కాతుం “తత్త చా”తిఆదిమాహ.

౨౦౯. తత్త సట్టే సత్తాతి సబ్బ-సద్దో కామం పదేససబ్బవిసయో, న సబ్బసబ్బవిసయో యథా “సబ్బం జానాతీతి సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణ”న్తి (పటి. మ. ౧.౧౧౯-౧౨౦), “సత్తా”తి పన పదేన పరిచ్ఛిన్నం అత్తనో విసయం అసేసేత్వావ

పరియాదియతీతి ఆహ “అనవసేసపరియాదానమేత”న్తి.

తత్రాతి తస్మిం రూపే. సత్తోతి సజ్జనకిచ్చేన ఛన్దాదిపరియాయేన లోభేన ఆసత్తో లగ్గో. తత్రాతి వా కరణే భుమ్మం, తేన ఛన్దాదినాతి అత్తో.

యది సత్తతాయ సత్తా, కథం వీతరాగేసూతి ఆహ “రుళ్ళీసద్దేనా”తిఆది. అవీతరాగేసు రుళ్ళేన, అవీతరాగేసు వా పవత్తిత్వా ఇన్ద్రియబద్ధఖన్ధసన్తానతాయ తంసదిసేసు వీతరాగేసు రుళ్ళేన సద్దేన. అథ వా కిళ్ళీ నిమిత్తం గహేత్వా సతిపి అళ్ళాస్మిం తన్నిమిత్తయుత్తే కత్థచి వिसయే సమ్ముతియా చిరకాలతాయ నిమిత్తవిరహేపి పవత్తి రుళ్ళీ నామ యథా “గచ్ఛన్తీతి గావో”తి, ఏవం సత్తసద్దస్సాపి రుళ్ళీభావో దట్టబ్బో. భూతపుబ్బగతియా వా వీతరాగేసు సత్తవోహరో దట్టబ్బో. సత్వయోగతోతి ఏత్థ సత్వం నామ బుద్ధి, వీరియం, తేజో వా, తేన యోగతో సత్తా, యథా “నీలగుణయోగతో నీలో పట్”తి.

పాణన్ని ఏతేనాతి పాణనం, అస్సాసపస్సాసా, తస్స కమ్మం పాణనతా, తాయ, అస్సాసపస్సాససమ్మయోగేనాతి అత్తో. భూతత్రాతి కమ్మకిలేసేహి జాతత్తా. పూరణతో, గలనతో చ పుగ్గలాతి నేరుత్తా. సత్తా హి నిబ్బత్తన్తా తంతంసత్తనికాయం పూరేన్తా వియ హోన్తి, సబ్బావత్థనిపాతితాయ చ గలన్తి చవన్తీతి అత్తో. అపరిణ్ణాతవత్థుకానం “అత్తా”తి భవతి ఏత్థ అభిధానం, చిత్తాన్తాతి అత్తభావో, సరీరం, ఖన్ధపఞ్చకమేవ వా. తన్తి ఖన్ధపఞ్చకం . ఉపాదాయాతి గహేత్వా ఉపాదానం నిస్సయం కత్వా. పఞ్చత్తిమత్తసమ్భవతోతి పరమత్థతో అసన్తేపి సత్తసఞ్జితే పఞ్చత్తిమత్తేన సమ్భవతో.

యథా చ సత్తాతి వచనన్తి యథా సత్త-సద్దో యథాపుత్తేనట్టేన నిప్పరియాయతో పదేసపుత్తిపి రుళ్ళీవసేన అనవసేసపరియాదాయకో. సేసానిపీతి పాణాదివచనానిపి. తానిపి హి రూపారూపభవూపగచతుత్థజ్ఞానాదిసమష్ఠీనం అస్సాసపస్సాసాభావతో అవినిపాతధమ్మానం పుగలనస్స అభావతో పదేసపుత్తీని. రుళ్ళీవసేన ఆరోపేత్వా యథాపుత్తాయ రుళ్ళీయా వసేన కత్థచి వिसయే అవిజ్జమానమ్మి పాణపుగ్గలభావం ఆరోపేత్వా. యది సాధారణతో సత్తవేవచనానీతి గహేత్వా అనోధిసోఘరణా మేత్తా వుచ్చతి, అథ కస్మా పఞ్చహేవ ఆకారేహి వుత్తాతి అనుయోగం సన్ధాయాహ “కామఞ్ఞా”తిఆది. కేచి పనాహు “న ఖో పనేతాని “సత్తా”తిఆదీని పదాని వేవచనతామత్తం ఉపాదాయ గహితాని, యతో జన్తుఆదీనమ్మి గహణం ఆపజ్జేయ్య, అత్థవిసేసం పన నిమిత్తభూతం ఉపాదాయ గహితానీ”తి, తే సన్ధాయాహ “యే పనా”తిఆది. తత్థ అత్థతోతి సజ్జనట్టేన సత్తా, పాణనట్టేన పాణాతి ఏవమాదిఅత్థతో. తేసం తం మతిమత్తన్తి దస్సేన్తో ఆహ “అనోధిసోఘరణా విరుజ్జతీ”తి. కస్మా? కేచి సత్తా, కేచి పాణా, కేచి పుగ్గలాతి ఆపజ్జనతో. తథా అత్థం అగ్గహేత్వాతి సత్తాదిసద్ధా సప్పదేసవిసయాతి ఏవమత్థం అగ్గహేత్వా పుట్టే వుత్తనయేన నిప్పదేసవిసయాతి ఏవమత్థం గహేత్వాతి అధిప్పాయో. తేనాహ “ఇమేసూ”తిఆది. పఞ్చాసు ఆకారేసూతి “సబ్బే సత్తా”తిఆదినా పాళియం (పటి. మ. ౨.౨౨) ఆగతేసు పఞ్చాసు భావనాకారేసు. అళ్ళాతరవసేనాతి యస్స కస్సచి వసేన.

౨౫౭. ఇదాని ద్వావీసతియా భావనాకారేసు అప్పనా పరిగ్గహేత్వా దస్సేతుం “ఏత్థ చా”తిఆది వుత్తం. బ్యాపాదరహితాతి దోమనస్సబ్యాపాదరహితా. తస్మాతి యస్మా న కేవలం యథాపుత్తఆకారవిభాగమత్తతో అప్పనావిభాగో, తస్మా. ఇమేసుపి పదేసూతి “సబ్బే సత్తా అవేరా హోన్తూ”తిఆదికోట్టాసేసుపి. యం యం పాకటం హోతీతి యదిపి పుబ్బభాగే తత్థ తత్థ అభినివేసే అనేకకోట్టాసవసేనేవ మనసికారం పవత్తేతి, భావనాయ సమిజ్జనక్ఖణే పన తత్థ యం పగుణతరతాయ

సుపాకటం హోతి, తస్య వసేన అప్పనా హోతి, యథా తం ద్వత్రింసాకారే. తత్త పన ఆరమ్మణం, ఇథ భావనాకారోతి అయమేవ విసేసో. చతున్నన్తి చతున్నం చతున్నం. బ్యాపనిచ్చాలోపేన హి నిద్దిట్టం. ఏస నయో సేసేసుపి.

లిజ్గవసేన వుత్తం తేసం పచురతో లబ్బమానత్తా. తతియా పన పకతి యదిపి పఠమదుకేన న సజ్ఘహితా, దుతియదుకేన పన తికేన చ సజ్ఘహితా ఏవ.

ఇతి సబ్బానిపీతి అనోఢిసోఘరణే వీసతి, ఓఢిసోఘరణే అట్టవీసతి, దిసాఘరణే చత్తారి సతాని, అసీతి చాతి ఏవం సబ్బానిపి. సత-సద్ధాపేక్షాయ నపుంసకనిద్దేసో.

౨౫౮. ఏవం మేత్తాభావనం విభావేత్వా ఇదాని తత్త ఆనిసంసే విభావేతుం “ఇతీ”తిఆది ఆరద్ధం. తత్త సేసా జనాతి మేత్తాయ చేతోవిముత్తియా అలాభినో. సమ్మరివత్తమానాతి దక్ఖిణేన పస్సేన అసయిత్వా సబ్బసో పరివత్తమానా. కాకచ్చమానాతి ఘురుఘురుపస్సాసవసేన విస్సరం కరోంతా. సుఖం సుపతీతి ఏత్త దువిధాసుపనా సయనే పిట్టిప్పసారణలక్ఖణా, కిరియామయచిత్తేహి అవోకిణ్ణభవగ్గప్పవత్తిలక్ఖణా చ. తత్తాయం ఉభయథాపి సుఖమేవ సుపతి. యస్మా సణికం నిపజ్జిత్వా అజ్ఘపచ్చభాని సమోధాయ పాసాదికేన ఆకారేన సయతి, నిద్దోక్కమనేపి ఝానం సమాపన్నో వియ హోతి. తేనాహ “ఏవం అసుపిత్వా”తిఆది.

నిద్ధాకాలే సుఖం అలభిత్వా దుక్ఖేన సుత్తత్తా ఏవ పటిబుజ్ఞనకాలే సరీరభేదేన నిత్థుననం, విజమ్భనం, ఇతో చితో విపరివత్తనగ్గా హోతీతి ఆహ “నిత్థునంతా విజమ్భంతా సమ్మరివత్తంతా దుక్ఖం పటిబుజ్జన్తి”తి. అయం పన సుఖేన సుత్తత్తా సరీరభేదాభావతో నిత్థుననాదిరహితోవ పటిబుజ్ఞతి. తేన వుత్తం “ఏవం అప్పటిబుజ్జిత్వా”తిఆది. సుఖపటిబోధో చ సరీరవికారాభావేనాతి ఆహ “సుఖం నిబ్బికార”న్తి.

“భద్దకమేవ సుపినం పస్సతీ”తి ఇదం అనుభూతపుబ్బవసేన, దేవతూపసంహారవసేన చస్స భద్దకమేవ సుపినం హోతి, న పాపకన్తి కత్వా వుత్తం. తేనాహ “చేతియం వన్దన్తో వియా”తిఆది. ధాతుక్ఖోభహేతుకమ్పి చస్స బహులం భద్దకమేవ సియా యేభుయ్యేన చిత్తజరూపానుగుణతాయ ఉతుఆహారజరూపానం.

ఉరే ఆముత్తముత్తాహరో వియాతి గీవాయ బద్ధిత్వా ఉరే లమ్పితముత్తాహరో వియాతి కేహిచి వుత్తం. తం ఏకావలివసేన వుత్తం సియా, అనేకరతనావలిసమూహభూతో పన ముత్తాహరో అంసప్పదేసతో పట్టాయ యావ కటిప్పదేసస్స హేట్టాభాగా పలమ్మన్తో ఉరే ఆముక్కోయేవ నామ హోతి.

తత్థేవాతి పాటలిపుత్తేయేవ. సక్కా నిసీదితుం వా నిపజ్జితుం వా దేసస్స ఖేమతాయ, తస్స తస్స పదేసస్స రమణీయతాయ చ.

దసావ అన్తో దసన్తో, వత్తస్స ఓసానన్తో.

సమప్పవత్తవాసన్తి తత్త తత్త విహారే సమప్పవత్తవత్తవాసం. థేరో కిర అత్తనా పవిట్టపవిట్టవిహారే “అహమేత్త ఆగన్తుకో”తి అచిన్తేత్వా తత్త తత్త యధారహం అత్తనా కాతబ్బవత్తాని పరిపూరేన్తో ఏవ విహాసి. అపరే పన భణన్తి సబ్బసత్తేసు సమప్పవత్తమేత్తావిహారవాసం. అయం హి థేరో అరహత్తాధిగమతో పుట్టేపి మేత్తావిహారీ అహోసి.

వనస్తరే రితి తి ధేరో కిర తథా సమప్పవత్తవాసవసేన చరమానో ఏకదివసం అజ్ఞాతరం రమణీయం వనస్తరం దిస్సా తత్థ అజ్ఞాతరస్మిం రుక్ఖములే సమాపత్తిం సమాపజ్జిత్వా యథాపరిచ్ఛేదేన తతో ఉట్టితో అత్తనో గుణావజ్జనహేతుకేన పీఠినోమనస్సేన ఉదానేన్తో “యావతా ఉపసమ్మన్నో”తి గాథం అభాసి. తమత్థం దస్సేతుం “వనస్తరే రితి”తి పఠమగాథా రపితా. తత్థ గజ్జమానకోతి సీహగజ్జితం గజ్జన్తో. గుణమేసన్తోతి అత్తనో గుణసముదయం గవేసన్తో పచ్చవేక్షన్తో.

మణిలరుక్ఖే నివాసితాయ తం దేవతం “మణిలియా”తి వోహరన్తి, తస్మా సా దేవతాపి “అహం, భన్తే, మణిలియా”తి ఆహ. రుక్ఖదేవతానం హి యేభుయ్యేన నివాసరుక్ఖవసేన వోహరో యథా ఫన్దనదేవతాతి. తత్థేవాతి చిత్తలపబ్బతేయేవ.

“బలవపియచిత్తతాయా”తి ఇమినా బలవపియచిత్తతామత్తేనపి సత్తం న కమతి, పగేవ మేత్తాయ చేతోవిముత్తియాతి దస్సేతి.

ఖిప్పమేవ చిత్తం సమాధియతి కేనచి పరిపన్ధేన పరిహీనజ్ఞానస్స బ్యాపాదస్స దూరసముస్సారితభావతో ఖిప్పమేవ సమాధియతి. ఆసవానం ఖయాయాతి కేచి. సేసం సువిజ్ఞోయ్యమేవ. ఏత్థ చ కిఞ్చాపి ఇతో అజ్ఞాకమ్మట్టానవసేన అధిగతజ్ఞానానమ్మి సుఖసుపనాదయో ఆనిసంసా లబ్బన్తి, యథాహ -

“సుఖం సుపన్తి మునయో, అజ్ఞత్తం సుసమాహితా;

సుప్పబుద్ధం పబుజ్జన్తి, సదా గోతమసావకా”తి. -

చ ఆది, తథాపిమే ఆనిసంసా బ్రహ్మవిహారలాభినో అనవసేసా లబ్బన్తి బ్యాపాదాదీనం ఉజ్జవిపచ్చనీకభావతో బ్రహ్మవిహారానం. తేనేవాహ “నిస్సరణం హేతం, ఆవుసో, బ్యాపాదస్స, యదిదం మేత్తా చేతోవిముత్తి”తిఆది (దీ. ని. ౩.౩౨౬; అ. ని. ౬.౧౩). బ్యాపాదాదీనవసేన చ సత్తానం దుక్ఖసుపనాదయోతి తప్పటిపక్ఖభూతేసు బ్రహ్మవిహారేసు సిద్ధేసు సుఖసుపనాదయో హత్థగతా ఏవ హోన్తితి.

కరుణాభావనావణ్ణనా

౨౫౯. కరుణన్తి కరుణాబ్రహ్మవిహారం. నిక్కరుణతాయాతి విహేసాయ, “ఇధేకచ్చో పాణినా వా లేడ్డునా వా దణ్ణేన వా సత్తేన వా అజ్ఞాతరజ్ఞాతరేన వా సత్తానం విహేరనజాతికో హోతీ”తి ఏవం వుత్తవిహేరనేతి అత్తో. ఆదీనవన్తి దోసం. యథా తథా సత్తానం విహేరనాయ పాపకో విపాకో ఇధ చేవ సమ్మరాయే చ. తథా హి యో సత్తే జీవితా వోరోపసేన వా అజ్ఞపచ్చజ్ఞచ్ఛేదనేన వా ధనజానియా వా అలాభాయ వా అవాసాయ వా అనత్తాయ వా అయసత్తాయ వా పరిసంసక్కనేన వా అన్తమసో యథావజ్జదస్సనేనపి విహేరేతి, తస్స సో పమాదవిహారో దిట్టేవ ధమ్మే అలాభాయపి హోతి, లద్ధస్స పరిహానాయపి హోతి, తన్నిమిత్తం పాపకో కిత్తిసద్ధో అబ్బుగ్గచ్ఛతి, అవిసారదో పరిసం ఉపసంక్రమతి మజ్జభూతో, సమ్మాఞ్ఞో కాలం కరోతి, కాయస్స భేదా దుగ్గతి పాటికజ్ఞా, సుగతియమ్మి మనుస్సభూతో దుజ్జచ్ఛోపి హోతి నీచకులికో, దుబ్బణ్ణోపి హోతి దుద్దసికో, బహ్వబాధోపి హోతి రోగబహులో, దుగ్గతోపి హోతి అప్పన్నపానో, అప్పాయుకోపి హోతి పరిత్తజీవితోతి ఏవమాదిఅనేకానత్థానుబద్ధితా విహేసాయ పచ్చవేక్షితబ్బా, తప్పటిపక్ఖతో కరుణాయ ఆనిసంసా పచ్చవేక్షితబ్బా. తేన వుత్తం “నిక్కరుణతాయ ఆదీనవం కరుణాయ చ ఆనిసంసం పచ్చవేక్షిత్వా”తి. “పియో హి”తిఆదినా పఠమం పియపుగ్గలాదీసు అనారమ్భస్స కారణమాహ. పియం హి పుగ్గలం కరుణాయితమారభన్తస్స న తావ పియభావో

విగచ్ఛతి, అవిగతే చ తస్మిం కుతో కరుణాయనా. తేనాహ “పియట్టానేయేవ తిట్టతీ”తి. సేసపుగ్గలేసుపి ఏసేవ నయో.
లిజ్జవిసభాగకాలకతానం అఖేత్తభావే కారణం హేట్టా వుత్తమేవ.

యత్థ పన పరమం ఆరభితబ్బా, తం పాళినయేనేవ దస్సేతుం “కథణ్ణా భిక్షా”తిఆది ఆరద్ధం. తత్థ దుగ్గతన్తి దలిద్దం.
సో హి భోగపారిజుట్టతో సుఖసాధనానం అభావేన దుక్ఖం గతో ఉపగతో దుగ్గతోతి వుచ్ఛతి. అథ వా దుగ్గతన్తి దుక్ఖేన
సమగ్గభావం గతం. దురుపేతన్తి కాయదుచ్ఛరితాదీహి ఉపేతం. గతికులరూపాదివసేన వా తమభావే రితో దుగ్గతో.
కాయదుచ్ఛరితాదీహి ఉపేతత్తా తమపరాయణభావే రితో దురుపేతోతి ఏవమేత్థ అత్తో వేదితబ్బో. పరమకిచ్చప్పత్తన్తి
అతివియ కిచ్చమాపన్నం మహాబ్యసనం నిముగ్గం. అప్పేవ నామాతి సాధు వత.

వధేథ నన్తి “ఘాతేథ నం చోర”న్తి ఏవం పహితాయ రణ్ణో ఆణాయ ఖాదనీయమ్మి...పే.... దేన్తి “ఇదానేవ
మారియమానో ఏత్తకమ్మి సుఖం లభతూ”తి. సుసజ్జితోతి సుఖానుభవనే సన్నద్ధో.

ఏతేనేవ ఉపాయేనాతి యేన యేన విధినా ఏతరహి యథావుత్తే పరమకిచ్చాపన్నే ఆయతిం వా దుక్ఖభాగిష్ఠి పుగ్గలే
కరుణాయితం కరుణా ఉప్పాదితా, ఏతేనేవ నయేన. పియపుగ్గలేతి పియాయితబ్బపుగ్గలే. ఏతరహి వా దిస్సమానం
ఆయతిం వా భావినిం దుక్ఖప్పత్తిం గహేత్వా కరుణా పవత్తేతబ్బాతి సమ్మన్తో. మజ్జత్తవేరీసుపి ఏసేవ నయో. యో హి సో
కరుణాయ వత్తుభూతో దువిధో పుగ్గలో వుత్తో, కామం తత్థ కరుణాభావనా సుఖేనేవ ఇజ్జతి, ఇమినా పన భిక్షునా తత్థ
భావనం పగుణతరం కత్వా సీమాసమ్మేదం కాతుం తదనన్తరం పియపుగ్గలే, తతో మజ్జత్తే, తతో వేరిపుగ్గలే కరుణా
భావేతబ్బా. భావేనేన చ ఏకేకస్మిం కోట్టాసే ముదుం కమ్మనియం చిత్తం కత్వా తదనన్తరే తదనన్తరే ఉపసంహరితబ్బం.
యస్స పన వేరిపుగ్గలో వా నత్తి, మహాపురిసజాతికత్తా వా అనత్థం కరోన్తేపి వేరిసజ్జావ నుప్పజ్జతి, తేన మజ్జత్తే మే చిత్తం
కమ్మనియం జాతం, ఇదాని వేరిష్ఠి ఉపసంహరామీతి బ్యాపారోవ న కాతబ్బో. యస్స పన అత్తి, తం సన్ధాయాహ “సచే
పనా”తిఆది.

తత్థ పుట్టే వుత్తనయేనేవాతి మేత్తాకమ్మట్టానికస్స (విసుద్ధి. ౧.౨౪౦ ఆదయో) వుత్తనయేన. తం మేత్తాయ
వుత్తనయేనేవ. వూపసమేతబ్బన్తి “అథానేన పురిమపుగ్గలేసూ”తిఆదినా (విసుద్ధి. ౧.౨౪౩), “కకచూపమఘవాదాదీనం
అనుస్సరతో”తిఆదినా (విసుద్ధి. ౧.౨౪౩) చ మేత్తాభావనాయ వుత్తేన నయేన తం పటిఘం వూపసమేతబ్బం. ఏవం
ఏతరహి మహాదుక్ఖప్పత్తే సుఖితేపి అకతకుసలతాయ ఆయతిం దుక్ఖప్పత్తియా వసేన కరుణాయనవిధిం దస్సేత్వా ఇదాని
కతకల్యాణేపి తం దస్సేతుం “యోపి చేత్థా”తిఆది వుత్తం. తేసన్తి బ్యసనానం. వట్టదుక్ఖం అనతిక్కన్తత్తాతి
సమ్మాసమ్మద్ధేనాపి అక్ఖానేన పరియోసాపేతుం అసక్కుణేయ్యస్స అనాగతస్స ఆపాయికస్స సుగతీసుపి
జాతిజరాదిభేదస్సాతి అపరిమితస్స సంసారదుక్ఖస్స అనతిక్కన్తభావతో. సబ్బథాపి కరుణాయత్వాతి దుక్ఖప్పత్తియా,
సుఖప్పత్తియా అకతకుసలతాయ వా కతాకుసలతాయ వాతి సబ్బపకారేనపి కరుణాయ వత్తుభావస్స సల్లక్ఖణేన తస్మిం
తస్మిం పుగ్గలే కరుణం కత్వా కరుణాభావనం వడ్డేత్వా. వుత్తనయేనేవాతి “అథానేన పునప్పునం మేత్తాయన్తేనా”తిఆదినా
(విసుద్ధి. ౧.౨౪౩) మేత్తాభావనాయం వుత్తేన నయేన. తం నిమిత్తన్తి సీమాసమ్మేదవసేన పవత్తం సమధనిమిత్తం. మేత్తాయ
వుత్తనయేనేవాతి యథా మేత్తాభావనాయం “అప్పకసిరేనేవా”తిఆదినా (విసుద్ధి. ౧.౨౪౩) తికచతుక్కుజ్ఞానవసేన అప్పనా
“ఏకం దిసం ఫరిత్వా విహరతో”తిఆదినా (విసుద్ధి. ౧.౨౪౩-౨౪౪) తస్సా వడ్డనా చ వుత్తా, ఏవమిధ కరుణాభావనాయం

తికచతుక్ష్ణానవసేన అప్పనా వేదితబ్బా చ వడ్డేతబ్బా చ, తథేవస్సా వడ్డనావిధిపి వేదితబ్బాతి అధిప్పాయో.

వుత్తనయేనేవాతి అవధారణేన “పరమం వేరిపుగ్గలో కరుణాయితబ్బో”తి ఇదం యథా పాళివిరుద్ధం, ఏవం యుత్తివిరుద్ధమ్పీతి ఇమమత్థం దీపేతి. పరమం హి వేరిం సమనుస్సరతో కోధో ఉప్పజ్జేయ్య, న కరుణా. అత్తాపి సక్తిభావేన కరుణాయనవసేన గహేతబ్బో, సో కిమితి పచ్చా గయ్ఠీతి. “**అప్పనా వడ్డేతబ్బా**”తి ఇమినా చ అప్పనాప్పత్తచిత్తస్సేవ “కరుణాసహగతేన చేతసా ఏకం దిసం ఫరిత్వా విహరతీ”తిఆదినా (దీ. ని. 3.30౮; మ. ని. ౧.22, ౨౦౯; ౨.30౯, 3౧౨, 4౨౨, 4౭౧; 3.౨30) వుత్తవికుబ్బనా ఇజ్ఞతీతి అయమత్తో దస్సితో.

కరుణాపదమత్తమేవ చస్సా పాళియా విసేసోతి తం అనామసిత్వా పటిసమ్మిదాయం వుత్తవికుబ్బనా, మేత్తాయ వుత్తఆనిసంసా చ ఇధ లబ్భంతీతి దస్సేతుం “**తతో పరం...పి... వేదితబ్బా**”తి వుత్తం. తత్థ తతో పరన్తి “కరుణాసహగతేన చేతసా”తి (దీ. ని. 3.30౮; మ. ని. ౧.22, ౨౦౯; ౨.30౯, 3౧౨, 4౨౨, 4౭౧; 3.౨30) వుత్తవికుబ్బనతో ఉపరి. సేసం వుత్తనయమేవ.

ముదితాభావనావణ్ణనా

౨౬౦. **పియపుగ్గలాదీసూతి** పియమజ్ఞత్తవేరీసు న ఆరభితబ్బా. ముదితాభావనాతి విభత్తిం పరిణామేత్వా యోజనా. న హీతిఆది తత్థ కారణవచనం. **పియభావమత్తేనాతి** ఏత్థ మత్త-సద్దో విసేననివత్తి అత్తో, తేన సోమనస్సపటిసన్ధికతాదిసిద్ధా నిచ్చప్పహంసితముఖతా, పుబ్బభాసితా, సుఖసమ్మాసతా, సఖిలతా, సమ్మోదకతాతి ఏవమాదికే ముదితాయ పదట్టానభూతే విసేసే ఉల్లిజ్ఞేతి, ఈదిసేహి విసేసేహి విరహితోతి వుత్తం హోతి. **ఏవ-కారేన** పన పియపుగ్గలస్స సుఖసమప్పితతాదిం, ముదితాయ చ హేతుభూతం పమోదప్పవత్తిం నివత్తేతి. పియపుగ్గలేపి హి పరమాయ సమ్మత్తియా పముదితే హట్టతుట్టే భిక్ఖునో ముదితోకాసం లభేయ్య. వత్థతి హి “పియపుగ్గలం వా”తిఆది. ఆదితో మజ్ఞత్తపుగ్గలం అనుస్సరంతస్స ఉదాసినతా సణ్ఠాతి, వేరిం సమనుస్సరంతస్స కోధో ఉప్పజ్జతి. తేనాహ “**పగేవ మజ్ఞత్తవేరినో**”తి.

పమోదప్పవత్తియా సోణ్ణసదిసో సహాయో సోణ్ణసహాయో. ముదితముదితోవాతి పసాదసోమ్మతాయ అతివియ ముదితో ఏవ. పసాదే హి ఇదం ఆమేడితం. ఏవం అట్టకథానయేన ఆదితో ముదితాభావనాయ వత్తుం దస్సేత్వా ఇదాని పాళినయేన దస్సేతుం “**పియపుగ్గలం వా**”తిఆది వుత్తం. తత్థ సుఖితన్తి సజ్ఞాతసుఖం, సుఖప్పత్తన్తి అత్తో. సజ్జితన్తి సుఖానుభవనే సన్నద్ధం పటియత్తసుఖసాధనం. **అహో సాధూతి** తస్స సత్తస్స సమ్మత్తియం సమ్మజ్ఞాపుబ్బపమోదనాకారదస్సనం. పున **అహో సుట్టాతి** తస్స పమోదనస్స బహులీకారదస్సనం. **పియం మనాపన్తి** ఏత్థ మనాప-గ్గహణేన పాళియమ్మి అతిప్పీయసహాయకో అధిప్పేతోతి ఏకే.

అతీతేతి తస్మింయేవ అత్తభావే అతీతే. **అనాగతేతి** ఏత్థాపి ఏసేవ నయో. న హి భవంతరగతే బ్రహ్మవిహరభావనా రుహతి. యది ఏవం, అతీతానాగతే కథన్తి? నాయం దోసో. “సో ఏవాయం దత్తో తిస్సో”తి అద్ధాపచ్చుప్పన్నతాయ విజ్ఞమానభావేన గహేతబ్బతో. కథం పనస్స అనాగతే సమ్మత్తి ఆరమ్మణం హోతీతి? ఆదేసాదితో, పచ్చుప్పన్నాయ వా పయోగసమ్మత్తియా అనుమానతో లద్ధాయ గహేతబ్బతో.

పియపుగ్గలోతి నోణ్ణసహాయసజ్జితే అతిప్పియపుగ్గలే, పియపుగ్గలే చ. దువిధోపి చేస ఇథ పియభావసామజ్జితో “పియపుగ్గలో”తి వుత్తో. అనుక్యమేనాతి అతిప్పియపుగ్గలో పియపుగ్గలో మజ్జితో వేరితి చతూసు కోట్టాసేసు ఏకేకస్మిం కమ్మట్టానం పగుణం, ముదుం, కమ్మనియఇచ్చ కత్వా సేసేసు ఉపసంహరణానుక్యమేన. కిఇచ్చాపి చతూసు జనేసు సమచిత్తతావ సీమాసమ్మేదో సీమా సమ్మిజ్జతి ఏతాయాతి కత్వా. భావనాయ పన తథా బహుసో పవత్తమానాయ పురిమసిద్ధం హేతుం, ఇతరం ఫలఇచ్చ కత్వా వుత్తం “సమచిత్తతాయ సీమాసమ్మేదం కత్వా”తి. యథావుత్తసీమాభావో వా సీమాసమ్మేదోతి వుత్తం “సమచిత్తతాయ సీమాసమ్మేదం కత్వా”తి. సేసమేత్థ యం వత్తబ్బం, తం హేట్టా వుత్తనయమేవ.

ఉపేక్షాభావనావణ్ణనా

౨౬౧. ఉపేక్షాభావనని ఉపేక్షాబ్రహ్మవిహారభావనం. యస్మా పురిమబ్రహ్మవిహారత్తయనిస్సన్తో చతుత్థబ్రహ్మవిహారో, తస్మా వుత్తం “మేత్తాదీసు పటిలద్ధతికచతుక్కుజ్ఞానేనా”తి. పగుణతతియజ్ఞానాతి సుభావితం వసీభావం పాపితం పగుణం, తథారూపా తతియబ్రహ్మవిహారజ్ఞానతో. అప్పగుణం హి ఉపరియూనస్స పదట్టానం న హోతి. చతుక్కునయవసేన చేత్థ తతియగ్గహణం. సుఖితా హోన్తూతిఆదివసేనాతి ఆది-సద్దేన “నిద్దుక్షా హోన్తూ”తి ఏవమాదీనం సజ్గహో దట్టబ్బో. సత్తకేలాయనం సత్తేసు మమాయనం మమత్తకరణం, తథా మనసికారేన యోగో సత్తకేలాయనమనసికారయుత్తత్తం, తస్మా. మేత్తాదీనం రాగగేహస్సితదోమనస్ససోమనస్సానం ఆసన్నవుత్తితాయ యథారహం పటిఘానునయసమీపచారితా వేదితబ్బా. అథ వా “సుఖితా హోన్తు, దుక్ఖతో ముచ్చన్తు మోదన్తూ”తి హితేసితభావప్పత్తియా తిస్సన్నమ్మి అనునయస్స ఆసన్నచారితా. సతి చ తబ్బిపరియాయే లోహితప్పకోపే పుబ్బో వియ లద్ధోకాసమేవేత్థ పటిఘన్తి అవిసేసేన తాసం పటిఘానునయసమీపచారితా దట్టబ్బా.

“సోమనస్సయోగేన ఓళారికత్తా”తి ఇదం తతియజ్ఞానస్స వసేన వుత్తం, తతో వుట్టితస్స ఇదమాదీనవదస్సనన్తి. మేత్తాదివసేన పన ఓళారికభావే వుచ్చమానే వితక్యవిచారపీతియోగేనేవ ఓళారికత్తా వత్తబ్బా సియా, తాహిపి తాసం సమాయోగసమ్భవతో, ఉపేక్షాయ చ తదభావతో. న వా వత్తబ్బా తతియజ్ఞానికానంయేవ మేత్తాదీనం ఇథాధిప్పేత్తతా, తంతంయూనసమతిక్యమేనేవ చ తంతంయూనికా మేత్తాదయోపి సమతిక్యన్తా ఏవ నామ హోన్తి, యూనసామజ్జోన వియ మేత్తాదిసామజ్జోన వోహారమత్తం. పురిమాసూతి మేత్తాకరుణాముదితాసు. సన్తభావతోతి యథావుత్తసత్తకేలాయనాదిఅనుపసన్తభావాభావతో ఉపేక్షాయ సన్తభావతో. “సన్తభావతో”తి చ ఇదం నిదస్సనమత్తం దట్టబ్బం. సుఖుమతా పణీతతా విదూరకిలేసతా విపులఫలతాతి ఏవమాదయోపి ఉపేక్షాయ ఆనిసంసా దట్టబ్బా. పకతిమజ్జితోతి కిఇచ్చే కారణం అనప్పేక్షిత్యా పకతియా సభావేనేవ ఇమస్స భిక్కునో ఉదాసినపక్ఖే రితో. అజ్ఞపేక్షిత్యాతి అత్తనా కతకమ్మవసేనేవ అయమాయస్మా ఆగతో గచ్చతి చ, త్వమ్మి అత్తనా కతకమ్మవసేనేవ ఆగతో గచ్చసి చ, న తస్స తవ పయోగేన కిఇచ్చే సుఖం వా ఉపనేతుం, దుక్ఖం వా అపనేతుం లబ్బా, కేవలం పనేతం చిత్తస్స అనుజకమ్మం, యదిదం మేత్తాయనాదినా సత్తేసు కేలాయనం. బుద్ధాదీహి అరియేహి గతమగ్గో చేస అపణ్ణకపటిపదాభూతో, యదిదం సబ్బసత్తేసు మజ్జత్తతాతి ఏవం పటిపక్ఖజిగుచ్చాముఖేన మజ్జత్తతాయ సముపజాతగారవబహుమానాదరో తం పుగ్గలం పునప్పునం అజ్ఞపేక్షతి, తత్థ చ సవిసేసం ఉపేక్షం పచ్చుపట్టపేతి, తస్స తథా పటిపజ్జతో పకతియాపి ఉదాసినత్తా సాతినయం తత్థ మజ్జత్తతా సణ్ణాతి. భావనాబలేన నీవరణాని విక్ఖమ్మితానేవ హోన్తి, కిలేసా సన్నిసిన్నా ఏవ హోన్తి, సో తం ఉపేక్షం పియపుగ్గలాదీసు ఉపసంహరతి. తేనాహ “ఉపేక్షా ఉప్పాదేతబ్బా. తతో పియపుగ్గలాదీసూ”తి. ఏకం పుగ్గలన్తి ఏత్థ అజ్ఞతో

ఏక-సద్దో “ఇత్థేకే అభివదన్తి”తిఆదిసు (మ. ని. ౩.౨౭) వియ. ఏకవచనేవ చేత్త సజ్ఞావిసేసో సిద్ధో, తస్మా అజ్ఞం ఏకం పుగ్గలన్తి అయమేత్త అత్తో. తేన అత్తానం నివత్తేతి. “నేవ మనాప”న్తి ఇమినా పీయపుగ్గలం, అతిప్పీయసహాయకఞ్చ నివత్తేతి, అత్తానమ్మి వా అత్తని అమనాపతాయ అభావతో. “న అమనాప”న్తి ఇమినా అప్పీయం, వేరిపుగ్గలఞ్చ, పారిసేసతో మజ్జత్తపుగ్గలస్స గహణం ఆపన్నం. ఇతి “ఏకం పుగ్గలం నేవ మనాపం నామనాప”న్తి ఇమినా అత్తనో, పియాదీనఞ్చ పటిక్ఖేపముఖేన ఉదాసినపుగ్గలం దస్సేతి.

వుత్తనయేనాతి “య్యాస్స పకతిమజ్జత్తో”తిఆదినా అనన్తరం వుత్తేన నయేన. అత్తసినేహస్స బలవభావతో వేరితోపి అత్తని మజ్జత్తతాయ దురూపసంహరత్తా “ఇమేసు చ అత్తని చా”తి అత్తా పచ్చా వుత్తో. పథవీకసిణే వుత్తనయేనేనాతి “అయం సమాపత్తి ఆసన్నపీతిపచ్చత్తికా”తిఆదినా (విసుద్ధి. ౧.౮౭) పథవీకసిణే వుత్తనయేన. యం హి హేట్థా “పగుణతతియజ్ఞానా వుట్టాయా”తిఆది (విసుద్ధి. ౧.౮౭) వుత్తం, తం హేట్థా తీసు బ్రహ్మవిహారేసు, చతుత్థబ్రహ్మవిహారే చ ఆదీనవానిసంసదస్సనవసేన వుత్తం. ఇదం పన తతియజ్ఞానే ఆదీనవం, చతుత్థజ్ఞానే చ ఆనిసంసం దిస్సా చతుత్థాధిగమాయ యోగం కరోంతస్స చతుత్థజ్ఞానస్స ఉప్పజ్జనాకారదస్సనం. తస్మా తత్త వుత్తం “పథవీసద్ధం అపనేత్వా తదేవ నిమిత్తం ఆరమ్మణం కత్వా మనోద్వారావజ్జనం ఉప్పజ్జతీ”తిఆదినా యోజేతబ్బం.

పథవీకసిణాదీసూతి ఆది-సద్దేన సేసకసిణాని, అస్సాసపస్సాసనిమిత్తఞ్చ సజ్ఞణ్ణాతి. కామం కసిణానాపాసేసు ఉప్పన్నస్సాపి తతియజ్ఞానస్స ఉపేక్షాబ్రహ్మవిహారేన రూపావచరజ్ఞానాదితాయ అత్థేవ సభాగతా, తం పన అకారణం ఆరమ్మణస్స విసదిసతాయాతి ఆహ “ఆరమ్మణవిసభాగతాయా”తి. నను చ అజ్ఞాధావ కసిణాదిభావనా, అజ్ఞాధా బ్రహ్మవిహారభావనాతి భావనావసేనాపి యథావుత్తజ్ఞానానం అత్థేవ విసదిసతాతి? సచ్చమేతం, భావనావసేన పన విసదిసతా అనుప్పత్తియా న ఏకన్తికం కారణం. తథా హి అజ్ఞాధావ మేత్తాదిభావనా , అజ్ఞాధా ఉపేక్షాభావనా. తథాపి సత్తేసు యథాపవత్తితం హితేసితాదిఆకారం బృతిరేకముఖేన ఆమసన్తి, తతో వినివత్తమానరూపేన అజ్ఞాపేక్షనాకారేన బ్రహ్మవిహారుపేక్షా పవత్తేతి. తథా హి వత్తతి “కమ్మస్సకా సత్తా, తే కస్స రుచియా సుఖితా వా భవిస్సన్తి”తిఆది (విసుద్ధి. ౧.౨౬౩). ఆరమ్మణసభాగతాపి చేత్త అత్థే మేత్తాదివసేన పటిలద్ధతతియజ్ఞానస్స ఇజ్జతి ఉపేక్షాబ్రహ్మవిహారో. తేన వుత్తం “మేత్తాదీసూ”తిఆది. తత్త మేత్తాదీసూతి మేత్తాదీసు నిప్పాదేతబ్బేసు, మేత్తాదివసేనాతి అత్తో. సేసం హేట్థా వుత్తనయమేవ.

పకీణ్ణకకథావణ్ణనా

౨౬౨. బ్రహ్మత్తమేనాతి ఏత్త సమ్ముతిబ్రహ్మనో ఉపపత్తిబ్రహ్మనో విసుద్ధిబ్రహ్మనోతి తివిధా బ్రహ్మనో.

“సమ్మన్నం సాలికేదారం, సువా భుజ్జన్తి కోసియ;

పటివేదేమి తే బ్రహ్మ, న నే వారేతుముస్సహే. (జా. ౧.౧౪.౧);

పరిబ్బజ మహాబ్రహ్మ, పచన్తజ్ఞోపి పాణినో”తి. (పాచి. ౬౪౭) -

చ ఏవమాదీసు హి బ్రహ్మసద్దేన సమ్ముతిబ్రహ్మనో వుత్తా.

“అపారుతా తేసం అమతస్స ద్వారా,

యే సోతవన్తో పముఞ్చను సద్ధం;
విహింససంజ్ఞో పగుణం న భాసిం,
ధమ్మం పణీతం మనుజేసు బ్రహ్మ”.

“అథ ఖో బ్రహ్మ సహమ్పత్తి”తి (దీ. ని. ౨.౭౧; మ. ని. ౧.౨౮౩; ౨.౩౪౦; సం. ని. ౧.౧౭౨; మహావ. ౯) చ ఏవమాదీసు బ్రహ్మసద్ధేన ఉపపత్తిబ్రహ్మనో వుత్తా. “బ్రహ్మచక్రం పవత్తేతి”తిఆది (మ. ని. ౧.౧౪౮; సం. ని. ౨.౨౧; అ. ని. ౪.౮; ౫.౧౧; పటి. మ. ౨.౪౪) వచనతో “బ్రహ్మ”ని అరియధమ్మో వుచ్చతి, తతో నిబ్బత్తత్తా అవిసేసేన సబ్బేపి అరియా విసుద్ధిబ్రహ్మనో నామ పరమత్థబ్రహ్మతాయ. విసేసతో పన “బ్రహ్మతి, భిక్షవే, తథాగతస్సేతం అధివచన”ని వచనతో సమ్మాసమ్మద్ధో ఉత్తమబ్రహ్మ నామ సదేవకే లోకే బ్రహ్మభూతేహి గుణేహి ఉక్కుంసపారమిప్పత్తితో. ఇతి బ్రహ్మనం ఉత్తమో, బ్రహ్మ చ సో ఉత్తమో చాతి వా బ్రహ్మత్తమో, భగవా. తేన కథితే “సో మేత్తాసహగతేన చేతసా”తిఆదినా (దీ. ని. ౧.౫౫౬; ౩.౩౦౮; మ. ని. ౧.౭౭, ౪౫౯, ౫౦౯; ౨.౩౦౯, ౩౧౫, ౪౫౧, ౪౭౧) తత్త తత్త వేనేయ్యానం దేసితే. ఇతీతి ఏవం యథావుత్తేన భావనాక్యమేన చేవ అత్తవణ్ణనాక్యమేన చ విదిత్వా జానిత్వా. పకిణ్ణకకథాపి విజ్ఞోయ్యాతి పుట్టే వియ అసాధారణం తంతంబ్రహ్మవిహారపటినియతమేవ అత్తం అగ్గహేత్వా సాధారణభావతో తత్త తత్త పకిణ్ణకం వినటం అత్తం గహేత్వా పవత్తితా పకిణ్ణకకథాపి విజానితబ్బా.

మేజ్జతీతి ధమ్మతో అఞ్ఞాస్స కత్తునివత్తనత్తం ధమ్మమేవ కత్తారం కత్వా నిద్దిసతి. సినియ్ఘతీతి ఏత్త సత్తేసు బ్యాపజ్జనవసేన లూఖభావస్స పటిపక్ఖభూతం ఇణపుబ్బగ్గమం హితాకారపవత్తివసేన సినేహనం దట్టబ్బం, న తణ్ణాయనవసేన. తం హి మోహపుబ్బగ్గమం లుబ్ధనసభావం, ఇదం పన అదుస్సనసభావం అలోభసమ్మయుత్తం. నను చ తణ్ణాసినేహోపి బ్యాపాదవిరోధీ తేన సహనవట్టానతో. యదిపి తేన సహ ఏకస్మిం చిత్తే నప్పవత్తతి, విరోధీ పన న హోతి అప్పహాయకతో. మేజ్జతీతి మిత్తో, హితజ్ఞాసయో ఖన్ధప్పబద్ధో, తప్పరియాపన్నతాయ మిత్తే భవా, మిత్తే వా ఆరమ్మణభూతే పియే పుగ్గలే భవా, మిత్తస్స ఏసా పవత్తి మేజ్జనవసేన వాతి వేదితబ్బా.

కరోతీతి కరుణా, కిం కరోతి, కేసం, కిం నిమిత్తని ఆహ “పరదుక్ఖే సతి సాధూనం హదయకమ్మన”ని. కమ్మనని చ పరేసం దుక్ఖం దిస్సా తస్స అపనేతుకామస్స అసహనాకారేన చిత్తస్స అఞ్ఞాధత్తం. తయిదం సప్పురిసానంయేవ హోతీతి ఆహ “సాధూన”ని. సప్పురిసా హి సపరహితసాధనేన “సాధూ”తి వుచ్చన్తి. వినాసీతీతి అదస్సనం గమేతి, అపనేతీతి అత్తో. తేనేత్త హింసనం అపనయనని దస్సేతి. పరదుక్ఖాపనయనాకారప్పవత్తిలక్ఖణా హి కరుణా. ఫరణవసేనాతి పుసనవసేన, ఆరమ్మణకరణవసేనాతి అత్తో. ఆరమ్మణకరణజ్ఞేత్త దుక్ఖితేసు దుక్ఖాపనయనాకారేనేవాతి దట్టబ్బం.

మోదని తాయాతి మోదనకిరియాయ ముదితాయ కరణభావనిద్దేసో, స్వాయం ఉపచారసిద్ధో, ముదితావినిముత్తో నత్తి తత్త కోచి కత్తాతి తమేవ కత్తుభావేన నిద్దిసతి “సయం వా మోదతీ”తి, అయమ్మి ఉపచారనిద్దేసోవ. ధమ్మానం అవసవత్తనతోతి వసవత్తిభావనివారణత్తం “మోదనమత్తమేవ వా తన్తి ముదితా”తి ఆహ.

పియాదీసు పక్ఖపాతుపచ్చేదనముఖేన ఉదాసినభావసజ్ఞాతా ఉపపత్తితో ఇక్ఖా ఉపేక్ఖా. తేనాహ “అవేరా హోన్ఘా”తిఆది. తత్త ఉపేక్ఖతీతి కత్తునిద్దేసే కారణం హేట్టా వుత్తమేవ.

౨౬౩. హితో నామ అత్తచరో, తస్మా హితాకారప్పవత్తిలక్ష్మణాతి సత్తానం హితచరణాకారేన పవత్తిలక్ష్మణా, హితాకారస్స వా పవత్తనలక్ష్మణా. హితూపసంహారరసాతి సత్తేసు హితస్స ఉపనయనకిచ్చా, ఉపనయనసమ్మత్తికా వా. “అనత్తం మే అచరీ”తిఆదినా (ధ. సం. ౧౨౩౭; విభ. ౯౦౯) పవత్తనకస్స ఆఘాతస్స వినయనాకారేన పచ్చుపత్తిటతి, ఇథాస్స గోచరభావం గచ్ఛతి, యత్త వా సయం ఉప్పజ్జతి, తత్త ఆఘాతవినయనం పచ్చుపత్తిపేతీతి ఆఘాతవినయపచ్చుపట్టానా. అమనాపానమ్మి సత్తానం పటిక్కులా అప్పటిక్కులసంజ్ఞితారూపేన, పగేవ మనాపానం యం మనాపభావదస్సనం, తథాపవత్తో యోనిసోమనసికారో, తం పదట్టానం ఏతిస్సాతి మనాపభావదస్సనపదట్టానా. బ్యాపాదూపసమోతి బ్యాపాదస్స విక్ఖమ్భనవసేన వూపసమో. సమ్మత్తితి సమ్మజ్జనం సమ్మదేవ నిబ్బత్తి. సినేహసమ్మవోతి తత్తాసినేహస్స ఉప్పత్తి. విపత్తితి వినాసో. మేత్తాముఖేన హి రాగో వశ్శోతి.

కరుణాదీనం లక్ష్మణాదీసు ఇమినా నయేన అత్తో వేదితబ్బో. వినేసమత్తమేవ వణ్ణయిస్సామ. సత్తానం పవత్తదుక్ఖస్స అపనయనాకారో. అపనయనం పన హోతు వా మా వా, యో దుక్ఖాపనయనాకారో, తథాపవత్తిలక్ష్మణా దుక్ఖాపనయనాకారప్పవత్తిలక్ష్మణా. అపనేతుకామతాయ పరేసం దుక్ఖస్స అసహనం అనధివాసనం పరదుక్ఖాసహనం. న విహింసా అవిహింసా, సత్తానం అవిహేరనం. తం పచ్చుపత్తిపేతి, విహింసాయ వా పటిపక్ఖభావేన పచ్చుపత్తిటతీతి అవిహింసాపచ్చుపట్టానా. విహింసూపసమోతి ఏత్త విహింసంతి ఏతాయ సత్తే, విహింసనం వా నేసం తంతి విహింసా , సత్తానం విహేరనాకారేన పవత్తో కరుణాయ పటిపక్ఖభూతో పటిఘచిత్తుప్పాదో. కరుణాముఖేన సోకో వశ్శోతీతి ఆహ “సోకసమ్మవో విపత్తి”తి.

పమోదనలక్ష్మణాతి పరసమ్మత్తియా పమోదనలక్ష్మణా. అనిస్సాయనరసాతి ఇస్సాయనస్స ఉసూయనస్స పటిపక్ఖభావకిచ్చా. సత్తానం సమ్మత్తియా, పంతసేనాసనేసు, అధికుసలధమ్మేసు చ అసహనం అరమణం అరతిఇచ్చేవ సంఘహం గచ్ఛతి, తస్మా విహననాకారేన పచ్చుపత్తిటతి, తస్స వా విఘాతం వూపసమం పచ్చుపత్తిపేతీతి అరతివిఘాతపచ్చుపట్టానా.

పహాసో గేహసితపీతివసేన పహట్టభావో ఉప్పిలావితత్తం. సత్తేసు సమభావదస్సనరసాతి పియాదిభేదేసు సబ్బసత్తేసు ఉదాసినవుత్తియా సమభావస్సేవ దస్సనకిచ్చా, ఉపవత్తితో ఇక్ఖణతో సమభావేనేవ తేసం గహణకిచ్చాతి అత్తో. సత్తేసు పటిక్కులాపటిక్కులాకారానం అగ్గహణతో తత్త పటిఘానునయానం వూపసమనాకారేన వుత్తియా తేసం వూపసమం విక్ఖమ్భనం పచ్చుపత్తిపేతీతి పటిఘానునయవూపసమపచ్చుపట్టానా. ఏవం పవత్తకమ్మస్సకతాదస్సనపదట్టానాతి ఏత్త “ఏవ”ంతి ఇమినా బ్యతిరేకముఖేన హితూపసంహారదుక్ఖాపనయనసమ్మత్తిపమోదనాకారేన పచ్చామసంతో మేత్తాదీనం తిస్సన్నం పవత్తిఆకారపటిసేధనముఖేన పవత్తం కమ్మస్సకతాఇథా ఉపేక్షాబ్రహ్మవిహారస్స ఆసన్నకారణం, న యం కిశ్శోతి దస్సేతి.

౨౬౪. విపస్సనాసుఖశ్శేవ భవసమ్మత్తి చాతి ఏత్త దిట్ఠధమ్మసుఖవిహారో చాతి వత్తబ్బం. తమ్మి హి నేసం సాధారణపయోజనం. తథా “సుఖం సుపతీ”తిఆదయో (అ. ని. ౮.౧; ౧౧.౧౭) ఏకాదసానిసంసా. తే పన హేత్థా వుత్తా ఏవాతి ఇథ న గహితా.

నిస్సరతి అపగచ్ఛతి ఏతేనాతి నిస్సరణం, పహాయకం. కామశ్చోతేహి పశ్చాపి నీవరణాని, తదేకట్టా చ పాపధమ్మా విక్లమ్భనవసేన పహీయన్తి, ఉజ్జవిపచ్ఛనీకదస్సనవసేన పన బ్యాపాదాదయో పాళియం (దీ. ని. 3.3౨౬; అ. ని. ౬.౧౩) వుత్తా. ఏవశ్చ కత్వా రాగనిస్సరణతావచనం ఉపేక్షాబ్రహ్మవిహారస్స సుట్టు సమత్తితం దట్టబ్బం.

౨౬౫. ఏత్థాతి ఏతేసు బ్రహ్మవిహారేసు. మేత్తా సత్తేసు యథారహం దానపియవచనాదీసీలసుతాదిగుణగహణవసేన పవత్తతి. తేన వుత్తం “సత్తానం మనాపభావదస్సనపదట్టానా”తి. రాగోపి తత్థ యథా తథా గుణగహణముఖేనేవ పవత్తతి మనాపసంజ్ఞాపలోభతోతి ఆహ “గుణదస్సనసభాగతాయా”తి. తస్మా మిత్తముఖసపత్తో వియ తుల్యకారేన దూసనతో రాగో మేత్తాయ ఆసన్నపచ్ఛత్తికో, సో లహుం ఓతారం లభతి సతిసమ్మోసమత్తేనాపి మేత్తం అపనీయ తస్సా వత్తుస్మిం ఉప్పజ్జనారహత్తా . తతోతి రాగతో, రాగస్స వా ఓతారలాభతో. సభాగవిసభాగతాయాతి సభాగస్స, సభాగేన వా విసభాగతాయ. సత్తేసు హి మనాపాకారగాహినో మేత్తాసభాగస్స తద్విపరీతసభావో బ్యాపాదో తేన విసభాగో. తస్మా సో ఓతారం లభమానో చిరేనేవ లభేయ్యాతి పురిసస్స దూరే రితసపత్తో వియ మేత్తాయ దూరపచ్ఛత్తికో. తతోతి బ్యాపాదతో. నిబ్బయేనాతి అనుస్సజ్జనపరిసజ్జనేన, లద్ధపతిట్టాయ మేత్తాయ బ్యాపాదేన దుప్పధంసియత్తాతి అధిప్పాయో. తేనాహ “మేత్తాయస్సతీ”తిఆది.

ఇట్థానన్తి పియానం. కన్తానన్తి కమనీయానం. మనాపానన్తి మనవడ్డనకానం. తతో ఏవ మనో రమేన్తీతి మనోరమానం. లోకామిసపటిసంయుత్తానన్తి తత్థాసన్నిస్సితానం. అప్పటిలాభతో సమనుపస్సతోతి అప్పటిలాభేన అహమిమే న లభామీతి పరితస్సతో. అతీతన్తి అతిక్రంతం. నిరుద్ధన్తి నిరోధప్పత్తం. విపరిణతన్తి సభావవిగమేన విగతం. సమనుస్సరతోతి అనుత్థననవసేన చింతయతో. గేహసితన్తి కామగుణనిస్సితం. “ఆదినా”తి ఇమినా “సోతవిఞ్ఞోయ్యానం సద్ధాన”న్తి ఏవమాదిం సజ్గత్తాతి. విపత్తిదస్సనసభాగతాయాతి యేసు సత్తేసు భోగాదివిపత్తిదస్సనముఖేన కరుణా పవత్తతి, తేసు తన్నిమిత్తమేవ అయోనిసో ఆభోగే సతి యథాపుత్తదోమనస్సముఖేన సోకో ఉప్పజ్జేయ్య, సో కరుణాయ ఆసన్నపచ్ఛత్తికో. సోకో హి ఇధ దోమనస్ససేన వుత్తో. సభాగవిసభాగతాయాతి ఏత్థ సత్తేసు దుక్ఖాపనయనకామతాకారస్స కరుణాసభాగస్స తేసు దుక్ఖాపనయనాకారో విహేసాసభావో విసభాగోతి తాయ సభాగవిసభాగతాయ సా ఓతారం లభమానా చిరేనేవ లభేయ్యాతి పురిసస్స దూరే రితసపత్తో వియ కరుణాయ దూరపచ్ఛత్తికా వుత్తా.

సమ్మత్తిదస్సనసభాగతాయాతి యేసు సత్తేసు భోగాదిసమ్మత్తిదస్సనముఖేన ముదితా పవత్తతి, తేసు తన్నిమిత్తమేవ అయోనిసో ఆభోగే సతి “చక్ఖవిఞ్ఞోయ్యానం రూపాన”న్తిఆదినా (మ. ని. 3.3౦౬) వుత్తసోమనస్సముఖేన పహాసో ఉప్పజ్జేయ్య, సో చ ముదితాయ ఆసన్నపచ్ఛత్తికో. పహాసో హి ఇధ సోమనస్ససేన వుత్తో. సభాగవిసభాగతాయాతి భోగాదిసమ్మత్తిహి ముదితేసు సత్తేసు పమోదనాకారస్స ముదితాసభాగస్స తత్థ అనభిరమనాకారా అరతి విసభాగాతి తాయ సభాగవిసభాగతాయ సా ఓతారం లభమానా చిరేనేవ లభేయ్యాతి పురిసస్స దూరే రితసపత్తో వియ ముదితాయ దూరపచ్ఛత్తికా వుత్తా. పముదితో చాతిఆది ముదితాయ సిద్ధాయ అయమ్మి అరతి న హోతీతి లద్ధబ్బగుణదస్సనవసేన వుత్తం, న ఇధాధిప్పేతఅరతినిగ్గహదస్సనవసేన. కాయచిత్తవివేకపటిపక్షాయ వా అరతియా విక్లమ్భితాయ ముదితాయ పటిపక్షా అరతి సువిక్లమ్భనేయ్యా హోతీతి దస్సనత్థం ఏకదేసేన అరతి దస్సితాతి దట్టబ్బం. అధికుసలధమ్మేసూతి సమధవిపస్సనాధమ్మేసు.

బాలకరధమ్మయోగతో బాలస్స. అత్తహితపరహితబ్యామూళ్ళతాయ మూళ్ళస్స. పుథూనం కిలేసాదీనం జననాదీహి కారణేహి పుథుజ్జనస్స. కిలేసోధీనం మగ్గోధీహి అజితత్తా అనోధిజినస్స, ఓధిజినా వా సేక్ఖా ఓధిసోవ కిలేసానం జితత్తా. తేన ఇమస్స ఓధిజితభావం పటిక్ఖిపతి. సత్తమభవాదితో ఉద్ధం పవత్తనవిపాకస్స అజితత్తా అవిపాకజినస్స, విపాకజినా వా అరహంతో అప్పటిసన్నికత్తా. తేనస్స అసేక్ఖత్తం పటిక్ఖిపతి. అనేకాదీనవే సబ్బేసమ్మి పాపధమ్మానం మూలభూతే సమ్మోహే ఆదీనవానం అదస్సనసీలతాయ అనాదీనవదస్సావినో. ఆగమాధిగమాభావా అస్సుతవతో. ఏదిసో ఏకంసేన అన్ధపుథుజ్జనో నామ హోతీతి తస్స అన్ధపుథుజ్జనభావదస్సనత్తం పునపి “పుథుజ్జనస్సా”తి వుత్తం. ఏవరూపాతి వుత్తాకారేన సమ్మోహపుబ్బికా. రూపం సా నాతివత్తతీతి రూపానం సమతిక్కమనాయ కారణం న హోతి, రూపారమ్మణే కిలేసే నాతివత్తతీతి అధిప్పాయో. సోమనస్సదోమనస్సరహితం అజ్ఞాణమేవ అజ్ఞాణపేక్ఖా. దోసగుణావిచారణవసేన సభాగత్తాతి యథా బ్రహ్మవిహారుపేక్ఖా మేత్తాదయో వియ సత్తేసు హితూపసంహారాదివసేన గుణదోసే అవిచారేన్తీ కేవలం అజ్ఞపేక్ఖనవసేనేవ పవత్తతి, ఏవం అజ్ఞాణపేక్ఖా సత్తేసు విజ్ఞమానమ్మి గుణదోసం అచిన్తేన్తీ కేవలం అజ్ఞపేక్ఖనవసేనేవ పవత్తతీతి దోసగుణావిచారణవసేన సభాగా. తస్మా సా లహుం ఓతారం లభతీతి బ్రహ్మవిహారుపేక్ఖాయ ఆసన్నపచ్చత్తికా వుత్తా. సభాగవిసభాగతాయాతి ఇట్టానిట్టేసు మజ్జత్తాకారస్స ఉపేక్ఖాసభాగస్స తత్త అనురోధవిరోధపవత్తికారా రాగపటిఘా విసభాగాతి తాయ సభాగవిసభాగతాయ తే ఓతారం లభమానా చిరేనేవ లభేయ్యన్తి పురిసస్స దూరే రితసపత్తో వియ ఉపేక్ఖాబ్రహ్మవిహారస్స దూరపచ్చత్తికా వుత్తా.

౨౬౬. కత్తుకామతా ఛన్తో ఆది “ఛన్దమూలకా కుసలా ధమ్మా”తి (అ. ని. ౮.౮౩) వచనతో, అథ వా సత్తేసు హితేసితాదుక్ఖాపనయనకామతాదినా అనవజ్ఞాభిపత్తనావసేన పవత్తనతో “కత్తుకామతా ఛన్తో ఆది”తి వుత్తం. ఉపేక్ఖాబ్రహ్మవిహారోపి హి సత్తేసు అనిరాకతహితచ్చన్దోయేవ “తత్త అబ్యావటతా అపణ్ణకపటిపదా”తి అజ్ఞపేక్ఖనాకారేన పవత్తతి మాతా వియ సకిచ్చపసుతే పుత్తే. నీవరణాదీతి ఆది-సద్దేన తదేకటకీలేసానం సజ్ఞహో దట్టబ్బో. కత్తచి సత్తగ్గహణమ్మి సజ్ఞారగ్గహణమేవ హోతి పుగ్గలాధిట్టానాయ దేసనాయ యథా “సబ్బే సత్తా ఆహరట్టితికా”తి (అ. ని. ౧౦.౨౭; ఖు. పా. ౪.౧), న ఏవమిధాతి ఆహ “పజ్ఞాత్తిధమ్మవసేన ఏకో వా సత్తో అనేకే వా సత్తా ఆరమ్మణ”న్తి. పజ్ఞాత్తిధమ్మవసేనాతి పజ్ఞాత్తిసజ్ఞాతధమ్మవసేన. కామఞ్చేత్త “సుఖితా హోన్తూ”తిఆదినా (పటి. మ. ౨.౨౩) భావనాయం సుఖాదిగ్గహణమ్మి లబ్బతి. తం పన “సబ్బే సజ్ఞారా అనిచ్ఛా”తి (ధ. ప. ౨౫౫; థేరగా. ౬౭౬; నేత్తి. ౫) విపస్సనాయ అనిచ్ఛలక్ఖణగహణం వియ అప్పధానభూతం, సత్తపజ్ఞాత్తి ఏవ పధానభావేన గయ్యతీతి దట్టబ్బం. ఉపచారే వా పత్తే ఆరమ్మణవడ్డనం తత్తాపి సీమాసమ్మేదసిద్ధితోతి అధిప్పాయో.

ఏకమావాసం పరిచ్ఛిన్ధిత్వాతి ఏత్త “సత్తే మేత్తాయ ఫరిస్సామీ”తి ఏవం ఇాణేన పరిచ్ఛేదం కత్వా ఏకా రచ్ఛా పరిచ్ఛిన్ధితబ్బాతి యోజనా. రచ్ఛాగహణేన రచ్ఛావాసినో సత్తా గహితా యథా ఏకం దిసన్తి. ఏవం సబ్బత్థి.

౨౬౭. కసిణానం నిస్సన్దోతి కసిణజ్ఞానానం నిస్సన్దపలసదిసా ఆరుప్పా అరూపజ్ఞానాని, కసిణజ్ఞానానం పారిపూరియావ సిజ్ఞనతో. తేహి వినా అసిజ్ఞనతోతి కేచి. సమాధినిస్సన్దోతి రూపజ్ఞానసమాధీనం, హేటిమానం తిణ్ణం అరూపజ్ఞానసమాధీనఞ్చ నిస్సన్దో పటిపాటియా తే అధిగన్తావ పటిలభితబ్బతో. విపస్సనానిస్సన్దో విపస్సనానుభావేన లద్ధబ్బతో, విపస్సనావసేనేవ చ సమాపజ్జితబ్బతో. సమథవిపస్సనానిస్సన్దో నిరోధసమాపత్తి. యథాహ “ద్వీహి బలేహి సమన్నాగతత్తా”తిఆది (విసుద్ధి. ౨.౮౬౮). “పురిమబ్రహ్మవిహరత్తయనిస్సన్దో”తి ఇమినా మేత్తాదివసేన తీణి ఝానాని

అధిగన్త్యా రితస్సేవ ఉపేక్షాబ్రహ్మవిహారో, న ఇతరస్సాతి దస్సేతి. తమేవత్తం ఉపమాయ పాకటతరం కత్వా దస్సేతుం “యథా హి”తిఆది వుత్తం. యం పనేత్త వత్తబ్బం, తం హేట్థా వుత్తమేవ.

౨౬౮. సియాతి వుచ్చమానాకారేన సియా కస్సచి పరివిత్తో. ఏత్థాతి ఏతేసు మేత్తాదీసు బ్రహ్మవిహారతా వేదితబ్బా, ఇతరకమ్మట్టానాని అత్తహితపటిపత్తిమత్తాని. ఇమాని పన “సబ్బే సత్తా సుఖితా హోస్తా”తిఆదినా (పటి. మ. ౨.౨౨) పరహితపటిపత్తిభూతాని. తస్మా సత్తేసు సమ్మా పటిపత్తిభావేన సేట్థా ఏతే విహారా. బ్రహ్మణీతి ఉపపత్తిబ్రహ్మణో. తే హి ఇధ ఝానభావనాయ వినీవరణచిత్తా హుత్వా బ్రహ్మలోకే ఉప్పన్నా తత్త యావతాయుకం వినీవరణచిత్తావ హోన్తి. తస్మా “నిద్దోసచిత్తా విహరన్తి”తి వదన్తి. బ్రహ్మణీతి వా సకలబుద్ధగుణహేతుభూతానం దానపారమితాదీనం బుద్ధకరధమ్మానం పరిపూరణవసేన బ్రూహితగుణా మహాసత్తా బోధిసత్తా. తే హి సబ్బసత్తానం హితేసనేన, అహితాపనయనేన, సమ్మత్తిపమోదనేన, సబ్బత్త వివజ్జితాగతిగమనమజ్జత్తభావాధిట్టానేన చ నిద్దోసచిత్తా విహరన్తి. ఏవన్తి యథా తే ఉపపత్తిబ్రహ్మణో, మహాబోధిసత్తబ్రహ్మణో వా, ఏవం ఏతేహి బ్రహ్మవిహారేహి సమ్మయుత్తా సమజ్ఞీభూతా.

౨౬౯. చతస్సోవాతిఆదిపజ్ఞాస్సాతి చతస్సోతిఆదికస్స తివిధస్స పజ్ఞాస్స. విసుద్ధిమగ్గాదివసాతి ఏత్త బ్యాపాదసంకిలేసాదితో విసుజ్ఞనుపాయో విసుద్ధిమగ్గో. ఆది-సద్దేన హితుపసంహారాదిమనసికారవిసేసా సజ్ఞహితా. ఆసం మేత్తాదీనం. అప్పమాణేతి పమాణరహితే. యేనాతి యేన కారణేన. తన్తి తస్మా. ద-కారో పదసన్నికరో.

బ్యాపాదబహులస్స విసుద్ధిమగ్గోతి ఆనేత్వా సమ్మన్దితబ్బం, ఉజ్జవిపచ్చనీకభావతోతి అధిష్పాయో. ఏస నయో సేసేసుపి. పక్ఖపాతవసేన అనాభుజనమనాభోగో మజ్జత్తాకారోతి అధిష్పాయో. య్వాయం చతుబ్బిద్ధో సత్తేసు మనసికారో వుత్తో, తమేవ ఉపమాయ దస్సేతుం “యస్మా చ యథా మాతా”తిఆది వుత్తం. తత్త వుత్తస్సాపి హితుపసంహారాదిఅత్తస్స ఉపమేయ్యభావం ఉపనేత్వా దస్సేతుం అత్తుపనయనత్తో “యస్మా చా”తి చ-సద్దో. పరియాయేతి వారే, తస్మిం తస్మిం కిచ్చవసేన పరివత్తనక్కమేతి అత్తో. అబ్యావటాతి అనుస్సుక్కా. తథాతి యథా మాతా దహరాదీసు పుత్తేసు, తథా సబ్బసత్తేసు మేత్తాదివసేన మేత్తాయనాదివసికేన భవితబ్బన్తి యోజనా. తస్మాతి యస్మా సబ్బేపి సంకిలేసధమ్మా యథారహం దోసమోహరాగపక్ఖియా, తేహి చ విసుజ్ఞనుపాయో అప్పమజ్ఞా, హితుపసంహారాదివసేన చతుబ్బిద్ధో చ సత్తేసు మనసికారో, తస్మా విసుద్ధిమగ్గాదివసా చతస్సోవ అప్పమజ్ఞా. చతస్సోపి ఏతా భావేతుకామేన న ఏకేకన్తి అధిష్పాయో. సతి హి సబ్బసజ్ఞహి కమేన భవితబ్బం. హితేసితా మేత్తాయనన్తి ఆహ “ఏవం పత్తితహితాన”న్తి. సమ్భావేత్వా వాతి “ఇమాయ పటిపత్తియా అయం నిరయాదీసు నిబ్బత్తేయ్యా”తి పరికప్పేత్వా వా. దుక్ఖాపనయనాకారప్పవత్తివసేన పటిపజ్జితబ్బన్తి సమ్మద్ధో. తతో పరన్తి తతో హితాకారప్పవత్తిఆదితో పరం. కత్తబ్బాభావతోతి చతుత్తస్స పకారస్స కత్తబ్బస్స అభావతో. అయం కమోతి అయం ఇమాసం అప్పమజ్ఞానం యేభుయ్యేన పవత్తనక్కమోతి కత్వా వుత్తం, న “ఇమినావ కమేన ఏతాసం పవత్తి, న అజ్ఞాథా”తి. మేత్తాదీనం హి తిస్సన్నం భావనానం కమనియమో నత్తి, యం వా తం వా పఠమం భావేతుం లబ్బా, దేసనాక్కమవసేన వా ఏవం వుత్తం.

ఏకసత్తస్సాపీతి ఏకస్సాపి సత్తస్స. అప్పటిభాగనిమిత్తత్తా పరిచ్ఛేదగ్గహణం నత్తి, న చ సమ్మృతీసచ్చవసేన పవత్తం సత్తగ్గహణం పరిచ్ఛిన్నరూపాదిగ్గహణం హోతీతి అప్పనాప్పత్తియా అపరామాససత్తగ్గహణముద్ధభూతానం మేత్తాదీనం ఏకసత్తారమ్మణానమ్మి అప్పమాణగోచరతా వుత్తా. ఏవం పమాణం అగ్గహేత్వాతి యథా ఉద్ధుమాతకాదీసు

అతిరేకుద్ధుమాతకాదిభావప్పత్తే పదేసే నిమిత్తం గర్హుతి, ఏవం పమాణం అగ్రహేత్వా. సకలఫరణవసేనాతి నిరవసేసఫరణవసేన.

౨౭౦. నిస్సరణత్వాతి ఏత్త యం యస్స నిస్సరణం, తం తస్స ఉజ్జపటిపక్ఖభూతమేవ హోతి. యథా కామానం నేక్ఖమ్మం, రూపానం ఆరుప్పా, సజ్జారానం నిబ్బానం , ఏవం దోమనస్ససహితానం బ్యాపాదవిహింసారతీనం నిస్సరణభూతా మేత్తాకరుణాముదితా న సోమనస్సరహితా హోన్తి. నిస్సరణగ్రహణేనేవ చ పుబ్బభాగియానం తాసం ఉపేక్ఖాసమ్మయోగోపి అనుజ్ఞాతోతి దట్టబ్బం అనిస్సరణభావతో. తథా హి అట్టవీసతియా చిత్తుప్పాదేసు కరుణాముదితానం పవత్తిం ఆచరియా ఇచ్ఛన్తి. న హి బ్రహ్మవిహారుపేక్ఖా ఉపేక్ఖావేదనం వినా వత్తతి పారిసుద్ధిఉపేక్ఖా వియ. న హి కదాచి పారిసుద్ధిఉపేక్ఖా వేదనుపేక్ఖం వినా వత్తతీతి.

౨౭౧. సాతసహగతన్తి సుఖసహగతం. తస్మాతి యస్మా “తతో త్వం భిక్ఖూ”తిఆదికాయ (అ. ని. ౮.౬౩) దేసనాయ చతున్నమ్మి అప్పమజ్జానం సవితక్కాదిభావో వియ ఉపేక్ఖాసహగతభావోపి విజ్ఞాయతి, తస్మా. చతస్సోపి అప్పమజ్జా చతుక్కుపఞ్చకజ్ఞానికాతి చోదకస్స అధిప్పాయో. ఏవజ్ఞో సతీతి యది మూలసమాధిమ్మి వుత్తమత్తం అనన్తరం వుత్తతాయ బ్రహ్మవిహారేసు పక్ఖిపతి, ఏవం సన్తే కాయానుపస్సనాదయోపి చతుక్కుపఞ్చకజ్ఞానికా సియుం, న పన హోన్తి విపస్సనావసేన దేసితత్వాతి అధిప్పాయో, హోన్తు కాయానుపస్సనాదయో ఆనాపానభావనావసేన చతుక్కుపఞ్చకజ్ఞానికాతి వదేయ్యాతి ఆసజ్కన్తో ఆహ “వేదనాదీసు”తిఆది. బృజ్జనచ్చాయామత్తం గహేత్వాతి “మేత్తా మే చేతోవిముత్తి భావితా భవిస్సతీ”తిఆదీహి బృజ్జనేహి పకాసితో ఏవ చిత్తసమాధి “అజ్జత్తం మే చిత్తం రితం భవిస్సతీ”తిఆదీహిపి బృజ్జనేహి పకాసితోతి బృజ్జనతో లబ్బమానసమాధిచ్చాయామత్తం గహేత్వా ఉభయత్త లబ్బమానం అధిప్పాయం అగ్రహేత్వాతి అత్తో. సుత్తత్తం హి అజ్ఞాథా వదన్తో అయథావాదితాయ సత్థారం అపవదన్తో నామ హోతి. తేనాహ “మా భగవన్తం అబ్భాచిక్ఖీ”తి.

౨౭౨. “తయిమం దోసం పరిహరితుకామేన న సబ్బం సుత్తం నీతత్థమేవ, తస్మా గరుకులతో అధిప్పాయో మగ్గితబ్బో”తి దస్సేన్తో “గమ్భీరం హి”తిఆదిం వత్వా తత్త ఆదితో పట్టాయ అధిప్పాయం దస్సేతుం “అయజ్ఞో”తిఆదిమాహ. ఆయాచితా ధమ్మదేసనా ఏతేనాతి ఆయాచితధమ్మదేసనో, తం ఆయాచితధమ్మదేసనం. ఏవమేవాతి గరహసే నిపాతో, ముదా ఏవాతి అత్తో. అజ్జత్తన్తి గోచరజ్జత్తే, కమ్మట్టానారమ్మణేతి అత్తో . యస్మా చిత్తేకగ్గతా నామ ససన్తతిపరియాపన్నా హోతి, తస్మా అత్థవణ్ణనాయం “నియకజ్జత్తవసేనా”తి వుత్తం. చిత్తం రితం భవిస్సతీతి బహిద్ధా అవిక్ఖిప్పమానం ఏకగ్గభావే రితం భవిస్సతి. తతో ఏవ సుసణ్ణితం, సుట్టు సమాహితన్తి అత్తో. ఉప్పన్నాతి అవిక్ఖమ్మితా. పాపకాతి లామకా. అకుసలా ధమ్మాతి కామచ్చన్దాదయో అకోసల్లసమ్భూతత్తేన అకుసలా ధమ్మా. చిత్తం పరియాదాయ పవత్తితుం ఓకాసాదాసేన కుసలచిత్తం ఖేపేత్వా న చ రస్సన్తీతి యోజనా. ఇమినా యథావుత్తస్స సమాధానస్స కారణమాహ.

చిత్తేకగ్గతామత్తోతి భావనమనుయుత్తేన పటిలద్ధమత్తం నాతిసుభావితం సమాధానం. తం పన ఉపరి వుచ్చమానానం సమాధివిసేసానం మూలకారణభావతో “మూలసమాధీ”తి వుత్తో. స్వాయం చిత్తేకగ్గతామత్తో “అజ్జత్తమేవ చిత్తం సణ్ణపేమి సన్నిసాదేమి ఏకోదిం కరోమి సమాదహామి”తిఆదీసు వియ ఖణికసమాధి అధిప్పేతో. యథేవ హి అజ్ఞాణాపి “ఆరద్ధం ఖో పన మే, భిక్ఖవే, వీరియం అహోసి అసల్లీనం...పే... సమాహితం చిత్తం ఏకగ్గ”న్తి (అ. ని. ౮.౧౧; పారా. ౧౧) వత్వా

“వివిచ్ఛేద కామేహి”తిఆదివచనతో (అ. ని. ౮.౧౧) పఠమం వుత్తచిత్తేకగ్గతా “ఖణికసమాధీ”తి విజ్ఞాయతి, ఏవమిధాపీతి. సో ఏవ సమాధీతి మూలసమాధిమాహ.

అస్మాతి భిక్షునో, అస్స వా మూలసమాధిస్స. భావనన్తి వడ్డనం. అయం సమాధీతి చ మూలసమాధియేవ అధిప్పేతో. ఏవం భావితోతి యథా అరణిసహితేన ఉప్పాదితో అగ్గి గోమయచుణ్ణాదీహి వడ్డితో గోమయగ్గిఆదిభావం పత్తోపి అరణిసహితేన ఉప్పాదితములగ్గీత్వేవ వుచ్చతి, ఏవమిధాపి మూలసమాధి ఏవ మేత్తాదివసేన వడ్డితోతి కత్వా వుత్తం.

అజ్ఞోసుపి ఆరమ్మణోసు పథవీకసిణాదీసు. తత్త యథా మేత్తాభావనాపుబ్బభమేన భావనానయేన పథవీకసిణాదీసు సవితక్కాదిభావవసేన చతుక్కపఞ్చకజ్ఞానసమ్మాపనవిధినా మూలసమాధిస్స భావనా వుత్తా, ఏవం కరుణాదిభావనాపుబ్బభమం పథవీకసిణాదీసుపి భావనావిధిం దస్సేత్వా పఞ్చా కాయానుపస్సనాదిపుబ్బభమం భావనావిధిం దస్సేన్తో ఆసవక్ఖయాయ ధమ్మం దేసేసి. తేన వుత్తం “కరుణా మే చేతోవిముత్తి”తిఆది. యది ఏవం ధమ్మానుపస్సనాపరియోసానాయ దేసనాయ అరహత్తాధిగమాయ కమ్మట్టానస్స కథితత్తా పున “తతో త్వం, భిక్షు, ఇమం సమాధిం సవితక్కమ్మీ”తిఆది (అ. ని. ౮.౬౩) కస్మా వుత్తన్తి? ధమ్మానుపస్సనాయ మత్తకప్పత్తిదస్సనత్తం. సా హి సజ్ఞారుపేక్ఖాభావేన వత్తమానా యథావుత్తజ్ఞానధమ్మే సమ్మసన్తే విసేసతో మత్తకప్పత్తా నామ హోతి. ఫలసమాపత్తిభూమిదస్సనత్తం వుత్తన్తి కేచి.

పున యతో ఖో తేతిఆది అరహత్తప్పత్తితో ఉద్ధం లద్ధబ్బపాసువిహారదస్సనం. తత్త గగ్గసీతి గమిస్ససి. తస్మాతి యస్మా “సవితక్కమ్మీ”తిఆదికా దేసనా మేత్తాదీనం ఆరమ్మణతో అజ్ఞాస్మిం ఆరమ్మణే సమాధిం సన్ధాయ వుత్తా, న అప్పమజ్ఞా, తస్మా. “తథేవా”తిఆదినా గన్ధన్తరేనపి తమేవత్తం సమత్థేతి. తత్త తథేవాతి తికచతుక్కజ్ఞానవసేసేవ. అభిధమ్మేతి చిత్తుప్పాదకణ్డే (ధ. స. ౨౦౧ ఆదయో), అప్పమజ్ఞావిభజ్ఞాదీసు (విభ. ౬౮౪ ఆదయో) చ తత్త తత్త అభిధమ్మప్పదేసేసు.

౨౭౩. సుభపరమాదివసేనాతి సుభ-సద్ధో “సుభన్తేవ అధిముత్తో హోతీ”తి (పటి. మ. ౧.౨౧౨; అ. ని. ౮.౬౬) ఏవం వుత్తసుభవిమోక్షం సన్ధాయ వుత్తో ఉత్తరపదలోపేన. పరమ-సద్ధో ఉక్కంసత్తో. సుభో సుభవిమోక్షో పరమో ఉక్కంసో పరమా కోటి ఏతిస్సాతి సుభపరమా, మేత్తాచేతోవిముత్తి, తతో పరం తాయ సాధేతబ్బం నత్తితి అత్తో. అసాధారణస్స అత్తస్స అధిప్పేతత్తా విపస్సనాసుఖాదయో ఇథ అనవసరా. ఇతరేతరవిసిట్టాపేతే విసేసా, పగేవ పరేహి. తేనాహ “అజ్ఞామజ్ఞాం అసదిసో ఆనుభావవిసేసో వేదితబ్బో”తి. విసేసేత్వాతి అజ్ఞామజ్ఞాం విసిట్టం కత్వా.

తస్స తస్స ఉపనిస్సయత్తాతి సుభవిమోక్షాదికస్స తస్స తస్స విమోక్షస్స పకతూపనిస్సయవసేన ఉపనిస్సయపచ్చయభావతో. ఇదాని తమత్తం పాకటతరం కత్వా దస్సేతుం “మేత్తావిహారిస్సా”తిఆది వుత్తం. అస్స మేత్తావిహారిస్స చిత్తం ఉపసంహరతోతి సమ్మన్తో. అప్పటిక్కులపరిచయాతి మేత్తాభావనావసేన సత్తసజ్ఞితే యత్త కత్తచి ఆరమ్మణే అప్పటిక్కులాకారేనేవ గహణస్స పరిచితత్తా. తస్స సజ్ఞారభూతమ్మి యం కిఞ్చి ఆరమ్మణం అప్పటిక్కులాకారేనేవ పచ్చుపతిట్టతి, పగేవ సభావతో. “అప్పటిక్కుల”న్తి తత్తస్స చిత్తం అభిరతివసేన నిరాసజ్ఞం పవత్తతి, పచ్చనీకధమ్మేహి చ సుఖేన, సుట్టు చ విముచ్చతి, యతస్స ఝూనస్స విమోక్షపరియాయో వుత్తో. తేనాహ “అప్పటిక్కులేసూ”తిఆది. యథావుత్తో చ అత్తో అనత్తచరణాదిఅధిప్పాయేన సచేతనే ఆరమ్మణే ఆఘాతం ఉప్పాదేన్తస్స

పటిక్కూలపరిచయా అచేతనేపి వాతాతపాదికే ఆఘాతుప్పత్తియా విభావేతబ్బో. న తతో పరన్తి తతో సుభవిమోక్షతో పరం కస్సచి విమోక్షస్స ఉపనిస్సయో న హోతీతి అత్తో.

అభిహనన్తి ఏతేనాతి అభిఘాతో, దణ్డో అభిఘాతో యస్స తం దణ్డాభిఘాతం, తం ఆది యస్స తం దణ్డాభిఘాతాది, దణ్డాభిఘాతాది రూపం నిమిత్తం యస్స తం దణ్డాభిఘాతాదిరూపనిమిత్తం. కిం పన తన్తి ఆహ “సత్తదుక్ఖ”న్తి, దణ్డప్పహారాదిజనితం కరజరూపహేతుకం సత్తానం ఉప్పజ్జనకదుక్ఖన్తి అత్తో. రూపే ఆదీనవో సుపరివిదితో హోతి కరుణావిహారిస్స రూపనిమిత్తత్తా, దుక్ఖస్స కరుణాయ చ పరదుక్ఖాసహనరసత్తాతి అధిప్పాయో. తత్త ఆకాసే. చిత్తం పక్ఖన్దతి సబ్బసో రూపానం అభావో వివరమపగమోతి.

తేన తేనాతిఆదీసు అయం యోజనా - తేన తేన భోగసమ్పత్తిఆదినా పామోజ్జకారణేన పముదితానం సత్తానం ఉప్పన్నపామోజ్జవిజ్ఞాణం సమనుపస్సన్తస్స యోగినో “సాధు వతాయం సత్తో పమోదతీ”తి ముదితాయ పవత్తిసమ్భవతో పముదితవిజ్ఞాణస్స దస్సనేన విజ్ఞాణగ్గహణపరిచితం చిత్తం హోతీతి.

అనుక్కుమాధిగతన్తి ఆకాసకసిణవజ్జే యత్త కత్తచి కసిణే రూపావచరజ్ఞానాధిగమానుక్కుమేన రూపవిరాగభావనాయ అధిగతం. ఆకాసనిమిత్తం గోచరో ఏతస్సాతి ఆకాసనిమిత్తగోచరం, తస్మిం ఆకాసనిమిత్తగోచరే పరమారుప్పవిజ్ఞాణే. చిత్తం ఉపసంహరతోతి దుతియారుప్పాధిగమాయ భావనాచిత్తం నేన్తస్స, తథా భావయతోతి అత్తో. తత్తాతి తస్మిం పరమారుప్పవిజ్ఞాణే. చిత్తన్తి విజ్ఞాణఞ్చాయతనచిత్తం. పక్ఖన్దతీతి అనుపవిసతి విమోక్షభావేన అప్పేతి.

ఆభోగాభావతోతి “సుఖితా హోన్తూ”తిఆదినా (పటి. మ. ౨.౨౩) సుఖాసీసనాదివసేన ఆభుజనాభావతో. సత్తానం సుఖాసీసనాదివసేన పవత్తమానా మేత్తాదిభావనావ పరమత్తగ్గహణముఖేన సత్తే ఆరమ్మణం కరోతి, ఉపేక్ఖాభావనా పన తథా అప్పవత్తిత్వా కేవలం అఙ్ఘపేక్ఖనవసేనేవ సత్తే ఆరమ్మణం కరోతీతి ఆహ “ఉపేక్ఖావిహారిస్స సుఖదుక్ఖాదిపరమత్తగ్గహవిముఖభావతో అవిజ్జమానగ్గహణదుక్ఖం చిత్తం హోతీ”తి. నను చ “కమ్మస్సకా సత్తా, తే కస్స రుచియా సుఖితా వా భవిస్సన్తీ”తిఆదినా పటిక్ఖేపవసేనపి పరమత్తగ్గహణముఖేనేవ ఉపేక్ఖాబ్రహ్మవిహారోపి సత్తే ఆరమ్మణం కరోతీతి? సచ్చమేతం, తం పన భావనాయ పుబ్బభాగే, మత్తకప్పత్తియం పన కేవలం అఙ్ఘపేక్ఖనవసేనేవ సత్తే ఆరమ్మణం కరోతీతి సవిసేసం పరమత్తతో అవిజ్జమానే ఏవ విసయే తస్స పవత్తి. అవిజ్జమానగ్గహణదుక్ఖతా చ అఙ్ఘపేక్ఖనవసేన అప్పనాప్పత్తియా అపరామాససత్తగ్గహణముద్ధభూతతాయ వేదితబ్బా. సేసం వుత్తనయమేవ.

౨౭౪. సబ్బాపేతాతి సబ్బాపి ఏతా అప్పమజ్ఞా. దానాదీనన్తి పారమిభావప్పత్తానం దానాదీనం బుద్ధకరధమ్మానం. సబ్బకల్యాణధమ్మానన్తి సబ్బేసం అనవజ్జధమ్మానం, సమతినసాయ పారమితానం, తన్నిమితానం బుద్ధయానియానఞ్చ, సబ్బేహి వా సున్దరసభావానం. న హి లోకీయధమ్మా బుద్ధకరధమ్మేహి ఆనుభావతో ఉక్కుట్టా నామ అత్తి, బుద్ధధమ్మేసు వత్తబ్బమేవ నత్తి. పరిపూరికాతి పరివుద్ధికరా. అధిట్టానాని వియ హి అప్పమజ్ఞా సబ్బాసం పారమితానం పారిపూరికరా. “హితజ్ఞాసయతాయా”తిఆదినా మేత్తాబ్రహ్మవిహారాదీనం ఉపేక్ఖాబ్రహ్మవిహారస్స అధిట్టానభావదస్సనముఖేన చతుహి అప్పమజ్ఞాహి అత్తనో సన్తానస్స పగేవ అభిసంజ్ఞతత్తా మహాబోధిసత్తా దానాదిపారమియో పూరేతుం సమత్తా హోన్తి, నాఞ్ఞాథాతి ఇమమత్థం దస్సేతి. ఇమస్స దాతబ్బం, ఇమస్స న దాతబ్బన్తి నిదస్సనమత్తం దట్టబ్బం, “ఇదం దాతబ్బం, ఇదం న దాతబ్బన్తి చ విభాగం అకత్వా”తి వత్తబ్బతో. దేయ్యపటిగ్గాహకవికప్పరహితా హి దానపారమితా. యథాహ -

“యథాపి కుమ్భా సమ్పూర్ణో, యస్య కస్యచి అధోకతో;

వమతేవుదకం నిస్సేసం, న తత్త పరిరక్షతీ”తి. (బు. వం. ౨.౧౧౮);

“సబ్బసత్తాన”ని ఇదం “సుఖనిదాన”ని ఇమినాపి సమ్బన్ధితబ్బం, “దేన్తీ”తి ఇమినా చ. తేన దేయ్యధమ్మేన వియ దానధమ్మేనాపి మహాసత్తానం లోకస్స బహూపకారతా వుత్తా హోతి, తథా తస్స పరిణామనతో. తదత్తదీపనత్థం హి “విభాగం అకత్వా”తి వత్తాపి “సబ్బసత్తాన”ని వుత్తం. తేనన్తి సబ్బసత్తానం. ఉపఘాతన్తి ఏత్థాపి “విభాగం అకత్వా”తి ఆనేత్వా సమ్బన్ధితబ్బం. అయం హేత్థ పదయోజనా – విభాగం అకత్వా ఉపఘాతం పరివజ్జయన్తా సబ్బసత్తానం సుఖనిదానం సీలం సమాదియన్తీతి. సత్తకాలవికప్పరహితా హి సీలపారమితా, లోకత్థమేవ చస్స ఫలం పరిణమీయతి. నేక్ఖమ్మం భజన్తీతి పబ్బజ్జం ఉపగచ్ఛన్తి. పబ్బజితస్స హి సబ్బసో సీలం పరిపూరతి, న గహత్థస్స. ఇథాపి “విభాగం అకత్వా సబ్బసత్తానం సుఖనిదాన”ని ఇదం ఆనేత్వా సమ్బన్ధితబ్బం. న హి బోధిసత్తా కాలవిభాగం కత్వా పబ్బజ్జం అనుతిత్తన్తి, సీలం వా సమాదియన్తి, నిదస్సనమత్తఞ్చోతం యూనాదినేక్ఖమ్మభజనస్సాపి ఇచ్ఛితబ్బత్తా. సబ్బసత్తానం సుఖనిదానతా హేత్థా వుత్తనయావ. ఏస నయో సేసేసుపి. హితాహితేసూతి అత్థానత్థేసు. అసమ్మోహత్థాయాతి సమ్మోహవిద్ధంసనాయ. పఞ్ణం పరియోదపేన్తీతి యోగవిహితం విజ్ఞాత్థానాదిం అస్సుతం సుణన్తా సుతం వోదపేన్తా అహంకారమమంకారాదిం విధునన్తా ఇథాం విసోధేన్తి. “అహం మమా”తి వికప్పరహితా హి పఞ్ణాపారమితా. హితసుఖత్థాయాతి సత్తానం హితసుఖాదివుద్ధియత్థమేవ. నిచ్చన్తి సతతం అవిచ్ఛేదేన పటిపక్ఖేన అవోక్కిణ్ణం. వీరియమారభన్తీతి యథా సత్తానం అనుప్పన్నం హితసుఖం ఉప్పజ్జతి, ఉప్పన్నం అభివడ్డతి, ఏవం పరక్కమం కరోన్తి. సజ్జోచవిక్ఖేపరహితా హి వీరియపారమితా. “వీరభావం పత్తాపీ”తి ఇమినా అపరద్ధానం నిగ్గహసమత్తతం దస్సేతి. నానప్పకారకం అపరాధం ఖమన్తీతి మమ్మచ్ఛేదనాకారేన అత్తని పవత్తితం నానావిధం అపరాధం సహన్తి. అత్తపరవికప్పవిరహితా హి దోససహనా ఖన్తిపారమితా.

పటిఞ్ఞం న విసంవాదేన్తీతి అవిసంవాదనసామఞ్ఞేన సబ్బస్సపి అనరియవోహరస్స అకరణమాహ. పటిఞ్ఞాతే, అపటిఞ్ఞాతే చ దిట్టాదికే మిచ్ఛావికప్పరహితా హి సచ్చపారమితా. అవిచలాధిట్ఠానాతి యథాసమాదిన్నేసు దానాదిధమ్మేసు నిచ్చలాధిట్ఠాయినో అచలసమాదానాధిట్ఠానా, సమాదిన్నేసు చ బుద్ధకరధమ్మేసు సమ్మదేవ అవట్ఠానం అధిట్ఠానపారమితా. తేసూతి సత్తేసు. అవిచలాయాతి పటిపక్ఖేన అకమ్పనీయాయ. ఏవన్తి యథావుత్తేన సత్తేసు హితజ్ఞాసయతాదిఆకారేన. యథా చ బ్రహ్మవిహారాధిట్ఠానా పారమియో, ఏవం అధిట్ఠానాధిట్ఠానాపి. తథా హి యథాపటిఞ్ఞం పరానుగ్గహాయ పారమీనం అనుట్టానేన సచ్ఛాధిట్ఠానం, తప్పటిపక్ఖపరిచ్ఛాగతో చాగాధిట్ఠానం, పారమీహి సచిత్తుపసమతో ఉపసమాధిట్ఠానం, తాహి పరహితూపాయకోసల్లతో పఞ్ణాధిట్ఠానం. ఏవం పచ్ఛేకమ్పి పారమితాసు యథారహం నేతబ్బం. అయమేత్థ సజ్ఞేవో, విత్థారతో పన పారమితాసు యం వత్తబ్బం, తం పరమత్తదీపనియం చరియాపిటకవణ్ణనాయం వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బం, అతివిత్థారభయేన న విత్థారయిష్ఠా. తథా దసబలజాణాదికేతి. ఏతావ హోన్తీతి ఏతా హోన్తి ఏవాతి యోజనా.

బ్రహ్మవిహరనిద్దేసవణ్ణనా నిట్ఠితా.

ఇతి నవమపరిచ్ఛేదవణ్ణనా.

౧౦. ఆరుప్పనిద్దేసవణ్ణనా

పరమారుప్పవణ్ణనా

౨౭౫. ఉద్దిట్టేసూతి “చత్తారో ఆరుప్పా”తి ఏవం ఉద్దిట్టేసు, నిద్ధారణే చేతం భుమ్మం. తేనేవాహ “చతూసు ఆరుప్పేసూ”తి. తత్త రూపవివేకేన అరూపం, అరూపమేవ ఆరుప్పం ఝానం, ఇథ పన తదత్తం కమ్మట్టానం అధిప్పేతం. తం భావేతుకామో చతుత్తజ్ఞానం ఉప్పాదేతీతి సమ్మన్తో. రూపాధికరణన్ని రూపహేతు. హేతులత్తో హి ఏత్త అధికరణ-సద్దో “కామాధికరణ”నిఆదీసు (మ. ని. ౧.౧౬౮-౧౬౯) వియ. దణ్ణనట్టేన దణ్ణో, ముగ్గరాది. పరపీళాధిప్పాయేన తస్స ఆదానం దణ్ణాదానం. సత్తానం ససనట్టేన సత్తం, ఆవుధం. భణ్ణనం కలహో. విరోధో విగ్గహో. నానావాదో వివాదో. ఏతన్ని యథావుత్తం దణ్ణాదానాదికం. సబ్బసోతి అనవసేసతో. ఆరుప్పే అరూపభావే, ఆరుప్పే వా భవే. రూపానంయేవాతి దిట్టాదీనవానం రూపానంయేవ, న అరూపానన్ని అధిప్పాయో. నిబ్బిదాయాతి విక్ఖమ్భనవసేన నిబ్బిందనత్తాయ. విరాగాయాతి విరజ్జనత్తాయ. నిరోధాయాతి నిరుజ్జనత్తాయ. సబ్బమేతం సమతిక్కమం సన్ధాయ వుత్తం. దణ్ణాదానాదీనన్ని ఆది-సద్దేన అదిన్నాదానాదికం సబ్బం రూపహేతుకం అనత్తం సజ్జణ్ణాతి, న ఇథ పాళియం ఆగతమేవాతి దట్టబ్బం. కరజరూపేతి యథావుత్తాదీనవాధికరణభావయోగ్యం దస్సేతుం వుత్తం, ఓళారికరూపేతి అత్తో. ఆదీనవన్ని దోసం. తస్సాతి రూపస్స. ఆలోకోతి వణ్ణవిసేసో ఏవాతి తత్త పవత్తం పటిభాగనిమిత్తం ఉగ్ధాటేత్వా సియా ఆకాసనిమిత్తం ఉగ్గహేతుం, న పన పరిచ్చిన్నాకాసకసిణం ఉగ్ధాటేత్వా. తస్స హి ఉగ్ధాటనా నామ రూపనిమిత్తేనేవ సియాతి ఆహ “రపేత్వా పరిచ్చిన్నాకాసకసిణం నవసూ”తి. కేచి పన “ఆలోకకసిణమ్మి రపేత్వా అట్టసూ”తి వదన్ని, తస్స పన రపసే కారణం న దిస్సతి, కరజరూపం అతిక్కంతం హోతి తస్స అనాలమ్మనతో.

యది ఏవం కస్మా “చతుత్తజ్ఞానవసేనా”తి వుత్తం. నను పరమజ్ఞానాదీనిపి తస్స అనాలమ్మనవసేనేవ పవత్తన్ని పటిభాగనిమిత్తారమ్మణత్తా? సచ్చమేతం, ఓళారికజ్ఞప్పహానతో పన సంతసభావేన ఆనేజ్జప్పత్తేన చతుత్తజ్ఞానేన అతిక్కంతం సుట్టు అతిక్కంతం నామ హోతితి “చతుత్తజ్ఞానవసేనా”తి వుత్తం. కేచి “అస్సాసపస్సాసానం నిరుజ్జనతో, కామధాతుసమతిక్కమనతో చా”తి వదన్ని, తం అకారణం, ఇతరేసం చిత్తసముట్టానరూపానం సమ్భవతో, హేటిమజ్జానానఞ్చ అకామధాతుసంవత్తనీయతో. తప్పటిభాగమేవాతి కరజరూపపటిభాగమేవ నిమిత్తగ్గాహసమ్భవతో. సదిసఞ్చ నామ తం న హోతి, తస్మా కిం తస్స సమతిక్కమనేనాతి అనుయోగం సన్ధాయ “కథం? యథా”తిఆది వుత్తం. తత్త కథన్ని కథేతుకమ్యతాపుచ్చా. యథాతి ఓపమ్మత్థే నిపాతో. లేఖాచిత్తన్ని కాళవణ్ణాదినా కతపరికమ్మాయ లేఖాయ చిత్తం. ఫలితంతరన్ని వివరం. దిస్వాతి దూరతో దిస్వా. సమానరూపసద్దసముదాచారన్ని సదిసరూపసణ్ణానసరప్పయోగం.

ఆరమ్మణవసేనాతి “మమ చక్ఖు సోభనం, మమ కాయో ధిరో, మమ పరిక్ఖారా సున్దరా”తి ఏవం ఆరమ్మణకరణవసేన. కరజరూపసమజ్ఞికాలోతి అత్తనో అత్తభావరూపేన చేవ ఆరమ్మణరూపేన చ సమన్నాగతకాలో. తమ్పీతి కసిణరూపస్సపి. సామిలత్థే హి ఇదం ఉపయోగవచనం. భయసంతాసఅదస్సనకామతా వియ సమతిక్కమితుకామతాతి యోజనా. ఇదఞ్చ యథావుత్తానం నిబ్బిదావిరాగనిరోధానం సాధారణవచనం. తే హి తయో అపేక్షిత్వా భయసంతాసఅదస్సనకామతా వుత్తా. ఏకో కిర సునఖో వనే సూకరేన పహటమత్తో పలాతో, సో అరూపదస్సనవేలాయ భత్తపచనఉక్ఖలిం దూరతో దిస్వా

సూకరసంఖ్యాయ భీతో ఉత్తసన్తో పలాయ, పిసాచభీరుకో పురిసో రత్తిభాగే అపరిచితే దేసే మత్తకచ్చిన్నం తాలక్ష్మన్తం దిస్వా
పిసాచసంఖ్యాయ భీతో ఉత్తసన్తో ముచ్చితో పవతి, తం సన్ధాయ వుత్తం “సూకరా...పే.... వేదితబ్బా”తి.

౨౭౬. ఏవన్తి యథావుత్తం ఓపమ్మత్తం నిగమేన్తో ఆహ. నోతి యోగావచరో. తస్మిం ఝూనే ఆదీనవం పస్సతీతి
సమ్మన్తో. రూపన్తి కసిణరూపం. సన్తవిమోక్షతోతి అరూపజ్ఞానతో. తాని హి “యే తే సన్తా విమోక్షా అతిక్కమ్మ రూపే
ఆరుప్పా”తిఆదీసు (అ. ని. ౮.౭౨; ౧౦.౯) సన్తవిమోక్షాతి ఆగతా. సన్తతాసిద్ధి చస్స అనుస్సుతితో దట్టబ్బా. యథేవాతి ఏవ-
కారేన యేన పకారేన ఏతం రూపావచరచతుత్థజ్ఞానం దువభేకం, ఏవం ఆరుప్పానిపీతి ఉపేక్షాచిత్రేకగ్రతావసేన దువభేకత్తం
దస్సేతి, న తతియజ్ఞానే వియ దువభేకతామత్తం. నను చేత్థాపి దువభేకతామత్తమేవ భూమిభేదతోతి? నాయం దోసో
ఉపమోపమేయ్యభావస్స భిన్నాధికరణతో.

తత్థాతి తస్మిం రూపావచరచతుత్థజ్ఞానే. నికన్తిన్తి అపేక్షం. పరియాదాయాతి ఆదీనవదస్సనేన తస్మిం ఝూనే ఖేపేత్వా,
అనపేక్షో హుత్వాతి అత్తో. సన్తతో మనసికరణేనేవ పణీతతో, సుఖుమతో చ మనసికారో సిద్ధో హోతీతి ఆహ “సన్తతో అనన్తతో
మనసి కరిత్వా”తి. పత్థరిత్వాతి పగేవ వడ్డితం, తదా వడ్డనవసేన వా పత్థరిత్వా. తేనాతి కసిణరూపేన. ఉగ్ధాటేతి కసిణన్తి
రూపావచరచతుత్థజ్ఞానస్స ఆరమ్మణభూతం పథవీకసిణాదికసిణరూపం అపనేతి. ఉగ్ధాటనవిధిం పన దస్సేన్తో “ఉగ్ధాటేన్తో
హి”తిఆదిమాహ. తత్త సంవేల్లేతీతి పటిసంహరతి. అజ్ఞాదత్థాతి ఏకంసేన. నేవ ఉబ్బట్టతీతి నేవ ఉట్టహతి. న వివట్టతీతి న
వినివట్టతి. ఇమస్సాతి ఇమస్స కసిణరూపస్స. అమనసికారన్తి మనసి అకరణం అచిన్తనం. మనసికారజ్ఞా పటిచ్చాతి
“ఆకాసో ఆకాసో”తి భావనామనసికారజ్ఞా నిస్సాయ. ఇదం వుత్తం హోతి - రూపావచరచతుత్థజ్ఞానస్స ఆరమ్మణభూతం
కసిణరూపం న సబ్బేన సబ్బం మనసి కరోతో, తేన చ పుట్టోకాసం “ఆకాసో ఆకాసో”తి మనసి కరోతో యదా తం
భావనానుభావేన ఆకాసం హుత్వా ఉపట్టాతి, తదా సో కసిణం ఉగ్ధాటేతి నామ, తజ్ఞా తేన ఉగ్ధాటితం నామ హోతీతి.
తేనాహ “కసిణుగ్ధాటిమాకాసమత్తం పజ్ఞాయతీ”తి. సబ్బమేతన్తి తివిధమ్పేతం ఏకమేవ పరియాయభావతో.

“నీవరణాని విక్ఖమ్భన్తీ”తి కస్మా వుత్తం? నను రూపావచరపరమజ్ఞానస్స ఉపచారక్ష్మణేయేవ నీవరణాని విక్ఖమ్భితాని,
తతో పట్టాయ చస్స న నేసం పరియుట్టానం. యది సియా, ఝూనతో పరిహాయేయ్య? యం పనేకే వదన్తి “అత్థేవ
సుఖుమాని అరూపజ్ఞానవిక్ఖమ్భనేయ్యాని నీవరణాని, తాని సన్ధాయేతం వుత్త”న్తి, తం తేసం మతిమత్తం. న హి
మహగ్గతకుసలేసు లోకుత్తరకుసలేసు వియ ఓధిసో పహానం నామ అత్తి. యో పన రూపావచరేహి ఆరుప్పానం
ఉళారఫలతాదివిసేసో, సో భావనావిసేసేన సన్తతరపణీతతరభావేన తేసుయేవ పురిమపురిమేహి పచ్చిమపచ్చిమానం
వియాతి దట్టబ్బం. “విక్ఖమ్భన్తీ”తి పన వచనం వణ్ణభణనవసేన వుత్తం. తథా హి అజ్ఞాత్థాపి హేట్థా పహీనానం ఉపరి పహానం
వుచ్చతి. యే పన “సబ్బే కుసలా ధమ్మా సబ్బేసం అకుసలానం పటిపక్ఖాతి కత్వా ఏవం వుత్త”న్తి వదన్తి, తేహి
దుతియజ్ఞానూపచారాదీసు నీవరణవిక్ఖమ్భనావచనస్స కారణం వత్తబ్బం. సతి సన్తిట్టతీతి ఆకాసనిమిత్తారమ్మణా సతి
సమ్మా సూపట్టితా హుత్వా తిట్టతి. సతిసీసేన చేత్త ఉపచారజ్ఞానానుగుణానం సద్ధాపజ్ఞామానం సకిచ్చయోగం దస్సేతి.
ఉపచారేనాతి ఉపచారజ్ఞానేన. ఇథాపీతి రూపావచరచతుత్థజ్ఞానం సన్ధాయ సమ్మిణ్ణం. తం హి ఉపేక్షావేదనాసమ్మయుత్తం.
సేసన్తి “సేసాని కామావచరానీ”తిఆది. యం ఇథ వత్తబ్బమవుత్తం, తం పన పథవీకసిణనిద్దేసే (విసుద్ధి. ౧.౨౧ ఆదయో)
వుత్తనయానుసారేన వేదితబ్బన్తి ఆహ “పథవీకసిణే వుత్తనయమేవా”తి.

ఏవం యం తథ్థ అవిసిట్టం, తం అతిదిసిత్వా ఇదాని విసిట్టం దస్సేతుం “అయం పన విసేసో”తిఆదిమాహ. యానప్పుతోళి కుమ్భిముఖాదీనన్తి ఓగుణ్ణనసివికాదియానానం ముఖం యానముఖం, పుతోళియా ఖుద్ధకద్వారస్స ముఖం పుతోళిముఖం, కుమ్భిముఖన్తి పచ్చేకం ముఖ-సద్ధో సమ్మన్దితబ్బో. ఆకాసంయేవ యానముఖాదిపరిచ్ఛిన్నం. పరికమ్మమనసికారేనాతి పరికమ్మభూతేన మనసికారేన ఉపచారజ్ఞానేన. పరికమ్మం అనులోమం ఉపచారోతి చ అనత్థన్తరజ్ఞోతం. పీక్ఖమానో అరూపావచరజ్ఞానచక్కునా.

౨౭౭. సబ్బాకారేనాతి రూపనిమిత్తం దణ్ణాదానసమ్మవదస్సనాదినా సబ్బేన రూపధమ్మేసు, పథవీకసిణాదిరూపనిమిత్తేసు, తదారమ్మణజ్ఞానేసు చ దోసదస్సనాకారేన, తేసు ఏవ వా రూపాదీసు నికన్తిప్పహానలనావజ్జితుకామతాదినా. రూపజ్ఞానమ్మి రూపన్తి వుచ్చతి ఉత్తరపదలోపేన “రూపూపపత్తియా మగ్గం భావేతి”తిఆదీసు (ధ. సం. ౧౬౦; విభ. ౬౨౫) యథా రూపభవో రూపం. రూపేతి హి రూపజ్ఞానలాభీతి అత్తో. ఆరమ్మణమ్మి కసిణరూపం రూపన్తి వుచ్చతి పురిమపదలోపేన యథా “దేవదత్తో దత్తో”తి. రూపాని పస్సతీతి కసిణరూపాని ఝానచక్కునా పస్సతీతి అత్తో. తస్మాతి యస్మా ఉత్తరపదలోపేన, పురిమపదలోపేన చ యథాక్కమం రూపజ్ఞానకసిణరూపేసు రూపవోహరో దిస్సతి, తస్మా. రూపే రూపజ్ఞానే తంసహగతా సజ్ఞా రూపసజ్ఞా. తదారమ్మణస్స చాతి చ-సద్దేన యథావుత్తం రూపావచరజ్ఞానం సమ్మిణ్ణేతి, తేన పాళియం “రూపసజ్ఞాన”న్తి సరూపేకసేన నిద్దేసో కతోతి దస్సేతి. విరాగాతి జిగుచ్చనతో. నిరోధాతి తప్పటిబద్ధధన్తరాగవిక్ఖమ్భనేన నిరోధనతో. వుత్తమేవత్థం పాకటతరం కాతుం “కిం వుత్తం హోతీ”తిఆది వుత్తం. తస్స సబ్బాకారేన విరాగా అనవసేసానం నిరోధాతి ఏవం వా ఏత్థ యోజనా కాతబ్బా.

“ఆరమ్మణే అవిరత్తస్స సజ్ఞాసమతిక్కమో న హోతీ”తి ఇదం యస్మా ఇమాని ఝానాని ఆరమ్మణాతిక్కమేన పత్తబ్బాని, న అజ్ఞాతిక్కమేనాతి కత్వా వుత్తం. యస్మా పనేత్థ సజ్ఞాసమతిక్కమో ఆరమ్మణసమతిక్కమేన వినా న హోతి, తస్మా “సమతిక్కన్తాసు చ సజ్ఞాసు ఆరమ్మణం సమతిక్కన్తమేవ హోతీ”తి ఆహ. అవత్వా వుత్తోతి సమ్మన్తో. సమాపన్నస్సాతిఆదీసు కుసలసజ్ఞావసేన సమాపన్నగ్గహణం, విపాకసజ్ఞావసేన ఉపపన్నగ్గహణం, కిరియాసజ్ఞావసేన దిట్టధమ్మసుఖవిహారగ్గహణం. అరహతో హి ఝానాని విసేసతో దిట్టధమ్మసుఖవిహారో. యది సజ్ఞాసమతిక్కమస్స అనునిప్పాదిఆరమ్మణసమతిక్కమో విభజ్జే చ అవుత్తో, అథ కస్మా ఇథ గహితోతి అనుయోగం సన్ధాయాహ “యస్మా పనా”తిఆది. ఆరమ్మణసమతిక్కమవసేనాపి అయమత్థవణ్ణా కతా, “తదారమ్మణస్స చేతం అధివచన”న్తిఆదినా విభజ్జే వియ సజ్ఞాసమతిక్కమమేవ అవత్వాతి అధిప్పాయో.

౨౭౮. పటిఘాతేనాతి పటిహాననేన విసయీవిసయసమోధానేన. అత్థజ్ఞమాతిఆదీసు పురిమం పురిమం పచ్చిమస్స పచ్చిమస్స అత్థవచనం, తస్మా పటిఘసజ్ఞానం అత్థజ్ఞమో ఝానసమజ్జికాల్ అనుప్పత్తీతి తస్స ఇధేవ గహణే కారణం అనుయోగముఖేన దస్సేతుం “కామజ్ఞేతా”తిఆది వుత్తం. ఉస్సాహజననత్థం పటిపజ్జనకానం. ఏతాసం పటిఘసజ్ఞానం. ఏత్థ పరమారుప్పకథాయం. వచనం అత్థజ్ఞమవసేన.

కిం వా పసంసాకిత్తనేన, పటిఘసజ్ఞానం పన అత్థజ్ఞమో ఇధేవ వత్తబ్బత్తా వుత్తోతి దస్సేతుం “అథ వా”తిఆది వుత్తం. తత్థ సభావధమ్మస్స అభావో నామ పటిపక్షేన పహీనతాయ వా పచ్చయాభావేన వా. తేసు రూపజ్ఞానసమజ్జినో పటిఘసజ్ఞానం అభావో పచ్చయాభావమత్తేన, న పటిపక్షాధిగమేనాతి దస్సేన్తో ఆహ “కిజ్ఞాపి”తిఆది. తత్థ తాతి పటిఘసజ్ఞా . రూపావచరన్తి రూపావచరజ్ఞానం. సమాపన్నస్సాతి సమాపజ్జిత్వా విహరన్తస్స. కిజ్ఞాపి న సన్తీతి యోజనా.

న పహీనత్తా న సన్తీతి న తదా పటిఘసంజ్ఞా పహీనభావేన న సన్తి నామ. తత్త కారణమాహ “న హి రూపవిరాగాయ రూపావచరభావనా సంవత్తతీ”తి. నను చ పటిఘసంజ్ఞాపి అరూపధమ్మా ఏవాతి చోదనం సన్ధాయాహ “రూపాయత్తా చ ఏతాసం పవత్తీ”తి. అయం పన భావనాతి అరూపభావనమాహ. ధారేతున్తి అవధారేతుం. ఇథాతి అరూపజ్ఞానే. ఆనేజ్ఞాభిసంజ్ఞారవచనాదీహి ఆనేజ్ఞతా. “యే తే సన్తా విమోక్షా అతిక్రమ్మ రూపే ఆరుప్పా”తిఆదినా (అ. ని. ౮.౭౨; ౧౦.౯) సన్తవిమోక్షతా చ వుత్తా.

౨౭౯. దోసదస్సనపుబ్బకపటిపక్ఖభావనావసేన పటిఘసంజ్ఞానం సుప్పహీనత్తా మహతాపి సద్దేన అరూపసమాపత్తితో న వుట్టాతి. తథా పన న సుప్పహీనత్తా సబ్బరూపావచరసమాపత్తితో వుట్టానం సియా, పఠమజ్ఞానం పన అప్పకమ్మి సద్ధం న సహతీతి తం సమాపన్నస్స సద్దో కణ్ఠకోతి వుత్తం. ఆరుప్పభావనాయ అభావే చుతితో ఉద్ధం ఉప్పత్తిరహం న రూపసంజ్ఞాపటిఘసంజ్ఞానం యావ అత్తనో విపాకప్పవత్తి, తావ అనుప్పత్తిధమ్మతాపాదనేన సమతిక్రమో, అత్తభగ్గమో చ వుత్తో. నానత్తసంజ్ఞాసు పన యా తస్మిం భవే న ఉప్పజ్జన్తి ఏకన్తరూపనిస్సితా, తా అనోకాసతాయ న ఉప్పజ్జన్తి, న ఆరుప్పభావనాయ నివారితత్తా, అనివారితత్తా చ కాచి ఉప్పజ్జన్తి. తస్మా తాసం అమనసికారో అనావజ్ఞానం అపచ్ఛవేక్షణం, జవనపటిపాదకేన వా భవన్తమనస్స అన్తో అకరణం అప్పవేసనం వుత్తం.

తేన చ నానత్తసంజ్ఞామనసికారహేతునం రూపానం సమతిక్రమా సమాధిస్స ధిరభావం దస్సేతుం “సజ్ఞేపతో”తిఆది వుత్తం. అపిచ ఇమేహి తేహి పదేహి ఆకాసానశ్చాయతనసమాపత్తియా వణ్ణో కథితో నోతూనం ఉస్సాహజననత్థం, పలోభనత్థశ్చ. యే హి అకుసలా ఏవంగాహినో “సబ్బస్సాదరహితే ఆకాసే పవత్తితసంజ్ఞాయ కో ఆనిసంసో”తి, తే తతో మిచ్చాగాహతో నివత్తేతుం తేహి పదేహి ఝానస్స ఆనిసంసో కథితో. తం హి సుత్వా తేసం ఏవం భవిస్సతి “ఏవం సన్తా కిరాయం సమాపత్తి ఏవం పణీతా, హన్దస్సా నిబ్బత్తనత్థం ఉస్సాహం కరిస్సామీ”తి.

౨౮౦. అస్సాతి ఆకాసస్స. ఉప్పాదో ఏవ అన్తో ఉప్పాదన్తో, తథా వయన్తో. సభావధమ్మో హి అహుత్వా సమ్భవతో, హుత్వా చ వినస్సనతో ఉదయవయపరిచ్ఛిన్నో. ఆకాసో పన అసభావధమ్మత్తా తదుభయాభావతో అనన్తో వుత్తో. అజటాకాసపరిచ్ఛిన్నాకాసానం ఇథ అనధిప్పేతత్తా “ఆకాసోతి కసిణుగ్ఘాటిమాకాసో వుచ్చతీ”తి ఆహ. కసిణం ఉగ్ఘాటీయతి ఏతేనాతి కసిణుగ్ఘాటో, తదేవ కసిణుగ్ఘాటిమం. మనసికారవసేనాపీతి రూపవివేకమత్తగ్గహణేన పరిచ్ఛేదస్స అగ్గహణతో అనన్తఘరణాకారేన పవత్తపరికమ్మమనసికారవసేనాపి. అనన్తం ఘరతీతి అగ్గహితపరిచ్ఛేదతాయ అనన్తం కత్వా పరికమ్మసమ్మస్సపుబ్బకేన ఝానసమ్మస్సేన పుసతి. యథా భిసగ్గమేవ భేసజ్ఞం, ఏవం ఆకాసానన్తమేవ ఆకాసానశ్చానం సంయోగపరస్స త-కారస్స చ-కారం కత్వా. ఝానస్స పవత్తిట్టానభావతో ఆరమ్మణం అధిట్టానట్టేన “ఆయతనమస్సా”తి వుత్తం, అధిట్టానట్టే ఆయతన-సద్దస్స దస్సనతో. కారణాకరసంజ్ఞాతిదేసనివాసత్థేపి ఆయతన-సద్దో ఇథ యుజ్జతేవ.

విజ్ఞానశ్చాయతనకథావణ్ణనా

౨౮౧. చిణ్ణో చరితో పగుణికతో ఆవజ్జనాదిలక్ఖణో వసీభావో ఏతేనాతి చిణ్ణవసీభావో, తేన చిణ్ణవసీభావేన. రూపావచరసంజ్ఞా అనతిక్రమిత్వా అనధిగన్తబ్బతో, తంసహగతసంజ్ఞామనసికారసముదాచారస్స హానభాగియభావావహతో, తంసమతిక్రమేనేవ తదజ్ఞోసం సమతిక్రమితబ్బానం సమతిక్రమసిద్ధితో చ వుత్తం “ఆసన్నరూపావచరజ్ఞానపచ్చత్థికా”తి. వీధిపటిపన్నాయ భావనాయ ఉపరూపరివిసేసావహభావతో, పణీతభావసిద్ధితో చ పఠమారుప్పతో దుతియారుప్పం

సంతతరసభావని ఆహ “నో చ విజ్ఞానశ్చాయతనమివ సన్తా”తి వక్తతి హి “సుప్పణీతతరా హోన్తి, పచ్చిమా పచ్చిమా ఇథా”తి (విసుద్ధి. ౧.౨౯౦). అనంతం అనంతని కేవలం “అనంతం అనంత”ని మనసి కాతబ్బం న భావేతబ్బం, “అనంతం విజ్ఞానం, అనంతం విజ్ఞాన”ని పన మనసి కాతబ్బం, “విజ్ఞానం విజ్ఞాన”ని వా.

తస్మిం నిమిత్తేతి తస్మిం పరమారుప్పవిజ్ఞానసజ్ఞాతే విజ్ఞాననిమిత్తే. చిత్తం చారేన్తస్సాతి భావనాచిత్తం పవత్తేన్తస్స. ఆకాసపుటే విజ్ఞానేతి కసిణుగ్ధాటిమాకాసం ఫరిత్వా పవత్తే పరమారుప్పవిజ్ఞానే ఆరమ్మణభూతే. అప్పీతీతి అప్పనావసేన పవత్తతి. సభావధమ్మేపి ఆరమ్మణసమతిక్కమభావనాభావతో ఇదం అప్పనాప్పత్తం హోతి చతుత్థారుప్పం వియ. అప్పనానయో పనేత్థి వుత్తనయేనేవాతి ఏత్థ దుతియారుప్పజ్ఞానే పురిమభాగే తీణి, చత్తారి వా జవనాని కామావచరాని ఉపేక్షావేదనాసమ్మయుత్తానేవ హోన్తి. “చతుత్థం పఞ్చమం వా అరూపావచర”నిఆదినా (విసుద్ధి. ౧.౨౯౬) పరమారుప్పజ్ఞానే వుత్తేన నయేన, అథ వా అప్పనానయోతి సభావధమ్మేపి ఆరమ్మణే ఝానస్స అప్పనానయో ఆరమ్మణాతిక్కమభావనావసేన ఆరుప్పం అప్పనం పాపుణాతి, “అప్పనాప్పత్తస్సేవ హి ఝానస్స ఆరమ్మణసమతిక్కమనమత్తం తత్థ హోతీ”తి మరణానుస్సతినిద్దేసే (విసుద్ధి. ౧.౧౭౭) వుత్తనయేన వేదితబ్బోతి అత్తో.

౨౮౨. సబ్బసోతి సబ్బాకారేన పరమారుప్పే “ఆసన్నరూపజ్ఞానపచ్చత్థికతా, అసంతసభావతా”తి ఏవమాదినా సబ్బేన దోసదస్సనాకారేన, తత్థ వా నికన్తిపహానలనావజ్జితుకామతాదిఆకారేన, సబ్బం వా కుసలవిపాకకిరియాభేదతో అనవసేసన్తి అత్తో. స్వాయమత్తో హేత్థా వుత్తనయేన ఇాతుం సక్కాతి ఆహ “సబ్బసోతి ఇదం వుత్తనయమేవా”తి. ఝానస్స ఆకాసానశ్చాయతనతా బాహిరత్థసమాసవసేన హేత్థా వుత్తాతి ఆహ “పుట్టే వుత్తనయేన ఝానమ్మి ఆకాసానశ్చాయతన”ని . ఆరమ్మణస్స పన సమానాధికరణసమాసవసేనాతి సన్తస్సేతుం “ఆరమ్మణమ్మీ”తిఆది వుత్తం. తత్థ “పురిమనయేనేవా”తి ఇదం “నాస్స అన్తో”తిఆదినా వుత్తపదసిద్ధిం సన్ధాయ వుత్తం. యథా అధిట్ఠానట్టేన, ఏవం సజ్ఞాతిదేసట్టేనపి ఆయతన-సద్దేన ఇథ అత్తో యుజ్జితీతి దస్సేతుం “తథా”తిఆది వుత్తం. తత్థ సజ్ఞాయతి ఏత్థాతి సజ్ఞాతి, సజ్ఞాతి ఏవ దేసో సజ్ఞాతిదేసో. ఝానం అప్పవత్తికరణేన. ఆరమ్మణం అమనసికరణేన. ఉభయమ్మి వా ఉభయతా యోజేతబ్బా. ఝానస్సపి హి అనావజ్జనం, జవనపటిపాదకేన వా భవజ్ఞమనస్స అన్తో అకరణం అమనసికరణం, ఆరమ్మణస్స చ ఆరమ్మణకరణవసేన అప్పవత్తనం అప్పవత్తికరణని అత్థస్స సమ్మవతో ఏకజ్ఞం కత్వా సామజ్ఞానిద్దేసేన, ఏకసేసనయేన వా.

పుట్టే అనంతస్స ఆకాసస్స ఆరమ్మణకరణవసేన పరమారుప్పవిజ్ఞానం అత్తనో ఫరణాకారేనేవ “అనంత”ని మనసి కాతబ్బత్తా “అనంతం విజ్ఞాన”ని వుత్తన్తి పున “మనసికరణవసేన వా అనంత”ని వుత్తం, సబ్బసో మనసికరణవసేనాతి అధిప్పాయో. తేనాహ “అనవసేసతో మనసి కరోన్తో ‘అనంత’ని మనసి కరోతీ”తి. ఝానవిభజ్జేపి అయమేవత్తో వుత్తోతి దస్సేన్తో “యం పన విభజ్జే వుత్త”నిఆదిమాహ. తస్సా పాళియా ఏవం వా అత్తో వేదితబ్బో – తంయేవ ఆకాసం ఫుటం విజ్ఞానం విజ్ఞానశ్చాయతనవిజ్ఞానేన మనసి కరోతీతి. అయం పనత్తో యుత్తో వియ దిస్సతి, తంయేవ ఆకాసం విజ్ఞానేన ఫుటం తేన గహితాకారం మనసి కరోతి. ఏవం తం విజ్ఞానం అనంతం ఫరతీతి. యం హి ఆకాసం పరమారుప్పసమగ్గీ విజ్ఞానేన అనంతం ఫరతి, తం ఫరణాకారసహితమేవ విజ్ఞానం మనసి కరోన్తో దుతియారుప్పసమగ్గీ అనంతం ఫరతీతి వుచ్చతి.

మనసికారవసేన అనన్తఫరణాకారేన ఇథ అనన్తతా, న ఆకాసస్య వియ ఉష్పాదన్తాదిఅభావేనాతి “నాస్య అన్తోతి అనన్త”న్తి ఏత్తకమేవాహ. “రుళ్ళీసద్దో”తి ఇమినా “విజ్ఞాణానన్తా”న్తి ఏతస్య పదస్య అత్తే విజ్ఞాణన్తా-సద్దో నిరుళ్ళోతి దస్సేతి, యథాపుత్తం వా విజ్ఞాణం దుతియారుప్పజ్ఞానేన అజ్ఞేయేతి వుత్తాకారేన ఆలమ్పియతీతి విజ్ఞాణన్తాన్తి ఏవమ్పేత్త అత్తో దట్టబ్బో. సేసం వుత్తత్తమేవాతి ఆహ “సేసం పురిమసదిసమేవా”తి.

ఆకీఞ్చజ్ఞాయతనకథావణ్ణనా

౨౮౩. తతియారుప్పకమ్మట్టానే యం హేట్టా వుత్తసదిసం, తం వుత్తనయానుసారేన వేదితబ్బం, అపుబ్బమేవ వణ్ణయిస్సామ. తత్త తస్సేవాతి యం ఆరబ్బ విజ్ఞాణన్తాయతనం పవత్తం, తస్సేవ. కిం పన తన్తి ఆహ “ఆకాసానన్తాయతనవిజ్ఞాణస్సా”తి. ఏతేన తతో అజ్ఞాం తతియారుప్పజ్ఞానస్య ఆరమ్మణం నత్తితి దస్సేతి. “ఆరమ్మణభూతస్సా”తి ఇమినా తస్య అనారమ్మణభూతం దుతియారుప్పవిజ్ఞాణం నివత్తేతి. అభావోతి నత్తితా. సుజ్ఞతాతి రిత్తతా. వివిత్తాకారోతి వివేకో. తీహి పదేహి పరమారుప్పవిజ్ఞాణస్య అపగమమేవ వదతి. “మనసి కాతబ్బో”తి వత్వా మనసికారవిధిం దస్సేతుం “తం విజ్ఞాణ”న్తిఆది వుత్తం. తత్త అమనసికరిత్వాతి సబ్బేన సబ్బం మనసి అకత్వా అచిన్తేత్వా. వా-సద్దో అనియమత్తో, తేన తీసు పకారేసు ఏకేనపి అత్తసిద్ధీతి దస్సేతి.

తస్మిం నిమిత్తేతి తస్మిం పరమారుప్పవిజ్ఞాణస్య అభావసజ్ఞాతే యూనుప్పత్తినిమిత్తే. ఆకాసే పుట్టితి ఆకాసం ఫరిత్వా పవత్తే. “ఆకాసపుట్టి”తి వా పారో. సుజ్ఞవివిత్తనత్తిభావేతి సుజ్ఞభావే, వివిత్తభావే, నత్తిభావే చాతి యేన ఆకారేన భావితం, తస్య గహణత్తం వుత్తం. అథ వా సుజ్ఞవివిత్తనత్తిభావేతి సుజ్ఞవివిత్తతాసజ్ఞాతే నత్తిభావే, తేన వినాసాభావమేవ దస్సేతి, న పురే అభావాదికే.

తస్మిం హి అప్పనాచిత్తేతి ఆకీఞ్చజ్ఞాయతనజ్ఞానసమ్మయుత్తే అప్పనావసేన పవత్తే చిత్తే, తస్మిం వా పరమారుప్పస్య అపగమసజ్ఞాతే నత్తిభావే యథాపుత్తే అప్పనాచిత్తే ఉప్పన్నే. సో భిక్షు అభావమేవ పస్సన్తో విహరతీతి సమ్మన్తో. పురిసో కత్థచి గన్తా ఆగన్తా సుజ్ఞమేవ పస్సతి, నత్తిభావమేవ పస్సతీతి యోజనా. తం తానన్తి తం సన్నిపాతట్టానం. “పరికమ్మమనసికారేన అన్తరహితే”తి ఇమినా ఆరమ్మణకరణాభావేన తస్య అన్తరధానం న నట్టతాతి దస్సేతి. తత్రిదం ఓపమ్మసంసన్దనం – యథా సో పురిసో తత్త సన్నిపతితం భిక్షుసజ్ఞం దిస్సా గతో, తతో సబ్బేసు భిక్షూసు కేనచిదేవ కరణీయేన అపగతేసు ఆగన్తా తం తానం భిక్షూహి సుజ్ఞమేవ పస్సతి, న భిక్షూనం తతోపి అపగతకారణం, ఏవమయం యోగావచరో పుట్టే విజ్ఞాణన్తాయతనజ్ఞానచక్కునా పరమారుప్పవిజ్ఞాణం దిస్సా పచ్చా నత్తితి పరికమ్మమనసికారేన తస్మిం అపగతే తతియారుప్పజ్ఞానచక్కునా తస్య నత్తిభావమేవ పస్సన్తో విహరతి, న తస్య అపగమనకారణం వీమంసతి యూనస్య తాదిసాభోగాభావతోతి. సబ్బసో విజ్ఞాణన్తాయతనం సమతిక్కుమ్మాతి ఏత్త యం వత్తబ్బం, తం హేట్టా వుత్తనయానుసారేన వేదితబ్బం.

౨౮౪. నత్తితా పరియాయాసుజ్ఞవివిత్తభావాతి “నత్తి”తి పదస్య అత్తం వదన్తేన సుజ్ఞవివిత్తపదానిపి గహితాని. ఆమేడితవచనం పన భావనాకారదస్సనం. విభజ్ఞేపి ఇమస్య పదస్య అయమేవత్తో వుత్తోతి దస్సేతుం “యమ్మి విభజ్ఞే”తిఆది వుత్తం. తత్త తజ్ఞేవ విజ్ఞాణం అభావేతీతి యం పుట్టే “అనన్తం విజ్ఞాణ”న్తి మనసి కతం పరమారుప్పవిజ్ఞాణం, తంయేవాతి అత్తో . తంయేవ హి ఆరమ్మణభూతం పరమేన వియ రూపనిమిత్తం తతియేనారుప్పనాభావేతీతి. ఖయతో

సమ్మసనని భగ్గోనుపస్సనమాహ. సా హి సజ్జతథమ్మానం భగ్గోభావమేవ పస్సన్తి “విజ్ఞాణమ్మి అభావేతి”తిఆదినా వత్తబ్బతం లభతీతి అధిప్పాయేనాహ “ఖయతో సమ్మసనం వియ వుత్త”న్తి. అస్సాతి పారస్స. పున అస్సాతి విజ్ఞాణస్స. అభావేతి అభావం కరోతి. యథా ఇాణస్స న ఉపతిట్ఠతి, ఏవం కరోతి అమనసికరణతో. తతో ఏవ విభావేతి విగతభావం కరోతి, వినాసేతి వా యథా న దిస్సతి, తథా కరణతో. తేనేవ అన్తరధాపేతి తిరోభావం గమేతి. న అజ్ఞాథాతి ఇమిస్సా పాళియా ఏవమత్థో, న ఇతో అజ్ఞాథా అయుజ్జమానకత్తాతి అధిప్పాయో.

అస్సాతి పరమారుప్పవిజ్ఞాణాభావస్స. కిఞ్చనన్తి కిఞ్చిపి. సభావధమ్మస్స అప్పావసేసతా నామ భగ్గో ఏవ సియాతి ఆహ “భగ్గమత్తమ్మి అస్స అవసిట్ఠం నట్టి”తి. సతి హి భగ్గమత్తేపి తస్స సకిఞ్చనతా సియా. అకిఞ్చనన్తి చ విజ్ఞాణస్స కిఞ్చి పకారం అగ్గహేత్వా సబ్బేన సబ్బం విభావనమాహ. సేసం వుత్తనయమేవ.

నేవసజ్ఞానాసజ్ఞాయతనకథావణ్ణనా

౨౮౫. నో చ సన్తాతి యథా నేవసజ్ఞానాసజ్ఞాయతనసమాపత్తి సజ్ఞారావసేససుఖుమభావప్పత్తియా సవిసేసా సన్తా, ఏవమయం ఆకిఞ్చజ్ఞాయతనసమాపత్తి నో చ సన్తా తదభావతో. యా అయం ఖిన్దేసు పచ్చయయాపనీయతాయ, రోగమూలతాయ చ రోగసరిక్ఖతా, దుక్ఖతాసూలయోగాదినా గణ్ణసరిక్ఖతా, పీళాజననాదినా సల్లసరిక్ఖతా చ, సా సజ్ఞాయ సతి హోతి, నాసతీతి వుత్తం “సజ్ఞా రోగో, సజ్ఞా గణ్ణో, సజ్ఞా సల్ల”న్తి. సా చేత్థి పటుకిచ్చా పఞ్చవోకారభవతో ఓళారికసజ్ఞా వేదితబ్బా. న కేవలం సజ్ఞా ఏవ, అథ ఖో వేదనాచేతనాదీనమ్మి సజ్జహో దట్ఠబ్బో. సజ్ఞాసీసేన పన నిద్దేసో కతో. ఏతం సన్తన్తి ఏతం అసన్తభావకరరోగాదిసరిక్ఖసజ్ఞావిరహతో సన్తం. తతో ఏవ పణీతం. కిం పన తన్తి ఆహ “నేవసజ్ఞానాసజ్ఞా”తి ? తదపదేసేన తంసమ్మయుత్తజ్ఞానమాహ “ఆదీనవ”న్తి. ఏత్థ రోగాదిసరిక్ఖసజ్ఞాదిసబ్బావోపి ఆదీనవో దట్ఠబ్బో, న ఆసన్నవిజ్ఞాణజ్ఞాయతనపచ్చత్థికతావ. ఉపరీతి చతుత్థారుప్ప. సా వాతి సా ఏవ. వత్తితాతి పవత్తితా నిబ్బత్తితా వళజ్జేతా.

తస్మిం నిమిత్తేతి తస్మిం తతియారుప్పసమాపత్తిసజ్ఞాతే ఝాననిమిత్తే. మానసన్తి చిత్తం “మనో ఏవ మానస”న్తి కత్వా, భావనామనసికారం వా. తం హి మనసి భవన్తి మానసన్తి వుచ్చతి. ఝానసమ్మయుత్తధమ్మానమ్మి ఝానానుగుణతాయ సమాపత్తిపరియాయో లబ్బతీతి ఆహ “ఆకిఞ్చజ్ఞాయతనసమాపత్తిసజ్ఞాతేసు చతుసు ఖిన్దేసూ”తి, ఆరమ్మణభూతేసూతి అధిప్పాయో.

౨౮౬. యథావుత్తం ఆకిఞ్చజ్ఞం ఆరమ్మణపచ్చయభావతో ఆయతనం కారణమస్సాతి ఝానం ఆకిఞ్చజ్ఞాయతనం, ఆకిఞ్చజ్ఞమేవ ఆరమ్మణపచ్చయభూతం ఝానస్స కారణన్తి ఆరమ్మణం ఆకిఞ్చజ్ఞాయతనన్తి ఏవం వా అత్తో దట్ఠబ్బో. సేసమేత్థ హేట్టా వుత్తనయానుసారేన వేదితబ్బం.

యాయ సజ్ఞాయ భావతోతి యాదిసాయ సజ్ఞాయ అత్తిభావేన. యా హి సా పటుసజ్ఞాకిచ్చస్స అభావతో సజ్ఞాతిపి న వత్తబ్బా, సజ్ఞాసభావానాతివత్తనతో అసజ్ఞాతిపి న వత్తబ్బా, తస్సా విజ్ఞమానత్తాతి అత్తో. తన్తి తం ఝానం. తం తావ దస్సేతున్తి ఏత్థ తన్తి తం ససాపటిపదం, యథావుత్తసజ్ఞం, తస్సా చ అధిగముపాయన్తి అత్తో. నేవసజ్ఞానాసజ్ఞాతి హి పుగ్గలాధిట్ఠానేన ధమ్మం ఉద్ధరచ్చేన సజ్ఞావన్తముఖేన సజ్ఞా ఉద్ధటా, అజ్ఞాథా నేవసజ్ఞానాసజ్ఞాయతనన్తి ఉద్ధరితబ్బం సియా. సా పన పటిపదా యత్థ పవత్తతి, యథా చ పవత్తతి, తం దస్సేతుం “ఆకిఞ్చజ్ఞాయతనం సన్తతో మనసి కరోతి, సజ్ఞారావసేససమాపత్తిం భావేతి”తి వుత్తం. ఆకిఞ్చజ్ఞాయతనం హి చతుత్థారుప్పభావనాయ పవత్తిట్ఠానం,

సజ్ఞారావసేససమాపత్తి పవత్తిఆకారోతి. యత్ర హి నామాతి యా నామ. నత్తిభావమ్మీతి విజ్ఞాణస్స సుజ్ఞాతమ్మి, ఏవం సుఖుమమ్మీతి అధిప్పాయో. సంతారమ్మణతాయాతి సంతం ఆరమ్మణం ఏతిస్సాతి సంతారమ్మణా, తబ్బావో సంతారమ్మణతా, తాయ, న ఝానసంతతాయ. న హి తతియారుప్పసమాపత్తి చతుత్థారుప్పజ్ఞానతో సంతా.

చోడకో “యం సంతతో మనసి కరోతి, న తత్త ఆదీనవదస్సనం భవేయ్య. అసతి చ ఆదీనవదస్సనే సమతిక్కమో ఏవ న సియా”తి దస్సేన్తో “సంతతో చే మనసి కరోతి, కథం సమతిక్కమో హోతి”తి ఆహ. ఇతరో “అసమాపజ్జితుకామతాయా”తి పరిహారమాహ, తేన ఆదీనవదస్సనమ్మి అత్థేవాతి దస్సేతి. సో హీతిఆదినా వుత్తమేవత్తం పాకటతరం కరోతి. తత్త యస్మిం ఝానే అభిరతి, తత్త ఆవజ్జనసమాపజ్జనాదిపటిపత్తియా భవితబ్బం. సా పనస్స తతియారుప్పే సబ్బసో నత్తి, కేవలం అజ్ఞాభావతో ఆరమ్మణకరణమత్తమేవాతి దస్సేన్తో “కిఞ్చాపీ”తిఆదిమాహ.

సమతిక్కమిత్వావ గచ్ఛతీతి తేసం సిప్పీనం జీవికం తిణాయపి అమజ్జమానో తే వీతివత్తతియేవ. సోతి యోగావచరో. తన్తి తతియారుప్పసమాపత్తిం. పుట్టే వుత్తనయేనాతి “సంతా వతాయం సమాపత్తి”తిఆదినా వుత్తేన నయేన సంతతో మనసి కరోన్తో. తన్తి యాయ నేవసజ్ఞానాసజ్ఞో నామ హోతి, సజ్ఞారావసేససమాపత్తిం భావేతీతి వుచ్చతి, తం సజ్ఞం పాపుణాతీతి యోజనా. సజ్ఞాసీసేన హి దేసనా. పరమసుఖుమన్తి ఉక్కుంసగతసుఖుమభావం. సజ్ఞారావసేససమాపత్తిన్తి ఉక్కుంసగతసుఖుమతాయ సజ్ఞారానం సేసతామత్తం సమాపత్తిం. తేనాహ “అచ్చంతసుఖుమభావప్పత్తసజ్ఞార”న్తి. అంతమతిచ్చ అచ్చంతం. యతో సుఖుమతమం నామ నత్తి, తథాపరముక్కుంసగతసుఖుమసజ్ఞారన్తి అత్తో. పరమజ్ఞానూపచారతో పట్టాయ హి తచ్చన్తియా వియ పవత్తమానాయ భావనాయ అనుక్కమేన సజ్ఞారా తత్త అన్తిమకోట్టాసతం పాపితా, తతో పరం నిరోధో ఏవ, న సజ్ఞారప్పవత్తితి. తేన వుచ్చతి “సజ్ఞారావసేససమాపత్తి”తి.

౨౮౭. యం తం చతుక్షన్దం. అత్తతోతి కుసలాదివిసేసవిసిట్టపరమత్తతో. విసేసతో అధిపజ్ఞాసిక్ఖాయ అధిట్టానభూతం ఇథాధిప్పేతన్తి ఆహ “ఇథ సమాపన్నస్స చిత్తచేతసికా ధమ్మా అధిప్పేతా”తి. ఓళారికాయ సజ్ఞాయ అభావతోతి యదిపి చతుత్థారుప్పవిపాకసజ్ఞాయ చతుత్థారుప్పకుసలసజ్ఞా ఓళారికా, తథా విపస్సనామగ్గఫలసజ్ఞాహి, తథాపి ఓళారికసుఖుమతా నామ ఉపాదాయుపాదాయ గహేతబ్బాతి పఞ్చవోకారభవపరియాపన్నాయ వియ చతువోకారేపి హేట్టా తీసు భూమీసు సజ్ఞాయ వియ ఓళారికాయ అభావతో. సుఖుమాయాతి సజ్ఞారావసేససుఖుమభావప్పత్తియా సుఖుమాయ సజ్ఞాయ భావతో విజ్ఞమానత్తా. నేవసజ్ఞాతి ఏత్త న-కారో అభావత్తో, నాసజ్ఞాన్తి ఏత్త న-కారో అజ్ఞాత్తో, అ-కారో అభావత్తోవ, అసజ్ఞం అనసజ్ఞాజ్ఞాతి అత్తో. పరియాపన్నత్తాతి ఏకదేసభావేన అన్తోగధత్తా. ఏత్తాతి చతుత్థారుప్పే. దుతియే అత్తవికప్పే నేవసజ్ఞాతి ఏత్త న-కారో అజ్ఞాత్తో. తథా నాసజ్ఞాతి ఏత్త న-కారో, అ-కారో చ అజ్ఞాత్తో ఏవాతి తేన ద్వయేన సజ్ఞాభావో ఏవ దస్సేన్తోతి ధమ్మాయతనపరియాపన్నతాయ ఆయతనభావో వుత్తోవాతి “అధిట్టానట్టేనా”తి వుత్తం నిస్సయపచ్చయభావతో.

కిం పన కారణం, యేనేత్త సజ్ఞావ ఏదిసీ జాతాతి అనుయోగం సన్ధాయాహ “న కేవల”న్తిఆది. సజ్ఞాసీసేనాయం దేసనా కతా “నానత్తకాయా నానత్తసజ్ఞానో”తిఆదీసు (దీ. ని. ౩.౩౪౧, ౩౪౯; అ. ని. ౯.౨౪) వియాతి దట్టబ్బం. ఏవం ఏన అత్తోతి కఞ్చి విసేసం ఉపాదాయ సభావతో అత్తీతి వత్తబ్బస్సేవ ధమ్మస్స కఞ్చి విసేసం ఉపాదాయ నత్తీతి వత్తబ్బతాసజ్ఞాతో అత్తో.

అతిథి కమ్మి యం తేలమత్తి భన్తేతి ఆహ అకప్పియభావం ఉపాదాయ, తదేవ నత్తి, భన్తే, తేలన్తి ఆహ నాళిపూరణం ఉపాదాయ. తేనాహ “తత్త యథా”తిఆది.

యది ఆరమ్మణసజ్ఞాననం సజ్ఞాకిచ్చం, తం సజ్ఞా సమానా కథమయం కాతుం న సక్కోతీతి ఆహ “దహనకిచ్చమివా”తిఆది. సజ్ఞారావసేససుఖముభావప్పత్తియా ఏవ హేసా పటుసజ్ఞాకిచ్చం కాతుం న సక్కోతి, తతో ఏవ చ జాణస్స సుగయ్యాపి న హోతి. తేనాహ “నిబ్బిదాజననమ్మి కాతుం న సక్కోతీ”తి. అకతాభినివేసోతి అకతవిపస్సనాభినివేసో అప్పవత్తితసమ్మసనచారో. పకతివిపస్సకోతి పకతియా విపస్సకో. ఖన్ధాదిముఖేన విపస్సనం అభినివిసిత్వా ద్వారాలమ్బనేహి సద్ధిం ద్వారప్పవత్తధమ్మానం విపస్సకో సక్కుణేయ్య తబ్బిసయఉదయబ్బయజాణం ఉప్పాదేతుం, యథా పన సక్కోతి, తం దస్సేతుం “సోపీ”తిఆది వుత్తం. కలాపసమ్మసనవసేనేవాతి చతుత్థారుప్పచిత్తుప్పాదపరియాపన్నే ఫస్సాదిధమ్మే అవినిబ్బుజ్జి ఏకతో గహేత్వా కలాపతో సమూహతో సమ్మసనవసేన నయవిపస్సనాసజ్ఞాతకలాపసమ్మసనవసేన. ఫస్సాదిధమ్మే వినిబ్బుజ్జిత్యా విసుం విసుం సరూపతో గహేత్వా అనిచ్ఛాదివసేన సమ్మసనం అనుపదధమ్మవిపస్సనా . ఏవం సుఖముత్తం గతా యథా ధమ్మసేనాపతిసాపి నామ అనుపదం న విపస్సనేయ్యాతి అత్తో.

ధేరస్సాతి అజ్ఞాతరస్స ధేరస్స. అజ్ఞాహిపీతి ఏత్త అయమపరా ఉపమా - ఏకో కిర బ్రాహ్మణో అజ్ఞాతరం పురిసం మనుజ్ఞం మత్తికభాజనం గహేత్వా రితం దిస్వా యాచి “దేహి మే ఇమం భాజన”న్తి. సో సురాసిత్తతం సన్ధాయ “నాయ్యా సక్కా దాతుం, సురా ఏత్త అత్తీ”తి ఆహ. బ్రాహ్మణో అత్తనో సమీపే రితం పురిసం ఉద్దిస్స ఆహ “తేన హి ఇమస్స పాతుం దేహి”తి. ఇతరో “నత్తయ్యా”తి ఆహ. తత్త యథా బ్రాహ్మణస్స అయోగ్యభావం ఉపాదాయ “అత్తీ”తిపి వత్తబ్బం, పాతబ్బతాయ తత్త అభావతో “నత్తీ”తిపి వత్తబ్బం జాతం, ఏవం ఇధాపీతి దట్టబ్బం.

కస్మా పనేత్త యథా హేట్టా “అనన్తో ఆకాసో, అనన్తం విజ్ఞాణం, నత్తి కిణ్ఛీ”తి తత్త తత్త భావనాకారో గహితో, ఏవం కోచి భావనాకారో న గహితోతి? కేచి తావ ఆహు - “భావనాకారో నామ సోపచారస్స ఝానస్స యథాసకం ఆరమ్మణే పవత్తిఆకారో, ఆరమ్మణిచ్ఛేత్త ఆకిణ్ఛజ్ఞాయతనధమ్మా. తే పన గయ్వామానా ఏకస్స వా పుబ్బభుమధమ్మస్స వసేన గహేతబ్బా సియుం, సబ్బే ఏవ వా. తత్త పరమపక్షే విజ్ఞాణస్స గహణం ఆపన్నన్తి ‘విజ్ఞాణం విజ్ఞాణ’న్తి మనసికారే చతుత్థారుప్పస్స విజ్ఞాణిచ్ఛాయతనభావో ఆపజ్జతి. దుతియపక్షే పన సబ్బసో ఆకిణ్ఛజ్ఞాయతనధమ్మారమ్మణతాయ ఝానస్స ‘ఆకిణ్ఛజ్ఞం ఆకిణ్ఛజ్ఞ’న్తి మనసికారే ఆకిణ్ఛజ్ఞాయతనతా వా సియా, అభావారమ్మణతా వా. సబ్బథా నేవసజ్ఞానాసజ్ఞాయతనభావో న లబ్భతీ”తి. తదిదమకారణం తథా ఝానస్స అప్పవత్తనతో. న హి చతుత్థారుప్పభావనా విజ్ఞాణమాకిణ్ఛజ్ఞం వా ఆమసన్తీ పవత్తితి, కిణ్ఛరహి? తతియారుప్పస్స సన్తతం.

యది ఏవం, కస్మా పాళియం “సన్త”న్తి న గహితన్తి? కిణ్ఛాపి న గహితతం సుత్తే (దీ. ని. ౨.౧౨౯; సం. ని. ౨.౧౨౨), విభజ్ఞే (విభ. ౬౦౬ ఆదయో) పన గహితమేవ. యథాహ - “తజ్జోవ ఆకిణ్ఛజ్ఞాయతనం సన్తతో మనసి కరోతి, సజ్ఞారావసేససమాపత్తిం భావేతీ”తి (విభ. ౬౧౯). అథ కస్మా విభజ్ఞే వియ సుత్తే భావనాకారో న గహితోతి? వేనేయ్యజ్ఞాసయతో, దేసనావిలాసతో చ. యే హి వేనేయ్యా యథా హేట్టా తీసు ఆరుప్పీసు “అనన్తో ఆకాసో, అనన్తం విజ్ఞాణం, నత్తి కిణ్ఛీ”తి భావనాకారో గహితో, ఏవం అగ్గహితే ఏవ తస్మిం తమత్తం పటివిజ్ఞన్తి, తేసం వసేన సుత్తే తథా

దేసనా కతా, సుత్తంతగతికావ అభిధమ్మే సుత్తంతభాజనీయే (విభ. ౬౦౫ ఆదయో) ఉద్దేశదేసనా. యే పన వేనేయ్యా విభజిత్యా వుత్తేయేవ తస్మిం తమత్తం పటివిజ్ఞున్తి, తేసం వసేన విభజ్జే భావనాకారో వుత్తో. ధమ్మిస్సరో పన భగవా సమ్మాసమ్మద్ధో ధమ్మానం దేసేతబ్బప్పకారం జానంతో కత్థచి భావనాకారం గణ్ఠాతి, కత్థచి భావనాకారం న గణ్ఠాతి. సా చ దేసనా యావదేవ వేనేయ్యవినయత్థాతి అయమేత్త దేసనావిలాసో. సుత్తంతదేసనా వా పరియాయకథాతి తత్త భావనాకారో న గహితో, అభిధమ్మదేసనా పన నిప్పరియాయకథాతి తత్త భావనాకారో గహితోతి ఏవమేత్త భావనాకారస్స గహణే, అగ్గహణే చ కారణం వేదితబ్బం.

అపరే పన భణన్తి - “చతుత్థారుప్పే విసేసదస్సనత్తం సుత్తే భావనాకారస్స అగ్గహణం, స్వాయుం విసేసో అనుపుబ్బభావనాజనితో. సా చ అనుపుబ్బభావనా పహానక్కమోపజనితా పహాతబ్బసమతిక్కమేన ఝానానం అధిగంతబ్బతో. తథా హి కామాదివివేకవితక్కవిచారవూపసమపీతివిరాగసోమనస్సత్తజ్ఞమముఖేన రూపావచరజ్ఞానాని దేసితాని, రూపసంజ్ఞాదిసమతిక్కమముఖేన అరూపజ్ఞానాని. న కేవలశ్చా ఝానానియేవ, అథ ఖో సబ్బమ్మి సీలం, సబ్బాపి పజ్ఞా పటిపక్ఖధమ్మప్పహానవసేనేవ సమ్మాదేతబ్బతో పహాతబ్బధమ్మసమతిక్కమదస్సనముఖేనేవ దేసనా ఆరుళ్ళా. తథా హి “పాణాతిపాతం పహాయ పాణాతిపాతా పటివిరతో”తిఆదినా (దీ. ని. ౧.౮, ౧౯౪) సీలసంవరో, “చక్కునా రూపం దిస్సా న నిమిత్తగ్గాహి హోతి నానుబ్బజ్జనగ్గాహి”తిఆదినా (దీ. ని. ౧.౨౧౩; మ. ని. ౧.౪౧౧, ౪౨౧; ౩.౧౫, ౭౫) ఇన్ద్రియసంవరో, “నేవ దవాయ న మదాయా”తిఆదినా (మ. ని. ౧.౨౩, ౪౨౨; ౨.౨౪; ౩.౭౫; సం. ని. ౨.౬౩; అ. ని. ౬.౫౮; మహాని. ౨౦౬; విభ. ౫౧౮) భోజనే మత్తజ్ఞాతా, “ఇథ భిక్షు మిచ్ఛాజీవం పహాయ సమ్మాఆజీవేన జీవికం కప్పేతి”తిఆదినా (సం. ని. ౫.౮) ఆజీవపారిసుద్ధి, “అభిజ్ఞం లోకే పహాయ విగతాభిజ్ఞేన చేతసా”తిఆదినా (దీ. ని. ౧.౨౧౭; మ. ని. ౧.౪౧౨, ౪౨౫; ౩.౧౬, ౭౫) జాగరియానుయోగో, “అనిచ్ఛసంజ్ఞా భావేతబ్బా అస్మిమానసమ్మగ్ధాతాయ, అనిచ్ఛసంజ్ఞానో, మేఘియ, అనత్తసంజ్ఞా సణ్ఠాతి, అనత్తసంజ్ఞో అస్మిమానసమ్మగ్ధాతం గచ్ఛతి, ఆసవానం ఖయా అనాసవం చేతోవిముత్తిం పజ్ఞావిముత్తిం దిట్ఠేవ ధమ్మే సయం అభిజ్ఞా సచ్చికత్వా ఉపసమ్మజ్జ విహరతో”తిఆదినా పజ్ఞా పటిపక్ఖధమ్మప్పహానవసేనేవ దేసితా. తస్మా ఝానాని దేసేంతో భగవా “వివిచ్ఛేవ కామేహి”తిఆదినా (దీ. ని. ౧.౨౨౬; సం. ని. ౨.౧౫౨; అ. ని. ౪.౧౨౩) పహాతబ్బధమ్మసమతిక్కమదస్సనముఖేనేవ దేసేసి. తేన వుత్తం “కామాదివివేకవితక్కవిచారవూపసమపీతివిరాగసోమనస్సత్తజ్ఞమముఖేన రూపావచరజ్ఞానాని దేసితాని, రూపసంజ్ఞాదిసమతిక్కమముఖేన అరూపజ్ఞానానీ”తి. తత్త యథా రూపావచరం పరమం ఝానం భావనావిసేసాధిగతేహి వితక్కాదీహి వియ సద్ధాదీహిపి తిక్ఖవిసదసూరసభావేహి ధమ్మేహి సమన్నాగతత్తా కామచ్ఛన్దాదీనం నీవరణానం, తదేకట్ఠానశ్చా పాపధమ్మానం విక్ఖమ్భనతో ఉత్తరిమనుస్సధమ్మభావప్పత్తం కామావచరధమ్మేహి సణ్ఠసుఖుమం, సంతం, పణీతశ్చా హోతి; దుతియజ్ఞానాదీని పన భావనావిసేసేన ఓళారికజ్ఞప్పహానతో తతో సాతీసయం సణ్ఠసుఖుమసణ్ఠసుఖుమతరాదిభావప్పత్తాని హోన్తి. తథా అరూపావచరం పరమజ్ఞానం రూపవిరాగభావనాభావేన పవత్తమానం ఆరమ్మణసంతతాయపి అజ్ఞసంతతాయపి పాకతికపరిత్తధమ్మేహి వియ సబ్బరూపావచరధమ్మేహి సంతసుఖుమభావప్పత్తం హోతి. ఆరమ్మణసంతభావేనాపి హి తదారమ్మణధమ్మా సంతసభావా హోన్తి, సేయ్యథాపి లోకుత్తరధమ్మారమ్మణా ధమ్మా.

సతిపి ధమ్మతో, మహగ్గతభావేనాపి చ అభేదే రూపావచరచతుత్థతో ఆరుప్పం అగ్గతోపి సంతమేవ, యతస్సు సంతవిమోక్షతా వుత్తా. దుతియారుప్పాదీని పన పరమారుప్పాదితో అగ్గతో, ఆరమ్మణతో చ సంతసంతతరసంతతమభావప్పత్తాని తథా భావనావిసేససమాయోగతో, స్వాయం భావనావిసేసో పరమజ్ఞానూపచారతో పట్టాయ తంతంపహతబ్బసమతిక్కమనవసేన తస్స తస్స ఝానస్స సంతసుఖుమభావం ఆపాదేన్తో చతుత్థారుప్పే సజ్ఞారావసేససుఖుమభావం పాపేతి. యతో చతుత్థారుప్పం యథా అనుపదధమ్మవిపస్సనావసేన విపస్సనాయ ఆరమ్మణభావం ఉపగన్త్యా పకతివిపస్సకస్సాపి నిబ్బిదుప్పత్తియా పచ్చయో న హోతి సజ్ఞారావసేససుఖుమభావప్పత్తితో, తథా సయం తతియారుప్పధమ్మేసు పవత్తమానం తే యథావతో విభావేతుం న సక్కోతి, యథా తదజ్ఞాజ్ఞానాని అత్తనో ఆరమ్మణం. కేవలం పన ఆరబ్బ పవత్తిమత్తమేవస్స తత్త హోతి , తయిదం ఆరమ్మణభావేనాపి నామ విభూతాకారతాయ రాతుం అప్పహోంతం ఆరమ్మణకరణే కిం పహోతి. తస్మా తదస్స అవిభూతకిచ్చతం దిస్సా సత్థా హేట్టా తీసు రానేసు భావనాకారం వత్వా తాదిసో ఇథ న లబ్ధతీతి దీపేతుం చతుత్థారుప్పదేసనాయం సుత్తే భావనాకారం పరియాయదేసనత్తా న కథేసి.

యస్మా పన సారమ్మణస్స ధమ్మస్స ఆరమ్మణే పవత్తిఆకారో అత్థేవాతి అతిసుఖుమభావప్పత్తం తం దస్సేతుం “తంయేవ ఆకిణ్హజ్ఞాయతనం సంతతో మనసి కరోతీ”తి (విభ. ౬౧౯) విభజ్జే వుత్తం యథాధమ్మసాసనభావతో, పుబ్బభాగవసేన వా విభజ్జే “సంతతో మనసి కరోతీ”తి వుత్తం తదా యోగినో తస్స విభూతభావతో. అప్పనావసేన పన సుత్తే భావనాకారో న గహితో అవిభూతభావతో. కమ్మట్టానం హి కిణ్హి ఆదితో అవిభూతం హోతి, యథా తం? బుద్ధానుస్సతిఆది. కిణ్హి మజ్జే, యథా తం? ఆనాపానస్సతి. కిణ్హి ఉభయత్త, యథా తం? ఉపసమానుస్సతిఆది. చతుత్థారుప్పకమ్మట్టానం పన పరియోసానే అవిభూతం భావనాయ మత్తకప్పత్తియం ఆరమ్మణస్స అవిభూతభావతో. తస్మా చతుత్థారుప్పే ఇమం విసేసం దస్సేతుం సత్థారా సుత్తే భావనాకారో న గహితో, న సబ్బేన సబ్బం అభావతోతి నిట్టమేత్త గన్తబ్బం.

పకిణ్ణకకథావణ్ణనా

౨౮౮. అసదిసరూపోతి ద్వత్తింసమహాపురిసలక్ఖణఅసీతిఅనుబ్యజ్జానబ్యామప్పభాకేతుమాలాదీహి రూపగుణేహి అజ్ఞోహి అసాధారణరూపకాయో, సభావత్థో వా రూప-సద్ధో “యం లోకే పియరూపం సాతరూప”న్తిఆదీసు (దీ. ని. ౨.౪౦౦; మ. ని. ౧.౧౩౩; విభ. ౨౦౩) వియ. తస్మా అసదిసరూపోతి అసదిససభావో, తేన దసబలచతువేసారజ్ఞాదిగుణవిసేససమాయోగదీపనతో సత్థు ధమ్మకాయసమ్మత్తియాపి అసదిసతా దస్సితా హోతి. ఇతీతి ఏవం వుత్తప్పకారేన. తస్మిన్తి ఆరుప్పే. పకిణ్ణకకథాపి విజ్ఞోయ్యాతి పుట్టే వియ అసాధారణం తత్త తత్త ఝానే పతినియతమేవ అత్తం అగ్గహేత్వా సాధారణభావతో తత్త తత్తేవ పకిణ్ణకం విసటం అత్తం గహేత్వా పవత్తా పకిణ్ణకకథాపి విజానితబ్బా.

౨౮౯. రూపనిమిత్తాతిక్కమతోతి కసిణరూపసజ్ఞాతస్స పటిభాగనిమిత్తస్స అతిక్కమనతో. ఆకాసాతిక్కమతోతి కసిణగ్ఘాటిమాకాసస్స అతిక్కమనతో. ఆకాసే పవత్తితవిజ్ఞాణాతిక్కమతోతి పరమారుప్పవిజ్ఞాణస్స అతిక్కమనతో, న దుతియారుప్పవిజ్ఞాణాతిక్కమనతో. తదతిక్కమతో హి తస్సేవ విభావనం హోతి. దుతియారుప్పవిజ్ఞాణవిభావనే హి తదేవ అతిక్కంతం సియా, న తస్స ఆరమ్మణం, న చ ఆరమ్మణే దోసం దిస్సా అనారమ్మణస్స విభావనాతిక్కమో యుజ్జతి.

పాళియిచ్చ “విజ్ఞానాగ్నాయతనం సతో సమాపజ్జతి...పే... సతో వుట్టహిత్యా తంయేవ విజ్ఞానం అభావేతి”తి వుత్తం, న వుత్తం “తంయేవ విజ్ఞానాగ్నాయతనం అభావేతి”తి, “తంయేవ అభావేతి”తి వా. “అనన్తం విజ్ఞానాగ్నాయతనం ఉపసమ్మజ్జా”తి ఏత్థ పన ద్వయం వుత్తం ఆరమ్మణాగ్నాయతనం, విజ్ఞానాగ్నాయతనం. తస్మిం ద్వయే యేన కేనచి, యతో వా వుట్టితో, తేనేవ పధాననిద్దిట్టేన తం-సద్దస్స సమ్మన్దే ఆపన్నే “అయిచ్చ ఆరమ్మణాతిక్కుమభావనా”తి విజ్ఞానాగ్నాయతనస్స నివత్తనత్తం విజ్ఞానావచనం. తస్మా పరమారుప్పవిజ్ఞానస్సేవ అభావనాతిక్కుమో వుత్తో.

౨౯౦. ఏవం సన్నేపీతి అగ్గోతిక్కమే అసతిపి. సుప్పణీతతరాతి సుట్టు పణీతతరా, సుందరా పణీతతరా చాతి వా అట్టో. సతిపి చతున్నం పాసాదతలానం, సాటికానగ్గా తబ్బావతో, పమాణతో చ సమభావే ఉపరూపరి పన కామగుణానం, సుఖసమ్మస్సాదీనగ్గా విసేసేన పణీతతరాదిభావో వియ ఏతాసం చతున్నం సమాపత్తీనం ఆరుప్పభావతో, అగ్గతో చ సతిపి సమభావే భావనావిసేససిద్ధో పన సాతిసయో ఉపరూపరి పణీతతరాదిభావోతి ఇమమత్తం దస్సేతి “యథా హి”తిఆదినా.

౨౯౧. నిస్సితోతి నిస్సాయ రితో. దుట్టితాతి న సమ్మా రితా, దుక్ఖం వా రితా. తన్నిస్సితన్తి తేన నిస్సితం, రానన్తి అట్టో. తన్నిస్సితన్తి వా తం మణ్ణపలగ్గం పురిసం నిస్సాయ రితం పురిసన్తి అట్టో. మణ్ణపలగ్గఱ్ఱో అనిస్సాయ తేన వినాభూతే వివిత్తే బహి ఓకాసే రానం వియ ఆకాసలగ్గవిజ్ఞాణస్స వివేకే తదపగమే తతియారుప్పుస్స రానన్తి.

౨౯౨. ఆరమ్మణం కరోతేవ, అష్టాభావేన తం ఇదన్తి

“ఆసన్నవిజ్ఞానజ్ఞానయతనపచ్చత్తికరూపాసన్నాకాసారమ్మణవిజ్ఞానాపగమారమ్మణం, నో చ సంత”ని చ దిట్టాదీనవమ్మి తం ఆకిజ్ఞానజ్ఞానయతనం ఇదం నేవసజ్ఞానాసజ్ఞానయతనజ్ఞానం అజ్ఞాసం తాదిసం ఆరమ్మణభావయోగ్యం అభావేన అలాభేన ఆరమ్మణం కరోతి ఏవ. “సబ్బదిసమ్మతి”ని ఇదం జనం అగతికభావదస్సనత్తం వుత్తం. వుత్తిని జీవికం. వత్తితి జీవతి.

౨౯౩. ఆరుళ్లోతిఆదీసు అయం సజ్జేపథ్లో - యథా కోచి పురినో అనేకపోరిసం దీఘనిస్సేణిం ఆరుళ్లో తస్స ఉపరిమపదే రితో తస్సా నిస్సేణియా బాహుమేవ ఓలుబ్బతి అజ్ఞాస్స అలాభతో, యథా చ పంసుపబ్బతస్స, మిస్సకపబ్బతస్స వా అగ్గకోటిం ఆరుళ్లో తస్స మత్థకమేవ ఓలుబ్బతి, యథా చ గిరిం సిలాపబ్బతం ఆరుళ్లో పరిప్పన్దమానో అజ్ఞాభావతో అత్తనో జణ్ణుకమేవ ఓలుబ్బతి, తథా ఏతం చతుత్థారుప్పజ్ఞానం తం తతియారుప్పం ఓలుబ్బిత్వా పవత్తతీతి. యం పనేత్థ అత్తతో అవిభతం, తం ఉత్తానమేవ.

ఆరుప్పనిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

ఇతి దసమపరిచ్ఛేదవణ్ణనా.

౧౧. సమాధినిద్దేసవణ్ణనా

ఆహారేపటిక్కులభావనావణ్ణనా

౨౯౪. ఉద్దేసో నామ నిద్దేసత్తో ముదుమజ్జిమపజ్ఞాబాహులంతో, ఆగతో చ భారో అవస్సం వహితబ్బోతి ఆహ “ఏకా సజ్ఞాతి ఏవం ఉద్దిట్టాయ ఆహారే పటిక్కులసజ్ఞాయ భావనానిద్దేసో అనుప్పత్తో”తి. తత్తాయం సజ్ఞా-సద్దో “రూపసజ్ఞా సద్దసజ్ఞా”తిఆదీసు (మహాని. ౧౪) సజ్ఞాననలక్ష్మణే ధమ్మే ఆగతో, “అనిచ్చసజ్ఞా దుక్ఖసజ్ఞా”తిఆదీసు విపస్సనాయం ఆగతో, “ఉద్దుమాతకసజ్ఞాతి వా సోపాకరూపసజ్ఞాతి వా ఇమే ధమ్మా ఏకత్థా ఉదాహు నానత్థా”తిఆదీసు సమథే ఆగతో. ఇథ పన సమథస్స పరికమ్మే దట్టబ్బో. ఆహారే హి పటిక్కులాకారగ్గహణం, తప్పభావితం వా ఉపచారజ్ఞానం ఇథ “ఆహారే పటిక్కులసజ్ఞా”తి అధిప్పేతం. తత్త యస్మిం ఆహారే పటిక్కులసజ్ఞా భావేతబ్బా, తత్త నిబ్బేదవిరాగుప్పాదనాయ తప్పసజ్ఞేన సబ్బమ్మి ఆహారం కిచ్చప్పభేదాదీనవోపమ్మేహి విభావేతుం “ఆహారతీతి ఆహారో”తిఆది ఆరద్ధం.

తత్త ఆహారతీతి ఆహారపచ్చయసజ్ఞాతేన ఉప్పత్తియా, రితియా వా పచ్చయభావేన అత్తనో ఫలం ఆనేతి నిబ్బత్తేతి పవత్తేతి చాతి అత్తో. కబళం కరీయతీతి కబళీకారో, వత్తువసేన చేతం వుత్తం, లక్ఖణతో పన ఓజాలక్ఖణో వేదితబ్బో, కబళీకారో చ సో యథావుత్తేనత్తేన ఆహారో చాతి కబళీకారాహారో. ఏస నయో సేసేసుపి. పుసతీతి ఫసో. అయం హి అరూపధమ్మాపి సమానో ఆరమ్మణే పుసనాకారేనేవ పవత్తతి. తథా హి సో పుసనలక్ఖణోతి వుచ్చతి. చేతయతీతి చేతనా, అత్తనో సమ్మయుత్తధమ్మేహి సద్ధిం ఆరమ్మణే అభిసన్దహతీతి అత్తో, మనోసన్నిస్సితా చేతనా మనోసజ్ఞేతనా. ఉపపత్తిపరికప్పనవసేన విజానాతీతి విజ్ఞాణం. ఏవమేత్థ సామజ్ఞత్థతో, విసేసత్థతో చ ఆహారా వేదితబ్బా. కస్మా పనేతే చత్తారోవ వుత్తా, అజ్ఞో ధమ్మా కిం అత్తనో ఫలస్స పచ్చయా న హోన్తీతి? నో న హోన్తి, ఇమే పన తథా చ హోన్తి అజ్ఞాథా చాతి సమానేపి పచ్చయభావే అతిరేకపచ్చయా హోన్తి, తస్మా ఆహారాతి వుచ్చన్తి.

కథం? ఏతేసు హి పరమో సయం యస్మిం కలాపే తప్పరియాపన్నానం యథారహం పచ్చయో హోన్తోవ ఓజట్టమకం రూపం ఆహారతి, దుతియో తిస్సో వేదనా ఆహారతి, తతియో తీసు భవేసు పటిసన్ధిం ఆహారతి, చతుత్తో పటిసన్ధిక్ఖణే నామరూపం ఆహారతి. తేనాహ “కబళీకారాహారో”తిఆది. ఏత్థ చ కమ్మజాదిభేదభిన్నా ఓజా సతి పచ్చయలాభే ద్వే తిస్సో పవేణియో ఘటేన్తి ఓజట్టమకరూపం ఆహారతి, సుఖవేదనీయాదిభేదభిన్నో ఫస్సాహారో యథారహం తిస్సో వేదనా ఆహారతి, పుజ్ఞాభిసజ్ఞారాదిభేదభిన్నో మనోసజ్ఞేతనాహారో కామభవాదీసు తీసు భవేసు యథారహం సవిజ్ఞాణం, అవిజ్ఞాణాచ్చ పటిసన్ధిం ఆహారతి, విజ్ఞాణాహారో యథాపచ్చయం పటిసన్ధిక్ఖణే నామం రూపం, నామరూపాచ్చ ఆహారతీతి దట్టబ్బం. అథ వా ఉపత్తమ్మకట్టేన ఇమే ఏవ ధమ్మా ఆహారాతి వుత్తా. యథా హి కబళీకారాహారో రూపకాయస్స ఉపత్తమ్మకట్టేన పచ్చయో, ఏవం అరూపినో ఆహారా సమ్మయుత్తధమ్మానం. తథా హి వుత్తం “కబళీకారో ఆహారో ఇమస్స కాయస్స ఆహారపచ్చయేన పచ్చయో, అరూపినో ఆహారా సమ్మయుత్తకానం ధమ్మానం తంసముట్ఠానానాచ్చ రూపానం ఆహారపచ్చయేన పచ్చయో”తి (పట్టం. ౧.౧.౧౫). అపరో నయో – అజ్ఞత్తికసన్తతియా విసేసపచ్చయత్తా కబళీకారాహారో, ఫస్సాదయో చ తయో ధమ్మా ఆహారాతి వుత్తా. విసేసపచ్చయో హి కబళీకారాహారభక్తానం సత్తానం రూపకాయస్స కబళీకారాహారో, నామకాయే వేదనాయ ఫస్సో, విజ్ఞాణస్స మనోసజ్ఞేతనా, నామరూపస్స విజ్ఞాణం. యథాహ

“సేయ్యధాపి, భిక్షవే, అయం కాయో ఆహారట్టితికో, ఆహారం పటిచ్చ తిట్టతి, అనాహరో నో తిట్టతి (సం. ని. ౨.౧౮౩). తథా ఘస్సపచ్చయా వేదనా, సఙ్ఖారపచ్చయా విజ్ఞాణం, విజ్ఞాణపచ్చయా నామరూప”ని (ఉదా. ౧; మహావ. ౧; నేత్తి. ౨౪).

కబళీకారాహరేతి కబళీకారే ఆహరే నికన్తి తణ్ణా, తం భయం అనత్థావహతో. గధితస్స హి ఆహరపరిభోగో అనత్థాయ హోతి. హేతుఅత్థే భుమ్మం. ఏవం సేసేసు. నికన్తితి నికామనా ఛన్దరాగో . భాయతి ఏతస్మాతి భయం, నికన్తి ఏవ భయం నికన్తిభయం. కబళీకారాహరహేతు ఇమేసం సత్తానం ఛన్దరాగో భయం భయానకం దిట్టధమ్మికాదిభేదస్స అనత్థస్స సకలస్సాపి వట్టదుక్ఖస్స హేతుభావతో. తేనేవాహ “కబళీకారే చే, భిక్షవే, ఆహరే అత్తి రాగో, అత్తి నన్దీ, అత్తి తణ్ణా, పతిట్టితం తత్త విజ్ఞాణం విరుళ్ళ”నిఆది (సం. ని. ౨.౬౪; కథా. ౨౯౬; మహాని. ౭). ఉపగమనం అప్పహీనవిపల్లాసస్స ఆరమ్మణేన సమోధానం సఙ్గతి సుఖవేదనీయాదిఫస్సుప్పత్తి భయం భయానకం తీహి దుక్ఖతాహి అపరిముచ్చనతో. తేనాహ “సుఖవేదనీయం, భిక్షవే, ఘస్సం పటిచ్చ ఉప్పజ్జతి సుఖా వేదనా (సం. ని. ౪.౧౨౯), తస్స వేదనాపచ్చయా తణ్ణా...పే.... దుక్ఖత్తస్స సముదయో హోతీ”తి (ఉదా. ౧). తత్త తత్త భవే ఉపపజ్జతి ఏతేనాతి ఉపపత్తి, ఉపపజ్జనం వా ఉపపత్తి, ఖిపనం భయం భయానకం ఉపపత్తిమూలకేహి బ్యసనేహి అపరిముత్తతో. తేనాహ “అవిద్వా, భిక్షవే, పురిసపుగ్గలో పుజ్జాఞ్చ సఙ్ఖారం అభిసఙ్ఖరోతి, పుజ్జాపగం భవతి విజ్ఞాణం. అపుజ్జాఞ్చ సఙ్ఖారం అభిసఙ్ఖరోతి, అపుజ్జాపగం భవతి విజ్ఞాణ”నిఆది (సం. ని. ౨.౨౧). పటిసన్ధీతి భవన్తరాదీహి పటిసన్ధానం, తం భయం భయానకం పటిసన్ధినిమిత్తేహి దుక్ఖేహి అవిముచ్చనతో. తేనాహ “విజ్ఞాణే చే, భిక్షవే, ఆహరే అత్తి రాగో, అత్తి నన్దీ, అత్తి తణ్ణా, పతిట్టితం తత్త విజ్ఞాణం విరుళ్ళ”నిఆది (సం. ని. ౨.౬౪).

పుత్తమంసూపమేన ఓవాదేన దీపీతబ్బో నిచ్చన్దరాగపరిభోగాయ. ఏవం హి తత్త నికన్తిభయం న హోతి. నిచ్చమ్మా గావీ యం యం తానం ఉపగచ్చతి, తత్త తత్తేవ నం పాణినో ఖాదన్తియేవ. ఏవం ఘస్సే సతి వేదనా ఉప్పజ్జతి, వేదనా చ దుక్ఖసల్లాదితో దట్టబ్బాతి ఘస్సే ఆదీనవం పస్సన్తస్స ఉపగమనభయం న హోతీతి ఆహ “ఘస్సాహరో నిచ్చమ్మాగామాపమేన దీపీతబ్బో”తి. ఏకాదసహి అగ్గీహి సబ్బసో ఆదిత్తా భవా అఙ్గారకాసుసదిసాతి పస్సతో ఉపపత్తిభయం న హోతీతి ఆహ “మనోసఞ్చతనాహరో అఙ్గారకాసూపమేన దీపీతబ్బో”తి. చోరసదిసం విజ్ఞాణం అనత్తపాతతో, పహరసదిసీ వేదనా దురధివాసతోతి సమ్మదేవ పస్సతో పటిసన్ధిభయం న హోతీతి ఆహ “విజ్ఞాణాహరో సత్తిసతూపమేన దీపీతబ్బో”తి.

ఏవం కిచ్చాదిముఖేన ఆహరేసు ఆదీనవం విభావేత్వా ఇదాని తత్త యథాధిష్ఠితం ఆహరం నిద్ధారేత్వా పటిక్కులతో మనసికారవిధిం దస్సేతుం “ఇమేసు పనా”తిఆది వుత్తం. ఉపాదాయరూపనిద్దేసేపి “కబళీకారో ఆహరో”తి (ధ. సం. ౨౯౨౧) ఆగతత్తా తతో విసేసేన్తో “అసితపీతఖాయితసాయితప్పభేదో”తి ఆహ, భూతకథనం వా ఏతం. తత్త అసితపీతఖాయితసాయితప్పభేదోతి అసితబ్బపాతబ్బఖాయితబ్బసాయితబ్బవిభాగో కాలభేదవచనిచ్చాయ అభావతో యథా “దుద్ధ”ని. కబళీకారో ఆహరో వాతి అవధారణం యథా ఘస్సాహరాదినివత్తనం, ఏవం ఓజాహరనివత్తనమ్మి దట్టబ్బం. సవత్థుకో ఏవ హి ఆహరో ఇధ కమ్మట్టానభూతో, తేన ఆహరీయతీతి ఆహరోతి ఏవమేత్త అత్తో దట్టబ్బో. ఆహరతీతి ఆహరోతి అయం పనత్తో నిబ్బత్తితఓజావసేన వేదితబ్బో. ఇమస్మిం అత్థేతి ఇమస్మిం కమ్మట్టానసఙ్ఖాతే అత్థే. ఉప్పన్నా సఙ్ఖాతి సఙ్ఖాసీసేన భావనం వదతి. తథా హి వక్ఖతి “పటిక్కులాకారగ్గహణవసేన పనా”తిఆది (విసుద్ధి. ౧.౩౦౨).

కమ్మట్టానం ఉగ్రహత్వాతి కమ్మట్టానం పరియత్తిధమ్మతో, అత్థతో చ సుగ్గహితం సుమనసికతం సూపధారితం కత్వా. తేనాహ “ఉగ్రహతో ఏకపదమ్మి అవిరజ్జన్తేనా”తి. తత్త ఉగ్రహతోతి ఆచరియుగ్గహతో. ఏకపదమ్మితి ఏకమ్మి పదం, ఏకకోట్టాసమ్మి వా, పదేసమత్తమ్మితి అత్థో. దసహాకారేహీతి కస్మా వుత్తం, నను అన్తిమజీవికాభావతో, పిణ్ణపాతస్స అలాభలాభేసు పరితస్సనగేధాదిసముప్పత్తితో, భుత్తస్స సమ్మదజననతో, కిమికులసంవద్ధనతోతి ఏవమాదీహిపి ఆకారేహి ఆహారే పటిక్కులతా పచ్చవేక్షితబ్బా? వుత్తం హేతం “అన్తమిదం, భిక్షవే, జీవికానం యదిదం పిణ్ణోల్లం, అభిసాపోయం, భిక్షవే, లోకస్మిం ‘పిణ్ణోలో విచరసి పత్తపాణీ”తి (సం. ని. ౩.౮౦), “అలద్ధా చ పిణ్ణపాతం పరితస్సతి, లద్ధా చ పిణ్ణపాతం గధితో ముచ్చితో అజ్ఞోసన్నో అనాదీనవదస్సావీ అనిస్సరణపజ్ఞో పరిభుజ్జాతీ”తి (అ. ని. ౩.౧౨౪), “భుత్తో చ ఆహారో కస్సచి కదాచి మరణం వా మరణమత్తం వా దుక్ఖం ఆవహతి, ఉక్కోచకాదయో, తక్కోటకాదయో చ ద్వత్తింస ద్వత్తింస కులప్పభేదా కిమయో చ నం ఉపనిస్సాయ జీవన్తి”తి.

వుచ్చతే - అన్తిమజీవికాభావో తావ చిత్తసంకిలేసవిసోధనత్తం కమ్మట్టానాభినివేసతో పగేవ మనసి కాతబ్బో “మాహం ఛవాలాతసదిసో భవేయ్య”న్తి. తథా పిణ్ణపాతస్స అలాభలాభేసుపి పరితస్సనగేధాదిసముప్పత్తినివారణం పగేవ అనుట్టాతబ్బం సుపరిసుద్ధసీలస్స పటిసజ్ఞానవతో తదభావతో. భత్తసమ్మదో అనేకన్తికో, పరిభోగన్తోగధో వా వేదితబ్బో. కిమికులసంవద్ధనం పన న సజ్ఘహేతబ్బం, సజ్ఘహితమేవ వా “దసహాకారేహీ”తి ఏత్త నియమస్స అకతత్తా. ఇమినా వా నయేన ఇతరేసమ్మేత్త సజ్ఘహో దట్టబ్బో యథాసమ్మవమేత్త పటిక్కులతాపచ్చవేక్షణస్స అధిప్పేతత్తా. తథా హి ఘరగోళికవచ్చమూసికజతుకవచ్చాదికం సమ్మవన్తం గహితం, న ఏకన్తికన్తి. తథా పరియేసనాదీసుపి యథాసమ్మవం వత్తబ్బం.

గమనతోతిఆదీసు పచ్చాగమనమ్మి గమనసభాగత్తా గమనేనేవ సజ్ఘహితం. పటిక్కుమనసాలాదిఉపసజ్ఞమనం వియ పరియేసనే సమానపటిక్కులం హి అసుచిట్టానక్కుమనవిరూపదుగ్గన్తదస్సనఘాయనాధివాసనేహి. గమనతోతి భిక్షాచారవసేన గోచరగామం ఉద్దిస్స గమనతో. పరియేసనతోతి గోచరగామే భిక్షత్తం ఆహిణ్ణనతో. పరిభోగతోతి ఆహారస్స పరిభుజ్జానతో. ఉభయం ఉభయేన ఆసయతి, ఏకజ్ఞం పవత్తమానోపి కమ్మబలవవత్తితో హుత్వా మరియాదవసేన అజ్ఞామజ్ఞాం అసజ్కరతో సయతి తిట్టతి పవత్తతీతి ఆసయో, ఆమాసయస్స ఉపరి తిట్టనకో పితాదికో. మరియాదత్తో హి అయమాకారో, తతో ఆసయతో. నిదధాతి యథాభుత్తో ఆహారో నిచితో హుత్వా తిట్టతి ఏత్తాతి నిధానం, ఆమాసయో, తతో నిధానతో. అపరిపక్కుతోతి గహణీసజ్ఞాతేన కమ్మజతేజేన అపరిపక్కుతో. పరిపక్కుతోతి యథాభుత్తస్స ఆహారస్స విపక్కుభావతో. ఫలతోతి నిబ్బత్తితో. నిస్సన్దతోతి ఇతో చితో చ విస్సన్దనతో. సమ్మక్ఖనతోతి సబ్బసో మక్ఖనతో. సబ్బత్త ఆహారే పటిక్కులతా పచ్చవేక్షితబ్బాతి యోజనా. తంతంకిరియానిప్పత్తిపటిపాటివసేన చాయం గమనతోతిఆదికా అనుపుబ్బీ రపితా, సమ్మక్ఖనం పన పరిభోగాదీసు లబ్బమానమ్మి నిస్సన్దవసేన విసేసతో పటిక్కులన్తి సబ్బపచ్చా రపితన్తి దట్టబ్బం.

౨౯౫. ఏవం మహానుభావేతి ఇదాని వత్తబ్బపటిపత్తియా మహానుభావేతి వదన్తి, సబ్బత్తకకమ్మట్టానపరిహరణాదిసిద్ధం వా ధమ్మసుధమ్మతం పురక్ఖత్వా యోగావచరేన ఏవం పటిపజ్జితబ్బన్తి దస్సేన్తో “ఏవం మహానుభావే నామ సాసనే”తిఆదిమాహ. తత్త నామ-సద్దో సమ్భావనే దట్టబ్బో. పబ్బజితేన గామాభిముఖేన గన్తబ్బన్తి యోజనా. అయశ్చ గమనాదితో పచ్చవేక్షణా యోగినో న అత్తుద్దేసికావ, అథ ఖో అనుద్దేసికాపీతి దస్సేన్తో “సకలరత్తి”న్తిఆదినా ధురద్వయం పరిగ్గహేసి. పరివేణన్తి పరివేణజ్గణం. వీసతింసవారేతి ఏత్త సన్తతిపచ్చుప్పన్నవసేన వారపరిచ్ఛేదోతి కేచి, అపరే పన

“ఉడ్డాసనేనా”తి వదన్తి. నీవరణవిక్ష్మమ్మనన్తో అప్పత్తా భావనా ఫరణపీతియా అభావతో నిసజ్ఞావసేన కాయకిలమథం న వినోదతియేవాతి ఇరియాపథచలనం హోతియేవ. వీసతింసగ్గహణం పన యథాసల్లక్ష్మితభిక్ష్వాచరణవేలావసేన. అథ వా గమనతో యావ సమ్మక్ష్మనమనసికారో ఏకో వారో, ఏవం వీసతింసవారే కమ్మట్టానం మనసి కరిత్వా. నిజనసమ్మాధానీతి జనసమ్మాధరహితాని, తేన అప్పాకిణ్ణతం, అప్పసద్దతం, అప్పనిగ్గోసతత్తా దస్సేతి. తతో ఏవ పవివేకసుఖాని జనవివేకేన ఇత్థాని, పవివేకస్స వా ఝానానుయోగస్స ఉపకారాని. యస్మా ఛాయూదకసమ్మన్నాని, తస్మా సీతలాని. యస్మా సుచీని, తస్మా రమణీయభూమిభాగానీతి పురిమాని ద్వే పచ్చిమానం ద్వీన్నం కారణవచనాని. అరియన్తి నిద్దోసం. వివేకరతిన్తి ఝానానుయోగరతిం.

కిళ్ళాపి యోగావచరానం వసనట్టానం నామ సుజగ్గితం సుసమ్మట్టమేవ హోతి, కదాచి పన జగ్గనతో పచ్చా ఏవమ్మి సీయాతి పటిక్కులతాపచ్చవేక్షణాయ సమ్మవదస్సనత్థం “పాదరజఘరగోలికవచ్చాదిసమ్మరికిణ్ణ”న్తిఆది వుత్తన్తి దట్టబ్బం. తత్త పచ్చత్థరణన్తి భూమియా ఛవిరక్షణత్థం అత్థరితబ్బం చిమిలికాదిఅత్థరణమాహ. జతుకా ఖుద్దకవగ్గులియో. ఉపహతత్తాతి దూసితత్తా. తతోతి తతో తతో. అప్పేకదా ఉలూకపారావతాదీహీతి ఇధాపి “అప్పేకదా”తి పదం ఆనేత్వా సమ్మన్దితబ్బం. ఉదకచిక్ఖల్లాదీహీతి ఆది-సద్దేన కచవరాదిం సజ్జణ్ణాతి. పరివేణతో విహరజ్జణప్పవేసమగ్గో విహరరచ్చా.

వితక్కుమాళకేతి “కత్త ను ఖో అజ్జ భిక్ఖాయ చరితబ్బ”న్తిఆదినా వితక్కునమాళకే. గామమగ్గన్తి గామగామిమగ్గం. ఖాణుకణ్ణకమగ్గోతి ఖాణుకణ్ణకవన్తో మగ్గో. దట్టబ్బో హోతీతి దస్సనేన గమనం ఉపలక్ఖేతి.

గణ్డం పటిచ్చాదేన్నేనాతిఆది ఏవమజ్ఞాసయేన నివాసనాది కాతబ్బన్తి వత్తదస్సనం, గణ్డరోగినా వాతాతపాదిపరిస్సయవినోదనత్థం గణ్డం పటిచ్చాదయమానేన వియ. అథ వా గణ్డం వియ గణ్డం పటిచ్చాదయమానేనాతి ఏకం గణ్డ-సద్దం ఆనేత్వా సమ్మన్దితబ్బం భవతి. “గణ్డోతి ఖో, భిక్ఖవే, పఞ్చన్నేతం ఉపాదానక్ఖన్దానం అధివచన”న్తి (అ. ని. ౯.౧౨; సం. ని. ౪.౧౦౩) వచనతో గణ్డోతి అత్తభావస్స పరియాయో, వీసేసతో రూపకాయస్స దుక్ఖతాసూలయోగతో, అసుచిపగ్గరణతో, ఉప్పాదజరాభజ్ఞేహి ఉద్దుమాతకపక్కుపభిజ్జనతో. వణచోళకన్తి వణపటిచ్చాదకవత్తఖణ్డం. నీహరిత్వాతి ధవికతో ఉద్ధరిత్వా. కుణపానిపీతి పి-సద్దో గరహాయం ఏవరూపానిపి దట్టబ్బాని భవన్తీతి, సమ్మవదస్సనే వా ఇదమ్మి తత్త సమ్మవతీతి. అధివాసేతబ్బోతి ఖమితబ్బో అజ్ఞాథా ఆహరస్స అనుపలబ్ధనతో. గామద్వారేతి గామద్వారసమీపే, ఉమ్మారబ్బన్తరే వా. గామరచ్చా వినివిజ్ఞిత్వా రితా ఓలోకేతబ్బా హోన్తి యుగమత్తదస్సినాపి సతాతి అధిప్పాయో.

పచ్చత్థరణాదీతి ఘరగోలికవచ్చాదిసంకిలిగ్గపచ్చత్థరణాదికం. అనేకకుణపపరియోసానన్తి ఏత్త దున్నివత్తదుప్పారుతమనుస్ససమాకులానం గామరచ్చానం ఓలోకనమ్మి ఆనేత్వా వత్తబ్బం. తమ్మి హి పటిక్కులమేవాతి. అహో వతాతి గరహనే నిపాతో. భోతి ధమ్మాలపనం. యావఞ్చిదం పటిక్కులో ఆహరో యదత్థం గమనమ్మి నామ ఏవం జేగుచ్చం, దురధివాసనజ్ఞాతి అత్తో.

౨౯౬. గమనపటిక్కులన్తి గమనమేవ పటిక్కులం గమనపటిక్కులం. అధివాసేత్వాపీతి పి-సద్దో సమ్మిణ్ణనత్తో, తేన “ఏత్తకేనాపి ముత్తి నత్తి, ఇతో పరమ్మి మహన్తం పటిక్కులం సకలం అధివాసేతబ్బమేవా”తి వక్ఖమానం పటిక్కులం సమ్మిణ్ణేతి. సజ్ఞాటిపారుతేనాతి సజ్ఞాటియా కప్పనపారుపనేన పారుతసరీరేన. యత్థాతి యాసు వీధీసు. యావ పిణ్డకమంసాపీతి యావ జజ్ఞపిణ్డకమంసప్పదేసాపి. ఉదకచిక్ఖల్లేతి ఉదకమిస్సే కద్దమే. ఏకేన చీవరన్తి ఏకేన హత్తేన

నివత్తచీవరం. మచ్చా ధోవీయన్తి ఏతేనాతి మచ్చధోవనం, ఉదకం. సమ్మిస్స-సద్దో పచ్చేకం సమ్మన్దితబ్బో. ఓళిగల్లాని ఉచ్చిట్టోదకగబ్బమలాదీనం సకద్దమానం సన్దనట్టానాని, యాని జణ్ణమత్తలసుచిభరితానిపి హోన్తి. చన్దనికాని కేవలానం ఉచ్చిట్టోదకగబ్బమలాదీనం సన్దనట్టానాని . యతోతి ఓళిగల్లాదితో. తా మక్ఖికాతి తత్థ సణ్ణసణ్ణచారినో నీలమక్ఖికా. నిలీయన్తితి అచ్చన్తి.

దదమానాపీతిఆది సతిపి కేసజ్జీ సద్ధానం వసేన సక్కచ్చకారే పటిక్కులపచ్చవేక్షణాయోగ్యం పన అసద్ధానం వసేన పవత్తనకలసక్కచ్చకారమేవ దస్సేతుం ఆరద్ధం. తుణ్ణీ హోన్తి సయమేవ రిజ్జేత్వా గచ్చిస్సతీతి. గచ్చాతి అపేహి. రేతి అమ్మో. ముణ్ణికాతి అనాదరాలపనం. సముదాచరన్తితి కథేన్తి. పిణ్ణోల్లస్స అన్తిమజీవికాభావేనాహ “కపణమనుస్సీన వియ గామే పిణ్ణాయ చరిత్వా నిక్ఖమితబ్బ”న్తి.

౨౯౭. తత్థాతి తస్మిం పత్తగతే ఆహారే. లజ్జితబ్బం హోతి “ఉచ్చిట్టం ను ఖో అయం మయ్ఘం దాతుకామో”తి ఆసజ్జేయ్యాతి, సేదో పగ్గరమానో ఆహారస్స వా ఉణ్ణతాయ, భిక్కునో వా సపరిళాహతాయాతి అధిప్పాయో. సుక్ఖథద్ధభత్తమ్పీతి సుక్ఖతాయ థద్ధమ్పి భత్తం, పగేవ తక్కకజ్జోకాదినా ఉపసితన్తి అధిప్పాయో. తేన సేదేన కిలిన్నతాయ పటిక్కులతం వదతి.

తస్మిన్తి పిణ్ణపాతే. సమ్మిన్నసోభేతి సబ్బసో వినట్టసోభే. వేమజ్జతో పట్టాయాతి జిహ్వాయ మజ్జతో పట్టాయ. దన్తగూఢకో దన్తమలం. విచుణ్ణితమక్ఖితోతి ఉభయేహి దన్తేహి విచుణ్ణితో ఖేళాదీహి సముపలిత్తో. ఏవంభూతస్స చస్స యాయం పుట్టే వణ్ణసమ్మదా, గద్దసమ్మదా, అభిసజ్జారసమ్మదా చ, సా ఏకంసేన వినస్సతి, రసో పన నస్సేయ్య వా న వాతి ఆహ “అన్తరహితవణ్ణగన్ధసజ్జారవిసేసో”తి. సువానదోణియన్తి సారమేయ్యానం భుజ్జనకలమ్మణే. సువానవమథు వియాతి వన్తసునఖధడ్డనం వియ. చక్కుస్స ఆపాథం అతీతత్తా అజ్ఞోహరితబ్బో హోతీతి ఉక్కుంసగతం తస్స పటిక్కులభావం విభావేతి.

౨౯౮. పరిభోగన్తి అజ్ఞోహరణం. ఏస ఆహారో అన్తో పవిసమానో బహులమధుకతేలమక్ఖితో వియ పరమజేగుచ్చో హోతీతి సమ్మన్దో. అన్తోతి కోట్టస్స అబ్బన్తరే. నిధానమనుపగతో ఆమాసయం అప్పత్తోయేవ ఆహారో పితాదీహి విమిస్సితో హోతీతి ఆహ “పవిసమానో”తి. ఆమాసయపక్కాసయవినిముత్తో కోయమాసయో నామాతి ఆసజ్కం సన్ధాయాహ “యస్మా”తిఆది. పిత్తమేవాసయో పితాసయో. అధికో హోతీతి వుత్తం మన్దపుణ్ణాబాహుల్లతో లోకస్స. ఏవం ఆసయతోతి జేగుచ్చో హుత్వా అన్తో పవిట్టో జేగుచ్చతరేహి పితాదీహి విమిస్సితో అతివియ జేగుచ్చో హోతీతి ఏవం ఆసయతో పటిక్కులతా పచ్చవేక్షితబ్బా.

౨౯౯. నిధానతోతి ఏత్థాపి ఏసేవ నయో. సోతి ఆహారో. దసవస్సికేనాతి జాతియా దసవస్సీన సత్తేన. ఓకాసేతి ఆమాసయసజ్జాతే పదేసే.

౩౦౦. ఏవరూపీతి ఏదిసే, దసవస్సాని యావ వస్ససతం అధోతవచ్చకూపసదిసేతి అత్తో. నిధానన్తి నిధాతబ్బతం. యథావుత్తప్పకారేతి సచే పన “దసవస్సికేనా”తిఆదినా (విసుద్ధి. ౧.౨౯౯) యథావుత్తో పకారో ఏతస్సాతి యథావుత్తప్పకారో, తస్మిం. పరమన్దకారతిమిసేతి అతివియ అన్దకరణమహాతమసి. అతిదుగ్గన్దజేగుచ్చే పదేసే పరమజేగుచ్చభావం ఉపగన్త్వా తిట్టతీతి సమ్మన్దో. కత్థ కిం వియాతి ఆహ “యథా నామా”తిఆది. కాలమేఘేన అభివుట్టే ఆవాటే బహుసో వస్సనేన ఏకచ్చం అసుచిజాతం ఉప్పిలవిత్వా విగచ్చేయ్యాతి అకాలమేఘ-గ్గహణం. తిణపణ్ణకిలజ్జాఖణ్ణ-గ్గహణం న అసుభస్సాపి అసుభేన సమ్మిస్సతాయ అసుభభావప్పత్తిదస్సనత్తం.

కాయగ్గిననూపకుథితకుధనసజ్ఞాతఫేణపుబ్బుళకాచితోతి గహణితేజేన పక్కుథితనిప్పక్కతాయ
సముప్పన్నఫేణపుబ్బుళనిచితో. అపరిపక్కుతోతి అపరిపక్కుభావతో.

౩౦౧. సువణ్ణరజతాదిధాతుయో వియాతి యథా సువణ్ణరజతాదిధాతుయో విధినా తాపియమానా సువణ్ణరజతాదికే
ముఞ్చన్తియో సువణ్ణరజతాదిభావం ఉపగచ్ఛన్తితి వుచ్ఛన్తి, న ఏవమయం. అయం పన ఆహారో కాయగ్గినా పరిపక్కో
ఫేణపుబ్బుళకే ముఞ్చన్తో సణ్ణం కరోన్తి ఏత్థాతి “సణ్ణకరణీ”తి లద్ధనామకే నినదే పిసిత్వా నాళికే ఖుద్దకవేళునాళికాయం
వణ్ణసణ్ణానమత్తేన పక్తిప్పమానపణ్ణమత్తికా వియ కరీసభావం ఉపగన్త్వా పక్కాసయం పూరేతి, ముత్తభావం ఉపగన్త్వా
ముత్తవత్థిం పూరేతీతి యోజనా. గహణియా ఇన్ధనభాగో వియ కిమిభక్ఖభాగో చ అపాకటోవ . రసభాగో ఫలతో పకాసీయతి,
అపరిపక్కుసభాగా చ తేతి తే అనామసిత్వా కరీసముత్తభాగా ఏవేత్థ దస్సీతా.

౩౦౨. పటిక్కులస్స నామ ఫలేన పటిక్కులేనేవ భవితబ్బన్తి దస్సేన్తో “సమ్మా పరిపచ్చమానో”తిఆదిమాహ.
నఖదన్తాదీనీతి ఆది-సద్దేన న కేవలం తచాదీని ఏవ ద్వత్తింసాకారపాళియం (మ. ని. ౩.౧౨౪; ఖు. పా. ౩.ద్వత్తింసాకార)
ఆగతాని, అథ ఖో అక్కిగూధకణ్ణగూధదన్తమలజల్లికాసమ్మవాదీని ద్వత్తింసకోట్టాసవినిముత్తాని అసుభాని సజ్జణ్ణన్తో
“నానాకుణపానీ”తి ఆహాతి దట్టబ్బం.

౩౦౩. నిస్సన్దమానోతి విస్సవన్తో, పగ్గరన్తోతి అత్తో. ఆదినా పకారేనాతి ఏత్థ ఆది-సద్దేన నాసికాయ సిఙ్ఖాణికా, ముఖేన
ఖేళో, కదాచి పిత్తం, సేమ్మం, లోహితం వమతి, వచ్చమగ్గేన ఉచ్చారో, పస్సావమగ్గేన పస్సావో, సకలకాయే లోమకూపేహి
సేదజల్లికాతి ఏవంపకారం అసుచిం సజ్జణ్ణాతి. “పఠమదివసే”తి ఇదం నిస్సన్దదివసాపేక్షాయ వుత్తం. తేనాహ
“దుతియదివసే నిస్సన్దేన్తో”తి. వికుణితముఖోతి జిగుచ్చావసేన సజ్జచితముఖో. తేనాహ “జేగుచ్చీ”తి. మజ్జభూతోతి
విమనకజాతో “ఇమమ్మి నామ పోసేమీ”తి. రత్తోతి వత్థం వియ రజ్జజాతేన చిత్తస్స విపరిణామాకారేన ఛన్దరాగేన రత్తో. గిద్ధోతి
అభికజ్ఞనసభావేన అభిగిజ్ఞనేన గిద్ధో గేధం ఆపన్నో. గథితోతి దుమ్మాచనీయభావేన గన్ధితో వియ తత్థ పటిబద్ధో. ముచ్చితోతి
రసతణ్ణాయ ముచ్చం మోహం ఆపన్నో. విరత్తోతి విగతరాగో. అట్టియమానోతి దుక్ఖియమానో. హరాయమానోతి లజ్జమానో.
జిగుచ్చమానోతి హీళేన్తో.

నవద్వారేహీతి పాకటానం మహన్తానం వసేన వుత్తం, లోమకూపవివరేహిపి సన్దతేవాతి. నిలీయతీతి అత్తానం
అదస్సేన్తో నిగూహతి, సజ్జచతి వా. ఏవన్తి ఏకేన ద్వారేన పవేసనం అనేకేహి ద్వారేహి అనేకథా నిక్ఖామనం, పకాసనం
పవేసనం, నిగూళ్లం నిక్ఖామనమ్మీతి సోమనస్సజాతేన పవేసనం, మజ్జభూతేన నిక్ఖామనం, సారత్తేన పవేసనం, విరత్తేన
నిక్ఖామనన్తి ఇమేహి పకారేహి.

౩౦౪. పరిభోగకాలేపీతి పి-సద్దేన పవిట్టమత్తోపి నామ పవేసద్వారం జేగుచ్చం కరోతి, పగేవ లద్ధపరివాసో పరిపాకప్పత్తో
ఇతరద్వారానీతి దస్సీతి. ఏస ఆహారో. గన్ధహరణత్థన్తి విస్సగన్ధాపనయనత్తం. కాయగ్గినాతి గహణితేజానుగతేన
కాయుస్మానా. ఫేణుద్దేహకన్తి ఫేణాని ఉట్టపేత్వా ఉట్టపేత్వా. పచ్చిత్యాతి పరిపాకం గన్త్వా. ఉత్తరమానోతి ఉప్పిలవన్తో.
సేమ్మాదీతి ఆది-సద్దేన పితాదికే సజ్జణ్ణాతి. కరీసాదీతి ఆది-సద్దేన సేదజల్లికాదికే. ఇమాని ద్వారాని ముఖాదీని. ఏకచ్చన్తి
పస్సావమగ్గం సన్ధాయ వదతి. చోక్ఖజాతికా పన ముఖాదీనిపి ధోవిత్వా హత్థం పున ధోవన్తియేవ. పున ఏకచ్చన్తి
వచ్చమగ్గం. ద్వత్తిక్ఖత్తున్తి ద్విక్ఖత్తుం, తిక్ఖత్తుం వా. ఏత్థ చ ఆహారణ్ణాయ గమనపరియేసనానం పటిక్కులతా ఆహారే

పటిక్కాలతా వుత్తా. పరిభోగస్స తన్నిస్సయతో, ఆసయనిధానానం తంసమ్మన్దతో, ఇతరేసం తబ్బికారతోతి అయమ్మి వీసేనో వేదితబ్బో. కిమిభక్ఖభావోపి హిస్స వికారపక్ఖేయేవ రపేతబ్బోతి.

౩౦౫. తం నిమిత్తన్ని యథావుత్తేహి ఆకారేహి పునప్పునం మనసి కరోంతస్స పటిక్కాలాకారవసేన ఉపట్టితం కబళీకారాహారసంజ్ఞేతం భావనాయ నిమిత్తం ఆరమ్మణం, న ఉగ్గహపటిభాగనిమిత్తం. యది హి తత్త ఉగ్గహనిమిత్తం ఉప్పజ్జేయ్య, పటిభాగనిమిత్తేనపి భవితబ్బం. తథా చ సతి అప్పనాప్పత్తేన ఝానేన భవితబ్బం, న చ భవతి, కస్మా? భావనాయ నానాకారతో, సభావధమ్మభావేన చ కమ్మట్టానస్స గమ్మీరభావతో. తేనాహ “కబళీకారాహారస్స సభావధమ్మతాయ గమ్మీరత్తా”తి. ఏత్త హి యదిపి పటిక్కాలాకారవసేన భావనా పవత్తతి. యే పన ధమ్మే ఉపాదాయ కబళీకారాహారపంజ్ఞాత్తి, తే ఏవ ధమ్మా పటిక్కాలా, న పంజ్ఞాత్తితి పటిక్కాలాకారగ్గహణముఖేనపి సభావధమ్మేయేవ ఆరబ్బ భావనాయ పవత్తనతో, సభావధమ్మానశ్చ సభావేనేవ గమ్మీరభావతో న తత్త ఝానం అప్పేతుం సక్కోతి. గమ్మీరభావతో హి పురిమసచ్చద్వయం దుద్దసం జాతన్తి. యది ఉపచారసమాధినా చిత్తం సమాధియతి, కథం కమ్మట్టానం “సంజ్ఞా” ఇచ్ఛేవ వోహరీయతీతి ఆహ “పటిక్కాలాకారగ్గహణవసేన పనా”తిఆది.

ఇదాని ఇమిస్సా భావనాయ ఆనిసంసం దస్సేతుం “ఇమిశ్చ పనా”తిఆది వుత్తం. రసతణ్ణాయాతి మధురాదిరసవిసయాయ తణ్ణాయ. పతిలీయతీతి సజ్కచతి అనేకాకారం తత్త పటిక్కాలతాయ సణ్ణితత్తా. పతికుటతీతి అపసక్కతి న విసరతి. పతివత్తతీతి నివత్తతి. కన్తారనిర్థరణత్థికోతి మహతో దుబ్బిక్ఖకన్తారస్స నిర్థరణప్పయోజనో. విగతమదోతి మానమదాదీనం అభావేన నిమ్మదో, మదాభావగ్గహణేనేవ చస్స దవమణ్ణనవిభూసనాదీనమ్మి అభావో గహితోయేవాతి దట్టబ్బం. కబళీకారాహారపరిజ్ఞాముఖేనాతి వుత్తనయేన పటిక్కాలాకారతో కబళీకారాహారస్స పరిచ్ఛిజ్జ జాననద్వారేన. పిశ్చాకామగుణికో రాగోతి అనతివత్తనట్టేన పిశ్చాసు కామగుణేసు నియుత్తో, తప్పయోజనో వా రాగో. పరిజ్ఞాం సమతిక్కమం గచ్ఛతి. రసతణ్ణాయ హి సమ్మదేవ విగతాయ రూపతణ్ణాదయోపి విగతా ఏవ హోన్తి భోజనే మత్తణ్ణాతాయ ఉక్కుంసగమనతో. సతి చ విసయిసమతిక్కమే విసయో సమతిక్కన్తో ఏవ హోతీతి ఆహ “సో పిశ్చాకామగుణపరిజ్ఞాముఖేన రూపక్ఖన్దం పరిజానాతీ”తి. రూపాయతనాదీసు హి పరిజ్ఞాం గచ్ఛన్తేస తన్నిస్సయభూతాని, తగ్గాహకా పసాదా చ సుఖేనేవ పరిజ్ఞాం గచ్ఛన్తీతి. అపరిపక్కాదీతి ఆది-సద్దేన ఆసయనిధానానమ్మి సజ్గహో దట్టబ్బో. తత్త అపరిపక్కుం తావ ఉదరియమేవ. ఆసయగ్గహణేన పిత్తసేష్ఠపుబ్బలోహితానం, పరిపక్కుగ్గహణేన కరీసముత్తానం, ఫలగ్గహణేన కేసాదీనం సబ్బేసం పరిగ్గహో సిద్ధో హోతీతి ఆహ “కాయగతాసతిభావనాపి పారిపూరిం గచ్ఛతీ”తి. అసుభసంజ్ఞాయాతి అసుభభావనాయ, అవిజ్ఞాణకలసుభభావనానుయోగస్సాతి అత్తో. అనులోమపటిపదం పటిపన్నో హోతి పటిక్కాలాకారగ్గహణేన కాయస్స అసుచిదుగ్గధజేగుచ్ఛభావసల్లక్ఖణతో. ఇమం పన పటిపత్తిన్తి ఇమం ఆహారే పటిక్కాలసంజ్ఞాభావనం. అమతపరియోసానతన్తి నిబ్బాననిట్టితం ఆహారే పటిక్కాలసంజ్ఞాభావనాసంజ్ఞాతం ఉపచారజ్ఞానం పాదకం కత్వా విపస్సనం వడ్డేత్వా నిబ్బానాధిగమన్తి అత్తో.

ఆహారేపటిక్కాలభావనావణ్ణనా నిట్టితా.

చతుధాతువత్తానభావనావణ్ణనా

౩౦౬. “ఏకం వవత్థానన్తి ఏవం ఉద్దిట్టస్స చతుధాతువవత్థానస్స భావనానిద్దేసో అనుప్పత్తో”తి ఉద్దేసో నామ నిద్దేసత్తో ముదుమజ్జపఞ్ణాబాహుల్లతో , ఆగతో చ భారో అవస్సం వహితబ్బోతి కత్వా వుత్తం. తత్థ సతిపి విసయభేదేన వవత్థానస్స భేదే వవత్థానభావసామజ్ఞోన పన తం అభిన్నం కత్వా వుత్తం “ఏకం వవత్థాన”న్తి, పుబ్బభాగే వా సతిపి విసయభేదే అత్థసిద్ధియం తస్స ఏకవిసయతావాతి “ఏకం వవత్థాన”న్తి వుత్తం. యథా హి ద్వత్తింసాకారే కమ్మం కరోంతస్స యోగినో యదిపి పుబ్బభాగే విసుం విసుం కోట్టాసేసు మనసికారో పవత్తతి, అపరభాగే పన ఏకస్మిం ఖణే ఏకస్మియేవ కోట్టాసే అత్థసిద్ధి హోతి, న సబ్బేసు, ఏవమిధాపీతి. తత్థ సియా - యథా పటిక్కులభావసామజ్ఞోన ద్వత్తింసాకారకమ్మట్టానే అభేదతో మనసికారో పవత్తతి, ఏవం ఇథ ధాతుభావసామజ్ఞోన అభేదతో మనసికారో పవత్తతీతి “ఏకం వవత్థాన”న్తి వుత్తన్తి? నయిదమేవం. తత్థ హి పణ్ణత్తిసమతిక్కుమతో పట్టాయ పటిక్కులవసేనేవ సబ్బత్థ మనసికారో పవత్తేతబ్బో, ఇథ పన సభావసరసలక్ఖణతో ధాతుయో మనసి కాతబ్బా, న ధాతుభావసామజ్ఞాతో. తేనేవాహ “సభావూపలక్ఖణవసేన సన్నిట్టాన”న్తి. కిం వా ఏతేన పపజ్ఞోన, అజ్ఞోహి ఏకూనచత్తాలీసాయ కమ్మట్టానేహి అసంసట్టం చతుధాతువవత్థానం నామ ఏకం కమ్మట్టానన్తి దస్సేతుం “ఏకం వవత్థాన”న్తి వుత్తన్తి దట్టబ్బం. “చతుధాతువవత్థానస్స భావనానిద్దేసో”తి కస్మా వుత్తం, నను చతుధాతువవత్థానం భావనావ? సచ్చం భావనావ, సకిం పవత్తం పన వవత్థానం, తస్స బహులీకారో భావనాతి వచనభేదేన వుత్తం. కథం పన భావనా నిద్దీసియతి తస్సా వచీగోచరాతిక్కుంతభావతోతి? నాయం దోసో భావనత్థే భావనావోహారతో. భావనత్థో హి కమ్మట్టానపరిగ్గహో ఇథ “భావనా”తి అధిప్పేతో.

సభావూపలక్ఖణవసేనాతి క్ఖళత్తాదికస్స సలక్ఖణస్స ఉపధారణవసేన. ఇదం హి కమ్మట్టానం పథవీకసిణాదికమ్మట్టానం వియ న పణ్ణత్తిమత్తసలక్ఖణవసేన, నీలకసిణాదికమ్మట్టానం వియ న నీలాదివణ్ణసలక్ఖణవసేన, నాపి విపస్సనాకమ్మట్టానం వియ సఙ్ఖారానం అనిచ్చతాదిసామజ్ఞాసలక్ఖణసలక్ఖణవసేన పవత్తతి, అథ ఖో పథవీఆదీనం సభావసలక్ఖణవసేన పవత్తతి. తేన వుత్తం “సభావూపలక్ఖణవసేనా”తి, క్ఖళత్తాదికస్స సలక్ఖణస్స ఉపధారణవసేనాతి అత్తో. సన్నిట్టానన్తి జాణవినిచ్చయో వేదితబ్బో, న యేవాపనకవినిచ్చయో, నాపి వితక్కాదివినిచ్చయో . ధాతుమనసికారోతి ధాతుసు మనసికారో, చతస్సో ధాతుయో ఆరబ్బ భావనామనసికారోతి అత్తో. కాతబ్బతో కమ్మం, యోగినో సుఖవిసేసానం కారణభావతో తానజ్ఞాతి కమ్మట్టానం, చతున్నం మహాభూతానం సభావసలక్ఖణవసేన పవత్తం యోగకమ్మం. తేనాహ “ధాతుమనసికారో, ధాతుకమ్మట్టానం, చతుధాతువవత్థానన్తి అత్థతో ఏక”న్తి. తయిదం చతుధాతువవత్థానం. “ద్విధా ఆగత”న్తి కస్మా వుత్తం, నను ధాతువిభజ్ఞే నాతిసఙ్ఖేపవిత్థారవసేన ఆగతం, తస్మా “తిధా ఆగత”న్తి వత్తబ్బన్తి? న, తత్థాపి అజ్ఞత్తికానం ధాతునం పభేదతో అనవసేసపరియాదానస్స కతత్తా, బాహిరానజ్ఞా ధాతునం పరిగ్గహితత్తా . అథ వా ద్విధా ఆగతన్తి ఏత్థ ద్విధావ ఆగతన్తి న ఏవం నియమో గహితబ్బో, అథ ఖో ద్విధా ఆగతమేవాతి, తేన తతియస్సాపి పకారస్స సజ్ఞహో సిద్ధో హోతి. సో చ నాతిసఙ్ఖేపవిత్థారనయో “సఙ్ఖేపతో చ విత్థారతో చా”తి ఏత్థ ఆవుత్తివసేన, చ-సద్దేనేవ వా సజ్ఞహోతి దట్టబ్బో. అథ వా యో నాతిసఙ్ఖేపవిత్థారనయేన అతిసఙ్ఖేపపటిక్ఖేపముఖేన లబ్బమానో విత్థారభాగో, తం విత్థారనయన్తోగధమేవ కత్వా వుత్తం “ద్విధా ఆగత”న్తి. ఏవజ్ఞా కత్వా “నాతితిక్ఖపజ్ఞాస్స ధాతుకమ్మట్టానికస్స వసేన విత్థారతో ఆగత”న్తి ఇథజ్ఞా వచనం సమత్థితం హోతి. “మహాసతిపట్టానే”తి చ ఇదం నిదస్సనమత్తం దట్టబ్బం, సతిపట్టాన(దీ. ని. ౨.౩౭౮ ఆదయో; మ. ని. ౩.౧౧౧ ఆదయో) కాయగతాసతిసుత్తాదీసుపి (మ. ని. ౩.౧౨౩ ఆదయో) తథేవ ఆగతత్తా. రాహులోవాదేతి మహారాహులోవాదే (మ. ని. ౨.౧౧౩ ఆదయో). ధాతువిభజ్ఞేతి ధాతువిభజ్ఞసుత్తే (మ. ని. ౩.౩౪౨ ఆదయో), అభిధమ్మే ధాతువిభజ్ఞే (విభ. ౧౭౨ ఆదయో) చ.

కామం మహాసతిపట్టానే అట్టేన ఉపమం పరివారేత్వా దేసనా ఆగతా, ఉపమా చ నామ యావదేవ ఉపమేయ్యత్థవిభావనత్థాతి ఉపమం తావ దస్సేత్వా ఉపమేయ్యత్థం విభావేతుం “సేయ్యథాపీ”తిఆదినా పాళి ఆనీతా. కస్మా పనేత్థ ధాతువసేన, తత్థపి చతుమహాభూతవసేన కమ్మట్టాననిద్దేసో కతోతి? సత్తసుజ్ఞాతాసద్దస్సనత్థం, ఏత్థ ధాతువసేన, తత్థాపి ఓళారికభావేన సుపాకటతాయ, ఏకచ్చవేనేయ్యజనచరితానుకులతాయ చ మహాభూతవసేన కమ్మట్టాననిద్దేసో కతోతి వేదితబ్బో. తత్థ పథవీధాతూతిఆదీసు ధాతుత్తో నామ సభావత్తో, సభావత్తో నామ సుజ్ఞాతత్తో, సుజ్ఞాతత్తో నామ నిస్సత్తత్తో. ఏవం సభావసుజ్ఞాతనిస్సత్తత్తేన పథవీయేవ ధాతు పథవీధాతు. ఆపోధాతుఆదీసుపి ఏసేవ నయో. పథవీధాతూతి సహజరూపధమ్మానం పతిట్టా ధాతు, తథా ఆపోధాతూతి ఆబద్ధనధాతు, తేజోధాతూతి పరిపాచనధాతు, వాయోధాతూతి విత్థమ్భనధాతూతి ఏవమేత్థ సమాసో, భావత్తో చ వేదితబ్బో. అయమేత్థ సజ్ఞేపో, విత్థారో పన పరతో ఆగమిస్సతి.

ఏవం తిక్ఖపఞ్ఞాస్సాతిఆదీసు ఏవన్తి యథాదస్సితం పాళిం పచ్చామసతి. నాతితిక్ఖపఞ్ఞాస్స విత్థారదేసనాతి కత్వా ఆహ “తిక్ఖపఞ్ఞాస్సా”తి. యథా వత్తయుగం అరహతీతి వత్తయుగికో, ఏవం ధాతుకమ్మట్టానం అరహతి, ధాతుకమ్మట్టానపయోజనోతి వా ధాతుకమ్మట్టానికో, తస్స ధాతుకమ్మట్టానికస్స.

చేకోతి తంతంసమజ్ఞాయ కుసలో, యథాజాతే సూనస్మిం నజ్జట్టఖురవిసాణాదివన్తే అట్టిమంసాదిఅవయవసముదాయే అవిభత్తే గావీసమజ్ఞా, న విభత్తే, విభత్తే పన అట్టిమంసాదిఅవయవసమజ్ఞాతి జాననకో. గోఘాతకోతి జీవికత్థాయ గున్నం ఘాతకో. అన్తేవాసీతి కమ్మకరణవసేన తస్స సమీపవాసీ తస్స తన్నిస్సాయ జీవనతో. వినివిజ్ఞిత్వాతి ఏకస్మిం రానే అజ్ఞం వినివిజ్ఞిత్వా. మహాపథానం వేమజ్జట్టానసజ్ఞాతేతి చతున్నం మహాపథానం తాయ ఏవ వినివిజ్ఞునట్టానసజ్ఞాతే. యస్మా తే చత్తారో మహాపథా చతుహి దిసాహి ఆగత్వా సమోహితా వియ హోన్తి, తస్మా తం రానం చతుమహాపథానం, తస్మిం చతుమహాపథే. వీలీయన్తి భిజ్జన్తి విభజ్జన్తితి బీలా, భాగా, వ-కారస్స బ-కారం, ఇ-కారస్స చ ఈ-కారం కత్వా. తమేవ హి భాగత్తం దస్సేతుం “కోట్టాసం కత్వా”తి వుత్తం. కిఞ్చాపి రిత-సద్దో “రితో వా”తిఆదీసు (అ. ని. ౫.౨౮) వియ రానసజ్ఞాతఇరియాపథసమజ్ఞేతాయ, గతినివత్తిఅత్థతాయ వా రా-సద్దస్స అజ్ఞాత్త రపేత్వా గమనం సేసఇరియాపథసమజ్ఞేతాయ బోధకో, ఇథ పన యథా తథా రూపకాయస్స పవత్తిఆకారబోధకో అధిప్పేతోతి ఆహ “చతున్నం ఇరియాపథానం యేన కేనచి ఆకారేన రితత్తా యథారిత”న్తి . తత్థ ఆకారేనాతి రానాదినా రూపకాయస్స పవత్తిఆకారేన. రానాదయో హి ఇరియాసజ్ఞాతాయ కాయికకిరియాయ పవత్తిట్టానతాయ “ఇరియాపథా”తి వుచ్చన్తి. యథారితన్తి యథాపవత్తం. యథావుత్తట్టానమేవేత్థ పణిధానన్తి అధిప్పేతన్తి ఆహ “యథారితత్తావ యథాపణిహిత”న్తి. రితన్తి వా కాయస్స రానసజ్ఞాతఇరియాపథసమాయోగపరిదీపనం. పణిహితన్తి తదజ్ఞాఇరియాపథసమాయోగపరిదీపనం. రితన్తి వా కాయసజ్ఞాతానం రూపధమ్మానం తస్మిం తస్మిం ఖణే సకిచ్చవసేన అవట్టానపరిదీపనం. పణిహితన్తి పచ్చయకిచ్చవసేన తేహి తేహి పచ్చయేహి పకారతో నిహితం పణిహితన్తి ఏవమేత్థ అత్తో వేదితబ్బో. ధాతుసోతి ధాతుం ధాతుం పథవీఆదిధాతుం విసుం విసుం కత్వా. పచ్చవేక్షతీతి పతి పతి అవేక్షతి ఇణచక్షునా వినిబ్బుజిత్వా పస్సతి.

యథా చేకోతిఆదినా పాళియా సద్దత్థవివరణవసేన వుత్తమేవత్తం ఇదాని భావత్థవిభావనవసేన దస్సేతుం “యథా గోఘాతకస్సా”తిఆది వుత్తం. తత్థ పోసేస్తస్సాతి మంసూపచయపరిబ్రూహనాయ కుణ్డకభత్తకప్పాసట్టిఆదీహి సంవడ్డేస్తస్స. వధితం మతన్తి హింసితం హుత్వా మతం. మతన్తి చ మతమత్తం. తేనేవాహ “తావదేవా”తి. గావీతి సజ్ఞా న అన్తరధాయతి

యాని అభ్యుదయజ్ఞాని ఉపాదాయ గావీసమజ్ఞా, మతమతాయపి గావియా తేసం సన్నివేసస్స అవినట్టతా. బిలాసోతి బిలం బిలం కత్వా. విభజిత్యాతి అట్టిసజ్ఞాతతో మంసం వివేచిత్యా, తతో వా వివేచితం మంసం భాగసో కత్వా. తేనేవాహ “మంససజ్ఞా పవత్తీ”తి. పబ్బజితస్సపి అపరిగ్గహితకమ్మట్టానస్స. ఘనవినిబ్బోగన్తి సంతతిసమూహకిచ్చఘనానం వినిబ్బుజనం వివేచనం. ధాతుసో పచ్చవేక్షతోతి యథావుత్తం ఘనవినిబ్బోగం కత్వా ధాతుసో పచ్చవేక్షన్తస్స. సత్తసజ్ఞాతి అత్తానుదిట్టివసేన పవత్తా సత్తసజ్ఞాతి వదన్తి, వోహారవసేన పవత్తసత్తసజ్ఞాయపి తదా అన్తరధానం యుత్తమేవ యాథావతో ఘనవినిబ్బోగస్స సమ్మాదనతో. ఏవం హి సతి యథావుత్తఓపమ్మత్తేన ఓపమేయ్యత్తో అజ్ఞాదత్తు సంసన్దతి సమేతి. తేనేవాహ “ధాతువసేనవ చిత్తం సన్తిట్టతీ”తి.

302. ఏవం ధాతుకమ్మట్టానస్స సజ్ఞేపతో ఆగతట్టానం దస్సేత్వా ఇదాని విత్థారతో ఆగతట్టానం దస్సేతుం “మహాహత్తిపదూపమే పనా”తిఆది వుత్తం. ఏవన్తి ఇమినా రాహులోవాద- (మ. ని. ౨.౧౧౩ ఆదయో) ధాతువిభజ్ఞేసు (మ. ని. ౩.౩౪౨ ఆదయో; విభ. ౧౭౨ ఆదయో) ధాతుకమ్మట్టానస్స విత్థారతో ఆగమనమేవ ఉపసంహరతి, న సబ్బం దేసనానయం అజ్ఞాధాపి తత్త దేసనానయస్స ఆగతత్తా.

తత్తాతి తస్మిం యథాదస్సితే మహాహత్తిపదూపమపారే. అజ్ఞత్తికాతి సత్తసన్తానపరియాపన్నా. అజ్ఞత్తం పచ్చత్తన్తి పదద్వయేనాపి తంతంపాటిపుగ్గలికధమ్మో వుచ్చతీతి ఆహ “ఉభయమ్మి నియకస్స అధివచన”న్తి. ససన్తతిపరియాపన్నతాయ పన అత్తని గహేతబ్బభావూపగమనవసేన అత్తానం అధికిచ్చ పవత్తం అజ్ఞత్తం. తంతంసన్తతిపరియాపన్నతాయ పచ్చత్తం. తేనేవాహ “అత్తని పవత్తత్తా అజ్ఞత్తం, అత్తానం పటిచ్చ పటిచ్చ పవత్తత్తా పచ్చత్త”న్తి. కళ్ళళన్తి కథినం. యస్మా తం ధద్ధభావేన సహజాతానం పతిట్టా హోతి, తస్మా “ధద్ధ”న్తి వుత్తం. ఖరిగతన్తి ఖరీసు ఖరసభావేసు గతం తప్పరియాపన్నం, ఖరసభావమేవాతి అత్తో. యస్మా పన ఖరసభావం ఫరుసాకారేన ఉపట్టానతో ఫరుసాకారం హోతి, తస్మా వుత్తం “ఫరుస”న్తి. తేనాహ “దుతియం ఆకారవచన”న్తి. ఉపాదిన్నం నామ సరీరట్టకం. తం పన కమ్మసముట్టానతం సన్ధాయ ఉపాదిన్నమ్మి అత్తి అనుపాదిన్నమ్మి, తన్ఠాదీహి ఆదిన్నగహేతపరామట్టవసేన సబ్బమ్మేతం ఉపాదిన్నమేవాతి దస్సేతుం “ఉపాదిన్నన్తి దళ్ళం ఆదిన్న”న్తిఆది వుత్తం. తత్త “మమ”న్తి గహితం “అహ”న్తి పరామట్టన్తి యోజనా. సేయ్యథిదన్తి కథేతుకమ్యతాపుచ్చావాచీతి ఆహ “తం కతమన్తి చేతి అత్తో”తి. తతోతి పచ్చా. తన్తి తం అజ్ఞత్తికాదిభేదతో దస్సేతం పథవీధాతుం. దస్సేన్తో వత్తువిభాగేన దస్సేన్తో. కిజ్ఞాపి మత్తలుజ్ఞం అట్టిమిజ్ఞోనేవ సజ్ఞహేత్వా ఇథ పాళియం విసుం న ఉద్ధటం, పటినమ్మిదామగ్గే (పటి. మ. ౧.౪) పన వీసతియా ఆకారేహి పరిపుణ్ణం కత్వా దస్సేతుం విసుం గహితన్తి తమ్మి సజ్ఞణ్ణన్తో ధద్ధభావాధికతాయ పథవీధాతుకోట్టాసేసుయేవ “మత్తలుజ్ఞం పక్ఖిపిత్వా వీసతియా ఆకారేహి పథవీధాతు నిద్దిట్టాతి వేదితబ్బా”తి ఆహ. “యం వా పనజ్ఞామ్మి కిజ్ఞో”తి వా ఇమినా పాళియం మత్తలుజ్ఞస్స సజ్ఞహో దట్టబ్బో. తస్మా ఇథ “యం వా పనజ్ఞామ్మి కిజ్ఞో”తి ఇదం పుట్టాపరాపేక్షం “మత్తలుజ్ఞం పక్ఖిపిత్వా వీసతియా ఆకారేహి పథవీధాతు నిద్దిట్టాతి వేదితబ్బా, యం వా పనజ్ఞామ్మి కిజ్ఞో”తి వచనతో. పున యం వా పనజ్ఞామ్మి కిజ్ఞోతి అవసేసేసు తీసు కోట్టాసేసూతి యోజేతబ్బం. తీసు కోట్టాసేసూతి తిప్పకారేసు కోట్టాసేసు. న హి తే తయో కోట్టాసా.

విస్సన్దనభావేనాతి పర్వరణసభావేన. అవ్పోతీతి విసరతి. పవ్పోతీతి పాపుణాతి, ససమ్మారఆపవసేన చేతం వుత్తం. సో హి విస్సన్దనభావేన ససమ్మారపథవీసజ్ఞాతం తం తం రానం విసరతి, పాపుణాతి చ, లక్ఖణాపవసేనవ వా. సోపి హి

సహజాతలజ్ఞమజ్ఞానిస్వయాదిపచ్చయతాయ సేసభూతత్తయసజ్ఞాతం తం తం రానం ద్రవభావసిద్ధేన విస్వన్దనభావేన ఆబన్దత్తం, ఆసత్తత్తం, అవిప్పకిణ్ణశ్చ కరోన్తం “అప్పోతి పప్పోతీ”తి వత్తబ్బతం అరహతీతి.

తేజనవసేనాతి నిసితభావేన తిక్ఖభావేన. వుత్తనయేనాతి కమ్మసముట్టానాదివసేన “నానావిధేసూ”తి ఆపోధాతుయం వుత్తనయేన. కుపితేనాతి ఖుభితేన. ఉసుమజాతోతి ఉస్మాభిభూతో. జీరతీతి జిణ్ణో హోతి. తేజోధాతువసేన లబ్బమానా ఇమస్మిం కాయే జరాపవత్తి పాకటజరావసేన వేదితబ్బాతి దస్సేతుం “ఇన్ద్రియవేకల్లత”న్తిఆది వుత్తం. సరీరే పకతిఉసుమం అతిక్కమిత్వా ఉణ్ణభావో సన్తాపో, సరీరస్స దహనవసేన పవత్తో మహాదాహో పరిదాహోతి అయమేతేసం విసేసో. యేన జీరీయతీతి చ ఏకాహికాదిజరరోగేన జరీయతీతిపి అత్తో యుజ్జతి. సత్తత్తం తాపేత్వా తాపేత్వా సీతుదకే పక్తిపిత్వా ఉద్ధటా సప్పి “సతథోతసప్పీ”తి వదన్తి. అసితన్తి భుత్తం. ఖాయితన్తి ఖాదితం. సాయితన్తి అస్సాదితం. సమ్మా పరిపాకం గచ్ఛతీతి సమవేపాకినియా గహణియా వసేన వుత్తం, అసమ్మాపరిపాకోపి పన విసమవేపాకినియా తస్సా ఏవ వసేన వేదితబ్బో. రసాదిభావేనాతి రసరుధిరమంసమేదన్తారుఅట్టిఅట్టిమిజ్జాసుక్కువసేన. వివేకన్తి పుథుభావం అజ్ఞామజ్ఞాం విసదిసభావం. అసితాదిభేదస్స హి ఆహారస్స పరిణామే రసో హోతి, తం పటిచ్చ రసధాతు ఉప్పజ్జతీతి అత్తో. ఏవం “రసస్స పరిణామే రుధిర”న్తిఆదినా సబ్బం నేతబ్బం.

వాయనవసేనాతి సముదీరణవసేన, సవేగగమనవసేన వా. ఉగ్గారహిక్కాదీతి ఏత్త ఆది-సద్దేన ఉద్దేకఖిపనాదిపవత్తనకవాతానం సజ్గహో దట్టబ్బో . ఉచ్చారపస్సావాదీతి ఆది-సద్దేన పిత్తసేష్ఠులసికాకేవలదుగ్గన్ధాదినీహరణకానం సజ్గహో దట్టబ్బో. యదిపి కుచ్చి-సద్దో ఉదరపరియాయో, కోట్ట-సద్దేన పన అన్తరస్స వుచ్చమానత్తా తదవసిట్తో ఉదరప్పదేసో ఇథ కుచ్చి-సద్దేన వుచ్చతీతి ఆహ “కుచ్చిసయా వాతాతి అన్తానం బహివాతా”తి. సమిజ్జనపసారణాదీతి ఆది-సద్దేన ఆలోకనవిలోకనఉద్ధరణాతిహరణాదికా సబ్బా కాయకకిరియా సజ్గహితా. “అస్సాసపస్సాసా చిత్తసముట్టానావా”తి ఏతేన అస్సాసపస్సాసానం సరీరం ముఞ్చిత్వా పవత్తి నత్తీతి దీపేతి. న హి బహిద్ధా చిత్తసముట్టానస్స సమ్భవో అత్తీతి. యది ఏవం కథం “పస్సాసోతి బహినిక్ఖమననాసికవాతో, దీఘనాసికస్స నాసికగ్గం, ఇతరస్స ఉత్తరోట్టం పుసన్తో పవత్తతీ”తి వచనం? తం నిక్ఖమనాకారేన పవత్తియా చిత్తసముట్టానస్స, సన్తానే పవత్తఉతుసముట్టానస్స చ వసేన వుత్తన్తి వేదితబ్బం. సబ్బత్థాతి ఆపోధాతుఆదీనం తిస్సన్నం ధాతుానం నిద్దేసం సన్ధాయాహ. తత్త ఆపోధాతునిద్దేసే “యం వా పనజ్ఞా”న్తి ఇమినా సమ్భవస్స, తేజోధాతునిద్దేసే సరీరే పాకతికఉస్మాయ, వాయోధాతునిద్దేసే ధమనిజాలానుసటస్స తత్త తత్త చమ్మఖీలపీళకాదినిబ్బత్తకవాయునో సజ్గహో దట్టబ్బో. సమిజ్జనాదినిబ్బత్తకవాతా చిత్తసముట్టానావ. యది ఏవం, కథం “పురిమా పఞ్చ చతుసముట్టానా”తి వచనం? న హి సమిజ్జనాదినిబ్బత్తకా ఏవ అజ్ఞమజ్ఞానుసారిసో వాతా, అథ ఖో తదజ్ఞోపీతి నత్తి విరోధో.

ఇతీతి వుత్తప్పకారపరామసనం. తేనాహ “వీసతియా ఆకారేహి”తిఆది. ఏత్థాతి ఏతస్మిం విత్థారతో ఆగతే ధాతుకమ్మట్టానేతి అత్తో. తేన అయం వణ్ణనా న కేవలం మహాహత్తిపదూపమస్సేవ (మ. ని. ౧.౩౦౦ ఆదయో), అథ ఖో మహారాహులోవాద- (మ. ని. ౨.౧౧౩ ఆదయో) ధాతువిభజ్గసుత్తానమ్మి (మ. ని. ౩.౩౪౨ ఆదయో) అత్తసంవణ్ణనా హోతియేవాతి దస్సితం హోతి. భావనానయేపి ఏసేవ నయో. తథా హి వుత్తం “ఏవం రాహులోవాదధాతువిభజ్గేసుపీ”తి.

౩౦౮. భావనానయేతి భావనాయ నయే. యేన కమ్మట్టానభావనా ఇజ్ఞతి, తస్మిం భావనావిధిష్ఠీతి అత్తో. ఏత్థాతి ధాతుకమ్మట్టానే. యస్మా యేసం “తిక్ఖపఞ్ణో నాతితిక్ఖపఞ్ణో”తి ఇమేసం దువిధానం పుగ్గలానం వసేన ఇదం కమ్మట్టానం

ద్విధా ఆగతం ద్విధా దేసితం, తస్మా కమ్మట్టానాభినివేసోపి తేసం ద్విధావ ఇచ్చితబ్బోతి తం తావ దస్సేతుం “తిక్ఖపఞ్ఞస్స భిక్ఖునో”తిఆది ఆరద్ధం. లోమా పథవీధాతూతీతి ఏత్థ ఇతి-సద్దో ఆదిఅత్తో . ఏవం విత్థారతో ధాతుపరిగ్గహోతి “కేసా పథవీధాతు, లోమా పథవీధాతూ”తిఆదినా ఏవం ద్వాచత్తాలీసాయ ఆకారేహి విత్థారతో ధాతుకమ్మట్టానపరిగ్గహో . పపఞ్చతోతి దన్ధతో సణికతో. యం థద్ధలక్ఖణన్ని కేసాదీసు యం థద్ధలక్ఖణం కక్ఖళభావో. యం ఆబన్ధనలక్ఖణన్నిఆదీసుపి ఏసేవ నయో. ఏవం మనసి కరోతోతి వత్తుం అనామసిత్వా ఏవం లక్ఖణమత్తతో మనసికారం పవత్తేన్తస్స. అస్సాతి తిక్ఖపఞ్ఞస్స. కమ్మట్టానం పాకటం హోతీతి యోగకమ్మస్స పవత్తిట్టానభూతం తదేవ లక్ఖణం విభూతం హోతి, తస్స వా లక్ఖణస్స సుట్టు ఉపట్టానతో తం ఆరబ్బ పవత్తమానం మనసికారసజ్ఞాతం కమ్మట్టానం విభూతం విసదం హోతి, తిక్ఖపఞ్ఞస్స ఇన్ద్రియపాటవేన సంఖిత్తరుచిభావతో. సబ్బసో మన్దపఞ్ఞస్స భావనావ న ఇజ్జతీతి ఆహ “నాతితిక్ఖపఞ్ఞస్సా”తి. ఏవం మనసి కరోతోతి వుత్తనయేన సజ్ఞేపతో మనసి కరోతో. అన్ధకారం అవిభూతం హోతీతి అనుపట్టానతో అన్ధం వియ కరోన్తం అపాకటం హోతి కమ్మట్టానన్ని యోజనా. పురిమనయేనాతి “కేసా పథవీధాతూ”తిఆదినా పుట్టే వుత్తనయేన. వత్తుఆమసనేన విత్థారతో మనసి కరోన్తస్స పాకటం హోతి కమ్మట్టానం, నాతితిక్ఖపఞ్ఞస్స అభిప్పనిసన్తితాయ విత్థారరుచిభావతో.

ఇదాని యథావుత్తమత్తం ఉపమాయ విభావేతుం “యథా ద్వీసు భిక్ఖాసు”తిఆది వుత్తం. తత్థ పేయ్యాలముఖన్ని పేయ్యాలపాళియా ముఖభూతం ద్వారభూతం ఆదితో వారం, వారద్వయం వా. విత్థారేత్వాతి అనవసేసతో సజ్ఞాయిత్యా. ఉభతోకోటివసేనేవాతి తస్స తస్స వారస్స ఆదిఅన్తగ్గహణవసేనేవ. ఓట్టపరియాహతమత్తన్ని ఓట్టానం సమ్ముసనమత్తం. యథా గన్ధపరివత్తనే తిక్ఖపఞ్ఞస్స భిక్ఖునో సజ్ఞేవో రుచ్చతి, న విత్థారో. ఇతరస్స చ విత్థారో రుచ్చతి, న సజ్ఞేవో, ఏవం భావనానయేపీతి ఉపమాసంసన్దనం వేదితబ్బం.

తస్మాతి యస్మా తిక్ఖపఞ్ఞస్స సజ్ఞేవో, నాతితిక్ఖపఞ్ఞస్స చ విత్థారో సప్పాయో, తస్మా. యస్మా కమ్మట్టానం అనుయుజ్జోతుకామస్స సీలవిసోధనాదిపుబ్బకిచ్చం ఇచ్చితబ్బం, తం సబ్బాకారసమ్మన్నం హేత్థా వుత్తమేవాతి ఇథ న ఆమట్టం. యస్మా పన వివేకట్టకాయస్స, వివేకట్టచిత్తస్సేవ చ భావనా ఇజ్జతి , న ఇతరస్స, తస్మా తదుభయం దస్సేన్తో “రహోగతేన పటిసల్లీనేనా”తి ఆహ. తత్థ రహోగతేనాతి రహసి గతేన, ఏకాకినా భావనానుకూలట్టానం ఉపగతేనాతి అత్తో. పటిసల్లీనేనాతి పతి పతి పుధుత్తారమ్మణతో చిత్తం నిసేధేత్వా కమ్మట్టానే సల్లీనేన, తత్థ సంసిలిట్టచిత్తేనాతి అత్తో. సకలమ్మి అత్తనో రూపకాయం ఆవజ్ఞేత్వాతి ఉద్ధం పాదతలా, అథో కేసమత్తకా, తిరియం తచపరియన్తం సబ్బమ్మి అత్తనో కరజకాయం ధాతువసేన మనసి కరోన్తో యస్మా ధాతుమహాభూతికో అయం కాయో, తస్మా “అత్తి ఇమస్మిం కాయే పథవీధాతు ఆపోధాతు తేజోధాతు వాయోధాతు”తి చతుమహాభూతవసేన సమన్నాహరిత్వాతి అత్తో. ఇదాని తాసం ధాతుానం లక్ఖణతో, ఉపట్టానాకారతో చ మనసికారవిధిం దస్సేతుం “యో ఇమస్మిం కాయే”తిఆది వుత్తం.

తత్థ థద్ధభావోతి లక్ఖణమాహ. థద్ధత్తలక్ఖణా హి పథవీధాతు. ఖరభావోతి ఉపట్టానాకారం, జాణేన గహేతబ్బాకారన్ని అత్తో. ద్రవభావో లక్ఖణం ఆపోధాతుయా పగ్గరణసభావత్తా. ఆబన్ధనం ఉపట్టానాకారో. ఉణ్ణభావో లక్ఖణం తేజోధాతుయా ఉస్మాసభావత్తా. పరిపాచనం ఉపట్టానాకారో. విత్థమ్మనం లక్ఖణం వాయోధాతుయా ఉపత్థమ్మనసభావత్తా. సముదీరణం ఉపట్టానాకారో, ఉపట్టానాకారో చ నామ ధాతుానం సకిచ్చకరణవసేన జాణస్స విభూతాకారో. కస్మా పనేత్థ ఉభయగ్గహణం? పుగ్గలజ్ఞాసయతో. ఏకచ్చస్స హి ధాతుయో మనసి కరోన్తస్స తా సభావతో గహేతబ్బతం గచ్చన్తి, ఏకచ్చస్స సకిచ్చకరణతో, యో రసోతి వుచ్చతి. తత్తాయం యోగీ ధాతుయో మనసి కరోన్తో ఆదితో పచ్చేకం సలక్ఖణతో, సరసతోపి పరిగ్గణ్ణాతి. తేనాహ

“యో ఇమస్మిం కాయే థద్ధభావో వా ఖరభావో వా...పే.... ఏవం సంఖితేన ధాతుయో పరిగ్గహేత్వా”తి. తత్త పరిగ్గహేత్వాతి పరిగ్గాహకభూతేన ఇోణేన ధాతుయో లక్ష్ణణతో, రసతో వా పరిచ్ఛిజ్జ గహేత్వా. అయం తావ సంఖితతో భావనానయే కమ్మట్టానాభినివేసో.

ఏవం పన ధాతుయో పరిగ్గహేత్వా “అత్తి ఇమస్మిం కాయే పథవీధాతు థద్ధభావో వా ఖరభావో వా, ఆపోధాతు ద్రవభావో వా ఆబన్ధనభావో వా, తేజోధాతు ఉష్ణభావో వా పరిపాచనభావో వా, వాయోధాతు విత్తమ్భనభావో వా సముదీరణభావో వా”తి ఏవం లక్ష్ణణాదీహి సద్ధియేవ ధాతుయో మనసి కరోంతేన కాలసహస్సమ్మి పునప్పునం ఆవజ్జితబ్బం మనసి కాతబ్బం, తక్కాహతం వితక్కపరియాహతం కాతబ్బం. తస్సేవం మనసి కరోతో యం లక్ష్ణణాదీసు సుపాకటం హుత్వా ఉపట్టాతి, తదేవ గహేత్వా ఇతరం విస్సజ్జేత్వా తేన సద్ధిం “పథవీధాతు ఆపోధాతూ”తిఆదినా మనసికారో పవత్తేతబ్బో. ఏవం మనసి కరోంతేన హి అనుపుబ్బతో, నాతిసీఘతో, నాతిసణికతో, విక్లేపపటిటాహనతో, పణ్ణత్తిసమతిక్కమనతో, అనుపట్టానముఞ్చనతో, లక్ష్ణణతో, తయో చ సుత్తన్తాతి ఇమేహి దసహాకారేహి మనసికారకోసల్లం అనుట్టాతబ్బం.

తత్త అనుపుబ్బతోతి అనుపటిపాటితో ఆచరియస్స సన్నికే ఉగ్గహితపటిపాటితో, సా చ దేసనాపటిపాటియేవ . ఏవం అనుపుబ్బతో మనసి కరోంతేనాపి నాతిసీఘతో మనసి కాతబ్బం. అతిసీఘతో మనసి కరోతో హి అపరాపరం కమ్మట్టానమనసికారో నిరస్తరం పవత్తతి, కమ్మట్టానం పన అవిభూతం హోతి, న విసేసం ఆవహతి. తస్మా నాతిసీఘతో మనసి కాతబ్బం. యథా చ నాతిసీఘతో, ఏవం నాతిసణికతోపి. అతిసణికతో మనసి కరోతో హి కమ్మట్టానం పరియోసానం న గచ్ఛతి, విసేసాధిగమస్స పచ్చయో న హోతి. అతిసీఘం అతిసణికఞ్చ మగ్గం గచ్ఛన్తా పురిసా ఏత్థ నిదస్సేతబ్బా. విక్లేపపటిటాహనతోతి కమ్మట్టానం విస్సజ్జేత్వా బహిద్ధా పుథుత్తారమ్మణే చేతనో విక్లేపో పటిటాహితబ్బో. బహిద్ధా విక్లేపే హి సతి కమ్మట్టానా పరిహాయతి పరిధంసతి. ఏకపదికమగ్గగామీ పురిసో చేత్థ నిదస్సేతబ్బో. పణ్ణత్తిసమతిక్కమనతోతి “యా అయం పథవీధాతూ”తిఆదికా పణ్ణత్తి, తం అతిక్కమిత్వా లక్ష్ణణేసు ఏవ చిత్తం రపేతబ్బం.

ఏవం పణ్ణత్తిం విజహిత్వా కక్ఖళలక్ష్ణణాదీసు ఏవ మనసికారం పవత్తేస్తస్స లక్ష్ణణాని సుపాకటాని సువిభూతాని హుత్వా ఉపట్టహన్తి. తస్సేవం పునప్పునం మనసికారవసేన చిత్తం ఆసేవనం లభతి. సబ్బో రూపకాయో ధాతుమత్తతో ఉపట్టాతి సుఞ్ఞో నిస్సత్తో నిజ్జీవో యన్తం వియ యన్తసుత్తేన అపరాపరం పరివత్తమానో. సచే పన బహిద్ధాపి మనసికారం ఉపసంహరతి, అథస్స ఆహిణ్ణన్తా మనుస్సతిరచ్ఛానాదయో సత్తాకారం విజహిత్వా ధాతుసమూహావసేనేవ ఉపట్టహన్తి, తేహి కరియమానా కిరియా ధాతుమయేన యన్తేన పవత్తియమానా హుత్వా ఉపట్టాతి, తేహి అఙ్ఘోహరియమానం పానభోజనాది ధాతుసజ్ఞాతే పక్ఖేప్పమానో ధాతుసజ్ఞాతో వియ ఉపట్టాతి. అథస్స తథా లద్ధాసేవనమ్మి చిత్తం యది అచ్ఛారద్ధవీరియతాయ ఉద్ధచ్చవసేన వా అతిలీనవీరియతాయ కోసజ్జవసేన వా భావనావిధిం న ఓతరేయ్య, తదా అధిచిత్తసుత్తం (అ. ని. 3.౧౦౩), అనుత్తరసీతిభావసుత్తం (అ. ని. ౬.౮౨), బోజ్జుజ్ఞసుత్తన్తి (సం. ని. ౨.౧౯౪-౧౯౨) ఇమేసు తీసు సుత్తేసు ఆగతనయేన వీరియసమాధియోజనా కాతబ్బా. తేన వుత్తం “తయో చ సుత్తన్తా”తి. ఏవం పన వీరియసమతం యోజేత్వా తస్మింయేవ లక్ష్ణణే మనసికారం పవత్తేస్తస్స యదా సద్ధాదీని ఇన్ద్రియాని లద్ధసమతాని సువిసదాని పవత్తన్తి, తదా అసద్ధియాదీనం దూరీభావేన సాతిసయం ధామప్పత్తేహి సత్తహి బలేహి లద్ధూపత్తమ్మాని వితక్కాదీని ఝూనఙ్గాని పటుతరాని హుత్వా పాతుభవన్తి, తేసం ఉజ్జవిపచ్చనీకతాయ నీవరణాని విక్ఖమ్మితానియేవ హోన్తి

సద్ధిం తదేకట్టహి పాపధమ్మేహి. ఏత్తావతా చానేన ఉపచారమ్మణం సమధిగతం హోతి ధాతులక్ఖణారమ్మణం . తేన వుత్తం “పునప్పునం పథవీధాతు ఆపోధాతూతి...పే.... ఉపచారమత్తో సమాధి ఉప్పజ్జతీ”తి.

తత్థ ధాతుమత్తతోతి విసేసనివత్తిఅత్తో మత్త-సద్ధో. తేన యం ఇతో బాహిరకా, లోకియమహాజనో చ “సత్తో జీవో”తిఆదికం విసేసం ఇమస్మిం అత్తభావే అవిజ్జమానం వికప్పనామత్తేనేవ సమారోపేన్తి, తం నివత్తేతి. తేనేవాహ “నిస్సత్తతో నిజ్జీవతో”తి. ఆవజ్జితబ్బన్తి సమన్నాహరితబ్బం. మనసి కాతబ్బన్తి పునప్పునం భావనావసేన ధాతుమత్తతో ధాతులక్ఖణం మనసి రపేతబ్బం. పచ్చవేక్షితబ్బన్తి తదేవ ధాతులక్ఖణం పతి పతి అవేక్షితబ్బం, భావనాసిద్ధేన శాణచక్కునా అపరాపరం పచ్చక్ఖతో పస్సితబ్బం.

తస్సేవం వాయమమానస్సాతి తస్స యోగినో ఏవం వుత్తప్పకారేన భావనం అనుయుజ్జంతస్స, తత్థ చ భావనాఅనుయోగే సక్కచ్చకారితాయ, సాతచ్చకారితాయ, సప్పాయసేవితాయ, సమధనిమిత్తసల్లక్ఖణేన, బోజ్జగ్గానం అనుపవత్తనేన, కాయే చ జీవితే చ నిరపేక్షవుత్తితాయ, అన్తరా సజ్జోచం అనాపజ్జనేన భావనం ఉస్సుక్కాపేత్వా ఉస్సోళ్లియం అవట్టానేన సమ్మదేవ వాయామం పయోగం పరక్కమం పవత్తేన్తస్స. ధాతుప్పభేదావభాసనపజ్ఞాపరిగ్గహితోతి పథవీఆదీనం ధాతూనం సభావలక్ఖణావభాసనేన అవభాసనకిచ్చాయ భావనాపజ్ఞాయ ఆదిమజ్జపరియోసానేసు అవిజహనేన సబ్బతో గహితో మహగ్గతభావం అప్పత్తతాయ ఉపచారమత్తో సిఖాప్పత్తో కామావచరసమాధి ఉప్పజ్జతి. ఉపచారసమాధీతి చ రుళ్ళీవసేన వేదితబ్బం. అప్పనం హి ఉపేచ్చ చారీ సమాధి ఉపచారసమాధి, అప్పనా చేత్థ నత్తి. తాదిసస్స పన సమాధిస్స సమానలక్ఖణతాయ ఏవం వుత్తం. కస్మా పనేత్థ అప్పనా న హోతీతి? తత్థ కారణమాహ “సభావధమ్మారమ్మణత్తా”తి. సభావధమ్మే హి తస్స గమ్మీరభావతో అసతి భావనావిసేసే అప్పనారూపం న ఉప్పజ్జతి, లోకుత్తరం పన రూపం విసుద్ధిభావనానుక్కమవసేన, ఆరుప్పం ఆరమ్మణాతిక్కమభావనావసేన అప్పనాప్పత్తం హోతీతి మరణానుస్సతినిద్దేసే (విసుద్ధి. ౧.౧౭౭) వుత్తోవాయమత్తో.

ఏవం రూపకాయే అవిసేసేన చతున్నం ధాతూనం పరిగ్గణ్ణనవసేన ధాతుకమ్మట్టానం దస్సేత్వా ఇదాని తత్థ అట్టిఆదీనం వినిబ్బుజనవసేన సజ్ఞేపతో సుత్తే ఆగతం ధాతుమనసికారవిధిం దస్సేతుం “అథ వా పనా”తిఆది ఆరద్ధం. తత్థ యే ఇమే చత్తారో కోట్టాసా వుత్తాతి సమ్మన్దో. యథాపచ్చయం రితా సన్నివేసవిసిట్టా కట్టవల్లితిణమత్తికాయో ఉపాదాయ యథా అగారసమజ్ఞా, న తత్థ కోచి అగారో నామ అత్తి, ఏవం యథాపచ్చయం సన్నివేసవిసిట్టాని పవత్తమానాని అట్టిన్హారుమంసచమ్మాని పటిచ్చ సరీరసమజ్ఞా, న ఏత్థ కోచి అత్తా జీవో. కేవలం తేహి పరివారితమాకాసమత్తన్తి దస్సేతి. దేసనా సత్తసుజ్ఞాతాసన్దస్సనపరాతి ఇమమత్తం విభావేన్తో “నిస్సత్తభావదస్సనత్త”న్తిఆదిమాహ. తత్థ అట్టిజ్ఞా పటిచ్చాతి పణ్ణికట్టికాదిభేదం పటిపాటియా ఉస్సితం హుత్వా రితం అతిరేకతిసతభేదం అట్టిం ఉపాదాయ. న్హారుజ్ఞాతి తమేవ అట్టిసజ్ఞాటం ఆబన్దిత్వా రితం నవసతప్పభేదం న్హారుం. మంసన్తి తమేవ అట్టిసజ్ఞాటం అనులిమ్పిత్వా రితం నవపేసిసతప్పభేదం మంసం. చమ్మన్తి మచ్చికపత్తకచ్చాయాయ ఛవియా సజ్ఞాదితం సకలసరీరం పరియోనన్దిత్వా రితం బహులచమ్మం పటిచ్చ ఉపాదాయ. సబ్బత్థ చ-సద్ధో సముచ్చయత్తో. ఆకాసో పరివారితోతి యథా భిత్తిపాదాదివసేన రపేతం కట్టం, తస్సేవ ఆబన్ధనవల్లి, అనులేపనమత్తికా, ఛాదనతిణన్తి ఏతాని కట్టాదీని అన్తో, బహి చ పరివారేత్వా రితో ఆకాసో అగారన్తేవ సజ్ఞం గచ్చతి, గేహన్తి పణ్ణత్తిం లభతి, ఏవమేవ యథావుత్తాని అట్టిఆదీని అన్తో, బహి చ పరివారేత్వా రితో ఆకాసో తానేవ అట్టిఆదీని ఉపాదాయ రూపన్తేవ సజ్ఞం గచ్చతి, సరీరన్తి వోహరం లభతి. యథా చ కట్టాదీని పటిచ్చ సజ్ఞం గతం

అగారం లోకే “ఖత్తియగేహం, బ్రాహ్మణగేహ”ని వుచ్చతి, ఏవమిదమ్మి “ఖత్తియసరీరం బ్రాహ్మణసరీర”ని వోహరీయతి, నత్తేత్థ కోచి సత్తో వా జీవో వాతి అధిప్పాయో.

తేతి తే చత్తారో కోట్టాసే వినిబ్బుజిత్వా వినిబ్బుజిత్వాతి యోజనా. తంతంఅన్తరానుసారి నాతి అట్టిన్హారూనం న్హారుమంసానం మంసచమ్మానన్తి తేసం తేసం కోట్టాసానం వివరానుపాతినా ఇణసజ్ఞాతేన హత్తేన. వినిబ్బుజిత్వా వినిబ్బుజిత్వాతి అనేకక్ఖత్తుం వినివేరేత్వా. అథ వా వినిబ్బుజిత్వా వినిబ్బుజిత్వాతి పచ్చేకం అట్టిఆదీనం అన్తరానుసారి నా ఇణహత్తేన వినిబ్బోగం కత్వా. ఏతేసూతి సకలమ్మి అత్తనో రూపకాయం చతుధా కత్వా విభత్తేసు యథాపుత్తేసు అట్టిఆదీసు చతుసు కోట్టాసేసు. పురిమనయేనేవాతి “యో ఇమస్మిం కాయే ధద్ధభావో వా”తిఆదినా పుట్టే పుత్తనయేనేవ. యం పనేత్థ వత్తబ్బం భావనావిధానం, తం అనన్తరనయే వుత్తాకారేనేవ వత్తబ్బం.

౩౦౯. విత్తారతో ఆగతే పన “చతుధాతువవత్థానే”తి ఆనేత్వా యోజనా. ఏవం ఇదాని వుచ్చమానాకారేన వేదితబ్బో భావనానయో. “ద్వాచత్తాలీసాయ ఆకారేహి ధాతుయో ఉగ్గట్ఠేత్వా”తి కస్మా వుత్తం, నను ఆదితో ద్వత్తింసాకారా ధాతుయో న హోన్తీతి? వత్తుసీసేన ధాతునంయేవ ఉగ్గహేతబ్బత్తా నాయం దోసో. వుత్తప్పకారేతి “గోచరగామతో నాతిదురనాచ్చాసన్నతాదీహి పిణ్ణహి అణ్ణహి సమన్నాగతే”తిఆదినా (విసుద్ధి. ౧.౫౩) వుత్తప్పకారే. కతసబ్బకిచ్చేనాతి పలిబోధుపచ్చేదాదికం కతం సబ్బకిచ్చం ఏతేనాతి కతసబ్బకిచ్చో, తేనస్స సీలవిసోధనాది పన కమ్మట్టానుగ్గహణతో పగేవ సిద్ధం హోతీతి దస్సేతి. ససమ్మారసజ్ఞేపతోతి సమ్మరీయన్తి ఏతేన బుద్ధివోహరాతి సమ్మారో, తన్నిమిత్తం. కిం పనేతం? పథవీఆది. కేసాదీసు హి వీసతియా ఆకారేసు “పథవీ”తి బుద్ధివోహరా పథవీనిమిత్తకా ధద్ధతం ఉపాదాయ పవత్తనతో. తస్మా తత్త పథవీసమ్మారో నామ సవిసేసాయ తస్సా అత్తితాయ కేసాదయో సహ సమ్మారేహితి ససమ్మారా. ఆపోకోట్టాసాదీసుపి ఏసేవ నయో. ససమ్మారానం సజ్ఞేవో ససమ్మారసజ్ఞేవో, తతో ససమ్మారసజ్ఞేపతో భావేతబ్బన్తి యోజనా. సజ్ఞేపతో వీసతియా, ద్వాదససు, చతుసు, ఛసు చ కోట్టాసేసు యథాక్కుమం పథవీఆదికా చతస్సో ధాతుయో పరిగ్గహేత్వా ధాతువవత్థానం ససమ్మారసజ్ఞేపతో భావనా. తేనాహ “ఇథ భిక్ఖు వీసతియా కోట్టాసేసూ”తిఆది.

ససమ్మారవిభత్తితోతి ససమ్మారానం కేసాదీనం విభాగతో కేసాదికే వీసతి కోట్టాసే పుట్టే వియ ఏకజ్ఞం అగ్గహేత్వా విభాగతో పథవీధాతుభావేన వవత్థాపనం. ఆపోకోట్టాసాదీసుపి ఏసేవ నయో. సలక్ఖణసజ్ఞేపతోతి లక్ఖీయతి ఏతేనాతి లక్ఖణం, ధమ్మానం సభావో, ఇథ పన ధద్ధతాది. తస్మా ధద్ధలక్ఖణాదివన్తతాయ సహ లక్ఖణేహితి సలక్ఖణా, కేసాదయో ద్వాచత్తాలీస ఆకారా. తేసం సజ్ఞేపతో. ఇదం వుత్తం హోతి – కేసాదికే వీసతి కోట్టాసే ఏకజ్ఞం గహేత్వా తత్త ధద్ధతాదికం చతుబ్బిధమ్మి లక్ఖణం వవత్థేపేత్వా భావనా సలక్ఖణసజ్ఞేపతో భావనా. ఏస నయో ఆపోకోట్టాసాదీసుపి. సలక్ఖణవిభత్తితోతి ధద్ధలక్ఖణాదినా సలక్ఖణానం కేసాదీనం విభాగతో కేసాదీసు ద్వాచత్తాలీసాయ ఆకారేసు పచ్చేకం ధద్ధతాదీనం చతున్నం చతున్నం లక్ఖణానం వవత్థాపనవసేన భావనా.

ఏవం చతుహి ఆకారేహి ఉద్దిట్టం భావనానయం నిద్దిసితుం “కథం ససమ్మారసజ్ఞేపతో భావేతి”తిఆది ఆరద్ధం. ఏత్థ చ యథా తిక్ఖపఞ్ఠో పుగ్గలో తిక్ఖతాయ పరోపరియత్తసబ్బావతో తిక్ఖిన్ద్రియముద్దిన్ద్రియతావసేన దువిధోతి. తత్త తిక్ఖిన్ద్రియస్స వసేన సజ్ఞేపతో పఠమనయో వుత్తో, ముద్దిన్ద్రియస్స వసేన దుతియో. ఏవం నాతితిక్ఖపఞ్ఠోపి పుగ్గలోతి. తత్త యో విసద్దిన్ద్రియో పుగ్గలో, తస్స వసేన ససమ్మారసజ్ఞేపతో, సలక్ఖణసజ్ఞేపతో చ భావనానయో నిద్దిట్టో. యో పన నాతివిసద్దిన్ద్రియో, తస్స వసేన ససమ్మారవిభత్తితో, సలక్ఖణవిభత్తితో చ భావనానయో నిద్దిట్టోతి వేదితబ్బో. తస్స ఏవం

వవత్తాపయతో ఏవ ధాతుయో పాకటా హోన్తి సవిసేసం ధాతునం పరిగ్గహితత్తా. భావనావిధానం పనేత్థ హేట్టా వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బం.

౩౧౦. యస్సాతి నాతివిసదిన్ద్రియం పుగ్గలం సన్ధాయ వదతి. ఏవం భావయతోతి ససమ్భారసంభేషతో భావేన్తస్స. యేన విధినా ఉగ్గహేత్వా కుసలో హోతి, సో సత్తవిధో విధి “ఉగ్గహకోసల్ల”న్తి వుచ్చతి, తన్నిబ్బత్తం వా ఇథాణం. ఏవం మనసికారకోసల్లమ్మి వేదితబ్బం. ద్వత్తింసాకారేతి ధాతుమనసికారవసేన పరిగ్గహితే కేసాదికే ద్వత్తింసవిధే కోట్టాసే. “ద్వత్తింసాకారే”తి చ ఇదం తేజవాయుకోట్టాసేసు వణ్ణాదివసేన వవత్తానస్స అభావతో వుత్తం. సబ్బం తత్త వుత్తవిధానం కాతబ్బన్తి “వచసా మనసా”తిఆదినా వుత్తఉగ్గహకోసల్లద్దేసతో పట్టాయ యావ “అనుపుబ్బముఇచ్చనాదివసేనా”తి పదం, తావ ఆగతం సబ్బం భావనావిధానం కాతబ్బం సమ్మాదేతబ్బం. వణ్ణాదివసేనాతి వణ్ణసణ్ణానదిసోకాసపరిచ్ఛేదవసేన. అయఇచ్చ వణ్ణాదివసేన మనసికారో ధాతుపటిక్కులవణ్ణమనసికారానం సాధారణో పుబ్బభాగోతి నిబ్బత్తితధాతుమనసికారమేవ దస్సేతుం “అవసానే ఏవం మనసికారో పవత్తేతబ్బో”తి వుత్తం.

౩౧౧. అజ్ఞామజ్ఞం ఆభోగపచ్చవేక్షణరహితా ఏతే ధమ్మాతి ఏతే “సీసకటాహపలివేరనచమ్మం కేసా”తి ఏవం వోహరియమానా భూతుపాదాయధమ్మా “మయి కేసా జాతా, మయమేత్త జాతా”తి ఏవం అజ్ఞామజ్ఞం ఆభోగపచ్చవేక్షణసుజ్ఞా. ఇమినా కారణస్స చ ఫలస్స చ అబ్యాపారతాయ ధాతుమత్తతం సన్దస్సేతి, తేన చ ఆభోగపచ్చవేక్షణానమ్మి ఏవమేవ అబ్యాపారతా దీపితాతి దట్టబ్బం. న హి తాని, తేసం కారణాని చ తథా తథా ఆభుజిత్వా, పచ్చవేక్షిత్వా చ ఉప్పజ్జన్తి, పచ్చయభావం వా గచ్ఛన్తితి. ఇతీతి వుత్తప్పకారపరామసనం. అచేతనోతి న చేతనో, చేతనారహితో వా. అబ్యాకతోతి అబ్యాకతరాసిపరియాపన్నో. సుజ్ఞోతి అత్తసుజ్ఞో. తతో ఏవ నిస్సత్తో. ధద్దలక్షణాధికతాయ ధద్ధో. తతో ఏవ పథవీధాతుతి ఏవం మనసికారో పవత్తేతబ్బోతి సమ్మన్తో. ఏవం సబ్బత్థే.

౩౧౨. సుజ్ఞాగామట్టానేతి ఏత్త సుజ్ఞాగామగ్గహణం పరమత్తతో వేదకవిరహదస్సనత్తం కాయస్స.

౩౧౩. మధుకట్టికేతి మధుకబీజాని.

౩౧౪. గేహధమ్మానం ఆధారభావేన రపితసిలాయో పాసాణఉదుక్ఖలకానీతి అధిప్పేతాని.

౩౧౫. దుగ్గన్ధాదిభావే చస్స సదిసభావదస్సనత్తం అల్లగోచమ్మగ్గహణం.

౩౧౬. యేభుయ్యేన మంసపేసీనం బహులతాయ మహామత్తికగ్గహణం.

౩౧౭. కుట్టదారూసూతి దారుకుట్టికాయ కుటియా భిత్తిపాదభూతేసు కట్టేసు.

౩౧౮. పణ్ణికట్టికట్టినం ఆధారభావో వియి గోప్పకట్టికట్టినం ఆధేయ్యభావోపి అసమన్నాహారసిద్ధోతి దస్సనత్తం “పణ్ణికట్టిగోప్పకట్టిం ఉక్ఖిపిత్వా రిత”న్తిఆదిం వత్వా పున “సీసట్టిగీవట్టికే పతిట్టిత”న్తిఆది వుత్తం.

౩౧౯. సిన్నవేత్తగ్గాదీసూతి సేదితవేత్తకళీరాదీసు.

౩౨౧. ఉరటిసజ్జాటో పజ్జరసదినతాయ “ఉరటిపజ్జర”ని వుత్తో. తస్స అధిరభావదస్సనత్థం జిణ్ణసన్ధమానికపజ్జరం నిదస్సనభావేన గహితం.

౩౨౨. యమకమంసపిణ్డేతి మంసపిణ్డయుగళే.

౩౨౩. కిలోమకస్స సేతవణ్ణతాయ “పిలోతికపలివేరితే”తి పిలోతికం నిదస్సనభావేన వుత్తం. ఏవమేవ న వక్కుహదయాని సకలసరీరే చ మంసం జానాతీతి ఏత్థ న వక్కుహదయాని జానంతి “మయం పటిచ్చన్నకిలోమకేన పటిచ్చన్నానీ”తి, న సకలసరీరే చ మంసం జానాతి “అహం పటిచ్చన్నకిలోమకేన పటిచ్చన్న”ని యోజేతబ్బం.

౩౨౪. కోటమత్తకపస్సంతి కుసూలస్స అబ్బంతరే మత్తకపస్సం.

౩౨౫. ద్వన్నం థనానమన్తరేతి ద్వన్నం థనప్పదేసానం వేమజ్జే, థనప్పదేసో చ అబ్బంతరవసేన వేదితబ్బో.

౩౨౬. ఏకవీసతిఅన్తభోగేతి ఏకవీసతియా రానేసు ఓభగ్గోభగ్గే అన్తమణ్డలే.

౩౨౮. ఆమాసయే రితో పరిభుత్తాహారో ఉదరియన్తి అధిప్పేతన్తి ఆహ “ఉదరియం ఉదరే రితం అసితపీతఖాయితసాయిత”న్తి.

౩౩౧. అబద్ధపిత్తం సంసరణలోహితం వియ, కాయుస్మా వియ చ కమ్మజరూపపటిబద్ధవుత్తికన్తి ఆహ “అబద్ధపిత్తం జీవిత్తిన్తియపటిబద్ధం సకలసరీరం బ్యాపేత్వా రిత”న్తి. పటిబద్ధతావచనేన చస్స జీవిత్తిన్తియే సతి సబ్బావమేవ దీపేతి, న జీవిత్తిన్తియస్స వియ ఏకన్తకమ్మజతన్తి దట్టబ్బం. పిత్తకోసకేతి మహాకోసాటకీకోససదిసే పితౄధారే. యూసభూతోతి రసభూతో.

౩౩౨. ఉచ్చిట్టోదకగబ్బమలాదీనం చడ్డనట్టానం చన్దనికా, తస్సం చన్దనికాయం.

౩౩౩. పుబ్బాసయో మన్దపజ్జానం కేసఞ్చిదేవ హోతీతి కత్వా అసబ్బసాధారణన్తి అధిప్పాయేనాహ “పుబ్బో అనిబద్ధోకానో”తి.

౩౩౪. పిత్తం వియాతి అబద్ధపిత్తం వియ. సకలసరీరన్తి జీవిత్తిన్తియపటిబద్ధం సబ్బం సరీరప్పదేసం. వక్కుహదయయకనపస్సాసాని తేమేన్తన్తి ఏత్థ యకనం హేట్టాభాగపూరణేన, ఇతరాని తేసం ఉపరి ధోకం ధోకం పగ్గరణేన చ తేమేతీతి దట్టబ్బం. హేట్టా లేడ్డుఖణ్డాదీని తేమయమానేతి తేమకతేమితబ్బానం అబ్యాపారతాసామజ్ఞానిదస్సనత్థం ఏవ ఉపమా దట్టబ్బా, న రానసామజ్ఞానిదస్సనత్థం. సన్నిచితలోహితేన హి తేమేతబ్బానం కేసఞ్చి హేట్టా, కస్సచి ఉపరి రితతా కాయగతాసతినిద్దేసే (విసుద్ధి. ౧.౨౦౬) దస్సితాతి. యకనస్స హేట్టాభాగట్టానం “మయి లోహితం రిత”న్తి న జానాతి, వక్కాదీని “అమ్మే తేమయమానం లోహితం రిత”న్తి న జానన్తీతి ఏవం యోజనా వేదితబ్బా.

౩౩౬. పత్తిన్నసినేహోతి ధినభావం ఘనభావం గతసినేహో. సకలసరీరే మంసన్తి యోజనా, తఞ్చ ధూలసరీరం సన్ధాయ వుత్తం. మేదస్స సతిపి పత్తిన్నతాయ ఘనభావే మంసస్స వియ న బద్ధతాతి వుత్తం “పత్తిన్నయానో”తి. తేనేవస్స

ఆపోకోట్టాసతా.

౩౩౭. ఉదకపుణ్ణేసు తరుణతాలట్టికూపకేసూతి నాతిపరిణతానం సజలకానం అగ్గతో చిన్నానం తాలసలాటుకానం వివరాని సన్ధాయ వుత్తం.

౩౩౮. వసాయ అత్తనో ఆధారే అభిబ్యాపనముఖేన అబ్యాపారతాసామజ్ఞం విభావేతబ్బన్తి ఆచామగతతేలం నిదస్సితన్తి దట్టబ్బం.

౩౩౯. ఖేళుప్పత్తిపచ్చయే అమ్మిలగ్గమధురగ్గాదికే.

౩౪౩. కేసాదీసు మనసికారం పవత్తేత్వా తేజోకోట్టాసేసు పవత్తేతబ్బో మనసికారోతి విభత్తిం పరిణామేత్వా యోజేతబ్బం. యేన సన్తప్పతీతి యేన కాయో సన్తప్పతి, అయం సన్తప్పనకిచ్చో. తేజోతి తస్స పరిగ్గణ్ణాకారో ఏవ పచ్చామట్టో. యేన జీరీయతీతిఆదీసుపి ఏసేవ నయో.

౩౪౪. అస్సాసపస్సాసవసేనాతి అన్తోపవిసనబహినిక్ఖమననాసికావాతభావేన. “ఏవం పవత్తమనసికారస్సా”తి ఇమినా వుత్తాకారేన ససమ్మారవిభత్తితో పవత్తకమ్మట్టానమనసికారస్స. ధాతుయో పాకటా హోన్తీతి విత్థారతో పరిగ్గహితత్తా ధాతుయో విభూతా హోన్తి. ఇధాపి భావనావిధానం హేట్టా వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బం.

౩౪౫. తత్థేవాతి తేసుయేవ వీసతియా కోట్టాసేసు. పరిపాచనలక్ఖణం విత్థమ్మనలక్ఖణన్తి ఏత్థాపి “తత్థేవా”తి ఆనేత్వా సమ్మన్దితబ్బం.

పున తత్థేవాతి తేసుయేవ ద్వాదససు కోట్టాసేసూతి అత్తో. ఏత్థ చ కేసాదికోట్టాసానం సంవిగ్గహతాయ తత్థ విజ్ఞమానా ఆపోధాతుఆదయో న్హానియచుణ్ణాదీసు ఉదకాదయో వియ సువిజ్ఞోయ్యాతి “తత్థేవ ఆబన్ధనలక్ఖణ”న్తిఆది వుత్తం.

సన్తప్పనాదితేజోకోట్టాసేసు పన వాయోధాతుఆదయో న తథా సువిజ్ఞోయ్యాతి కత్వా “తేన అవినిభుత్త”న్తి వుత్తం, న తత్థేవాతి. యది ఏవం, వాయుకోట్టాసేసు కథం తత్థేవాతి? వాయుకోట్టాసాపి హి ఉద్ధజ్జమవాతాదయో పిణ్ణాకారేనేవ పరిగ్గహితబ్బతం ఉపగచ్ఛన్తి, న పన సన్తప్పనాదితేజోకోట్టాసాతి నాయం దోసో. తత్థ తేనాతి తేన తేజేన. అవినిభుత్తన్తి అవినాభూతం, తంతంకలాపగతవసేన వా ఏవం వుత్తం. ఏవం వవత్థాపయతోతి వుత్తాకారేన సలక్ఖణసజ్ఞేపతో ధాతుయో వవత్థాపేన్తస్స . వుత్తనయేనాతి “తస్సేవం వాయమమానస్సా”తిఆదినా (విసుద్ధి. ౧.౩౦౮) హేట్టా వుత్తనయేన.

౩౪౬. ఏవమ్మి భావయతోతి సలక్ఖణసజ్ఞేపతో ధాతుయో పరిగ్గహేత్వా భావేన్తస్సాపి. పుట్టే వుత్తనయేనాతి ససమ్మారవిభత్తితో భావనాయం వుత్తేన నయేన. ఏవన్తి యథా కేసే, ఏవం. సబ్బకోట్టాసేసూతి ఏకదత్తాలీసభేదేసు సేససబ్బకోట్టాసేసు ఏవమేత్థ అట్టసట్టిధాతుసతస్స పరిగ్గహో వుత్తో హోతి. భావనావిధానం పనేత్థ హేట్టా వుత్తనయమేవ.

ఇదాని వచనత్థాదిముఖేనపి ధాతుాసు మనసికారవిధానం దస్సేతుం “వచనత్థతో”తిఆది వుత్తం. తత్థ వచనత్థతోతి యస్మా సబ్బపరమం కమ్మట్టానస్స ఉగ్గహణం వచనవసేన హోతి వచనద్వారేన తదత్థస్స ఆదితో గహేతబ్బతో, తస్మా వచనత్థతోపి ధాతుానం మనసికాతబ్బతా వుత్తా. కలాపతోతి వచనత్థవసేన విసేసతో, సామజ్ఞతో చ ధాతుయో పరిగ్గహేత్వా

రితస్స యస్మా తా పిణ్ణసో పవత్తన్తి, న పచ్చేకం, తస్మా కలాపతోపి మనసికాతబ్బతా వుత్తా. తే పన కలాపా పరమాణుపరిమాణా హోన్తీతి తప్పరియాపన్నానం పథవీధాతుఆదీనం ఏకస్మిం సరీరే పరిమేయ్యపరిచ్ఛేదం దస్సేతుం చుణ్ణతో మనసికాతబ్బతా వుత్తా. సో పనాయం తాసం చుణ్ణతో మనసికారో సజ్ఞాటవసేన హోతీతి నిబ్బట్టితసరూపమేవ పరిగ్గహేతబ్బం దస్సేతుం లక్ఖణాదితో మనసికారో వుత్తో. లక్ఖణాదితో ధాతుయో పరిగ్గణ్ణన్నేన సలక్ఖణవిభత్తితో కమ్మట్టానాభినివేసే యస్మా ద్వాచత్తాలీసాయ కోట్టాసానం వసేన ధాతుసు పరిగ్గయ్యమానాసు “ఏత్తకా ఉతుసముట్టానా, ఏత్తకా చిత్తాదిసముట్టానా”తి అయం విభాగో జాతబ్బో హోతి, తస్మా సముట్టానతో మనసికారో వుత్తో.

ఏవం పరిజ్ఞాతసముట్టానానమ్మి తాసం సద్ధానుసారేన వినా విసేససామజ్ఞాపరిగ్గహో కాతబ్బోతి దస్సేతుం నానత్తేకత్తతో మనసికారో వుత్తో. లక్ఖణవిసేసతో వినిభుత్తరూపాపి ఏతా అనిద్దిసితబ్బట్టానతాయ పదేసేన అవినిభుత్తాతి అయం విసేసో పరిగ్గహేతబ్బోతి దస్సేతుం వినిబ్బోగావినిబ్బోగతో మనసికారో వుత్తో. సతిపి అవినిబ్బోగపుత్తియం కాచిదేవ కాసజ్ఞీ సభాగా, కాచి విసభాగాతి అయమ్మి విసేసో పరిగ్గహేతబ్బోతి దస్సేతుం సభాగవిసభాగతో మనసికారో వుత్తో. సభాగవిసభాగాపి ధాతుయో అజ్ఞత్తికా ఈదిసకిచ్చవిసేసయుత్తా, బాహిరా తబ్బిపరీతాతి అయం విసేసో పరిగ్గహేతబ్బోతి దస్సేతుం అజ్ఞత్తికబాహిరవిసేసతో మనసికారో వుత్తో. సజాతిసజ్గహాదికో ధాతుసజ్గహావిసేసోపి పరిగ్గహేతబ్బోతి దస్సేతుం సజ్గహతో మనసికారో వుత్తో. సన్ధారణాదీహి యథాసకకిచ్చేహి అజ్ఞామజ్ఞాపత్తమ్మభావతోపి ధాతుయో పరిగ్గహేతబ్బాతి దస్సేతుం పచ్చయతో మనసికారో వుత్తో. అభ్యాపారనయతో ధాతుయో పరిగ్గహేతబ్బాతి దస్సేతుం అసమన్నాహారతో మనసికారో వుత్తో. అత్తనో పచ్చయధమ్మవిసేసతో, పచ్చయభావవిసేసతో చ ధాతుయో పరిగ్గహేతబ్బాతి దస్సేతుం పచ్చయవిభాగతో మనసికారో వుత్తోతి ఏవమేతేసం తేరసన్నం ఆకారానం పరిగ్గహే కారణం వేదితబ్బం. ఆకారేహీతి పకారేహి, కారణేహి వా.

౩౪౭. తథ్థ పథ్థటత్తాతి పుథుత్తా, తేన పుథుభావతో పుథువీ, పుథువీ ఏవ పథవీతి నిరుత్తినయేన సద్దత్థమాహ. పథ్థనట్టేన వా పథవీ, పతిట్టాభావేన పత్థాయతి ఉపతిట్టతీతి అత్తో. “అప్పోతీ”తి పదస్స అత్తో హేట్టా వుత్తో ఏవ. ఆపీయతీతి సోసీయతి, పివీయతీతి కేచి. “అయం పనత్తో ససమ్భారాపే యుజ్జతీ”తి వదన్తి, లక్ఖణాపేపి యుజ్జతేవ. సోపి హి ఫరుసపాచనవిసోసనాకారేన సేసభూతత్తయేన పీయమానో వియ పవత్తతీతి. అప్పాయతీతి బ్రూహేతి. పరిబ్రూహనరసా హి ఆపోధాతు. తేజతీతి నిసేతి, తిక్ఖభావేన సేసభూతత్తయం ఉస్మాపయతీతి అత్తో. వాయతీతి సమీరేతి, దేసన్తరుప్పత్తిహేతుభావేన భూతసజ్ఞాతం గమేతీతి అత్తో.

ఏవం తావ విసేసతో వచనత్థం వత్వా ఇదాని సామజ్ఞాతో వత్తుం “అవిసేసేన పనా”తిఆది వుత్తం. సలక్ఖణధారణతోతి యథా తిత్థియపరికప్పితో “పకతి అత్తా”తి ఏవమాదికో సభావతో నత్తి, న ఏవమేతా. ఏతా పన సలక్ఖణం సభావం ధారేన్తీతి ధాతుయో. దుక్ఖాదానతోతి దుక్ఖస్స విదహనతో. ఏతా హి ధాతుయో కారణభావేన వవత్తితా హుత్వా అయలోహాదిధాతుయో వియ అయలోహాదిం అనేకప్పకారం సంసారదుక్ఖం విదహన్తి. దుక్ఖాదానతోతి అనప్పకస్స దుక్ఖస్స విధానమత్తతో అవసవత్తనతో, తం వా దుక్ఖం ఏతాహి కారణభూతాహి సత్తేహి అనువిధీయతి, తథావిహితఇచ్చ తం ఏతాస్సేవ ధీయతి రపీయతీతి ఏవం దుక్ఖాదానతో, ధాతుయో. అపిచ “నిజ్జేవట్టో ధాతుట్టో”తి వుత్తోవాయమత్తో. తథా హి భగవా “చధాతురోయం భిక్ఖు పురిసో”తిఆదీసు (మ. ని. ౩.౩౪౩-౩౪౫) జీవసజ్ఞాసమూహాననత్థం ధాతుదేసనం అకాసీతి. ఇతి వచనత్థముఖేనపి అసాధారణతో, సాధారణతో చ ధాతునం సరసలక్ఖణమేవ విభావీయతీతి ఆహ “ఏవం

విసేససామజ్ఞావసేన వచనత్థతో మనసి కాతబ్బా”తి. మనసికారో పన వచనత్థముఖేన ధాతుయో పరిగ్గహత్వా రితస్స హేట్టా వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బో.

౩౪౮. ఆకారేహీతి పకారేహి. అథ వా ఆకరీయన్తి దిస్సన్తి ఏత్థ ధాతుయోతి ఆకారా, కోట్టాసా. అట్టధమ్మసమోధానాతి యథావుత్తానం పచ్చయవిసేసేన విసిట్టరూపానం వణ్ణాదీనం అట్టన్నం ధమ్మానం సమవధానతో సన్నివేసవిసేసవసేన సహవట్టానతో తం ఉపాదాయ. కేసాతి సమ్ముతి సమజ్ఞామత్తం హోతి. తేసంయేవ వినిబ్బోగాతి తేసంయేవ వణ్ణాదీనం వినిబ్బుజనతో. యథా హి వణ్ణాదయో అట్ట ధమ్మా పజ్ఞాయ వినిబ్బుజ్జమానా అజ్ఞామజ్ఞాబృతిరేకేన పరమత్థతో ఉపలబ్బన్తి, న ఏవం వణ్ణాదిబృతిరేకేన పరమత్థతో కేసా ఉపలబ్బన్తి. తస్మా యే చ ధమ్మే సముదితే ఉపాదాయ “కేసా”తి సమ్ముతి, తేసు విసుం విసుం కతేసు నత్తి “కేసా”తి సమ్ముతి, వోహరమత్తన్తి అత్థో.

“అట్టధమ్మకలాపమత్తమేవా”తి ఇదం కేసపజ్ఞాత్తియా ఉపాదాయభూతే వణ్ణాదికే ఏకతేన గహేత్వా వుత్తం, న తేసం అట్టధమ్మమత్తభావతో. కమ్మసముట్టానో కోట్టాసోతి కేసేసు తావ కేసమూలం, ఏవం లోమాదీసుపి యథారహం వేదితబ్బం. దసధమ్మకలాపోపీతి ఏత్థ అసితాదిపరిపాచకో తేజోకోట్టాసో నవధమ్మకలాపోపీతి వత్తబ్బో. యదిమే కేసాదికోట్టాసా యథారహం అట్టనవదసధమ్మసమూహభూతా , అథ కస్మా పథవీఆదిధాతుమత్తతో మనసి కరీయన్తీతి ఆహ “ఉస్సదవసేన పనా”తిఆది. యస్మా అయం ధాతుమనసికారో యావదేవ సత్తసజ్ఞాసముగ్ధాటనత్థో, ధమ్మవినిబ్బోగో చ సాతిసయం సత్తసజ్ఞాసముగ్ధాటాయ సంవత్తతి, తస్మా కోట్టాసేసు ఏవం ధమ్మవిభాగో వేదితబ్బో. ఏత్థ హి ఉదరియం కరీసం పుట్టో ముత్తజ్ఞా ఉతుసముట్టానా, అసితాదిపరిపాచకతేజో కమ్మసముట్టానో, అస్సాసపస్సాసవాతో చిత్తసముట్టానోతి చ ఏకసముట్టానా, సేదోలస్సు ఖోళో సిజ్ఞాణికాతి చత్తారో ఉతుచిత్తవసేన ద్వీసముట్టానా, సేసా ద్వత్తింస చతుసముట్టానా.

తేసు అసితాదిపరిపాచకే తేజోకోట్టాసే ఏకో కలాపో జీవితనవకో, అజ్ఞోసు ఏకసముట్టానేసు ఉతుసముట్టానో, చిత్తసముట్టానో వా ఏకేకో అట్టకో, ద్వీసముట్టానేసు ఉతుచిత్తవసేన ద్వే ద్వే అట్టకా, చతుసముట్టానేసు ఉతుచిత్తాహరసముట్టానా తయో తయో అట్టకా, ఉతుచిత్తసముట్టానేసు సద్దనవకా, అట్టసు తేజోవాయోకోట్టాసేసు అట్ట జీవితనవకా, సేసేసు చతువీసతియా కోట్టాసేసు కాయభావదసకద్వయసహితా, చక్షాదిసజ్ఞాతేసు మంసకోట్టాసేసు చక్షుసోతఘానజిహ్వావత్తుదసకసహితా చాతి పరిపుణ్ణాయతనకే రూపకాయే భేదం అనామసిత్వా ఏకత్తవసేన గర్హమానా సత్తచత్తాలీసాధికసతరూపకలాపా రూపవిభాగతో సాధికం దియడ్డరూపసహస్సం హోతి, కోట్టాసానం పన అవయవవిభాగేన తదవయవకలాపానం భేదే గర్హమానే రూపధమ్మానం అసజ్ఞేయ్యభేదతా వేదితబ్బా . ఏవం ధమ్మవిభాగతో అనేకభేదభిన్నాపి ఇమే ద్వాచత్తాలీస కోట్టాసా ఉస్సదగ్గహణేన చతుధాతువసేనేవ వవత్థపేతబ్బా. తేనాహ “ఉస్సదవసేన పన...పే.... మనసి కాతబ్బా”తి. తత్థ మనసికారవిధి వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బో.

౩౪౯. మజ్ఞిమేన పమాణేనాతి ఆరోహపరిణాహేహి మజ్ఞిమసరీరే లబ్బమానేన మజ్ఞిమేన పరిమాణేన. పరిగ్గయ్యమానాతి పజ్ఞాయ పరితక్కిత్వా గర్హమానా. పరమాణుభేదసజ్ఞాణ్ణాతి ఏత్థ యథా “అజ్గలస్స అట్టమో భాగో యవో, యవస్స అట్టమో భాగో ఊకా, ఊకాయ అట్టమో భాగో లిక్ఖా, లిక్ఖాయ అట్టమో భాగో రథరేణు, రథరేణుస్స అట్టమో భాగో తజ్జారీ, తజ్జారియా అట్టమో భాగో అణు, ఏవం అణునో అట్టమో భాగో పరమాణు నామా”తి కేచి. అట్టకథాయం (విభ. అట్ట. ౫౧౫) పన “సత్తధజ్ఞామాసప్పమాణం ఏకం అజ్గలం, సత్తఊకాపమాణో ఏకో ధజ్ఞామాసో, సత్తలిక్ఖాపమాణా ఏకా ఊకా, ఛత్తింసరథరేణుప్పమాణా ఏకా లిక్ఖా, ఛత్తింసతజ్జారిప్పమాణో ఏకో రథరేణు, ఛత్తింసఅణుప్పమాణా ఏకా తజ్జారీ,

ఛత్రింసపరమాణుప్పమాణో ఏకో అణా"తి వుత్తం. తస్మా అణునో ఛత్రింసతిమభాగమత్తో పరమాణు నామ ఆకాసకోట్టాసికో మంసచక్కుస్స అగోచరో దిబ్బచక్కుస్సేవ గోచరభూతో. తం సన్ధాయాహ "పరమాణుభేదసశ్చాణ్ణా"తి, యథావుత్తపరమాణుప్పభేదేన చుణ్ణవిచుణ్ణభూతా. సుఖమరజభూతాతి తతోయేవ అతివియ సుఖమరజభావం గతా.

దోణమత్తా సియాతి సోళస నాళిమత్తా. ఇథాపి "మజ్జిమేన పమాణేనా"తి ఆనేత్వా సమ్మన్దితబ్బం. తేన "పకతియా చతుముట్టికం కుడువం, చతుకుడువం నాళి, తాయ నాళియా సోళస నాళియో దోణం, తం పన మగధనాళియా ద్వాదస నాళియో హోస్తీ"తి వదన్తి. **సజ్గహితా**తి యథా న విప్పకిరతి, ఏవం ఆబన్ధనవసేన సమ్మిణ్ణీత్వా గహితా. **అనుపాలితా**తి యథా పగ్గరణసభావాయ ఆపోధాతుయా వసేన కిలిన్నభావం, పిచ్చిలభావం వా నాపజ్జతి, ఏవం అనురక్ఖితా. **విత్థమ్మితా**తి సజ్ఞాతవాయునా అతివియ విత్థమ్మనం పాపితా. **న వికిరతి న విద్ధంసతీ**తి సుఖమరజభూతాపి పథవీధాతు ఆబన్ధనపరిపాచనసముదీరణకిచ్చాపి ఆపోతేజోవాయోధాతుహి లద్ధపచ్చయా సినేహేన తేమితా తేజసా పరిపక్కా వాయునా విత్థమ్మనం పాపితా పిట్టచుణ్ణా వియ న ఇతో చిత్తో చ వికిరతి న విద్ధంసతి, అథ ఖో పిణ్ణితా ఘనభూతా హుత్వా నానప్పకారేన గహితబ్బతం ఆపజ్జతి. తేనాహ "అవికిరియమానా"తిఆది. తత్త వికప్పన్తి విభాగం. యదిపి తేజోవాయోధాతుయోపి సవిగ్గహ రూపధమ్మభావతో, యాదిసో పన ఘనభావో పథవీఆపోధాతుసు లబ్బతి , న తాదిసో తేజోవాయోధాతుసు లబ్బతీతి మేయ్యభావాభావతో తత్త చుణ్ణభేదో న ఉద్ధటో. తథా హి ససమ్మారతేజోవాయూసుపి మేయ్యభావో న లబ్బతేవ.

యూసగతాతి యూసభావం ద్రవభావం గతా. తతో ఏవ ఆబన్ధనాకారభూతా. **న పగ్గరతీ**తి న ఓగళతి. **న పరిస్సవతీ**తి న విస్సన్దతి. **పీణితపీణితభావం దస్సేతీ**తి ఆపోధాతుయా బ్రూహనరసతాయ వుత్తం.

ఉసుమాకారభూతాతి ఏతేన కాయే పాకతికఉస్మాపి గహణీసజ్ఞతాయ తస్సాయేవ తేజోధాతుయా వసేన హోతీతి దస్సేతి. **పరిపాచేతీ**తి సన్తేజేతి. సా హి యథాభుత్తస్స ఆహారస్స సమ్మా పరిణామనేన రసాదిసమ్మత్తియా హేతుభావం గచ్ఛన్తీ ఇమం కాయం పరిపాచేతి సన్తేజేతీతి వుచ్చతి. తేనేవాహ "న పూతిభావం దస్సేతీ"తి. కమ్మాపనిస్సయాయ, చిత్తప్పసాదహేతుకాయ చ సరీరే వణ్ణసమ్మదాయ తేజోధాతు విసేసపచ్చయో, పగేవ ఉతుఆహారసముట్టానాయ రూపసమ్మత్తియా యథావుత్తతేజోధాతుతి ఆహ "వణ్ణసమ్మత్తిశ్చస్స ఆవహతీ"తి.

సముదీరణవిత్థమ్మనలక్ఖణాతి ఏత్త సముదీరణం అనుపేల్లనం, వినోసనన్తి కేచి. **విత్థమ్మనం** సేసభూతత్తయస్స ధమ్మితత్తాపాదనం, ఉప్పీలనన్తి ఏకే. **తాయా**తి విత్థమ్మనలక్ఖణాయ వాయోధాతుయా. **అపరాయా**తి సముదీరణలక్ఖణాయ. సా హి పేల్లనసభావా. తేనాహ "సమబ్భాహతో"తి. సమబ్భాహనశ్చ రూపకలాపస్స దేసన్తరుప్పత్తియా హేతుభావో. **అవఘట్టనం** ఆసన్నతరుప్పత్తియా. **లాళేతీ**తి పరివత్తేతి. ఇదాని యదత్తం చుణ్ణతో మనసికారో ఆగతో, తం నిగమనవసేన దస్సేతుం "ఏవమేత"న్తిఆది వుత్తం. తత్త ధాతుయన్తన్తి సుత్తేన వియ యన్తరూపకం అసతిపి కత్తుభూతే అత్తని చిత్తవసేన ధాతుమయం యన్తం పవత్తతి, ఇథాపి మనసికారవిధి వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బో.

౩౦౦. యదిపి చతున్నం ధాతునం లక్ఖణాదయో హేట్టా తత్త తత్త వుత్తా ఏవ, తథాపి తే అనవసేసతో దస్సేత్వా విసుం కమ్మట్టానపరిగ్గహవిధిం దస్సేతుం "లక్ఖణాదితో"తిఆది ఆరద్ధం. తత్త లక్ఖీయతి ఏతేనాతి లక్ఖణం, కక్ఖళత్తం లక్ఖణమేతిస్సాతి **కక్ఖళత్తలక్ఖణా**. నను చ కక్ఖళత్తమేవ పథవీధాతుతి? సచ్చమేతం, తథాపి విజ్ఞాతావిజ్ఞాతసద్దత్తతావసేన అభిన్నేపి ధమ్మే

కప్పనాసిద్దేన భేదేన ఏవం నిద్దేసో కతో. ఏవం హి అర్థవిసేసావబోధో హోతితి. అథ వా లక్ష్మీయతీతి లక్ష్మణం, కక్ష్మళత్తం హుత్వా లక్ష్మీయమానా ధాతు కక్ష్మళత్తలక్ష్మణాతి ఏవమేత్థ అత్తో దట్టబ్బో. సేసాసుపి ఏసేవ నయో. పతిట్టానరసాతి సహజాతధమ్మానం పతిట్టాభావకిచ్చా. తతో ఏవ నేసం సమ్మటిచ్చనాకారేన ఇాణస్స పచ్చుపతిట్టతీతి సమ్మటిచ్చనపచ్చుపట్టానా. పదట్టానం పనేత్థ అజ్ఞాధమ్మతాయ న ఉద్ధటం, సాధారణభావసబ్బావతో వా దూరకారణం వియ. యథా వా ధమ్మద్దేసవారవణ్ణాదీసు రసాదినా అజ్ఞోసం పచ్చయభావం దస్సేత్వా పచ్చయవస్తతాదస్సనత్థం పదట్టానం ఉద్ధటం, న ఏవమిధ. ఇథ పన ధాతునం అనజ్ఞాసాధారణవిసేసవిభావనపరాయ చోదనాయ అజ్ఞాధమ్మభూతం పదట్టానం న ఉద్ధటన్తి దట్టబ్బం. బ్రూహనరసాతి సహజాతధమ్మానం వడ్డనకిచ్చా. తథా హి సా నేసం పీణితభావం దస్సేతీతి వుచ్చతి. సజ్ఞహపచ్చుపట్టానాతి బాహిరఉదకం వియ న్హానీయచుణ్ణస్స సహజాతధమ్మానం సజ్ఞహణపచ్చుపట్టానా. మద్దవానుప్పదానపచ్చుపట్టానాతి బాహిరగ్గి వియ జతులోహదీనం సహజాతధమ్మానం ముదుభావానుప్పదానపచ్చుపట్టానా. అభినీహరో భూతసజ్ఞాటస్స దేసంతరుప్పత్తిహేతుభావో, నీహరణం వా బీజతో అజ్ఞరస్స వియ.

3౨౧. ఉతుసముట్టానావ కమ్మాదివసేన అనుప్పత్తితో. ఉతుచిత్తసముట్టానా కదాచి ఉతుతో, కదాచి చిత్తతో ఉప్పజ్జనతో. అవసేసాతి వుత్తావసేసా కేసాదయో చతువీసతి, ఆదితో తయో తేజోకోట్టాసా, పఞ్చ వాయోకోట్టాసా చాతి ద్వత్తింస. సబ్బేపీతి తే సబ్బేపి కమ్మాదివసేన ఉప్పజ్జనతో చతుసముట్టానా. కేసాదీనమ్మి హి మంసతో అవిముత్తభాగో కమ్మాహరచిత్తసముట్టానోవ హోతితి.

3౨౨. నానత్తేకత్తతోతి విసేససామజ్ఞతో. ధమ్మానం హి అజ్ఞామజ్ఞాం విసదిసతా నానత్తం, సమానతా ఏకత్తం. సబ్బాసమ్మీతి చతున్నమ్మి. సలక్ఖణాదితోతి సకం లక్ఖణం సలక్ఖణం, తతో సలక్ఖణాదితో. ఆది-సద్దేన రసపచ్చుపట్టానానం వియ ముదుసణ్ణాఫరుసభావాదీనమ్మి సజ్ఞహో దట్టబ్బో. “కమ్మసముట్టానాదివసేన నానత్తభూతాన”న్తి కస్మా వుత్తం, నను కమ్మసముట్టానాదివసేన చతున్నం ధాతునం ఏకత్తం హోతి సాధారణత్తాతి? న, “అజ్ఞా ఏవ ధాతుయో కమ్మసముట్టానా, అజ్ఞా ఉతుఆదిసముట్టానా”తిఆదికం భేదం సన్ధాయ తథా వచనతో. ఏతాసం ధాతునం. రుప్పసలక్ఖణం రుప్పనసభావం. కిమ్మనేతం రుప్పనం నామ? యా సీతాదివిరోధిపచ్చయసన్నిపాతే విసదిసుప్పత్తి, తస్మిం వా సతి యో విజ్ఞమానస్సేవ విసదిసుప్పత్తియా హేతుభావో, తం రుప్పనం. అనతీతత్తాతి అపరిచ్చజనతో.

మహస్తపాతుభావో చేత్థ ససమ్భారధాతువసేన వేదితబ్బో, తథా మహావికారతా మహాభూతసామజ్ఞలక్ఖణధాతువసేన, మహాపరిహారతా, మహత్తివిజ్ఞమానతా చ ఉభయవసేనాతి. భూతసద్దాపేక్షాయ “ఏతానీ”తి నపుంసకనిద్దేసో. మహన్తాని పాతుభూతాని అనేకసతసహస్స రూపకలాపసజ్ఞాటతాయ సమూహావసేన, సంతతివసేన చ అపరిమితపరిమాణానం, అనేకయోజనాయామవిత్థారానఞ్చ ఉప్పజ్జనతో. చత్తారి నహుతానీతి చత్తారి దససహస్సాని. దేవదానవాదీనం తిగావుతాదిసరీరవసేన మహన్తాని పాతుభూతాని.

తత్థాయం వచనత్తో - మహన్తాని భూతాని జాతాని నిబ్బత్తానీతి మహాభూతానీతి. అనేకాభూతవిసేసదస్సనేన, అనేకబ్బుతదస్సనేన చ అనేకచ్చరియదస్సనవసేన మహన్తో అబ్బుతో, మహన్తాని వా అభూతాని ఏత్థాతి మహాభూతో, మాయాకారో. యక్థాదయో జాతివసేనేవ మహన్తా భూతాని మహాభూతా, నిరుళ్లో వా అయం తేసు మహాభూతసద్దో దట్టబ్బో. పథవీఆదయో పన వఞ్చకతాయ, అనిద్దిసితబ్బట్టానతాయ చ మహాభూతా వియ మహాభూతా. భూతసద్దస్స ఉభయలింగతాయ నపుంసకతా కతా. తత్థ వఞ్చకతా సయం అనీలాదిసభావాని హుత్వా నీలాదిసభావస్స ఉపట్టాపనం,

అనిద్దిపురిసాదిసభావానేవ చ హుత్వా ఇద్దిపురిసాదిఆకారస్య ఉపట్టాపనం. తథా అష్టమష్టాస్య అన్తో, బహి చ అట్టితానంయేవ అష్టమష్టాం నిస్సాయ అవట్టానతో అనిద్దిసితబ్బట్టానతా. యది హి ఇమా ధాతుయో అష్టమష్టాస్య అన్తో రితా, న సకిచ్చకరా సీయుం అష్టమష్టానుప్పవేసనతో, అథ బహి రితా వినిబ్బుత్తా సీయుం. తథా సతి అవినిబ్బుత్తవాదో హాయేయ్య, తస్మా న నిద్దిసితబ్బట్టానా. ఏవం సంతేపి పతిట్టానాదినా యథాసకం కిచ్చవిసేసేన సేసానం తిణ్ణం తిణ్ణం ఉపకారికా హోన్తి, యేన సహజాతాదినా పచ్చయేన పచ్చయా హోన్తి. తేనాహ “న చ అష్టమష్టాం నిస్సాయ న తిట్టన్తి”తి. మనాపీహీతి మనోహరేహి చాతురియవన్తేహి. వణ్ణసణ్ణానవిక్ఖేపహీతి కాళసామతాదివణ్ణేహి, పుథులవివరకిసతాదిసణ్ణానేహి, హత్తభముకాదివిక్ఖేపేహి చ. సరసలక్ఖణన్తి సభావభూతం లక్ఖణం, సకిచ్చకం వా సభావం.

మహాపరిహారతోతి ఏత్త వచనత్తం వదన్తో ఆహ “మహన్తేహి...పి.... భూతాని, మహాపరిహరాని వా భూతానీ”తి. తత్త పచ్చిమత్తే పురిమపదే ఉత్తరపదస్య పరిహార-సద్దస్య లోపం కత్వా “మహాభూతానీ”తి వుత్తం.

తథా హీతి తతో ఏవ వికారస్య మహన్తత్తా ఏవాతి తం వికారం దస్సేతుం “భూమితో”తిఆది వుత్తం. తత్త అచ్చిమతోతి అగ్గిస్స. కోటిసతసహస్సం ఏకం కోటిసతసహస్సీకం చక్కవాళన్తి తం సబ్బం ఆణాఖేత్తభావేన ఏకం కత్వా వదతి. విలీయతీతి విపత్తికరమేమాభివుట్టేన ఖారుదకేన లవణం వియ విలయం గచ్చతి విద్ధంసతి. కుపితేనాతి ఖుభితేన. వికిరతీతి విధమతి విద్ధంసతి.

అనుపాదిన్నేసు వికారమహత్తం దస్సేత్వా ఉపాదిన్నేసు దస్సేన్తో “పత్తద్ధో”తిఆదిమాహ. తత్త కట్టముఖేన వాతి వా-సద్ధో ఉపమత్తో. యథా కట్టముఖేన సప్పేన డట్టో పత్తద్ధో హోతి, ఏవం పథవీధాతుప్పకోపేన సో కాయో కట్టముఖేవ హోతి, కట్టముఖముఖగతో వియ పత్తద్ధో హోతీతి అత్తో. అథ వా వా-సద్ధో అవధారణత్తో. సో “పథవీధాతుప్పకోపేన వా”తి ఏవం ఆనేత్వా సమ్బన్ధితబ్బో. అయత్తోత్త అత్తో - కట్టముఖేన డట్టోపి కాయో పథవీధాతుప్పకోపేనేవ పత్తద్ధో హోతి, తస్మా పథవీధాతుయా అవియుత్తో సో కాయో సబ్బదా కట్టముఖముఖగతో వియ హోతీతి. వా-సద్ధో వా అనియమత్తో, తత్తాయమత్తో - కట్టముఖేన డట్టో కాయో పత్తద్ధో హోతి వా, న వా హోతి మన్తాగదవసేన, పథవీధాతుప్పకోపేన పన మన్తాగదరహితో సో కాయో కట్టముఖముఖగతో వియ హోతి ఏకన్తపత్తద్ధోతి.

పూతియోతి కుథితో. సన్తత్తోతి సబ్బసో తత్తో సముప్పన్నదాహో. సజ్ఞీన్నోతి సమన్తతో చిన్నో పరమాణుభేదసజ్ఞాణ్ణో ఆయస్మతో ఉపసేనత్థేరస్య సరీరం వియ. మహావికారాని భూతానీతి మహావికారవన్తాని భూతాని మహాభూతానీతి పురిమపదే ఉత్తరపదలోపేన నిద్దేసో దట్టబ్బో. “పథవీ”తిఆదినా సబ్బలోకస్య పాకటానిపి విపల్లాసం ముజ్జిత్వా యథాసభావతో పరిగ్గణ్ణనే మహన్తేన వాయామేన వినా న పరిగ్గణ్ణన్తితి దువిజ్ఞోయ్యసభావత్తా “మహన్తానీ”తి వుచ్చన్తి. తాని హి సువిజ్ఞోయ్యాని. “అమహన్తానీ”తి మన్త్యా రితా తేసం దుప్పరిగ్గహతం దిస్సా “అహో మహన్తాని ఏతానీ”తి జానాతీతి మహాభూతేకదేసతాదీహి వా కారణేహి మహాభూతాని. ఏతా హి ధాతుయో మహాభూతేకదేసతో, మహాభూతసామజ్ఞతో, మహాభూతసన్నిస్సయతో, మహాభూతభావతో, మహాభూతపరియోసానతో చాతి ఇమేహిపి కారణేహి “మహాభూతానీ”తి వుచ్చన్తి.

తత్త మహాభూతేకదేసతోతి “భూతమిదన్తి, భిక్షవే, సమనుపస్సధా”తిఆదీసు (మ. ని. ౧.౪౦౧) హి అవిసేసేన ఖన్ధపజ్జాకం “భూత”న్తి వుచ్చతి. తత్త యదిదం కామభవే, రూపభవే, పజ్జావోకారభవే, ఏకచ్ఛే చ సజ్ఞాభవే పవత్తం

ఖిన్దపశ్చాత్, తం మహావిసయతాయ “మహాభూత”ని వత్తబ్బతం అరహతి. పథవీఆదయో పన చతస్సో ధాతుయో తస్స మహాభూతస్స ఏకదేసభూతా “మహాభూతా”తి వుచ్చన్తి. సముదాయేసు హి పవత్తవోహరా అవయవేసుపి దిస్సన్తి యథా “సముద్ధో దిట్టో, పటో దడ్డో”తి చ. **మహాభూతసమజ్ఞాతో**తి తదధీనపుత్తితాయ భవన్తి ఏత్త ఉపాదారూపానీతి భూతాని, పథవీఆదయో చతస్సో ధాతుయో. సా పనాయమేతాసు భూతసమజ్ఞా అనజ్ఞాత్థపుత్తితాయ ఉపాదారూపానం అవిపరీతట్టా, లోకస్స చేతా బహూపకారా, చక్షుసముద్ధాదీనం నిస్సయభూతా చాతి మహన్తాని భూతానీతి సమజ్ఞాయంసు. **మహాభూతసన్నిస్సయతో**తి మహన్తానం మహానుభావానం మహాసమ్మతమన్ధాతుప్పభుతీనం రజ్జం, సక్కాదీనం దేవానం, వేపచిత్తిఆదీనం అసురానం, మహాబ్రహ్మదీనం బ్రహ్మనం, గుణతో వా మహన్తానం బుద్ధానం, పచ్చేకబుద్ధానం, సావకానం ఉపాదాయుపాదాయ వా సబ్బేసమ్మి భూతానం సత్తానం నిస్సయభూతతాయ మహన్తా భూతా ఏతేసుతి మహాభూతా. చాతుమహాభూతికో హి నేసం కాయోతి. **మహాభూతభావతో**తి బహుభూతభావతో. అయం హి **మహా-సద్ధో** “మహాజనో సన్నిపతితో”తిఆదీసు బహుభావే దిస్సతి. పథవీఆదయో చ ధాతుయో ఏకస్మిమ్మి అత్తభావే అపరిమేయ్యప్పభేదా పవత్తన్తి. తస్మా మహన్తా బహూ అనేకసతసహస్సప్పభేదా భూతాతి మహాభూతా. **మహాభూతపరియోసానతో**తి మహాభూతస్స వసేన పరియోసానప్పత్తితో.

“కాలో ఘసతి భూతాని, సబ్బానేవ సహత్తనా;

యో చ కాలఘసో భూతో, స భూతపచనిం పచీ”తి. (జా. ౧.౨.౧౯౦) -

హి ఏవమాదీసు ఖీణాసవో “భూతో”తి వుత్తో. సో హి ఉచ్చిన్నభవనేత్తికతాయ ఆయతిం అప్పటిసన్నికత్తా ఏకంతతో “భూతో”తి వుచ్చతి, న ఇతరే, భవిస్సంతీతి వోహరం అనతీతత్తా. భూతో ఏవ ఇథ పూజావసేన “మహాభూతో”తి వుత్తో యథా “మహాఖీణాసవో, మహామోగ్గల్లానో”తి చ. ఇమాసశ్చ ధాతునం అనాదిమతి సంసారే పబన్ధవసేన పవత్తమానానం యథావుత్తస్స మహాభూతస్సేవ సన్తానే పరియోసానప్పత్తి, నాజ్ఞాత్ర. తస్మా మహాభూతే భూతా పరియోసానం పత్తాతి మహాభూతా పురిమపదే భూత-సద్ధస్స లోపం కత్వా. ఏవమేతా ధాతుయో మహాభూతేకదేసతాదీహి మహాభూతాతి వేదితబ్బా. పథవీఆదీనం కక్షళపగ్ధరణాదివిసేసలక్షణసమగ్గితా అపరిచ్చత్తధాతులక్షణానంయేవాతి ఆహ “**ధాతులక్షణం అనతీతత్తా**”తి. న హి సామజ్ఞాపరిచ్ఛాగేన విసేసో, విసేసనిరపేక్షం వా సామజ్ఞం పవత్తతి. తథా హి వదన్తి -

“తమత్థాపేక్షతో భేదం, ససామజ్ఞం జహాతి నో;

గజ్ఞాతి సంసయుప్పాదా, సమేవేకత్థకం ద్వయ”న్తి.

సలక్షణధారణేన చాతి యేన సలక్షణధారణేన “ధాతుయో”తి వుచ్చన్తి, తేనేవ “**ధమ్మా**”తిపి వుచ్చన్తి ఉభయధాపి నిస్సత్తనిజ్జీవతాయ ఏవ విభావనతో. తేనేవాహ - “చధాతురోయం భిక్ఖు పురిసో, ధమ్మేసు ధమ్మానుపస్సీ విహరతీ”తి చ. అరూపానం ఖణతో రూపానం ఖణస్స నాతిఇత్తరతాయాహ “**అత్తనో ఖణానురూప**”న్తి. ధరణేనాతి రానేన, పవత్తనేనాతి అత్థో. **ఖయట్ఠేనాతి** ఖణభజ్ఞతాయ. **భయట్ఠేనాతి** ఉదయవయపటిపీళనాదినా సప్పటిభయతాయ. **అసారకట్ఠేనాతి** అత్తసారవిరహేన.

౩౩౩. **సహుప్పన్నావ ఏతాతి** ఏతా చతస్సో ధాతుయో సహ ఉప్పన్నావ సహ పవత్తమానావ సమానకాలే లబ్బమానాపి అవకంసతో **సబ్బపరియన్తిమే** ఉతుచిత్రాహారసముట్టానేసు సుద్ధట్టకే, కమ్మజేసు జీవితనవకేతి ఏకేకస్మిం

సుద్ధట్టకాదికలాపేపి పదేసేన అవినిబ్బుత్తా విసుం విసుం అనిద్దిసితబ్బట్టానతాయ. యత్త హి తిస్సన్నం ధాతూనం పతిట్టావసేన పథవీ, తత్తేవ తస్సా ఆబన్ధనపరిపాచనసముదీరణవసేన ఇతరా. ఏస నయో సేసాసుపి.

౩౦౪. పురిమా ద్వే గరుకత్తా సభాగా అఙ్గామఙ్గాన్తి అధిప్పాయో. ఏత్త చ నను పథవియాపి లహుభావో అత్తి. తథా హి సా “కక్ఖళం ముదుకం సణ్ణం ఫరుసం గరుకం లహుక”న్తి నిద్దిట్టా, ఆపేపి లహుభావో లబ్బతేవాతి? న, నిప్పరియాయగరుభావస్స అధిప్పేతత్తా. గరుభావో ఏవ హి పథవీధాతుయా గరుతరం ఉపాదాయ లహుభావోతి పరియాయేన వుత్తే సీతభావో వియ తేజోధాతుయా. యది ఏవం రూపస్స లహుతాతి కథం? అయమ్మి వుత్తనయా ఏవ లహుతాకారం ఉపాదాయ లబ్బనతో. న హి పరిచ్ఛేదవికారలక్ఖణాని పరమత్తతో లబ్బన్తి నిప్పన్నరూపానం అవత్థావిసేససభావతో. తస్మా పరమత్తసిద్ధం గరుభావం సన్ధాయ వుత్తం “పురిమా ద్వే గరుకత్తా సభాగా”తి. “తథా”తి పదేన “సభాగా”తి ఇమమత్తం ఉపసంహరతి. “ద్వే”తి పన ఇదం యథా “పురిమా”తి ఏత్త, ఏవం “పచ్చిమా”తి ఏత్థాపి ఆనేత్వా సమ్మన్దితబ్బం. విసభాగా గరుకలహుకభావతోతి అధిప్పాయో. యథా చ గరుకలహుకభావేహి, ఏవం పేయ్యభావాపేయ్యభావేహి చ సభాగవిసభాగతా యోజేతబ్బా.

౩౦౫. అజ్ఞత్తికా హేట్టా వుత్తఅజ్ఞత్తికా, సత్తసన్తానపరియాపన్నాతి అత్తో. విఙ్గాణవత్తు విఙ్గాత్తిఇన్ద్రియానన్తి చక్ఖాదీనం ఛన్నం విఙ్గాణవత్థానం, ద్విన్నం విఙ్గాత్తీనం, ఇత్తిపురిసిన్ద్రియజీవితీన్ద్రియానఙ్గా. యే పన “విఙ్గాణవత్థాతి హదయవత్తు గహిత”న్తి వదన్తి, తేసం ఇన్ద్రియ-గ్గహణేన అట్టన్నమ్మి రూపిన్ద్రియానం గహణం వేదితబ్బం. “వుత్తవిపరీతప్పకారా”తి ఇదం బాహిరానం ధాతూనం యథా సబ్బసో విఙ్గాణవత్తువిఙ్గాత్తిఇన్ద్రియానం అనిస్సయతా చ ఇరియాపథవిరహో చ వుత్తవిపరియాయో, ఏవం చతుసముట్టానతాపీతి కత్వా వుత్తం, న లక్ఖణరూపస్స వియ కుతోచిపి సముట్టానస్స అభావతో ఉతుసముట్టానతాయ తాసం. లహుతాదినిస్సయతాపి అజ్ఞత్తికానం ధాతూనం వత్తబ్బా, న వా వత్తబ్బా. విఙ్గాత్తి-గ్గహణం హి లక్ఖణన్తి.

౩౦౬. ఇతరాహీతి ఆపోతేజోవాయుధాతూహి. ఏకసఙ్గహోతి సజాతిసఙ్గహేన ఏకసఙ్గహో. సమానజాతియానం హి సఙ్గహో సహజాతిసఙ్గహో. తేనాహ “సముట్టాననానత్తాభావతో”తి.

౩౦౭. తిణ్ణం మహాభూతానం పతిట్టా హుత్వా పచ్చయో హోతీతి యేహి మహాభూతేహి సమ్మిణ్ణనవసేన సఙ్గహితా, పరిపాచనవసేన అనుపాలితా, సముదీరణవసేన విత్థమ్మితా చ, తేసం అత్తనా సహజాతానం తిణ్ణం మహాభూతానం పతిట్టా హుత్వా తతో ఏవ సన్ధారణవసేన అవస్సయో హోతి, వుత్తనయేన వా పతిట్టా హుత్వా సహజాతాదివసేన పచ్చయో హోతీతి. ఏస నయో సేసాసుపి.

౩౦౮. యదిపి అఙ్గామఙ్గాఆభోగపచ్చవేక్షణరహితా ఏతే ధమ్మాతి హేట్టా ధాతూనం అసమన్నాహారతా దస్సితా ఏవ, అథాపి ఇమినావ నయేన విసుం కమ్మట్టానపరిగ్గహో కాతబ్బోతి దస్సేన్తో “పథవీధాతు చేత్థా”తిఆదిమాహ. తత్త పథవీధాతు చేత్థాతి చ-సద్ధో సమ్మిణ్ణనత్తో, తేన అయమ్మి ఏకో మనసికారప్పకారోతి దీపేతి. ఏత్థాతి ఏతాసు ధాతూసు. అహం “పథవీధాతు”తి వా “పచ్చయో హోమీ”తి వా న జానాతీతి అత్తని వియ అత్తనో కిచ్చే చ ఆభోగాభావం దస్సేత్వా ఉపకారకస్స వియ ఉపకత్తబ్బానమ్మి ఆభోగాభావం దస్సేతుం “ఇతరానిపీ”తిఆది వుత్తం. సబ్బత్థాతి సబ్బాసు ధాతూసు, తత్థాపి అత్తకిచ్చుపకత్తబ్బభేదేసు సబ్బేసు.

౩౦౯. పచ్చయవిభాగతో పచ్చయధమ్మవిభాగతో చేప పచ్చయభావవిభాగతో చ. “పచ్చయతో”తి హి ఇమినా పథవీఆదీనం అజ్ఞాసాధారణో పతిట్టాభావాదినా సేసభూతత్తయస్స పచ్చయభావో వుత్తో. ఇథ పన యేహి ధమ్మేహి పథవీఆదీనం ఉప్పత్తి, తేసం పథవీఆదీనజ్ఞా అనవసేసతో పచ్చయభావవిభాగో వుచ్చతీతి అయం ఇమేసం ద్విన్నం ఆకారానం విసేసో. కమ్మన్తి కుసలాకుసలం రూపుప్పాదకం కమ్మం. చిత్తన్తి యం కిళ్ళి రూపుప్పాదకం చిత్తం. ఆహారోతి అజ్ఞత్తికో రూపుప్పాదకో ఆహారో. ఉత్తూతి యో కోచి ఉత్తు, అత్థతో తేజోధాతు. కమ్మమేవాతి అవధారణం సముట్టానసమ్మరాభావదస్సనత్తం, తేన అకమ్మజానమ్మి కేసళ్ళి కమ్మస్స పరియాయపచ్చయభావో దీపితో హోతి. తథా హి వక్ఖతి “కమ్మపచ్చయచిత్తసముట్టాన”న్తిఆది. నను చ కమ్మసముట్టానానం కమ్మతో అజ్ఞోనపి పచ్చయేన భవితబ్బన్తి? భవితబ్బం, సో పన కమ్మగతికోవాతి పటియోగీనివత్తనత్తం అవధారణం కతం, తేనాహ “న చిత్తాదయో”తి. చిత్తాదిసముట్టానానన్తి ఏత్థాపి అయమత్తో యధారహం వత్తబ్బో. ఇతరేతి చిత్తాదితో అజ్ఞో. జనకపచ్చయోతి సముట్టాపకతం సన్ధాయ వుత్తం, పచ్చయో పన కమ్మపచ్చయోవ. వుత్తం హి “కుసలాకుసలా చేతనా విపాకానం ఖన్ధానం కటత్తా చ రూపానం కమ్మపచ్చయేన పచ్చయో”తి (పట్టం. ౧.౧.౪౨౭).

సేసానన్తి చిత్తాదిసముట్టానానం. పరియాయతో ఉపనిస్సయపచ్చయో హోతీతి పట్టానే (పట్టం. ౧.౧.౯) అరూపానంయేవ ఉపనిస్సయపచ్చయస్స ఆగతత్తా నిప్పరియాయేన రూపధమ్మానం ఉపనిస్సయపచ్చయో నత్తి. సుత్తే పన “పుగ్గలం ఉపనిస్సాయ వనసణ్ణం ఉపనిస్సాయా”తి వచనతో సుత్తన్తికపరియాయేన వినా అభావో ఉపనిస్సయపచ్చయోతి వేదితబ్బో. చిత్తం జనకపచ్చయో హోతీతి సహజాతనిస్సయాహారాదివసేన పచ్చయో హోంతం చిత్తం సముట్టాపకతం ఉపాదాయ “జనకపచ్చయో హోతీ”తి వుత్తం. ఆహారఉత్తాసుపి ఏసేవ నయో.

ఏవం కమ్మాదీనం పచ్చయధమ్మానం వసేన ధాతుసు పచ్చయవిభాగం దస్సేత్వా ఇదాని తంసముట్టానానం ధాతునమ్మి వసేన పచ్చయవిభాగం దస్సేన్తో పఠమం తావ “కమ్మసముట్టానం మహాభూత”న్తిఆదినా ఉద్దిసిత్వా పున “తత్థ కమ్మసముట్టానా పథవీధాతు”తిఆదినా నిద్దిసతి. తత్థ కమ్మసముట్టానా పథవీధాతుతి “కమ్మసముట్టానం మహాభూత”న్తి ఏత్థ సామజ్ఞతో వుత్తా కమ్మజపథవీధాతు. కమ్మసముట్టానానం ఇతరాసన్తి కమ్మజానం ఆపోధాతుఆదీనం తిస్సన్నం ధాతునం సహుప్పత్తియా అత్తనో ఉపకారకానం తాసం ఉపకారకతో, ఆధారభావతో, ఉప్పాదతో యావ భజ్ఞాధరణతో, విగమాభావతో చ సహజాతఅజ్ఞామజ్ఞానిస్సయఅత్తిఅవిగతవసేన చేప పతిట్టావసేన చ పచ్చయో హోతి, హోన్తి చ కమ్మం వియ అత్తనో, తాసజ్ఞా న జనకవసేన పచ్చయో హోతి అసముట్టాపకత్తా తాసం. కామజ్ఞోత్త నిస్సయపచ్చయ-గ్గహణేనేవ పతిట్టాభావో సజ్ఞహితో, పథవీధాతుయా పన అనజ్ఞసాధారణకిచ్చం సహజాతానం పతిట్టాభావోతి ఇమం విసేసం దస్సేతుం “పతిట్టావసేన చా”తి విసుం కత్వా వుత్తం. ఆబన్ధనవసేన చాతిఆదీసుపి ఏసేవ నయో. తిసన్తతిమహాభూతానన్తి ఉత్తుచిత్తాహారసముట్టానానం చతుమహాభూతానం అజ్ఞామజ్ఞా అవోకిణ్ణానం, అవిచ్ఛేదేన పవత్తిం ఉపాదాయ సన్తతీతి సన్తతిగ్గహణం. పథవీధాతుయా పతిట్టాభావో నామ సహజాతానం ధమ్మానంయేవాతి ఆహ “న పతిట్టావసేనా”తి. న ఆబన్ధనవసేనాతిఆదీసుపి ఏసేవ నయో. ఏత్థాతి ఏతేసు కమ్మసముట్టానమహాభూతేసు. “చిత్తసముట్టానా పథవీధాతు చిత్తసముట్టానానం ఇతరాస”న్తిఆదీసు సుకరో తన్తినయో నేతున్తి “చిత్తఆహార...పే... ఏసేవ నయో”తి అతిదిసతి.

సహజాతాదిపచ్చయవసప్పవత్తాసు చ పనాతి ఏత్థ చ-సద్ధో సముచ్చయత్తో, పన-సద్ధో విసేసత్తో, తదుభయేన చ యథావుత్తసహజాతాదిపచ్చయేహి పవత్తమానా ధాతుయో ఇమినా విసేసేన పవత్తన్తీతి ఇమమత్తం దీపేతి.

ఇదాని తం విసేసం దస్సేతుం “ఏకం పటిచ్చా”తిగాధమాహ. తత్త ఏకం ధాతుం పటిచ్చ తిస్సో ధాతుయో చతుధా సమ్మవత్తన్తి, తిస్సో ధాతుయో పటిచ్చ ఏకావ ధాతు చతుధా సమ్మవత్తతి, ద్వే ధాతుయో పటిచ్చ ద్వే ధాతుయో ఛధా సమ్మవత్తన్తితి యోజనా. అట్తో పన పథవీఆదీసు ఏకేకిస్సా పచ్చయభావే ఇతరాసం తిస్సన్నం తిస్సన్నం పచ్చయుప్పన్నతాతి అయమేకో చతుక్కో, తిస్సన్నం తిస్సన్నం పచ్చయభావే ఇతరాయ ఏకేకిస్సా పచ్చయుప్పన్నతాతి అయమపరో చతుక్కో, పఠమదుతియా, తతియచతుత్థా, పఠమతతియా, దుతియచతుత్థా, పఠమచతుత్థా, దుతియతతియాతి ఇమాసం ద్వన్నం ద్వన్నం పచ్చయభావే తత్త తత్త ఇతరాసం ద్వన్నం ద్వన్నం పచ్చయుప్పన్నతాతి అయమేకో ఛక్కో. ఏవం పచ్చయభావేన చతుధా, ఛధా చ పవత్తమానానం ఏకకద్వికతికవసేన తికదుకఏకకవసేన చ యథాక్కమం పచ్చయపచ్చయుప్పన్నతావిభాగో వేదితబ్బో. అయశ్చ పచ్చయభావో సహజాతలజ్జమజ్జనిస్సయఅత్తిఅవిగతపచ్చయవసేన, తత్థాపి చ అజ్జమజ్జముఖేనేవ వేదితబ్బో. యం సన్ధాయ వుత్తం పటిచ్చవారే “ఏకం మహాభూతం పటిచ్చ తయో మహాభూతా, తయో మహాభూతే పటిచ్చ ఏకం మహాభూతం, ద్వే మహాభూతే పటిచ్చ ద్వే మహాభూతా ఉప్పజ్జన్తి”తి (పట్టా. ౧.౧.౨౩).

అభిక్కుమపటిక్కుమాదీతి ఆది-సద్దేన ఆదానవిస్సజ్జనాదికాయికకిరియాకరణస్స సజ్జహో దట్టబ్బో. ఉప్పీళనస్స పచ్చయో హోతి ఘట్టనకిరియాయ పథవీధాతువసేన సిజ్జనతో. సావాతి పథవీధాతుయేవ. ఆపోధాతుయా అనుగతా ఆపోధాతుయా తత్త అప్పధానభావం, పథవీధాతుయా చ పథానభావన్తి పతిట్టాభావే వియ పతిట్టాపనేపి సాతిసయకిచ్చత్తా తస్సా పతిట్టాపనస్స పాదట్టపనస్స పచ్చయో హోతీతి సమ్మన్తో. అవక్ఖేపనస్సాతి అధోనిక్ఖేపనస్స. తత్త చ గరుతరసభావాయ ఆపోధాతుయా సాతిసయో బ్యాపారోతి ఆహ “పథవీధాతుయా అనుగతా ఆపోధాతూ”తి. తథా ఉద్ధజ్జతికా తేజోధాతుతి ఉద్ధరణే వాయోధాతుయా తస్సా అనుగతభావో వుత్తో. తిరియం గతికాయ వాయోధాతుయా అతిహరణవీతిహరణేసు సాతిసయో బ్యాపారోతి తేజోధాతుయా తస్సా అనుగతభావో గహితో. తత్త రితట్టానతో అభిముఖం పాదస్స హరణం అతిహరణం, పురతో హరణం. తతో ధీకం వీతిక్కుమ్మ హరణం వీతిహరణం, పస్సతో హరణం.

ఏకేకేన ముఖేనాతి “పత్తిటత్తా పథవీ”తిఆదినా (విసుద్ధి. ౧.౩౪౭) విభత్తేసు తేరససు ఆకారేసు ఏకేకేన ధాతునం పరిగ్గణనముఖేన. స్వాయన్తి నో అయం ఉపచారసమాధి. కథం పనస్స వవత్థానపరియాయోతి ఆహ “చతున్నం ధాతున”నిఆది.

౩౬౦. ఇదాని ఇమిస్సా భావనాయ ఆనిసంసే దస్సేతుం “ఇదశ్చ పనా”తిఆది వుత్తం. సుజ్ఞతం అవగాహతీతి ధాతుమత్తతాదస్సనేన రూపకాయస్స అనత్తకతం వవత్థాపయతో తదనుసారేన నామకాయస్సాపి అనత్తకతా సుపాకటా హోతీతి సబ్బసో అత్తసుజ్ఞతం పరియోగాహతి తత్త పతిట్టహతి. సత్తసజ్ఞం సముగ్ధాతేతీతి తతో ఏవ “సత్తో పోసో ఇత్తి పురిసో”తి ఏవం పవత్తం అయాధావసజ్ఞం ఉగ్ధాతేతి సమూహనతి. వాళమిగయక్ఖరక్ఖసాదివికప్పం అనావజ్జమానోతి ససన్తానే వియ పఠసన్తానేపి ధాతుమత్తతాయ సుదిట్టత్తా ఖీణాసవో వియ “ఇమే సీహబ్బగ్ధాయో వాళమిగా, ఇమే యక్ఖరక్ఖసా”తి ఏవమాదివికప్పం అకరోన్తో భయభేరవం సహతి అభిభవతి. యథావుత్తవికప్పనాపజ్జనం హి భయభేరవసహనస్స కారణం వుత్తం. ఉగ్ధతో ఉప్పీలావితత్తం. నిగ్ధతో దీనభావప్పత్తి. మహాపజ్ఞో చ పన హోతి ధాతువసేన కాయే సమ్మదేవ ఘనవినిబ్బగస్స కరణతో. తథా హిదం కమ్మట్టానం బుద్ధిచరితస్స అనుకూలన్తి వుత్తం, సుగతిపరాయణో వా ఇన్ద్రియానం అపరిపక్కతాయన్తి అధిప్పాయో.

ఏకూనవీసతిభావనానయపటిమణ్ణితస్స

చతుధాతువవత్థాననిద్దేసస్స లీనత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౩౬౧. “కో సమాధీ”తిఆదినా సరూపాదిపుచ్చా యావదేవ విభాగావబోధనత్థా. సరూపాదితో హి శ్శాతస్స పభేదో వుచ్చమానో సువిశ్ఠోయ్యో హోతి సజ్జేపపుబ్బకత్తా విత్థారస్స, విత్థారవిధినా చ సజ్జేపవిధి సజ్జయ్యతీతి “సమాధిస్స విత్థారం భావనానయశ్చా దస్సీతు”న్తి వుత్తం. అథ వా “కో సమాధీ”తిఆదినాపి సమాధిస్సేవ పకారభేదో దస్సీయతి, భావనానిసంసోపి భావనానయనిస్సితో ఏవాతి అధిప్పాయేన “విత్థారం భావనానయశ్చా దస్సీతు”న్తి వుత్తం. సబ్బప్పకారతోతి పలిబోధుపచ్చేదాదికస్స సబ్బస్స భావనాయ పుబ్బకిచ్చస్స కరణప్పకారతో చేవ సబ్బకమ్మట్టానభావనావిభావనతో చ.

“సమత్తా హోతి”తి వత్త్యా తమేవ సమత్తభావం విభావేతుం “దువిధోయేవా”తిఆది వుత్తం. ఇథ అధిప్పేతో సమాధీతి లోకియసమాధిం ఆహ. దససు కమ్మట్టానేసూతి యాని హేట్టా “ఉపచారావహానీ”తి వుత్తాని దస కమ్మట్టానాని, తేసు. అప్పనాపుబ్బభాగచిత్తేసూతి అప్పనాయ పుబ్బభాగచిత్తేసు అట్టన్నం యూనానం పుబ్బభాగచిత్తుప్పాదేసు. ఏకగ్గతాతి ఏకావజ్జనవీధియం, నానావజ్జనవీధియశ్చా ఏకగ్గతా. అవసీసకమ్మట్టానేసూతి “అప్పనావహానీ”తి వుత్తేసు తింసకమ్మట్టానేసు.

సమాధిఆనిసంసకథావణ్ణనా

౩౬౨. దిట్టధమ్మో వుచ్చతి పచ్చక్షభూతో అత్తభావో, తత్థ సుఖవిహరో దిట్టధమ్మసుఖవిహరో. కామం “సమాపజ్జిత్వా”తి ఏతేన అప్పనాసమాధియేవ విభావితో, “ఏకగ్గచిత్తా”తి పన పదేన ఉపచారసమాధినోపి గహణం హోతితి తతో నివత్తనత్థం “అప్పనాసమాధిభావనా”తి వుత్తం. న ఖో పనేతేతి ఏతే బాహిరకభావితా యూనధమ్మా చిత్తేకగ్గతామత్తకరా. అరియస్స వినయే బుద్ధస్స భగవతో సాసనే “సల్లేఖా”తి న వుచ్చన్తి కిలేసానం సల్లేఖనపటిపదా న హోతితి కత్వా, సాసనే పన అవిహింసాదయోపి సల్లేఖావ లోకుత్తరపాదకత్తా.

సమ్మాధేతి తణ్ణాసంకిలేసాదినా సంకిలిట్టతాయ పరమసమ్మాధే అతివియ సజ్కటట్టానభూతే సంసారప్పవత్తే. ఓకాసాధిగమనయేనాతి అత్థపటిలాభయోగ్గస్స నవమఖణసజ్ఞాతస్స ఓకాసస్స అధిగమనయేన. తస్స హి దుల్లభతాయ అప్పనాధిగమమ్మి అనధిగమయమానో సంవేగబహులో పుగ్గలో ఉపచారసమాధిష్ఠియేవ రత్వా విపస్సనాయ కమ్మం కరోతి “సీఘం సంసారదుక్ఖం సమతిక్కుమిస్సామీ”తి.

అభిజ్ఞాపాదకన్తి ఇద్ధివిధాదిఅభిజ్ఞాశ్శాణపాదకభూతం అధిట్టానభూతం. హోతితి వుత్తనయాతి ఏత్థ ఇతి-సద్దో పకారత్తో, తేన “ఇమినా పకారేన వుత్తనయా”తి సేసాభిజ్ఞానమ్మి వుత్తప్పకారం సజ్గణ్ణాతి. సతి సతి ఆయతనేతి పురిమభవసిద్ధే అభిజ్ఞాధిగమస్స కారణే విజ్జమానే. అభిజ్ఞాధిగమస్స హి అధికారో ఇచ్చితబ్బో, యో “పుబ్బహేతూ”తి వుచ్చతి. న సమాపత్తిసు వసీభావో. తేనాహ భగవా “సతి సతి ఆయతనే”తి (మ. ని. ౩.౧౨౮; అ. ని. ౩.౧౦౨).

అభిజ్ఞాసచ్చికరణీయస్సాతి వక్ఖమానవిభాగాయ అభివిసిట్టాయ పజ్ఞాయ సచ్చికాతబ్బస్స. ధమ్మస్సాతి భావేతబ్బస్స చేవ

విభావేతబ్బస్స చ ధమ్మస్స. అభిజ్ఞాసచ్చికిరియాయ చిత్తం అభినిన్నామేతీతి యోజనా. తత్ర తత్రేవాలి తస్మిం తస్మింయేవ సచ్చికాతబ్బధమ్మే. సక్తిభావాయ పచ్చక్షకారితాయ భబ్బో సక్తిభబ్బో, తస్స భావో సక్తిభబ్బతా, తం సక్తిభబ్బతం.

తం తం భవగమికమ్మం ఆరబ్బ భవపత్తనాయ అనుప్పన్నాయపి కమ్మస్స కతూపచితభావేనేవ భవపత్తనాకిచ్చం సిజ్జతీతి దస్సేన్తో ఆహ “అపత్తయమానా వా”తి. సహ బ్బేతి పవత్తతీతి సహబ్బో, సహాయో, ఇథ పన ఏకభవూపగో అధిప్పేతో, తస్స భావో సహబ్బతా, తం సహబ్బతం.

కిం పన అప్పనాసమాధిభావనాయేవ భవవిసేసానిసంసా, ఉదాహు ఇతరాపీతి చోదనం మనసి కత్వా ఆహ “ఉపచారసమాధిభావనాపీ”తిఆది.

నిబ్బానంతి తిస్సన్నం దుక్ఖతానం నిబ్బుతిం. రూపధమ్మే పరియాపన్నా విజ్జమానాపి సజ్ఞారదుక్ఖతా చిత్తస్స అభావేన అసంతసమావ. తేనాహ “సుఖం విహరిస్సామా”తి. సోళసహి ఇాణచరియాహీతి అనిచ్ఛానుపస్సనాదుక్ఖతనత్తనిబ్బిదావిరాగనిరోధపటినిస్సగ్గవివత్తానుపస్సనాతి ఇమాహి అట్టహి, అట్టహి చ అరియమగ్గఫలజాణేహీతి ఏవం సోళసహి. నవహి సమాధిచరియాహీతి పిచ్ఛాన్నం రూపజ్ఞానానం, చతున్నం అరూపజ్ఞానానాన్త వసేన ఏవం నవహి. కేచి పన “చత్తారో రూపజ్ఞానసమాధీ, చత్తారో అరూపజ్ఞానసమాధీ, ఉభయేసం ఉపచారసమాధిం ఏకం కత్వా ఏవం నవా”తి వదన్తి.

సమాధిభావనాయోగేతి సమాధిభావనాయ అనుయోగే అనుయుజ్జానే, సమాధిభావనాసజ్ఞాతే వా యోగే. యోగేతి భావనా వుచ్చతి. యథాహ “యోగా వే జాయతీ భూరీ”తి (ధం. పం. ౨౮౨).

౩౬౩. సమాధిపీతి పి-సద్దేన సీలం సమ్మిణ్ణేతి.

సమాధినిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

ఇతి ఏకాదసమపరిచ్ఛేదవణ్ణనా.

పఠమో భాగో నిట్టితో.